

194
I Copy
COMPUTER SED

சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் நோக்கு

பிஎச். டி. பட்டத்திற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெற்ற ஆய்வேடு.

DIGITISED

ந. சேஷாத்திரி, எம்.ஏ., எம்.எட்.,

தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

தேசியக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 620 001

உயர் தமிழாய்வு மையம்.

பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-600 030.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

சென்னை-600 005.

ஜூலை 1986

டாக்டர் வெ.தெ. மானிக்கம்,
எம்.ஏ., பிஎச்.டி.
முதுகலைப் பேராசிரியர் மற்றும்
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
பச்சையப்பன் கல்லூரி
சென்னை 600 030.

மேற்பார்வையாளர் சான்றிதழ்

"சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் நோக்கு" எனும் பெயரிய
இலிவாய்வேடு, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில்,
என் மேற்பார்வையில் திரு ந. சேஷநாத்தினி, எம்.ஏ., எம்.எட்.
அவர்களால் ஆய்வு நிகழ்த்தி எழுதப்பட்டதாகும்.

இதற்கு முன், வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும்
ஆய்வரங்கிற்கும் இலிவாய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும், இதன்மீது
வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும்
சான்றிதழ் வழங்குகிறேன்.

சென்னை 600 030
நாள்: 30.07.1986

வெ.தெ.மானிக்கம்.
(வெ.தெ. மானிக்கம்)
மேற்பார்வையாளர்

ந. சேஷபாத்திரி, எம்.ஏ., எம்.எட்.
தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
தேசியக் கல்லூரி,
திருச்சிராப்பள்ளி 620 001.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

"சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் நோக்கு" எனும் பெயரிய
இவ்வாய்வேடு, சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையில்
முதுகலைப் பேராசிரியர் மற்றும் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் டாக்டர்
வெ.தெ. மாணிக்கம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி. அவர்களின் மேற்பார்வையில்
என் முயற்சியினால் ஆய்வு நிகழ்த்தி எழுதப்பட்டதாகும்.

இதற்குமுன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும்,
ஆய்வரங்கிற்கும் இவ்வாய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும், இதற்காக
வேறு எந்தப் பட்டமும் அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் நான் உறுதி
அளிக்கிறேன்.

சென்னை 600 030
நாள்: 30.07.1986

ந. சேஷபாத்திரி
(ந. சேஷபாத்திரி)
ஆய்வாளர்

நன்றி

முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு செய்ய, எனக்கு இசைவு தந்த, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு என் உளமாரீந்த நன்றி.

ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு அன்போடு இசைவு நல்கி, ஊக்கம் அளித்த, திருச்சிராப்பள்ளி தேசியக் கல்வா நி நிர்வாகத்திற்கும், முதல்வராக இருந்த அண்மையில் ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் ந. சிந்தாமணித்திக்கும் நன்றி கூறுவது என் கடமையாகும்.

ஆய்வு நிகழ்த்தும் யான், திருச்சிராப்பள்ளியில் பணியாற்றிய போதும், தன் கல்வா நி உயர் தமிழாய்வு மையத்தில், ஆய்வினை மேற்கொள்ள, எவ்விதத் தடையும் கூறாமல், இனமுகத்தோடு அனுமதி வழங்கிய சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்வா நியின் முன்னாள் முதல்வர் டாக்டர் சுப. சண்முகநாதனுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சங்க இலக்கியத்தில் தனித்த ஈடுபாடு காட்டி, அதில் ஆய்வு மேற்கொண்டு அதன் பெருமைகளையெல்லாம் முறையாக உலகிற்கு அறிவித்த பெருமக்கள் டாக்டர் மு. வரதராசனாரும், டாக்டர் வ.சுப. மாணிக்கனாரும் ஆவார். சங்க நெறிகளையே தங்கள் வாழ்வு நெறிகளாகக் கொண்டவர்கள் அச்சான்றோர். அவர்களிடம் நேரிடையாக ஆய்வு நிகழ்த்த வாழ்த்து இல்லையெனினும், அவர்கள் இருவருக்கும் தலைமாணாக்கர்களாக ஒருவராக விளங்கும் டாக்டர் வெ.தெ. மாணிக்கம், எம்.ஏ., பிஎச்.டி. அவர்கள், எனக்கு மேற்பார்வையாளராகவும் வழிகாட்டியாகவும் விளங்குவது எனக்கு நிறைவு தருகிறது. அவ்வப்போது வேண்டும் கருத்துக்களைக் கூறி ஆய்வினை முழுமை பெறச் செய்துள்ள அப்பெருந்தகைக்கு என் நனி நன்றி.

இவ்வாய்வு, சங்க இலக்கியம் பற்றியதாயினும் உளவியல் துறையொடு தொடர்புடையது. அத்துறை தொடர்பான ஆங்கில ஸ்ரீ ல்களின் பயிற்சி பெரிதும் வேண்டற்பாலது. அமெரிக்க நாட்டு உளவியல் ஸ்ரீ ல்களையும்

இதற்களையும் தன் பொறுப்பில் வரவழைத்துப் பேருதவி புரிந்த, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மற்றும் தினமணி நாளிதழ்களின் சிறப்பு நிருபரான திருச்சிராப்பள்ளி ஆ. கோபாலன் எம்.ஏ. அவர்களுக்கு என் நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சங்க இலக்கியத்தின் கதைமாந்தர்கள் தலைவி, தோழி, செவிவி எனப் பெண் படைப்புக்களாகப் பெரிதும் இருத்தலால், பெண்மை பற்றிய உளவியல் மற்றும் உளமருத்துவச் செய்திகளை குறித்த அறிவு இன்றியமையாததாகிறது. தன் கருமையான பணிகளுக்கிடையேயும் பெண்மை குறித்த பல உளவியல் மற்றும் உள மருத்துவக் கருத்துக்களை எவிய முறையில் விளக்கிய, திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த மருத்துவர் திருமதி ஜெயம் கண்ணன், எம்.டி. டி.ஜி.ஓ. அவர்களுக்கு என் நன்றி.

உளவியல் துறையில் அண்மைக்காலத்தில் முகிழ்த்த கருதுகோள்களையும் கோட்பாடுகளையும் விளக்கி, இலக்கிய ஆய்விற் ஏற்ற தலைப்புக்களை இயம்பிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் உளவியல் துறைத் தலைவர் டாக்டர் தா.ஏ. சண்முகம் அவர்களுக்கு என் பணிவார்ந்த நன்றி.

இவ்வாய்வேட்டின் முதலியலாக இலங்கும் உளவியலார் குறித்த கோட்பாட்டு விளக்கங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கு உதவியாக இருந்த தமிழ் நாட்டுப் பாடசூல் நிறுவனத்திற்கு என் நெஞ்சு நிறைந்த நன்றி.

கட்டுரைகளை இலக்கணம், மொழிநடை, கருத்துச் செறிவு, சமூகப் பொறுத்தம் என்ற நோக்கில் திருத்தம் செய்து, அவ்வப்பொழுது அறிவுரை பகர்ந்த, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் மொழித்துறைத் தலைவர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன், எம்.ஏ., எம்.லிட., பிஎச்.டி. அவர்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றி.

சங்க இலக்கியத்தில் அருமையும் எளிமையும் வாய்ந்த சில பாடல்களின் தனித் தன்மைகளை எடுத்துரைத்து அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் பயிலச் செய்து அவ்வப்போது ஊக்கம் கொடுத்த, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் நா. இராசகோபாலனுக்கு என் நன்றி உரியது.

சங்க இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வு ஸ்ரீலங்கை பலவற்றைக் கொடுத்துதவிய திருச்சிராப்பள்ளி தேசியக் கல்வா நியினை முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் டாக்டர் கு. திருமேனி அவர்களுக்கும், உளவியல் குறித்த தமிழ் மற்றும் ஆங்கில ஸ்ரீலங்கை இன்முகத்தோடு தந்த தத்துவத்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் ஆ. மணி அவர்கட்கும் நன்றியினை. கலைக்களஞ்சியம், பார்வை ஸ்ரீலங்கை மற்றும் உளவியல் தொடர்பான அகர முதலிகள் ஆசியவற்றிலிருந்து குறிப்புக்கள் எடுக்க உதவியதோடு நிலலாமல் எந்த எந்த உளவியல் ஸ்ரீலங்கை எந்த எந்தச் செய்தி சுவலப்பட்டது என்பதனையும் கூறி ஆய்வேடு சிறப்பாக அமைய வாழ்த்துரை வழங்கிய தேசியக் கல்வா நியினைதலைமை ஸ்ரீலங்கை திரு கே.ஆர். சவுந்திரராசன் அவர்கட்கு என் சிரம் தாழ்ந்த நன்றி.

குறுகிய காலத்தில் தட்டச்சுச் செய்து உதவியவருக்கும் மற்றும் இவ்வாய்வு செம்மையாக நிறைவு பெற உதவிய அனைத்துப் பெருமக்களுக்கும் நன்றி.

சுருக்க விளக்கம்

அகம்.	...	அகநானூறு
இளம்.	...	இளம்புரணர்
உ.வே.சா.	...	உ.வே. சாமிநாத ஜயர்
ஜங்.	...	ஜங்குநூறு
கடாம்.	...	மலைபடுகடாம்
கவி.	...	கவித்தொகை
கழகம்.	...	சைவ சித்தாந்த ஞாற்பதிப்புக் கழகம்
குறிஞ்சிப்.	...	குறிஞ்சிப்பாட்டு
குறந்.	...	குறந்தொகை
சிறுபாண்.	...	சிறுபாணாற்றுப்படை
தொல்.	...	தொல்காப்பியம்
தொல்.சொல்.உரி.	...	தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் உரியியல்
தொல்.பொருள்.அகத்.	...	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்தினையியல்
தொல்.பொருள்.செய்யுள்.	...	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல்
தொல்.பொருள்.புறத்.	...	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் புறத்தினையியல்
தொல்.பொருள்.மரபு.	...	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மரபியல்
தொல்.பொருள்.மெய்ப்.	...	தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல்
நச்.	...	நச்சினார்க்கினியர்
நற்.	...	நற்றிணை
நெடுநல்.	...	நெடுநல்வாடை பஞ்சம்
பக்.	...	பக்கம், பக்கங்கள்
பட்டினம்.	...	பட்டினப்பாலை
பதிற்.	...	பதிற்றுப்பத்து
பரி.	...	பரிபாடல்

புறம்.

பெரு ம்பாணி.

பேரா.

பொரு தர்.

மதுரைக்.

முருகு.

முல்லைப்.

... புறநானூ.

... பெரு ம்பாணாற்றுப்படை

... பேராசிரியர்

... பொருநராற்றுப்படை

... மதுரைக்காஞ்சி

... திருமுருகாற்றுப்படை

... முல்லைப்பாட்டு

Abnorm. Psychol.	...	Abnormal Psychology
Amer. J. Psychiat.	...	American Journal of Psychiatry
Amer. Psychologist.	...	American Psychologist
Arch.Gen. Psychiat.	...	Archives of General Psychiatry
Brit. J. Crim.	...	British Journal of Crimonology
Collin. Diction.	...	Collins English Dictionary
Develop. Psychol.	...	Developmental Psychology
Diction. Psychol.	...	Dictionary of Psychology
Hist. Litt.	...	History of Literature
Inter. J. Psychiat.	...	International Journal of Psychiatry
Inter. J. Psychoanel.	...	International Journal of Psycho analysis
J. Abnorm. Psychol.	...	Journal of Abnormal Psychology
J. Abnorm. Soc. Psychol...	...	Sournal of Abnormal Psychology
J. Abnorm. Soc. Psychol...	...	Journal of Abnormal and Social Psychology
J. Crim. Law.	...	Journal of Criminal Law
J. Marr. Fam.	...	Journal of Marriage and the Family
J. Personal.	...	Journal of Personality
J. Psychiat.	...	Journal of Psychiatry
J. Psychol.	...	Journal of Psychology
Psychoanal. Quart.	...	Psychoanalytic Quarterly
Psychol. Bull.	...	Psychology Bulletin
Psych. Today.	...	Psychology Today
Sat. Rev.	...	Saturday Review
Soc. Sci.	...	Social Sciences
Soc. Psychiat.	...	Social Psychiatry

சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் நோக்கு

பொருளடக்கம்

பக்கம்

(1-6) முன்னுரை	...	1-6
இயல் ஒன்று: மேலைநாட்டு உளவியல்		
(7-40) அறிஞர்கள் கருத்துக்கள்	...	7-40
இயல் இரண்டு: உள்ளம், நெஞ்சம், மனம்		
(41-69) பற்றிய கருத்துக்கள்	...	41-69
(70-101) உளவியல் கருத்தேற்றம்	...	70-101
இயல்புக்கம், விருப்புக்கம்		
(102-138) மற்றும் சமூக இயல்புக்கம்	...	102-138
(139-168) உளவியல் முறைகள்	...	139-168
(169-204) பிறநிலை உளவியல்		
கருத்துக்கள்	...	169-204
(205-234) ஆளுமைக் கோட்பாடு	...	205-234
இயல் மூன்று: சமூக உளவியல் செய்திகள்	...	235-277
235-277 உளவியல் நோக்கில்		
278-307 கடவுட்கோட்பாடு	...	278-307
308-337 மெய்ப்பாட்டியலும் உளவியலாரும்		
கோட்பாடுகளுக்கும்	...	308-337
338-367 குறந்தொகை ஓர் உளப்		
பகுப்பாய்வு (யுங்)	...	338-367
368-372 முடிவுரை	...	368-372
1-33 பின்னிணைப்புகள்	...	1-33
1-16 துணைநூற் பட்டியல்	...	1-16

முனிவரை

முன்னுரை

முனைவர் மு. வரதராசன், முனைவர் வ.சுப. மானிக்கம் ஆகியோரின் கெழுதகைமை, என்னைச் சங்க இலக்கியத்தில் ஆய்வு நிகழ்த்தத் தூண்டியது.

சங்க இலக்கியம், சான்றோர் பலரால், பல்வேறு முறைகளிலும் பார்வைகளிலும் சிறப்பாக ஆராயப் பெற்றது. உளவியல் நோக்கில் அதனை அனுகுமேற்கொள்ளப் பெற்ற முயற்சி இன்னும் முழுமை பெறாமையால், இலக்கியத் தொகு சிட்டிய நெருக்கமுள்ள அப்புலம், ஒப்புநோக்கு ஆய்விற்காக எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

ஆய்வின் நோக்கம்

சமூக அறிவியல் துறைகளில் ஒன்றாக உருப்பெற்ற உளவியல், அறிஞர் பலரின் இடையறாத ஈடுபாட்டினால், செழுங்கிளைகள் பலவற்றைக் கொண்டு, பெரு மிதத்தோடு மனிதனையும் பிற உயிரினங்களையும் குறித்த அரிய செய்திகளையெல்லாம் தந்து உதவுகிறது. சங்க இலக்கியத்தொகு இணைந்து செல்லும் மனவியல் (Mentalism) நடத்தையியல் (Behaviourism), பிறழ்நிலையியல் (Abnormalism), முழுமைக் காட்சியியல் (Gestaltism), நோக்கவியல் (Purposinism), உளப்பகுப்பாய்வு (Psycho-analysis), சமூக உளவியல் (Social Psychology) ஆகிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு இயக்கப் பெறும்.

சங்க இலக்கியத்துள் அடங்கிய நூல்கள் குறித்துக் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும், பெரும்பான்மையான அறிஞர்களின் முடிபாசிய பாட்டுத் தொகையுமே, ஆய்விற்குரிய பொருளாக மேற்கொள்ளப்பெறும். பாடபேதம், திணை, துறை, கூற்றுப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் இந்த ஏட்டில் இடம் பெறவில்லை.

ஆய்வின் மூலம்

1974ம் ஆண்டு, பாண்டிச்சேரியில் நடைபெற்ற 'இந்தியப் பல்கலைக்-
கழகத் தமிழாசிரியர் ஆராய்ச்சிக் கருத்தரங்கில், தலைமைப் பொழிவு
நிகழ்த்திய, முனைவர் மு. வரதராசன், "சங்கச் சான்றோர், முழுமுதற்
கடவுளாகிய முருகனை அச்சத்தால் உணர்ந்து, அறிவால் தெளிந்து அன்பால்
நெருங்கினார். இவ்வுண்மையை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு செய்து மெய்ப்பிக்க
வேண்டும்" என்றார். அவருடைய உரையே, இவ்வாய்விற்கு அடிப்படையாகும்.

மராட்டிய மாநிலம் புனே நகரிலுள்ள, திலகர் கல்வியியல்
கல்லூரியில், யான், முதல்கலை வகுப்புப் பயின்றபோது, தேர்நிலைக் கல்வி
உளவியல் (Advanced Educational Psychology) கற்பித்த பேராசிரியர்
திருமதி எஸ்.வி. கோகலே, "இலக்கியங்களை உளவியல் நோக்கில் ஆய்ந்து
விளக்கம் நல்கும் போதுதான், படைப்பாளியின் உட்கிடக்கையை உரிய
முறையில் புரிந்து கொள்ள இயலும்" எனப் பகன்ற, "ஆங்கிலப் புதின ஆசிரியர்
ஜேன் ஆஸ்டின் எழுதிய "பெருமதமும் காழ்ப்பும்" (Pride and prejudice)
என்ற புதினத்தை உளப்பகுப்பாய்வு செய்து அரிய செய்திகளை சிலவற்றைக்
கூறினார். இவருடைய இந்தப் பார்வையும் எனக்குப் புத்தொளி அளித்தது.

"உளவியல், தத்துவம் போன்ற துறைகளைப் பொறுத்த அளவில்,
மேலைநாட்டினர், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலுள்ள பழமையான மொழிகளில்
முசிழ்த்த இலக்கியங்களிலிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டிய சூட்டங்கள் பல உண்டு"
என நிலக்கொடை இயக்கத்தின் தலைவரும் அண்ணல் காந்தியின் ஆன்மீகத்துறை
மாணவருமான வினோபா பாவே அவர்கள் உரைத்தார்" என்று காந்தி சிராமப்
பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தராகப் பணியாற்றிய முனைவர் மு. அறம்
வளர்த்தான் அவர்கள், ^{பா}வனொளிப் பேச்சு ஒன்றில், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்
குறிப்பிட்டது, ஆய்வு தொடர்ந்து நிகழ்த்தற்கு ஊக்கம் அளித்தது.

முனைவர் வ.சுப. மானிக்கம் அவர்களின் "தமிழ்க்காதல்", விலங்கு இயல்புக்கமைய காமம் (Sex instinct), மனித விருப்புக்கமான காதலாக (Emotion of Love) எவ்வாறு பண்படுத்தப் பெற்றது என்பதை ஆய்வு முறையில் புலப்படுத்திய திறம், என் முயற்சிக்கு உறுதுணையாக இலங்கியது.

"ஓவச்செய்தி", "கொங்குதேர் வாழ்க்கை", "இலக்கிய ஆராய்ச்சி", இலக்கியத்திறன்" ஆகிய திறனாய்வு நூல்களும், இந்த இரு புல ஆய்விற் கு மூலங்களாகும்.

ஆய்வின்பகுப்பு

இவ்வாய்வு, மூன்று இயல்களைக் கொண்டது. முதல் இயலில், அபிராய்டு, அட்லர், கோட்பீகா ஆகிய உளவியல் சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள் மிகச் சுருங்கிய அளவில் இடம்பெறும். 'யூங்', 'தார்ண்டைக்', 'பேல்லாஹ்', 'டோல்மென்', 'ஸ்கின்னர்' ஆகிய அறிஞர்களின் கோட்பாடுகள், ஆய்வேட்டின் விரிவாக்கி இவ்வியலில் மொழியப் பெறவில்லையாயினும் இரண்டு, மூன்றாம் இயல்களில் தேவையான கட்டுரைகளில் சுட்டப் பெற்றன.

இரண்டாவது இயல், ஆறு பெரும்பிரிவுகளாகப் பகுக்கப்படும். அண்மைக்கால உளவியல் வல்லுநர்கள், அறிவியல்முறையில் ஆய்ந்து கண்ட உண்மைகளை, அடிப்படையாகக் கொண்டு, சங்கச் சான்றோர்களின் பாடல்களில் காணலாகும் உளவியல் சிந்தனைகள், ஒப்புநோக்கு மற்றும் பாராட்டுமுறைத் திறனாய்வுப் (Comparative and Appreciative Criticism) போக்குகளிலும் இவ்வியலில் ஆராயப்பெறும். "உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் குறித்த சங்கச் சான்றோர்களின் கருதுகோள் (Hypothesis), யானையெனும் உயிரினம் கொண்டு, அவர்கள் உணர்த்திய உளவியல் கருத்தேற்றம், ஊக்கங்கள் பற்றிய சிந்தனை, பிறழ்நிலை உளவியல் பார்வைகள், உளவியல் முறைகள் ஆகியன விளக்கமுறைப் பகுப்பாய்வு (Descriptive Analysis) முறையில்

அணுகப்பெறும். ஆளுமை பற்றிய அரிய விளக்கங்கள், பயன்பாட்டு முறைத் திறனாய்வு (Applied Criticism) க்கு கண்ணோட்டத்தில் நோக்கப்பெறும்.

முன்றாவது இயல், நான்கு பெரும் பகுதிகளை உடையது. சங்கப் பனுவல்களிலிருந்து உருவாக்கப் பெறும் சமூக உளவியல் கோட்பாடுகள், கடவுட் கோட்பாடு ஆகிய கட்டுரைகள், வரலாற்று முறைத் திறனாய்வுப் பாதைவழி ஆராயப்பெறும். தொல்காப்பியரின் உளவியல் கருதுகோள், அறிவியல் முறையில் (Heuristic) அணுகப் பெறும். 'மூலம்' எனும் உளவியல் அறிஞரின் உள்ப் பகுப்பாய்வு முறையில் (Psycho-analysis), குறுந்தொகை, ஆழநிலை முறையிலும் பகுப்பாய்வு முறையிலும், சிந்திக்கப் பெறும்.

இந்த ஆய்வு, சங்க இலக்கியத்திற்கே முன்னுரிமை நல்கி, உளவியலார் முடிவுகள், ஒப்பு நோக்கிற்கும் அணுகுமுறைக்கும் எடுத்தாளப் பெறுவதால், அத்திறைவலாரின் ஆய்வுச் செய்திகள் விரிவஞ்சித் தேவையான அளவிற்கே மேற்கோள்களாகவும், குறிப்புக்களாகவும் ஆங்காங்கே தரப்பட்டன. ஆங்கிலச் சொல்லாக்கம், இயன்றவரை, பிறைக்கோடுகளில் எளிய விளக்க உள்-நோக்கில் உரிய இடங்களில் சட்டப்பெற்றன.

ஒருசில பாடல்கள், பல்வேறு உளவியல் உண்மைகளை விளக்குதற் பொருட்டுத் திரும்பத் திரும்ப, மேற்கோள்களாக எடுத்தாளப் பெற்றன. எடுத்துக்காட்டாகக்,

"கருங்கட் டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றென" *

என்ற பாடல், ஆண்-பெண் உறவு, உண்மைக் காதலின் உரு, கைம்மை, சமுதாயப் பொறுப்புடைமை, தற்கொலை புரிதல், தற்கொலை முறை,

* குறுந்தொகை 69:1-6, சுருந்தோட்கரவீரன், தோழி கூற்று,
உ.வே.சா. பதிப்பு, 1962.

பாய்தல் எனும் இயல்புக்கம் எனப் பல உளவியல் கருத்துக்களைப் புலப்படுத்த, இன்றியமையாமை கருதிக் குறிக்கப் பெற்றது.

இவ்வாறே, அபிராமி, மூம், தாரிண்டைக், பேலாவ் ஆகிய அறிஞர்களின் கோட்பாடுகளும் ஆய்வின் பொருத்தத்திற்கேற்பப் போதிய சூழல்களில் மீண்டும் மீண்டும் இடம் பெற்றன.

உளவியல் துறை குறித்த இன்றியமையாமை கலைச்சொல் விளக்கமும் குறிப்புக்களும் பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியம், உளவியல் எனும் இரு புல ஆய்வில் இவ்வேடு, ஒரு முயற்சியே. "சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் கொள்கைகள் - உளத்தற்காப்பு இயங்கு முறைகள் பற்றிய விளக்க ஆய்வு" * என்ற தலைப்பில் அண்மையில் வெளியான ஆய்வேடு இவ்வேட்டிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டது. உளத்தற்காப்பு (Defence Mechanism) எனும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியையே தன் ஆய்வின் வரையறையாகக் கொண்டு நிகழ்த்தப் பெற்றது அவ்வாய்வு. அதில் குறிக்கப் பெற்ற பகற்களவு, ஈடு செய்தல், தற்காப்பு, அமைதி கூறல், தவற்றைத் தத்துவமாக்கியுரைத்தல் ஆகிய செய்திகள் இதில் இடம் பெறவில்லை. கோட்பாடுகளின் உருவாக்கத்திற்கும் பொருத்தத்திற்கும், சிந்தனைத் தெளிவிற்கும், ஒப்பு நோக்கிற்கும் இவ்வாய்வேட்டில் சிறப்பிடம் நல்கப் பெற்றது.

இவ்வாய்வு 1977ம் ஆண்டு டிசம்பர்த் திங்களில் தொடங்கப் பெற்றது என்றாலும் 1986 ஜூலைத் திங்களில் தான் முழுமை பெற்றது.

* சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் கொள்கைகள் - உளத்தற்காப்பு இயங்கு முறைகள் பற்றிய விளக்க ஆய்வு - Unpublished Ph.D. thesis of Dr. D. Sivaraj of Arignar Anna Government Arts College, Cheyyaru, University of Madras, 1986.

உளவியல் தூதர்கள் மற்றுத் மேலைநாட்டு இதழ்களின் சிடைப்பருமையும்,
ஒப்பு நோக்கில் தெளிவு காண வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் காலத் தாழ்ச்சியும்,
ஆய்வு நெறியாளரின் புறவய நோக்குப்படி கட்டுரைகள் பலவற்றை மீட்டு -
வாக்கம் செய்ய வேண்டியிருந்தமையாலும், தனிமக் காரணங்களாலும் கால
நீட்டிப்பு ஏற்பட்டது.

ஒவ்வொரு கட்டுரையின் இறுதியிலும் தொகுப்புகள் இடம்
பெற்றாலும் எல்லாக் கட்டுரைகளையும் ஒருங்கமைத்துப் பார்த்துகின்றபோது
கூடும் சிறப்பான சுருத்திக்கள், ஒட்டு மொத்தமாக முடிவுரை எனும் தலைப்பில்
கொடுக்கப் பெற்றன.

தொடர் ஆய்விதரைய தலைப்புகள் முடிவுரைக்குப் பின்
தரப்பட்டுள்ளன.

இயல் ஒன்று

மேலைநாட்டு உளவியல் அறிஞர்கள் கருத்துக்கள்

மேலைநாட்டு உளவியல் அறிஞர்கள் கருத்துக்கள்

ஃபிராய்டின் உளப் பகுப்பியல்

'உளப் பகுப்பியல்' எனும் சொல், மூன்று பொருள்களையுடையது. உளவியலில் ஒரு கோட்பாட்டு மரபாகும். மனித நடத்தையில், உள இயக்க முடிவின் பங்கினையும், முதிர்ச்சியுற்ற ஆளுமையை உருவாக்குவதில், குழவிப் பருவப், பட்டறிவின் இன்றியமையாமையினையும் வலியுறுத்துகின்றது.)

நடத்தையில் இயக்கச் செயல்கள்

[மனித நடத்தையில், அடிப்படையான இரு ஊக்குவிக்கும் திறன்கள் உண்டு என ஃபிராய்டு கருதினார். இவற்றை ஆக்கச் செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டும் வாழ்வுத் தூண்டல்கள் (life urges) எனவும், அழிவுச் செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டும் இறப்புத் தூண்டல்கள் (death urges) எனவும் அழைத்தார். வாழ்வுத் திறனை இராஸ் (Eros) எனவும், இறப்புத்திறனைத் 'தானாட்டாஸ்' (Thanatós) எனவும், கிரேக்கக் காப்பியத்தைத் தழுவிப் பெயரிட்டார்.] காமம் ஏற்படுத்தல், அழித்தல், கொல்லதல் ஆகியன இறப்புத் தூண்டல்களின் நோக்கமாக அமைகின்றன. இவை வெறுப்பு, ஆணையிடல், கொலை, தற்கொலை என்பனவாக வெளியிடப்படும். வாழ்வுந் துகள் இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படும். தன் முனைப்பு உந்துகள், (ego drives), மனிதனைத் தற்போதுக்கும் உடலின் ஊட்டத் தேவைகளுக்கும் சார்பாக உதவுகின்றன. பால் உந்துகள் (sex drives) இன்பத்தையும் அன்பையும் நாடும் செயல்களில் காணப்படுகின்றன.

[ஃபிராய்டின் உளப்பகுப்பியல் கொள்கையில், தன் முனைப்பு உள் துடிப்புகள் (Ego impulses) சிறப்பற்ற பங்கினையே கொள்கின்றன. பால் உந்துகளுக்கும் (sex drives) ஆணை உந்துகளுக்கும் பெருமளவில் சிறப்பிடம் நல்கப்பட்டுள்ளன. உளப் பகுப்பியலாளின் கண்ணோட்டத்தில் அன்பும், வெறுப்பும் ஒன்றோடு மற்றொன்று மாறுபட்டிருக்க வேண்டுவதன்று. காதல் புரிதலில் அடிக்கடிப் பிணக்குகள் நேர்தல் உண்டு. காதலிக்கப்படும் ஆண்/பெண் பன்முறை

துன்புறுதலும் உண்டு. இத்தகைய முறையில் தம்முள் போரிடும் ஊக்குவிகளும், மனப்-
பாண்மைகளும் உடலுறைவது உளப்பகுப்பியலில் மிகுந்து காணப்படும். இவற்றை
'இருபுடை ஈர்ப்புடையன' எனும் தலைப்பின் கீழ் அடக்குவர் :-பிராய்டு./

உடலில் தோற்றுவிக்கப்படும் திறன், பல்வேறான வாழ்க்கைத்
தூண்டல்களில் செலுத்தப்படுகின்றன என, ஊக்குவித்தல் பற்றிய :-பிராய்டின் விளக்கம்
துணிபு கொள்கிறது. திறன் மிக்க இவ்வுந்திகள் விறைப்பினைத் தோற்றுவிக்கின்றன.
பால்திறனால் தோற்றுவிக்கப்படும் விறைப்பு, காதற் செயல்களில் ஈடுபடுவதன் வழி
நன்கு வெளியிடப்படுகிறது. ஆயினும் ~~செயல்~~ செயல்களில் ஈடுபடுவதில், சமூகப் பல
முட்டுக்கட்டைகளை இருவதால், இயல்பான நேரடி முறையில் பாலுந்து திறன்
வெளியிடப்பெறுவது மிகுதியாகத் தடை செய்யப்படுகிறது. இதனால் பால்திறன்
பெருமளவில் தேக்கி நிறுத்தப்படுகிறது.

குவிந்துள்ள விறைப்பை வெளியிடமுடிகாதல், விறைப்பைக் குறைக்கும்
நரம்பு நோய் அறிகுறிகள், பிற வழிகள் மேற்கொள்ளப்படலாம். கவிதை,
சமயம், இசை, கலை, பணி, கருமையான உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றில் ஈடுபடுதல்
பாதிப்புடமிருதலுக்குப் பயன்படுத்தப் பெற்று சில எளிய முறைகளாம். இவற்றைப்
போன்றே அடைபட்டுள்ள எதிர்ப்புத் திறலும் ஆணைத்திறலும் வெளியிடப்படுகின்றன.
தம் பகைவர்களிடம், இயல்பான மனிதர் கொள்ளும் ஆணை, தோட்டப்பணி செய்தல்,
விறகு வெட்டுதல் வேட்டையாடுதல் என்பனவற்றில் அவர் ஈடுபடுவதன் மூலம் அது
புடமிடப்படுகிறது.

[:பிராய்டின் ஊக்குவி அமைப்பில் வேறு சில வழிகாட்டும் கொள்கை-
களும் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றுள் குழந்தைப் பருவத்திலும், சில நரம்பு
நோய்களின் வாழ்விலும் சிறப்பாக இடம் பெறுவது 'இன்ப நெறியாகும்
(Pleasure principle). இன்ப நெறி, ஊன்பத்தைத் தவிர்த்து
முற்படுவதுடன், பின் விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாது மனவெழுச்சித்
தேவைகளை உடனடியாக நிறைவு செய்வதன் வழி இன்பத்தைப் பெற்று போக்குடை-

யதாக இருக்கிறது. இந்நெறியே, பால்உந்துகளில் முனைப்புற்றுக் காணப்படுகிறது. முதிர்ச்சி பெறப் பெற இன்ப நெறி, உண்மை நெறியின் (reality principle) கட்டுப்பாட்டிற்குள் வருகிறது. (உண்மைநெறி அறிவின் குரல் எனலாம். இது பின்னால் விளையும் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக, உடனடி மகிழ்ச்சி பெறுதலைச் சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைக்குமாறு ஊக்குகிறது. உண்மைநெறி, தன்முனைப்பு உந்துகளோடு நெருங்கிய இயைபு கொண்டது. வெளியுலகின் அறவொழுக்கம், சமூக உடல் தேவைகளுக்கு ஏற்ற முறையில் தனிவனை அமைத்துக் கொள்ளத் செய்வதே இந்நெறியின் நோக்கமாகும்.

உளம்சார் பால்வளர்ச்சி (Psycho-sexual development)

[பால்துடிப்பின், சமூக உளவெளியீடுகளையும், வளர்ச்சியையும் கொண்ட, உளம்சார்-பால் தன்மை (Psycho-sexuality), உளப்பகுப்புக்கொள்கை, நோய் நீக்கம் என்பவற்றின் மையப்பொருளாக அமைகிறது. ∴பிராய்டின் உளம்சார் பால்கொள்கைகள் (psycho-sexual theories), உளப்பகுப்பாய்வின் தொடக்கக் குறிப்புக்களாக அமைகின்றன. குழந்தைகளின் பால்தன்மையில், நெறி கோணுதல் காணப்படுகிறது என, ∴பிராய்டு வலியுறுத்தியமை, அவரது உளப்பகுப்புக் கொள்கையினைப் பெருமளவு கண்டிக்கும் போட்சினை மக்களிடையே வளர்த்தது.

[ஒவ்வொரு மனிதனின் பால் வளர்ச்சியிலும், முன்று தன்மையான நிலைகள் உண்டென உளப்பகுப்பாய்வினர் கருதுகின்றனர். பிறப்பின் (ஒரளவு) ஆறாண்டு வரையிலுள்ள நிலை முதல் நிலையாகும். இதனைக் குழந்தைப் பால் தன்மை (infantile sexuality) கொண்ட பருவம் என்பர். ஆறு முதல் பனிரண்டு ஆண்டு வரையிலுள்ள நிலை உள்எடங்கிய பருவம் (latent period) எனப்படும். இறுதிநிலை அல்லது பிறப்பிக்கும் நிலை (genital stage) எனப்படும் இவற்றின் சுருக்கமான விளக்கம் (சுருங்கிய நிலையல்) பின்வருமாறு:

1. குழந்தைப்பால் தன்மை, பிறப்பு முதல் ஆறாண்டு வரை:

அ. வாழ்நிலை (Oral stage) இது உறிஞ்சுதல், கடித்தல் என்னும் இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. இது தற்காம எழுச்சிப் பருவம் (auto erotic) பிறப்பு முதல் இரண்டாண்டுகள் வரையிலும் உள்ளது. இப்பருவத்தில் பால் உந்துத்திறன் 'தான்' என்னும் உடலில் பதிந்து கிடக்கிறது. வாழ் உறுப்புகள் உறிஞ்சுதல், விழுங்குதல், கடித்தல் என்னும் அசைவுகளால் ஈடுபடுவதன் வழி, காம இன்பம் (erotic pleasure) பெறப்படுகிறது. இன்பநெறி, அளவு மீறிய முனைப்புடன் காணப்படுகிறது.

ஆ. குத நிலை (Anal stage) ஒன்று முதல் நான்காண்டுகள் வரை குழந்தை சிறப்பாகத் தன் மலங்கழிக்கும் பழக்கங்களோடு இயைபு கொண்டு வற்றினின்றும் மனநிறைவு பெறுவதில் ஈடுபாடு செலுத்துகிறது. மலத்தை உள்ளடக்குவதிலும் வெளியேற்றுவதிலும் குழந்தை இப்பம் பெறுகிறது. குழந்தை, இரண்டு முதல் நான்காண்டுகள் நிலையில் உள்ளபோது, தான் தனியான ஒரு மனிதன் என்னும் தன்னுணர்வு பெறுகிறது. ஓர் உள்பொருளான தன்மேலேயே, தன் பால் உந்துத் திறனைச் செலுத்த முற்படுகிறது. இத்தகைய நிலையினைத் தற்காதல் (narcism) என்பர். வளர்வுமூன்று உண்மைநெறி, இன்ப நெறியைக் கட்டுப்படுத்தத் தொடங்குகிறது.

இ. பாஹுப்பு நிலை (Phallic stage) நான்கு முதல் ஆறாண்டுகள் வரை, பால் திறன், பிறப்புறுப்புக்களில் இடம் பெறுகிறது. குழவிப் பருவத்தற்பால் தனிப்பு (Infantile masturbation) ஓரளவு எளிமையாகக் காணப்படுகிறது. தன்னிடத்தில் செலுத்தப்பட்ட பால் உந்து திறன், இப்பொழுது மாற்றுப் பாவினரான பெற்றோரிடம் செலுத்தப்படுகிறது. இததான் எடிப்பிச் சிக்கலாகும் (Oedipus Complex) சிறுவர்கள் தம் தாயாரிடம் காதல் கொண்டு, தந்தையரை வெறுக்கின்றனர். சிறுமியர் தம் தந்தையரைக்

காதலித்துத் தாயரை வெறுக்கின்றனர். மகளுக்குத் தந்தைக்குத் ஏற்படும் இத் தொடர்பினை எலக்ட்ராசித்க்ஸ் (Electra complex) என்பர். இத் தொடர்பு விரைவில் மறைந்து விடும். காயடித்த விடுவார் (Castration) என்று அஞ்சுவதால், குழந்தை, தனது குழவிப் பருவப்பால் தன்மையை, முற்றிலும் கை விடுகிறது. காயடிப்பர் எனும் அச்சமூத்தல் வெளிப்படையானது என்பதனைவிட உளவீடானது என்பதே பொருந்தும். உன்மைநெறி இப்பொழுது நன்கு நிறுவப்படும்.

2. உள்ளடங்கிய நிலை - ஆறு முதல் பனிரெண்டு ஆண்டு வரை

அ. பள்ளி செல்லும் பருவத்தில், முற்றிலும் பொருத்தமாகக் குழந்தை தன் முன்னால் பால் அக்கறைகளைக் கைவிடுகிறது. அறிவு வளர்ச்சியிலும் சமூக ஒழுக்க வளர்ச்சிகளிலும் இப்பொழுது மிகுந்த அக்கறை செலுத்தப்படுகிறது. உயர் நோக்குகள், பிறர் நலம் விழைதல், ஒழுங்குடையவர் போலப் பாவனை செய்தல் ஆகியன இப்பருவத்தில் காணப்படுகின்றன. பெற்றோர், மிகையான அன்பை வெளியிடுதலை, இப்பருவத்தில் குழந்தைகள் வெறுக்கின்றனர். ஆயினும் தம் தாய் தந்தையரை அவர்கள் விருப்பிக்கின்றனர். தற்காதல் குறைவடைந்து காணப்படும்.

3. பிறப்பிக்குத் நிலை - பனிரெண்டு ஆண்டு முதல் முதிர்ச்சிப் பருவம் வரையிலும்

அ. குழந்தைப் பால் தன்மை மீண்டும் புத்துயிர் பெறுகிறது. குமரப்பருவ முதல் நிலையில், ^{பெரிய} தோற்றமாவது வாய், குத, பாலுறுப்பு நிலைகளை மீண்டும் தோற்றுவிக்கிறது.

ஆ. தற்பால் காமம் (Homoeroticism) பனிரெண்டு முதல் பதினைந்து ஆண்டு நிலையில், தன் பாலாரான விளையாட்டுத் தோழர்களோடு தொடர்பு கொள்ளும் இயல்பு, மிகுந்து காணப்படுகிறது. இப்பருவத்தில் பெண்கள் தம்முள் ஒருவரோடு ஒருவரும், தம் ஆசிரியர்களிடமும் கைக்கிளையைத் தோற்றுவித்துக் கொள்கின்றனர். சிறுவர்கள் குழுக்களை உருவாக்கிக் கொள்கின்றனர்.

தமக்கெனத் தனி நண்பர்களையும் வீரர்களையும் அமைத்துக் கொள்கின்றனர். பெரும்பான்மையும் இத்தொடர்புகள், எண்ண அளவிலேயே நிறைவு விடுகின்றன. இந்நிலையிலுள்ள இளைஞர்கள் பெரிதும் 'தன் நடுமை' யுடையவர்களாக உள்ளனர். இவர்கள் தம் ஆண்டுகள், தம் பாலாநிடம், அன்பு செலுத்தவது, தற்காதலை மறைமுகமாக வெளியிடும் ஒருவகையாக இருக்கலாம். பிற பாலாநைக் கண்டு அஞ்சுவது இதைவிட இன்றியமையாததாகும். குமரப் பருவத்திற்கு முன் நிலையிலுள்ள இளைஞர்கள், தம்மிடம் காணப்படும் புதுமைக் காமத் துடிப்புகளால் ஓரளவு கலங்குகின்றனர். தம் பாலாநுடன் மட்டும் இவர்களால் இயல்பாகப் பழக முடிகிறது. திறன் மிகுந்த இருக்கும் தமது பால் உந்து திறன்களைத் தம்மிடமே திருப்புவதன் மூலம், எதிர்ப் பாலாரோடு தொடர்பு கொண்டு ஏற்படும் இன்னல்களைத் தவிர்த்துகின்றனர். வாழ்வில் இளம்பருவத்திலேயே எதிர்ப்பாலாரோடு தொடர்பு ஏற்படுதலைச் சமுதாயம் விருப்புவதில்லை என்பது மற்றொரு காரணமாகும்.

இ. எதிர்ப்பால் தன்மை (Hetero sexuality) : குமரப்பருவத்தில் ஏற்படும் காதல் நிகழ்ச்சிகள், பெரும்பான்மையும் ஆய்விற்குரியனவாகவும் தற்காதல் கொண்டனவாகவுமே உள்ளன. இப்பருவத்திய ஆணும் பெண்ணும் தம்பால் பிறபாலாநை ஈர்க்க இயலும் என்னும் தமது திறமையை, நிறுவாதோடு, தம்முடைய பால் முதிர்ச்சியிலும் நம்பிக்கை கொள்கின்றனர். பால் உந்து திறன்கள் எதிர்ப்பாலாநிடையே பரிமாறிக் கொள்ளத்தக்க வகையில் உண்மையான காதல் தொடர்புகள் பதின் பருவ (teen) இறுதி ஆண்டுகளிலும் இருபதாம் பருவ முதலாண்டுகளிலும் தோன்றுகின்றன. பிறப்பிக்கும் நிலையின் முதற் பகுதியில் இப்பநெறி உயிரூட்டப்படுவது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆனால் இறுதியில் மீண்டும் உண்மை நெறியின் கை ஒங்கி விடுகிறது.

| இயல்பான மனிதர்களிடம் காணப்படும் பல பண்புக்களுக்கும், ஆளுமை இயல்புகளுக்கும் அவர்களுடைய குழவிப் பருவத்தில் பால் தன்மையினின்றும் பெறப்படுகின்றன, எனவும், அப்பால்தன்மையின் தொடர்ச்சிகள் எனவும் உளம்சார்

பால் கொள்கை, துணிவு கொள்கிறது. இது, மனித நடத்தையைப் புரிந்து கொள்வதில் இன்றியமையாமை உடையதாகக் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, இளம்பருவத்திலுள்ள வாழ்நிலைக் காமம் (Oral eroticism) பின்னாளில் முத்தமிடுதல் போன்ற செயல்களில் காணப்படும்! 'நான் உன்னை எவ்வளவு காதலிக்கிறேன் தெரியுமா? உன்னை அப்படியே கடித்து விழுங்கவேண்டும் போல் இருக்கிறது' எனக் காதலர்கள் சில வேளைகளில் சொல்வதுண்டு. தமது வாழ் நிலைக்காம விருப்பங்களைத் தம் காதலனை அல்லது காதலியைத் தேனே, கற்கண்டே என விளிப்பதன் வழி மிக ஆர்வம் முறையில் வெளியிடுவதுண்டு. பதுக்கல், மிகு தாய்மை, புலமை புலப்பாடு, கொழுத்தக் கொண்டு கொண்டு விடாமை, வெடுவெடுத்தல் ஆகியன இதன்மையினின்றும் பெறப்படுபவை எனக் கொள்ளப்படுகின்றன. பிறரை ஈர்க்க உதவும் தொழில்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் இசைவாணர்கள், ஆசிரியர்கள், நடிகர்கள் போன்றோர் எஞ்சி நிற்கும் தற்காதல் அல்லது தற்காட்டு வேட்கைப் போக்குகளை (Exhibitionism)க் காட்டுகின்றனர். தம் தாயை ஒத்திருக்கும் பெண்களை இளைஞர்கள் மணம் செய்ய முற்படுவதும் தம் தந்தையின் உளப்போக்கு அல்லது உடற்கட்டு உடைய ஆடவர்களை மகளிர் தேர்ந்தெடுப்பதும், அவர்களிடம் ஏடிப்பிச் சிக்கலின் சாயை தோய்ந்து கிடப்பதைக் காட்டுகிறது. பெண்களுக்கு மட்டுமே ஒழுங்கு செய்யப்படும் தேநீர் விருந்தாகும், ஆண்களுக்கு மட்டுமே ஏற்படுத்தப்படும் கழகங்களும், பம்பெய்தும் பருவத்தில் காணப்படும் தற்காம விருப்பங்கள், தொய்ந்து நின்றலைக் காட்டுகின்றன.

நனவு உணர்வின் நிலைகள் (Levels of Consciousness)

(ஃபிராப்டின் கருத்தின்படி, உள்ளம் மூன்று நிலைகள் கொண்டது).

1. முன் நனவு நிலை (Pre-conscious), 2. நனவினில நிலை (Unconscious), 3. நனவு நிலை (conscious) எனலாம். இப்பாடுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க உடலமைப்புகள் கொண்ட பரப்புகள் அல்ல. இவை உள்நிலை அறிந்து கொள்ள உதவும் அருவப் படைப்புகளே. ஒரு குறிப்பிட்ட

வேளையில் ஒரு மனிதனின் உணரும் உள நிகழ்வுகளும் நினைவுகளும் நனவு உள்ளத்தை உருவாக்குகின்றன. மேலெழுந்தபடியான நினைவுகளையும் விருப்பங்களையும் கொண்டு அமையும் உள்ளப் பகுதியினை, முன் நனவு நிலை எனலாம். இந்நிலையிலுள்ள நினைவுகளும் விருப்பங்களும் அவ்வேளையில் நனவு நிலையில் இல்லாதிருப்பினும், அவற்றை எளிதில் நினைவு கூரமுடியும். தனியின் கட்டுப்பாட்டிற்கு எளிதில் உட்படாத புதையுண்ட எண்ணங்கள், மனவெழுச்சிகள், உள் துடிப்புகள் என்பன தேக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் உளப்பகுதியினை நனவிலி உள்ளம் என்பர். நனவு, முன்னனவு உள்ளங்களிலுள்ள உட்பொருள்கள், தம்முள் சீரான தொடர்புடையனவாகவும், அவை ஏற்பட்ட காலத்திற்கு ஏற்ப ஒழுங்கு செய்யப்பட்டவையாகவும், வெளி நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொள்ளக் கூடியவையாகவும் உள்ளன. மாறாக, நனவிலி உள்ளம் காலமற்றதாகவும், குழப்பம் மலிந்ததாகவும், குழவிப் பருவத் தன்மை கொண்டதாகவும் நாகரிகமற்றதாகவும் இருக்கிறது. இப்பகுதி, உண்மையோடும், சட்டத்தின் நியதிகளோடும், விதிகளோடும் தொடர்பு கொள்ளாத ஆளுமைப்பகுதியின் ஒளிவிடமாகும்.

நனவிலி உள்ளம், தனது உட்பொருள்களை ஒரு வழிகளில் பெறுகிறது. இதில் ஒரு பகுதி நாகரிகமற்ற இன்ப முனைப்புள்ள, ஓரளவு விலங்குத் தனமான எண்ணங்களையும் முயற்சிகளையும் கொண்டது. இவை நனவிலி நிலையில் ஒரு போதும் தோன்றியதில்லை. இவை, தனிமனிதன் வழி, வரப் பெறுவதிலுள்ள ஒரு பகுதியாகும். ஏனைய பகுதி, முன்னாளில் நனவு நிலையில் நின்ற எண்ணங்கள் நினைவுகளை விருப்பங்கள் ஆகியனவற்றைக் கொண்டது. இவை அதிர்ச்சி நல்குபவையாகவும் தன்பம் தரத் கூடியவையாகவும் அல்லது பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத அளவில், அவமானம் கொள்ளக் செய்பவையாகவும் இருப்பதால் ஒருக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு நனவு நிலையினின்று வெளியேற்றப்பட்டுள்ள இப்பொருள்கள் மீண்டும் நனவு நிலைக்கு வருவது வன்மையாகத் தவிர்க்கப்படுகின்றன.

| நனவிலி உள்ளம் உறங்குவதில்லை. கொந்தளிப்பினையுடைய ஆழமான ஆற்றின் அடிப்பகுதியிலுள்ள சேறு நிரம்பிய உள் அலைகள் மேலே ஓடும் தெளிவான

நீரையும் கலக்குவது போல், நனவிலி உள்ளும் பிற நிலைகளிலுள்ள தெளிவான பொருள்களின் சேர்க்கையையும் ஒட்டத்தையும் பெருமளவில் தாக்குகின்றது. வாய் தவறி ஒன்றைச் சொல்லித் துன்பமுதல், மெல்லிய திரையிட்டுத் தோன்றும் பகற்கனவுகள், கனவுகள், உள்ளப்போராட்டங்கள், நரம்பு நோய் அறிகுறிகள் என்பன நனவிலி உள்ளம் இயங்குதலைக் காட்டுகின்றன. /

ஆளுமை அமைப்பு

ஆளுமை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. இவற்றினை அஃது நிலை (Id) மேனிலை அகம் (Super ego) அகம் (ego) என்பர். அஃது நிலை, நனவிலி உள்ளத்தின் சார்பாளராகும். அன்பத்தைத் தவிர்த்த மகிழ்ச்சியை முழுமையாக நாகுவதே இதன் உட்கோளாக இருக்கிறது. மனிதனிடமுள்ள விலங்குப் பகுதி எனப் பொதுவாகச் சொல்லப்படுவது, அஃதுநிலை^{யைப்} பெரும்பான்மையும் ஒத்திருக்கிறது. நனவிலி உள்ளத்தைப் போன்று அஃது நிலையும், அமைப்பற்றதாகவும் காலமற்றதாகவும், உண்மையோடு தொடர்பற்றதாகவும் உள்ளது. அஃது நிலை, அறிவோடு எவ்வகைத் தொடர்பும் கொள்ளாதது. இந்நிலையின் மாறுபட்ட போக்குடைய உலுதுடிப்புகள், ஒன்றையொன்று தம் செல்வாக்கிற்கு உட்படுத்தா வண்ணம் உடனுகின்றன. அஃது நிலைக்கு, அறநெறி, ஒழுக்கம் அறநெறித் தீர்ப்பு ஆகியன இல்லை; இதற்குச் சமூகப் பயன்கள் பற்றிய அறிவும் இல்லை.

பொதுவாக, மனச்சான்று என்பதற்குரிய ஒப்பாக மேனிலை அகம் உள்ளது. இது ஓரளவு நனவு நிலை கொண்டதாயினும், பெருமளவில் நனவிலி நிலையானதே. இது வழிவரப்பெறும் அறநெறி விருப்பங்களைப் பண்பாட்டால் தனியவன் பெற்றுள்ள கட்டுப்பாடுகள், அறநெறி ஒழுக்கம், தடைகள், உட்கோள்கள் என்பன செறிவுறச் செய்வதுடன் மாற்றியும் அமைத்துள்ளன. தனியவனிடம் அவனுடைய பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், அவனது சமூகக் குழு உருவாக்கியுள்ள அறநெறிகள், தடைகள், சமூகத்தரங்கள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்திச் செயல்படுத்தவது இவ்வாளுமைப் பகுதியின் கடமையாகும்.

அகம் என்பது 'நான்' என்பதாகும். இது சிந்திக்கிறது. உணர்-
கிறது. முடிவு செய்கிறது. ஆளுமையை வழிநடத்தும் தன்மையினால், இதன் பெரும்
பகுதி நனவுடையதாகவும், ஓரளவு நனவிலி நிலையில் இருப்பதுடன், அகத்தடலும்,
அஃதுநிலையுடனும் தொடர்பு கொண்டுள்ளது. இதன் இன்றியமையாப் பணிகள்
வருமாறு: அ. உடலின் ஊட்டத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதுடன், உடலுக்குக் காயம்
ஏற்படாமலும் பாதுகாத்தல், ஆ. அஃதுநிலையின் விருப்பங்களை உண்மை நிலையின்
தேவைகளுக்கு ஏற்பப் பொருத்தி அமைத்தல், இ. ஒருக்குதலை உறுதிப்பாட்டுடன்
செயலாக்குதல் (ஈ) அஃதுநிலை, மேனிலை அகம் என்பனவற்றிற்கு இடையேயுள்ள
எதிரிடையான முயற்சிகளை ஒருமைப்படுத்துதல். அகத்தின் திறன்களமாக அஃதுநிலை
விளங்குகிறது; மேனிலை அகம், அகத்தின் தனித்தையாளர் ஆகும்.

தனியார் உளவியல் (Individual Psychology)

ஆல்ஃப்ரட் ஆட்லரின் அடிப்படைக் கருத்துக்கள்: ஃப்ராய்டின்
தொடக்கக்கால நண்பரான ஆல்ஃப்ரட் ஆட்லர், ஃப்ராய்டை விட்டு விலகித்
தனியார் உளவியல் என்னும் தனிக்கோட்பாட்டு மரபை உருவாக்கினார். வாழ்வில்
இன்றியமையா ஊக்குவித்திறன் பால் உந்து திறனை என்னும் ஃப்ராய்டின் அடிப்படைக்
கருத்தையும், ஒருக்கப்படும் சூழல் பருவப்பால் விருப்பங்களினாலும் உருவெளித்
தோற்றங்களினாலும் நரம்பு நோய்கள் தோன்றுகின்றன என்னும் ஃப்ராய்டின்
கருத்தினையும் ஆட்லர் மறுத்தார். மேனிலை (Superiority) அடைவதற்-
காகவும், திறன் பெறுவதற்காகவும் மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியே வாழ்வில்
இன்றியமையா ஊக்குவித்திறன் என ஆட்லர் கருதுகிறார். நமது நாகரிகத்தில்
ஆள்களுக்கு முன்னுரிமை தரப்பட்டுள்ளமையால் ஆண்மை மேனிலையானது எனத்
கொள்ளப்படுகிறது. நிறைவான மனிதனாதலே, அடிப்படையான மனித விருப்பமாகும்.
மாறாக வலவின்மைக்கும் தாழ்வுக்கும் இலக்கனமாகப் பெண்மை திகழ்கிறது. எனவே
தமது ஆண்மையில் ஐயங்கொள்ளும் ஆண்களும் பெண்களும் ஆண்மையான நடத்தை எனத்
தாழ் கற்பனை செய்து கொள்வதில் மிகையாக ஈடுபட்டுத் தமது ஆண்மைக்குறைவினை

ஈடுசெய்கின்றனர். இந்த நடத்தையினை ஆண்மை அவாவுதல் (masculine protest) என்பார் ஆட்லர். இந்நடத்தையில் பிறபாலாரிடம் தேவையற்ற நிலையில் ஆணவ மனப்போக்குடன் நடந்து கொள்வது மிகச் சிறப்பாகக் காணப்படுகிறது.

தனியவனின் உடலமைப்பின் காரணமாகவும், பருவத் சூழ்நிலையினால் தோன்றும் தாழ்வு உணர்வு, காப்பற்ற உணர்வு என்னும் அடிப்படை உணர்வுகளை ஈடு செய்யும் பொருட்டே, எல்லா மனிதர்களுக்கும் உயர்வு நிலையைப் பெய்வதற்காக முயல்கின்றனர். பெரும் உடலமைப்பும் வலிமையும் உடைய முதிர்ச்சி பெற்ற மனிதர்களால் சூழப்படும் வலிமையற்ற, பிறர் உதவியை நாடும் நிலையினால் குழந்தை, தனது தொட்டிலில் உள்ள போதே தாழ்வு என்பதன் பொருளை அறிந்து கொள்கிறது. உடற்குறைபாடு, மிகையான பாதுகாப்பு, ஒதுக்கப்படுதல் ஆகியன தாழ்வு உணர்வினை மிகுவிக்கவும் குழந்தைகளை ஏற்கும் தன்மையுடையோர் ஆக்கவும் உதவும் சில காரணிகளாகும்.

தாம் உருவில் சிறியவர்கள், நோயாளிகள், அருவறுப்பான உருவுடையவர்கள் அல்லது உடற் குறைபாடுகள் உடையவர்கள் என அறியும் அல்லது அவ்வாறு கற்பனை செய்து கொள்ளும் குழந்தைகள் உள் நிலையில் மிகையாக ஈடுசெய்வதன் வழி, தமது உறுப்புக் குறைபாடுகளைச் சரிசெய்து கொள்ள முயல்கின்றனர்.

குழந்தைகளிடம் பற்றாக்குறை உணர்வுகளையும் தோல்வியைக் கண்டு அஞ்சதலையும் தூண்டும் சில குடும்பச் சூழ்நிலைகளையும் ஆட்லர் பின்னாளில் எழுதியுள்ள நூல்களில் நமது பார்க்கைக்குக் கொண்டு வந்துள்ளார். குறிப்பாக, இளக்காரம் தரப்படும் குழந்தைகளும், அன்பு பெறாத குழந்தைகளும் எளிதில் மனம் தளர்பவர்களாகவும் தாழ்வுச்சிக்கல் உடையவர்களாகவும் உள்ளனர். அறிவுக்கு ஒவ்வாத முறையில் தம் பெற்றோரால் புகழப்படவும், வழிபடப்படவும் செய்யும் இளக்காரம் பெறும் குழந்தைகள் வெளியுலகில் பிறரோடு ஒத்த நிலைகளில் போட்டி

யிடுமி போத எழுதி ஏமாற்றங்கள், ஈடுபாடினமை, புறக்கணிப்பு என்பவற்றிற்கு ஏற்ற முறையில் உருவாக்கப்படாமல் இருக்கின்றனர். குடும்பத்தில் ஒருவரது நிலையும், தாழ்வு உணர்வினைத் தாண்டும் ஒரு காரணியாகும். குடும்பத்திலுள்ள இளங்குழந்தைகள், தம்மை விட ஆண்டு முதிர்ந்த திறமையுடைய உடன்பிறந்தாரோடு தம்மைப் பயனற்ற முறையில் ஒப்பிட்டுக் காண்கின்றனர். எப்பொழுதும் அவர்களின் பின் நிற்கும் இவர்கள், அவர்களை எவ்வாறெனும் எட்டிப்பிடித்து விடவேண்டும் என்னும் பெரும் அழுத்தத்திற்கு உட்படுகிறார்கள். அதைப்போன்றே புகழ் பெற்ற மனிதர்களின் குழந்தைகளும் தம் தந்தையர் நிறுவியுள்ள உயர்ந்த தரங்களுக்கு ஏற்பத் தம்மால் வாழ முடியாது என நம்பிக்கையற்ற இருக்கலாம். இவர்கள் வாழ்க்கையினைத் தொடங்கு முன்னரே தோல்வியை ஏற்கிறார்கள்.

வாழ்க்கைப் பாணி (Style of Life)

வாழ்வின் இளம்பருவத்தில் பொதுவாக ஐந்தாம் ஆண்டுப்பருவத்தில் ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஓரளவு நிலையான வாழ்க்கை முறையினைத் தனக்கெனத் தோற்றுவிக்கிறது. தன்னிடமுள்ள தாழ்வு உணர்வுகளை மேற்கொள்ளும் பொருட்டும், வாழ்வில் அடிப்படையாக எழுதி மூன்று அறைகுவல்களால் சமூகப் பொருத்தப்பாடு, தொழில் பொருத்தப்பாடு காதல் பொருத்தப்பாடு என்பவற்றில் வெற்றி பெற உறுதி செய்து கொள்வதற்காகவும், வாழ்க்கை முறை தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. வாழ்வில் இன்றியமையாப் பணிகளுக்குத் திறம்படவும், சமூகத்திற்குப் பயனுள்ள இயல்பான மனிதர்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இவற்றால் சில நேரங்களில் கேட்டினையும் தோல்வியினையும் மேற்கொள்ள இருப்பதையும் அவர்கள் பொருட்-படுத்தவதில்லை. இவர்களிடம் நல்ல வளர்ச்சி பெற்றுள்ள சமூக உணர்வு காணப்படுகிறது. குழவிப் பருவத்தில் தாயோடு பயன்பாட்டுத் தொடர்பு கொள்வதால், இத்தகைய வளர்ச்சியுடைய உணர்வு பெருமளவில் பெறப்படுகிறது. நண்பர்களோடு ஒத்துழைக்கவும் அவர்களுக்கு உதவும் சிறந்த முறையில் தொழில்

புரியவும், காதலில் உண்மையான தோழர்களாக இருக்கவும், இச்சமூக உணர்வு இயல்பான மனிதர்களுக்குத் துணை செய்கிறது. உடற்குறைபாடுகளும் தாழ்வு உணர்வுகளும் இன்னும் மிகு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவும் மிகுவெற்றி பெறவும் இயல்பான மனிதர்களைத் தூண்டுகின்றன. வலுவின்மைக்கு எதிர்வினையாக மேனிலை பெறப்படுகிறது. முடமாகிய ஜூர், முடவனார், தன்னம்பிக்கை இழக்காமல் கவி பாடித் "தாமாங் தோன்றிக் கோனை" அடைந்து பெருமை பெற்றதும், நரி வெருஉத் தலையார் உடல் வேறுபட்ட போழ்தும், நம்பிக்கை இழக்காமல் வாழ்ந்து சேரமாங் கருவரேறிய ஒவ்வாட் கோப்பெருஞ் சேரலுந் பொறையைக் கண்ட நாளில் அவ்வேறுபாடு நீங்கித் தம் உடம்பு பெற்றமையும் ஆட்லரின் சுற்றிற்குத் சிறந்த எடுத்துக் காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன.

பகுப்பு உளவியல் (Analytical Psychology)

* சவிட்சர்லாந்து உள மருத்துவ இயல் வல்லநரான யூங் (Jung) கின் பகுப்பு உளவியல், கூரிய பட்டறிவு ஆய்வு, உள்ஊர்வு (Mysticism) சமயம் என்பனவற்றின் கலப்பாகும். உளப்பகுப்பாய்வின் தொடக்க நாட்களில் ஆட்லரைப் போன்றே யூங்கும் ஃபிராய்டின் நெருங்கிய நண்பராக இருந்தார். சில காலத்திற்குப் பின், ஃபிராய்டின் குழுவிருந்து விலகித் தம்முடைய கோட்பாட்டினைத் தோற்றுவித்தார். ஃபிராய்டின் கோட்பாட்டு மரபினிலும் ஆட்லர் விலகியதை விடக் குறைந்த அளவிலேயே யூங் விலகி நிற்கிறார். நனவிலி பற்றிய கருத்து, நரம்பு நோய்களைத் தோற்றுவிப்பதில் ஒருக்குதவின் பங்கு, நோய் நீக்கத்தில் தடையின் இயைபு, கனவுப் பகுப்பாய்வு ஆகிய முறைகளைப் பயன்படுத்தல் என்பன போன்ற, பல சமயக் கொள்கைகளைத் தமது பகுப்பு உளவியலில் யூங் வலியுறுத்தியுள்ளார். பாலற்ற பால் உந்து திறன் (Desexualised

Libido), ஃபிராய்டின் முழுத் திறன் வாய்ந்த பால் உந்து திறனோ அல்லது ஆட்லரின் மேன்மை உந்துவோ மனித நடத்தையில் முனைப்பை உடையன அல்ல

என்று யுங் கருதுகிறார். வேறுபடுத்தப்படாத வாழ்வுத் திறன் (Life energy) மட்டுமே இங்கு உண்டு. இது, ஒரு நேரத்தில், காம இன்பம் விழைவதில் தன்னை வெளியீடுகிறது. மற்றொரு நேரத்தில் மேனிலை அடைதல், கலைப்படைப்பு, விளையாட்டு இன்னும் பிற செயல்களில் முயற்சி மேற்கொள்வதில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது. தமது ஆளுமைவகைக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு .:பிராய்டின் கருத்துக்களையும் ஆடலரின் கருத்துக்களையும் பொருத்தச் செய்ய மிகத் திறம்பட்ட முறையில் யுங் முயல்கிறார். தனக்கு வெளியானவற்றில் அக்கறை காட்டுபவனும், சமூக நிகழ்வுகளில் எளிதில் கலப்பவனுமான புறமுகத்தினனை, இன்பநெறி வழி நடத்துகிறது என்பது பெரிதும் பொருத்தமானதாக இருக்கலாம். ஆயின் சமூகத்தோடு தவறாகப் பொருந்துபவனும், அகக்காட்சி (Introspection) புரிபவனும், மிகுந்த அளவில் தன் நடுமை கொண்டவனுமான அகமுகத்தினன் திறனையும் பெருமையையும் நாடுவதில் மிகுந்த மனநிறைவு பெறலாம்.

இனம்சாரும்_நனவிலி (Racial unconscious)

.:பிராய்டைப் போன்றே யுங்கும் நனவு, நனவிலி உள்ளங்கள் உண்டென ஏற்கிறார். நனவுப் பகுதியினை இவர் 'பெர்சனா' (Persona) என்கிறார். இது .:பிராய்டு கூறும் அகத்திற்கு (Ego) ஒப்பானது. ஒரு, தனி நனவிலியையும் (Personal unconscious) தொகுப்பான அல்லது இன நனவிலியையும் கொண்டு நனவிலிப் பகுதி அமைகிறது. தனி நனவிலி, தனியவனால் ஒருக்கப்பட்டுள்ள பட்டறிவைக் கொண்டு அமைகிறது. தொகுப்பு நனவிலியில் (Collective unconscious), தனியவனிடம் வழிவந்துள்ள தொடக்க மனிதனுக்குரிய அல்லது பண்டை நாளிலுள்ள நடை, உணர்வுவகைகள், அடங்கியுள்ளன. எனவே இந்நனவிலிப் பகுதி இனப் பின்னணி (Racial background) தோழ்ந்து காணப்படுகிறது. வழிவரப் பெற்ற தனிப்பட்ட எண்ணங்களின் மொத்தத் தொகுப்பாகத் தொகுப்பு நனவிலி அமைவதில்லை. மனிதன் வழிவரப் பெற்றவ-தெல்லாம் தேர்ந்தெடுத்த சில வழிகளில் இயங்கும் முறை அமைப்பு மட்டுமே.

இனம்சாரும் நனவிலி பற்றிய தனது கொள்கையை, வழி மொழி-
வதாகப் பித்தரிகளிடம் காணப்படும் வேறுபாட்டுத் திரிபுணர்வுகள் இல்பொருட்-
காட்சிகள், என்பனவற்றையும், இயல்பான மக்களின் கனவுகளையும், மூடநம்பிக்-
கைகள், மாயத்தின் செல்வாக்கு என்பனவற்றில் பெரும்பான்மை மக்கள் நம்பிக்கை
கொண்டிருத்தலையும் யுங் குறிப்பிடுகின்றார்.

யுங்கைப் பொறுத்தவரையில் நனவிலி என்பது காமம், விலங்குத்-
தன்மை நெறிகோணல் (Perversions) என்பன மறைந்ததறையும் இருண்ட
குகையன்று. நனவிலி, பழமைத்தன்மை வாழ்ந்தது என்றும் உண்மை, அதனைக்
கொடு விலங்காக்குவதில்லை. அறநெறிக் கண்ணோட்டத்தில் நோக்கும் போது
நனவிலி முழுமையாக நடுநிலை வகிக்கிறது. ∴ பிராந்திய முறையில் நனவிலி எனப்படு-
கிறது. பகுப்பு உளவியல் கோட்பாடுகளின்படி, அஃதுநிலை, மேனிலை அகம்
என்றும் உள்துடிப்புகளின் ஒரு மைப்படுத்தப்பட்ட கலப்பேயாகும்.

~~ஆளுமைக் கோட்பாடுகள்~~ (Theories of Personality)

இப்போகிரேட்சுத் கொள்கை

கிரேக்க அறிஞரான இவர், மக்களின் உடலில் பல்வேறு வேதியல்
பொருட்கள் தோன்றுகின்றன என்றும் அவற்றின் அளவுகளுக்கேற்ப, ஆளுமை வேறு-
படுகிறது என்றும் கூறியுள்ளார். மக்களை நகைமுகர் (Sanguine)
கோழை (Phlegmatic), கடுகடுப்பாளர் (cholecric) அவல
உணர்வுடையவர் (Melancholic) என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார். உடலில்
ஞுதியோட்டம் மிகையாக இருப்பவர்கள், நகைமுகத்தவர்களாக இருப்பர் என்றார்.
எப்பொழுதும் இவர்கள் சுறுசுறுப்பாகவும் மகிழ்ச்சியுடையவர்களாகவும் இருப்பர்.

கிரீம்மெர் கோட்பாடு

செர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த இவர், மக்களைச் சிறப்பாக மூவகை உடலமைப்பு உடையவர்களாக வகைப்படுத்தினார். குட்டையாகவும் பருத்தும் உள்ளவர்களை எளிமையாகப் பழகுவோர் (Pyknic) என்றும், வலிமை பொருந்திய தசைகளை உடையவர்களை அதீலடிக் (Atheletic) என்றும் உயரமாகவும் மெல்லியதாகவும் உள்ளவர்களை ஆத்தனிக் (Aethanik) என்றும் பெயரிட்டு அழைத்தார். 'பிக்னிக்' வகையினர் பிறரோடு எளிதாகப் பழகுந் இயல்புடையவர். 'அதீலடிக்' வகையினர் மிகுதிறன் உடையவர், ஆத்தனிக் வகையினர், அடீலிக் ஒருங்கி வாருந் இயல்புடையவரும் தனியாகவே இருக்க விருப்பம் உடையவருமாக இருப்பர் என்று கண்டாந் கிரீம்மெர்.

செல்டனின் கோட்பாடு

கிரீம்மெரின் கருத்துக்கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு மூன்றுக்கமான ஆய்வுகளில் நடுபட்ட அறிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் செல்டன் ஆவார். நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களை, மூன்று கோணங்களில் படம்பிடித்து மக்களை மூவகை உடலமைப்புடையவர்களாகப் பகுத்தார். அகவடிவத்தினர், (Endomorphic) புறவடிவத்தினர் (Ectomorphic), நடுவடிவத்தினர் (Mesomorphic) என்று பெயரிட்டு வழங்கினார். வயிற்றுப்பகுதி மிகுதியாக வளர்ச்சி அடைந்தவர்கள் அகவடிவத்தினர் என்றும், தசைகள் மிகுதியாக முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களை நடுவடிவத்தினர் என்றும், நரம்பும் தோலுமாக இருப்பவர்களைப் புறவடிவத்தினர் என்றும் குறித்தார். இந்த உடலமைப்பு வகைகளை என் கொண்டு மதிப்பிடும் போது, ஒன்பது அளவினைக் கொண்டு அளவையைக் (Nine point Scale) கொண்டு செய்தார். அகவடிவத்தினர் 7.1.1. என்றும், நடுவடிவத்தினர் 1.7.1. என்றும் புறவடிவத்தினர் 1.1.7 என்றும் குறிக்கப் பெயர்வர்.

மேலே கூறப்பட்ட மூவகை உடலமைப்புகளையவர்களைத் தவிர இயல்பான உடலமைப்பு உடையவரும் உண்டு. இவர்களிடத்தில் சீரான உறுப்புகள், தசைகள், தோல், நரம்புகள் ஆகியவையாவும் ஒத்த அளவிற்கு அமைந்திருக்கும். இவ்வகையினரை இயல்பு உடலமைப்பினர் என்று கூறுவர். இத்தகையோரை எக்ஸ்சென்சு குறிக்கும்போது 3.3.3 என்று குறிப்பர்.

மூவகை உடலமைப்புகளைப் பகுத்துக் கொண்ட பின்னர் மற்ற உளவியலாரின் துணை கொண்டு ஒவ்வொருவருடைய உள இயல்புகளையும் மதிப்பீடு செய்தார் செல்டன். மக்கள் 'விசிரடோனியா' (Viscerotonia) 'சோமோடோனியா' (Somatotonia), 'செரிப்ரோடோனியா' (Cerebrotonia) என்ற மூன்று குழுக்களாக இருப்பதாகக் கண்டார்.

மக்களுக்கிடம் கருத்து

ஒருவன் பிறக்கும் போதே, குறிப்பிட்ட நடத்தையைத் தூண்டும் இயல்புக்கங்களை உடையவனாக உள்ளான் என்பது மக்களுக்கிடம் கருத்து. இந்த இயல்புக்கங்களின் எண்ணிக்கை பதினான்கு. இவற்றை உளப்பாங்குகள் (sentiments)

) என்று அழைத்தார். இவற்றுள் தன்மதிப்பு உளப்பாங்கு (self regarding sentiment) முதன்மை வாய்ந்ததாகும். இப்பாங்கு தன்மை உறுதி இயல்புக்கமும் (self assertive instinct) பணிவு இயல்புக்கமும் தொகைப்படுவதால் உடனாவதாகும். மக்களுக்கிடம் கருத்துப்படி ஆளுமை எனப்படுவது தன் மதிப்பு உளப்பாங்காகும். மக்களுக்குள் காணப்படும் ஆளுமை வேறுபாடுகளைத் தன்மதிப்பு உளப்பாங்கின் அமைப்பைக் கொண்டே விளக்குகின்றார். ஒரு சிலரிடம், தன்மதிப்பு உளப்பாங்கின் ஒரு பகுதியான தன்மை உறுதி இயல்புக்கத்தின் பீடிப்பு மிகுதியாக உள்ளது. அதன் காரணமாக அவர்கள் பதவிப் போதையுடனும் முரட்டுத்தனமாகவும் நடந்து கொள்வார்கள். மற்றும் சிலரிடம் பணிவு இயல்புக்கத்தின் பகுதியும் இயல்புக்கமும் மிகுதியாக உள்ளன. அதன் காரணமாக

அவர்கள் மிகவும் அடங்கி ஒருங்கி வாழ்வார்கள். தாழ்மை உளப்போக்குடையவர்களாகவும் இருப்பார்கள். பிறழ்வான ஆளுமையவர்களிடம் உள இயக்கச் செயல் இழப்புநிலை (Hysteria) காணப்படும். உளக்கோறாஜ அடைபவர்கள் சிலர், கட்டுக்கடங்காமல் 'பேயாடுவது' போன்ற நடத்தையில் ஈடுபடுவதிலும், அருங்கு நோயால் தாக்கப்படுபவர்கள் தாழ்ந்து குனிந்து கவலை தோய்ந்து காணப்படுவதிலும் அறியலாம். இயல்பான மக்களிடம் இவ்விரு பகுதிகளும் ஒத்த வலிவோடு இயங்குகின்றன. இதுவே மக்களின் கருத்தாகும்.

ஃபிராய்டின் கருத்து

ஆளுமையோடப்பட்டு,

உளப்பகுப்பாற்றின் கருத்துக் கோட்பாட்டில், விரிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளது. பொதுவாக நாம், மனச்சாட்சி எனக் கூறி பகுதியைத்தான், ஃபிராய்டு மேல்நிலை அகம் (Super ego) எனக் குறிக்கிறார். அகத்தின் வலிமை குற்றமானால் ஒருவன் பிறழ்வான உள்ள நிலையை அடைகிறான் என்பது ஃபிராய்டின் பொதுவான கருத்தாகும்.

மாசுலோவின் கருத்து (Maslow)

மனிதனது ஆளுமை, அவன் நிறைவு செய்யும் விடாய்களின் நிலையைப் பொறுத்த உள்ளது என்பதாகும். ஒருவனிடம் இயற்கையாக உள்ள விடாய்கள் ஐவகை. அவை ஐந்து படிகளாக உள்ளன. 1. பசி, 2. வேட்கை, 3. துயில், 4. பால், 5. விளையாட்டு, போன்றவை. இவை உடலைச் சார்ந்தவை. இவை உணர்வு விடாய்கள் (Sensory needs) எனப்படும். அடுத்த நிலையில் இருப்பவை ஆதரவு விடாய் (Recognition need) எனப்படும். இதற்கு அடுத்த நிலையில் உள்ளது கடிவாழ் விடாயாகும். (Belongingness need) இந்த இரு விடாய்களும் காப்பு விடாய்கள் (Security needs) எனவும் கருதப்படும். இவைகளுக்கு அடுத்த நிலையில் இருப்பவை முறையே அன்பு விடாயும் (Affection need) நிறைவேற்றவிடாயும் ஆகும். இவைகளுக்கு

அடுத்த நிலையாகவும் தலைமை விடாயாகவும் உள்ளது பக்குவமடை விடாயாகும் (self actualisation need). மாசுலோவின் கருத்துப்படி, ஒருவனுக்கு வேண்டிய அளவு உணவு, வேட்கை, துயில், பால் போன்ற உணர்வு விடாய்களை நிறைவு செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிட்டுமானால், அவன் படிப்படியாக மற்ற விடாய்களை நிறைவு செய்வதற்கான நடத்தையில் ஈடுபடுகிறான். எல்லாப் படிக்களவும் உள்ள விடாய்களை நிறைவு செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் உடையவர்கள் உச்ச நிலையை அடைந்து பக்குவம் அடைகிறார்கள். அவர்களே உலகம் போற்றும் அறிஞர்களாகவும் அறிவியல் வல்லுநர்களாகவும் திகழுகிறார்கள். மாசுலோவின் கருத்துப்படி ஒருவனுடைய ஆளுமை, அவன் நிறைவு செய்வதற்குப் போராடும் விடாயின் நிலையை ஒத்திருக்கிறது என்பதாகும்.

லீவினின் கருத்து (Kurt Lewin)

கர்ட்லீவினின், வடிவ இயல் முறையைப் பின்பற்றி மனிதனின் ஆளுமை அமைப்பை விளக்கினார். இவன் கருத்துப்படி, ஆளுமை என்பது, ஒருவனது உள்ளிருந்து எழும் விடாய்கள். அவன் வாழும் சூழ்நிலைத் திறன்கள் இவைகளுக்குத்தக அமையும் என்பதாகும். இவன் முழுநிலைக் காட்சிக் கொள்கையைப் பின்பற்றி ஆளுமை ஓர் ஒருப்பாடு (configuration) எனக் கருதுகிறார். குறித்த சூழ்நிலையில் பிறந்து வளர்வதனால், ஒருவன் அச்சூழ்நிலைக்கான மதிப்பீடுகளைப் (values) பெறுகிறான். தன் மதிப்பீடு, சூழ்நிலை மதிப்புகளோடு ஒத்திருந்தால், அவனது ஆளுமை சிறப்பாக உள்ளது. அவ்வாறு அமையாவிடின் அவனுடைய ஆளுமை பாதிக்கப்படுகிறது. லீவினின், ஒருவனுடைய ஆளுமையை இலக்க நாட்ட அளவை (Level of Aspiration)யும் அவன் உண்மையாகவே நிறைவேற்றும் அளவையும் (Level of Achievement) கொண்டு அறியலாம் என்று கருதுகிறார். அவன் சூழ்நிலையைப் பருப்பொருள் (Physical) சூழ்நிலை, உளநிலைச் சூழ்நிலை (Psychological) எனப் பாகுபடுத்தி-கிறார். உருசியா நாடு, பருப்பொருள் சூழ்நிலையாகும். எட்டு வயதுக் குழந்தைக்கு உருசிய நாட்டைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாமல் இருக்கலாம். அந்-

நிலையில் உருசிய நாடு, பருப்பொருள் சூழ்நிலையாக இருந்த போதிலும் அக்-
குழந்தையைப் பொறுத்த வரையில் அது உண்மையில்லை என்பதாகும். அக்குழந்தை-
யின் வீடு, வசிக்கும் தெருவு, பயிலும் பள்ளி போன்றவை, அது அறிவதும் அனுபவித்தது-
மான சூழ்நிலையாகும். இச்சூழ்நிலை அதற்கு உண்மை; அதன் காரணமாக அதற்கு
உளச் சூழ்நிலை எனப்படும். பருச் சூழ்நிலையைப் பருவெளி (Physical space)
என்றும், உளச் சூழ்நிலையை உளவெளி (Psychological space) என்றும்
லீவின் கருகிறார். அவர் கருத்துப்படி ஒருவனுடைய ஆளுமை உளவெளியைப்
பொறுத்தும், இவ்வெளியில் உள்ள தடைகள், இத்தடைகள் காரணமாக ஏற்படும்
மனமுறிவு (Frustration) இவைகளுக்குத் தக அமைகிறது என்பதாகும்.
இந்த அனுபவங்களை வாழ்க்கை வெளி (Life space) என்றும் குறிக்கின்றார்.

மற்றே, ராபர்ட் ஹோல்டு போன்ற அறிஞர்கள், மக்குகல்,
ஃபிராங்கு, லீவின் இவர்களுடைய கருத்துக்களை ஒன்றாக அமைத்து ஆளுமை
அமைப்பை விவரித்துள்ளார்கள். இவர்கள், மக்குகல், ஃபிராங்கு இவர்களது
கருத்தைத் தழுவி ஒருவனது நடத்தைக்கு அடிப்படையானது விடாய்கள் என்று
கொண்டனர். அவர்கள் விடாய் என்றும் சொல்லை இயல்புக்கம், உந்து, ஊக்கி
இவைகளைக் குறிக்கும் பரவலான சொல்லாகப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால்
அவர்கள் விடாய்களின் எண்ணிக்கையை மேலே விவரித்தவர்களினின்றும் வேறாகக்
கொண்டார்கள். அவர்கள் கொண்ட எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்தாகும்.
இத்துடன் லீவின் கருத்தைத் தழுவி உளவெளியும் இன்றியமையாததெனக் கருதினர்.
அவர்கள் கருத்துப்படி ஆளுமை ஒருவனின் விடாய்களுக்கும் (Needs) சூழ்நிலைத்
திறன்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் தொடர்ப்பாடு காரணமாக எழுவது என விளக்கம்
தந்தனர். அவர்கள் ஆளுமையைப் பயன்படுத்தி முடிவாக உள்ளது ஒரு விடாய்,
ஒரு சூழ்நிலைத் திறன் இவைகளின் தொடர்ப்பாடு காரணமாக ஏற்படுவது என்று
கருதினார்கள். பலவிடாய்கள், பல சூழ்நிலைத் தூண்டில்களோடு தொடர்ப்பாடு
கொள்ள அதன் காரணமாக ஆளுமை எழுகிறது என்பதாம். அவர்கள் ஒரு

விடாங்கும் ஒரு சூழ்நிலைத் திறனுக்கும் ($N_1 P_1$) ஏற்படும் தொடர்ப்பாட்டைத் 'தீமா' (Thema) என்ற பெயர் கொண்டு குறித்தார்கள்.

வாட்சின் கருத்து (Watson)

வாட்சின் ஆளுமைப் பற்றிய கருத்து, நடத்தைக் கொள்கையைப் பின்பற்றியதாகும். அதன்படி, ஒருவனது ஆளுமைக்கு அடிப்படையானது அவனது சூழ்நிலையாகும். ஒருவன் பிறப்பால் அடைவது அச்சம், சினம், பால் என்ற மூன்று மெய்ப்பாடுகள். இவை சூழ்நிலைத் திறன்களால் பல்வேறு வகைகளில் ஆக்க நிலையிருந்தும் செய்யப்படுகின்றன. மெய்ப்பாடுகளின் ஆக்க நிலையிருந்த நிலையைப் பொறுத்த ஒருவகை ஆளுமை அமையும். இக்கருத்தைக் கொண்டு தான், வாட்சின், தன்மீடம் முப்பது குழந்தைகளைக் கொடுத்தால் அக்குழந்தைகளை மருத்துவர்களாகவோ பொறியியல் துறை வல்லுநர்களாகவோ, ஆசிரியர்களாகவோ அவரால் ஆக்க முடியும் என்றார். ஏன், அக்குழந்தைகளைக் கயவர்களாகவும், கள்வர்களாகவும் கூட அவரால் மாற்ற இயலும் எனக் கூறியுள்ளார். எனவே வாட்சின் கருத்துப்படி அடிப்படையாக உள்ள மூன்று மெய்ப்பாடுகள் ஆக்க நிலையிருந்தும் வழியாக மாற்றி அமைக்கப்படுவதால் ஒருவனிடம் அமைவது ஆளுமை என்பதாகும்.

ஆல்போர்ட்டின் கோட்பாடு

(அ) பொது இயல்புகளுக்கும் தனிம வெளிப்பாடுகளுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகள். மதிப்புகள் பற்றிய அவரது அளவுகோல் பொது இயல்புகளை அளக்கப் பயன்படும். (அழகு, சுகர்வோர், சமூக உணர்வினர், அரசியல் வாதி, சமயவாதி).

தனிம வெளிப்பாடுகளில் தனியவர்க்கேயுரிய சிறப்பு, ஏனையவரோடு ஒப்புமை கூறவியலாத தன்மை, இருவர் கருத் சீற்றத்துடன் காணப்பட்டால் ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய பட்டறிவிற்கும் திறவிற்கும் ஏற்பத் சீற்றம் வேறுபடும் என்றார்.

(ஆ) தலைமை, மைய, இரண்டாம் நிலை இயல்புகளுக்கிடையேயுள்ள வேறுபாடுகள். இவற்றுள் எது மிகுந்த காணப்படுகிறதோ அதனை வைத்து அவர் மதிப்பிடப்படுவார்.

தலைமை இயல்புகள் - தனித்த சிறப்பு வாய்ந்த ஓர் இயல்பினால் ஒருவர் பெருமை பெறுவார். அத்தகைய பெருமைக்கள் வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்தவர்களாயினும் கற்பனைப் படைப்புக்களாயினும் மேற்கோளுக்குரிய ஆளுமையினராக விளங்குவதைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாகக் கொடைமடப் படுதலுக்குப் பாரியைக் கூறலாம். காமம் பற்றிய பெருமதத்திற்கு நல்லருத்திரன், 'யான் வாழுநாளும் பண்ணி வாழிய' என்றும் இயல்பிற்குக் கிள்ளிவளவன், கொடுமைக்குப் பெண்கொலை செய்த நன்னன் ஆகியோரைக் கூறலாம்.

மைய இயல்புகள் - ஒரு மனிதன் சில குறிக்கத்தக்க இயல்புகளைக் கொண்டிருந்ததான் என்றால், அவனுடைய ஆளுமையை எளிதில் கணித்தவிடலாம் என்பார் ஆல்போர்ட். எடுத்துக்காட்டாகக் கருதியது முடித்தல், காமுறப்படுதல், ஒருவழிப்படாமை, ஓடியதுணர்தல், அறிவுடம்படுதல், அறிவு நன்குடைமை ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்டு ஒருவனுடைய ஆளுமைத்திறத்தினைக் கணித்தவிடலாம். ஒய்மா நாட்டு நல்லியக் கோட்டின் மைய இயல்புகளைக் கொண்ட ஆளுமைத்திறம் வாய்ந்தவன் என்பது பெறப்படும்.

இரண்டாம் நிலை இயல்புகள்

ஒப்பு நோக்கின் அடிப்படையில் காண்கின்ற போழ்து தனித்த விருப்பு வெறுப்புக்களையும் நடத்தைகளையும் கொண்டிருத்தல். தொடியுடைய தோள் மணத்தல், கடிகாவிற் புகுபடுதல், வலியரென வழிமொழியாமை, மெலியரெனமக்கறாமை போன்றவை.

(Calliel)

கேட்டல்வின் புறநிலை மற்றும் அடிப்படை இயல்புக் கோட்பாடு - புள்ளி விளக்கத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப் பெறுவது. மூலக அளவுகள் குறிக்கப் பெறும்.

சிந்தனை — உணர்வற்ற மந்த நிலை

அறிவுடைமை — மடமை

கலகலப்பு — சிரிப்பு

அடிப்படை இயல்புகள்

புள்ளி விளக்க முறைப்படி ஒன்றுதிரட்டப்பட்ட இயல்புகள் அடிப்படை இயல்புகள் எனப்பெறும். ஆழ்நிலை ஒருமைப்பாட்டினை அவை உணர்த்தும். பதினாறு வகையான அடிப்படை இயல்புகளை அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொது மனநலம்

மனநலமின்மை

அறிவுக்கூர்மை

அறிவின்மை

சிந்தனை

மந்த நிலை

இவை அவற்றுள் இன்றியமையாத சில.

சமூக உளவியல் கருத்துக் கோட்பாடுகள்

(Theories in Social Psychology)

சமூக உளவியலை ஆராயப் புகுந்தவர்கள் ஒரு சில சமூக நடத்தைக்குப் பொதுவாக, ஒன்றைக் காரணமாக ஊகித்து அதிலிருந்து மற்ற காரணிகளைத் தொடர்பு படுத்தித் தாம் எடுத்துக் கொண்ட அந்தச் சிக்கலுக்குத் தீர்வினைக் காண முயல்கின்றனர். இவ்வாறு, மெக்ரூகல் (Mc. Dougall) என்பார், சமூக நடத்தை, எளிதில் உணர்வு வயப்படுதல் (sentiments) எனும் கருத்துக் கோட்பாடுவழி நிகழ்வதாகக் கூறி அதன்வழி பல்வேறு பட்ட சமூக நடத்தைக்கு ஒரு பொதுவான தொடர்பினைக் கண்டார். 'ராச்' என்பார் சமூக நடத்தைகளை விளக்க ஒரு சில நேரங்களில் போலிப்பாவனை என்ற கோட்பாட்டினையும், சில நேரங்களில் கருத்தேற்றம் என்ற கருத்துக் கோட்பாட்டினையும் கையாண்டார். மற்றவர்கள் பார்த்துக் கற்கும் இயல்புக்கம் (Instinct of imitation), இணைந்து வாழும் இயல்வு

(gregariousness), கருத்தேற்றம் (Suggestion), முந்தியிருத்தல் போன்றவற்றைக் கோட்பாடுகளாக எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றின் மூலம், சமூக நடத்தையை விளக்க முயன்ற பலர், பலவகைக் கோட்பாடுகளைச் சமூக நடத்தைக்கான காரணங்களாக ஊகித்துக் கூறியுள்ளனர். இவை சமூக உளவியலின் கருத்துக் கோட்பாடுகள் என அழைக்கப்படுகின்றன.

இன்பியல் கோட்பாடு (Hedonism)

பெந்தாம் (Bentham) (1748-1832) சமூக நடத்தையை ஒரு கோட்பாடுவழி விளக்கம் தருங்காலை, இன்ப துன்பங்களே மனித நடத்தைக்கு ஆணையிடும் தலைவர்கள் என்று கூறி, மனித நடத்தைக்கு அடிப்படைக் காரணம், துன்பத்தை விடுத்து இன்பத்தை நாடுதலே என்று கூறுவார். இதை அவர் உளவியல் இன்பியல் கோட்பாடு என அழைத்தார். (Psychological Hedonism) இக்கோட்பாட்டினை விளக்குகையில் இரக்க உணர்வு (Sympathy) வழிதான் சமூக நடத்தை ஏற்படுகின்றது என்பதை மறுத்தார். எல்லா நேரங்களிலும், மனிதன் ஏதாவது ஒரு நோக்கத்தின்பால் நடத்தைக்கு உட்படுகிறான். அந்த நோக்க வெற்றியின் இறுதியில் கிட்டும் மகிழ்ச்சியைச் சுவைப்பதற்கே ஒருவன் அவ்வாறான நடத்தைக்கு உட்படுகிறான் என்று அவர் விளக்கினார்.

பெந்தாமின் கருத்துப்படி எல்லா மகிழ்ச்சிகளும் ஓர் அளவீட்டுக்குட்படுவனவே. அவற்றின் தூண்டுதல்களும் திறவின் ஒரு பயன் படு தன்மையும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் மாறுபாடு கொண்டிருக்கின்றன. எல்லாவகைக் களிப்பும் கருதிச் செயல்படும் செயல்களும் இன்பியல் கருத்துக் கோட்பாட்டினைச் சார்ந்ததே என அவர் திட்டமாகக் கூறுகின்றார்.

தன்னலக் கோட்பாடு

இன்பியல் கோட்பாடும் தன்னலம் கருதியதாகும். ஒருவன் இன்பத்தை நாடித் துன்பத்தைத் தவிர்த்தல், அவனது தன்னலம் கருதிச் செயல்படுவதாகும்.

சில நேரங்களில், பொது நலன் கருதி அறம் செய்யும்போது மகிழ்ச்சி எழுகின்றது. ஆயினும் இம்மகிழ்ச்சி தன்னலத்தால் தூண்டப்பட்டது, என்பதை மறுப்பதற்கு இயலாது. எனவே சமூக நடத்தைகள் தன்னலத்தினாலேயே எழுகின்றன.

எல்லா வகைச் சமூக நடத்தைகளும் செர்மனி நாட்டுத் தத்துவ அறிஞரான நீட்சேயைப் (Nietzsche) பொறுத்தவரை பதவிவலிமை தேடும் வழியில் செயல்படுவனவாகும். தன்னலமென்றும் இக்கோட்பாட்டின்படிச் சமூகத்தில் நிலவும் எல்லாவகை நடத்தைகளையும் விளக்குவது எங்ஙனம் என்று ஒருவர் வினவலாம். ஏனெனில் சமூக நிறுவனங்களும், அமைப்புகளும் கூட்டுறவுகளும் ஒன்றையொன்று புரிந்து கொண்டு உதவும் அடிப்படையில் செயல்படுகின்றன. ஆங்கே தன்னலத்திற்கு இடம் இல்லை என்பதால், அதைச் சமூகம் நடத்தை எனக் கூறுவது இயலாது. அதையுணர்ந்து 'லெடாண்டெக்' (Le Dantec) என்பார் இதற்கு விடையிலுக்கின்றார். பொதுவான பகைவர்கள் எனச் சிலர் எப்போதும் இருப்பதால் இது இயலுகின்றது. தாய் தந்தையர் தங்களை முதியு காலத்தில் தங்களைக் காப்பாற்றவும், பொருளாதாரத்தில் தங்களுக்கு உதவவும் பிள்ளைகளைப் பேணி வளர்க்கின்றனர். ஒருவர் பிறருடன் நட்பாய் இருப்பதும் ஒரு குழுவில் உறுப்பினராகி அக்குழுவின் கட்டுத்திட்டங்களுக்கு உட்பட்டிருப்பதும் அக்குழுவோடு சேர்ந்து வாழ்வதில்தான் மன அமைதி பெறுவதும் போன்ற காரணங்களை விடத் தன்னைப் பிற பகைவர்களிடமிருந்து காத்துக் கொள்வதற்கான பாதுகாப்பு நடவடிக்கை என்பதே பொருத்தமான காரணமாகும்.

லெடெண்டெக் தொடர்ந்து கூறும்போது, நமது சமூக நடத்தைக்கானத் தூண்டுதல்கள் தன்னலம் கருதித்தான் என்று மட்டும் இல்லாமல், சமயம், பண்பாடு, நாட்டுப்பற்றுப் போன்ற இயல்பு இயலக்து (Metaphysical) அப்பாற்பட்ட கோட்பாட்டின் வழியாகவும் இயலுகின்றது என்று கூறுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சமயத்தையும், பண்பாட்டையும் காக்கச் சிலர் முற்படுவதன் வழியும் சமூக அமைப்புத் தோன்றுகிறது. நாட்டுப்பற்று வாய்ந்த மக்கள், நாட்டைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு ஒன்று கூடி இயங்குகின்றனர். அதற்குச் சிறப்பாகக் கூற

வேண்டுமேயானால் சமயத்திற் அறக்கோட்பாடுகளும், ஒழுக்க நெறிகளும் இங்ஙனம் இயல்பு இயலுக்கு அப்பாற்பட்ட கோட்பாடுகளால் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக எழுந்தனவையேயாகும்.

எனவே, தன்னலமே சமூக நடத்தைக்கான பொதுக் காரணி என
'லெடாண் டெக்' விளக்குகின்றார்.

இரக்கவுணர்வுக் கோட்பாடு

இன்பியல் கோட்பாட்டினையும் தன்னலக் கோட்பாட்டினையும்
சமூக நடத்தைகளை ஊக்கும் காரணிகளாக விளக்கம் கூறியதைப் பகுத்தறிவுவாதிகள்
ஒப்புக் கொள்வதில்லை. இயல்புக்கம் பிறப்போடு பிறந்தது என்றெல்லாம் சமூக நடத்தையை விளக்கப் புகுவோரும், இன்பியல், ^{மற்றும்} தன்னலக் கோட்பாடுகளை எதிர்த்தனர். அவர்கள், தன்னைத் தானே விரும்புதல் என்பது ஒரு சார்பான செயல் என்றும், அஃது ஓரளவிற்கு ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கிறது என்றாலும் அதுதான் அவனது நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்று கூறுதல் பொருந்தாது என்றும் கூறினர்.

ஒரு சிலர், இந்த விளக்கத்தையே தலைகீழாக மாற்றித் தன்னைக் காப்பதன்வழி ஒருவன் பிறரையும் காக்கத் தொடங்கி, அங்கே சமூக நடத்தை ஏற்பட ஏதுவாகின்றது என்று வாதிட்டனர். இதனால் தனது கடந்த அனுபவங்களும், தன்புரிக்கும் ஒருவரிடம் தோன்ற அவர் தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றார். இந்நிலையில் அவரை எதிர்ப்பரும் மற்றவரும் அவரை ஒத்த சூழ்நிலையில் இருப்பதை அறியும்போது, அவர்பால் இவருக்கு இரக்கவுணர்வு தோன்றுகிறது. இவ்விரக்கவுணர்வே பிறருக்காக எதனையும் செய்யும் அன்பினைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இத்தகைய ஒருவர், மற்றவர்பால் இரக்கவுணர்வால் தூண்டப்பட்டு, அவரோடு ஒத்த வாழவும், அவருக்கு உதவியாக இருக்கவும் நினைக்கின்றார். இதன் வழியாக, சமூக உளவியல் நடத்தை நடைபெற வாய்ப்பாகின்றது.

சுமித் (Smith) என்பார், தனது நூலில், மனிதன் எத்துணைதான் தன்னலம் கருதுபவனாக வாழ்ந்தாலும் அவனிடமும் சில கொள்கைகள், பிறவியிலேயே இயற்கையாக மற்றவர்க்கு உதவுதல், மற்றவர்களை மகிழ்வித்தல் போன்றவற்றிற்கு வித்துகள் காணப்படுகின்றன என்று கூறுகின்றார்.

இவர், இரக்கவுணர்வினை இரு தன்மையான அமைப்புகளாகப் பிரிக்கின்றார். முதலாவது உடனடி மறிவினையாக (reflex)த் துலங்குவது வழி உண்டாகும் இரக்கவுணர்வாகும். நாம் நம்மெதிரே ஒரு மனிதன் பிறப்பால் உடலில் அடிபடுவதைக் காணும்போது, நாமும் தலையைக் குனிந்து நெளிகிறோம். இது பிறப்பால் வந்த மறிவினை என நம்பப்பட்டாலும், பின்னர் ஆசை நிலையிடுத்தத்தால் (conditioned Reflexes) எழுந்த செயலென அறிகிறோம்.

இரண்டாவது, முற்றிலும் அறிவு வளர்ச்சியைச் சார்ந்தது. நாம் அத்தகைய ஓர் உணர்வினை அடைந்து பட்டறியாவிட்டாலும், பிறப்பால் அது நிகழ்வதைக் கண்டு மனம் கசிந்து இரக்கவுணர்வு மீதாறப் பெறுகின்றோம். வெற்றி கண்ட ஒருவனை மனம் மகிழ்ந்து போற்றும்போதும், மீளாத் துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும் ஒருவனுக்கு ஆறுதல் மொழி கூறும்போதும், நாம் இன்ப துன்பமென இரு உணர்வுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவராக இருக்கின்றோம். இங்கே ஏற்படும் இரக்கவுணர்வு அறிவு வளர்ச்சியைச் சார்ந்ததாகும்.

போலிப்பாவனைக் கோட்பாடு (Theory of Imitation)

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய சிலர் சமூக நடத்தைகளுக்கும் சமூக இனக்கதத்திற்கும், போலிப் பாவனையே சிறந்த ஒரு கோட்பாடாக இருப்பதாகக் கண்டனர். வால்டெர் பேக்காட் (Walter Baghehot, 1826-1877) என்பார் இக்கருத்தினைப் பற்றிப் பேசும்போது, 'முதன் முதலில் காலப் போக்கில் தானாகவே, ஒன்று, பெரும்பான்மையினரால் பின்பற்றப்படும் எடுத்துக் காட்டாகத் தோன்ற, அதன்பால் கவரப்பட்டு மற்ற வழிவழி வருவோரும் அவற்றைப் பார்த்துப் பின்பற்ற, தங்கள் நடையுடைப் போக்குகளை மாற்றிக் கொள்ளத்

தொடங்கினர். நாளடைவில் பெரும்பான்மையினரால் பின்பற்றப்பட்ட ஓர் எடுத்துக்காட்டே, பின்னர் பலரையும் அவ்விழி உருவாக்கி அவர்களிடையே நிகழும் சமூக நடத்தையில் ஒரு சமூக இனக்கத்தைத் தோற்றுவித்தது.

இக்கோட்பாடு, சிந்தனை ஆற்றல்மிக்க மனிதர்களைக் கூட ஒரு குழுவினராய்க் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

சுருத்தேற்றம் (Suggestion)

இரக்கவுணர்வு போலிப்பாவனை, சுருத்தேற்றம் ஆகியன மூன்றும் ஓரளவிற்கு ஒரே பார்வையில் ஒரே சுருத்த நோக்கத்தில் செயல்படும் கோட்பாடுகளாகும். வரலாற்றை ஆராய்கின்றபோது, இம்மூன்றில், சுருத்தேற்றமே இன்றியமையாமை வாய்ந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இஃது உண்மையில் அறிஞர்களால் 1890 ஆம் ஆண்டு வரை, அறிந்து கொள்ள முடியாதிருந்தபோதிலும், பின்னர் வந்துற்ற அறிவியல் அறிஞர்கள் முதல், எளிய மக்கள் வரை, அனைவரும் சமூக உளவியலில் உள்ள எல்லாச் சிக்கல்களும் சுருத்தேற்றத்தினால் செயல்படுவதாகக் கருதினர். இப்பொழுதும், எளிய மனிதன், சமூக மனம், குடும்ப மனம் (Mass mind) எனக் கருதுகின்றான். செம்மறியாடுகளைப் போன்று ஒருபக்கம் சாய்ந்தால், அவ்விடத்தே மீண்டும் மீண்டும் சாய்ந்து முன்னேறுகின்ற மக்கள் குடும்பங்களை நோக்கும் போது, சுருத்தேற்றத்தின் ஆற்றல் எத்துனைச் சிறப்பு வாய்ந்தது என்பதனை நாமும் ஏற்கிறோம்.

மெக்லுகல் (, Mc. Dougall) சுருத்தேற்றம் எனும் சொல்லைப் பொருள் வரையறை செய்கையில், 'சுருத்தேற்றம் என்பது நாம் தொடர்பு கொண்டு உரையாடும் ஒருவருடைய சொற்களின் சுருத்தை ஏற்றுக் கொண்டு, பகுத்தறிவுக்கு ஏற்ற அடிப்படைக் காரணம் ஏதுமின்றி அவர் எண்ணங்களுக்கு நாம் இணக்கம் தெரிவிக்கும் ஒரு செயலாகும்' என்று கூறுகின்றார். இது, மனிதனுடன்

பிறந்த நாள், அவர்களுக்கு வேண்டும்தான் போது பணிந்த போதும் (submission) உணர்வாகும். கருத்தேற்றத்தினால் ஒருவன் தூண்டப்பட, தான் மதிக்கும் பிறரது ஆணைக்குத் தன்னை ஆட்படுத்தி இயங்க, அவ்வகையிலேயே சமூக நடத்தையும் இயங்குகின்றது என்பதை உணரலாம்.

மனவெழுச்சிக் கோட்பாடுகள் (Theories of Emotions)

ஏம்சு - - - லான்சே கோட்பாடு

/ ஏம்சு என்றும் அமெரிக்க நாட்டினரும் லான்சே என்ற தேனிசு (Denish) நாட்டினரும் தனித்தனியாக மெய்ப்பாட்டுத் துறையில் ஆய்வு செய்து, ஒரே வகைக் கருத்தை வெளியிட்டார்கள். உடல் மாற்றங்கள், மனவெழுச்சி உணர்விற்கு இயைந்திருக்கின்றன என்று ஆய்ந்துள்ளார்கள். அவர்கள் கூற்றுப்படி, அச்ச மனவெழுச்சிக் காரணத்தினால், ஒருகிறோம். சின மனவெழுச்சியின் காரணத்தினால் தாக்குகின்றோம் என்று கருத வேண்டும். மனவெழுச்சிப் பட்டறிவிற்கு, முன்னிருந்தவாறு உடலுறுப்பு மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. ஏம்சு அவர்களின் கூற்றுப்படித் தீங்கினைப் புலன்காட்சி செய்த பொழுது, நமது தானியங்கு மறிவினைச் செயலால் (reflex action) உடனே ஓடத் தொடங்குகின்றோம், என்பது சான்றாகும். தீங்கினைப் புலன்காட்சி செய்ததும், மறிவினைத் துலங்கல் ஏற்படுவதால் உடலுறுப்புக்கள் செயல்பட்டு ஓடத் தொடங்குகின்றன. நாம் ஓடத் தொடங்கியதும் உடலுறுப்பு மாற்றங்களை விழிப்புடன் நோக்குகின்றோம். இந்த உடலுறுப்பு மாற்றம் ஏற்படுகின்ற போதுள்ள விழிப்பு நிலையைத்தான் மனவெழுச்சிப் பட்டறிவு என்கிறோம். ஏம்சு அவர்கள் கிளர்ந்து எழக்கூடிய நிகழ்ச்சியைப் புலன்காட்சி செய்த பின்னர் உடல் உறுப்பு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன என்கிறார். உடல்தலை மாற்றங்களுடன் நிகழ்வதே மனவெழுச்சியாகும். இந்தக் கொள்கை 'உள் உறுப்பின் புறப்பகுப்பு' (Peripheral parts of the body) மாறுதல்களை முதற்கண் கூறுகிறது. மூளையில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதில்லை.

எனவே இதனை 'உள் உறுப்பின் புறப்பறப்புத் தொள்கை (the peripheral theory)' என்று கூறலாம்.

கேனன்-பார்டு-தொள்கை

டபிள்யூ.பி. கேனன் என்பாரும், பி. பார்டு என்பாரும் நாயின் பல்வேறு பட்ட முளைப்பகுதிகளை அழிவை செக்து ஆய்வு நடத்தினார்கள். மன-வெழுச்சிகளை முளையின் எப்பகுதி தூண்டுகிறது என்பதனைக் காண முயன்றனர். அவர்கள், மனவெழுச்சிகளை முளையில் குறிப்பிட்ட எல்லைக்கு உட்படுத்திக் கூற முயன்றனர். ஐப்போதாலமஸ் என்ற உறுப்பு, மனவெழுச்சி நடத்தைப்பாணியை உடல் உறுப்பு மாறுபாடுகள் வாயிலாகவும், உணர்வுத்தனித்தன்மை வாயிலாகவும் வெளிப்படுகிறது என்றனர். கேனன் அவர்கள், பெரு முளைப் புறணி சூழ்நிலை-களைப் புலன் காட்சி செய்யவும், ஐப்போதாலமசு என்ற உறுப்பைத் தூண்டவும் செய்கின்றது என்றார். ஐப்போதாலமசு தகுதியான மனவெழுச்சி உணர்வு எதிர்வினைகளையும், உள்ளார்ந்த உறுப்புகளுக்கு உள் துடிப்புகளையும், மாறுபாடுகளையும் உருவாக்குகிறது என்றார். ஐப்போதாலமசு மனவெழுச்சிப் பட்டறிவுகள், தானியங்கு நரம்பு மண்டல அமைப்புகள் ஆகியனவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது.

வாட்சனின் தொள்கை

'ஜே.பி. வாட்சன்', மனவெழுச்சி என்பது முழுமையான உடல் இயங்கு முறையில் இன்றியமையா மாற்றங்களைக் கொண்ட மரபு நிலை எதிர்-வினைப் பாணிகளை அளிப்பதோடு, குறிப்பாக உள்ளார்ந்த உறுப்புகளும் சுரப்பிகள் ஆகிய அமைப்புகளிலும் மாற்றங்களை உருவாக்குகின்றன என வரையறுத்தார். வாட்சன் நனவு நிலையை மறுக்கிறார். ஏம்சு-லான்சே, கேனன்-பார்டு தொள்கைகளையும் ஏற்கவில்லை. மனவெழுச்சிகளையும் உடல்சார்ந்த மாற்றங்களையும் ஒன்றாகவே கருதுகின்றார்.

நெருக்கடி நிலைக்கொள்கை

ஏனைய உளவியலாளர்களுடைய மனவெழுச்சி விளக்கங்களை, நெருக்கடி நிலைக் கொள்கைகள் எனலாம். நெருக்கடி நிலை அல்லது சிக்கலான சூழல்களில் மனவெழுச்சிகள் உணரப்பட்டன என்று வலியுறுத்தப்படுகின்றன. மனவெழுச்சிப் பட்டறிவு, முழுவதும் உயிரியல் சார்ந்த உடல்-உள வாழ்க்கை நலநிலையால் கணக்கிடப்படுகிறது. உடலுறுப்புக்குத் தேவையான திறன், போரிட அல்லது ஓட இந்நேரத்தில் தேவைப்படுகிறது. இருப்பினும் பல நிலைகளில் ஏற்றுக் கொள்ள முடிவதில்லை. அச்சம், சினம், ஆசிய மனவெழுச்சிகள் ஏற்படும் பொழுது மனவெழுச்சிச் செறிவு, குழப்பத்தை உருவாக்குகிறது. மேலும் உயிரியல் கூட்டுச் சிதைவையும் விருப்பு வெறுப்புணர்வுகளைச் செயல்படத் தூண்டும் மன ஆற்றலையும், உயிரியல் கூட்டு நடத்தை, உடல்-உள நல வாழ்வு நிலைக்கு மாறாகச் செயல்படுத்தும். எனவே நெருக்கடி நிலைக் கொள்கைகள் ஓர் எல்லைக்குட்பட்டவை.

வளர்நிலைக் கொள்கை

சில தனியவர்கள், மனவெழுச்சிப் பட்டறிவின் போது குழம்பிய உணர்விலும், முடிவு எடுக்க முடியாத நிலையிலும் இருப்பது உண்மையாகும். மனவெழுச்சிக் கிளர்ச்சித் தெறிவு, அதற்குத் தக, குழப்பத்தையும் முடிவிற்கு வர இயலாமையையும் தருகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட செயலில் ஈடுபடும் போது மனவெழுச்சி குறைகிறது. நரம்பு மண்டலம் சிக்கலில்லாத பொழுதும் வளர்நிலை அளவை, குறைந்து இருக்கும் பொழுதும் மனவெழுச்சித் தூண்டல், தலங்கல் செய்வதில்லை. உயிர் வளர்ச்சியுற்று, நரம்பு மண்டலம் சீரான நிலையில் இருக்கும் பொழுது மனவெழுச்சி ஏற்படுகிறது. நரம்பு மண்டலம் குறிப்பிட்ட தூண்டலுக்கான எதிர்வினையை மறிவினை நிலையில் உள்ளதைப் போல விழிப்பு நிலையில் இல்லை. உயிரிக்கு விழிப்பு நிலையில் உள்ள எதிர்வினைச் சிக்கலான இடர்ப்பாடன்று. உயிரியலுடைய உளப்பாங்கான வளர்ச்சி அல்லது உடல் சார்ந்த தொடர்புகள் சிக்கலாக இருக்குமேயானால் அது இன்றியமையாத் சிக்கலாகும்.

மனவெழுச்சி என்பது, குழப்பமானதும் சிக்கல் சூழ்நிலைகளில் முடிவு எடுக்க முடியாத தூண்டுதலாகும் என்று மேலே கூறப்பட்ட உண்மையில் இருந்து கருதுகோள் கொள்ளலாம். இயற்கையான மனவெழுச்சியில் பெழுளைப் புறணி மையமும் (புலன்காட்சி நிலையில்) ஐப்போதாலமசும், நரம்பு மண்டலக் கீழ்ப்பகுதிகளைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன. மனவெழுச்சி நிலைகளில் ஐப்போதாலமசுக்கும் மூளையினைச் சார்ந்த ஐப்போதாலமசுக்கும் வேகமான இணைப்பு ஏற்படுகின்றது எனத் தற்கால நரம்பு ஆய்வு எடுத்துக் கூறுகிறது. உயர்ந்த தாழ்ந்த நரம்பு மண்டல மையங்களுக்கு முன்னும் பின்னும் ஏற்படுகின்ற இணைப்புத் திரளான குழப்ப நிலையும், முடிவு எடுக்க முடியாத நிலையும் மனவெழுச்சி இயல்பாகும். இக்கொள்கை அறிவிப்பது யாதெனில், மனவெழுச்சிகள் ஐப்போதாலமசின் பகராடிக்-கப்பால் உயிரின் கட்டுப்பாடு சென்று விட்டது என்றும் வளர்நிலை உண்மையின் விளைவுகளாகும் என்பதும், அதே நேரத்தில் புதுப்பகராளான பெருமூளைப் புறனியும் அந்நிலையின் தலைமையினைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுமேயாகும்.

அகக்காட்சிக் கொள்கை (Introspectionism)

உளவியலை விரிவுபடுத்துவதில் முதன்மையாகத் தோன்றிய கோட்பாடு உன்ட் (Wundt) அவர்கள் தொடங்கி வைத்தாலும் இ.பி.திச்சனரால் (E.B. Titchener) 1867-1927 ஒரு நிலையான கோட்பாடாக நிலை நிறுத்தப்பட்டது. அகக்காட்சிக் கொள்கை, உளவியலின் எல்லை, பிரிவுகள் ஆகியவை குறித்துச் சில நிலையான கருத்துக்களைக் கொடுத்துள்ளது. திச்சனரின் கூற்றுப்படிப் புலனறிவுகள், உணர்வுகள், உருக்கள் ஆகிய அடிப்படை மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு நனவு நிலை உருவாக்கப்படுகிறது என்பதாகும். திச்சனர், நனவு நிலையின் அமைப்பு நகைப் பாகுபாட்டினை வலியுறுத்தியதால் இக்கொள்கை, அமைப்பு நிலைக் கொள்கை எனவும் வழங்கப்பட்டது.

செயல்நிலை அறிவகைக் கொள்கை (Functionalism)

உயிர்த்தத்துவ இயல் கூறுபாடுகளின் நனவு நிலை பற்றிய ஆய்வின் எதிர்வினை உளவியல் அறிஞர்களாகவும், தத்துவ அறிஞர்களாகவும் இருந்த 'வில்லியம் ஜேம்ஸ்', 'ஜான் தியூவி', 'ஜே.ஆர். ஏஞ்சல்சு' ஆகியோரின் சிந்தனையின் வெளிப்பாட்டில் காணப்பட்டது. இவர்கள் உயிருக்குப் பயனுள்ள திறமைகள் தகுதிகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய உளவியலைப் படிப்பதன் இன்றியமையாமையை வலியுறுத்தினர். நனவு நிலையின் அமைப்புக்கு மாறாக அவர்கள் மனித உள்ளத்தின் செயல்களை ஆய்வு செய்ய விரும்பினர். எனவே இக்கொள்கை செயல்நிலை அறிவகை என்று வழங்கப்பட்டது.

நடத்தைக் கொள்கை (Behaviourism)

அமைப்பு நிலைக் கொள்கையினருக்கும் செயல்நிலை அறிவகைக் கொள்கையினருக்கும் இடையே எழுந்த முரண்பாடுகளின் அடிப்படையில் 'ஜே.பி. வாட்சன் (1878-1958) தோன்றினார். இவர் திச்சனரைப் போன்றே ஒருவித நிலையான வழிகளில் எதிர்வினைச் செய்தார். வெளிப்படையான துலங்கல்கள் மட்டுமே இயல்கின்ற புறவய உற்று நோக்கலைக் கொண்ட விலங்கு உளவியல் அறிஞராகப் பணியாற்றிய இவர், உளவியல், அதன்மூலம் நனவு நிலை, உள்ளம், சிந்தனை உணர்வு, அறிவாய்வு போன்ற இன்ன பிற தத்துவக் கருத்துக்களையும் தவிர்ந்துப் புறவயமாக நோக்கக் கூடிய நடத்தையின், ஒரு புற வய ஆய்வினை மட்டும் கொண்டதாக இருந்தால் மட்டுமே, ஒர் அறிவியலாக வளர்ச்சி பெற முடியும் என்று கூறினார். எல்லா உளவியல் நிகழ்ச்சிகளையும் இயக்கத் துலங்கல்களின் பொருளில் விலக்கும் முயற்சியில் 'உள்ளீடான அசைவுகள்' (Implicit movements) எனும் பொதுமைக் கருத்தைப் பயன்படுத்தவதன் வழி அவர் ஒரு பெரும் தொண்டினைச் செய்துள்ளார். உள்ளீடான துலங்கல்

என்னும் இப்பொதுமைக் கருத்து வளர்ந்து வரும் உளவியல் அறிவுக்குப் பயன்படும் ஒன்றாகும். வாட்சன், அகதீகாட்சி முறைக்கு மிகவும் முரண்பட்டவர்.

முழுமைக் காட்சிக் கொள்கை - கருத்தம் (Gestalt School)

மாகிசு பெர்தைமர், கரீட்காஃகா, உல்ஃப்காங் கோலர் ஆகியோர் முழுமைக் காட்சிக் கொள்கையினைத் தோற்றுவித்தவர்களாவர். இவர்கள் புலன் காட்சிச் செயல்முறை, கற்றல் செயல்முறை ஆகியவற்றின் ஆய்வுகளைப் பற்றிய பனியுடன் தொடங்கினர். ஆய்வுகளை இவர்களது ஆய்வின்படி, புலன்காட்சி என்பது எப்போதும் முழுமையாகக் காண்பதைக் கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் வலியுறுத்தினர். புலன்காட்சியில் பல்வேறு பகுதிகள் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டு ஒரு முழுமையான பொருளைத் தருகின்றன என்ற மரபு வழக்கான கருத்தைப் பற்றி வினாவெழுப்பினர். முழுமைக்காட்சி உளவியலறிஞர்கள், புலன் காட்சிச் செயல்முறை முழுமைகளைத் தருகின்றன என்பதை வலியுறுத்தினர். மூளையின் அடிப்படைச் செயல்களும் ஒன்று, புலன் காட்சி எல்லையை அமைப்பதும் அமைவுள்ள முழுமைகளைப் புலன்காண்பதமாகும். முழுமைக்காட்சிக் கொள்கை எண்ணற்ற உளவியல் சிக்கல்களையும் தத்துவச் சிக்கல்களையும் எழுப்பிற்று.

இயல் இரண்டு

உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் பற்றிய கருத்துக்கள்

உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் பற்றிய கருத்துக்கள்

முன்னுரை

சங்கச் சான்றோர் உள்ளம் என்ற ஒன்றினைக் கற்பித்து அதன் இயல்புகளை அப்பமாகவுரைத்தனர். மனிதனின் உடலுக்குள் இருப்பதனால், அதனை உள்ளம் என்ற -
மழுத்தனர் போலும். நெஞ்சம், மனம் ஆகியனவற்றையும் உள்ளம் வழங்கும் பொரு -
ளிலேயே பயன்படுத்தினாரா என்பதையும் உளவியல் நிலையில் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின்
நோக்கம்.

உள்ளம் பற்றிய உவமைகள்

இரணியமுட்டத்தப் பெருங்குன்றா ர்ப் பெருங்கௌசிகனார், உள்ளம்
வானத்தைப் போன்ற பரந்தது¹ என்று கூறியதன் வழி, அஃது ஆற்றல் வாய்ந்தது
எனவும் அதன் செயல்திறனை அளவிட்டுக் கூறவியலாது எனவும் உரைவைத்தார்.

இளையோமடையவுள்ளம், தும்கற்களைப் புரட்டும் ஆற்றல் கொண்ட
இடியைக் காட்டிலும் கொடியதாய் இருந்தது எனப் பெரும்புதுமனார் புகழ்ந்தார்.²
இதன்வழி உள்ளத்தின் உயிப்பாடு புலப்படுகிறது.

அள்ளலாகிய (சேறுமிக) குழம்பு போன்ற உள்ளத்தோடு மனமுந்
உடைந்தது³ எனப் பேரிசாத்தனார், கலங்கிய சேற்றினைவுள்ளத்திற்கு வலமை கூறிய -
தோடு மனம் அதன்மீது வேறுபட்டது என்றும் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

சிறகு முளைத்து, வளராத தம் இளம்பார்ப்புக்களுக்கு இரையைக்
கொண்டு பறக்கும்போதும், அன்னத்தின் இறகுகள் வருந்தியதைப் போன்ற தலைவனின்
உள்ளம் வருந்தியது என அன்னத்தின் தூவிக்கு உள்ளத்தினை உவமை கூறினாரார்.
பரணர்.⁴ உள்ளம், அன்னப்பறவையைப் போல நெருந்தொலைவு பறக்கவல்லது
என்றாரைத்தன்வழி, உளவியல் நெருக்கத்தினைக் குறித்தார் புலவர் எனக் கருதலாம்.

விரைவாகச் சிந்தித்து ஒருவர் கருதும் இடத்திற்கு உள்ளத்தார் செல்லமுடியும், என்பது இதனால் பெறப்பட்டது. |

உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் - ஆகியன - வேறுபட்டவை

ஒளவையார், உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் ஆகிய மூன்றும் வேறுவேறானவை என்று படிப்போர் அறிந்து கொள்ளுமாறு பாப்புகளைந்துள்ளார். சுடப்படாத பசு-மண்ணாலாகிய பாண்டத்தைப் போன்றது உள்ளம் எனக் கூறி, அஃது ஆசை வெள்ளத்தால் தாக்கப்பெறும் எனவும் பாடினார்.⁵ மனம் பொருந்த, குரங்கு, தன் குட்டியை அணைத்துக் கொள்ளும். அதனைப்போன்று தலைமகனின் கருத்தினைக்கேட்டு, அவனுக்கு உதவுவார் எவரேனும் வருவாராயின், அவனுடைய நெஞ்சம் பெருமையுடைத்து எனத் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பதாக உள்ள பாடலில் உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் ஆகிய மூன்றும் வேறானவை என்ற கற்பித்தத்தினைப் படைத்த பாங்கு இனி ஆய்விற்குரியது.

உள்ளத்திற்குரிய - அடைமொழி

முருகப்பெருமானின் செம்மையான திருவடியை நல்வினையால் விழையும் தலைமைத் தன்மையினையுடைய உள்ளம்;⁶ கருதிய வினை, இனிதாக முற்றுப் பெற்றதால் நிறைவினையுடைய உள்ளம்;⁷ பிறரால் செய்தற்கரிய தொழிலை முடித்தமையாலே, முகிழ்த்த தலைமைத் தன்மை பொருந்திய உள்ளம்⁸ எனச் சான்றோர்கள் உருவிலா அகவுறுப்பாகிய உள்ளம், புறத்துறுப்புக்களை ஏவிச் செயற்கருஞ் செயல்களைச் செய்யும் பெற்றித்து எனக் கூறினர். தலைமகனைத் தவிரப் பிறரை நினைவாத தூய்மையான உள்ளம் கொண்ட தலைவியை அண்ணல் உள்ளம் கொண்டவள் என்றார் உலோச்சனார்.⁹

உள்ளத்தின் - இயல்புகள்

குவியாமை,¹⁰ உணர்தல்,¹¹ கலங்குதல்,¹² மறத்தல்,¹³ ஆராய்தல்,¹⁴ துன்புறுதல்,¹⁵ நினைத்தல்,¹⁶ மகிழ்தல்,¹⁷ துன்பத்தை அடக்குதல்,¹⁸ மீளுதல்,¹⁹

நொந்து நொந்து உயவல்,²⁰ முழுமையாகவே செயல்படல்,²¹ உணர்வு நிலையில் எண்ணங்களைத் தோற்றுவித்தல்,²² சோம்பல் இன்மை,²³ வெறுத்தல்,²⁴ கவலையால் துடித்தல்,²⁵ நினைந்து நினைந்து சுழலல்,²⁶ மடியாமை,²⁷ மறையாமை,²⁸ முயற்சியுடைமை²⁹ ஆகியன உள்ளத்தின் இயல்புகளாகச் சான்றோர்கள் குறித்தனர்.

உள்ளமும் நெஞ்சமும்

உள்ளமும் நெஞ்சமும் ஒன்றற்கொன்று நுண்ணிய நிலையில் ஒவ்வா இயல்புகள் உடையன என ஒருசாரார் கருதினர்.

நற்றிணையில், மாமூலனார், உடையும் உள்ளம் பற்றிக் குறித்ததோடு நிலலாமல், அதே பாடலின் இறுதியடியில், பைதல் நெஞ்சத்தினையும் சுட்டுகின்றார். புலங்காட்சியினை அறியும் ஆற்றல், நெஞ்சத்திற்கேயுரியது எனவும், உணர்வால் துன்பமும் பெற்றி உள்ளத்திற்குரியது எனவும் அவர் கருத்துரைப்பதாகக் கொள்ளலாம்

"உள்ளம் பினிக்கொண் டோள்வயின் நெஞ்சம்

செல்லல் தீர்கஞ் செல்வாம் எனிலும்" எனவரும் அடிகளில்,

உள்ளம் உணர்வு வயப்படுவது; நெஞ்சம் அறிவு வயப்படுவது என்று தேய்ப்புரிப் பழங்கயிற்றினார் உரைக்கின்றார்.³⁰ 'என் நெஞ்சமானது, தாழ்ந்து இருண்ட கூந்தலையும் நெய்தல் மலர் போன்ற கண்ணையும் உடைய உள்ளத்தைப் பற்றிக் கொண்டவனிடத்துச் சென்று, அவருடைய துன்பத்தைத் தீர்ப்போம் என்று கூறிச் சென்றது' எனத் தலைமகன் கூற்றாகப் பாடலை அமைத்துள்ளார் அவர்.

நெய்தற்கலியில், நல்லந்துவனார் நெஞ்சினையும் உள்ளத்தினையும் வேறாகக் கூறி நெஞ்சத்திற்குள் உள்ளம் அமைந்திருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கூறுகிறார்.³¹ அறிவினை மயங்கச் செய்வது உணர்வு என்பது அவர்தம் கருத்து. காமத்தீ, உள்ளத்தினைச் சுட்டதாகக் கூறுவதிலிருந்து இயல்புக்கங்களாவும் விடுப்புகங்களாவும் தாக்கப் பெறுவதே உள்ளம் என்பது அவருடைய கற்பிதமாகக் கருதலாம். நெய்தற்கலி மற்று-
மொரு பாடலில், உள்ளம், நெஞ்சம், மனிதமனம் ஆகிய மூன்றும் தனித்த இயல்புகள் கொண்டவையென்று பாடியுள்ளார் இதே புலவர்.³²

எயினத்தை மகனார் இளங்கீரனார், அகநானாற்றுப் பாடலொன்றில், அனிகலங்களை ஈட்டிவரும் எண்ணத்தால் கடந்து செல்வதாகக் காட்டி, தன்னைப் பின்னின்று ஞானமும் இயல்பு கொண்டது நெஞ்சம் என்று உள்ளத்தையும் நெஞ்சத்தையும் வேறுபடுத்திக் கூறினார்.³³

ஆலம் பேரிச்சாத்தனார், பாலைத் திணைப்பாடல் ஒன்றில், "சோர்தல் இல்லாத தன் உள்ளம் மேலும் மேலும் ஊக்கத்தாற் சிறப்ப, இவ்வினையை விரைவில் செய்து முடித்தற்கு நெஞ்சம் உறுதனை புரியவேண்டும்"³⁴ எனத் தலைமகன் கூற்றாகப் பாடியுள்ளார்.

இல்வாழ்வார்க்கோதிய அறச்செயலினின்றும் பிறழாமல் நடத்தல், சுற்றத்-
தினரின் துன்பங்களை நீக்குதல் ஆகிய செயல்கள், நாள்நோயும் முயற்சியின்றி மகிழ்ச்சி-
யோடு இருக்கின்ற உள்ளம் உடையவர்கட்கு இல்லை எனக் கூறிப் பொருளிட்டும்
நெஞ்சத்தினையுடைய தலைமகன் பிரிந்தான்"³⁵ எனத் தோழி கூறியதாக முள்வியூர்ப்
புதியார் பாடிய பாடலில், உள்ளம் உணர்வுடையதாகவும், நெஞ்சம் சிந்தனையுடையதாக-
வும் விளக்கப் பெற்றமை அறியலாம்.

ஆசை யுள்ளது அசைவின்று துரப்ப
நீசெலற் குரியை நெஞ்சே³⁶

எனக் கல்லாடனாரும் உள்ளத்தினையும் நெஞ்சினையும் வேறு வேறாகவே உரைத்தார்.
உள்ளத்தின் சிறப்பியல்புகள்

பிறர் உள்ளத்தில் பொதிந்துள்ள உணர்வுகளைக் குறிப்பினால் ஒருவர் அளந்து,
தன் உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் தன்மையினைக் குறிஞ்சிப்பாட்டில் கபிலர் குறிக்கின்றார்.

குன்றுகெழு நாடெனும் விழைதரு பெருவிற
வள்ளது தன்மை யுள்ளினன்³⁷

எனத் தோழி கூற்றாக உரைக்கின்றார். இதனை மனம் அறிதல் (Mind reading)³⁸
என்று உளவியலார் கூறுவர்.

'உள்குதல்' எனும் சொல்லாட்சி, உணர்வு மேற்பட்ட நிலையில் சிந்தித்தல் என்ற பொருளிலேயே வழங்கப்பெற்றது. 'உணர்வு' நிலையில் அத்தலைவியை யான் நினைத்தேன்; ஒருவர் கருதிய வினை இனிது நிறைவு பெறும்போது கிட்டும் இன்பத்தினைப் போன்று, அவள் விலங்கு இயல்புக்கே இன்பத்தினை நல்காமல் மனிதநிலை விடுப்புக' மகிழ்வினைத் தந்தாள்' எனத் தலைமகள் கூறுவதாக இளங்கீரனார் பாடுகின்றார்.³⁹

'தலைவன் செய்த குறி, இடையீடுபட்டுத் தவறியமையால், ஓடாது கிடந்த பூமாலை போல, நிம்மெய் வாடியது. நொதுமலானார் கூறும் அம்பலக்கஞ்சி அவர் வாரார் எனும் புலவியை உள்ளத்திலே கொள்ளாமல் நெஞ்சத்தில் உறிலுடைய தவறான நினைப்பினை நீக்குவாயாக!' எனத் தோழி கூறுவதாக உலோச்சனார் அமைத்த பாடலில்,⁴⁰ உள்ளியென்பது அஞ்சியெனும் பொருளில் வந்தமை அறியலாம்.

'பெரிய துன்பம் மோதலால், குற்றப்பட்ட நெஞ்சத்தின் கொதிப்பானது, நீர்பெய்த நெருப்புப் போலத் தனியுற்படி, இன்று அவர் வாராதிருந்தால் நன்மையுண்டாம். சாரவில் குடிக்கிட்ட மலையின் கண்ணே செல்லும் நெறியை, உணர்வு நிலையில் நினையுத்-தொழும், நிலையில்லாத என் நெஞ்சம் அந்நிலத்தின் கண் பரந்து செல்லும்' எனத் தலைவி கூற்றமைந்த⁴¹ பாடலில், உள்குதல் என்பது உணர்வினால் துடித்தல் எனும் பொருளில் வந்தமை அறியலாம்.

'தலைவியின் வடிவும், கூந்தலும், கண்களும், தோளும் தனக்குக் காட்சியளவில் விருந்தளிப்பதோடு உணர்வு நிலையில் அறத்தின்கண் நிலைபெற்றோர் அடையும் மகிழ்ச்சியினை அளிப்பதாகத் தலைவன் கூற்றாகப் புலவர் ஒருவர் பாடுகிறார்'.⁴² இவர் பாடிய இப்பாடற் பகுதியில் அகம் என்பது உள்ளம் எனும் பொருளில் வழங்கி, அஃது மகிழ்ச்சிக்கு ஆகுபெயரால் நின்றமையையும் அறியலாம். தொல்காப்பிய அகத்திணையியல் முதல் ஞாற்பாவிற் று விளக்கம் எழுதிய நச்சினார்க்கினியர், 'யாண்டும் உள்ளத் துணர்வே துகர்ந்து இன்பமுழுவதோர் பொருளாதவின் அதனை அகம் என்றார். எனவே

அகத்தே நிகழ்ச்சிற்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயர்.⁴³ என உரை வகுத்தமை கொண்டு உள்ளம், உணர்வு தோன்றும் இடம் என்பது பெற்றாம்.

சேரமான் பாலைய பாடிய பெருங்கருங்கோ, அகநானா நுதல்களிறி யானை நிரைப்பாடல் ஒன்றில், 'வறிது அகத்தெழுந்த வாயல் முறுவலள்'⁴⁴ எனும் தொடரினைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அகம் என்பது உள்ளம் எனும் பொருளிலேயே வழங்கப்பெற்றது. உணர்வு தோன்றும் இடம் உள்ளம் என்பதனை ஏனையோர் உரைத்தாலும் அவிவுணர்வினைப் பயிற்சியினால் பிறர்க்குப் புலனாகா வகை கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டும் ஆற்றல் உள்ளத்திற்கு உண்டு என்றார் புலவர். தொல்காப்பியனாரும் 'உள்ளப்பட்ட நகை'⁴⁵ என்றாரைப்பதன் வழி, உணர்வுகள் உள்ளத்தினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டன எனவும் அவை வெளிப்படுகின்றபோழ்து மெய்ப்பாடாகின்றன எனவும் கருத்துக் கொண்டிருந்தார்.

உரிஞதல் (feeling) நினைத்தல் (thinking) மருள்
(Shock) என மூன்று சொல்லாட்சிகளை ஒளவையார் குறித்தொகைப் பாடல் ஒன்றில் சுட்டியுள்ளார்.⁴⁶ உள்ளம் மகிழ்வாக இருக்கும் போழ்துதான் நினைவு தோன்றும் எனவும், நினைவும் உணர்வும் ஒருங்கே நிகழும்போது உடலின் கண் மருட்கையெனும் மெய்ப்பாடு (Manifest) அரும்பும் என்றும் கூறினார். உலகத்துப் பண்பினை நோக்கித் தலைமகன் மருண்டதாகப் புலவர் உரைத்தமையால் ∴பிராய்டு அவர்களின் மேல்நிலை அகத்தினையே (Super ego) அவர் சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். இனியவுணர்வு அமையும் போழ்தே இறந்தகாலம் பற்றிய நினைவு தோன்றும் எனவும், உணர்வு இன்னாததாக இருப்பின் அது மறவியைத் தோற்றுவிக்கும் என்றும் குறிப்பினையும் இவர் பாடல் கொண்டு அறியலாம்.

உள்ளத்தின் அமைப்பு

'உள்ளகம்' எனும் ஆட்சி, குறிச்சிப்பாட்டு, அகநானா ஆகிய இரண்டு நூல்களிலும் காணப்பெறுகின்றது.⁴⁷ அஃது உள்ளத்தின் அகம் என்ற பொருளில் வழங்காமல் உள்ளம் எனும் பொருளிலேயே பயின்று வருவதாக உரையாசிரியர்கள்

கருதினர். 'உள்ளகம் சிவந்த கண்ணேம்' எனும் தொடரைத் தொடர்ந்த பயிலங்கால், 'கண்களின் உட்பகுதியிலேயோடும்' மெல்லிய நரம்புகளில் நிரம்பிய குருதி தெரியுப்படிச் சிவந்து' என விளக்கம் கொள்ள வாய்ப்பிருத்தலால் கபிலர் உள்ளகம் என்பதனை உள்ளத்தின் அகம் என்ற பொருளில் அச்சொல்லாட்சியினை அமைத்திருக்கலாம் எனக் கருத வாய்ப்புள்ளது. அகநானூற்றில், பொருந்தில் இளங்கீரனாரும் இதே கருத்திலேயே வழங்கியிருத்தல் வேண்டும் எனத் தோன்றுகிறது. அதேபாடலில் நான்கு அடிகளுக்கு முன்பாக அவரே உள்ளம் எனும் சொல்வினைக் கையாண்டுள்ளார் என்பதனை நோக்கும் போதும் இக்கருத்து மேலும் வலிமை பெறுகின்றது.

வடம வண்ணக்கன்பேரி சாத்தனார் 'உள்ளே கனலும் உள்ளம்' எனும் ஓர் அரிய தொடரினைத் தலைமகள் கூற்றாயமைந்த பாடலில் உரைத்துள்ளார்.⁴⁸ இவ்-வெளிப்பாடும் உள்ளத்திற்கு அகப்பகுதியும் புறப்பகுதியும் உண்டு எனும் கருத்தினை அரண் செய்வது போன்றுள்ளது.

உள்ளாது அமைந்தோர் உள்ளும்
உள்ளில் உள்ளம் உள்ளே உவந்தே⁴⁹

என்ற நெய்தற்கவிப் பாடற்பகுதியும் உள்ளம் இரு பகுதிகளைக் கொண்டது எனும் சிந்தனைக்கு வழிகோலுகிறது.

நெஞ்சம் எனும் பொருளில் உள்ளம்

தலைமகனைப் பலமுறை காண்டல், உள்ளத்திற்கு இனிமை பயக்கும் என்ற கருத்தமைந்த குறுந்தொகைப் பாடற்பகுதியில், உள்ளம்⁵⁰ என்பதற்கு நெஞ்சம் என உரை எழுதியுள்ளார் உரையாசிரியர். 'இனிது' எனும் ஆட்சியை நோக்குமிடத்து உள்ளம் என்ற விளக்கமே பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

'பள்ளி யானையைக் காட்டிலும் என் உள்ளம் பெருமூச்சுவறிந்தது'⁵¹ எனத் தலைமகள் கூற்றாக அமைந்த பாடற்பகுதியில் உள்ளம் என்பதனை, நெஞ்சென்று குறித்தார் உரையாசிரியர். பெருமூச்சென்பது உணர்வு மேலீட்டினாலும் தோன்றுவ-தாகலின் உள்ளம் எனக் கோடலே பொருத்தமுடைத்து.

உள்ளம் எனும் பொருளில் வழங்கப்பட்ட நெஞ்செனும் சொல்லு

நெஞ்சம் எனும் சொல் உள்ளம் எனும் பொருளில் பல்வேறு சூழல்களில் சான்றோர்களால் வழங்கப்பெற்றுள்ளது.

'நேர்புடை நெஞ்சந் தாங்கத் தாங்கி' ⁵² என்ற அடியில், நெஞ்சம், உள்ளம் எனும் பொருளிலேயே உரையாசிரியரால் குறிக்கப் பெற்றது. 'தூன்பத்தினை யேற்று' எனும் உணர்வுக்குறிப்பு வருதலால் உள்ளம் எனும் விளக்கமே ஏற்றதாகும்.

இன்சொல் மேவலைப் பட்டவென் நெஞ்சு ⁵³

என்ற செய்யுள் அடிக்கு 'இனிய மொழியினைப் பெறாமல் வருந்தும் உள்ளம்' என்று உரையெழுதினார் உரையாசிரியர். வருந்ததல் உள்ளத்தின் இயல்பாதலின் அதனையே கூறினார்.

இன்னும் 'நாருடை நெஞ்சம்' ⁵⁴ 'காமர் நெஞ்சம்' ⁵⁵ 'புலரா நெஞ்சம்' ⁵⁶ 'புணர்ந்தாழ் போல வுணர்ந்த நெஞ்சம்' ⁵⁷ 'செம்மல் நெஞ்சம்' ⁵⁸ 'ஆர்வ நெஞ்சம்' ⁵⁹ 'ஒழித்தது பயித்த நெஞ்சம்' ⁶⁰ ஆகிய செய்யுட் பகுதிகளுக்கு விளக்கம் நல்கிய சான்றோர்கள், நெஞ்சம் என்ற சொல், உள்ளம் எனும் நோக்கிலேயே புலவர்களால் எடுத்தாளப் பெற்றிருந்தல் வேண்டும் என்று விளக்கம் தந்துள்ளனர். எனவே, உள்ளத்தினையும் நெஞ்சத்தினையும் ஒன்றற்கொன்று மூணிய முரண்பட்ட செயல்-பாடுடையவை என்றகருதுகோள் உடையவர்களாகச் சங்கத்துச் சான்றோர் விளங்கினர் எனத் கருத வாழ்ப்பவர்க்கின்றன இம்மேற்கோள்கள்.

புறநானூற்றில், கோனாட்டு எறிச்சனார் மாடலன் மதுரைக் குமரனார், தாள் பாடிய பாடலில் 'உணர்ச்சி' ⁶¹ யெனும் சொல்லினைக் கையாண்டுள்ளார். இதற்கு உரையெழுதிய பெருமகனார் 'அறிவு' என்று பொருள் எழுதியுள்ளார். பாடலின் இறுதி நான்கு அடிகளைப் பன்முறை பயில்கின்ற போழ்து, உணர்வு என்ற பொருள் கோடலே முறையாகத் தோன்றுகிறது.

“ மிகப்பே ரெஷிவ முறிலும் எனைத்துந்
 உணர்ச்சி யில்லோர் உடைமை யுள்ளேம்
 நல்லறி வுடையோர் நல்குர
 வுள்ளுதும் பெருமயர் முவந்துநனி பெரிதே ”

என்பன, அப்பாடல் அடிகள். ‘மிகப்பெரிய தனிப்பத்தினை யாம் பெற்றாலும், பிறருடைய உணர்வுகட்கு உரிய பரிவினையும் பாராட்டினையும் தாராத செல்வர்களுடைய உடைமையைக் கனவிலும் நினையோம். பிறருடைய எவ்வத்தினைத் தமதென உணர்ந்து வாடும் சான்றோர்களுக்கி வறுமையையே யாம் மகிழ்ந்து போற்றுவோம்’ என்று பொருள் கொள்ள வாழ்ப்பிருத்தலின், உணர்ச்சியெனும் சொல்லிற்கு அறிவு எனும் பொருள் கொள்வது ஐயப்பாட்டிற்கிடமளிக்கின்றது. அறிவுமடம் படுகின்றபோழ்தே கொடை நிகழும் எனப் பிறரும் உரைத்தமையால் உணர்ச்சிக்கு அறிவு என மாறுபட்ட பொருள் உரைத்தமை ஆய்வாளர்களைச் சிந்திக்கச் செய்யும்.

‘உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே’⁶²

எனும் நூற்பாவிற்கு உரையெழுதிய சேனாவரையர், உணர்ச்சியென்பதற்கு உள்ளம் மகிழும் வண்ணம் கூறல் எனக் கூறியுள்ளமையும் நினைத்தற்குரியது.

நெஞ்சம் - பற்றிச் - சான்றோர்குவின் - கருத்து

பகன்

நெருமுகத்துப்போல நடுவு நிலையென்றும் பஃபு நிலைபெற்ற நெஞ்சினை - யுடையவர்கள் வணிகப் பெருமக்கள்⁶³ என்று, கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் உரைப்பதன் வழி, நடுவுநிலையென்பது அறிவிப்பாற்பட்ட செயல் என்றும் அஃது நெஞ்சிற்கே - யுரிய தன்மையென்றும் அறிவுறுத்துவதாகக் கொள்ளலாம். ‘சிந்தனை - முளையின் ஒரு செயல்பாடு’ என்ற கட்டுரையில் ‘நாடல்யா பெக்டரிவா’ எனும் அறிஞர், முளையை உடவியல் அணுகுமுறையில் ஆராய்வதோடு நின்றுவிடாமல் உளவியல் மற்றும் தத்துவநிலையில் உற்றுநோக்குவது தான் உரிய முடிவுகளைத் தரும் என்று கூறியுள்ளார்.⁶⁴ அவர் முளையென்று குறித்ததையே பட்டினப்பாலை ஆசிரியர் நெஞ்சம் என்று கருதிய -

தாகக் கொள்ளலாம். உருவமில்லா முனையே நெஞ்சம் என ஒரோவழி அழைக்கலாம்.

65

'பெரும் புலம்புற்ற நெஞ்சம்' எனும் தொடர், நற்றிணையில் காணப் பெறுகின்றது. புலம்பு என்பது நினைவால் தனித்திருத்தலாம். தனிமை நினைவால் துன்பம் மிகும். அதனால் கண்ணீர் பெருகலும் இயல்பு. எனவே புலம்புமாதல் நெஞ்சத்தின் இயல்பு என்பது அறியக் கிடக்கின்றது. 'புழ்போ லுண்கண் புலம்பு முத்தறைப்ப' வென இயலும் முல்லைப்பாட்டுச் செய்யுள் அடிக்கு, புவனைப் போன்ற மையுண்ட கண், தனிமை நினைவால் எழுந்த துன்பமிகுதி காரணமாக முத்துக்களைப்போன்ற கண்ணீர் உகுத்தாள் என, உளவியல் நிலையில் விளக்கந் கோடல் ஏற்புடைத்தாகத் தோன்றுகிறது. குமர்தொகையில், 'புண்கண் மாலையும் புலம்பும்' ⁶⁶ என்ற தொடரில் புண்கண் உணர்வினையும், புலம்பு நினைப்பையும் கூட்டுவதை நோக்கலாம்.

"அறிவும் உள்ளமும் அவர் வயிற் சென்றென வறிதால் இருளையென் யாக்கை" எனும் உலோச்சனார் பாடலில், ⁶⁷ அறிதல் நெஞ்சத்தின் செயலாகவும் உணர்தல் உள்ளத்தின் இயல்பாகவும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. இரண்டும் செயலற்றப் போயின், உயிர் பிரியும் எனும் தகவலையும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். போதனார், அறிவினால் வாழ்க்கைப் பெறுவதே ஒழுக்கம் என்பதனை, 'அறிவும் ஒழுக்கமும் யார்குணர்ந்தனன் கொல்?' என்ற அடியின் வழி அறிவுமத்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

முரண்பாட்டுச் சிந்தனை

"நிரைய நெஞ்சத்து அன்னை" யெனும் தொடரினை நம்பி குட்டுவனார் தலைமகள் கூற்றாக அமைந்த பாடலில் பயன்படுத்தியுள்ளார். ⁶⁸ தலைமகனைக் கண்டு, பேசி மகிழ வேண்டும் என்ற நினைப்பிற்குத் தலைவியின் அன்னை இடையூறாக இருந்து, இற்செறிக்கும் மனப்பாங்குடையளாயிருத்தலின் நிரைய நெஞ்சத்தன்னை - யென்றாள் தலைவி. இவ்வுடைய சிந்தனைக்கு மாறாக அன்னை நினைத்தமையின், அவள் எதிர்மறைத் சிந்தனை அல்லது முரண்பாட்டுச் சிந்தனை (Negative thinking.) யுடையவளாகத் தலைவியால் வருணிக்கப்பட்டாள்.

9 கரியசிந்தனை

கரிய சிந்தனை (black thinking) என்ற, ஒருவகையான சிந்தனையை நெஞ்சம் கொண்டுருப்பதாகத் தம்பிசேர் கீரனார் கூறியுள்ளார்.⁶⁹ உடலால் கரிய நிறத்தையுடைய தும்பியின் நெஞ்சமும், கரிய சிந்தனையுடையது என இலக்கியச் சுவையுறக் கூறினாலும் உடலமைப்பிற்கும் சிந்தனைக்கும் ஓர் இயைபு உண்டு எனும் செய்தியினை இவர் நமக்கு அறிவுறுத்தினார். பிறர் துன்பம் கண்டு இரங்காமல், தன்னலம் ஒன்றையே நினைத்து அதற்குத் தீங்குவாராமல் நெஞ்சத்திற்குள் சிந்தனையுடையவர்களுையே 'கரிய சிந்தனையாளர்' எனக் குறிப்பிடுகிறார் புலவர்.

நேர்முகச் சிந்தனை

'ஆடுகொள் நெஞ்சம்' எனும் தொடர், மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனாரால் நற்றிணையில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.⁷⁰ 'வெற்றியையே நெஞ்சத்தில் நினைத்து மலைவழியில் செல்வர் தலைவர்' எனத் தலைவி கூற்றாகப் புலவர் பாடியமையால் நெஞ்சினில் நேர்முகச் சிந்தனை (Positive thinking) முகிழ்க்கும் பெற்றியைப் பேசினார் இவர் எனக் கருத வாய்ப்புண்டு. இதே கருத்தினைக் குறமகள் குறியெயினி,

நிங்குறிப் பெவனோ தோழி யெங்குறிப்பு
என்னொடு நிலையா தாயிலும் என்றும்
நெஞ்சவடுப் படுத்திக் கெடவறி யாதே⁷¹

எனத் தலைவி கூற்றாக அமைந்த பாடற் பகுதியில் கூறினார். ஒருவர் நெஞ்சினில் உள்ள சிந்தனைக் குறிப்பினை மற்றவர் எத்துணைக் கெடுதகைமை கொண்டவராக இருந்தாலும் அறிதல் எளிதான செயல் அன்று, என்பதனையும் இவர் சுட்டினார். நெஞ்சிற்குச் சிறிதும் ஓய்வு கொடுக்காமல் தொடர்ந்து சிந்தித்தால் புண்ணுறும் எனவும், அஃது தன்மை நினைப்பினைத் தோற்றவித்துத் துஞ்சாநோய் போன்ற நோய்களுக்கு வழிகோலும் எனும் அரிய செய்தியினையும் ஆசிரியர் கூறினார் எனலாம்.

தலைமகனைப் பற்றியே தலைமகள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தமையால் ஊர் முழுமையும் துஞ்சியபோதும் அவளால் துயில்கொள்ள இயலவில்லை எனவும் நொச்சிப்ப வீழுந் ஒலி கூட, அவளுக்குத் துல்லியமாகக் கேட்டதாகக் கொல்லன் அழிசி பாடுகிறார்.⁷²

"ஒண்டொடி அரிவை கொண்டனன் நெஞ்சே
வண்டிமிர் பனித்துறைத் தொண்டி யாங்கண்
உரவுத் கடலொலித் திரை போல.
இரவி னானும் துயிலறி யேனே"

என்ற, ஐங்குறுநாறும்⁷³ இவ்வகைக்கு எடுத்துக்காட்டு.

நெஞ்சம், காட்சிகளையும் கருத்துக்களையும் பதிவு செய்து கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாகப் புலவர்கள் கருதினர். 'என் நெஞ்சின் கண் அமர்ந்தோள் இரங்கத்தக்கவள்';⁷⁴ நெஞ்சத்தினைப் பனித்த அஞ்சிலோதிப் பெருந்தோள் குறுமகள்;⁷⁵ தலைவன், காட்சி நிலையில் என்னைக் காண வாரானாயினும் கருத்த நிலையில் நெஞ்சத்தில் அமர்ந்துள்ளான்;⁷⁶ தலைமகள், தன் நெஞ்சத்தில் நொடிப்பொழுதும் அகலாமல் இருத்தலை அறிந்துவைத்தும் பசலைநோய் வருத்துகிறதே;⁷⁷ நினை நோக்கியே வருமென் நெஞ்சம், என் கருத்திற்கியைய வாராமையையறிவாய்;⁷⁸ நன்மை செய்யும் நெஞ்சம், தலைவனின் தளரடியைத் தாங்கச் சென்றது⁷⁹ என்ற கருத்தமைந்த பாடற் பகுதிகள், பதிவு செய்யும் ஆற்றல் நெஞ்சத்திற்குண்டென்பதை எடுத்துரைக்கின்றன.

[ஒன்றைப் பற்றியே திரும்பத் திரும்ப நினைத்தல் (Concentric thinking) நெஞ்சத்திற்கு உண்டு என்பதைக் கவித்தொகை பகர்கிறது. 'மத்தினைச் சுற்றிய கயிறு போலத் தலைவியின் நலத்தினைச் சூழ்ந்து சுழன்று திரிசின்றது தலைமகனின் நெஞ்ச' என்று முல்லைக்கவியில் நல்லருத்திரன் பகர்கின்றார்.⁸⁰ இதனை ஒருமுகச் சிந்தனை (Centripetal thinking) என அழைக்கலாம்.

"இருபே ராண்மை செய்த பசல்
நல்லராக் கதுவி யாங்கென்
அல்ல நெஞ்சம் அலமலக் குறுமே"

என, ஒளவையார் பாடிய குறந்தொகைப் பாடலும், இக்கருத்திற்கு அரண் செய்கிறது.⁸¹
 'அலமலக்குறதல்' எனும் சொல்லாட்சியே இவ்வாறு முடிபு கொளற்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது.

மறத்தல் (Forgetting), நெஞ்சின் இயல்புகளுள் ஒன்றாகக் கருதப் பெறுகிறது. "இருங்குமிச் சேர்ப்பன் தேற்றரையை நாம் நாணம் நிறைந்த நெஞ்சு-
 டைமையால் தேற்றமாக மறந்தே போயினேம் அல்லமோ? எனத் தலைவி கூறிய
 பாடலில்,⁸² மறவி, அதன் இயல்பாகக் குறிக்கப் பெற்றது.

"நலம்புகைத் தெருத்தவென் பொலந்தொடிக் குறமகள்
 அறனி லாளனோ டிறந்தனள் இனியென
 மறந்தமைந் திராஅ நெஞ்சம் நோவேன்"⁸³

எனவியலும் அகநானூறு, எதிர்மறைமுகத்தான், மறவி, நெஞ்சத்தின் இயல்பெனப் புகின்றது. "என் அன்பிற்குரிய மகள், அறத்தினைச் சிறிதும் நினைவாத ஒருவனோடு சென்றனள். இஃது உலகியற்கை எனத் கருதி, அதனைத் தவிர மறந்து அமைந்திருத்தலே இயல்பாகவும், அங்ஙனம் இராத என் பேதை நெஞ்சிற்காக யான் நோவேன்" எனத் தாய் கூறுவதாகப் பாடல் இயல்புவதால், இக்கருத்து அரண் பெற்றது.

ஏனைய நிகழ்வுகளை மறப்பினும், நன்றியை மறத்தல், மனித நெஞ்சத்திற்குச் சிறப்பன்று என்பதைக் கபிலர், ஐங்குறுநாற்றில் பகர்கின்றார்.

"நன்றே செய்த வுதவி நன்றதெரிந்
 தியாமெவன் செய்குவ நெஞ்சே காமர்
 மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப்
 பற்குர லேனற் பாத்தருந் சினியே"⁸⁴

எனத் தலைமகள் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாகப் பாடலை அமைத்துள்ளார் புலவர்.
 இவரே குறந்தொகைப் பாடலொன்றில் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவதும் நோக்குதல்-
 குறியது.

"கெட்டிடத் தவந்த வுதவி கட்டில்
வீறுபெற்று மறந்த மன்னி போல
நன்றிமறந் தமையா யாயின்"

எனத் தோழி தலைமகனிடம் கூறுவதாகப் பாடல் இயல்கின்றது. ⁸⁵

நெஞ்சம், எதனையும் இயல்பாக மறக்குமேயன்றி, அதனையறியாமல் ஒரு செயலை மறைத்தால், அறிஞர்கள் விரைவாகப் புரிந்து கொள்வர் எனக் கவித்தொகை பகர்கின்றது.

நெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பிலும் அறிபவர்
நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை ⁸⁶

என்பன அவ்வுடிகள். கரத்தல் (wilful forgetting) நெஞ்சின் நலனுக்குத் தீது எனும் கருத்தில், புலவர் நல்லந்தவனார் உரைத்தமை ஆராய்ந்தற்குரியது. இதே உண்மையினை வற்புறுத்துவது போன்ற சீத்தலைச் சாத்தனாரின் கூற்றும் அமைகின்றது. "எந்நாளும் வறியவர்கட்கு இல்லையெனக் கூறி இயைவதனைச் செய்யாது கரத்தல் மாட்டாத, நெஞ்சத்தின் இடைவிடாத உந்துதலினால், தலைமகன் பொருள்வயின் பிரிந்தான் எனத் தலைமகள் கூற்றாய் அமைகிறது பாடல்.

"இல்லோர்க்கு கில்லென் றியைவது கரத்தல்
வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்
பொருளே காதலர் காதல்
அருளே காதலர் என்றி நீயே"

என்பன அப்பாடல் அடிகள். ⁸⁷ நெஞ்சம், தொடர்ந்து எடுத்தரைத்தமையால் தலைமகள் பிரிந்தாள் என்று தலைவி கூறியமையிலுந்து அந்நெஞ்சத்திற்கு வற்புறுத்தும் சிந்தனை (Pursuasive thinking) உண்டென்பதும் அறியக் கிடைக்கின்றது. இதனையே மாமூலனார், 'வினைவலி யுறு உம் நெஞ்சம்' ⁸⁸ என்ற அடியால் சுட்டினார்.

ஒரு பொருள் அல்லது ஆள் குறித்த பதிவினை (Register), நெஞ்சத்திலிருந்து எளிதில் நீக்க இயலாது. அஃது நினைவலைகளாகத் தொல்லியிரியின்

உடல் (fossil) போலப் படிந்திருக்கும். எந்த ஒரு செயற்கை முயற்சியும் எளிதில் பயன்தாராவென்று விளங்கும் வண்ணம் மதுரைக் கண்க்காயனார் கூறியுள்ளார்.

ஒழிப்ப ஒவலை நிறுப்ப நிலைலை
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றுமதி நினக்கியான்
கிளைஞன் அல்லனோ நெஞ்சே⁸⁹

என்பன அலுவல்கள்.

நெஞ்சத்தினிற் ஆழப்பதிந்த இப்பதிவுகளே கனவிற்கு அடிப்படை என்கிறார் மருதனின் நாகனார். "கொடுகிறவன் தன் மனத்தில் ஓர்த்த ஓசையைத் தானும் ஒலிக்கும் பறைபோல தலைவனுடைய நெஞ்சத்து விமைந்த இன்பத்தையே கனவாகக் கண்டான் எனத் தலைவி உரைக்கின்றாள்.

ஓர்த்த திசைக்கும் பறைபோனின் நெஞ்சத்து
வேட்டதே கண்டாய் கனா⁹⁰

என்பது புலவரின் வாக்கு.

'பகற்காலத்தத் தான்றுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையும் கவரி நனவிற் கண்டது போன்றே கனவிலும் கண்டு மகிழும்' எனப் புண்ணியம் குருதியில் குமட்டுரிக் கண்ணனார் உரைத்தமையும்⁹¹ கனவுக் கோட்பாட்டிற்கு அரண் செய்யும்.

நெஞ்சத்தின் அமைப்பு

நெஞ்சத்தின் அமைப்புக் குறித்துச் சான்றோர்கள் கருத்துரைத்திருக்கிறார்கள். மார்பின் அகப்பகுதியாக நெஞ்ச இலங்குவதாக மருதக்கவி கூறுகின்றது. மார்பினிடத்தே புல்லினால், அஃது குறளின் நெஞ்சிலே கூன் தோன்றும் என மருதனின் நாகனார் பாடியுள்ளார்.

... "நின்னையான் புக்கலம் புல்லினெஞ் சூறும்"⁹² என்பன அச்செய்யுள் அடிகள்.

இரண்டாகப் பிளக்கப்படும் தன்மை, நெஞ்சிற்கு உண்டென்று முல்லைக்கவி ஐசிரியர் உரைப்பதன் வழி, அத்து மார்பின் நடுவிடத்தில் இருப்பது போன்று ஒரு கருத்தினைக் கூறினார் அவர். அறிவியலார் கூடும் இதயத்தையே முற்காலத்துச் சான்றோர்கள் நெஞ்சம் எனக் கருதினரோவென நினைக்கவும் வாய்ப்புளது.

... கூந்தல்கை நீட்டியான்

நெஞ்சம் பிளந்திட்டு நேரார் நடுவட்டம்⁹³
வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போனம்

என்ற, செய்யுளடிகளில் நெஞ்சத்தின் இடம் மார்பின் அகப்பகுதி என்றார் ஐசிரியர்.

"நெஞ்சினை இடமாகக் கொண்ட பெரிய மார்பு" எனும் குறிப்பினை நொச்சிரியமங்கிழார் அகநானூற்றில் உரைக்கின்றார்.

நெஞ்சமர் வியன்மார் புடைத்தென் அன்னைக்கு
அறிவிப் பேங்கொல் அறிவியேன் கொல்லென⁹⁴
இருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி

எனவரும் அடிகளில், தெளிவாகப் புலவர் சுட்டியுள்ளார்.

எந்தை வாழி ஆத னங்கவென்⁹⁵
நெஞ்சந் திறப்போர் நிற்காண் குவரே

என்ற புறநானூற்று, இக்கருத்திற்கு அரளி செய்யும். மார்பினைப் பிளந்தால் நெஞ்சம் தெரியும் எனும் கருத்திலேயே புலவர் பாடியிருத்தல் வேண்டும்.

"காளையொருவனின் கூர்த்த வேல், பகைவரின் மார்பில் பாழ்ந்து அதன் உள்ளே இருக்கும் நெஞ்சினை வருப்படுத்தும்" என ஒருமை வெவியனார் கூறிய செய்தி,⁹⁶ மார்பின் அகப்பகுதியே நெஞ்சு எனும் கருதுகோள் வலப்பெற அமிலச் சான்றாகப் (Acid Test) பயன்படுதலை அறியலாம்.

நெஞ்சவருப்படுத்தல்,⁹⁷ நெஞ்சு புண்ணுற்ற விழுமம்,⁹⁸ பேரஞர்

பொருத புகர்படு நெஞ்சம்,⁹⁹ ஆகிய மேற்கோள்கள் நெஞ்சத்திற்கும் உறுப்புகள் உண்டெனக் கருத வாய்ப்பளிக்குகின்றன.

"எம்சிறிய நெஞ்சத்தி அகலிவு அறியேனே"¹⁰⁰ என நற்றிணையில் மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணார் தலைவி கூற்றாக அமைந்த வெளிப்பாட்டில், நெஞ்சினைச் சிறிய நெஞ்சம் என்று குறிப்பிட்டார். இதயத்தின் தடிப்பினை அறிந்த அதன்வழி இதயத்தின் உண்மையை உய்த்துணர்ந்து அதனையே சிறிய நெஞ்சம் எனப் புலவர் கருதுகிறாரோவென நினைக்கத் தோன்றுகிறது. "எம்" என்ற சுட்டும் இப்பொருள் கொள்ளத் துணைபுரிகின்றது.

"தோடுகொ வினநிறை நெஞ்சதிரந் தாங்கு முரசு முழங்கு நெடுநகர்"¹⁰¹ என்ற மறம் வீங்கு பல்புகழ்ப்பாடல் பகுதி கொண்டு நெஞ்சத்திற்கு அத்ரும் இயல்பு (Vibration) உண்டென்றறியலாம்.

'கற்றுவலுடைய நெஞ்சினை கால் விளிப்பால் பிளந்து போகட்டுச் சினத்- தோடு அரிய உயிரை வாங்கியவன் திருமால்'¹⁰² எனக் கவித்தொகையுரைப்பதினின்றும் நெஞ்சம் இதயத்தைக் குறித்தது எனலாம்.

ஆய்வதற்குரிய தன் கருவிகள் சங்ககாலத்தில் இல்லாமையாலும் உணர்வையும் அறிவையும் இணைத்தே புலவர்கள் பாடியமையாலும் ஒன்று மற்றதின் மேல், பாதிப்பினை (Impact) ஏற்படுத்தவதாலும் உள்ளத்தினையும் நெஞ்சினையும் குறித்து உறுதியான கோட்பாட்டினைச் சங்ககாலத்து மக்களால் உருவாக்க இயலவில்லை. நெஞ்சின் அமைப்பினை ஓரளவு அறிந்திருக்கக் கூறிய சான்றோர்களால் உள்ளத்தின் இருப்பிடத்தினை வரையறுத்துக் கூற இயலவில்லை. உளவியல் அறிஞர்கள் நெஞ்சம், உள்ளம், மனம் ஆகிய மூன்றையுமே உள்ளத்தினால் (Psyche) அடக்கிக் கூறுவர். உள்ளம் என்ற ஒன்று இருப்பதாகக் கருதுகோள் நிலையில் உரைத்தனரேயல்லாமல் அறிவியல் நிலையில் நிறுவ இயலவில்லை. உள்ளம் என்று ஒன்று இல்லையென மறுக்கும் நடத்தையியல் கோட்பாட்டாளர்களும் (Behaviourists) அண்மைக்காலத்தில் தோன்றுகின்றனர். ஆயினும் அவர்களால் உள்ளத்தின் இன்மையைக் காரண காரியங்களோடு மறுக்க இயலவில்லை.

மனம் பற்றிய கருத்துக்கள்

உள்ளத்தையும் நெஞ்சத்தினையும் நெறிப்படுத்தும் ஒருங்கமைப்புப் பணியை மனம் செய்கிறது என்ற கருத்தில் தான் தொல்காப்பியர்,

ஆறறி வதுவே அவற்றொடு மனனே¹⁰³

என, தூற்பா வகுத்தார். அறிதல், உணர்தல் ஆகிய இரண்டினையும் ஆராய்ச்சியின்வழி அறிகின்ற ஆற்றல் மனத்திற்குட்படாகவின் அதனைத் தனித்துக் கூறினார் ஆசிரியர்.

சங்கத் சான்றோர் மனத்தின் பயிற்சியினாலேயே மனிதன் மாட்சிமை பெற்றான் எனப் பகன்முள்ளனர்.

மனன் நேர்பு எழுதரு வானிற முகன்¹⁰⁴

என, முருகப்பெருமானை நக்கீரர் போற்றுகின்றார். மனத்தில் ஒளி இருந்தால் தான் முகத்தில் ஒளி தெரியும். மனத்தின் ஒளியென்பது சான்றான்மையைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.

செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்¹⁰⁵

எனப் பின்னருங் கூறினார் அவர்.

கருத்து முரண்பாடும் பகைமையுணர்வும் நீங்கிய மனமுடையவர் முனிவர் எனப் பொருள் கொள்ளும் வண்ணம், புலவர் பாடியமையால், நெஞ்சத்தினையும் உள்ளத்தினையும் இரு சிறகுகளாகக் கொண்டு நெடுந்தொலைவு பறக்கவல்ல பறவையாக மனத்தினைக் கருதினர் எனலாம்.

வாழ்வழி கியற்கை வளிபுட் டினையோ

மாறரு வாகநின் மனம்புட் டினையோ

உரைமதி வாழியோ வலவ¹⁰⁶

எனத் தலைமகன், தேர்ப்பாகனைப் பாராட்டுவதாகவுள்ள பாடலில், ஒக்கர் மாசாத்தியார், மனம் காற்றினைப் போல் விரைவாகச் செயல்படும் இயல்பிற்று எனக் கூறினார்.

நன்னன்சேய் நன்னின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைத்த இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றா ரீப் பெருங்கௌசிகனார், அவன் மனம் நல்லவற்றையே உணர்ந்து முறையாகச் சிந்திக்கும் இயல்புடையது என்றார்.

மதிமாலு ஓரா நன்முனைர் சூழ்ச்சி¹⁰⁷

என்பது அவர்தம் வாக்காகும்.

மதியென்பது மனத்தையும் உணர் என்பது உள்ளத்தையும் சூழ்ச்சி நெஞ்சினையும் குறிப்பதாகக் கருதலாம். ஓர்தல் மனத்தின் தனித்தன்மையாகக் கொள்ளலாம்.

பெரும்பாணாற்றுப்படையிலும் குறிஞ்சிப் பாட்டிலும் 'பாயம்' என்ற ஒரு சொல்லினைக் கடியலா ர் உருத்திரங்கண்ணனாரும் கபிலரும் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

"பன்மயிர்ப் பிணவொடு பாயம் போகாது
நெல்மா வல்சி தீற்றி"¹⁰⁸

என்பன பெரும்பாணாற்றுப்படையடிகள்.

"நளியடு சிலம்பிற் பாயம் பாடி"¹⁰⁹ என்பது குறிஞ்சிப் பாட்டு. பாயம் என்பதற்கு 'மனத்திற்கு விருப்பமான' என்று பொருள் எழுதினார் நச்சினார்க்கினியர். விரும்புதல் நெஞ்சத்தின் தொழில்; விரும்புதற்குரிய மகிழ்ச்சியுணர்வினைத் தருதல் உள்ளத்தின் தொழில்; இவ்விரண்டினையும் அளவு ஒத்த இயங்கச் செய்யும் இயக்குநர் போல் பணியாற்றுவது மனத்தின் கடப்பாடு என்ற விளக்கம் பாயம் எனும் சொல்-
லாட்சியாலும் அதற்குரிய விளக்கத்தாலும் அறியலாம்.

நற்றிணையில், மனத்தினை 'மதிவல் உள்ளம்'¹¹⁰ எனும் தொடரால் குறித்தார் செங்கண்ணனார்.

"நன்முறுநித் தென்கிய மனம்"¹¹¹ எனக் குறுந்தொகையில் பேயனார் உரைத்தார். நன்மையை விரும்பி நினைத்த மனம் என் உரையாசிரியரும் விளக்கம் தந்தார். தனக்கு நன்மை விளைக்கும் என்பதனோடு சமுதாயத்திற்கும் பயன் உண்டாகும் வகையில் ஆராய்ந்து எண்ணங்களை உருவாக்கும் சிற்றலுடைய மனம் என

MUL

PhD1738

இதன் பொருளை விரித்துரைக்கலாம். தனக்கு நன்மை தரும் செயல்களைப் பற்றி எண்ணுதல், உளவியல் நிலையில் முறைமையின்பாற்பட்டதாகும். அங்ஙனம் நினைக்கும் ஆற்றல் இல்லாதவன் சமுதாயத்திற்குச் சுமையாவான் எனவும் உய்த்துரைலாம்.

“சொல்பெயர் நாட்டம் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்தாடல் போற்றி யவைகுண் யாக
எவிவல் சூழாது விளங்கிய கொள்கை”¹¹²

என்ற பாடற்பகுதியில் நெஞ்சம் என்ற சொல்லிற்கு உரையாசிரியர், ‘இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூய நெஞ்சம்’ என விளக்கம் தந்துள்ளார். உடலுறுப்புக்களை அவற்றின்வழிச் செல்ல விடாமல் தடுக்கும் ஆற்றல் மனத்திற்கேயுரியதாகவின், பாடலாசிரியர் நெஞ்சம் எனச் சுட்டியதனை மனம் என்றே பொருள் கொள்வது தவறாகாது.

நற்றிணைப் பாடலொன்றில், முதுகூற்றனார், தோழி கூற்றாக “அவல நஞ்சினம்”¹¹³ என்ற தொடரினைக் கையாண்டுள்ளார். இதற்கு, ‘மெய் சோர்ந்து வருந்திய மனம்’ என்று உரையாசிரியர் பொருள் எழுதியுள்ளார். எனவே நெஞ்சம் என்ற சொல், மனம் எனும் சுருத்தில் சிற்சில சூழல்களில் வழங்கப் பெற்றது என்பது அறியக் கிடக்கின்றது.

‘எஞ்சா வஞ்சினம் நெஞ்சுணக் கூறி’¹¹⁴

‘அழகுறும் பறவைக் கோடி விரைவுடன்
நெஞ்சநெகிழ் செய்ததன் பயனோ’¹¹⁵

‘பாழ்ப்படு நெஞ்சம்’¹¹⁶

‘ஒசியா நெஞ்சு’¹¹⁷

‘மருந்தோவா நெஞ்சு’¹¹⁸

‘மன்னமுதல் வினையொடும் உவப்ப

நினைமாண் நெஞ்சம் நீங்குதல் மறந்தே’¹¹⁹

என்ற மேற்கோள்களில், நெஞ்சு, மனம் எனும் பொருளிலேயே பயின்று வந்தமை நோக்குதற்குரியது.

கவை_மனம் (Split Personality)

கவையெனும் சொல்லிற்கு இரட்டையென்பது பொருள்.

வாதிகை யன்ன கவைக்கதிர்¹²⁰

கவை மகன்¹²¹

கவைக்கதிர் வரகு¹²²

சூரிய சூழல்களில் கவை, இரட்டையென்றே பொருள்படும் வண்ணம் வழங்கப் பெற்றது. எனவே, கவை மனம் என்பது இரட்டை மனம் என்றே விளக்கம் கொள்வதற்குரிய வாய்ப்பு மிகுதி. அறிவும் உணர்வும் ஒரே நிலையில் இல்லாமல், ஒன்று மற்றதை விஞ்சும் அளவிற்குச் செயல்பட்டு, மனத்தினால் கட்டுப்படுத்த இயலாத சூழல் சிற்சில நேரங்களில் வருமேயாயின் அதனையே கவைமனம் என்று குறிக்கலாம். ஒரு மனிதன் தான் எனும் அறிவு நிலையை மறக்கின்றபோழுதும், தன்னை மறந்து, உணர்வு நிலையில் இருக்கின்றபோழுதும் கவை மனத்தவனாகக் காட்சியளிக்கின்றான். உலகத்துப் பண்பிற்கு மாறாகச் செயல்படுகின்றவனும், மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தாதவனும் கவை மனம் உள்ளவனாகக் கருதப் பெறுவான்.

நரைமூ தாளர் அதிர்தலை யிழக்கிக்
கவைமனத் திருத்தும் வல்ல வனப்பு¹²³

என்ற அகநானூற்றுப் பகுதியில் 'கவை மனம்' என்ற தொடர் மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனாரால் குறிக்கப் பெற்றது. 'முடி நரைத்த முதுமையாளர், கூடியிருந்து நடுங்கும் தமது தலையைத் தாழ்த்திய வண்ணம் நோக்கி வெல்வோமோ தோற்போமோ எனக் கவர்த்த மனத்தோடு நாய்களை இருத்தி ஆடுகின்ற சூதாட்ட-
ரங்கின் அழகு' என்பது இப்பகுதியின் பொருள்.¹²⁴ வெற்றி பெறுவதை ஒரு மனம் என்றும், தோல்வியை மற்றொரு மனம் என்றும் ஆசிரியர் கருதுகிறார் எனச் சிந்திக்க வாய்ப்பு உண்டு. வெற்றி மனத்தை, அபிராய்டு அவர்களின் வாழ்வியல் உந்து (libido) எனவும் தோல்வி மனத்தினை அழிவுந்து (Destructive drive) எனவும் அழைக்கலாம். மேலும் இவர், தான் (Ego) என்றமைத்ததை மனம் என்ற பொதுச் சொல்லால்

குறிக்கவும் வாழ்ப்பனிக்கின்றார். நெஞ்சத்தின் நினைப்பினை 'இத்' (Id) எனவும், உள்ளத்தின் உணர்வினை இன்பியல் விழைவு (Pleasure seeking) எனவும், உலகத்துப் பண்பினை மேல்நிலை யகம் (Super ego) எனவும் சுட்டலாம்.

அகநானாற்றில், நரைமுடி நெட்டையார், 'கவைபடு நெஞ்சம்' என்ற தொடரினைத் தன் பாடலில் குறித்துள்ளார்.

"ஆள்வினைக் கெழுந்த அசைவில் வுள்ளத்து
ஆண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக்
கவைபடு நெஞ்சங் கட்கண் அகைய
இருதலைக் கொள்ளி இடைநீன்று வருந்தி" 125

என்ற பாடற் பகுதியில் அச்சொல்லாட்சியினைக் காணலாம். 'ஆள்வினையின் பொருட்டு நம்முள் எழுந்த அசைவு இல்லாத நம் உள்ளத்தினின்று ஆண்மை நம்மை வலிந்து இழுக்கவும், காதலியின்பால் நமக்குண்டான காமமானது உள்நின்று நம்மைத் தடை செய்யவும், இவ்வாற்றால் பிளவுபட்ட நம்முடைய நெஞ்சமானது இரு புறத்திலும் துன்ப நெருப்புப் பற்றியெரிந்தது" என்பது இப்பகுதியின் பொருள். 'அசைவில் உள்ளம்', 'ஆண்மை வாங்கக் காமம் தட்ப', 'இருதலைக் கொள்ளி' ஆகிய பயன்பாடுகளை ஆழ்ந்து நோக்கும்போது கவைபடு மனம் எனும் பொருளே விழுமியதாகத் தோன்றுகிறது. 'அசைவின் உள்ளம்' மேல் நிலையகமாகவும், ஆண்மை வாங்கக் காமம் தட்பவென்பது இத் (Id) ஆகவும் பொருள் கொள்ள வாழ்ப்பு இருத்தலாலும் மனம் எனும் பொருளை ஏற்பதற்கு ஆசிரியர் இடம் அளிக்கின்றார். இது குறித்துப் பின்னியல்களில் விரிவாக விளக்கப் பெறும்.

நெஞ்சத்தினைப் பெரும்பான்மையும் 'இதயத்தோடு' இயைத்துப் பேசுவது இயைபுடைமையால், உருவமற்ற மனம் என்று, சுருதுவதே சிறந்ததாம்.

அனந்தர் நடுக்க மல்ல தியாவது
மனங்கவல் பிணி மாழாந் தெழுந்து" 126

எனவியலும் பொருநராற்றுப்படைக்குக் கள்ளின் செருக்காலுண்டான மெய்ந்நடுக்க - மல்லது வேறு மனக்கவற் றுக்கி, சிறிதும் இன்றித் துயில் கொண்டு "என நச்சினார்க்கினியர்

பொருள் நல்கியுள்ளார். உடலால் வரும் மயக்கத்தினை மனம் தாங்கும் எனவும், உள்ளத்தாலும் நெஞ்சத்தாலும் வருகின்ற மயக்கத்தினைத் தாங்கவியலாது என்ற விளக்கத்தினைப் பெறவும் முடிகின்றது.

எனவே, கவைபடு மனம் என்பது உள்ளத்தையும் உணர்வினையும் நடுநிலையாக்கவியலாத மனம் எனக் கொண்டு அஃது தனியவன் ஒருவனை, வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ இயலாமல் செய்யும் இயல்பு கொண்டது எனவும் உளவியல் நிலையில் அஃது பரிவுக்குட்பட்டது எனவும் அறியலாம்.

வேதியியலார் நோக்கில், உணர்வினை நெட்ரிக் அமிலத்திற்கும் (Nitric Acid) நினைப்பினை எரிகாரத்திற்கும் (Sodium Hydroxide) ஒப்புமை கூறினால், இரண்டினையும் அவற்றவற்றின் சேர்திறன் எடைக்கேற்ப (Equivalent weight) நடுநிலையாக்கும் ஆய்வாளருக்கு, மனத்தினை ஒப்புமை கூறலாம்.

சோடியம் நைட்ரேட் என்ற ²ஈழ்ப்பும், தண்ணீரும் வெளிப்பட்டு ஆய்வுச்சாலையில் அமைதி காப்பது ஆய்வாளருடைய கடப்பாடாகும். அவருடைய செயல்பாட்டில் சிறுபிழை நேர்ந்தால், இரு மாறுபட்ட பொருள்களின் வினை, கடுந்தீங்கினை விளைவித்து ஆய்வாளரையே அழித்து விடுவதைப் போல உணர்வினையும் நினைப்புக்களையும், மனம் தன்னுடைய புலன்காட்சிப் பட்டறிவைக் (Apperceptivemass) கொண்டு நடுநிலைப்படுத்தாவிடில் அஃது கவைபடு மனமாதல் உறுதி.

'ஏவாளின் நால்முகங்கள்' (The four faces of Eve) எனும் தலைப்பில், கோல்மன், லன்காஸ்டர் மற்றும் திக்பென் குழுவினரின் ஆய்வு முடிவினை எடுத்துக் காட்டிக் கவை மனத்தின் இயல்புகளைச் சுட்டியுள்ளார்.¹²⁷ அவை சங்கத்துச் சான்றோர்களின் கருத்துக்களோடு ஒட்டிச் செல்வதை மேற்குறித்த இலக்கியச் சான்றுகளை உற்று நோக்கும்போது புலனாகும்.

முடிவுரை

உளவியல் என்ற சொல்லாட்சி, இலத்தீன் மொழிச் சொல்லான 'Psychology' என்பதன் தமிழ் மொழியாக்கச் சொல்லாகும். உணர்வு-

கருக்கும் வெளிப்பாடுகளுக்கும் (feelings and manifests) தொல்காப்பியனார் முன்னுரிமை நல்கி, மெய்ப்பாட்டியலை அமைத்தமையால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் 'உளவியல்' என்றே மொழிபெயர்த்தனர். ஆயின் 'Psyche' என்ற சொல் 'ஈராஸ்' என்ற கடவுளால் காதலிக்கப்பட்ட அழகிய பெண் எனவும் அப்பெயரே மனம் அல்லது உயிரை (soul) ஆகுபெயர் நிலையில் குறித்தது என்பர்.¹²⁸ உயிரியல், ஆன்மவியல் என்ற மொழிபெயர்ப்புகள் பிற துறைகளைச் சுட்டுவதால் அறிஞர்கள் உளவியல் என்ற பெயரிட்டனர். உள்ளமும் நெஞ்சமும் மனத்தின் இயக்கத்- திற்குக் கட்டுப்பட்டவையாதவின் மனவியல் என்ற புதிய சொல்லாக்கம் உரிய மொழி பெயர்ப்பாக அமையும்.

அண்மைக்கால உளவியல் அறிஞர்களால், மனத்தின் உண்மையை அறிவியல் ஆய்வு நோக்கில் மறுக்க இயலவில்லையாதலால் சங்கத்துச் சான்றோர்கள் மனம் பற்றி- யுரைத்த கருத்துக்கள் அவர்களை வியப்பில் ஆழ்த்தும். உள்ளமும் நெஞ்சம் ஒன்று எனக் கருதினாலும் சங்கத்துச் சான்றோர் வேறுவேறு பெயரிட்டு அவற்றை அமைத்- தமைக்குரிய ஏதுக்கள் இருத்தல் வேண்டும். உரையாசிரியர்களே உள்ளத்தையும் நெஞ்சினையும் ஒன்றாக்கியுரைத்தனர்.

நெஞ்சத்தினை உருவுடை அகவுறுப்பாகக் (Visceral Part) கருதி உள்ளத்தினையும் மனத்தினையும் உருவமிலா அகவுறுப்புக்களாகக் கொண்டனர் என முடிபு கொள்ளலாம்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. கடாம். 558.
2. நற். 2:8-10.
3. நற். 199:4.
4. நற். 356:1-7.
5. குறுந். 29:1-7.
6. மூல. 62.
7. குறுந். 270:5.
8. அகம். 184:5.
9. நற். 372:7.
10. பெரும்பாளர். 446.
11. நற். 47:9.
12. நற். 75:5.
13. நற். 99:8.
14. நற். 122:8.
15. நற். 248:5.
16. நற். 296:7.
17. குறுந். 60:6.
18. குறுந். 102:1-2.
19. ஐங். 356:3-4.
20. ஐங். 491:2.
21. கவி. மருதம். 19:12.
22. அகம். 3:12-13.
23. அகம். 202:13.
24. அகம். 207:17.
25. அகம். 279:6-7.

26. அகம்.289:6.
27. புறம்.8:4.
28. புறம்.34:13.
29. புறம்.160:16.
30. நற்.284:3-4.
31. கவி.நெய்தல்.22:24-29.
32. கவி.நெய்தல்.26:36-37 45-46.
33. அகம்.3:12-13.
34. அகம்.47:1-3.
35. அகம்.173:3-4.
36. அகம்.199:15-16.
37. குறுஞ்சிப்.199-200.
38. Abnormal Psychology, Coleman, p.770.
39. நற்.3:7-8.
40. நற்.11:3-5.
41. நற்.154:8-12.
42. நற்.166:2-6.
43. தொல்.பொருள்.அகத்.1:நச்.
44. அகம்.5:5.
45. தொல்.பொருள்.மெய்ப்பி.4.
46. குறுந்.99:1-3.
47. (அ) குறுஞ்சிப்.61; (ஆ) அகம்.19:10-12.
48. அகம்.305:14.
49. கவி.நெய்.1:24-25.
50. குறுந்.60:6.உரை.
52. குறுந்.142:4-5 உரை.

52. நற்.15:6.உரை.
53. நற்.204:5.உரை.
54. நற்.233:7. உரை.
55. நற்.301:7 உரை.
56. நற்.339:3 உரை.
57. நற்.349:4 உரை.
58. நற்.392:8 உரை.
59. அகம்.35:12 உரை.
60. அகம்.39:1 உரை.
61. புறம்.197:15-18.
62. தொல்.சொல்.உரி.95 சேனா.
63. பட்டினம்.206-207.
64. Social Sciences, Ch.3, p.34 (84).
65. நற்.31:6.
66. குறுந்.46:6-7.
67. நற்.64:8-9.
68. நற்.236:5.
69. நற்.277:4.
70. நற்.329:7.
71. நற்.357:1-3.
72. குறுந்.138:1-5.
73. ஐங்.172:1-4.
74. நற்.56:5.
75. நற்.280:2.
76. நற்.302:8.
77. ஐங்.169:4-5.
78. கவி.பாலை.23:18-19.

79. அகம். 128:6-15.
80. கவி. முல்லை. 10:10-11.
81. குறுந். 43:3-5.
82. ஐங். 112:4.
83. அகம். 219:9-11.
84. ஐங். 288:1-4.
85. குறுந். 225:3-5.
86. கவி. நெய். 8:3-4.
87. அகம். 53:13-14.
88. அகம். 197:17.
89. அகம். 342:1-3.
90. கவி. மருதம். 27:21-22.
91. பதிற். 11:21-22.
92. கவி. மருதம். 29:18-19.
93. கவி. முல்லை. 1:18-20.
94. அகம். 52:9-11.
95. புறம். 175:1-2.
96. புறம். 303:3-4.
97. நற். 130:7
98. நற். 261:8.
99. நற். 154:8.
100. நற். 388:10.
101. பதிற். 12:6-7.
102. கவி. முல்லை. 3:44-45.
103. தொல். பொருள். மரபு. 27.
104. முருகு. 91.
105. முருகு. 132.

106. அகம். 384:9-11.
107. கடாம். 63.
108. பெரும்பாண். 342-343.
109. குறிஞ்சிப். 58.
110. பஞ். 122:8
111. குறுந். 400:3.
112. பதிற். 21:1-3 உரை.
113. நற். 58:9 உரை.
114. நற். 214:6 உரை.
115. நற். 277:9-10 உரை.
116. ஐங். 313:3 உரை.
117. பதிற். 45:3 உரை.
118. கவி. மருதம். 16:14 உரை.
119. அகம். 51:13-14 உரை.
120. கடாம். 112.
121. குறுந். 324:6.
122. அகம். 359:13.
123. அகம். 377:7-8.
124. அகம். 377:7-8 உரை.
125. அகம். 379:4-7.
126. பொருநர். 94-95.
127. Abnormal Psychology, p.246.
128. Collins Dis., p.1178.

உளவியல் கருத்தேற்றம்

உளவியல் - சுருத்தேற்றம்

முன்னுரை

புலவர்கள், மக்களுக்குத் தெரிந்த காட்சிப் பொருள்களைக் கொண்டு, தங்கள் சுருத்தினை ஏற்றிக் கூறினர். இதனையே சுருத்தேற்றம் எனலாம். பாடல்களைப் பயிர்வோரும் கேட்போரும் விரும்பிக் கற்கும் வகையில் சூப்பமாக உரைத்தமையால் இதனை உளவியல் சுருத்தேற்றம் (Psychology of Suggestion) எனலாம்.¹ காட்சிப் பொருள்களை டி.எஸ். எலியட் 'அப்ஜெக்டிவ் காரிலேடிவ்'² என்றார். டாக்டர் அ.அ. மணவாளன், இதனை உள்சூறை, இறைச்சியிலுள் அடக்கிக் கூறலாம் என்பார்.³ தொல்காப்பியனார் உரைத்த நோக்கினையும்⁴ ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி இப்பெயரிட்டு அமைக்கலாம்.

காட்சிப் பொருளாகயானை

அகவுணர்வுச் செய்திகளையும், புறவுணர்வுச் செய்திகளையும் இயம்ப, யானையை ஒரு விழுமிய காட்சிப் பொருளாகச் சான்றோர்கள் கொண்டனர். அன்னல் யானை,⁵ பெருங்கை யானை,⁶ சிறுகண் யானை⁷ என அதற்கு அடைமொழி கொடுத்தித் சிறப்பித்தனர். தலைமகளையும் தலைமகளையும் மனத்தால் ஒன்றுபடுத்திய பெருமை யானைக்கேயுரியது எனவும் அத்தகு புணர்ச்சி களிய தரு புணர்ச்சி எனவும் கபிலர் கூறினார்.⁸ களிற்றெறிந்த பெயர்தல் காளைக்குக் கடனென்று பொன் முடியார் கூறியமையிலுந்து⁹ புறவாழ்க்கையிலும் அதன் இன்றியமையாமை வலியுறுத்திப் பெற்றமையால் யானையே சுருத்தேற்றப் பொருளாகத் தேர்ச்சி செய்யப் பெற்றது. |

சுருத்தேற்றத்தின் வகை

சுருத்தேற்றம், நேரடிக் சுருத்தேற்றம், மறைமுகக் சுருத்தேற்றம் என இரு வகைப்படும். ஏனையவமத்தின் வழி¹⁰ அறியப்படுவனவற்றை நேரடிக்

சுருத்தேற்றம் எனவும், உள்சூறை,¹¹ இறைஞ்சி¹² வழி உய்த்துணரப் படுவனவற்றை மறைமுகக் சுருத்தேற்றம் எனவும் தெனியலாம்.

நேரடித்-சுருத்தேற்றம்

யானையைப் போன்ற மனிதன், கட வாய்ந்த மனைவி மக்களையும் சுற்றத்தினரையும் பாதகாக்கும் இயல்பினனாக வாழ்தல் வேண்டும் என்று, சான்றோர்கள் சுட்டினர். பிறை போன்ற வெண்மையாகவும் வளைந்தும் காணப்படும் கோட்டினை-யுடைய அன்னல் யானை, புலிக்கு அஞ்சித் தன் இனத்தினை அழைத்த மறைவிடம் சென்று வாழும்,¹³ பிடி, குழியில் அகப்பட்டதால் களிய பிளிறிய ஒலியைக் கேட்டு வெருவிய கன்று, விலங்கு இயல்புக்க அச்சத்தினால் எதிர்ப்பட்ட ஞுமை நல்லானின் பெருமுகை மாந்தும்,¹⁴ ஈன்றிமையுடைய பிடியைத் தழுவி, களிய தன் தாங்கு நடைக்குழியின் குயிலினைக் காக்கும்¹⁵ என்று சான்றோர்கள் உரைப்பதன் வழி இக்கருத்தேற்றம் புலனாகும்.

புறத்தா-பிமை

புகழ் குன்றாமல் வாழ்பவர்களின் செல்வம் போலத் காணும் பொழு-தெல்லாம் தா பிமையாகவும் முகப்பொலிவுடனும் தோன்றும் யானை,¹⁶ மாசறத் கமுவப்பட்ட யானை போலத் தழகல் தோற்றமளிக்கும்,¹⁷ தன் வெள்ளிய கோட்டினைத் கமுவதற்காக நீரின்குழியையும் போல்து யானை சீற்றந்தணிந்த காணப்படும்¹⁸ என்று, அறிஞர்கள் யானையின் புறத்தா பிமை நாட்டத்தினையுரைத்த அதன்வழி மக்களும் அதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைத்தனர். உடலமைப்பும் தா பிமையும் உள்ளத்தின் இயல்பினை மாற்றும் என்று ஆளுமைக் கோட்பாட்டாளர்களின் (Theorists of Personality)¹⁹ கருத்தும் இவன் ஒப்புநோக்கம்-குரியது.

அறிவுக்கு உட்பட்டாத அக்சம்²⁰ (Merbid fear)

யானை, வலியதாயிலும் தன் பகையாகிய புலியை நினைத்த அளவில் அஞ்சி நடுங்கும் இயல்புள்ளது. உழுவையைப் போன்ற காட்சியளிக்கும் பொருளையும் ஒலியையும் கண்டுக் கேட்கும் உட்கித் தன் நிலையறியும் என்றனர் சான்றோர். வேங்கை மலரைப் புலியெனக் கருதி இருப்பிட இரியும்;²¹ இடியின் ஒலியைப் புலியின் உருமல் எனத் தவறாக நினைத்து, மயக்கங் கொண்ட யானை, அஞ்சி, மலை முழைசு-களில் எதிரொலி பிறக்கும்படி விரைந்த ஓடும்²² என்று அவர்கள் இயற்பிய செய்திகளின் வழி, இவ்வுண்மை புலனாம். மக்கள், பகையை மனத்தில் ஆழப்படுத்திக் கொண்டால் அவர்கள் மனவலிமை குன்றும் எனவும் வாழ்க்கை ஒரு சமையாகி விடுவதோடு ஏனையோரின் நகைப்பிற்கும் ஆட்பட நேரும் எனக் கருத்தேற்றம் கூறியதாகக் கொள்ளலாம்.

பெரியத்தோற்றம்

கன்று பற்றிய பதிவு, புலவர்களின் உள்ளங்களில் படிந்திருப்பதால் பிற பொருள்களைப் பற்றிய விளக்கம் தருகின்ற போழ்திலும் அதனை நினைவு கூர்ந்த பாடினர். ^{உதாரண} ஓர் இப்பொருட் காட்சியாக அமைத்த உவமை கூறினர். புலி விளையாடிய புலவநாறு வேழத்தின் தலை மருப்பினைப் போன்ற தலிலவியின் கண்கள் சினத்தினால் சிவந்தன;²³ மதநீர் ஒழிந்த, சினந்தணிந்த யானையின் பெரிதாய் நிலைத்த ஒரு மருப்புப் போன்ற இலங்கும் அருவி;²⁴ மரபுவழிப் பெற்ற அறிவுடன் வலிமையும் மிகுதலால் சினங் கொண்டு புலியைக் கொன்ற யானையின் மருப்பினைக் கண்டாற் போன்ற, காந்தள் காட்சி தந்தது.²⁵ கடாந் மாறிய யானை, போன்ற மழையைப் பெய்வித்த பின்னர் கொண்டு வறிதாகியது;²⁶ பசியால் வருந்திய யானையினது பொலிவிழந்த கண்போன்ற, சுனை, நீரற்றிக் கிடந்தது;²⁷ பிடியை-இழந்த வெண்கோட்டு யானை, தழையை உண்ணாமையால் மெலிந்த காணப்பட்டதைப் போன்ற தலைமகலும் தலைவியைக் காணாமல் வருந்தின;²⁸ எனத் தம் புலன்காட்சி வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்பக் (Changes in perception) சான்றோர்கள்

யானை பற்றிக் கருத்துரைத்தனர். யானையைப் போன்ற, மக்கள் தன்னம்பிக்கையும், பெருமதமும், மரபுவழி வலிமையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தனர். சினத்தினை அவர்கள் தவிர்க்க வேண்டும் என்று அறிவு கொடுத்த யானையை ஓர் உணர்ச்சித் தனிப்பானாகப் (Emotional safety valve) பயன்படுத்தினர்.

வலிப்புரித் சங்கு, பெருங்காற்று, கரை, கடல் அலை ஆகியனவற்றைக் கொண்டு கருத்து நிலையில் களிதொன்றினை உருவாக்கிக் காட்டுகிறார் நல்லந்துவனார். சங்கு மருப்பாகவும், வீசுப் பெருங்காற்று, பாகனாகவும் கொண்டு, கரையின் கண் அமைந்த மணல் மேடுகளாகிய கோட்டைகளைக் கடல் அலைகளாகிய களிகள் மாலை நேரத்தில்த் உடைக்க முயலும்²⁹ என்றார். தன்னிடத்திலுள்ள அசாவாமையால் அலை கரையை வெல்வது போல் மக்களும் தாங்கள் மேற்கொள்ளும் செயல்களை மனச்-சோர்விலிருத் செய்தால் வாகை சூடலாம் என்று கருத்தேற்றும் உரைக்கின்றார். தன் காதலனார்வால் தலைவி தலைமகனை எய்துவாள். தலைமகனும் தன் தமக்கண்மையால் வெற்றி பெறுவான், என்றிருநிறிப்பால் உணர்த்துகின்றார் அவர். புலவரின் புலன் காட்சித் திறத்தின் ஆற்றலை (Apperception) இதனால் அறியப் பெறும்.

விருப்பு-வெறுப்புக் கோட்பாடு (Love hate theory)

ஒரு பொருள், தொடர்ந்து விமையப்படுவதில்லை; அங்குமே வெறுக்கப்படுவதும் இல்லை. பொருளை நோக்குவாரின் மனநிலைக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப ஈடுபாடு வேறுபடும். இஃது உளவியலார் கண்ட உண்மையாகும். இதனைச் சங்கத்துத் சான்றோர் உணர்ந்திருந்தனர். குறிஞ்சிநிலத் சிறார்களோடு விளையாடிய கரிய படியின் கன்று, பிற்காலத்தில் அவர்களுடைய திணையையே மேய்ந்தாற் போலத் தலைமகன் முன்பு நகைத்து விளையாடிய பாண்மையனாக இருந்தவன், பின்பு தன் நடத்தைப்பால் பகைவனாகத் தோற்றுகிறான் என்றார் குறியிறையார்.³⁰

நீர்த்துறையில் படியும் களியு போலத் தன்போன்ற புலவர்கட்கு அதியன் இனியவ-

னாகவும், அதன் கடாந் போலப் பகைவர்கட்கு இன்னானாகவும் விளங்குகின்றான் என ஒளவையார் உரைக்கின்றார். இசையறி விலங்காகிய அசனத்தைக் கொல்-பவருடைய கையைப் போலப் பெரிதும் இப்பமும் தன்பமும் உடையதாய்த் தலை-மகளின் மாற்பு இலங்குகின்றது³¹ என மாறோக்கத்த நப்பசலையார் உரைப்பது இவன் உற்று நோக்கற்குரியது. இசைக்கு யானை மயங்கும் என்று, பாலை பாடிய பெருங்குடுங்கோ உரைத்தாராயினும், அசனமும், யானையும் வேறு வேறு விலங்குகள் எனக் கருதவதே பொருத்தமுடைத்தாம். நெருங்கியின் மலர் போன்றிருந்த காதலர், அதன் முள் போன்ற தன்பம் தருகின்றார்.³² அன்பு மிகுந்த காலத்தில் வேம்பின் பைங்காயைத் தலைவி தந்தபோழ்தும் அதனை தீம்புங்கட்டியெனக் சுவைத்த தலைமகள், அன்பு குறைவுற்ற அமையத்தில், பாரியின் பறம்பு மலையிலுள்ள குவிந்த சுவையிலுள்ள தைத் திங்களில் தன்னிய நீரைத் தந்தாலும் வெய்ய உவர்க்கும் என்றனள்,³³ தலைமகள் இன்னா செயலும் இனிது தலையளிப்பினும் தலைவி அவனையே நம்பி வாழ்வாள்³⁴ எனப் பிறர் உரைத்தமையும் சிந்தித்தற்குரியது. மக்கள், ஒருவரை மற்றவர் பொறுத்துக் கொள்ளும் மனப்போக்கினை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு நிலையென்றும், அஃவாறு அப்போக்கினை வளர்த்துக் கொள்ளாதவர் இடர்ப்பட நேரும் என்றும், புலவர்கள் கருத்துரைத்தனர். அகவாழ்வில் பகை தோன்றின், அதில் வெற்றி காணவியலாது எனவும் எனவே பிழை பொறுக்கும் பெற்றியைச் சிறப்பாக மகளிரே பெறல் வேண்டும் என அப்பமாகச் சான்றோர்கள் உரைத்தனர். புறவாழ்க்கைப் பகை, வெற்றி அல்லது புகழைத் தந்து விடும். ஆயின் அகவாழ்க்கைப் பகை, வாழ்வினைப் பாலையாக்கி விடும் எனவும் குறிப்பாகக் கூறினர் எனலாம்.

தலைத்தன்மை---

யானை, தன் கவுளுள் அடக்கிய எறிகல் போலத் தோழன் நலங்கிள்ளி ஒளித்த துப்புடையவனாக இலங்கினான்.³⁵ ஆடாப்படிவத்து ஆற்றோர் போல மலைகள் நெருங்கிய சிவமியில் யானைக் கூட்டம் சென்றது.³⁶ தலைமைத்தன்மை

வாய்ந்த நெடுங்கை வஜ்மானின் கடுப்பகையினால் உழந்த குழங்கையிருப்பிலி, பசுங்
கண் செந்நாயின் படுபதம் பார்த்திருக்கும்³⁷ யானையால் தாக்குண்ட புலி, வேங்கை
மரத்தின் வாடிய புவைப் போல இறந்த கிடக்கும்³⁸ கூற்றக்கண்ணோரும் அளவிற்குப்
பெருமீதம் கொள்ளும் வகையில் யானை பொருதது³⁹ குற்றமில்லாத வெள்ளிய
மருப்புக்களையுடைய தலைமைத் தன்மை பொருத்திய யானை, தனது வாயில் நின்றும்
தப்பிப்போன அருங்கேழ் வயப்புலியைப் பெரிய நிலம் குழிந்து போழ்படி மருப்பினால்
குத்திக் கொன்று மறச்செருக்கோடு தனித்துக் கிடக்கும்⁴⁰ எனக் கவிஞர்கள் யானையின்
தலைமைத் தன்மையையும் தமக்கண்மையையும் போற்றிப் பாடினர். மக்கள், உரிய
காலமும் சூழலும் அமைகின்ற போழ்தே தங்கள் வலிமையினை உரிய முறையில் வெளிப்-
படுத்த வேண்டும்; உடலால் மெலிந்தாலும் உள்ளத்தால் மெலிதல் கூடாது; தன்னைப்
பற்றிய நினைப்பு, பகைவனுக்கு வருகின்ற போழ்தெல்லாம் பெருமையும் பெருமீதமும்
தோன்றவேண்டும்; பகைவனின் முழு ஆற்றலையும் அறிந்த அவனைப் பணியச் செய்கின்ற
வரையில் ஒய்தல் கூடாவென்பதே சான்றோர்களின் கருத்தேற்றம் எனக் கோடல்
வேண்டும்.

யானை, தன்னையொத்த புலியிடமே இகல் கொண்டு போரிடுவதாகவே
சங்க இலக்கியத்தில் பல பாடல்கள் உள்ளன.⁴¹ அவற்றை உற்று நோக்குங்கால்
அக்காலத்து வேந்தர்களும் தங்கள் தகுதிக்கும் திறனுக்கும் ஒத்த மாற்று வேந்தர்-
களோடே முரணினர் என சூழ்பமாகத் கூறினர் எனலாம்.

முற்றுகையில் போழ்து மக்கள்படுந் தயரினை முன்னித்திக் கூறாமல்,
யானை கவளம் பெறாமையைக் கோலர் சிமார் முதலிற் கூறதலால்,⁴² யானையின்
தலைமைத் தன்மை மேலும் விளக்கமுறும். கருங்கண்ண கொல்களிறு,⁴³ கருஞ்சினத்த
கொல்களிறு,⁴⁴ அவன் களிறு, கார்ப்பெயல் உருயின் முழங்கல் ஆனாவே,⁴⁵
ஆசிய மேற்கோள்கள் போர்க்களத்தில் களிற்றிற்கு நல்கப்பட்டு சிறப்பினை
எடுத்தரைக்கும்.

அறிவுரை (Counselling)

வேந்தலுக்கு வரி வாங்கும் முறைமை பற்றி எடுத்தியற்பும் போன்று, அவனுக்கு அன்றாட வாழ்விலும் போர்க்களத்திலும் உதவும் யானை, கவளம் பெறுதலைக் கொண்டே, எளிதில் விளங்க வைத்த பெருமை பிசிராந்தையாருக்கு உண்டு. காழ்ப்பெல்லுதலுக்கு கவளம் கொண்டால், மாவெலும் சிறிய நிலப்பகுதியில் விளைந்த நெல், யானைக்குப் பல நாட்களுக்கு உணவாக அமையும். நூறு செலவாக இருப்பினும், யானை தானே புகுந்து உண்டால் அதன் வாயிலுள் செல்லும் நெல்மனிகளைக் காட்டிலும் காலால் சேதமுற்று பகுதி மிகுதியென்றும், மண்ணின் மக்களின் நன்னைஞ்சினை அறியாமல் பரிவுதப எடுக்கும் பிண்டத்தினை நச்சினால், யானைபுக்க புலம்போலத் தானும் உண்ணாமல் தன்னாட்டு மக்களையும் துன்பத்தில் ஆழ்த்துவான்⁴⁶ என்றார் புலவர். முன்னிலைப் புறமொழியாகப் புலவர் பாடிய திறம் ஆராய்ந்தற்குரியது. அரசியல் அமைப்பிலுள்ள தவறுகளை மட்டும் சுட்டிக்காட்டித் தனித்த உதவியாளர்களின் பெயர்களைச் சுட்டாமல் 'வரிசையறியாது கல்லென் சுற்றம்' என்று குறிப்பாகப் பேசுகின்ற போத்சில்தான் புலவருடைய சுருத்தேற்றத்தினைப் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. அறிவுரை பகர்பவர்கள், தங்களை உயர்வாகக் கருதாமல், கேட்பவர் மனம் மகிழ்ந்து சிந்தித்தத் தொடங்கும் வண்ணம் உரையாற்றுவதே விழுமியது என்று உளவியல் அறிஞர்கள் கூறுவர்.⁴⁷ அறிவுரை பகர்வதற்கு யானை ஒரு காட்சிப் பொருளாகவும் சுருத்தப் பொருளாகவும் விளங்கியது எனக் கருதலாம்.

நடப்பியல்-கோட்பாடு [Reality Principle]

யானை, புலியினை எதிர்த்த வெற்றி கொள்வதாகப் புலவர்கள் பாடியிருந்தாலும், சிற்சில சூழல்களில் வாகை சூட இயலாமல், வருந்திய நிலையினையும் இறந்தபட்ட பாங்கினையும் உரைக்கத் தவறவில்லை.

புலியானது, பெருங்கின்றினைக் கொன்றதால், பிடி பெரிதும் தன்புற்றுத் தன் அழகிய கன்றினை அனைத்துக் கொண்டு விரைவாகத் தீர்த்தற்குரிய புண்ணுற்றாரைப் போல எவ்வழற்றிக்கு⁴⁸ என்றார் நல்வெள்ளியார்.

கலை, புலிப்பாற்பட்டெனச் சிறுமறி தழுவிய மடப்பிணை பறந்தலை
வேளை வெண்புவைத் கறிக்கும் எனத் கல்லாடனார் உரைத்தமை⁴⁹ ஒப்பு
நோக்கிற்குரியது. தலைமகன் இறந்தபட்டாலும், அவன் மனைவி இறந்தபடாது,
இளம் புதல்வரைக் காத்தற் பொருட்டு, அடகு தின்று உயிர்வாழ்தல் வேண்டும் என்ற
உளவியல் சுருத்தேற்றம் நினைத்தப் போற்றற்குரியது. கணவன் மீதுள்ள அன்பு
மிகுதியால் இறத்தலைவிட, இளஞ்சிறாரைப் பேணும் பொருட்டுக் கைம்மை
நோன்பு நோற்றல் மகளிர்க்குக் கடப்பாடு எனச் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தில்
புலவர்கள் சுருத்துரைத்திருப்பது உணர்வினைக் கடந்த அறிவுத் தெளிவினைப்
புலப்படுத்தும். கணவன் மாய்ந்த பின்னர், கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி,
தன் வன்பறழைத் கிளைகுரிடம் சேர்ப்பித்த பின்னரே உயிரைப் போக்கிக்
கொண்டதாகக் கருந்தோட் கரவீரன் உரைத்தமையும்⁵⁰ சுருதுதற்குரியது.

ஆளியின் குருளை, களிற்றினை எளிமையாகக் கொல்லும்,⁵¹ ஆளி
நன்மாள் அணங்குடை யொருத்தல், மீளவேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப அதன் வெண்
கோட்டினைப் பறித்து மென்மையான குறுத்தப் பகுதியைத் திணும்⁵² எனத்
களிற்றிலும் வலிமை வாழ்ந்த விலங்கால் அஃது வெல்லப் பெறும் எனச் சாண்-
றோர்க்குப் பகன்றனர். குஞ்சரம், போர்க்களத்தில் புறக்கொடுக்கும் சூழலும்
அமையலாழ் என்று கோலூர்கிழார் நடப்பியல் கோட்பாடு விளங்கக் கூறியமையும்⁵³
ஆய்விற்குரியது. மனித வாழ்க்கையில் மாறுபட்ட உணர்வுகளைத் தாங்கித்
கொள்ளும் பயிற்சியினை ஒவ்வொருவரும் பெறல் வேண்டும் என்பது தான் இப்-
புலவர்களின் சுருத்தேற்றம்.

மலைபடுகடாழ்

யானையின் பிறலைப் பொருளற்ற ஒலியென்று ஒதுக்கித் தள்ளாமல்
மலையில் கேட்கும் ஒவ்வொரு ஓசையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறி அதில் இனிமை காண
வேண்டும் என்று சுருத்துரைக்கிறார் இரணிய முட்டத்தப் பெருங் கௌசிகனார்.⁵⁴

அசையாபி பொருளாகிய மலை அவருக்கு உயிருள்ள யானையைப் போல் தோற்ற-
மளித்தது. மனிதன் இயற்கையைக் கண்டு அதிசி ஓடாமல், அதனோடு ஒன்றி வாழக்
கற்க வேண்டும் என்பதனைத்தான் உளவியல் கருத்தேற்றமாக அவர் உரைப்பதாகக்
கொள்ளல் வேண்டும்.

மறைமுகத் கருத்தேற்றம்

யானைக் காட்சிகளை உள்கூறையாக அமைத்து வாழ்வியல் சூட்டங்-
களைப் புலவர்கள் உணர்த்தினர் எனலாம்.

1. நுற்றிணை ✓

சீத்தலைத் சாத்தனார், குறிஞ்சித்திணைப் பாடலொன்றில்
யானை குறித்த செய்தியைக் கூறி அதன் வழிச் சில அகப்பொருள் கருத்துக்களை
உய்த்துணர வைக்கின்றார்.

குறங்கை யிரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
புதுத லிருப்பிடி புலம்புத் தாக்கித்
தாழ்நீர் நனந்தலைப் பெருங்கனி றுஉந்
கல்லக வெற்பன்

என்பன அவ்வடிகளாழ்.

"குறிய முன்னங்காலையுடைய கொல்லவல்ல ஆன்புலி, பொலிவு
பெற்ற நெற்றியினை உடைய கரிய பிடி புலம்புமாமு, நீரற்ற அகன்ற காட்டி-
விடத்துப் பெரிய கன்றி யானையைத் தாக்கிக் கொல்லா நிற்கும் மலையிடத்தை-
யுடைய சிலம்பன்" என்பதே இப்பாடற் பகுதியின் பொருள்.

பிடி, புலி, கன்றி ஆகிய சொற்களை நீக்கி முறையே தலைவி,
தமர், தலைவன் என்ற சொற்களை அமைத்துப் பொருள் கொண்டால் தோழி-
யுரைக்க வரும் சூட்டம் விளங்கும். பிடியின் பொலிவுக்குக் களிறே காரண-
மாகின்றது. அஃதேபோல் தலைவியின் அகவெழிலாகிய கற்பிற்கும் புறவெழிலாகிய

உடல் நலத்திற்கும் தலைமகனின் சேர்க்கையே அடிப்படை என்பது புலனாம். பிடி சூழ்ப்புறமேயெனக் கிறதும் நினைக்காமல், களிற்றினை அதன் முன்பாகவே கொண்டு தன் வெறியினைப் புலி தனித்துக் கொள்ளும். அந்நினைவே தலைவி நோவளேயென்றுரைராமல் அவளுடைய தமர், தலைமகனை அயலானாகக் கருதி ஏதல் செய்வர் எனத் தோழி குறிப்பாகக் கூறுகின்றாள். மனத்தாழ்மையுள்ள இளநங்கையொருத்தி, தொண்டு மனம் பெற்று ஆடவன் ஒருவனோடு வேறொரு பெண்ணிற்காக உரையாடுவதைத் தமிழ்ச்சமுதாயம் தவறாகக் கருதவில்லை. தலைமை சான்ற ஆடவனும், தான் மனத்தில் கருதிய தலைவியைத் தவிர அவளுடைய தோழியினிடம் விழுமிய பண்பாடுள்ளவனாக நடந்து கொள்ளும் தன்மையனாக விளங்கினான் என்று, புலவர் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகின்றார். உடலால் பெறுங் காமத்தை விட உள்ளத்தால் பெறுங் காதலே நிறைவான இன்பம் நல்கக் கூடியதுயென்பதே புலவரின் கருத்தேற்றமாகும். ஒருவனின் பண்பு நலனுக்குக் கேடு சூழ்வது (Character assasination) அவனைக் கொண்டு வருதலிழும் கொடியது என்பதே ஆசிரியரின் கருத்தாகக் கொள்ளலாம்.

பெயர் அறிந்து கொள்ளவியலாத புலவர் ஒருவர் பாடிய, பாலைத் திணைப் பாடலில், அமைந்த உளவியல் கருத்தேற்றம் சிந்தித்தற்குரியது.⁵⁶ அவர் பாடிய பாடலில் பிடி, பாலை, புலி, அத்தம் ஆகியவை முறையே தலைவன், தலைவி, அன்னை, தோழி ஆகியோரின் சுட்டுப்பெயர் போல இலங்கின. இயற்கைப் பொருள்களில் எது வேண்டுமானாலும் உயர்திணை மாந்தரின் படிமங்களாக அமையலாம் என்ற நோக்கில் தான் சான்றோர்கள் உள்குறை அமைத்தனர். பெயர்நிலையில் மட்டும் படிமமாக இல்லாமல் விளை நிலையிலும் அவை செயல்படுகின்றன. பிடி, வெட்பாலையின் தோலைப் பொளித்துக் கொண்டது போலத் தலைவியினலத்தைத் தலைவன் பெற்றான்; அந்தப் பாலையின் இலை தீர்ந்த நெற்று ஒலிப்பது போல், நெஞ்சு மித்த தலைவி புலம்பினாள். புலி வழுக்குதல் போல அன்னை முதலானோர் இடையே புருத்தலால், தோழியால் ஆதல் மொழியும் கூற இயலாமற் போயிற்று எனக் கருத்தேற்றம் உரைக்கின்றார் ஆசிரியர்.

(பெருங்குளியை உழவை தாக்கலின் இருப்பிடித்
 சுருவிமா மழையின் அரவம் அஞ்சுபு
 போதேர் உன்கண் கலமுவுந்⁵⁷)

என்ற பாடற்பகுதியில், கஞ்சிப்பேட்டுப் பெருந்தஞ்சனார் அமைத்த சுருத்தேற்றம் நினைத்ததற்குரியது. உழவை, களிற்றினைத் தாக்குப்போழ்து பிடி செழுவதறியாது புலப்பியது. தலைவனைத் தன்னால் காக்க இயலவில்லையே எனத் கையற்றுத் துன்ப மிததியால் பிரிய ஒலி, தலைவியையே துணுக்குறச் செய்தது என்றார் புலவர். உழவை, ஆற்றது ஏதத்திற்கும், களிய தலைமகனுக்கும், பிடி தலைவிக்-
குழுவிய படிமங்களாகத் கொண்டால், தலைவி, தலைமகனின் நலனில் கொண்ட
நுபாடு பெறப்படும். குழலாலும் உடலாலும் தலைமகன் அடையும் புறத்தே
புலனாகும் துன்பத்தைவிட, தலைவி உள்ளத்தால் நினைத்தவளவில் உழும் அகநிலைத்
துன்பம் கொடியது எனும் உளவியல் குறிப்பினைப் புலவர் உணர்த்துகின்றார்.
 உணர்வு மேலிடுவதால், அறிவு இயக்கம், குறைவுபடும் என்ற சுருத்தினை மனத்தில் கொண்டு, "பேதை நெஞ்சம் கவலை கவற்ற" எனப் பின்னும் கூறினார் புலவர். தற்கண்மை ஆடவர்க்கேயுரிய தனித்த இயல்பு என்ற குறிப்பினையும் அறிய முடிகின்றது. பிடி, உழவையைத் தாக்கியதாகப் புலவர் பாடாமையும் நினைத்ததற்குரியது.

குறுந்தொகையில் - உளவியல் - சுருத்தேற்றம்

துயிலும் யானையைத் துறக்கல் எனக் குறுதி மாணைமாக்கி கொடி அதன் மீது படரும் குற்றத்தினையுடைய நாடாள் எனத் தலைமகனின் சுற்றுச்சூழலின் இயல்பினைத் தலைவி கூற்றாகப் பரணர் உரைக்கின்றார்.⁵⁸ மென்மையான கொடி, வன்மையான யானை மீது படர்ந்தது எனக் காதல், தற்கண்மையோடு இணையும் பெற்றி உணர்த்தப் பெற்றது. - சான்றோர்களுள் பலர், சீற்றம் மிகுந்த களிற்றையும் விரைவாக ஒடிச் செல்லும் யானையையும் புலியை நினைத்தவளவில் அஞ்சும் களிற்றையும் பாடினர். ஆயின் அமைதியாகத் துயில் கொள்கின்ற களிற்றினையே புலவர் படிப்போர்க்கு அறிமுகம் செய்கின்றார். தன் இனத்தை விட்டுப் பிரிந்த யானை, தவிமத் துன்பத்தினால் வருந்தமேயன்றி இனிமையாகத்

தாயில் கொள்ளாது. அத்தகையதொரு அரிய காட்சியினைக் கண்ணுற்ற பரணர் அதனை ஆடவர்களுக்கெல்லாம் காண்டற்கரிய தலைமகன் ஒருவனின் படிமமாகக் குறிக்கின்றார். தஞ்சை களியு போன்ற அரிய தலைமகனைப் படர்ந்த பெருமீதம் மாணிக்கொடி போன்ற தனக்கு உண்டு என்றே தலைவி மகிழ்கின்றாள். யானை தயிலெழுந்தவழி மாணிக்கொடி, சிலகாலம் பற்றுக்கோடின்றியிருந்ததைப் போலத் தலைவன் பிரிந்தபோம்து வஞ்சினம் பொய்த்ததனால் தலைவி சிறிது வருந்தினாள் என்றரைக்கின்றார் புலவர். களியு தயிலும் நேரம், ஓர் இராப்பொழுதாகவே இருத்தல் இயல்பு. அப்பொழுதின்கண் மாணைமாதி கொடியின் படர்ந்திரலும் குறைவாகவே இருத்தல் வேண்டும். ஒருகொடி ஒரு திசையில் மட்டும் படராமல் பிற திசைகளிலும் படர்ந்து செல்லும் பான்மை பெற்றது. எனவே களிற்றின் மேல் படர்ந்த பகுதி சிதைந்தாலும் பிற பகுதிகளில் படர்ந்தமையால் அஃது பற்றுக்கோடு முழுமையாக அழிதற்கு வாய்ப்பில்லை. களிற்றின் மீது ஈடுபாடு கொண்டு பாடிய சான்றோர், அஃது மென்மையான கொடியை அழித்திருந்தால் அதனைப் புலனெறி வழக்கமாக்கியிரார். தஞ்சை களிற்றினால் மாக்கொடி மாளவிலிலையென்று கருதுவதே சாலப் பொருத்தமுடையதாம். மாணைக்கொடி அழிந்தது போலத் தலைவியும் அழிந்துபட்டனள் எனப் பொருள் கோடல் அந்நினைந்தினை எனும் கோட்பாட்டோடு முரணும்.

குரங்கு தாவுதலால் சினை ஒடிந்தாலும், மரம் அதனைச் சினைவாமல் மீண்டும் ஏற்றுக் கொள்ளும் எனக் கபிலர் பாடியதைப் போல⁵⁹ யானையினால் வளைக்கப்பட்ட மரம், பட்டுப்போகாமல் மீண்டும் தவிர்க்கும் பெற்றியது என ஆலத்தூர் சிழார் கூறுகிறார்.⁶⁰ யானை, தலைமகனுக்கும், அஃது சிளையை ஒடித்தமை, தலைவியின் நலன் உண்டமைக்கும், நாருடை ஓசியல் மீண்டும் தவிர்ந்தல், நாடறி நன்மனைத்திற்கும் குறியீடுகளாக வந்தன. நம்பிக்கையின் உருவாக யானை ஆலத்தூர் சிழாருக்குத் தோன்றியது என முடிபு கூறலாம்.

பாம்பின் குருளையும் யானையும்

தலைமகனை யானைக்கும், அவனைக் காதலுணர்வால் ஈர்த்த தலைவியைப் பாம்பின் குருளைக்கும் ஒப்புமை கூறினார் சத்திநாதனார்.⁶¹ பீடு நடையும் பெருமிதத் தோற்றமும் அளவிறந்த வலிமையும் கொண்ட யானையைப் புவி போன்ற கொடிய விலங்குகள் எதிர்த்துப் போர்புரிந்து வெற்றி பெறுதல் ஒருமையிலும் அரிய செயலாகும். ஆயினும் கொடிய நஞ்சினையும் அழகிய படத்தினையும் உடைய பாம்பு, யானையைத் தாக்கித் துன்புறுத்தலைப் போன்று, யானை போன்ற தலைவனைத் தலைவி, தன் முயலவினால் காதலுணர்வு கொள்ளத் செய்தாள் என்று விளக்கினார் புலவர். பாம்பின் இளமை, தலைவியின் இளமைக்கும், அதன் விரி வளைக்கும் உவமைகளாம். உயிரினங்கள் பலவற்றின் பாம்பினைக் கண்டே மக்கள் மிததியாக வெருவியுள்ளனர். இதனை உளவியலார் உயிரினம் கண்டு வெருவிய மீயஞ்சம் (Zoophobia)⁶² என்று அழைப்பார். அதன் மீதுள்ள அச்சத்தினைச் சிறிது சிறிதாக விலக்கவே புலவர், 'சிறுவெள்ளரவின் அவ்வரிக் குருளை' என்று விளக்கினார். பெரிய வடிவினையுடைய யானைக்குப் பகை, அதன் கண்களில் படும் உயிரினம் மட்டுந்தான் என்பது கருத்தாகாது. மிகச் சிறிய வடிவினையுடைய பாம்பும் அமையலாம் என்பது புலனாகும். மனித வாழ்வில் பகை அவனையறியாமலும் உருவாகலாம் என்பதே புலவரின் சித்தனை. மனிதன், தன் அறிவாற்றலால் பகையினையும் நட்பாக்கும் திறன் பெற்றவன். தன் உடலையும் உள்ளத்தையும் இளமையாலும் நோக்கினாலும் வருத்திய தலைவியின் செயலைக் கண்டு அஞ்சியோடாமல் அவளை நுகர்ந்து தலைமகன் வாழ்க்கையின் ஓட்டத்தினை உணர்சிறான். போர்க்களத்தில் தமிகன்மையினால் பெரும் வாகையிலும் தனிவாழ்க்கையில் தலைமை சான்ற பெண்ணொருத்தியிடம் புறக்கொடுத்தல் அகவாகை பெற்றதற்கு ஒப்பாகும் எனக் கருத்தேற்றம் உரைக்கின்றார் ஆசிரியர்.

யானையினால் மிதிக்கப்பட்ட வேங்கை மரம் சிதையாமல், குறவந்தம் மகளிர், எளிதில் பறிப்பதற்குரியதாயிற்று எனக் கூறுகிறார் கபிலர்.⁶³

யானையின் மீது அளவற்ற ஈடுபாடு புலவர்களுக்கு இயல்பாக இருத்தலால் அதன் ஒவ்வொரு செயலும் நலன் விளைப்பதாகவே கருதினர். வேங்கை மரத்தைத் தன் பகையாகிய புலியென அறிவுக்குட்படாத அச்சத்தினால் தாக்கிச் சென்றது. ஆயின் வேங்கையுமிந்து படாமல், மென்மை வாய்ந்த மகவீர் பக்கொய்யும் வகை தாழ்ந்தது என்றார் புலவர். உள்நோக்கம் ஏதும் இல்லாமல் தன்னைப் பகையாகக் கருதித் தனக்கு இன்னல் விளைப்பவர்களின் செயல்களைப் பொறுத்ததுக் கொண்டு தொண்டுமனப்போக்கினை வளர்த்துக் கொண்டால், சமுதாயத்தின் பாராட்டினையும் அன்பையும் பெறலாம் என்று புலவர் கருத்தேற்றும் உரைப்பு-தாகத் கொள்ளலாம்.

சிவந்திருந்த வேங்கை, தொடக்கத்தில் தீயினைப் பற்றிச் சிந்திக்கச் செய்தாலும் பின்னர் அதன் மென்மையும் எழிலும் மனத்திற்கு இனிமை நல்கின. உயிருன்னும் தீயைத் கண்டதூசிய மக்கள், அதன் மீது படிப்படியாக நாட்டம் கொண்ட நிலையை (Pyromania)ப் புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'பொரு களிறு' என்ற சொல்லாட்சி தலைமகன் மீது தலைவிக்குள்ள அன்பின் மிகுதி புலப்படும். அவன் பிரிவால், தலைவிக்கு ஆற்றியிருக்கும் மனநிலையும், தன்னம்பிக்கையும், தன் உறவினர்களைப் பற்றிய முறையான கனிப்பினையும் கொள்ள இயன்றது எனக் குறிப்பால் அறிவுறுத்துகின்றார் புலவர். முன்பு பறித்தற்கரி-தாசிய வேங்கை மலர், யானையின் செயலால் எளிதானதைப் போன்று தலைமகனும் தலைவிக்கு எளியனாயினான் என்றார். இரண்டு யானைகள் பொருகின்ற போழ்து அவற்றினிடையே வேங்கை சிக்குண்டதால், அஃது சிதைந்தது எனலாம். பொதுப்-பகையாகிய வேங்கையைத் கண்டதால் தன் பகையை மறந்து இரண்டும் வேங்கை-யைத் தாக்கின எனப் பொருள் கொள்ளவும் வாய்ப்பு உள்ளது. ஆற்றல் உள்ள இரு களிறுகளால் வேங்கை மிதிக்கப்பட்டமையால் தான் அதன் மீது பரிவு ஈடுபாடும் காண்போருக்கு முகிழ்த்தது. தலைவனுடைய நினைவாலும் தமருடைய பொறுப்புற்ற போக்காலும் அல்லலும் தலைவி, பொருகளிறு மிதித்த நெரிதாள்

வேங்கையைப் போன்று அநிலையில் உள்ளாள் என்று தெளிவாக்கினார் புலவர்.

(ஆடவர்கட்குக் காதலை விட வீரமே வாழ்வில் விழுமிய உணர்வு என்ற உண்மையினையும் ஆசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார். 'வினையே யாடவர்க்குயிரே' யெனப் பாலை பாடிய பெருங்குருங்கோ நவீன திறமும் இவன் ஒப்பு நோக்கற் குரியது.

✓ (புதுக்கோள் யானை, ⁶⁴ மாரி யானை, ⁶⁵ பள்ளி யானை, ⁶⁶ உரற்கால் யானை, ⁶⁷ உரவுக் கன்று, ⁶⁸ சிறு கட் பெருநிறை உறுபசி தீர்க்கும் தடமருப்பு யானை, ⁶⁹ மடப்பிடி தழீஇத் தடக்கை யானை, ⁷⁰ பைங்கண் யானை ⁷¹ ஆசியன முறையே மருட்சி, காட்சியருமை, நெட்டுயிர்ப்பு, மனவலிமை, கடமையுணர்வு, உண்மைக்காதல், காட்சியழகு, அறிவுநிலைக்குட்படாத அச்சம் போன்றவற்றை உளவியல் நிலையில் உணர்ந்தும் காட்சிப் பொருள்களாக்கிச் சான்றோர்களால் பாடப் பெற்றன.)

ஐங்குறுநூறு

✓ (குறிய முன்கால்களையுடைய ஆண்புலி, நெடிய புதலடர்ந்த காட்டினா டே, இளமை குன்றாத பிடி ஈன்ற கன்றினைத் தின்றுப் பொருட்டுப் பழங்கள் ஞாங்கா நின்ற பலா மரத்தின், செறிந்த நிழலின் கண் பதுங்கும் நாட்டிற்குத் தலைவன் எனப் பொருள் கொள்ளுமாறு பாடினார் கபிலர். ⁷² புலியேற்றை, தலைவனுக்கும், நெடும்புதற்கானம் தலைவியின் குடிக்கும், மடப்பிடி தலைவிக்கும், அத்தின்ற குழவி, தலைவியின்பாற் பருவங் கொண்டுள்ள பெண்மை நலத்திற்கும், பழம் அவன் இனிய வஞ்சக மொழிக்கும், ஒளித்தல் களவொழுக்கத்தே கரந்து திரிதற்கும் குறியீடுகளாக வந்தன. இக்குறியீடுகளையெல்லாம் வரிசைப்படுத்தி அவற்றிடையே யுள்ள இயைபினைக் கொண்டு சுருத்தேற்றம் யாதெனத் தெளியலாம். நாடறி நன்மனத்தை விட அதற்கு முன்பாக உள்ள தோள்நலந் ஓய்த்தலையே

(Premarital coitus) அவன் நாடுகிறான் என்பதை நாகரிகமாகக் சுருத்தேற்றம் உரைக்கின்றாள் தோழி.

"சுரும்புணக் களித்த புகர்முக வேழர்
மிரும்பினர்த் துறுகற் பிடிசெத்துத் தழுஉறிநீர்
குன்றுகெழு நன்னாடு"

என்ற பாடற்பகுதியில் கபிலர், மற்றும் ஓர் அரிய குறிப்பினைத் தருகின்றார்.⁷³
வண்டுகள் உண்டு மகிழும்படிச் காமவேகத்தாலே மதம் சொரியா நின்ற புள்ளிகளை-
யுடைய முகம் கொண்ட கவி, இரும்பினர்த் துறுகலைத் தனது காம மயக்கத்தால்
பெண் யானையென்று பிறழ்வுணர்ந்து, தழுவும் மலைப்பகுதி கொண்ட நாட்டிற்குத்
தலைவன் என்பது இப்பாடற்பகுதியின் பொருள். கவி, மிக்க காமத்தின் (lust)
காட்சியுருவாகப் புலவரால் குறிக்கப் பெற்றது. விலங்காகிய களிற்றினால் காம
இயல்புக்கத்தினைத் தாங்கிக் கொள்ளும் அளவிற்கு அறிவு வளரவில்லை. ஆயின்
பகுத்து அறிவின்ற மனிதனாகவும் தலைமைப் பண்புகள் வாழ்க்கப்பெற்ற ஒருவனிடம்
விலங்கு நிலைக்காமல் படிந்திருப்பது வருந்தற்குரியதே எனத் தலைமகனிடம் அமைந்த
பரத்தமையைக் குறிப்பாகக் கூறினார் தோழி.

கவித்தொகை

குறிஞ்சிக்கவியில் யானைக் காட்சிகள் பலவற்றைக் கபிலர் பாடி-
யிருப்பிலும், ஒரு சில பாடல்களில் உரைக்கப்பெற்ற உளவியல் சுருத்தேற்றம்,
பட்டறிவில் அவருடைய தனித்தன்மையை எடுத்துக்காட்டும்.

புவியினைக் கொடுவரியெனக் குறிப்பிட்டு அதனை வென்ற உடல்
வருத்தத்தோடு நெடிய வரையில் யானை துயின்றது. நனவு நிலையில் அதனை
வென்றோமேயன்றிக் கொல்ல இயலவில்லையே என்ற எண்ணம் மனத்தில் ஆழப்
பதிந்தமையால் கனவிலும் அதனையே கண்டு கதுமென வெருவி அருகேயிருந்த
புதுவதாக மலர்ந்த வேங்கையை 'அதுவெனக்' சுருதித் தன் வலிமை முழுவதையும்
ஒன்று சேர்த்து அம்மரத்தின் மீது பாய்ந்து அதன் எழில் நலத்தைச் சிதைத்தது.
நனவுநிலை மீண்டதும், தன் செயலுக்கு வெட்சி அம்மரத்தினைக் காணும்போழ்-
தெல்லாம் தன் அறிவு மயங்கிய இழிநிலையை நொந்து தலை குனியும் என்றார்

புலவர். ⁷⁴

மக்கள் அச்சத்தினால் மனத்தின் நடுநிலையை இழந்து இரண்டாம் நிலை ஆளுமைக்குட்பட்டு (Overcome by the secondary personality) உலகம் எள்ளி நகையாடும் சூழ்நிலைக்குந்தப் படுவர் என்ற உளவியல் அடிப்படம் விளங்கும் வகையில் இவ்வியானைக்காட்சிவழி அறிவுறுத்துகின்றார். பகையின் அடிப்படையில் வரும் அச்சத்திற்கு ஆட்பட்டால் மனநலம் குன்றும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

சூயிஷம் யானை, அயலார் கூறிய அலரைச் சுற்றத்தார்க்குப் பொய்யெனத் தேற்றி மனைக்கண் சூயில்கின்ற தலைவியாகவும், கனவில் யானை வெருவியமை தலைவி தலைமகனைத் தனவில் கண்டு தலைவி புலம்பியதாகவும், வேங்கையை நலங்கெடுத்தமை தோழியைத் காரணமின்றி நொந்ததாகவும், கனிய சினந்தணிந்தமை தோழியைத் கடிந்துரைத்ததற்காக வருந்தியதாகவும், வேங்கை மரத்தை நோக்காமல் கனிய சென்றமை, தலைவி தன் செயலுக்கு வருந்துவதாகவும் உள்நூற அமைந்ததாகத் கொள்ளலாம். ஒரு காட்சிப் பொருள், படிமமாக நிற்கலோடு அதன் செயல்களும் படிமமாயின என்பதை இதன்மூலம் அறியலாம்.

மருதக்கவியுள், மருதனை நாகனார் பரத்தையொருத்தியை யானைக்கு ஒப்புமை கூறி, அவளுடைய இயல்புகளை ஒரு முழுமைக் காட்சிக் கோட்பாட்டின் அணுகுமுறையில் (Gestaltic Approach) ⁷⁵ விளக்க முயன்றுள்ளார் எனலாம். புத்தியானை, அவர் ஓடை, வான்கோடு, நகைமுக வேழம், கடாம் ஆகிய சொல்லாட்சிகளைத் கொண்டு யானையொன்றின் முழுமையான வரைபடத்தினைப் படிப்போரின் மனக்கண்ணில் தோற்றுவிக்கின்றார். ⁷⁶ யானை, இவருக்கு அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்காமல் நகையுணர்வினைத் தந்தது. ஒரு பொருளைப் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளைத் கூறி உளவியலார் கூறும் கோட்பாட்டு உருவாக்கத்திற்கு (Concept formation) முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தார் இவர் எனலாம். ஏனையோர், கண், கோடு, கால், கை, முகம், பசி, காமம், தோற்றம் எனும் இவற்றின் ஏதேனும் ஒன்றினைப் பற்றிக் கூறியே தங்களின் யானை குறித்த உற்று நோக்கலை வெளியிட்டனர். ஆயின் மருதனை நாகனார் அவ்விலங்கினைப் பல்வேறு வகைப்பட்ட பார்வைகளில் உற்று நோக்கிப் புலமையில்

தனித்தன்மை கொண்டவராக இலங்குகிறார். | பரத்தை, காமத்திற்கு மட்டுமே-
யுரியவள். தலைவி காமம், காதல் இரண்டிற்கும் உரியவள்; பரத்தமையைச்
சமுதாயம் பொறுத்துக் கொண்டாலும் அதனை உடன்படாத தலைமகனுக்குப் புகழ்
சிட்டும் என்பதனையும், உளவியல் கருத்தேற்றமாகக் கவிஞர் உரைக்கின்றார். |
யானையென்ற பொருளின் பல்வேறு இயல்புகள் சூட்பம் மிகுந்த படிம வேறுபாடு
கொண்டு மறைமுகக் கருத்தேற்றம் உரைத்தார் எனலாம்.

அகநானூறு

யானை அருகிலிருந்து காக்கின்ற போழ்தும், சூல் கொண்ட மடப்பிடி
எவ்வகைக் காரணமும் இன்றி நடுங்கினாற்போலத் தலைமகன் தலைவியைப் பாது-
காக்க வேண்டுமென்று கருத்துடையராயிருந்தும், அவள் தலைவன் பிரிவிற்கு
அஞ்சினாள்.⁷⁷ என மதுரை நக்கீரனார் உரைத்தார். பெண்களுக்கு ஆடவர்கள்
பாதுகாவலினைத் தந்தபோழ்தும், அவர்கள் அதனை உணரும் வகையில் தண்ணி
செய்தல் வேண்டும் எனக் கருத்தேற்றம் உரைக்கின்றார் புலவர். கருவுற்ற பெண்
யானை, காமத்தை மறந்திருக்கும். அதுபோலத் தலைவனிடம் காம இயல்புக்கத்-
தினைப் பெரிதாக எதிர் நோக்காமல் காதலுணர்வையும் தன் கற்பிற்குரிய பாது-
காவலையுமே அவள் பெரிதும் சிந்தித்தனள் எனக் கருத்தேற்றம் கொள்ளல்
விழுமியது. |

யானை மிதித்த அடியிலிட்ட புலியடி, சுத்தர் தம் முதுகிலே கட்டிய
மத்தளத்தின் மண் பூசப்பெற்ற கண்ணின் நடுவே விரல்கள் பதிந்த சுவடுகள் போன்று
தோன்றும் எனப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ கூறுகிறார்.⁷⁸ புலியின்
இரையாக, யானை இருப்பிலும், அதனை முறையாகப் போரிட்டுத் தன் வலிமையை
நிலைநாட்டி வாகை சூடும் தனித்தன்மை யானைக்கேயுரியதாகவின், யானையே
சிறந்தது என மதிப்பீடு செய்கிறார் ஆசிரியர். பதங்கிப் பாய்தல், மறைவிடத்தில்
வாழ்தல், தனித்தேயிருத்தல் ஆகிய இயல்புகள் யானையிடத்துக் காணவியலாதாகையால்
மக்கள் யானையைப் போன்ற பெருமித வாழ்வு வாழ வேண்டும் என ஆசிரியர்

கருத்தேற்றம் உரைப்பதாகக் கூறலாம். யானை மிதித்த அடியிலிட்ட புலியடி, முழுவின் கண்ணகத்து வடுப்போல் திரிபுக் காட்சியாகத் தோன்றின் அஃது, காண்-போரின் புலன்காட்சியின் குற்றமாகுமேயன்றிப் பொருளின் குற்றமாகாது. அங்ஙனமே 'அறங்கடைப்படாத வாழ்க்கையும் பிறன் கடைச் செலாச் செல்வமும்' ஒருவனுக்குப் பொருளாலே கிடும் என்று கூறித் தலைமகள் மனங்கொள்ளுமாறு இயம்பித் தலைமகள் பிரிந்தாள். அச்செயலைத் தவறாகக் கருதும் தோழியின் போக்கு, வருந்துதற்குரியது எனத் தலைவி கூறுவதாகப் புலவர் கருத்தேற்றம் உரைப்பதும் சிந்தித்தற்குரியது. தலைமகனின் செயல், முறைமையின்பாற்பட்டதென்ற தலைவியேயுரைப்பதாக அமைந்த இப்பாடல் உளவியல் நோக்கில் விருமிய ஒன்றாம்.

'விளங்குகின்ற வெள்ளிய அருவிகளையுடைய மலைப்பக்கத்தில் மெல்லிய தலையினையுடைய இளம்பிடியும் சுற்றமும் இன்புறும் வண்ணம் புலிப்பகையை வென்ற புண்கூர் யானை, கற்களைத் தன்பால் கொண்ட அப்பக்க மலையின்கண் கிடந்து புண்ணிது நோவினைப் பொறாமல், தன் கையை உயர்த்திப் பெருமூச்செறியும்பொழுது, அக்காற்றுப்பட்ட வேங்கையின் மலர்கள் கொல்லனது உலைக்களத்தில் சிதறும் தீப்பொறி போன்று சிதறி, மின்மினிகள் போன்று பெரிய புதலிலே தாவும் இடனான நாட்டினையுடைய எம்பெருமான்' என ஓர் யானைக் காட்சியினை விளக்குகின்றார் ஆவூர் சிழார் மகனார் கண்ணனார்.⁷⁹

பிடியும் சுற்றமும் மசிலும் வண்ணம், யானை, புலியொடு பொருதமை-யால் அதற்குப் பெருமிதவுணர்வு தோன்றுகிறது. உடலில் ஏற்பட்ட புண்ணினைப் பெரிதும் பொருட்படுத்தாமல் பீடுநடை போட முயன்றது. ஆயினும் புண்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியால் உடல் சோர்ந்து தன் கையை உயர்த்திப் பெருமூச்செறியும் என்றார் புலவர். பிறிதின் நோயைத் தன் நோய் போல் போற்றும் இயல்பினை (Empathy)⁸⁰ மக்கள் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என ஆசிரியர் கருத்தேற்றம் உரைக்கின்றார். போர்க்களம் புகுந்து வெற்றி-வாகை சூடும் வீரனின் புகழைப் போற்றுவதோடு நின்று விடாமல், அவன் கொண்ட விழுப்புண் ஆறும் வகையில் அன்பு மொழிகள் கூறி, அவன் வாழ்க்கையில் மசிந்துச்சி தோன்றும்

பாங்கில் நடப்பது விழையத்தக்க செயல் என்றும் ஆசிரியர் உரைப்பதாகக் கொள்ளலாம். புலியின் மீதுள்ள பகையுணர்வு முழுமையாக நீங்கும் வகையில் பொருத்தமையால், சுடர் வீவேங்கையைக் கண்டு அதற்குச் சினம் தோன்றவில்லை - யெனக் கூறி, யானையின் பெருமூச்சினால், அஃது தீப்பொறி போன்று சிதறி மின் மினிகள் போன்று புதலிலே தாவின என்றார். தீயைக் கண்டு வெருவியோடும் மீயச்சும் புலவரை விட்டுச் சிறிது சிறிதாகச் சிதறி அதன் ஒளிவிடும் திறனை இவர் போற்றுவதால் இயற்கைப் பொருள்களைக் கண்டு அஞ்சும் மனநிலையிலிருந்து மனிதன் பயிற்சியினால் விடுபட வேண்டும் என்று கருத்தேற்றம் உரைக்கிறார். யானை, தலை- விக்கும், உயிர்ப்பு அவள் உயிர்ப்பிற்கும் வேங்கைமலர் தலைவனுக்கும், இரும்புதல் தலைவன் இல்லத்திற்கும் கொல்லன் உலை தலைவி இல்லத்திற்கும் படிமங்களாய் இலங்கின. தொடர்பற்ற பொருள்களைக் கூறி அவற்றிடையே ஓர் ஒழுங்கிருப்பதாக ஆசிரியர் பாடியிருப்பது நோக்குதற்குரியது.

யானை, தன் பகையாகிய புலியைக் கொண்டு அதனால் உண்டான குருதிக் கறையை மமைத்துளியால் கழுவித் கொண்டு தனது இருக்கைக்கு மெல்லச் சென்று பிடியைப் புணர்ந்து இனிது துயிலும் என, ஒரு காட்சியைக் கபிலர் உரைக்கின்றார்.⁸¹ ஊரவர் தூற்றும் பழியை நினைத்துப் புலம்பிக் கொண்டிருப்பதனை விடப் பழிச் சொல்லிற்குரிய காரணத்தை ஆராய்ந்து தன்னிடத்தில் குறை இருப்பின் அதனைக் களைய வேண்டும் எனவும், குறையேதும் இல்லையென்றால் ஏதிலாளர் கூறுவது புன்- மொழியென்று புறக்கணிக்க வேண்டும் எனவும் கருத்தேற்றம் கூறுகின்றார் புலவர். களவு வாழ்க்கையை நீட்டிக்காமல் தலைவியை விரைந்து கொள்வதன்வழியே அலர் தூற்றுவோருடைய பேச்சினை அடக்க வேண்டும் என நொதுமலாளரின் கருத்தினை (Public Opinion) எங்ஙனம் ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும் எனவும் கருத்துரைக்கிறார் புலவர்.

தினையை யானை கவர்ந்து கொண்டமையை, இளையரும் முதியரும் அறிந்து அதனை ஒட்ட முயல்வதிலேயே நாட்டம் செலுத்துவது போலத் தலைவன், தலைவியிடத்தே கொண்ட களவொழுக்கத்தினை ஊரவர் அறிந்து அலர் தூற்றுதலால்

தாய் போன்றோர் இற்செறித்தல் போன்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு அவனை
வாராமல் செய்கின்றனர்⁸² எனக் கருத்துரைக்கின்றார் மதுரை இளம்பாலாசிரியன்
சேந்தன் சுத்தனார். தலைவன், ஓர் இளம் பெண்ணிடம் காதலுணர்வு கொள்ளுதல்
இயல்பான செயல் என்றும் அஃதோர் சமுதாயத் தடைச் செயல் (taboo)
அன்று என்பதனையும் இப்பாடற்பகுதிவழி ஆசிரியர் உணர்த்துகின்றார். புற வாழ்க்-
கையில் களவு கொடிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டாலும் அக வாழ்க்கையில் பண்-
பாட்டுப் பிறழ்வு இல்லாக் களவு, போற்றதற்குரியது என இச்சான்றோர் உரைத்-
திருக்கின்ற பாங்கு பாராட்டற்குரியது. புற வாழ்க்கைக் கருத்தொன்றினை
விளக்க யானை புக்க புலம் என்ற காட்சியை எதிர்மறை நிலையில் பயன்படுத்தினார்
பிராந்தையார். ஆயின் இவர் உடன்பாடாகப் பயன்படுத்தியமை சிந்தித்தற்குரியது.

இறைச்சிப் பொருள்வழி மறைமுகக் கருத்தேற்றம்

ஆகு பெயரின் வளர்நிலையை அன்மொழி என்றழைத்தது போன்றே
உள்குறையின் உயர்நிலையை இறைச்சியென்று சுட்டினார் தொல்காப்பியனார் எனலாம்.
நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு ஆகியனவற்றில் இறைச்சிப் பொருள் அமைந்த
பாடல்கள் மிகுந்திருப்பினும், யானையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்
பெற்றவை அருகியே காணப்பெறுகின்றன.

குறியீடுகளின் அடிப்படையில் கருத்தேற்றம் உரைக்காமல், புறத்தே
தெரியும் பொருள் கொண்டு அதனோடு தொடர்புடைய அகத்தை அறிவது போல்
கூறபவரின் மனநிலைக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ப, இறைச்சிப் பொருளை முறையாக அறிந்து
கொள்ள வேண்டும். கருப்பொருளின் அடிப்படையில் உள்குறையும் உரிப்பொருளின்
பின்னணியில் இறைச்சியும் உய்த்துணரப் பெறும்.

‘உள்குறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலஞ்ஞனக்
கொள்ளும் என்ப குறியறிந் தோரே’⁸³

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா, உள்குறை கருப்பொருளின் அடிப்படையிலேயே
தோன்றும் எனப் பகர்ச்சிற்றது.

'இறைச்சி தானே உரிப்புறத்ததுவே' என்ற பாடமே விழுமியதாகத் தோன்றுகின்றது. பொருட்புறத்ததுவே என்பதற்கு உரிப்பொருட் புறத்ததுவே என விளக்கம் கோடலே பொருத்தமுடைத்தாம். பெரும்பான்மையும் தலைவனைக் கடிந்துரைக்கும் சூழல்களிலேயே இறைச்சிப் பொருள் தோன்றும் வகை சான்றோர்கள் பாடினர்.

நற்றிணையில் நல்வெள்ளியார் பாடிய பாடலில் யானைக்காட்சியொன் றினைத் குறிப்பிடுகின்றார்.

வெண்ணெ வருந்திய வரிசுதல் யானை
தண்ணெல் சிலம்பின் துஞ்சுந்
சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருந் காட்டே ⁸⁴

என்பன அப்பாடலடிகளாம். பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமே பாலையின் உரிப் பொருள். இதற்குப் புறத்ததாகிய ஆற்றுவித்தல் பயனாகத் தோழியுரைத்தமையால் இஃது இறைச்சியாயிற்று. நெல்லுருந்திய யானை, கவலைகெடத் துயிலும் என்றமை, காதலனொரு இன்பம் முகர்ந்த தலைவி கவற்சியின்றிச் சேக்கையிலே துயிலற் குரியள் எனத் தோழியுரைக்கின்றாள். தலைவன் பிரிந்தான் என்றோ பிரிவான் என்றோ தோழி கூறாமல், பிரிந்தவன் வருவான் என்றுரைத்தமையால் இஃது இறைச்சியாயிற்று.

கள்ளம்பாளனார், தோழி கூற்றாக அமைத்த பின்வரும் பாடற் பகுதியில் இறைச்சிப் பொருள் பொதிந்துள்ளது.

வாங்குசிலை மறவர் வீங்குநிலை அஞ்சாது
கல்லனைச் செறிந்த வள்ளுகிர்ப் பிணவின்
இன்புனிற் றிடுழிபை தீரச் சினஞ்சிறந்த
செங்கண் இரும்புலிக் கோள்வல் ஏற்றை
உயர்மருப்பு ஒருத்தல் புகர்முகம் பாயும்
அருஞ்சுரம் ⁸⁵

என்பது, பாடற்பகுதி. களிற்றின் பெயரைச் சுட்டாமல், "உயர்மருப்பு ஒருத்தல் புகர் முகம்" என்றார். தன் பசியை விடப் பிணவின் பசியே பெரிதெனக் கருதிய

புவி, தன் தகுதிக்கேற்பக் களிற்றிரையையே நோக்கி வாங்குசிலை மறவரின் வீங்கு நிலைக்கு அஞ்சாமல் தாக்கியது என்றார் புலவர். களிற்றின் மேல் புலவருக்குத் தனித்த ஈடுபாடு இருந்தமையால் அதனை அப்பெயரால் அழைக்க மனமில்லை. வயப்புவி, களிற்றினைத் தவிர்க்க முடியாமல் தாக்கியதைப் போலத் தலைமகனும் இல்லறம் இனிது நடைபெறக் கொடிய சுரத்தினையும் அஞ்சாது தலைவியைப் பிரிவதால், அவன் செயல் அறத்தின்பாற்பட்டதேயென இறைச்சிப் பொருள் தோன்றுமாறு பாடியுள்ளார் புலவர். தலைமகனின் பிரிவால் தலைவி உயிர் வாழாள்; இளமை கழிந்த பிள்ளை வளமை காம்ம் நல்காது எனக் கூறிச் செலவழங்குவிக்காமல், அவன் பொருளிட்டச் சென்றமை முறைமையே எனத் தலைவியிடம் பாலைக்குரிய உரிப்பொருளாகிய பிரிதல் நிமித்தத்திற்குப் புறத்தேயொரு செய்தி கூறப்படுதலின் இஃது இறைச்சியாயிற்று. ஆங்கிலச் சிறுகதையெழுத்தாளர் ஓ. ஹென்ட்ரியின் முரணான முடிபை (O. Hendrian twist) ப் போன்றதே இறைச்சி எனும் எளிய விளக்கத்தினைப் பெற முடிகின்றது.

குறுந்தொகையில் இறைச்சிப் பொருள்

தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன், பிடியின் பொருட்டுப் பெருங்கை வேழம் யாமரத்தைப் பொளிக்கும் காட்சியைக் கண்ணுற்றான்⁸⁶ அகக்காட்சி முறையில் சிந்தித்து (Method of Introspection) வேட்கை மீது ரப் பெற்று விரைவில் வருவான் எனத் தலைவிக்குத் தலைமகன் மீது உளவியல் நெருக்கம் (Psychological nearness) தோன்றும் வண்ணம் எடுத்துரைத்தமையால் இப்பாடலில் இறைச்சிப் பொருள் அமைந்தது எனலாம்.

ஐங்குறுநூறு

தலைவன் கூற்றாகவமைந்த ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலில், ஒதலாந்தையார் இறைச்சிக் குறிப்புத் தோன்றுமாறு பாடியுள்ளார்.

“உள்குதற் கினிய மன்றா செல்வர்
யானை பிணித்த பொன்புனை கயிற்றி

னொள்ளெரி மேய்ந்த சுரத்திடை
உள்ளம் வாங்கத் தந்தநிள் குணனே 87

என்பது பாடல்.

உலகிலுள்ள பொருட்செல்வம் எல்லாம் இயல்பாகவே உடையர் ஆதல் போன்று, தலைவியும் பெண்டிர்க்குரிய நலமெல்லாம் இயல்பாகவே உடையள் ஆதலால் அவளைச் செல்வமுடையவர்க்குவமை கூறினான் தலைமகன். அடங்காத களிற்றினை, இச்செல்வர் பொன் கயிற்றினால் கட்டித் தம் வயத்ததாக்கிக் கோடல் போன்று, தலைவியும் அவனிடத்துள்ள நலத்தின் மதுகையால் தலைவனைப் பிணித்தாள் எனவும், அதன் பின்னர் அவனையே தன் நெஞ்சினில் பதித்துக் கொண்டாள் எனவும் அறிவு நிலையில் தலைமகன் பாராட்டினான். புதுக்கோள் யானையின் பிணித்தற்றால் எம்மே' என உணர்வு நிலையில் தலைமகன் மயங்கிய திறத்தினைக் கோப்பெருஞ்-சோமன் பாடிய பாடலால் அறியலாம். ஆயின் இப்பாடலில் அறிவு நிலையில் தலைமகன் வியப்பதாக ஓதலாந்தையார் உரைப்பதால் இறைச்சிப் பொருள் அறிவு வயப்படுந் அமையத்தில் கூறப்படும் என்பது கருதலாம்.

கலித்தொகை

கலித்தொகையில் இறைச்சியெனும் சொல்லாட்சியைக் காணலாம். 88

அஃது நேயம் என்ற பொருளில் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவாலும் நல்லந்த-வனாராலும் பயன்படுத்தப் பெற்றது.

குறிஞ்சிக் கலியில் இறைச்சிப் பொருள்

“முகைவளர் சாந்தரல் முத்தார் மருப்பின்
வகைசா லலக்கை வயின்வயி னோச்சிப்
பகையினோய் செய்தான் புயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம் 89

என்ற பாடற் பகுதியில் இறைச்சிப் பொருள் அமைந்துள்ளது. சந்தன மரத்தில் செய்யப்பட்ட உரலில் புலால் நாலும் யானைக் கொம்பினால் செய்த உலக்கையால்

முற்றித் தாழ்ந்த கதிரைத் குற்றவாம்! எனத் தலைமகள் உரைக்கின்றாள். புலால் நாமும் மருப்பென்றதனால் வரைந்து கோடல் பயவாமையின் இறைச்சியாயிற்று⁹⁰ எனத் கவித்தொகைக்கு உரை எழுதிய நச்சினார்த்தினியர் கூறியுள்ளார். உரிப் பொருளுக்குப் புறத்தே தோன்றும் கருத்தத் தான் இறைச்சியென்பது மேலும் தெளிவாகிறது.

மணம் வீசும் சந்தன மரத்தாலும் புலால் நாற்றம் வீசும் யானையின் மருப்பாலும், செழித உலக்கைகளைத் கொண்டு ஐவனமாகிய வெண்ணெய்க்கை குற்று - வோம் எனப் பொருள் அமைந்த பாடலில்⁹¹ இரண்டு உலக்கையாலும் பயன் கொண்டாற் போன்று, தலைவன் பெயர்ப்பாடுதலால் பயன் கொள்ளாமையின் இஃது இறைச்சிப் பொருளேயெனவும் உள்ஔறையுமம் அன்று எனவும் கூறுகிறார் நச்சினார்த்தினியர்.⁹²

கொச்சைமொழி நீக்கிய பேச்சு மொழியைக் கொண்டு உண்மைச் செய்திகளைக் கற்பனையுணர்வோடு ஒன்றிரண்டு குரல்களைக் கொண்டு அளிக்கப் பெறும் வானொலிச் சித்திரம் (Radio Feature) போன்றது உள்ஔறையுமம் எனக் கூறலாம். வெளிப்பாட்டில் புதுமை, கதைமாந்தரின் அறிவாற்றல், உரையாடலில் அழுத்தம், கதைப்போக்கில் கேட்போர் கருத்தில் படாத திருப்பம் ஆகியனவற்றைக் கொண்ட வானொலி நாடகம் போன்றது இறைச்சி எனலாம். பட்டறிவு இல்லாதவர்களுக்குச் சித்திரமும் நாடகமும் ஒன்றாகத் தெரிவது போலவே ஆழ்ந்த பயிற்சியும் அகன்ற கல்வியும் இல்லாதவர்கட்கு உள்ஔறையும் இறைச்சியும் ஒன்றாகவே தோன்றும்.

நோக்கு

ஏனையுமத்தின் வழிப் பெறப்படும் கருத்தேற்றத்தினை நேரடிக் கருத்தேற்றம் எனவும், உள்ஔற இறைச்சிவழிக்கொள்ளப் பெறும் கருத்தேற்றத்தினை மறைமுகக் கருத்தேற்றம் எனவும் கொண்டால், தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் உரைக்கும் நோக்கின்பழிக் கொள்ளப் பெறும் கருத்தேற்றத்தினை ஆழ்நிலைத்

சுருத்தேற்றம் எனலாம். பாடலின் பொருளையும் வெளிப்படைத் சுருத்தினையும் விடத் சுருத்தேற்றத்திற்கே முன்னுரிமை வழங்கப் பெற்றிருக்கும்.

கனிற்றுயானை நிரையென்ற பெயர் தாங்கிய சூற்றிருபது பாடல்களில் நோக்கு அமைந்திருப்பதை ஆய்வு நோக்கில் புலப்படுத்தலாம் எனினும், ஒரு பாடலை மையமாகக் கொண்டு விளக்கலாம்.

'வாள்வரி வயமான் கோனுகிர் அன்ன' 93
செம்முகை யவிழ்ந்த முன்முதிர் முருக்கு

என வியலும் பாலை பாடிய பெருங்குங்கோவின் பாடலில் நோக்கு அமைந்திருப்பதை அறியலாம். புலியென்னாது 'வாள்வரி வயமான்' என்றமையின் அவிவிலங்கின் வலிமையும் தோற்றத் தெளிவும் புலப்படும். வயமானின் கோனுகிர் போன்ற முருக்க மலர் என்றமையின் பாடலின் முதலடிக்கும் இரண்டாவது அடிக்கும் உள்ள இயைபு புலப்படும். புலியின் உகிர் வண்ணமும் வடிவும் பற்றி முருக்கின் செம்முகைக்கு உவமையாயிற்று. தீயைப் போன்ற முருக்கென்னாது புலியின் உகிர் போன்று விளங்கும் முருக்கென்றமையின் நெருப்பினைத் குறித்துத் தோன்றும் மீயச்சம் (Zoophobia) இல்லெனினும் விலங்கினைத் கண்டஞ்சும் மீயச்சம் (Phobia) தோன்றும் வண்ணம் பாடல் அடிகளையமைத்தார் புலவர். மகளிரின் மார்பகத்தைப் போன்று தோன்றும் கோங்க மலர்களோடு புனலிப் பூக்கள் கிடக்கும் என்றமையின் முருக்கத்திற்கும் கோங்கத்திற்கும் புனலிக்கும் இடையே காணப்படும் இயைபு அறியப் பட்டது. பாதிநிப்பூக்கள், வெண்கடப்பம் பூக்கள் ஆகியன யாவும் பரவுக்கடன் பூண்ட அச்சம் தரும் தெய்வத்தின் கோவிலில் காணப்பெறும் பூக்களைப் போலச் காட்சியளித்து அச்சத்தைத் தோற்றவிக்கும் என்றார் புலவர். தலையின் தந்தை, போர்த்துகளத்தில் பாய்ந்து போர் செய்தலால், பூண்சிதைந்த கோட்டினையுடையது வாழ்ப்பிடிகள் சூழப்பெற்ற, களிகளைப் போலத் தோன்றும் குற்றங்களையும் உடையது கானம் என்றான் தலைமகன். அச்சத்தினைத் தோற்றவிக்கும் கானம் என்பதனை ஒவ்வோர் அடியிலும் சுட்டித்தலைமகள் இத்தத் கானத்தினைக் கடவாமல் இல்லின்கண் ஆற்றியிருந்தால் பொருளிட்டிய பின்னர் நாடறி நன்மணம் மேற்கொண்-

டிருக்கலாம் என்று குறிப்பால் உணர்த்துகின்றான் அவன். தன் மீது கொண்ட காதலுணர்வால் தலைவி இத்தகு தொடிய துன்பங்களையெல்லாம் தாங்க வேண்டி-
யுள்ளதே எனக் கவல்கின்றான். தலைவியின் தந்தையைப் பற்றிக் குறிப்பதோடு, அவர்தம் வெற்றிப் பெருமதத்தையும் இயம்புதலால் அவர்மீது தலைவனுக்குள்ள ரூபாடு புலப்படும். தமரின் உடன்பாட்டோடு கடிமணம் புணர்ந்திருந்தால் இவ்வுடன்போக்கினைத் தவிர்த்திருக்கலாம் எனக் கருத்துரைக்கின்றான் அவன்.)
புவியில் தொடங்கிக் களிற்றில் முடித்திருக்கின்றார் புலவர். யானைப் போர் கண்ட களம் அச்சம் தருமாதலின் அதனைக் கோடிட்டுக் காட்டினார் புலவர். காதல் கொள்வது பிழையன்று எனவும் அக்காதல், கடிமணம் ஆகுமபொழுது பெற்றோர் உறவினர் ஆகியோர் தம் நல்வாழ்த்துக்களோடு நடைபெற்றால் சிறக்கும் என்ற உளவியல் கருத்தேற்றத்தினைப் பாலை பாடிய பெருங்குடுங்கோ அறிவுறுத்துகின்றார்.
'நன்றே கானம் நயவரும் அம்ம' என்ற அடியில் பெரிதாகிய இக்காடு விரும்புதற்-
குரியதன்று என்ற பொருள் தோன்றும் வகையில் பாடினார் புலவர். மலர்களின் மென்மையைச் சுவைக்க இயலாமல் கானம் தனிமத் துன்பத்தினையும் அச்சத்தினையும் தோற்றவிக்கும் இயல்பினது என்றும் கூறினார். 'உதிர்வீ, எதிர்வீ' யெனும் சொல்-
லாட்சிகள், மகளிரால் கொய்யப் பெறும் பேற்றினை இழந்த மரத்திலிருந்து தாமே உதிர்ந்த மலர்கள் என்ற வுணர்வினைப் படிப்போர் பெறும் வகையில் அமைத்தார்.

(குறிஞ்சித்திணையில், தங்காற் பொற்கொல்லனார் தோழி கூற்றாக அமைத்துப் பாடிய பாடலிலும் நோக்கு எனும் துணிய குறிப்புப் படிந்திருத்தலைக் காணலாம்.⁹⁴ தலைமகன் அறிவுவயப்பட்டுச் செயல்பட வேண்டுமேயல்லாது உணர்வுவழிப்பட்டு இரவிடைத் தமியனாக வரின் தன்னைச் சார்ந்த தலைவியின் துன்பத்தினைப் போக்க இயலாது என்றாள் தோழி. சிதறிய முத்துக்கள், புகர் முகம் பொறாத புதுநீர் ஆவி, கார் கதம்பிட்ட கண்ணகல் விசும்பு, ஔயிர்த் துப்பில் கோண்மா, அரவின் அணங்குடை யருந்தலை, கையாடு வட்டில் ஆகிய தொடர்கள் படிப்படியாக அச்சவுணர்வு மிகுதலை ஆசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டி-

யுள்ளார். பாடல் முழுமையுந் தலைவன் வரும் வழியை நினைத்துத் தலைவி படும் துயரினை நன்கு எடுத்துரைத்தார் புலவர். தலைமகன் வழியருமையைக் கண்டு தன் ஐயுமைத் திறத்தால் அஞ்சாமற் போயிலும் தலைவியின் நலன் கருதி இரவு வருதலை நிறுத்தி நாடறி நன்மணி செய்து கொள்ள வேண்டும் எனத் தோழி யுரைக்கின்ற பாங்கில்தான் உளவியல் கருத்தேற்றம் பொதிந்துள்ளது. |

முடிவுரை

விலங்குகளுள் வடிவத்தாலும், வலிமையாலும், வாழ்க்கை முறையாலும் சிறந்த களிற்றினைப் புள்ளியாகக் கொண்டு சங்கத்துச் சான்றோர் வரைந்த உளவியற் கருத்து வட்டங்களின் எண்ணிக்கையை அளவிட்டுக் கூற இயலாது. வட்டம் பெரிதாகப் பெரிதாகப் புள்ளியிருப்பது பயிற்சியற்ற சிலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். சிறிய அப்புள்ளி இல்லையேல் பெரிய அவ்வட்டம் இல்லை. களியு பற்றிய எளிமையான விளக்கத்தினைக் கூறி, துட்பமான வாழ்வியல் உண்மைகளைச் சான்றோர்கள் நாகரிகமாக உரைத்தனர். இஃது ஒரு வகையில் உளவியல் கண்ணோட்டத்தில் சிந்தனைத் தடை (Obsession)⁹⁵ யாக விளங்கியது என்றும் கருதலாம். புலன் காட்சி (Perception), ஒரு பொருள் பற்றிய கொள்கையருவாக்கம் (Concept-formation) புலன்காட்சித் தெளிவு (Apperception) ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ள யானைக் காட்சிகள் பெரிதும் உதவும்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. (i) Dict. Psycho, p.267

The inducing or the attempt at inducing of an idea, belief, decision, action etc., by one individual in another through stimulation, whether verbal or otherwise, but exclusive of argument or command.

- (ii) Collins English Dict., p.1453.

The process whereby the mere presentation of an idea to a receptive individual leads to the acceptance of that idea.

- (iii) Suggestion and statement in poetry; Krishna Rayan.

2. Sacred Wood, T.S. Eliot, p.100.

3. ச.வே. சுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை, ப.42.

4. தொல்.பொருள். செய்யுள்.100.

5. குறுந்.260.5.

6. பெரும்பாண்.436.

7. முல்லைப்.31.

8. குறிஞ்சிப்.212.

9. புறம்.312.6.

10. தொல்.பொருள். அகத்.49.

11. தொல்.பொருள். அகத்.51.

12. தொல்.பொருள். பொருளியல் 33.

13. அகம்.115.13-15.

14. அகம்.165.1-5.

15. அகம்.168.9-10.

16. நற்.217.1-5.

17. குறுந்.13.1-2.

18. புறம்.94.1-3.

19. (i) Personality: G.W. Allport, p.494.

- (ii) J. Gen. Psychol, M. Ovsiankina, Ch.16, pp.153-178.

20. Dict. Psychol., p.171.

... generally confined to tendencies suggestive or productive of disease, and characteristic ideas or behaviour attending them.

21. அகம்.228.10-12.

22. அகம்.232.2-4.

23. நற்.39.5-7.

24. நற்.18.8-10.

25. நற்.294.5-7.

26. அகம்.125.8-9.

27. அகம்.321.1-2.

28. அகம்.392.2-4.

29. கவி.நெய்தல்.18.1-5.

30. குறந்.394.1-6.

31. நற்.304.4-10.

32. குறந்.202.2-5.

33. குறந்.196.1-6.

34. குறந்.397.6-8.

35. புறம்.30.9-10.

36. அகம்.123.1-3.

37. குறந்.141.3-6.

38. குறந்.343.2-6.

39. புறம்.19.8-17.

40. அகம்.251.15-18.

41. (அ) அகம்.118.6-9; (ஆ) கவி.குறிஞ்சி.16.1-6;

(இ) நற்.279.5-6; (ஈ) குறந்.284.1.

42. புறம்.44.1-5.

43. புறம்.14.1.

44. புறம். 55. 7.

45. புறம். 81. 1-2.

46. புறம். 184. 10-11.

47. (i) C.R. Rogers, Counselling and Psychotherapy.

(ii) Personnel as a Control function: Wonderlic Chapter 14, pp.31-39

48. நற். 47. 1-6.

49. புறம். 23. 18-20.

50. குறந். 69. 2-4.

51. பொருநர். 139-140.

52. அகம். 381. 1-3.

53. புறம். 308. 8-11.

54. கடாம். 345-348.

55. நற். 36. 1-4.

56. நற். 107. 1-6.

57. நற். 144. 1-3.

58. குறந். 36. 1-2.

59. குறந். 121. 1-4.

60. குறந். 112. 3-5.

61. குறந். 119. 1-4.

62. குறந். 208. 2-4.

63. Coleman, Abn. psycho., P.227.

64. குறந். 129. 5-6.

65. குறந். 161. 6-7.

66. குறந். 142. 3-5.

67. குறந். 232. 4-5.

68. குறந். 244. 1-2.

69. குறந். 255. 4-5.
70. குறந். 332. 4-6.
71. குறந். 333. 1-2.
72. ஐங். 216. 1-4.
73. ஐங். 239. 1-3.
74. கவி. குறிஞ்சி. 13. 1-9.
75. The growth of the mind, K. Koffka, p.214.
76. கவி. மருதம் 32. 7, 11, 12, 20, 31.
77. அகம். 78. 4-6.
78. அகம். 155. 11-15.
79. அகம். 202. 1-8.
80. J.P. Guilford, Fields of Psychology, p.701.
81. அகம். 332. 1-9.
82. அகம். 348. 11-14.
83. தொல். பொருள். அகத். 50.
84. நற். 7. 7-9.
85. நற். 148. 6-11.
86. குறந். 37. 2-4.
87. ஐங். 356. 1-4.
88. (அ) கவி. பாலை 7. 9; (ஆ) கவி. நெய்தல் 31. 8.
89. கவி. குறிஞ்சி. 4. 4-7.
90. கவி. குறிஞ்சி. 4. 4-7 நச்.
91. கவி. குறிஞ்சி. 7. 1-4.
92. கவி. குறிஞ்சி. 7. 1-4 நச்.
93. அகம். 99. 1-14.
94. அகம். 108. 1-18.
95. The therapy of the neuroses and Psychoses, p.183.

இயல்புக்கம், விடுப்புக்கம் மற்றும் சமூக இயல்புக்கம்

இயல்புக்கம், விருப்புக்கம், மற்றும் சமூக இயல்புக்கம்

முன்னுரை

சங்கப் பாடல்களில், கல்லா, குறியா எனும் சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் எழுதிய விளக்கங்கள் கொண்டு, இயல்புக்கத்தின் இலக்கணத்தை வரையறை செய்யலாம்.

கல்லாப் பார்ப்பு;¹ கல்லா மாந்தர்,² கல்லா இளைஞர்³ எனவரும் இடங்களில் கல்லாவென்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர், "தனக்குரிய தொழிலாகியதாயின் மார்பினை இறுகப் பற்றுதல்,⁴ "காம முகர்ச்சியினையன்றி வேறொன்றினையுங் கல்லாத இளையர்",⁵ "தத்தம் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றும் கல்லாத இளைஞர்"⁶ என்று உரை எழுதியுள்ளார். எனவே, இயல்பாக மனிதவிடத்திலும் விலங்கிவிடத்திலும் முயற்சியின்றிப் படியும் ஊக்கமே இயல்புக்கம் எனக் கொள்ளலாம்.

குறியா இன்பம்⁷ என்பதற்கு, அகநானூற்று உரையாசிரியர், "எதிர் நோக்காத இன்பம்"⁸ என்று விளக்கம் எழுதியுள்ளார். இதனை இயல்புக்க இன்பம் (Instinctive Pleasure) எனலாம். இதே பாடலில் 'குறித்த இன்பம்'⁹ என்ற தொடருக்கு "மனிதன் தன் அறிவினால் நினைத்து இன்புறும் இன்பம்"¹⁰ என்று பொருள் கொள்ளும் பாங்கினில் உரை எழுதினார், ^{2. அறையாசிரியர்}

"கல்லா வன்பறழ்"¹¹ "கல்லாச் சிறாஅர்",¹² கல்லா ஒருவற்கு,¹³ கல்லா இளமை¹⁴ ஆகிய இலக்கியப்பகுதிகட்கு, உரையாசிரியர்கள் நல்கும் விளக்கமும் இயல்புக்கத்தின் இலக்கணத்தை வரையறை செய்ய உதவின.

இயல்புக்கங்கள்

பசி, நீர்வேட்கை, காமம், உடலியல் வளர்ச்சி (Physical Growth), உயிர்த்தல், சூலுக்குறுதல், பெண்மை, தாய்மை, வெருவுதல்,

உடைமை, இகல், அழகை, இன்பம், சுடி வாழ்தல், வாழ்ச்சி, இறத்தல், சீற்றம், பழங்குதல், பாய்தல் போன்ற இயல்புக்கங்கள் குறித்துச் சான்றோர்கள் குறித்துள்ளனர்.

பசி

உயிரினங்கள் அனைத்தும், இவ்வியல்புக்கத்திற்கு ஆட்பட்டு, தங்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை நிகழ்த்தியதாகச் சான்றோர்கள் பாடினர். பசியைப் பிணியாகவும்,¹⁵ அதனைப் போக்குபவனைப் பசிப்பிணி மருத்துவன்¹⁶ என்றும் போற்றினர். பசி முதலியன நீங்குகயென்று வாழ்த்தலும் மரபாக இருந்தது.¹⁷ தன்னைச் சார்ந்தவர்கள், பசியால் துடித்த பிணைர் ஈயாமல், அதற்கு முன்பாகவே நெடுஞ்சேரலாதன் பரிசில் நல்கும் இயல்பினை¹⁸ என்று குமட்டுரிக்க கண்ணனார் பாடியமையிலிருந்து, அன்றைய சமுதாயத்தில் பசி, ஒரு சமுதாயச் சிக்கலாகவே இருந்து வந்தது என்பது கண்கூடு.

"குருளையை ஈன்ற பிணவு, பசியால் வாடாமல் காக்கச் செந்நாய் ஏற்றை, கேழலைத் தாக்கும்";¹⁹ ஈன்றிமை கொண்ட பிணவு, பசித்திருக்கும் என்று மறப்புவி, இரையாகிய கன்றிறினை அரும்;²⁰ ஊன்பொதி அவிழாக் கோட்டுயிர்க் குருளை மூன்றினை, ஒரே அமயத்தில் ஈன்ற பிணவு, பெரிதும் பசித்திருக்கும் என்று, பொறிகிளர் உழுவை, கன்றற்றின் குரலை ஆவலோடு எதிர்தோக்கியிருக்கும்²¹ என்ற குறிப்புக்களிலிருந்து, பேற்றுக் காலத்தில் பெண் விலங்குகள் மிக்க பசியுடன் இருக்கும் எனவும், அவற்றிற்கு இரைதேடித் தருவதை ஆண் விலங்குகள், தம் கடமையாக இயல்புக்க நிலையில் கருதின, என்ற விலங்கு உளவியல் (Animal Psychology) செய்தியைப் புலவர்கள் நமக்கு உரைத்துச் சென்றனர் என்பதனை அறியலாம்.

ஏனைய உயிரினங்களைக் காட்டிலும் யானை, பசித்திருக்கும்போது துன்பத்தால் வாடும் என்றனர் சான்றோர்.

பசித்த யானைப் பழங்கண் அன்ன
வறுஞ்சுனை முகந்த கோடைத் தெளிவி²²

பசித்துப் பணையுலும் யானை போல
இருதலை ஒசிய எற்றி
கனம்பு²³ மல்லந் கடந்தடு நிலையே

எனவியலும் உவமைகள் யானைப் பசியின் இயல்பை விளக்கும்.

தன் இரையாகிய இல்லெவியைக் கவர்ந்து உண்பதற்காக, இரவிற்குக் கூகை, மனிதர்களும் வெருவும் வகையில் ஒலியையெழுப்பும்²⁴ என்று பறவைகளின் இயல்புக்க நடத்தையினைக் (Instinctive behaviour of the birds) கூறினார் பரணர்.

சூடும் அறிந்து பாராட்டுவோர் இன்மையால், ஷில்செவித்தாகிய கேள்வியினையுடையோர், பசியின் கொடுமையால் உடம்பு உரித்தாற் போன்ற, எலம்பு தெரிகின்ற அளவிற்கு மெலிந்த உடலினராய்த் தேய்ந்தனர்²⁵ என்று, கோலூர்சிழார் உரைப்பதிலிருந்து, சங்கக் கலைஞர்கள், பசியை விடக் கலை சூட்பத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கினர் என்பது பெறப்படும். "பசித்தும் வாரேம் பாரமும் இலமே"²⁶ என்று பண்பாட்டுப் பெருமதம் கூறினார் கபிலர். பசி, உடலைத் தேய்க்கும் என்று கூறினார்²⁷ பெருஞ்சித்திரனார்.

நீர்வேட்கை

"வேட்டைய மெற்கொண்ட செந்நாய், நிலத்தைத் தோண்டி, உண்டு எஞ்சிய, காட்டு மல்லிகைப்பு மூடிய அழகல் நாற்றத்தினையுடைய சிலவாகிய நீராய்லும், வேட்கையைத் தணிப்பதற்கு அதனை மக்கள் பருகித் தம்முயிரைக் காப்பர்"²⁸ எனச் சிறைக்குடி ஆந்தையார் பகர்வதிலிருந்து நீர் வேட்கை - யென்பது ஓர் உயிரியல் தேவை (Biological necessity) என்பது புலப்படும்.

நீர்நசைக் கூக்கிய உயவல் யானை
இயம்புணர் தூம்பின் உயிர்க்கு மத்தம்²⁹

"உளநீர் வறப்பி புலர்வாடு நாவிந்ருத்
தண்ணீர் பெறாஅத் தருமாற்றகுந் துயரம்
கண்ணீர் நனைக்கும் கடுமைய காடு"³⁰

"நெடுங்கால் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்
நீரறவறந்த நிரம்பா நீளிடெ"³¹

ஆகிய மேற்கோள்களும், நீர்வேட்கையென்பது உடல்நிலை இயல்புக்கம் என்பதனை அரண் செய்யும்.

காமம்

(உடலை வருத்தும் இயல்புடையதாயினும் காமம் உயிருக்கு இன்றியமையா ஒர் இயல்புக்கம் என்றே சான்றோர் கருதினர். இதனை 'இழைநெசிழ் பருவரல்',³² 'நல்லிதல் பசந்த படர்மலி அருநோய்',³³ 'உயவுநோய்',³⁴ என்று ஒரு நோயாகவும் துன்பமாகவும் மதித்தனர் ஒரு சில அறிஞர்கள்.

காமம், உடலில் தோன்றி வருத்தலால் அதன் ஆற்றலை எளிதில் ஒடுக்கவியலாது என்றும் சான்றோர்கள் உரைத்தனர். "நெய்தல் மலர் போன்ற கண்களால், காமத்தை மறைக்க இயலாத அளவிற்கு வலிமையுடையது காமம்";³⁵

"காமநோயின் காரணமாக அறிவும் உள்ளமும் அவரிடத்துச் சென்றன, இனி யான் உயிர் பிழைத்தல் அரிது, அவர் விரைந்து வரினும் என்னைக் காத்தல் அரிது";³⁶

"கரையைக் கடந்து இழியா நின்ற, அணையை உடைத்துச் செல்லும் கடிய செல்- வினையுடைய நீர்வெள்ளம் போன்ற எனது நிறையை அழித்துப் பெருகும் காம வெள்ளத்தை நீந்தும் முறை அறியாமல் தவிக்கிறேன்";³⁷ சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் தூங்கியதைப் போன்று, தலைவியின் உயிர் சிறிது ஆயின், அவளை வருத்தும் காமத்தின் ஆற்றலோ பெரிது";³⁸ வானத்தைப் போன்று அளவால் பரந்திருப்பது காமம்;³⁹

"நள்ளிரவில் காமப்பிணி மிதந்து கடலைக் காட்டிலும் ஆரவாரித்துத் தனதெல்லை- யையுங் கடந்து செல்லுமே";⁴⁰ "உப்பினால் இடப்பட்ட அணையைக் கரைத்து விரைவாகச் செல்லும் மழை வெள்ளத்தைப் போன்று, உயிரினும் சிறந்த நாணத்தின் கரைகளை உடைத்துக் காமம் பெருகும் ஆற்றல் வாய்ந்தது"⁴¹ என்று பல்வேறு

படைப்புகள் கூறுகின்ற மொழிகளிலிருந்து, காமம், பொதுவாக உயிரினங்கட்கும் சிறப்பாக மனித இனத்திற்கும் உரிய தவிர்க்கமுடியாத இயல்புக்கம் என்பது பெறப்பட்டது.

காமம், நல்லறிவினை இழக்கச் செய்யும் இயல்புடையது என்ற கருத்தும் ஒருசாராரிடையே நிலவியது. "அறிவு மயக்கமுறச் செய்யும் காம நோயினால் வருந்தும் இளமையையுடைய தலைமகள்"⁴² "இவ்விடத்துக் காமம் மிகுதியாக இருத்தலால், பொழுதினை அறியாமல் இருக்கிறாள்;⁴³ நன்று என்று உணராதவர் மாட்டும் சென்று நிற்கும் பேதைமையுடையது காமம்;⁴⁴ "காமத்துடன் உயிர் வாழ்தல் அரிதாகும் அறிவுடையோர் அதனை நெருங்காமல் இருங்கள்"⁴⁵ காமம் நாணத்தினை அழித்த, நல்லறிவினை இழக்கச் செய்யும் பெற்றித்து"⁴⁶ எனும் கருத்தினைப் பார்டர்கள், காமத்தின் தனித்த ஆற்றலை இயம்பின.

காமம், அணங்கும் பிணியும் அன்று; துணியினால் மிகுதலும், குறைதலும் இலது; தழையுணவை மென்று தின்று, அதனாற் கொண்ட மதத்தைப் போலக் கண்டு மகிழ்வாரைப் பெற்றால், அஃது வெளிப்படும் செவ்வியையும் உடையது என்று, மிளைப் பெருங்காந்தன், காமம் குறித்த தன் தனிமப் பார்வையினை நல்கினார்.⁴⁷ சங்ககாலப் பாலினைக் கல்வியறிஞர் (Sex Educationist of the Sangam period) என்று இவரை அழைக்கலாம். "மேட்டு நிலத்தில் தழைத்த முதிராத இளைய புல்லை, முதிய ஆ நாவால் தைவந்து இன்புற்றாற் போல, நினையுந் காலத்து அக்காமம் புதிய இன்பத்தினை நல்கும்"⁴⁸ என்று பிறதோரிடத்தில் இவர் உரைத்தமையிலிருந்து இவரை பிராந்தின் முன்னோடி என்று அழைக்கலாம்.

உடலியல் வளர்ச்சி

"நகில்கள் அருப்பின; தலையில் சிளைத்த மெல்லிய மயிர்க்கொத்துக்கள் கீழே தாழ்ந்தன; செறிந்த வரிசையாகிய வெள்ளிய பல்லும் முதன்முறை விழுந்து முற்றும் முளைத்து நிரப்பின; தேமலும் சில வெளிப்பட்டன; அவள் வருத்தம்

பொருட்டு நாள் அவனை அறிவேன்; அவன் அதனை அறிந்திலன்" எனத் தலைமகன் கூறிய கூற்றில்,⁴⁹ உடலியல் வளர்ச்சி பற்றிய குறிப்பு இயல்பாகச் சுட்டப்பட்டது.

"குறமகள் ஈன்ற குறியிறைப் புதல்வரொடு மகிழ்வோடு விளையாடிய முழந்தாள் இரும்பிடிச் சுயந்தலைக் குழவி, அவர்கள் வளர்ந்து உயர்ந்த நாளில் தினைப்புனத்தினை மேய்ந்தது" என்று குறியிறையார் கூறிய கூற்றிலும்⁵⁰ இயல்பான உடலியல் வளர்ச்சி பற்றிக் கூறினார்.

பேதைப் பருவத்திலிருந்து ஒரு பெண், பெதும்பைப் பருவத்திற்கு வளர்கின்ற போது, அவள் உடலுறுப்புக்களில் நிகழும் மாற்றங்களைக் கயமனார் உரைத்தார். நகிலுமுகம் செய்தல்; முள்ளெயிறு இலங்கல்; தலைமுடி தாழ்ந்து வளர்தல் ஆகியன இன்றியமையா மாற்றங்கள்⁵¹ என்றார்.

ஆடவர்களில் முழுமையான வளர்ச்சி பெற்றவர்களை ஆணெழில் அண்ணல்;⁵² "ஆடவர்ப் பிணிகும் பீடுகெழு நெடுந்தகை";⁵³ மையணல் காளை;⁵⁴ தின்ற முத்த யாக்கை;⁵⁵ ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க்கடந்த வல்வேற் சாத்தன்"⁵⁶ என்று இலக்கியங்கள் சிறப்பித்தலோடு, வளர்ச்சி பெறாதவர்களை "என்பேர் எச்சம்" என்ற தொடரால் அழைத்து இவர்களை அஃறிணையாக்கிச் சமுதாயத்தின் சுமை என்றும் பகர்ந்தன. "மக்கட பிறப்பிற் சிறப்பில்லாத குருடு, வடிவில்லாத தசைத்திரள், கூன், குறள், ஊமை, செவிடு, மா, மருள் ஆகிய எட்டும் பேதைத் தன்மையினையுடைய பிறப்புக்கள் என்றார்⁵⁷ உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார். "குழவி இறப்பினும் ஊன்றடி பிறப்பினும்"⁵⁸ என்று சேரமான் கணைக்காவிரும்-பொறை, இயல்பான வளர்ச்சியில்லாத கருவியையும், உடல்திறம் குன்றிய குழந்தை-யையும் பற்றிக் குறித்தமை, பழந்தமிழர்களின் இயல்புக்க வளர்ச்சித் கொள்கை-யருவான பாங்கினை நன்கு எடுத்தியம்பியுள்ளன. |

உயிர்த்தல்

தலைமகனைக் காணாத தலைவி, அவன் பிரிவுத்தயரால் நெட்டுயிர்த்த-
தாள்;⁵⁹ திங்களோடு திரியாமல் நின்ற உரோகினியைப் போல யாமுந் பிரிவின்றி
இருத்தலைப் பெற்றிலேமென்று நினைத்து விஷயங்களை நோக்கித் தலைமகள்
நெட்டுயிர்ப்புகி கொண்டாள்;⁶⁰ நடுயாமத்துப் படுத்துத் சிவவதலையுடைய யானை-
யைப் போலப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு தனது நெஞ்சம் தலைவியை நினைத்த
தாகத் தலைமகள் உரைத்தமை;⁶¹ உயிர்த்தலுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்கீள்.

துணுக்குமதுல்

செல்லுகின்ற ஆனிரையின் முதுகிலே, தீண்டுகின்ற நெடிய வீழிடப்பட்ட
கடவுள் உறையும் ஆலமரத்திலிருந்து, அங்குக் கடவுளுக்குப் படைத்துப் போகட்ட
பலிச்சோற்றைத் தின்றதொக்க, விரல்களையுடைய காக்கைகள் எல்லாம், துணுக்-
குற்றத் துன்பத்தைத் தரும் மாலையம் பொழுதிலே தத்தம் சுற்றத்தினை அடைந்தன⁶²
எனப் பறவை, துணுக்குற்றதைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார் உரைத்தார்.

"கடவுட்கு இட்ட தினைக்கதிரை அறியாது உண்ட மஞ்ஞை, தேவராட்டி
வெறியாடுகின்ற அழகைப் போல வெம்மையுற்றத் துணுக்குமது"⁶³ என மயிலின்
துணுக்குமது சூழலைக் குறித்தார் நக்கீரர்.

'கோழி' 'குக்க' வென்றதால் தன்னெஞ்சம் துணுக்குற்றதாகத்
தலைவியொருத்தி உரைத்தாள்.⁶⁴ இக்கருத்தமைந்த பாடலை அளவூர் நன்முல்லை-
யார் பாடினார்.

சினற்றின் கண்ணே வீழ்ந்த குராற்பசு பருந்துன்பத்தை, இராக்காலத்-
திற் கண்ணுற்ற உயர்திணை யுமன், துணுக்குற்றத் செய்வதறியாது தவித்ததைப்
போன்று, தன் பொருட்டுத் தோழி கலங்கியதாகக் கூவன்மைந்தனின் படைப்பாகிய
தலைவி உரைத்தாள்.⁶⁵

'தலைக்கொண்ட சிதைய, தோகை மெலிய, நல்லமயில் வலையின் கண் அகப்பட்ட ஞான்ற, துணுக்குற்றதைப் போன்று தான் தன்புற்றபோழ்தெல்லாம் தாய் தன்னைத் தழுவினள்' என்றாள்⁶⁶ ஒரு தலைவி.

தேவிரால் தங்கியிருக்கும் மலைப்பக்கத்தில், அதனைப் பெறும் பொருட்டுப் பழைய கண்ணேனியின் மேல் ஏறிப் பின் துணுக்குற்ற அறிவிலியைப் போன்று இவ்வுலகானது ஏமாற்றம் அடைந்தது. தலைமகனும் செலவு தவிர்த்தான் எனத் தோழி கூறுவதாகச் சிறைக்குடியாந்தையார் இயம்பினார்.⁶⁷

மந்தியின் கணவனாகிய கல்லாக்கருவன், சற்றும் எதிர்நோக்காச் சூழலில் புவியைக் கண்டு துணுக்குற்று மலையின் உச்சியை அடைந்தது என்றார்⁶⁸ கபிலர்.

அட்டகுழிசி அழற்பயந்ததைப் போன்று வெளிமான் இறந்துபட்டான், என்ற செய்தியைக் கேட்டுத் தான் துணுக்குற்றதாகத் தன் தனிமத் துயரினை வெளிப்படுத்தினார்⁶⁹ பெருஞ்சித்திரனார்.

கூகை, பகலிற் கவினாலும், கேட்போர் துணுக்குறும் அளவிற்குக் கடுமையுடையது இருகாடு என்றார்⁷⁰ தாயங்கண்ணார்.

வெருவுதல்

பன்னெடுங்காலமாக, உயிரினங்கலிடத்து, மரபுவழி, உடலில் பதிவான இயல்புக்கமே வெருவுதல் எனலாம். பின்வரும் சான்றுகள் இக்கூற்றினை மெய்ப்பிக்கும்.

நிலாவை ஒத்த, மணற்பரப்பின் கண்ணுள்ள, நெடிய புன்னைக் கிளை-யிலிருக்கின்ற, முதிர்ந்த சூலையுடைய வெளிய குருகு, கடல் அலை எழுப்பும் ஓசையைக் கண்டு வெருவும் என்றார்⁷¹ நக்கீரனார். இயல்பான கடல் ஒலியை, நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் குருகு, பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளாமல் வெருவும் எனும் குறிப்பிலிருந்து, குருகின் உடலில் பதிந்த மரபுவழி விலங்குநிலை அச்சமே வெளிப்பட்டது என்பது கன்கூடு.

"வேட்டுவனது வலையை அறுத்துவிட்டோடிய காட்டின் கண்ணுள்ள சேவற் புறா, தன் வாயில் உண்டாகும் நூலாலே கட்டிய சிலம்பியின் கோட்டையைக் கண்டு வெருவிப் பறந்தோடும் காடு"⁷² எனப்புறாவினிடத்து மரபு வழிப் பதிந்த அச்சத்தினைப் புலவர் ஒருவர், படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

"கானகத்து வாழும் வேட்டுவனது முதுகு போன்ற பெருங்கையினை உடைய களிற்றியானை, அவன் எய்யும் கணையின் ஒளிக்கஞ்சி மலைப்பிளப்பின் ஆழத்தே சென்று மோதமாறு பிழை"⁷³ என்றார் முடத்திருமாறன்.

கடற்கரையிலுள்ள வண்டாழங்குருகின் பெருந்தொகுதி, பகைவரைக் கொன்ற வீரரது வெற்றி முழக்கினைக் கண்டு வெருவியது எனக் கொல்லிக்கண்ணன் இயம்பியமையிருந்து⁷⁴ பறவை தனித்திருந்தாலும் சுட்டத்தோடு இருந்தாலும் அவற்றின் உடலில், வெருவும் இயல்புக்கம், ஆழப்பதிந்திருந்தது என்பது புலனாகும்.

இன்னும்,

மதர்புலி வளர்இய மையல் வேழம்⁷⁵

"ஒங்கல் மிசைய வேங்கை ஒளவீப்
புலிப்பொறி கருப்பத் தோன்றலின், கயவாய்
இரும்பிடி இரியும்"⁷⁶

"காடுறை இடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கும்
மடிவிடு வீளை வளர்இக் குழமுயல்
மன்ற இரும்புதல் ஒள்க்கும்"⁷⁷

என்று, பிறரும் உரைத்தனர்.

காட்சி, கேள்வி ஆகிய இரு நிலைகளில், வெருவுதல் என்று இயல்புக்கம், விலங்குகளிடமும் பறவைகளிடமும் தோன்றும் எனச் சங்கச் சான்றோர் கருதினர் என்பதை முன்னர்ச் சுட்டிய பாடற் பகுதிகளால் அறியலாம்.

ஒன்றை மற்றொன்றாகப் பிறழ நினைத்தமையாலேயே இவை வெருவின எனக் கருதலாம். ஒரீகின்ற இயல்பு இவற்றினிடம் இல்லையாகவின, இவை பெரும் பாண்மையும் திரிப்புப் புலன்காட்சியினால் (Wrong perception) அல்லலற்றன எனலாம்.

துணுக்குமதல் என்பது வெருவுதலினினிழிற் சிறிது வேறுபட்டது.

மரபு வழிப்பகையைச் சற்றும் எதிர்நோக்கா அமயத்து, அதனைக் கண்டு மன அதிர்வினால், தாக்குண்டுப் பின்னர் சூழலைத் தவிர்க்கும் வழியினை விலங்குகள் தேடும். வெருவுதல் நெடுநேரம் உள்ளத்தை அலைத்திருக்கும். ஆயின் துணுக்குமதல் என்பது ஒருசில நொடிகளே நிலைத்திருக்கும் என்பது சான்றோர் தம் கணிப்பு.

பெண்மை

புப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்துரைத்தல்,⁷⁸ வெய்ய உயிர்க்கும் சாய்வுடைமை,⁷⁹ பசலை பாம்ப்தல்,⁸⁰ தனிமத் துன்பத்தால் துவளல்,⁸¹ மானமர் நோக்கமுடைமை,⁸² கணவனின் புதிய வரவினை விழைதல்,⁸³ நடையழகுடைமை,⁸⁴ தற்காதல்,⁸⁵ மடமையுடைமை,⁸⁶ கண்துயிலாமை,⁸⁷ பெற்ற அன்னையாயினும் காம நோயினை அவ்விடத்துச் செப்பாமை⁸⁸ ஆகியன, பெண்மை இயல்புக்கத்தின் கூறுகளாகச் சான்றோர் உரைத்தனர்.

தாய்மை

விலங்குகளிடத்தும் மக்களிடத்தும் இதனைச் சிறப்பான இயல்புக்கமாகச் சான்றோர் மதித்தனர்.

பசலைத் கன்றுகளின் உறுதுயர் அலமரலை நோக்கிய ஆய்மகள், 'கன்றே கவலற்கு! கோவலர் பின்னே இருந்து செலுத்த தாயர் இன்ன வருவர்'⁸⁹ என்றாறுத்து, அவற்றின் தாய்முகம் காணாத் தவிப்பினைப் போக்-

கிணர். இதுவே அக்கால மக்களுக்கு விரிச்சியாகவும் அமைந்தது. கன்றிவி-
டமிருந்த அதன் தாயைச் சிறிது நேரம் பிரித்தமைக்காகக் கோவலரைப்
'பண்பில் கோவலர்' ⁹⁰ என்று அழைத்தார் காவண் முல்லைப்புதனார்.

"மலர்கள் உதிருந் வண்ணம், புன்னை பத்திருக்கும் கறையையுடைய
கடலின் கண், தன் பெடையோடு ஒருசேரக் சென்று இரையைத் தேரும் நீண்ட
காலையையுடைய நாரை, மெல்லிய சிவந்த, சிறிய கட்டிகடையையுடைய சிறிய
மீன்களைப் பிடித்து, உயர்ந்த கிளியின் மேலுள்ள கூட்டின்கண் இருந்து, தாயைக்
கூவியழைக்கின்ற, தன் பிள்ளையின் வாயில் பொருந்தத் கொடுக்கும்" என்று
பிசிராந்தையார் தாய்மை இயல்புக்கத்தின் மாண்பினை எடுத்துரைத்தார். ⁹¹
இரையை நல்குவது, தந்தைப் பறவையாய்நின்று பிள்ளைப் பறவை தாயையே
கூறியழைத்தது என்றிரைத்தமை அவந்தன் உளவியல் குட்ப அறிவினைப் புலப்படுத்தும்.

காதல் உணர்வுக் காம இயல்புக்கமும் நிறையப் பெற்றவளாய்நின்று
பாண்டியன் மாறன் வழுதியின் தலைவியொருத்தி "யாய் மறப்பு அறியா
மடந்தை" ⁹² யாகக் காட்சியளித்தாள்.

காதல் உணர்வுக்கு உவமை கூறியபோது கூடத் தாய்மை இயல்-
புக்கத்தினையே, எடுத்துரைத்தார் சிறைக்குடி ஆந்தையார். நல்லாணின் நடுங்-
குதலைக் குழவி, தாய் காண் விருப்பத்தினைப் போன்று தன் மீது காதல் கொண்டு
தலைவியைத் தன்னால் மறக்கவியலாதென்று தலைமகன் கூற்றாகப் பாடலை
அமைத்தார்.

"கருஞ்சுரை நல்லாண் நடுங்குதலைக் குழவி
தாய்காண் விருப்பின் அன்ன
சாஅய் நோக்கினன் மாஅ யோனே" ⁹³

என்பன, அவ்வடிகள்.

தாய் உடன்று அலைக்கின்ற போதும், அதனை அறிகின்ற ஆற்றல்
இல்லாமல், தாய்மை இயல்புக்க மேலீட்டினால் குழவி 'அன்னாய்' என்றே

உரைக்கும் என்றார் அம்முவனார்.⁹⁴ தாயும் தன் இயலாமையினால் அக்குழுவியை
நொடிப்பொழுது அலைப்பாளையன்றி முழுமையாகத் துறவாளி என்பதனையும்
குறிப்பால் பெறவைத்தார் புலவர்.

மேலும்,

"தீம்பெரும் பொய்கை யாமை இளம்பார்ப்புத்
தாய்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅந்நீ
அதுவே ஐய நிம்மார்பே"⁹⁵

"தாயுயிர் பெய்த பாவை போல
நலனுடையார் மொழிக்கண் தாவார்"⁹⁶

"குழுவியைப் பார்த்துமா உந் தாய்போல் உலகத்தா
மழைசுரந் தளித்தோற்புந் நல்லாழ்"⁹⁷

"தாயில் தா வாக் குழவி"⁹⁸

"புலிநீர் குழவி கிலிறுமுலை போலக்
சுரந்த காவிரி."⁹⁹

சிறப்புடை யாளன் மாண்பு கண்டருளி
வாடு முலை ஊறிச் சுரந்தன
ஓடாப் படுகை விடலை தாய்க்கே¹⁰⁰

ஆகிய சான்றுகள், தாய்மை இயல்புக்கத்தின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்தரைக்கும்.

உடைமை (Possessive Instinct)

ஒருவர்து

உயர்தினையுயிர் மற்றும் அஃறிணைப் பொருள்களின் மீது எளிதில்
மறக்கவியலா ஈடுபாட்டினை உடைமை எனலாம்.

"ஒரேயொரு மகளை உடையேன், அவளும் காளையொருவனுடன்
நெருநல்தான் பெருமலை அருஞ்சுரத்திடைச் சென்றனள். மகளைப் பிரிந்த
துன்பத்தினைத் தாங்குக என்முறைத்தீர்! அஃது யாந்நவனம் ஒல்லும்?"¹⁰¹ என
நற்றிணைத் தாயொருத்தி, தன் அரிய உடைமையாகிய மகளின் மீது கொண்ட
இயல்புக்க நிலை ஈடுபாட்டினைப் புலப்படுத்தினாள்.

"சாதலுக்கஞ்சேன்; சாதலினால் வேற பிறப்பு வந்து என் பெறுதற்கரிய காதலனை மறந்து விடுவேனோ எனும் அச்சம், என்னைக்குடி கொண்டது. எனவே தான் மறவிக்கஞ்சுகிறேன் எனத் தன் உடைமைப் பொருளாகிய கணவன் மீதுள்ள இயல்புக்க ஈடுபாட்டினை, இயம்பினான் அம்முவனார் படைத்த தலைவியொருத்தி. ¹⁰²

"நீயாகியர் என் கணவனை" என்று, தலைவியொருத்தி பெருமிதத்தோடு தன் காதற் கொழுநனை உடைமையாக உரைத்தனள்". ¹⁰³

"நீரினைப் போன்ற மென்மையுடைய தலைவி, தீயைப் போன்ற தன் ஆற்றலை அவித்தாள்" எனத் தலைமகன் தன்விடத்துள்ள உடல் மற்றும் உள்ளத்தவலிமையை விழுமிய உடைமையாகக் கருதினள்". ¹⁰⁴

"செவியாற் கேட்ட அளவிலேயே, சொற்கள் பலவற்றை மொழிந்து வெகுஞ் இயல்பினளாகிய தலைமகள், கண்ணினாற் கண்டால் எந்நிலையினள் ஆகுவாள் கொல்லோ அறியேன். கைத்திடுக்கிற் தன்கயம் போலப் பலர் படிந்து உண்ணும், நின் பரத்தமை மேற்கொண்ட மாட்பினை, அவள் நோக்கிய அளவில் சீற்றம் கொள்வது உறுதி" எனத் தோழி கூறியமையிருந்து தலைவி, தலைமகனைத் தன் உயிரிலும் விழுமிய உடைமையாகக் கருதினள் என்பது போதும். ¹⁰⁵

"என் இறை, என் நிலவரை" ¹⁰⁶ என்ற தொடர்கள், விருப்பினாலும் உரிமையினாலும் எழுந்த உடைமை எனலாம். "என்னை, புற்கை யுண்டும் பெருந்தோளன்னே" என்று, பெருங்கோழி நாட்கள் மகள் நக்கண்ணையார் கூறியமை, திறமை கருதி முகிழ்த்த உடைமையாம். 'என் குன்று' ¹⁰⁷ என்ற பாரிமகனார், இருமுறை பறப்பினைக் குறித்தமையால், உரிமை, உணர்வு ஆகிய இருவகையாலும் உடைமை இயல்புக்கத்தினை வெளிப்படுத்தினார். "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" ¹⁰⁸ என்பது பொதுநலங் கருதி வந்த உடைமை.

இவ்வுடைமை இயல்புக்கம், உயிரினம் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளற்கும், பிறவற்றினிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்தற்கும் உதவுந் பெற்றியது ஆகும்.

இகல்

இகல் என்பது மாதுபாடு, போர் எனப் பொருள்படும்.
திருமுருகாற்றுப்படையில், முனிவர்தம் இயல்புகளைச் சுட்டும்போதது, நக்கீரர்,
"இகலொடு செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்"¹⁰⁹ என்றார். மனிதனிடத்து இயல்-
பாகவே படிந்த இயல்புக்கம் இகல் என்பது பெறப்பட்டது. "ஒன்றுமொழி,
ஒரு இருப்பின்; தென்பரதவர் போர் ஏற"¹¹⁰ "இகல்மிக் கடவுள் இருபெரு
வேந்தர்"¹¹¹

.....குட்டுவன்

அகப்பா அழிய நூறி செம்பியன்
பகல்தீ வேட்ட ஞாட்பு¹¹²

"பொருகயல் முரணிய உண்கண்"¹¹³

"குப்பைக் கோழித் தனிப்போர்"¹¹⁴

என்றும்,

"இகல்வினை மேவலை..."¹¹⁵

"யார் கண்ணுந் இகந்துசெய் திசைகெட்டான்"¹¹⁶

...விசும்பின்

ஏறெழுந்து முழங்கிவந் மாறெழுந்து சிலைக்குந்
கடாஅ யானை"¹¹⁷

"போரெறிற் புகலும் புனைகழல் மழவர்
காடிடைக் கிமந்த நாடுநனி சேய்
செல்வேந் அல்லேந் என்னார்"¹¹⁸

ஆசிய வெளிப்பாடுகள், இகலென்றும் இயல்புக்கம் மக்களிடத்தும் விலங்குகளிடத்தும்
படிந்த பாங்கினை எடுத்தியம்பின.

"பொதுவிடத்தில் உறங்கும் விசியுது தன்னுமையின் மீது கடுங்காற்றி
மோதி இயல்பாக முழக்கம் கேட்டால், போர் மூண்டது என விருப்போடு
எழுந்து ஓர்ப்பரிக்கும் இயல்பினன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி"¹¹⁹ என்றார்.
இகல் எனும் இயல்புக்கம், இக்குறில் மன்னிட்டு ஆழப்பதிந்த பெற்றியையே
புலவரின் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

அமுகை

பசி, நீர்வேட்கை, பாதுகாப்பு, போன்ற உடலியல் தேவைகளை
நிறைவு செய்வதற்காக உயிரினம் அறிவாராய்ச்சிக்குட்படாமல் இயல்புக்க நிலையில்
மேற்கொள்ளும் ஒரு செயல் அமுகையாகும்.

"தலைவனோடு உடன்போக்சிறகு ஒப்புதல் நல்கிய தலைவி, தன்
தோழியரை நினைத்த அளவில், தன்னையும் அறியாமல் அமுதனை"¹²⁰ எனத்
தோழி கூற்றாகக் கயமனார் இயம்பிய செய்தி, இயல்புக்க நிலை அமுகையைச்
சிறப்பாகச் சித்தரித்துள்ளது. அறிவாராய்ச்சியோடு கூடிய அமுகை விருப்புகத்-
தின் பாற்படும் என்ற குறிப்பினையும் அவர் இப்பாடலில் அமைத்துள்ளார்.

பாதுகாப்பின்மையால் வாழ்வுக்கு அஞ்சி, இயல்பாகத் தலைவி
அமுதல், இயல்புக்கத்தின்பாலே படும். அறிவு நிலையில் சிந்தித்த அமுவளாயின்
அவ்விடத்துள்ள தலைமைத் தன்மை மறையும். எனவே,

"நீர்வார் கண்ணை நீவண் ஒழிய
யாரோ பிரிகிற பவரே"¹²¹

என்ற தோழியின் கூற்று இயல்புக்க நிலை அமுகையாகக் கோடல் சிறப்புடையது.

"நீர்வார் கண்ணைத் தொழுதுநீர் பழிச்சிச்
சேலும் வாழியோ பெரும்பெயர்ப் பறம்பே"¹²²

எனக் கபிலர் பறம்புமலையை நோக்கியுரைத்த செய்தி, பாரிமகனர்க்கும்
தனக்கும் உரிய பாதுகாப்பின்மையை, இயல்புக்க நிலையில் தெரிந்த அமுத
பெற்றியை உணர்த்துகின்றது.

"பாவில் குழவி அலறவும்" ¹²³

"களிக் கண் டமுஉம் அழாஅல் மறந்த
புன்றலைத் திராஅர்" ¹²⁴

"பிரிந்தோர்
பைதல் உண்கண் பணிவார்பு உறைப்ப" ¹²⁵

"தாயில் தூ வாக் குழவி போல ஆங்கத்
திருவுடைத் திருமனை ஐது தோன்றி கமற்புகை" ¹²⁶

எனக் சான்றோர்கள், உளவியல் வல்லநர்களாகி இயல்புக்க அழகையை
மக்களிடத்து அமைத்து அதன் இன்றியமையாமையினையும் எடுத்துரைத்தனர். இவ்-
வழகையை விலங்குகளுக்கும் பொருந்தும் வகையில், பாடினர். வெருவல் என்ற
இயல்புக்கத்திலேயே, அடக்கித் கூறினர்.

இன்பம் (Instinctive pleasure)

உடலளவில் கிட்டும் இன்பம் இயல்புக்க இன்பமாகும். "திரிமருப்பு
இரலை ஒருகில் இருப்பதால் மடமான் துளும்" ¹²⁷ என, நப்பூதனார் ஆண் மான்
ஒருகில் இருத்தலாலேயே, பெண் மான் இன்பம் அடைந்த பாங்கினைப் பகர்ந்தார்.

"பெருங்கவின் பெற்ற சிறுதலை மடக்கண் பிணையொடு மறுகுவன
உகள" என மதுரைக் காஞ்சியும் உரைத்த திறம் நோக்கற் குரியது.

"மாறு பொரு தோட்டிய புகல்வின வேறுபுலத்
தாக்காண் விடை"

எனவியலும் குறிஞ்சிப்பாட்டினும் ¹²⁸ விலங்குகள், உடலினை இன்பம் அய்த்தலைப்
பாடியுள்ளார். கபிலர். பெண் விலங்கினும், ஆண்விலங்கிற்கே உடலியல் இன்பத்தில்
நாட்டம் மிகுதி என்ற குறிப்பினைக் கபிலர் இப்பகுதியின் வழி நமக்கு உணர்த்தி-
யுள்ளார். அஃது ஆய்விற்குரிய செய்தியாகும்.

'தன்னுடைய காதல் நோய்க்குத் தலைவியே மருந்தாவாள்' ¹²⁹

எனத் தலைமகன் கூறிய கூற்றால் அவளோடு உடலளவில் துங்கும் இன்பத்தினையே முதலில் கருதினான் என விளக்கம் கோடல் சிறந்தது.

"ஒன்று பிரிந்தகாலத்திற் பற்றோர் அன்றிற் பறவை ஆற்றாத இறந்தொழியும்" என்ற கூற்று ¹³⁰, ஒன்றன் மெய் தீண்டலால், மற்றொன்றிற்கு கைபம் இல்லாமல் போதலால், அஃது இறந்தபடும் என்ற பொருளனைத் தரும். அன்றிற் பறவையின் உடலமைப்புப்படி, இன்பம் சிறிது குன்றினாலும் இறந்தபடும் தன்மைத்தாக்க இருத்தல் வேண்டும். எனவே தான் அவற்றின் வாழ்க்கையை மோசி கண்ணத்தனார் உவமையாக எடுத்தாண்டார்.

"நெருப்பைப் போன்ற சிவந்த தலையினையுடைய அன்றில், ^{ஒய்} இறாமீனையொத்த, வளைந்த, அலகினையுடைய பெடைச்சூரடு தடாமரத்தின் உயர்ந்த சிளையின் கண்ணுள்ள கூட்டினிடத்தே இருந்த, உடலியல் நிலையில் இன்பத் துய்த்தலால் ஒலியை எழுப்பும் ¹³¹ எனச் சேர்க்கைக் காலத்தில் (Hating season) அன்றிலின் நடத்தை குறித்துப் பேசினார், மதுரை மருதனின் நாகனார்.

'மன்றலம் பெண்ணை மடல்சேர் வாழ்க்கை
அன்றிலும் பையென நரலும்' ¹³²

என, உலோச்சனாரும் இவர் கருத்துக்கு வழிமொழிபவராகப் பாடியமை நினைத்தற்குரியது.

"சேவரொடு புணராத அன்றிலின் பேடை பெரிதும் தன்புறம்" ¹³³
எனச் சாகலாசனாரும் கூறினார்.

"நறிய நல்லோள் மேனி
முறியலும் வாய்வது முயங்கற்கும் இனிதே" ¹³⁴

எனும் தலைவன் கூற்றில் தலைமகனின் மெய்தீண்டலால் கிடரும் இன்பத்தினை இயம்பினான்.

"பெரிய, கடல் வளைந்த நிலவுலக இன்பமும், பெருதற்கரிய தலைமையையுடைய புத்தேஜ் உலக இன்பமும் ஆகிய இரண்டும், தாமரைப் பூவினைப் போன்ற மையுண்ட கண்களையும் பொன் போன்ற நிறத்தினையும், மாட்சிமைப்பட்ட வரிகளையுடைய அல்குலையும் கொண்ட, தலைவியினது தோளோடு தோள் மாறுபடத் தழுவும் நாளிற் பெரும் இன்பத்தோடு ஒருங்குவைத்த ஆராய்ந்தாலும், அவ்வைகல் இன்பத்தின் அளவிற்கு ஒவ்வா" எனும் கருத்தில் பருமோவாய்ப் பதமன், தலைவன் சுற்றாக இயற்றிய பாடல்,¹³⁵ உடவியல் இன்பத்தின் மாண்பினை இயல்பாக எடுத்துரைத்தது.

"அன்னை ஒம்பிய ஆம்நலம்
என்னை கொண்டான் யாமின்னமால் இனியே"¹³⁶

என, மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகன், தலைவி சுற்றாக இயல்புக்கநிலை இன்பத்தைப் பாடினார்.

உடலால் சிட்டுந் இன்பம், உயிரினத்திற்கு இன்றியமையா இன்பம் என்றும், அஃது மனித நிலையில் பண்படுத்தப்பட்டால், விழுமியது என்றும், முன்னர்க் கூறிய சான்றோர் கருத்துக்களால், தெளியலாம்.

கூடி வாழ்தல் (Gregarious instinct)

விலங்குகளும் பறவைகளும் மனிதர்களும் இயல்பாகவே கூடிவாழும் தன்மையர். என்பதனைச் சான்றோர்கள் மூட்பமாக உரைத்தனர்.

கல்லாச் சிறுவர்கள், ஒன்றாகக் கூடியே நெல்லியை வட்டாகப் பயன்படுத்தி விளையாடுவர். என்றார்¹³⁷ இளங்கீரனார்.

'மள்ளர் குழுமிய விழவு, மகனார் தழுவிய துணங்கை'¹³⁸ எனக் கூடி வாழ்தற்குரிய சூழல்களை, ஆதிமந்தியார் பகன்றார்.

கலை, பெரும்பிறகுற்றதால், கைம்மை நோயினைப் பொறுத்துக் கொள்ளவியலாத காமர்மந்தி, கல்லா வன்பறழைத் தன் சுற்றத்திடம் ஒப்படைத்தப் பின் தன் உயிரை மார்க்கும் என்றார்¹³⁹ கருந்தோட் கரவீரன்.

"புரையற்ற வயிரத்தினையுடையனவாகிய அருவழியில் நின்ற யாமரங்களின் பொரிந்த திரண்ட அடியைக் காண்போருக்கு அச்சம் தோன்றும்படிக்களிறு, தன் கோட்டினால் குத்தி, வருந்திய நடையையும் சிறிய கண்களையுமுடைய பெரிய யானைக்கூட்டத்தின் மிக்க பசியைத் தீர்க்கும்" என யானைகளிடையே கூடிவரும் இயல்புக்கம் இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டினார்¹⁴⁰ கருகுபெருந்தேவன்.

"ஒன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை"¹⁴¹

"எல்லோர்க்கும் கொடுமதி மனைகிழ வோயே"¹⁴²

"உண்டா லம்ம விஷ்வுலகம் இந்திரன்
அமிழ்தம் இயைவ தாயினும் இனிதெனத்
தமியர் உண்டலம் இலரே"¹⁴³

எனவியலும் மேற்கோள்கள் கூடிவாழ்தவின் சிறப்பினையுணர்த்தின.

வாழ்க்சி (living instinct)

எஞ்ஞமலும், உயிர்வாழ்தலே பெரிதென்று, விலங்குகள் வாழும் வாழ்க்கை, வாழ்ச்சி இயல்புக்கத்தை அடிப்படையில் அமைந்தது.

"தலைமகள் விடுத்த பகழி, அண்ணல் யானையின் முகத்தில் அழுத்திய-
மையால், புண்ணுமிழ் குருதி, முகத்திலிருந்து பாய்ந்த போழும் வலியினைத்
தாங்கிக் கொண்டு தினைப்புனத்தை விட்டு விரைவாகச் சென்றது" எனத் தோழி
கூறிய பாங்கிலிருந்து¹⁴⁴ உயிர்வாழ்தல் எனும் இயல்புக்கம் யானையிடத்தே
இருந்தது என்பது கண்கூடு.

'காரி வுண்டிக் கடவுளைக் காண நேரின', வழிபாடு செய்வதோடு
நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது, ஒலிக்கருவிகளை இயக்கல் கூடாதென்றும்,
அவ்வாறு இயக்கினால் அவர்கள் இன்னுயிர்க்கு இடையூறாய் முடியும்' என்று
பொருள்படும்படிப் பரிசில் பெற்ற கூத்தன், அதற்குப் சமைந்த மற்றொருவனிடம்
உரைத்தான். கலையுள்ளம் கொண்டவர்கள், தங்கள் இன்னுயிரைக் காத்துக்

கொள்ளல் வேண்டும் என்ற அறிவுரை போற்றத்தகுரியது. உடலில்லாமற் போயின் கலைவாழ்க்கை அழிந்து போகும் என்ற உண்மையினைப் பெருங்குன்றா ரீதி
கௌசிகனார் இயம்பினார். 145

'உயிரினம் சிறந்த நான்' 146 என்று உரைத்தமையிலிருந்து உயிரின் இன்றியமையாமையும் அது உடலோடு இணைந்திருத்தலின் சிறப்பும் உணர்த்திப் பெற்றன.

'உயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்டி' 147

||.||.||. எனக்கே
படுங்காற் பையுள் தீரும் படாஅது
தவிருந் காலை யாயினென்
உயிரோ டெல்லாம் உடனவாங் குந்மே 148

'இன்னுயி ரன்ன பிரிவருங் காதலர்' 149

'நன்னலம் தொலைய நலமிகச் சாஅம்
இன்னுயிர் கழியினும் உரையல்' 150

எனவியலும் பாடற் பகுதிகள் வாழ்ச்சியெனும் இயல்புக்கம் மக்களிடத்து ஒன்றிய திறத்தினை எடுத்தியம்பின.

இறத்தல் (Death Instinct)

இறத்தல் என்னும் இயல்புக்கம் வேறு; இறத்தல் பற்றிய அச்சம் வேறு. இறத்தல் எனும் இயல்புக்கம் பற்றிய செய்திகளை இக்கட்டுரையிலும், அது குறித்த அச்சத்தினைக் கடவுட் கோட்பாடு எனும் கட்டுரையிலும் காணலாம்.

அன்றில் பறவைகள் இரண்டில் ஒன்று இறந்துபட்டால், மற்றதும் இறந்துபடும் என்று புலவர் உரைத்தமையிலிருந்து இவ்வகைப்பறவைகளிடம் இயல்பாகவே இறத்தல் என்னும் இயல்புக்கம் படிந்திருந்தது என்பதை அறியலாம். தனிம அச்சத்தினைக் காட்டிலும் (monophobia), இறத்தல், கொடுமையான செயல் அன்று என்பது, அவற்றின் உடலில், மரபு வழியாகவே படிந்தது.

இறந்தல் இயல்புக்கத்திற் படிமமாகவே (Symbol) அவற்றைக் கருதலாம்.
சிறைக்குடி ஆந்தையாரும்,

"புவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன
நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி"¹⁵¹

என்று, காதல் இன்றேல் சாதல் எனும் கோட்பாட்டினை விளக்க, மகன்றில்
பறவைகளை உவமையாகக் கூறினார்.

கரிய கண்ணையும் தாவுதலையும் உடைய ஆண் குரங்கு, இறந்தபட்டதை
மந்தி அறிந்தது எனக் கருந்தோடீ கரவீரன் இயம்பியதிலிருந்து¹⁵² குரங்குகளிடம்
இயல்புக்கதிலையில், சாவு பற்றிய பதிவு இருந்தது என, அறியலாம்.

"பிறந்த ஒவ்வொருவரும் என்றாவது ஒருநாள் இறந்தே தீரவேண்டும்".
என்பதனை மனத்தில் கொண்டு, போர் வந்தற்றபோந்து உயிரைப் பொருளாகப்
பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை கருதான் என்றார்¹⁵³ அரிசில் சிழார்.

"வெல்புகழ் மன்னவன், தன் ஒழுக்கத்தினால், உயிரை முறையாகக்
காத்துப் பின், தான் செய்த அறத்தினால், நல்வினைப் பயன் சம்பப்பத் துறக்கம்
வேட்டெழுந்தான்" என நல்லந்தவனார், இறப்பு என்பது ஓர் இயற்கைச்செயல்,
அதனைக் கண்டு, அறிவுடையோர் அஞ்சார் எனிலும், அது என்றாவது ஒருநாள்
உயிரினம் ஒவ்வொன்றையும் பற்றும் என்ற கருத்துடன் பாடினார்.¹⁵⁴

"தான் இறந்தபடினும், தன் இடப்பக்கத்தே இரையாகிய கவி
வீழின் அதனைப் புலி யிசையாது"¹⁵⁵ என்றார் வெள்ளாடியனார். கொடிய
விலங்காகிய புலியினிடத்து 'உயிர் மறுகுவது' பற்றிய பதிவு இருந்தமை தான்
உளவியல் நோக்கில் கருதுதற்குரியது.

...யாக்கைக்கு

உயிர்இயைநீ தன்ன நட்பின் அவ்வுயிர்
வாழ்தல் அன்ன காதல்
சாதல் அன்ன பிரிவரி யோனே¹⁵⁶

எனவரும் பாடற்பகுதியில், உயிரோடு யாக்கை இயைதலே வாழ்தல் எனவும், பரிதல் இறப்பு எனவும் அறிவியல் வரையறை (Scientific definition) போன்ற நரைமுடி நெட்டையார் உரைத்தார்.

[Redacted]

.....வெண்கோட் டியானை

உக்குளகு மறுத்த உயக்கத் தன்ன

பண்புடை யாக்கைச் சிதைவு நன்கறிஇ ¹⁵⁷

என்ற பாடற் பகுதியில், சாதலைப் 'பண்புடை யாக்கைச் சிதைவு' என்று சொல்லாட்சியால் குறித்தார் மோசிக்ரனார்.

"தீதில் யாக்கையொடு மாந்தல்" ¹⁵⁸ என இயற்கையான முறையில் இறத்தவன் மாண்பினைக் கோப்பெருஞ்சோழன் பகன்றனன்.

"களரிபரந்து, கள்ளி போசிப் பகற்காலத்தும் கவுகின்ற கூகையோடு, பிறழ்ந்த பல்லினையுடைய பேழ் மகளிரோடு, அச்சத்தினைத் தருகின்ற இயல்புடையது, இந்த மேகக் கூட்டத்தினைக் கொண்ட இருகாடு. நெஞ்சமர் காதலர் அழுத கண்ணீர், எஃபு பருகின்ற சுடலையின் வெண்ணீற்றினை அவிக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றது. ஆயினும் இவ்வுலகில் அனைவரது புறத்தையும் காணும் இம்முதுகாடு இங்காமும் தோற்றதில்லை. அதன் புறம் காணும், ஆற்றலுடையோரையும் காண்பதற்கறி-தாகும்" ¹⁵⁹ என்று தாயங்கண்ணனார் கருத்தக் கூறியதிலிருந்து இறப்பியல்புக்கம் தவிர்க்க முடியாத, உயிரினத்தின் உடலில் பதிந்த ஒன்று, என்பது விளக்கமுண்டு.

"சாதலும் புதுவதன்றே" ¹⁶⁰ என்று கணியன் பங்குன்றனார் உரைத்த பாங்கும் நினைத்தற்குரியது.

சீற்றம் (Rage)

பார்வையொன்றிற் கொண்டே பிறருக்கு அச்சத்தைத் தோற்று-வித்தப் பனியச் செய்யும் இயல்புக்கம், சில விலங்குகளிடம் படிந்திருக்கும். இதுவே சீற்றம் ஆகும். பகையாகிய உயிரினத்திற்கு இத்தகைய விலங்குகளை,

உடலியல் நிலையில் நினைத்தாலே அச்சம் தோன்றும் அளவிற்கு, அதன் ஆற்றல் அளவிடக்கூடியதாகும்.

பகையினைப் புறங்கண்ட வீரர்களைப் போன்ற, சீற்றம் கொண்டு, இயல்பாக எவரும் நெருங்கும் போழ்தே, சினக்கும் இயல்புடைய கூரிய பற்களையும் உசிரையும் கொண்டு, வேட்டை நாய் ஒன்றினைப் படிப்போர்க்கு அறிமுகம் செய்தார் கபிலர். ¹⁶¹

"பகைபுறங் கண்ட பல்வேல் இளைஞரின்
உரவுச் சினம் செருக்கித் துன்னதொழும் வெகுளும்
முளைவாள் எயிற்ற வள்குகிர் குமலி"

என்பன அவர் பாடிய அடிகளாம்.

"சிறிய கண்களையும் பெருஞ்சீற்றத்தினையும் உடைய காட்டுப் பன்றியைக் காவார் சுருக்குவார் வைத்து எளிதில் பிடித்தனர்" ¹⁶² என்று சீற்றத்தின் வரையறை எல்லையை (Defined limits) எடுத்துரைத்தார் அம்மள்ளனார்.

"குருதி வேட்கை உருகெழு வயமாள்
வலிமிகு முன்பின் மழகனியு பார்த்தும்" ¹⁶³

என்று புலியைச் சீற்றத்தின் உருவாகவே கூறினார் நற்றிணைப் புலவர் ஒருவர்.

...கதறிவாய் வேழம்
இருங்கேழ் வயப்புலி வெரீஇ அயலது
சுருங்கால் வேங்கை ஊர்பட மறலி
பெருஞ்சினந் தனியும் ¹⁶⁴

என யானைக்குப் புலியின் மீதுள்ள சீற்றத்தினை, வேங்கை மரத்தின் மீது மோதித் தனித்துக் கொள்ளும் என்றார் கபிலர். உடல் வலிமையுள்ள விலங்கு - கட்கெல்லாம் சீற்றம் உண்டென்பது அறியக் கிடக்கிறது. இவரே யானையை,

"முருகு உறழ் முன்பொரு கடுஞ்சினம் செருக்கிப், பொருத யானை"¹⁶⁵ என்று விளக்கியமையும் நோக்குதற்குரியது.

"நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி"¹⁶⁶

"பார்வல் வெருகின் கூரெயிற் றன்ன
வரிமென் முகைய நுண்கொடி அதிரல்"¹⁶⁷

"எருத்து வலுவிய புலி"¹⁶⁸

"கடுஞ்சினத்த கொல் களிறு"¹⁶⁹

"கடுங்கண் கேழல்"¹⁷⁰

"வெருக்கு விடையன்ன வெகுள் நோக்குக் கயந்தலை"¹⁷¹

"ஊர்முது வேலிப் பார்நடை வெருகு"¹⁷²

ஆசிய மேற்கோள்களும், அறிவுசாரா இயல்புக்கமாகிய சீற்றத்தின் இயல்பினை விளக்கின.

பதங்குதல்

தன்னுயிரைக் காத்தற்கும் இரையைத் தேடுதற்கும், உயிரினங்களிடம் ஒன்றிய இயல்புக்கம், பதங்குதல் ஆகும்.

"முள்ளம் பன்றியின் முட்போன்ற, பருத்த மயிரையுடைய பிடரும், சிறிய கண்ணும், வயலிற் சென்று உண்ணும் விருப்பமுடைய பன்றி, உயர்ந்த மலையிடத்தள்ள தினைக்கொல்லையில், சென்று மேயும் பொருட்டுப் புழை வழியில் சென்று புதும் போழ்து, தாமாது விரைந்து பக்கத்திலிருந்து பல்லியடித்ததைக் கேட்டு, வழியில் அறியாப் பகையுண்டென்று கருதி, மெல்ல மெல்லப் பதங்கித் தன்கல் முழையிலுள்ள பள்ளியிடத்தே தங்கும்"¹⁷³ என்றார் உக்கிரப்பெருவழுதி. பல்லியின் ஒலியைத் தீ நிமித்தம் என்று, மனிதனை அறிவுக்கண் கொண்டு நோக்காமல் விலங்கின் கல்லாத அறிவினைக் கொண்டு இப்பகுதிக்குப் பொருள் கொள்ளல் விழுமியதாம். அல்லாமற் போயின், பகுத்தறிவுள்ள மனிதனோடு ஒத்தநிலையில் இதனை மதிக்கும் நிலை வந்துவிடும். அக்கோட்பாடு, தொல்காப்பியத்திற்கு

மாறுபட்டதாகலின், விலங்குநிலையச்சம் கொண்டு பதுங்கியது எனக் கோடலே பொருத்தமுடைத்தாம்.

"மாரிக்காலத்தி ஆம்பல் மலரைப் போன்ற தோற்றமுடைய கொக்கினது பார்வையை அஞ்சிய துன்பத்தையுடைய ஈரமான நண்டு, தாழை வேரினிடையே உள்ள வளைக்குட் செல்லும் பொருட்டு இடையரால் பணிக்கப்பட்ட கயிற்றை அறுத்துச் செல்லும் எருதைப் போல விரைந்து சென்று பதுங்கியது"¹⁷⁴ என்றார் குன்றியன்.

"நாரை கவர்ந்து கொள்ள, அதன் வாயினின்றும் தப்பி நீருட் குதித்த கெண்டை மீன், பின்பு அயலதாகிய தாமரையின் வெள்ளிய அரும்பைக் கண்ட அளவில் வெருவிப் பதுங்கும்" என ஓரம்போகியார்¹⁷⁵ அச்சத்தினால் மீன் பதுங்கும் அரிய சூழலைக் கூறினார்.

"களிறாகிய இரையைத் தெரிதற் பொருட்டு ஒதுங்கிய பார்வையொரு மறைந்து இயங்கும் இயல்பினையுடையது வலிய புலி"¹⁷⁶ என்றார் வெறுபாடிய காமக்கண்ணியார். இக்கருத்தினை,

"களிறிறை தெரீஇய பார்வல் ஒதுக்கின்
ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி"

எனும் அவர் வாக்கால் அறியலாம். "ஒளித்தியங்கும் மரபின் வயப்புலி" எனும் ஆட்சியே, பதுங்குதலை ஓர் இயல்புக்கமாகக் கூற வாய்ப்பளித்தது.

பாழ்தல்

பாழ்ந்து செல்லும் செலவினையுடைய, செருக்கின் குதிரைகள் தலையாலங்காணத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் மீது துளிகளை யுதறின என்றார் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்.¹⁷⁷

பகைப்புலம் கவர்ந்த பாழ்பரிப் புரவி¹⁷⁸

என, மாங்குடி மருதனாரும் உரைத்தார்.

"புண்ணை மலர்கள் மீது புலியினது புள்வியைக் கொண்டு வண்டுகள் ஊதுவதைப் புலியோசையென்று அயிர்த்த அச்சமுற்றபி பலமுறை இழுத்து நிறுத்தவும், நிறுத்திய இடத்தில் நில்லாவாகித் தேரிற் பட்டிய குதிரையினுடைய வயங்கிய கால்கள் பந்து போலத் தாவா நின்றன" ¹⁷⁹ என்றார் உலோக்சனார்.

கரிய விரலையும், சிவந்த முகத்தினையும் உடைய, பெருங்கூட்டமாகக் கொண்டு உடைய முசுக்களைச் சுற்றமாகவுடைய பெண் குரங்கு, பெரிய மலைப்பக்கத்து அருவியில் விளையாடி, உயர்ந்த மூங்கிலிலேறி, அதன் துனியை ஊசலாகக் கொண்டு ஊசலாடி, வேங்கையின் மலர்கள் சுனையிலே உதிரும் வண்ணம் அதன் சிளைகளில் பாய்ந்து தன் கடுவனொடு புணரும் என ஐயர் முடவனார், குரங்கினத்திடம் பாய்தல் எனும் இயல்புக்கம் படிந்த பாங்கினைப் பகன்றார். ¹⁸⁰

'நன்ற வயாநோய் பொருந்திய, கரிய பெண்புலி பசியுமுந்ததாக, அதனை அறிந்த வலிய ஆண்புலி, புள்ளிகளையுடைய முகம் பிளவுபடுமாறு பாய்ந்து கவீற்றியானையைக் கொண்டு, இடியைக் காட்டிலும் மேலாக முழங்கி வழியில் போவோருக்கு அச்சத்தை விளைக்கும்' என்று சினத்துடன் பாயும் புலியின் இயல்பினைக் கூறினார் ¹⁸¹ காளியார் கிழார் மகனார் செழியனார்.

கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி, தன் கல்லா வன்பறழைக் கிளையிட்டு ஒப்புவித்து, ஒங்கி மலைப்பக்கத்தில் பாய்ந்து, தன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் என்றார் ¹⁸² கருந்தோட் கரவீரன்.

மலைப்பக்கத்தில், மைபட்டாந் போன்ற, கரிய முகத்தையுடைய ஆண் குரங்கு, கொம்பு தாங்கும்படிப் பாயாத தவற்றினது பயன், அதனை ஏற்றுக் கொண்டு முறிந்த, அக்கொம்பினிடத்துச் சென்றது எனக் கபிலர் உரைத்-
தமையிலிருந்து ¹⁸³ பாய்தல் எனும் இயல்புக்கம் குரங்கின் உடலில் பதிந்த ஒன்று என்பது புலப்படும்.

‘மிகுந்த வலியையுடைய அன்பு, மதத்தால் நனைந்த கவுளை-
யுடைய அண்ணல் யானையின் அழகிய முகத்தில் பாழ்ந்தது. அந்த யானை தனது
கோட்டினால் குத்திப் புலியை வீழ்த்திக் கொன்றது.’¹⁸⁴ என எழுத்துப் பூதன்
தேவன், புலியின் பாயும் ஆற்றலை எடுத்துரைத்தார்.

விருப்புக்கங்கள் (Emotions)
(மனவெழுத்து)

அறிவுக்குட்பட்ட, ஏதேனும் ஒரு செயலைச் செய்யும்படித் தூண்டும்
இயல்புள்ள நனவுநிலையில் நிகழும் நட்பும் வாய்ந்த ஒரு மனநிலையே விருப்-
புக்கம்¹⁸⁵ என்று உளவியலார் கூறுவர். அறிவாராய்ச்சிக்குரியவன் மனிதனே-
யென்று தொல்காப்பியனார் உரைத்தார்.¹⁸⁶ “மெய்ப்பாட்டியலும்,
உளவியலார் கோட்பாடுகளும்” என்ற கட்டுரையில் விருப்புக்கங்கள் விரிவாகப்
பேசப்பெற்றது.

சமூக இயல்புக்கங்கள் (Social Instincts)

சமுதாயத்தின் நலன் கருதி, தனி மனிதர்களிடம் இயல்பாகத்
தோன்றும் ஊக்கங்களைச் சமூக இயல்புக்கங்கள் எனலாம். வஞ்சினங் கூறல்,¹⁸⁷
புகழெனின் உயிருங் கொடுத்தல்,¹⁸⁸ ஆற்றவிந்தடங்கல்,¹⁸⁹ எரிபரந்-
தெடுத்தல்,¹⁹⁰ களிற்றெறிந்து பெயர்தல்,¹⁹¹ கெட்டிடத்ததவுதல்,¹⁹²
புறப்புண் நாணுதல்,¹⁹³ மொழிப்பற்றி,¹⁹⁴ கொடைமடந் படுத்தல்,¹⁹⁵
பகுத்துண்ணல்,¹⁹⁶ யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனல்,¹⁹⁷ அல்லில் ஆயினும்
விருந்துவரின் உவத்தல்,¹⁹⁸ இளமை கழிந்தமைக்காகக் கையறுதல்,¹⁹⁹
ஓம்புதல்,²⁰⁰ அருளல்,²⁰¹ வியத்தல்,²⁰² நட்பு,²⁰³ அறநெறி முதற்றே
அரசின் கொற்றம் எனல்,²⁰⁴ இன்னாதம் இவ்வுலகம் என அறிவுறுத்தல்,²⁰⁵
தூது செல்லல்,²⁰⁶ தனக்கென வாழாமல்,²⁰⁷ புட்பகைக்கு ஏவாமை,²⁰⁸
இருமருந்து விளைத்தல்,²⁰⁹ மகிழ்தலும் மலிதலும் இன்மை,²¹⁰ தலைநாட்
போன்ற விருப்பம்,²¹¹ பொதுநோக்குடைமை,²¹² சாதல் அஞ்சாமை,²¹³

உயர்பலி னூ வல், ²¹⁴ சிறப்பின் பாலால் தாயும் மனம் திரிதல், ²¹⁵
 செல்வத்துப் பயனே ஈதல் எனல் ²¹⁶ ஆசிய இவற்றையெல்லாம் சமூக இயல்-
 புகைகளாகச் சங்கச் சான்றோர்க்க கருதினர். |

முடிவுரை

மனிதன், விலங்குகளைப் போன்ற உடலைக் கொண்டமையால்,
 இயல்புக்கங்களையும், பகுத்தறிகின்ற ஆற்றல் உடைமையால் விடுப்புக்கங்களையும்,
 சமுதாயத்தில் தான் ஓர் உறுப்பினன் என்ற நினைப்பும் அச்சமுதாயம் இன்றேல்
 தான் இல்லை எனும் சிந்தனையால் சமூக இயல்புக்கங்களையும் கொண்ட நுண்ணிய
தொழில் துட்ப அமைப்புக் கொண்ட ஒரு பொறியாக அவன் விளங்கினான்
என்றே புலவர்கள் அவனை நமக்குக் காட்டினர்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. கடாம்.312.
2. மதுரைக்.420.
3. பொருநர்.100; சிறுபாண்.33.
4. கடாம்.312 நச்.
5. மதுரைக்.420 நச்.
6. பொருநர் 100 நச்.
7. அகம்.2:8
8. அகம்.2:8 உரை .
9. அகம்.2:10.
10. அகம்.2:10 உரை.
11. குறுந்.69:3.
12. நற்.3:4.
13. புறம்.189:4.
14. புறம்.243:9.
15. பொருநர்.61-62.
16. புறம்.173:11.
17. புறம்.400:16-17.
18. பதிற்.20:26.
19. அகம்.21:16-18.
20. அகம்.112:5-6.
21. அகம்.147:3-7.
22. அகம்.321:1-2.
23. புறம்.80:7-9.
24. அகம்.122:13-14.
25. புறம்.68:1-3.

26. புறம். 145:4.
27. புறம். 164:1-2.
28. குறுந். 56:1-4.
29. ஐங். 377:1-2.
30. கவி. பாலை. 5:4-6.
31. அகம். 53:4-5.
32. நற். 70:9.
33. நற். 322:9.
34. குறுந். 28:5.
35. நற். 23:7-9.
36. நற். 64:8-9.
37. நற். 369:9-11.
38. குறுந். 18:4-5.
39. குறுந். 102:3.
40. அகம். 128:3-4.
41. அகம். 208:18-20.
42. நற். 106:9.
43. நற். 223:1.
44. குறுந். 78:4-6.
45. குறுந். 206:4-5.
46. குறுந். 231:4-6.
47. குறுந். 136:1-5.
48. குறுந். 204:1-5.
49. குறுந். 237:1-7.
50. குறுந். 394:1-6.
51. அகம். 7:1-7.
52. கவி. பாலை. 8:10.
53. புறம். 68:7.

54. புறம். 83:1.
55. புறம். 24:27.
56. புறம். 242:4-5.
57. புறம். 28:1-4.
58. புறம். 74:1-2.
59. முல்லைப். 80-83.
60. நெடுநல். 161-163.
61. குறுந். 142:3-5.
62. நற். 343:4-6.
63. குறுந். 105:2-4.
64. குறுந். 157:1-2.
65. குறுந். 224:3-6.
66. குறுந். 244:4-6.
67. குறுந். 273:5-8.
68. ஐங். 274:1-3.
69. புறம். 237:7-9.
70. புறம். 356:2-4.
71. நற். 31:9-11.
72. நற். 189:7-9.
73. நற். 228:5-8.
74. குறுந். 34:4-5.
75. அகம். 39:11.
76. அகம். 228:10-12.
77. அகம். 394:13-15.
78. நற். 20:6.
79. நற். 29:10.
80. நற். 47:10-11.
81. நற். 73:4-5; குறுந். 41:4-6.

82. நற். 101:9.
83. நற். 121:11-12.
84. நற். 184:6-8.
85. நற். 196:7.
86. நற். 310:5.
87. குறுந். 163:1-5.
88. அகம். 52:12-15.
89. முல்லை. 12-17.
90. அகம். 293:11-12.
91. நற். 91:1-7.
92. நற். 301:7-9.
93. குறுந். 132:4-6.
94. குறுந். 397:4-5.
95. ஐங். 44:1-3.
96. கவி. பாலை. 21:5.
97. கவி. மருதம். 34:4-5.
98. புறம். 4:18.
99. புறம். 68:8-9.
100. புறம். 295:6-8.
101. நற். 184:1-5.
102. நற். 397:7-9.
103. குறுந். 49:4-5.
104. குறுந். 95:4-5.
105. ஐங். 84:1-5.
106. புறம். 72:11-16.
107. புறம். 112:2, 4-5.

- 108|. புறம்.192:1|.
- 109|. முருகு.131-132|.
- 110|. மதுரைக்.143-144|.
- 111|. குறிஞ்சிப்.27|.
- 112|. நற்.14:3-5|.
- 113|. குறந்.250:5|.
- 114|. குறந்.305:6|.
- 115|. பதிற்.43:28-29|.
- 116|. கவி.பாலை.9:3|.
- 117|. அகம்.144:11-13|.
- 118|. புறம்.31:9-11|.
- 119|. புறம்.89:7-9|.
- 120|. நற்.12:9-10|.
- 121|. குறந்.22:1-2|.
- 122|. புறம்.113:6-7|.
- 123|. புறம்.44:6|.
- 124|. புறம்.46:5-6|.
- 125|. புறம்.193:3-4|.
- 126|. புறம்.379:15-16|.
- 127|. முல்லைப்.99|.
- 128|. குறிஞ்சிப்.135-136|.
- 129|. நற்.80:8-9|.
- 130|. நற்.134:1-2|.
- 131|. குறந்.160:1-4|.
- 132|. குறந்.177:3-4|.
- 133|. அகம்.270:12-14|.
- 134|. குறந்.62:4-5|.

135. குறந்தி. 101:1-6.
136. குறந்தி. 233:6-7.
137. நற். 3:4.
138. குறந்தி. 31:1-2.
139. குறந்தி. 69:1-4.
140. குறந்தி. 255:1-5.
141. கவி. பாலை. 17:11.
142. புறம். 163:7.
143. புறம். 182:1-3.
144. குறிஞ்சிப். 169-174.
145. கடாம்பி. 229-231.
146. நற். 17:8.
147. நற். 72:3.
148. நற். 209:6-9.
149. நற். 237:3.
150. குறந்தி. 93:1-2.
151. குறந்தி. 57:1-2.
152. குறந்தி. 69:1-4.
153. பதிற்று. 79:1.
154. கவி. நெய்தல். 1:3.
155. அகம். 29:1-3.
156. அகம். 339:11-14.
157. அகம். 392:2-4.
158. புறம். 214:13.
159. புறம். 356:1-9.
160. புறம். 192:4.

161. குறிஞ்சிப். 128-131.
162. நற். 82:7-11.
163. நற். 192:1-2.
164. நற். 217:2-5.
165. நற். 225:1-2.
166. அகம். 84:6.
167. அகம். 167:1-2.
168. புறம். 4:9.
169. புறம். 55:7.
170. புறம். 190:6.
171. புறம். 324:1.
172. புறம். 326:1.
173. நற். 98:1-7.
174. குறந். 117:1-4.
175. குறந். 127:1-2.
176. அகம். 22:14-15.
177. நெடுநல். 176-180.
178. மதுரைக். 689.
179. நற். 249:1-7.
180. நற். 334:1-5.
181. நற். 383:3-5.
182. குறந். 69:1-5.
183. குறந். 121:2-4.
184. குறந். 343:1-3.
185. Coleman, Abnormal Psycho, p.764.
186. தொல்.பொருள். மரபு. 33.
187. புறம். 72:7-12.

188. புறம்.182:5.
189. புறம்.191:6.
190. தொல்.பொருள்.புறத்.7:1.
191. புறம்.312:6.
192. குறத்.225:3.
193. புறம்.66:7-8.
194. புறம்.51:5-6.
195. புறம்.142:5.
196. புறம்.163:7.
197. புறம்.192:1.
198. நற்.142:9-11.
199. புறம்.243:10-11.
200. புறம்.5:7.
201. கலி.பாலை.10:1.
202. புறம்.217:7-9.
203. புறம்.223:5-6.
204. புறம்.55:9-10.
205. புறம்.194:6.
206. புறம்.95:1-5 பாடநகுறிப்பு.
207. புறம்.182:8-9.
208. புறம்.68:11-12.
209. புறம்.70:9.
210. புறம்.77:10-13.
211. புறம்.101:3.
212. புறம்.121:4-6.

213. நதி. 355:5-6; புறந. 182:5.

214. புறந. 143:1.

215. புறந. 183:3-4.

216. புறந. 189:7-8.

உளவியல் முறைகள்

உளவியல் முறைகள்

முன்னுரை

உளவியல் அறிஞர்கள் உரைத்த அகக்காட்சி (Introspection)¹ உற்றுநோக்கல் (Observation),² வாழ்க்கை வரலாற்று முறை (Case history),³ உளப் பகுப்பாய்வு (Psycho-analysis),⁴ முன்னம் (Suggestion)⁵ ஆசியனவற்றோடு, அறிவுரை பகர்தல் (Counselling), சந்து செய்வித்தல் (Mediating or Compromising), அறத்தொடு நிற்கல் (Marriage Counselling), வாழ்த்துரை வழங்கல் (Felicitating), உலகியல் கூறல் (Citing Current trends) ஆசியனவற்றையும் உளவியல் முறைகளாகச் சங்கச் சான்றோர் பயன்படுத்தினர்.⁶

அகக்காட்சி (Introspection)

'உன்னையே நீ அறிவாய்' என்று சாக்ரடீஸ் கூறியது,⁶ அகக்காட்சிக்குத் தோற்றவாய் உரைத்ததாக எண்ணலாம். அவருடைய வினாத்தொடுக்கும் முறை,⁷ இம்முறைக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக அமைந்தது.⁸

தலைமகள், தன் நெஞ்சிற்குக் கழறியதாய்ப் புலவர்கள் பாடிய பாடல்களில் இம்முறை (Method) இயற்கையாகப் படிந்தது.⁹

நற்றிணையில் அகக்காட்சி

நற்றிணையில் இருபத்தியேழு பாடல்கள் தலைமகள் கூற்றாகவும்,⁸ ஒரு பாடல், தோழி கூற்றாகவும்,⁹ தம் நெஞ்சிற்குரைப்பனவாய் இயன்றுள்ளன. திணைகளின் பிரிவுப்படி நோக்கின் பாலையில் பதினைந்தும்,¹⁰ குறிஞ்சியில் ஒன்பதும்,¹¹ நெய்தலில் இரண்டும்,¹² முல்லை,¹³ மருதம்¹⁴ ஆசியனவற்றில் திணைக்கு ஒன்றுமாக அமைந்துள்ளன.¹⁵

பாலைத் திணைப் பாடல்கள்

தனித்த நிலையில் தன்னைத் தானே நோக்கியபோழ்து, இன்பத்திற்கு அடிப்படை, பொருள் ஆதலால், தலைவியை விட்டுச் சில காலம் பிரிதல் அறத்தின்பாற் பட்டது எனத் துணிகிறான்.¹⁵ நினைவு கூர்தல் (Recapitulation)¹⁶ உத்தியைக் கொண்டு கடந்த கால நிகழ்வுகளை அறிவு நிலையில் சிந்தித்து நோக்கிப் பின்னர் தெளிந்த ஒரு முடிவுக்குத் தலைமகன் வந்தான்.

இல்லின்கண் இனிது இருத்தலே விழுமியது எனத் தமிழனாய் ஆய்ந்து, பொருள் காரணமாகப் பிரிதலைத் தவிர்த்தான் சிறைக்குடி ஆந்தையாரின் தலைமகன்.¹⁷ பிராய்டின் இன்பமில்லாத கோட்பாடு¹⁸ அவ்விடத்தில் ஆழப்பதிந்த பாங்கினையே இஃது எடுத்துக்காட்டியது.

மேலே கூறிய இரு பாடல்களின் முடிவு, ஒன்று மற்றொன்றிற்கு முரணாக அமைந்தாலும் அகக்காட்சியெனும் முறை ஒன்றாக இருந்தமை நோக்கற்குரியது.

குன்றினை அறிவிற்கும், மதியத்தை உணர்விற்கும் குறியீடுகளாகக் கூறித் தன்னையறிய முயல்வோர், இரண்டினையும் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கிறார் இளங்கீரனார்.¹⁹ உள்தல்,²⁰ குன்றார் மதியம் எனும் சொல்லாட்சிகள் இக்கருத்தினை அறிவுறுத்தும்.

மருதனின் நாகனாருடைய தலைமகன், நினைவுக் காட்சிகளில் நாட்டம் (Flash back)²¹ கொண்டவனாக விளங்கினான்.²² செல்லம் வழியில் பைங்கட் செந்நாயைக் கண்ட அளவில், உளவியல் நெருக்கம் காரணமாகத் தலைவியின் இன்முகம் அவன் மனக்கண்ணில் தோன்றியது. பொருளீட்டிய பின்னர் தலைவியைக் காண்டலே அறிவுடைய செயல் என்று தன்னைத்தானே தேற்றிக் கொண்டு, தன் செலவினை மேற்கொண்டான்.²³ பிறருடைய துணையின்றித் தான் ஆய்ந்து எடுத்த முடிவில் அவனுக்கு மகிழ்ச்சி தோன்றியது. காம இயல்புக்கத்தினை அகக்காட்சி முறையால் தலைமகன் பண்படுத்தினான் (Sublimation).²⁴

முடத்திருமாறனின் தலைமகள், துணிந்த பின் எண்ணுவம் என்பது இரூக்-
கெனும் கோட்பாருடையவனாய் இலங்குகிறான்.²⁵ குட்டுவன் சேரலது குடமலைச்
சுனையிலுள்ள குவளையைச் சூடியமையால், மணங்கமழும் கூந்தலையுடைய காதலியைத்
துன்பத்தால்வருந்தவிட்டு நெடுந்தொலைவு வந்துற்ற பின்னர், வினை நிறைவு பெறும்
முன்னர், இல்லம் மீளக் கருதல் நன்மையின்பாற்படாது²⁶ என்றே அகக்காட்சிவழி
தெளிந்தான் அவன்.

"இளமையிற் சிறந்த வளமை பிறிதொன்றில்லை"²⁷ என்பதனைக் கருது-
கோளாகக் கொண்ட ஒருவன், இல்லின்கண் மனையாரோடும் இனிதருத்தலையே பெருமை-
யெனக் கொண்டான். இஃது அவன் நெஞ்சறிந்த உண்மையாதலின், முடிவினை மாற்றிக்
கொள்ளாமல் இயல்பாகவே செயல்பட்டான்.

சல்லியங்குமரனாரின் தலைமகள் ஒருவன், தனிம நிலையில் மாரி
யானையினையும் குன்றுறை தவசியரையும் அரிசிலாற்றின் தண்ணறலையும் சுட்டிப் பேசுவது
கொண்டு,²⁸ அவன் உடல் மற்றும் உள்ளத் தூய்மையில் நாட்டம் உள்ளவன் என்பது
புலப்படும். பிரிவினால் வரும் துன்பத்தினைத் தாங்கிக் கொள்ளும் மனப் பக்குவம்
தலைவிக்கு வருகின்ற அமயம் வரை பொறுத்திருந்து, பின்னர் பொருளிட்டச் செல்வது
அறிவுக்குகந்த செயல் என ஆய்ந்து தன் போக்கினையொழுகின்றான். 'கிள்ளியின்
நாட்டில் உள்ள அரிசிலாற்றுத் தெள்ளறல் போன்ற கூந்தலையுடைய தலைவி' என்று
அவன் உரைப்பதின்வழி, தான் மனத்தார் கலங்கினாலும் தலைவியைச் சிறிதேனும்
துன்புறச் செய்தல் கூடாது என்ற கோட்பாருடையவனாகக் காட்சியளிக்கின்றான்
தலைமகள்.

இந்நிலவுலகில் உள்ள உயிர்கள் யாவும் உய்யும் பொருட்டு, மழை
பெய்கின்றது. அது செய்யும் உதவியின் ஆற்றலை இளவேட்டனாரின் தலைமகள்
நன்றியுணர்வோடு போற்றுகின்றான்.²⁹ மழை பெய்தமையால், யாற்றில் வெள்ளம்
மிகுகின்றது. இளவேனில் வந்துற்றதனைக் குயில்களும் கூவி அறிவித்தன. தலைமகள்
இன்னும் வினைமுற்றி மீளவில்லையே என அக்குயிலின் கூவுதலைக் கேட்கின்ற போழ்-

தெல்லாம் தலைவி துன்புறுவாளே என உள்ளத்தால் எவ்வம் எய்தினான் தலைமகன். குயிலின் இனிய இசை, வருக்கும் மகிழ்வான தூண்டலாக (Stimulus) இருந்து இன்பம் என்னும் இயல்பான துலங்கலையே தர வல்லது. ஆயின் தூண்டல் ஒன்றாக இருந்தாலும்³⁰ மாறுபட்ட துலங்கலை (Response)³¹ யும் ஒருவர் மனநிலையினால் பெறலாம் என்ற உளவியல் துட்பத்தினைப் புலவர் உணர்த்தினார்.

ஆளவினைக்ககறல், தலைவியின் மாமைக்கவின் அழியாமற் காத்தல், ஆகிய இரண்டினையும் தலைமகன் தன் வாழ்வியல் கடப்பாடுகளாக மதித்தற்குரியன. முன்னது சமூகவியலையும் பின்னது உளவியலையும் தழுவினது. சமூகவியல் நோக்கிற் செயற்படுகின்றபோது, தலைவியைப் பிரியக் கூடிய கால கட்டம் வந்தே தீரும். தலைவியொடு கூடி, வாழ்வில் இன்பம் துய்க்கும்போது பொது மக்களின் கருத்துக்-களுக்கு (Public Opinion) ஆட்பட நேரிடும். எனவே இரு முரண்பட்ட உளவியல் மற்றும் சமூகவியல் பொறுப்பினை (Psychological and Sociological responsibility)³² நடுநிலையோடு ஏற்று நடத்தும் சூழல்தான் இருப்பதாகத் தலைமகன் அகக்காட்சி வழி உணர்வதாக இளநாகனார் பாடினார்.³³

முறையாகச் சிந்தித்துச் செயல்படும் மன வலிமையற்ற தலைமகன், இவ்வுலகு படைத்தோனை நொந்து, தன் ஆற்றாமைமையத் தனித்த நிலையில் வெளிப் படுத்தியதாகக் கூறினார் நப்பாலத்தனார்.³⁴ உளவியல் வல்லநர் யும்கின் கருதுகோள் நோக்கில் தொன்மையுருவான (Archetype)³⁵ இறைவனை, அவன் எவரும் இல்லாத அமயத்தில் நோவதால், தன் மனத்திலுள்ள சுமையைப் பட-படப்பினை (Mental tension)³⁶ எடுத்துரைத்து அதனை நடுநிலைப்படுத்தினான். ஷேக்ஸ்பியரின் 'உறாம்லெட்டை'ப் போல³⁷ எதனையும் விரைவில் முடிவு செய்யும் ஆற்றல் இல்லாதவன் போன்றே ஆசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

"ஒருதிறம் பற்றாய் வாழி எந்நெஞ்சே"³⁸ என நெஞ்சினை விளித்து அதனைத் தன் ஆளுகைக்குள் கொண்டுவரத் தலைமகன் ஒருவன் மேற்-கொள்ளும் முயற்சிகளைக் குறிப்பிட்டார் விற்றாட்டு வண்ணக்கன் தத்தனார்.

"வம்ப மாக்கள் வருதிறம் நோக்கி"³⁸ எனத் தொடங்கும் பாடலில், இப்புலவர், தான் எனும் உளவியல் அகத்திற்கும் (Ego),³⁹ சமூகவியல் நோக்கில் உள்ள மேனிலையகத்திற்கும் (Super Ego)⁴⁰ இடையே தோன்றிய இகலனார்வினை இவர் எடுத்தியம்பினார். 'பெரும்பல் குன்றம்' உள்சுதல் மேனிலையகத்தையும், 'சுரும்புடைப் பனைத்தோள் நோக்கல், தானெனும் உளவியல் அகத்தினையும் சுட்டுவதாகக் கருதலாம்.

மனம், ஈர்நிமண் செய்கை நீர்படு பசுங்கலம் போன்று, முழுமையான பக்குவம் (Mental maturity)⁴¹ வாய்க்கப் பெறாமல், பிறிதொரு சூழலின் தாக்குதலுக்குட்பட்டுப் பிறழ்ந்ததாக எயினத்தை மகன் இளங்கீரனார் பாடலொன்றில் கூறினார்.⁴² தலைவியின் முயக்கம், செவவழுநிக்குவிக்கச் செய்-தாலும், இல்லின் கண் தங்குதல் தவறு என்பதனை அகக்காட்சிவழியுணர்ந்தான் தலைமகன். தன்னைத் தானே மதிப்பீடு⁴³ செய்தற்கு அகக்காட்சி அவனுக்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்பட்டது.

தனிமத் துன்பம் (Horror of solitude)⁴⁴ தவிர்ப்பதற்குத் தனிமச் சிந்தனை, தலைமகன் ஒருவனுக்கு உதவி புரிந்தது. தலைவியைப் பற்றிய நினைவு, அவனுக்கு ஆறுதலையும் நம்பிக்கையையும் நல்கியதாகக் கூறினார் கழாரீர்-கீரன் எயிற்றியார்.⁴⁵ காட்சியளவு நெருக்கத்திலும் கருத்தளவு நெருக்கத்தினைப் (Psychological nearness)⁴⁶ பயின்ற தலைமகன், தன் துயரிலும் தலைவியின் நிலைக்குப் பெரிதும் வருந்தித் தன் மனம் சோர்வடையா வண்ணம் காத்தனன் என்றார் எயினத்தை மகன் இளங்கீரனார்.⁴⁷

மனவ்விமையினை மிகுவிக்கத் தன்னைத் தானே நோக்கிக் கோடலே உரிய வழி என்று, பரிந்துரைத்தார் பாலை பாடிய பெருங்குங்கோ. "நெய்சே! வாழ்க! நானினை விடுத்தக் காம நோயெனும் அருந்தயரால் வாடுகின்றபோழ்து, தனிம நிலையில் அந்நோய்க்கு மருந்தாக விளங்குவது இளமை நீங்கப் பெறாத தலைவியின் நினைப்பே"⁴⁸ என்று அவன் உரைப்பதிலிருந்து, இக்கருத்து, பெறப்படும்.

காமநோயினால் உடல் வருந்துகின்ற போது அதன் மெலிவினைத் தடுக்கும் ஒருவழி, அகக்காட்சி முறையில் தலைவியைப் பற்றி நினைத்தலே என்று, பெருநிகருங்கோ பரிந்தரத்தலை உளவியல் நிலையில் போற்றத்தக்க ஓர் அறிவுரையாகும்.

குறித்தினைப் பாடல்கள்

∴ பிராபு அவர்களின் இன்பியல் கோட்பாட்டினால் (Pleasure principle)⁴⁹ உந்தப்பட்ட தலைமகன் ஒருவன், தன்னிடத்திலுள்ள வாழ்-
திறனை (Libido)⁵⁰ நெறிப்படுத்த அவருடைய நடப்புக் கருதுகோள் (Reality Principle) வழி, உள்ளம் விழைந்த தலைமகளைக் கண்ணிற்
கண்ணறக் காண முயல்கின்றான். சமுதாயம் ஒப்புக்கொள்ளும் வதுவை புரியும்
நல்லோரை, வாழ்க்கைப் பெறாத களவுக்காலத்தில் இருவரும் இருந்தலால்,
ஒழுங்கினையும் ஒழுக்கத்தினையும் காத்தற்பொருட்டும் மனத்தினை உணர்வலைகள்
தாக்காதிருக்கும் பொருட்டும் தலைவியின் உறுப்பு நலனைத் தனிம நிலையில்
உரைத்தனன். "மதனில் மாமை, மழைக்கண், திதலையல்குல், பெருந்தோள்"⁵¹
என உடலுறுப்புக்களை வாழ்மொழிப்படுத்தி மனத்தினைப் பற்றிய அழுத்தத்தினைக்
(Stress)⁵² குறைத்தான் என்றார் பரணர்.⁵³

காதல் எனும் புதுமைப்பட்டறிவு கிட்டிய இளைஞனை உள்ளம்,
மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் பொங்கும் என்றார் கபிலர்.⁵⁴ காமம் எளிதில்
பண்படுத்தக் கூடிய ஓர் இயல்புக்கமன்று எனப் புதங்கண்ணார்,⁵⁵ மள்ளனார்,⁵⁶
நொச்சி நியமங்கிழார்,⁵⁷ மடல்பாடிய மாதங்கீரனார்,⁵⁸ ஆகியோர் உரைத்தனர்.

முல்லைத்தினைப் பாடல்கள்

தலைமகன், நற்செய்திகளைத் தாங்கிவரும் தூ தவனாக, இல்வின்கள்
உறையும் பல்வியினைக் கருதுந் பாங்கினன் என்றார் ஒரு புலவர் (Senti-
mentalist).⁵⁹ 'கருதிய வினையை முடித்தோம்'⁶⁰ எனத் தன் மதிப்பீடு

செய்யும் இயல்பினனாகவும் அவன் குறிக்கப் பெற்றான். தலைமகன் வருகையை எதிர்பார்ப்பதும் தலைமகனுக்கு இஃதோர் ஊக்கியாக (Prompter)⁶¹ அமையும் என்றும் உரைத் செய்தார் அவர்.

மருத்தத்தினைப் பாடல்கள்

காமநிலைகள் பலவற்றின்⁶² இருபாறிகாமநிலை (Hetero sexual), ஒரு தவிமனதன் வாழ்க்கையில் நிறைவினை அடையாதாயின் அந்நிலை ஆளுமைக் கிதைவுக்கு (Personality Disorder) வழி வகுக்கும் எனும் ஃபிராய்டின் கருதுகோளுக்கு ஒத்துச்செல்லும் கருத்தினைப் பூதன் தேவனார் கூறினார்.⁶³

"விடியற் காலத்தி, யான் தந்த தழையினையும் மாலையினையும், விருப்பத்தோடு ஏற்ற நிற்றான், தலைமகள். என்னை அடையும் பொருட்டுத் தைத்திங்களில் நோன்பிருந்து தன்னிய நீரில் ஆடினான். யான் உற்ற நோய்க்கு உடல் மற்றும் உள்ளத்து நிலைகளில் மருந்தாய் இலங்கும் தகுதியும் அவருக்கேயுண்டு" எனத் தலைமகன் கூறியதாகப் பாடலையமைத்தார் புலவர்.

நெய்தல் தினைப் பாடல்கள்

மனக்கலக்கம் கொண்டு நங்கையொருத்தி, அறிவுநிலைக்கு உகா அச்சம் (morbid fear) கொண்டு வெருவும் இறாவின் நிலையினை இயற்பினாள். தன்னுடைய வாழ்வு, பாதகாவல் இன்றிக் கழியுமோ என்று அச்சத்தின் வெளிப்- பாட்டினைத்தான் இறாவின் மீது ஏற்றியுரைத்தாள். குருகின் பிடியிலிருந்து மீள் அரிதாகத் தப்பியது போலத் தலைமகளும் தன்னைத் துறப்பானோ என்று மனச்சோர்வு (Hypochondria) தலைவியிடத்துக் காணப்படுவதாகத் தோழி கவல்கின்றாள்.⁶⁴ இப்பாடலில் பெண்மை இயல்புக்கம் (Woman instinct) மிகுந்து காணப்படுவதால், இப்பாடலைப் பாடியவர் (கோட்டியார் நல்லத்தையார்) பெண்பாற் புலவராயிருத்தல் வேண்டும். அன்றி

உடலால் ஆனாயினும் உள்ளத்தால் பால்மாறுபாடு விழையும் (trans sexualist)⁶⁵ ஒருவராக இருத்தல் வேண்டும். "காமநோய் உள்ளம் மற்றும் உடலின் வலிமையை அழிக்கின்றபோதும் பலர் அறிய அதனை எடுத்துச் சொல்லும் உரிமை, ஆடவர்-கட்கே இயல்பாக அமைகிறது"⁶⁶ என்று இளந்திரையனார் உரைத்த மாற்றமும் பெண்மை இயல்புக்கத்தின் சிறப்பினை உரைத்தது.

மினசுமான் நல்வேட்டனாரின் தலைமகன் ஒருவன், தன் அகக் காட்சியின் போழ்து பெரும் புண்ணுமநர் கண்ட பேயினைக் கட்டியமையால்,⁶⁷ அவன் சிலகாலம் மனச்சிதைவிற்கு (Paranoia) ஆட்பட்டுப் பின்னர் மனநலம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கருதமுடிகிறது.

குறித்தொகைப் பாடல்கள்

குறித்தொகையில் இருபத்தியோரு பாடல்கள், நெஞ்சிற்குக் கூறியனவாக அமைந்துள்ளன.⁶⁸ அவற்றுள் பத்தொன்பது தலைமகன் கூற்றாகவும், ஏனையவை தலைவி கூற்றாகவும் இயன்றன. குறிஞ்சித்தினைப் பாடல்களை மட்டும் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இடையறாது இன்பம் கிட்டும் புத்தேள் உலகிலும், இடையறவுபட்ட இன்பம் கிட்டும் இந்நிலவுலக இன்பதே⁶⁹ விழுமியது என வாழ்வியல் (Existentialism)⁷⁰ நோக்கோடு பருஉ மோவாய்ப் பதுமன் உரைக்கின்றார்.

ஒரு நங்கை, காமத்தால் மீளியுண்டபோதும், தன்னைப் பற்றிய நினைவினை மறந்து அதில் திளைப்பவள் எனவும், அவ்வேட்கை தனிந்த பின்னர் வைகறைப் பொழுதில் மனநிறைவோடு எழுவாள் எனக் கபிலர் பாடினார்.⁷¹ ஆண் பெண் தனிம வாழ்க்கை, சிறப்புறக் காம இயல்புக்கம் குறைவறத் தீர்த்துப் பெறல் வேண்டும் என்ற கருத்தினை உளவியல் நோக்கில் ஆசிரியர் எடுத்துரைத்தார். மேலைநாட்டு இலக்கியங்களில் பல, காம வாழ்வின் தோல்வியை எடுத்தியம்பித்

சங்க இலக்கியம் மட்டும் அதன் வெற்றிப் பெருமதத்தை இயல்பாகப்
பாடியது. ⁷²

பரணர், ஒளவையார் ஆகியோர் பாடல்கள், குறித்தொகை ஓர்
உளப்பகுப்பாய்வு எனும் தலைப்பில் ஆராயப்பெய்தும்.

அகநானூற்றுப் பாடல்கள்

அகநானூற்றில் எழுபத்து மூன்று பாடல்கள் தலைமகள், தன்
நெஞ்சிற்கு உரைப்பனவாக இயன்றன. ⁷³ அவற்றுள் பாலையில் நாற்பத்தியொன்று-
பதும், குறிஞ்சியில் பனிரெண்டும், முல்லையில் ஏழும், நெய்தலில் மூன்றும்,
மருதத்தில் இரண்டும் என்ற முறையில் அமைந்தன. ⁷⁴

கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார், பாடல் ஒன்றில், ஒருமைப்-
பாட்டுணர்வு (Integration) இமையோடுவதைக் காணலாம். ⁷⁵

'உறந்தையன்னை பெறலு நன்கலம்', 'வழுதி கூடல் நாளநீகாடி நாமும்
நறுமதல்', 'கருவூர் முன்றறை தென்னீர் உயர்கரைக் குவைய தன் ஆன்பொருதை'
என, மொழியால் குறுகிய நிலையில் நாட்டுணர்வு (Narrow Nationalism)
கொண்ட வேந்தர்கள், உணர்வு எனும் பரந்தபட்ட ஒருமைப்பாடு (Broader
Nationalism) கொள்ள வேண்டும் என்ற உட்கிடக்கையும் புலப்படும்
வகையில் பாடினார். பாடலில் 'வாடா வேம்பு' என்ற சொல்லாட்சி,
ஆளுமைக்கோட்பாடு வகையில், மரபுக் கோட்பாடு (Trait theory) ⁷⁶
சுட்டப்பட்டதாகக் கருதலாம். கொடியில் வரையப்பட்ட வேம்பு வாடாது
எனக் கலையின் அழியாத தன்மையினை இயம்பினார். இவருடைய இந்த வெளிப்-
பாடு கீட்சின் ("Ode on the Grecian Urm " என்ற கவிதையோடு
ஒப்பு நோக்கற்குரியது. ⁷⁷

"காவிரி கடலோடு கலக்கும் இடத்தில் இறா மீனொரு வந்து
மாலையோடு அலைகள் மீள்கின்றன. அதுபோல என்ன அலைகளும் மனித மனத்தைத்
தாக்கி அவனைப் பிறழச் செய்கின்றன" எனக் கருத்துரைத்தார் காவிரிப்பூம்பட்டினத்துத் காரிக்கண்ணனார்.⁷⁸

"கழைமாழ் காவிரித் கடல்மண்டு பெருந்தறை
இறவொரு வந்து கோதையொரு பெயருந்
பெருங்கடல் ஒதம் போல
ஒன்றில் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே

என்பன அப்பாடல்களாம்.

பெண்மையின் இயல்புகளை, ஓர் உளப்பகுப்பாய்வாளர் போல்
துல்லியமாக அளந்து அறியும் வல்லநராகக் காட்சியளிக்கின்றார் எயினத்தை
மகனார் இளங்கீரனார்.⁷⁹ அன்பு, மடன், சாயல், இயல்பு, எஃபுநெகிழ்க்குங்
கிளவியொரு பிறநல்லியல்புகளும் கொண்ட நங்கை நல்லாளோடு ஒன்றிக் கலந்த
விடுகின்ற கோட்போடே உயரிய கோட்பாடு எனக் கூறினார் புலவர்.
பாரசீக நாட்டுக் சித்தனையாளர் உமர்கயாமின் இப்பியல் கோட்பாடு
(Hedonistic principle)⁸⁰ இவ்வி பாடலில் இமையோடியது.

'புயலென ஒலிவருந் தாழிருந் கூந்தல்', 'செறிதொடி முன்கை நங்காதலி'
எனும் சொல்லோவியங்கள் கொண்டே தலைமகளை நிகைந்து தலைமகன் மகிழ்த்-
தனன் ஆதலின், அன்மைக் காலப் புதுமை ஒவியர் 'பாபிலோ பிகாசோ'வின்
கற்பனையுணர்வு⁸¹ இப்பாடலில் மிளிர்ந்ததாகக் கொள்ளலாம்.

அகநானூற்றின் ஏனைய பாடல்களுக்கு இம்முறையிலேயே ஆய்வு
செய்து அரிய உண்மைகளை அறியலாம்.

உற்று நோக்கல் முறை (Method of Observation)

இயற்கையையும் வாழ்க்கைதனையும், புறக்கண்ணாலும் மனக்கண்ணாலும்
கூர்ந்து நோக்கித் தங்கள் பார்வைகளை இவ்வுலகிற்குத் தந்துள்ளனர் சான்றோர்.

"அறிவுத் தொகுக்கமுடிந்த ஒருங்கே வாழ்க்கைப் பெற்ற சான்றோர், தங்களிடம் நட்புக் கொள்ள வருபவர்களின் ஆளுமைக் கூறுபாடுகளை (Personality aspects) நன்கு ஆய்ந்த பின்னரே தொடர்பு கொள்வார். கெழுதகைமைக்குப் பிறகு சிந்திக்கும் இயல்பு அவர்களிடத்தில்தான்" என்றார் கபிலர்.

. "பெரியோர்
நாடி நட்பின் அல்லது
நட்டு நாடார் தம்ஒட்டியோர் திறத்தே" 82

என்பது அவருடைய சமூக உளவியல் பார்வை.

"நாள்தோறும் இன்பமும் இளமையும், எய்களை நிறைவி போன்று விரைவாகக் கழியும்" என்பது சான்றோர் ஒருவரின் பட்டறிவு. 83

"சமுதாயத்தின் முடிகளாகத் தன்புத் தருத் தீயவர்களையும் திருத்தவதைச் சான்றோர்கள் தங்கள் கடமையாகக் கருதுவர்" 84 என்றார் கந்தரத்தனார்.

"இசை, இன்பம், ஈதல் ஆகிய முன்றையும் நிரல்படப் பெற்ற வாழ்வோர் நிறைவான வாழ்வு பெறுவர்" 85 என்பது கருவூர்திகோசனாரின் தனிப்பார்வை (Personal Observation).

"நட்புத் தத்துவத்தின் மாண்பு விளங்கும் வகையில், சான்றோர்கள், தொடர்புடையார் கொடுக்கும் நஞ்சினையும் விரும்பியுண்ணும் நனிநாகரிகராக இருப்பர்" எனும் அரிய செய்தியினை எடுத்தரைத்தார் ஒரு புலவர். 86

"முகத்திற்கு முன்னர், உரைக்கப்படும் முகமனை, எந்தச் சான்றோரும் விழையார். புகழ்மொழிகளைக் கேட்பதற்கு முன்பாகவே அவர்கள் நாணுவர்" என்பது சிடங்கில் குலபதி நக்கண்ணின் உளவியல் பார்வை. 87

"முன்னையோர் சேமித்த செல்வத்தினைப் பொருளீட்டுத் முயற்சி-
யின்றிச் சிதைப்பவர்கள் செல்வர் எனப்படார். பொருட்செல்வம் இல்லாமல்
இல்லறம் நடத்துவோரின் வாழ்க்கை, இரத்தலைக் காட்டிலும் இளிவரல் உடையது"
என்பது⁸⁸ பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவின் உரத்த சிந்தனை (loud
thinking).

சினம், காமம், கழிகண்ணோட்டம், அச்சம், பொய்ச்சொல்,
அன்புமிகவுடைமை, தெறல், கருமை ஆகியவற்றோடு பிற குற்றங்களையும் கடிந்த
ஆட்சி செய்தலே வேந்தலுக்கு விழுமிய ஆளுமை என்பது பாலைக் கவுதமனாரின்
ஆளுகைப் பரிந்துரை.⁸⁹

பொருளை ஒருவரிடமிருந்து இரக்குப்போந்து, தாழ்ந்து பணிந்து
இழுகத்தோடும் அடக்கத்தோடும் யாசித்தல், உலகத்தியற்கை. கடனாகப்
பெற்ற பொருளை மீட்டும் அவரிடம் தருகின்றபோது அப்பணியும் தாழ்ச்சியும்
மறைதலும் உலகத்தியற்கைதான் என்று கவித்தொகையிற் அறிவுரை புகல்கிறார்
பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ.⁹⁰

அகநானூறு

உடலை விடுத்த உயிர் பிரிவதாயிலும், கனிய இடப்பக்கமாக வீழின்
அதனைப் புலி, தன் இரையாக ஏற்று உண்ணாது என்றார் வெள்ளாடியனார்.⁹¹
இது சுற்றுச்சூழல் உற்று நோக்கலில் அடங்கும் (Environmental Observation)

அறத்திலிருந்து வழுவாத இல்வாழ்வும், பிறர் இல்லம் அடைந்து
பொருளை இரவாத பெருமிகுமற் புகழைத் தரும்⁹² என்பது பாலை பாடிய
பெருங் கடுங்கோவின் நடைமுறை வாழ்க்கை உற்று நோக்கல் (Practical-
-world, observation) ஆகும்.

"இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியங்களத்தில், ஒருபடை கொண்டு வருபடையைப் புறமுதுகிடச் செய்யும் தல்கண்மை உடையோர்க்கு வெற்றி எளிது" என்று களம் கண்ட புலவர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மன்னார் கூறினார்.⁹³

புறநானூறு

"தனித்த வாழ்வில் ஒரு மனிதனுக்குப் பொருளும் இன்பமும், சமுதாயம் விதித்த கட்டுப்பாடுகளுக்குட்பட்ட பெயரும் பீடும் நல்கும் அறத்தின் வழிப்பட்டால் அவை பழிக்கப்படா"வென்று ஒழுக்கம் தழுவிய உற்று நோக்கலை (Morality based observation) க் கோவூர்கிழார் கூறினார்.⁹⁴

ஒருவனையொருவன் தன் முனைப்பின் காரணமாக அடுதலும், அவ்வடுதலின் காரணமாக ஒருவன் இறத்தலும் மனிதன் தோன்றிய காலத்தொட்டுத் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்ற ஒருசெயல் என்றும், அதனைத் தவிர்ப்பது அவ்வளவு எளிய செயல் அன்று என்றும் நடப்பு வாழ்க்கை உற்று நோக்கலை (Real life Observation) இயம்பினார், இடைக்குன்றர் கிழார்.⁹⁵

"மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்"⁹⁶ 'செல்வத்துப்பயனே ஈதல்'⁹⁷ 'உலகம் இன்னாதது, இயன்ற வரையில் இனிமை காண முயல்வது அறிவுடையோர் கடன்'⁹⁸ என்பன உலகம் பற்றிய பிற சான்றோரின் தனிமப் பார்வைகளாம்.

வாழ்க்கை வரலாற்று முறை (Case History Method)

பொருநராற்றுப்படையில், முடத்தாமக் கன்னியார், சோழன் கரிகாழி பெருவளத்தானைத் தாய் வயிற்றில் சுருவாக (Foetus) இருந்த நிலை தொடங்கி, முருகனைப் போன்று சீற்றம் மிகுந்த வேந்தனான நிலை வரை

தயன்ற அளவு

பாடியமை கொண்டு⁹⁹ சோழனின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை முழுமையாக அறிய முடிகின்றது. அவன் உளவியல் வெற்றி தோல்விகளைப் பற்றிய கனிப்பினைக் கூறுதற்கு, அடிப்படைச் செய்திகள், பாடலில் பல இடங்களில் குறிக்கப் பெற்றன. பிறப்புத் தொடங்கிப் பல ஆண்டுகள் அவனை ஆழ்ந்து உற்றுநோக்கி அவனுடைய ஆளுமை இயல்புகளையெல்லாம் ஆசிரியர் நிரல்பட எடுத்தரைத்தார். எனவே, உளவியலார் கூறும் இவ்வரிய முறை பற்றிய அடிப்படை அறிவு முத்தாமக்கண்ணியாரிடம் இருந்தது என்பது கன்கூடு.

பட்டினப்பாலையில், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பற்றிய செய்திகள் விரிவாகக் காணப்பெறுகின்றன. "சிங்கக் குருளை கூட்டினர் வளர்ந்ததைப் போன்று வளர்ந்து, இன்னல் பலவற்றை அனுபவித்து அரசுரிமையைத் தவறாமல்^{சோழன்} பெற்றான் என்றார், கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார்.¹⁰⁰ தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போழ்தே இகல் இயல்புக்கம் (Instinct of Pugnacity)¹⁰¹ அமைந்ததாகக் கூறினார் புலவர். சோழன், மலை அகழ்வதற்கும், கடல் தூர்ப்பதற்கும், வான் வீழ்த்தற்கும் வளிமாற்றற்கும்¹⁰² உரிய ஆற்றலையும் தன்னம்பிக்கையினையும் உடைமைக்குக் காரணம், அவன் கருவாக உருவெடுத்த சூழலும் வளர்க்கப் பெற்ற முறைமையுமாகும் என்பது புலவரின் கனிப்பாகும். "புதல்வர்கள் ஓடியாடி மகிழ்கின்றனர்; மகளிர் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் காமத்தையுந் காதலையுந் மகர்கின்றனர்; மன்னவன் எப்பொழுதும் கவலையின்றி வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு வீற்றிருந்தான்"¹⁰³ என்று அவனுடைய சிறப்பியல்புகளை உளவியல் நோக்கில் எடுத்தியம்பினார் புலவர். பிரெஞ்சு நாட்டு வீரன் நெப்போலியன் வாழ்க்கை இத்தகையதாகவே உள்ளது என்பது நினைத்தற்குரிய செய்தியாகும்.

குறுந்தொகை

குறுந்தொகையில், "பெண் கொலை புரிந்த நன்னன்"¹⁰⁴

இத்தகு ஆய்வித்குரியவன் என்பது மட்டுமே அறியக் கிடைக்கின்றது. இவனைக்

குறித்த விளக்கத்தினைத் 'குமுந்தொகை - ஓர் உளவியல் பகுப்பாய்வு' எனும் கட்டுரையில் காணலாம்.

பதிற்றுப்பத்து

சேர மன்னர்கள் என்மரைப் பற்றிய பாடல்கள் உளவியல் நோக்கில் வாழ்க்கை வரலாற்று அணுகுமுறையில் அமைந்தன எனினும், கருத்து விளக்கத்திற்-
காகக் குமுட்டுரிக் கண்ணாரி பாடிய பாடல்கள் எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றன.

"இமைய வரம்பின் நெடுச்சேரலாதனை ஈன்ற தாய், வயிறு
குறையின்றி விளங்குவானாக", ¹⁰⁵

"கடவினை எல்லையாகக் கொண்டு நிலவுலகத்தை முறையாக ஆட்சி
புரிந்த நின் முன்னோர்களைப் போல நீயும் புகழ் குன்றாமல் நெடிது வாழ்-
வாயாக", ¹⁰⁶

போரறத்தில் திறன் மிக்க சேரலாதனே, ¹⁰⁷

இந்நிலவுலகத்தினையே நின் மறந் மிகுந்த புகழினால்
நடுங்கத் செய்யும் ஆற்றல் பெற்றவன் ¹⁰⁸

வேற்றுப் புலவத்தில் யாங்குகள் பல கழியுற்படித்
தங்கிப் பகைவர்தம் ஊர்களை எரிக்கு இரையாக்கும்
சீற்றம் கொண்டவன் நீ ¹⁰⁹

ஹக்கற்பினையும் அடங்கிய மென்மையையுடைய
உந்தேவி, ஊடிய சூழலிவந் இனிய மொழிகளைக்
கூறும் பண்புடையவன் ¹¹⁰

மாரி பொய்த்தாலும், கலையுள்ளம் கொண்டவர்-
களுக்கு பரிசிற் பொருளைத் தருதலில் சேரலாதன்
பொய்த்தல் செய்யான் ¹¹¹

திருமலைப் போன்ற அழியாப் புகழ் கொண்ட
நின் வீரமும் பண்பும் பாராட்டற்குரியன¹¹²

என்று சேரனின் பிறப்பு, மரபு, வளர்ப்பு, தறுகண்மை, புகழ், உரிமை
மனைவியின் மாண்பு, வாய்மை ஆகிய பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஆசிரியர் அமைத்தார்.

புறநானூறு

சிறகுடி கிழாந் பண்ணி, ஒக்கூர் மாசாத்தி, பேகன் போன்றோர்,
வரலாற்று முறை ஆய்விற்ருளிய பெருமக்களாயினும், அமிழ்துவளை தீங்கனி ஒளவைக்கு
நந்த அதியமாந் நெடுமானஞ்சியே இவன் ஆய்விற்ரு உளிய பொருளாக எடுத்திக்
கொள்ளப் பெற்றான்.

அமரர்ப்பேணி, ஆவுதியருத்தி, அருந்பெறல் மரபின் சுருப்பினை
இந்நிலவுலகிற்குக் கொணர்ந்த, தன் மரபில் தோன்றிய முன்னோர் போல
வெற்றிப் பெருமதம் கொள்ளல்,¹¹³ சிறியிலை நெல்லியை ஒளவைக் கீந்தமை,¹¹⁴
புலவர்கட்கு இனியனாகவும், பகைவர்கட்கு இன்னானாகவும் விளங்கியமை,¹¹⁵
வறியவர்களின் சுற்றத்திற்குத் தலைமையேற்றல்,¹¹⁶ பகைவர்களைச் சீற்றத்-
தோடு நோக்கிய ஆற்றிலைச் சீற்றத்தால் தன் சிறுவனைக் கண்டபோதும்
கண்ணிலாள் செம்மைநிறம் மாறாதிருத்தல்,¹¹⁷ விருந்தினர்களிடம் தலைநாட்
போன்ற விருப்பமுடைமை;¹¹⁸ வறுமைக்காலத்திலும் விறவியர்தம் துயர்துடைக்கும்
மாண்புடைமை;¹¹⁹ எவரேனும் இளையன் என்றிவனை இகழ்ந்தால் அவர்கள் மீது
கருஞ்சினங்கோடல்;¹²⁰ சிறிய கள்ளாயினும், பெரிய கள்ளாயினும் பகுத்தன்னும்
இயல்புடைமை;¹²¹ வீட்டின் கண் செருகிய குெலிகோல் போல அமைதியாகவும்
மற்றதன் காண்ட படுகனையென போலப் போரிக் களத்தில் தன் ஆற்றலைப் புலப்-
படுத்தும் பெற்றி¹²² போன்ற பல அரிய பண்புகளை ஒளவையார் பன்னெருங்
காலம் உற்றுநோக்கி அதியனைப் பற்றிய ஒரு மதிப்பீட்டினை (Evaluation)
நமக்கு நல்கியுள்ளார். 'எத்திசைச் செவனும் அத்திசைச் சோறே' என்று

பெருமீதம் கொண்டு இப்புலவரே, அதியமான் இறந்த பின்னர், "இனிப் பாடுநரும் இல்லை; பாடுநர்க்கு ஒன்று ஈடுநரும் இல்லை"¹²³ என்று பாடியமை சிந்தித்தறி-
குரியது. நான்தோறும் எட்டுத்தேர் செய்யுள் தச்சர், அதியனுக்காக ஒரு
திங்கள் உழைத்து அரியதேர் ஒன்றினைச் செய்து தந்தார் என்று அவர் உரைப்-
பதிவிருந்து¹²⁴ அதியனைப் பற்றி அவனோடு தொடர்புடையவர்கள் எவ்வளவு
நாட்டிற் கொண்டிருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது.

முன்னம் (Suggestion).

'யானையென்ற உவமைவழி உளவியல் கருத்தேற்றம்' என்ற
கட்டுரையில் முன்னம் விரிவாக விளக்கப் பெறுகிறது. அகநானூற்றில் பாலை பாடிய
பெருங்குருங்கோ, தலைமகன் கூற்றாகப் பாடிய பாடலில், தலைவியின் உட்கிடக்கை,
அவளுடைய குறிப்பு மொழியின் வாயிலாக வெளிப்பட்டது என்று, உளவியல்
குட்பத்தோடு விளக்கினார்.¹²⁵

பாண்டியன் கானப்பேரெயில் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி, படைத்த
தலைமகள் ஒருத்தி, தன் தலைமகனின் மனப்பாங்கினை அறிந்து வைத்து அவனிடம்
ஊடல் கொள்ளாமல் அவனிடமிருந்து விலகுவது போல் நடத்தினாள். "நீயிர் மும்
அழகிய பரத்தையர்க்குப் பொருந்தியவள் ஆவீர். இச்செல்வனுக்கு நாங்கள்
பொருந்தியவர்கள் ஆவோம்"¹²⁶ எனக் கூறி மகனைத் தழுவித் கொண்டாள்.
மகனைப் பற்றிய குறிப்பு, தலைமகனின் மனத்தை மாற்றியது. தலைமகனிடம்
அன்பு மொழிகள் கூறி உரையாடினாள்.

மனைவியை விடுத்த மற்றொருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும்
முடிவுக்கு வந்துற்றான் ஒரு தலைமகன். ஆயின், தன் மகனைக் கண்ட அளவில்,
தான் செய்வது தவறு என்று உணர்ந்து, தன் போக்கினை மாற்றிக் கொண்டாள்.¹²⁷
தலைமகனின் தவற்றைத் தான் நேரிடையாகக் கூறாமல், மகனை அவன் பார்வையில்

தோஷம்படிச் செய்து மனமாற்றத்தினைக் குறிப்பினால் அறிவுறுத்தி அம்முயற்சியில் வெற்றி கண்டார் தலைவி என்று, உளவியல் துட்பம் விளங்கப் பாடினார் செல்லா ரிக் கோசிகன் கண்ணனார்.

அறிவுரை_புகழல் (Counselling)

மதுரைக்காட்சியில் மாங்குடி மருதனார், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனுக்கு அவன் ஆளுமைக்கும், புகழுக்கும், தான் எனும் நினைப்பிற்கும் ஊறு நேரா வண்ணம், அவன் மனம் கொள்ளும் வகையில் எடுத்தரைத்த கருத்துக்களும்,¹²⁸ கவித்தொகையில் வளர்ப்பு மகளைப் பிரிந்த செவிலிக்கு முக்கோற்பகவர் எடுத்தரைத்த செய்தியும்,¹²⁹ புறநானூற்றில் ஊன்பொதி பசங்குடையார் அரியணை ஏறிய நெய்தலங்கானல் இளஞ்சேட் சென்னிக்குக் கூறிய மொழிகளும்,¹³⁰ பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்குக் குடபுலவியனார் செவிகைப்பக் கூறிய மாற்றமும்,¹³¹ மலையமான் மக்களைக் காத்தற் பொருட்டுக் கோலார் கிழார், குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவனிடம் நிகழ்த்திய உரையும்,¹³² வையாவித் கோப்பெருந் பேகனிடத்துக் கண்ணகி காரணமாகக் கபிலர் இயற்பிய பரிந்துரையும்,¹³³ பாண்டியன் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் சமுதாய நலன் கருதித் கல்வி குறித்துக் கூறிய செய்தியும்,¹³⁴ பாண்டியன் அறிவுடை நம்பிக்கு வரிவாங்கும் முறை குறித்துப் பிசிராந்தையார் நிகழ்த்திய பொழிவும்¹³⁵ உலகின் இயல்பு குறித்து மக்களுக்குப் பங்குருக்கை நன்கணியார் விடுத்த வேண்டுகோளும்¹³⁶ உளவியல் நோக்கில் சிறந்த அறிவுரைகளாகும்.

சமீத_செய்வித்தல் (Mediating)

சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவனை கருவரை முற்றுகை-யிட்ட போழ்து ஆலத்தா ர்கிழார், வீரத்தால் ஒத்த வேந்தனோடு போர் உடற்று-வதே முறைமையின்பாற்பட்ட செயல் என்று கூறிப் பகைமைதனைத் தணிக்கக்

கூறியமையும்¹³⁷ சோழன் நலங்கிள்ளி உறையர் முற்றியிருந்தானையும் அடைத்திருந்த நெடுங்கிள்ளியையும் நோக்கித் குடிப்புவனைப் பொருளாகக் கொண்டு நிகழ்த்திய அறவுரையும்¹³⁸ பெற்ற மக்களோடு இகல் உணர்வு கொண்டு களப்புதல் அறிவுடைய செயல் அன்று என்று புல்லாற்றார் எயிற்றியனார் கோப்பெருஞ் சோழனுக்குக் கூறிய நன்மொழியும்¹³⁹ சந்த செய்வித்தல் எனும் அறவுரையின் பாற்பட்டதாகும்.

அறத்தொடு நிறைவு (Marriage Counselling)

தலைவியொருத்தி, தலைமகன் ஒருவனை உளமொத்திக் காதலித்த மறைவடக்கச் செய்தியினை (confidential)ப் பெற்றோர்களுக்கு உளவியல் முறையில் எடுத்துரைத்து, வதுவைக்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளல் எனிய செயல் அன்று எனத் தோழியின் கூற்றாகக் கபிலர் இயற்பினாரார். "இகலணர்வு கொண்ட இருபெரு வேந்தர்கட்கிடையே போரிற்றுத் த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் சான்றோர் யாங்ஙனம் இருபேரக்சநிலையில் இருப்பாரோ அந்நிலையில் அறத்-
தொடு நிற்கும் தான் இருப்பதாகத் தோழி கூறினார்.¹⁴⁰

எளித்தல், ஏத்தல், வேட்கையுரைத்தல், கூறுதலுசாதல், ஏதீடு, தலைப்பாடு, உண்மை செப்புந் கிளவி என அறத்தொடு நிறைவில் பல பிரிவுகள் உள்ளன என்று இலக்கணம் வகுத்தார் தொல்காப்பியனார்.¹⁴¹

தலைவி அறத்தொடு நிறைவு

அகநானூற்றில், கபிலர் பாடிய பாடல் ஒன்று, தலைவியே தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்பதாக இயன்றது. இயற்கை நல்கிய நாடகக் காட்சியை, மந்திகள் முருங்கு நோக்கி, மகிழ்தற்குரிய நாட்டினையுடைய தலைமகனைப் புறக்கண்ணால் கண்டவர்கள் பலர். ஆயின் உள்ளத்தால் நோக்கிய அவ்வமயம் முதல் உறக்கம் கொள்ளாத நிலையில் தான் மட்டுமே இருப்பதாகத்

தலைவி தன் பெண்மைக்குப் காதலெனத் தூய உணர்விற்றும் கறைதோன்றாத வகையில் குறிப்பாக அறத்தொடு நின்றாள் தலைவி. ¹⁴²

நற்றாய் - அறத்தொடு - நிற்பல்

"காமர் கரும்புனல் கலந்தெம்மோடு ஆடுவாள்" என்ற குறிஞ்சிக் கவியுள், ¹⁴³ தோழி, தலைமகளின் களவு வாழ்க்கையைத் தன்னிடம் விரிவாக எடுத்துரைத்ததைக் கேட்டு வேலுவழியின்றித் தன் கணவனிடம் நிகழ்ந்ததை நிகழ்ந்தவாறே எடுத்துரைத்தாள். நற்றாய் உரைத்ததைச் செவிமடுத்த கணவனும் பிற நெருங்கிய உறவினரும் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தனர்.

செவிலி, நற்றாய்க்கு அறத்தொடு நின்ற திறமும், இக்குறிஞ்சிக் கவியிலேயே நவிலப்பட்டமையை அறியலாம்.

தோழி - அறத்தொடு - நிற்பல்

தோழி, அறத்தொடு நின்றதாகச் சங்கப் பாடல்களில் பல சான்றுகள் உள்ளன. ¹⁴⁴

வரைவுகடாதலையும் ¹⁴⁵ ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கித் திருமண அறிவுரை வகையினி் அடக்கலாம்.

வாழ்த்துறையும் - பாராட்டுறையும் - வழுந்தல் (Greeting and Felicitating)

வேந்தர்களை வாழ்த்தும் முகத்தான், புலவர்கள் பல பொதுப் பணிகளைச் செய்யுமாறு ஊக்கினர். "உன்னிடத்தில் பரிசில் வேண்டி இரவலர்கள் வருவர். அவர்களுடைய முகத்தின் குறிப்பினை அறிந்து அவர்கட்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்த அவர்களிடம் பற்றிக் கொண்டுந் வறுமையைப் போக்குவாயாக" என்று இருப்பிடரித்தலையார், பாண்டியன் கருங்கை ஒளிவாட் பெரும்பெயர் வழுதியை வாழ்த்தியதன் வழி, ¹⁴⁶ இரவலர்களிடம் தாழ்வு மனப்பான்மை வாராத வண்ணம் காக்குமாறு அவனிடம் உரைத்தார்.

"கொடிய துன்பத்தினைக் கொடுக்கும் நிரயம் போன்ற மாக்களோடு ஒன்றாமல், பிறந்த குழந்தையைக் காப்பவர்களைப் போன்ற நின் நாட்டு மக்களைப் பாதுகாப்பாயாக!"¹⁴⁷ என நரிவெருஉத்தலையார் சேரமான் கருவூர் ஏறிய ஒள்வாட் கோப்பெருஞ் சேரல் இருப்பொறைக்கு வாழ்த்திக் கூறிய பின்னர், அவன் ஆற்ற வேண்டிய இன்றியமையாப் பணி குறித்துக் கூறினார்.

"முருகன், சுற்றவன், வாலியோன் ஆகிய தெய்வங்களோடு ஒப்புமை கூறிப் பேசப்படுந் அளவிற்கு ஆற்றல் பெற்றவனே! உனக்கு அரிய செயல் என்று ஒன்று இல்லை. நின்னிலும் நிலையில் தாழ்ந்த எளியவர்கள், மணி நோகாவண்ணம் அவர்களைப் புரப்பாயாக! அவ்வாறு அவர்களைப் பாதுகாத்து ஞாயிற்றைப் போல் வலிமையினையும் திங்களைப் போல் மென்மையினையும் கொண்டு நீ பன்னெடுங் காலம் வாழ்வாயாக!"¹⁴⁸ என்று பாண்டியன் இவ்வந்திகைப் பள்ளித் தஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார், பாராட்டிப் பின்னர் அவனுடைய சமுதாயக் கடப்பாட்டினை அவனுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

புறநானாற்றில், வாழ்த்தியல் துறையிலும்,¹⁴⁹ செவியறிவுடைய உத் துறையிலும்¹⁵⁰ புலவர்கள் பாடிய பாடல்களையும் ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி உளவியல் துறை பயின்று வந்தனவையாகக் கொள்ளலாம்.

உலகியல்_கூறல் (Current trends)

"விருந்த புறந்தருதல் எனும் உலகியல் கருதியே தலைமகன் பொருள்வயின் பிரிந்தான். ஆற்றியிருத்தல் நின் கடன்" எனத் தோழி கூறுவதாக இளந்தேவனார் உலகியலின் திறத்தினைக் கூறினார்.¹⁵¹

"தமர் வருவிருந்தயர்தல்' எனும் உலகியல் கூறி தோழி தலைமகனை வரைவு கடாவினாள்" என்றார் கண்ணப்பல்லனார்.¹⁵²

"அடைந்தாரைப் பாதுகாத்தலே அறம். தலைவியைத் தனியே விடுத்தப் பொருள்வயிற் பிரிதல் முறையோ?" எனத் தன்னிச் செய்தல் எனும் உலகியல் கூறிச் செலவழங்குவிக்க முயன்றார் தோழியொருத்தி. ¹⁵³

இல்லறம் இனித நடைபெறப் பொருள் மேற்செல்வது முறையாயினும் வாடைக்காலத்தில் தலைவியைப் பிரிவது அறிவுடைமையாகாது என்றார் மதுரை ஈழத்துப் பதன் தேவனார். ¹⁵⁴

தனக்கும் தலைமகனுக்கும் உள்ள தொடர்பினை, ஊரவர் அறிந்த அன்னையிடம் உரைப்பரோ எனக் கவன்றாள் தலைவி. அன்னையின் கோட்டால் தலைவி உலைந்ததாக ஊரவர் கருதினார். இந்நெறிப்பு நிகழாதெனில், உலகியலைத் தெளிந்த தோழி கூறியதாக, உலோச்சனார் பாடினார். ¹⁵⁵

குழிந்தொகையில், கிடங்கில் குலபதி நக்கண்ணி, ¹⁵⁶ அம்மவன், ¹⁵⁷ பெருங்குங்கோ ¹⁵⁸ ஆகியோர் பாடல்களிலும் உலகியல் ஓர் உளவியல் முறையாகப் பயன்பெற்றமையை நோக்கலாம்.

"ஊரவர் பழிக்கஞ்சியே தலைமகன், தலைவியை நோக்கி வந்தறி-
றான். அவன் வருகையின் உள்நோக்கம் அருளன்று என்பதனை உலகியல் நடப்புக் கொண்டு அறிந்துரைத்தார் தோழி. 'உளமொந்து வரின் வருக! அல்லாமற் போயின் பரத்தையர் மனையில் உறைக!'" என இடித்துரைத்து, அவன்மனம் நல்வழிப்படுப்படித் கூறினார் தோழி. ¹⁵⁹

"அழகே உருவான பெண், சிறுநா ரில் பிறந்து, வேந்தர்களின் கண்களில் பட்டுவிட்டால், அவளை மணம் பேசவே விழைவர். பெற்ற தந்தை, உடன்படாமற் போவானாயின், இவள் பொருட்டுப் போர் எழுதலைத் தவிர்க்க இயலாது. தன் அழகினால் ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்த அவளே, அவ்வுருக்கு அச்சத்தினை விளைவித்தல் உலகியலோடு ஒத்துச் செல்லும் ஒரு நிகழ்வாகும்"

160.

என்று மதுரை மருதவிள நாகனார் உரைத்தார். இதனைத் தவிர்த்து முடியாத தவறாகவே புலவர் கவித்தார்.

முடிவுரை

பண்பாடு

(வேந்தர்களையும், சமுதாயத்திலு் உயர்ந்தோரையும், திருத்தவதைக் கடமையாகக் கொண்ட புலவர்கள், அவரவர்களின் உளவியல் வலிவு மெலிவுகளைத் துல்லியமாக அறிந்து வைத்தனர். அவர்களுடைய உளவியல் அகத்திற்கு (Psychological Ego) ன்று நேராவண்மும் தங்களுடைய உளவியல் அகம் மீது ராவண்மும் காத்துக் கொண்டு சொற்களைத் தேர்ந்து அளவோடு தனித்த முறையில் உரைத்ததால்தான் அவர்களுடைய முயற்சிகளில் வாகை சூடினர். தன்னைத்தானே நோக்கல் என்ற அகக்காட்சி முறையினால், கற்றறிந்த ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் திருத்திக் கொண்டதால், சமுதாயத்தில் குற்றங்கள் குறைந்து, பண்பாடு மிகுந்தது என்ற கூறலாம்.) அறத்தொடு நின்றல் என்ற உளவியல் முறை, மிகப் பழங்காலத்திலேயே தமிழகத்தில் நிலவியது என்ற அரிய செய்தியை ஐரோப்பியரும் ஏனைய மேலைநாட்டாரும் அறிவராயில் தமிழரின் பண்பாட்டைப் பெருமதி உலக அரங்கில் பீடுநடைபோடும்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. G.D. Boaz, General Psychology, p.31.
2. W.H. Masters et al, Human sexual response, pp.51-52.
3. B. Klein muntz, Essentials of Abnormal Psychology, pp.168-169.
4. K. Menninger et al, Theory of Psycho. analytic technique, p.52-55.
5. Krishna Rayan, Suggestions and statement in Poetry, pp.31-36.
6. Benjamin Jowelt, The four Socratic Dialogues, pp.26-39.
7. Benchara Branford, Eros and Psyche. p.260.
8. நற்.3, 6, 16, 62, 77, 80, 103, 105, 126, 141, 157, 169, 190, 204, 205, 209, 265, 298, 308, 312, 319, 346, 349, 352, 356, 377, 384.
10. நற். 301.
10. நற்.3, 16, 62, 103, 105, 126, 141, 157, 205, 298, 308, 312, 346, 352, 384.
11. நற்.6, 77, 140, 190, 204, 209, 265, 356, 377.
12. நற்.211, 349.
13. நற்.169.
14. நற்.80.
15. நற்.3:6-8.
16. F.C. Bartlett, Remembering, pp.61-72.
17. நற்.16:1-11.
18. S. Freud, Beyond the pleasure principle, pp.42-43.
19. நற்.62:4.
20. நற்.62:5.
21. Hadas Moses, A Hist. of Greek Literature, pp.61-72.
22. நற்.103:10-11.

23. நத.103:6-8.
24. Boaz, Know your mind, pp.21-24.
25. நத.105:5-7.
26. நத.105:7-8.
27. நத.126:8.
28. நத.141:1-7.
29. நத.157:1-2.
30. E.L. Thorndike, Human Learning, p.122.
31. I.P. Pavlov, Lectures on conditioned reflexes, pp.20-25.
32. M.K. Goldstein et al, Behaviour modification of husbands and wives, pp.10-16.
33. நத.205:7-11.
34. நத.240:1-2.
35. C.G. Jung, The Integration of Personality, pp.36-43.
36. J.L. Katz et al, Archives of general Psychiatry, pp.131-142.
37. Farberow et al, A Comprehensive suicide prevention programme, pp.71-93.
38. நத.298:7-8.
39. Allers et al, The successful Error, pp.31-43.
40. S. Freud, The Ego and the Id., p.53-67.
41. K.C. Garrison, Growth and Development, pp.121-158.
42. நத.308:8-11.
43. J.G. Miller, Living systems, pp.193-237.
44. Fromm Reichmann, Loneliness, pp.1-15.
45. நத.312:1-9.
46. Collins English Dictionary, p.1178.
47. நத.346:1-11.

48. நத. 384:9-11.
49. S. Freud, Basic writings of Sigmund Freud, pp.61-79.
50. Hilgard etal, Introduction to Psychology, p.608.
51. நத. 6:2-4.
52. P. Watzlawick etal, Pragmatics of human Communication, pp.16-29.
53. நத. 6:9-11.
54. நத. 77:8-12.
55. நத. 140:8-12.
56. நத. 204:9-11.
57. நத. 209:6-9.
58. நத. 377:6-9.
59. C.R. Ruckmick, Psychology of feelings and emotions, pp.67-74.
60. நத. 169:1-3.
61. J.B. Watson etal, Journal of Expt. Psychology, pp.1-14.
62. S. Freud, Beyond the pleasure principle, pp.81-103.
63. நத. 80:4-9.
64. நத. 211:1-9.
65. J. Money etal, Journal of nervous and mental Disorders, pp.487-499.
66. நத. 94:1-2.
67. நத. 349:8-10.
68. குற. 11, 29, 62, 63, 70, 71, 100, 101, 116, 120, 128, 151, 168, 182, 199, 267, 274, 312, 347, 376, 401.
69. N. Katherine etal, Alienation, Existentialism and Education, pp.72-77.
70. குற. 101:1-6.
71. குற. 312:1-8.

72. Menninger, The human mind, pp.139-140.
73. அகம். 3, 5, 19, 21, 24, 33, 43, 47, 51, 62, 77, 79, 83, 87, 93, 109, 121, 126, 131, 136, 142, 144, 149, 152, 162, 164, 167, 169, 174, 181, 191, 193, 198, 199, 208, 212, 214, 225, 230, 239, 245, 258, 262, 279, 280, 284, 287, 289, 291, 297, 299, 303, 304, 322, 327, 335, 337, 338, 339, 342, 343, 351, 353, 361, 365, 371, 372, 373, 377, 379, 381, 390.
74. அகம். 3, 5, 19, 21, 33, 43, 47, 51, 77, 79, 83, 87, 93, 109, 121, 123, 133, 149, 167, 169, 181, 191, 193, 199, 225, 239, 245, 279, 287, 289, 291, 297, 299, 303, 327, 335, 337, 339, 343, 351, 353, 361, 365, 371, 373, 377, 379, 381; குறிஞ்சி. 62, 142, 52, 62, 98, 208, 212, 258, 262, 322, 338, 342, 373; முல்லை. 24, 144, 164, 74, 214, 284, 304; நெய்தல். 230, 280, 390; மருதம். 126, 136.
75. அகம். 935-6, 20-2.
76. E. Kretchmer, Physique and character, pp.78-86.
77. John Keats, Lamia and others poems.
78. அகம். 123:11-14.
79. அகம். 225:1-5.
80. இராம. பெரியகருப்பன், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, ப.73.
81. Collins English Dictionary, p.1107.
82. நற். 32:7-9.
83. நற். 46:1-2.
84. நற். 116:1-2.
85. நற். 214:1-3.
86. நற். 355:6-7.
87. குறிஞ்சி. 252:6-7.

88. குறுந். 283:1-2.
89. பதிற். 22:1-4.
90. கலி.பாலை. 21:1-4.
91. அகம். 29:1-4.
92. அகம். 155:1-3.
93. அகம். 174:1-3.
94. புறம். 31:1-2.
95. புறம். 76:1-2.
96. புறம். 186:2.
97. புறம். 189:7.
98. புறம். 194:6-7.
99. பொருநர். 130-132.
100. பட்டினப். 220-227.
101. Yearbook of the International Law Commission, p.374.
102. பட்டினப். 271-272.
103. பட்டினப். 295-299.
104. குறுந். 292:5.
105. பதிற். 20:27.
106. பதிற். 14:19-22.
107. பதிற். 11:16.
108. பதிற். 12:8.
109. பதிற். 15:1-2.
110. பதிற். 16:10-11.
111. பதிற். 18:11-12.
112. பதிற். 15:39-40.
113. புறம். 99:1-4.
114. புறம். 91:9-11.

115. புறம். 94:1-5.
116. புறம். 95:8.
117. புறம். 100:10-11.
118. புறம். 101:3.
119. புறம். 103:11-12.
120. புறம். 104:6.
121. புறம். 235:1-3.
122. புறம். 315:8-7.
123. புறம். 235:17.
124. புறம். 87:2-4.
125. அகம். 5:19-20.
126. அகம். 26:19-20.
127. அகம். 66:7-17.
128. மதுரைத். 197-205.
129. கவி. பாலை. 8:12-24.
130. புறம். 10:1-6.
131. புறம். 18:27-30.
132. புறம். 46:1-8.
133. புறம். 143:1-15.
134. புறம். 183:1-10.
135. புறம். 184:1-10.
136. புறம். 194:1-7.
137. புறம். 36:9-13.
138. புறம். 45:1-9.
139. புறம். 213:4-16.
140. குறிஞ்சிப். 27-29.
141. தொல். பெருந். பெருந். 12.

142. அகம்.82:14-18.

143. கவி.குறிஞ்சி.341, 20-21, 22-25.

144. நற்.165:6-9, நற்.173:8-10, குறந்.52:1-5, குறந்.333:1-6,
ஐங்.220:1-5, அகம்.2:14-17, அகம்.48:23-26.

145. நற்.15:6-10.

146. புறம்.3:24-26.

147. புறம்.5:6-7.

148. புறம்.56:15-21.

149. புறம்.13:4-9.

150. புறம்.35:27-34.

151. நற்.41:6-10.

152. நற்.159:6-12.

153. நற்.337:1-10.

154. நற்.368:9-12.

155. நற்.372:8-13.

156. குறந்.252:1-6.

157. குறந்.318:5-8.

158. குறந்.398:1-8.

159. ஐங்.46:1-4.

160. புறம்.349:5-7.

பிறழ்நிலை உளவியல் கருத்துக்கள்

பிறழ்நிலை உளவியல் கருத்துக்கள்

முன்னுரை

ஆங்கில நாடகப் புலவர் 'டேக்ஸ்பியர்', 'மேக்பெத்' எனும் துன்பியல் நாடகத்தில் வரும் லேடி மேக்பெத், 'டங்கனை'க் கொல்லும்படித் தன் கணவன் மேக்பெத்தைத் தூண்டுகிறாள். பிறருடைய வற்புறுத்தலுக்கு இரையாகும் அவளும், அக்கொடிய செயலைச் செய்தான். உள்ளத்தால் களங்கம் கொண்ட லேடி மேக்பெத், இரண்டாம் நிலை ஆளுமைக்குட்பட்டு (Secondary Personality), இரவில், உறக்கத்தில் நடக்கும் நோயினால் அவதியுற்று, மனநலம் குன்றி வாழ்க்கையின் அடிப்படை நலன்களைக் கூடத் துய்க்காமல் அல்லலுற்றாள் என்று, எழுதினார் டேக்ஸ்பியர்.^{1அ} நனவிளி நிலையில், அவள் மேற்கொண்ட செயல்களே உளவியலார் நோக்கில்பிறழ் நடத்தையாகும் என்று கோல்மென் என்ற அறிஞர் கருதுகிறார்.^{1ஆ}

கிரேக்க நாட்டறிஞர் யூரிபிடிஸின் நாடகம், மெடியாவில், ஒரு தாய் தன் குழந்தைகளைக் கொன்றமையும், சோஃபாக்ளீசின் 'எடிப்பஸ் ரெக்ஸ்' மற்றும் எலக்டிராவெனும் படைப்பில் சுட்டப்பட்ட கூடாவுறவுகளும் இதனுள் அடங்கும் என்றார் அவர்.^{1இ}

ஆங்கில இலக்கியத் திறனாய்வாளரும் கட்டுரையாளருமான 'தாமஸ் டிக்வின்சி' (1785-1859), தான் எழுதிய 'கஞ்சா துகரும் ஆங்கிலேயரின் ஒப்புதல்' என்ற நூலில் தன் மனத்துள்ளே தோன்றிய கனவுகளையெல்லாம் ஒளிவு மறைவு இன்றி உரைத்தார்.² சமுதாய நோக்கில் மாறுபட்டதாக இக்கனவு இருந்தமையால்தான் இதனை பிறழ்நிலை நடத்தையென்று கருதினர்.³

ஜோனதான் எட்வர்ட்ஸ் (1703-58) என்ற அமெரிக்கச் சிந்தனையாளர், தனது படைப்பொன்றில்³ நிரையம்புகுவோர் அடையும் துன்பங்களை விளக்கியுள்ளார். இதனைக் கொண்டு, இவருள்ளத்தில், பிறர் துன்பங்கண்டு மகிழும் போக்குப் பதிந்திருந்தது எனலாம்.

பிறழ்நிலை நடத்தை - ஒரு விளக்கம்

சட்டமும் சமுதாயமும் வரையறுத்த விதிகளுக்குட்பட்டு ஒருவன் நடப்பானேயாகில், அவன் இயல்பு நடத்தையுடையவன் என்று மதிப்பீடு செய்யப் பெறுவான். இதற்கு முரணாக, அறிந்தோ அறியாமலோ, அவன் நடப்பானேயாகில், அவன் பிறழ் நடத்தையன் எனக் கருதப் பெறுவான் என்று கப்ளன் என்ற அறிஞர், 'கருவியின் சட்டம்' என்ற கோட்பாட்டினையுருவாக்கிப் பேசுகிறார்.⁴

உல்மேனும் சிரச்னரும், உலகம் பழித்ததை ஒரு தனியன் ஒழித்தால், அது சாலம் என்றும் கூறினர். ஒரு சமுதாயத்தில், பொறுத்தற்குரிய பிழையைச் சிலர் செய்வதைக் கருதி, அச்சமுதாயத்தையே இழிந்த சமுதாயம் என ஒதுக்குதல் கூடாதென்றும் உரைத்தனர்.⁵

ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தில் தனிப்பட்ட ஒருவனின் இடம் யாது என்பதனை உணர்த்துவதே மேற்கூறிய அறிஞர்களின் கருத்தாம்.⁶

இயல்பு நடத்தை - ஒரு விளக்கம்

தனி மனிதன், ஒருவனின் இயல்பு நடத்தையின் இலக்கணம் உரைப்பது அரிது என்றே, அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.⁷ எந்த ஒரு நாட்டிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் அமையாமல், பண்பாடு, நாகரிகம் ஆகியவற்றால் வேறுபடுகின்ற பல சமுதாயங்கள் இயங்கி வருவதே இதற்குக் காரணமாகும்.

அ) உலக நலக்குழுவின் விளக்கம்

ஒரு தனியன், உடல்நலம், மனநலம், சமுதாயப் பொறுப்பு ஆகிய முன்றினையும் இயல்பாகக் கொண்டிருந்தால் மட்டுமே அவனை இயல்பு நடத்தையன் என்று கணிக்க வேண்டும் என இக்குழுவின் அறிக்கை பகர்கிறது.⁸

ஆ) உள் மருத்துவர் கார்ல் மெனிங்கரின் விளக்கம்

உலகத்தோடொட்ட ஒவ்வொருவரும், ஒப்புரவு மனப்போக்குள்ளவனுமே இயல்பு நடத்தையன் என, மதிப்பீடு செய்யப் பெறுவான். வல்லமை; மனநிறைவு;

விதிகளை மதித்தல், கூர்த்த அறிவு ஆகியன மட்டும் இயல்பு நடத்தையாகாது. மக்கட் பண்பும், பதட்டமின்மையும், இன்முகமுமே விழுமிய மனநலத்தின் இலக்கணமாகக் கொள்ளலாம் என்று கூறினார் மெனிக்கர்.⁹

இ) உளவியல் அறிஞர் இங்கிலிஷின் விளக்கம்

சற்றுச் சூழலுக்கேற்ப வாழ்வதும், வாழ்க்கையை நுகர்வதற்கே மனிதன் பிறக்கிறான் எனக் கருதுபவனும், பரந்து பட்ட சமுதாயத்தில் தன்னுடைய இடம் எது என்று தெளிபவனுமே நல்ல மனநிலையுள்ளவர்கள் என்றார் இங்கிலிஷ்.¹⁰

ஈ) சமூகத் தொண்டர் போயின் விளக்கம்

தன்னையும் காத்துச் சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்புகளையும் முறையாக நிறைவு செய்பவனே மனநலமுள்ளவன் என்கிறார்¹¹ அறிஞர் போய்.

பிறழ் நடத்தை - விளக்கம்

செயற்கரியன செய்தல், மிகுபணிவு, மிகுவன்மை, பேரறிவான்மை ஆகியன பிறழ் நடத்தையின் சாயல்கள் என்று அமெரிக்க உள மருத்துவக் குழுவின் அறிக்கை பகர்கிறது.¹²

விதித்தன செய்வதிலிருந்தும் விலக்கியன ஒழித்தலிலிருந்தும் வேறுபடல்

பிறழ்நிலை நடத்தையை வரையறை செய்கின்ற போழ்து, மிகுந்த பொறுப்புணர்வோடு செய்தல் வேண்டும் என்று புளுமெல் கூறுகிறார்.¹³ போர்க்காலத்தின்போழ்து நிகழ்ந்த கொலைகளையும் குற்றங்களையும் சமுதாயம் முறையான செயல் எனக் கருதினால், அவற்றையெல்லாம் இயல்பு நடத்தையென்றே கொள்ளல் வேண்டும் என்கிறார் அவர்.

அமெரிக்க உளவியல் கழகத்தின் அறிக்கை

தன்னையும் காத்துக்கொள்ளாமல் சமுதாய விதிகளையும் புறக்கணிப்பவனே பிறழ் நடத்தையன் என்று அமெரிக்க உளவியல் கழகம் கருதுகிறது.¹⁴

பிறழ் நடத்தையின் இலக்கணம் குறித்து, ஆல்போர்ட்,¹⁵ பந்தரா,¹⁶ கார்ன்,¹⁷ சகோடர்,¹⁸ மாசுலோ,¹⁹ ரோகர்ஸ்²⁰ ஆகிய அறிஞர்களும் விளக்கம் தந்துள்ளனர்.

படைப்பாற்றல் பிறழ் நடத்தையில் அடங்குமா?

கலையிலும் அறிவியலிலும் தனித்து விளங்கிய வல்லுநர்களை மன நோயர்கள் என்று லம்ப்ரேர்சோ கருதினார்.²¹ அவ்வாறு கருதுதற்குரிய வாய்ப்பு ஏதும் இல்லை என்று ஜூடா அக்கருத்தினை மறுத்தார்.²² மேக்கினோனும் ஜூடாவின் சிந்தனையை வழிமொழிவது போன்றே கூறினார்.²³

அழுக்காறு, சினம் ஆகியனவற்றை அறவே நீக்கித் தன்னுடைய குறை நிறைகளை ஆய்ந்து அறிபவனே இயல்பான நடத்தையுடையவன் என்று ராபின்சன் எழுதிய 'ரிச்சர்டு கோரி' என்ற கவிதையை மேற்கோள் காட்டி இயல்பு நடத்தையையும், பிறழ் நடத்தையையும் விளக்குகிறார் கோல்மென்.²⁴

மனநோயின் வகைகள்

நரம்புத் தொடர்பான நோய்களுள் சிலவற்றைப் பற்றி ஓரளவு இலக்கியங்களை விருந்து அறியலாம். படபடப்பு (Tension), மீவெறுப்பு (Phobia), மன அதிர்வு (Hysteria), மனச் சோர்வு (Hypochondria), மனச்சிதைவு (Paranoia) உணர்வு விடை நிலை (Schizophrenia), ஆளுமைச் சிதைவு (Personality Disorder) ஆகியன இந்நோய்கள் என்று அமெரிக்க உள மருத்துவக் குழு உரைக்கின்றது.²⁵

இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பட்ட நோய் நீக்க முறைகள்

கிரேக்க நாடக ஆசிரியர் அரிஸ்டோபேனஸ், "மேகங்கள்" என்ற நாடகத்தில், சவுக்கால் அடித்தல், நோயாளியைக் குளிர் நீரில் அமிழ்ச் செய்தல் போன்ற கடுமையான முறைகளைப் பயன்படுத்தினார் என, உளவியல் அறிஞர் ரேப்கின் (1966) கூறுகிறார்.²⁶

மருத்துவ முன்னோடிகள்

மருத்துவத்தின் தந்தையெனப் போற்றப்படும் இப்போ சிரேடஸ், மனித உடலில், நால்வகை இயல்புகள் இருப்பதாகக் கூறினார். இவற்றுள் சிறு மாறுபாடு ஏற்பட்டாலும் மனநிலை பிறழும் என்று நம்பினார்.²⁷ மனநோய்க்குக் கடவுளின் சீற்றம் காரணம் இல்லையென்றும் கூறினார்.²⁸

சீனா, எசிப்து, அரேபியா போன்ற நாடுகளில் உரக்கக் கத்தல், பசித்திருக்கச் செய்தல், இறையை வழிபடுதல், மறையொலி முணுமுணுத்தல் ஆகிய முறைகளைக் கையாண்டதோடு ஆட்டின் கழிவையும் மயக்கம் தரும் பொருளையும் ஒன்றாகக் கலந்து நோயாளிகளை உட்கொள்ளச் செய்வர்.²⁹

சிரேக்க நாட்டில், மதத் தலைவர்கள், மன நோயாளிகளுக்காகத் தொழுகை நடத்தி, அவர்கள் மனநிலையைச் சமப்படுத்தக் கலைகள் பலவற்றில் ஈடுபடுத்தினர். குதிரையேற்றம், நெடுந்தொலைவு நடத்தல் போன்ற பயிற்சிகளைத் தந்தும் அவர்களை இயல்பு நிலைக்குக் கொண்டுவர முயன்றனர்.³⁰

பிளேட்டோவும் அரிஸ்டாடிலும்

மனநலம் குன்றியவர்களிடம் பரிவோடு நடக்க வேண்டும் என்றும் அவர்களை இயல்பு நடத்தையாளர்போற் கருதி ஒதுத்தல் கூடாதென்றும் பிளாட்டோ கூறினார்.³¹ இப்போ சிரேடஸின் கருத்துக்களை முழுமையாக ஏற்று, அவற்றையே மனநோய் நீக்க முறைகளாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரிஸ்டாடில் கூறினார்.²⁷

சங்க இலக்கியங்களில் பிறழ் நடத்தை நிகழ்வுகள்

நினைத்தயுண்ணும் பேய் மகளினை துணங்கையாட்டத்தை நக்கீரர் குறிப்பிடுகிறார். இஃது ஒருவகைப் பிறழ் நடத்தை என்று பதினாறாம் நூற்றாண்டின் உளவியல் அறிஞர் பாரசெல்ஸின் ஆய்வு முடிவு கொண்டு கணிக்கலாம்.³² பதட்டம், சீற்றம், விரைவாக ஆடுதல், உணர்வு மாறுபாடு ஆகியன, அடுத்தடுத்துத் துணங்கையில் நிகழ்வதால் இதனைப் பிறழ் நடத்தைச் செயல் எனக் கருதலாம். இதற்கும் தீங்கு செய்யும்தெய்வங்களின் செயலுக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை என்பதனை

அவர்தம் கருத்துக் கொண்டே தெரியலாம்.³³ கலையில் வல்ல ஆடவரும் பெண்டிரும் துணங்கையாரும் தன்மையர் என்று பிற சான்றோர்க்கும் குறித்தனர். இதனை ஒரு குழு நடனமாகவும், ஆடும்போழ்து கைபுணர்ந்து ஆடுவது எனவும் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் கூறுகின்றார்.³⁴ "துணங்கைக் கூத்தாரும் மக்கள் உள்ள சேரி என, அக்கூத்தாடுவோர் வாரும் பகுதியைப் பற்றி மதுரைக்காஞ்சி பகர்கிறது.³⁵ திருவிழாக்காலங்களில் மக்கள் துணங்கையாடுவர் என ஔவையார் கூறுகிறார்.³⁶

"முழாவிழித் துணங்கைக்குத் தழுஉப் புனை"³⁷

"நிரைதொடி நல்லவர் துணங்கை"³⁸

"முழவிழித் துணங்கை தூங்கும் விழவு"³⁹

எனப் பிறரும் கூறினர்.

பழந்தமிழர்களின் குழு நடனங்களில் துணங்கையும் ஒன்று, என்று டாக்டர் சுப. அண்ணாமலை கூறியுள்ளார்.⁴⁰ எனவே குழு நிலையில் அஃது இயல்பு நடத்தையாகவும், தனியவன் நிலையில் பிறழ்நிலை நடத்தையாகவும் கொள்ளலாம்.⁴¹

திருமாவளவன், பகைவர்களை வெல்வதற்காக எறிந்த வேலிலும், கடத்தற்குரிய கானம், வெம்மையானதென்றும், அவன் செங்கோலைக் காட்டிலும் தலைவியின் தோள் மெல்லிது என்றும், தலைமகன் கூற்றாக அமைந்த பட்டினப்பாலையில் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் பாடியுள்ளார்.⁴² திருமாவளவன் இரு முரண்பட்ட இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பதாக, ஆசிரியர் குறித்துள்ளமையால் உளவியலார் நோக்கில் இவன்நடத்தை பிறழ் நடத்தையாகவே கணிக்கப் பெறும்.

குமட்டுர்க் கண்ணனார், இமையவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின் பிறழ் நடத்தையினைப் பூத்த நெய்தலில், கூறினார்.⁴³

ஔவையார், அதியமான் நெடுமானஞ்சியைப் பாடும்போழ்து, 'நீர்த் துறைபடியும் பெருங்கிறு போலத் தனக்கு அவன் இனியன் என்றும், அதன் கடாம் போலப் பகைவர்க்கு இன்னான்" என்றும் பாடினார்.⁴⁴

மேற்குறிக்கப்பட்ட முரண்பட்ட இயல்புகள் அனைவர் வாழ்விலும் அமையக் கூடியவை. மருத்துவ முறையில் அளந்து அறிய இயலாதவை. எனவே இத்தகைய இயல்புகளை இயல்பு நடத்தையின்பாற் சார்த்தியுரைத்தல் தகும். சமுதாயத்திற்குத் தீங்கு நேர்கின்றபோழுதுதான் பிறழ்நடத்தையாகக் கருத வேண்டும் என்று மர்.பி கூறினார். ⁴⁵

புலவர்கள், வேந்தர்களின் சீற்றத்தினையும், பகைவரிடத்துப் பரிவு காட்டாத தன்மையினையும் போற்றிப் பாடியிருப்பிலும், அவர்கள் உள்ளம், வேந்தர்களின் மனதைச் சமநிலைப் படுத்தவே விழைந்தது. உளவியல் பகுப்பாய்வுப்படித் தடையிலா உரையாடல்முறையில் ⁴⁶ அவர்களோடுமனம் விட்டுப் பேசிப் பண்படுத்த முயன்றனர் என்று கருதுவதே சாலச் சிறந்தது.

நற்றிணையில் பிறழ்நிலை உளவியல் நிகழ்வுகளும் செய்கிறதும்

நங்கையொருத்தி, தான் பெற்ற குழந்தையைப் பேய் பறிப்பதாக அஞ்சி, அறிவு மயங்கித் தான் யாது செய்கிறோம் என்று உணராமல், அக்குழந்தையைக் கை விட்டாள் என்று அறிவுடை நம்பி கூறுகின்றார். ⁴⁷ இந்நிகழ்வு ஓர் உவமமாகவே இவரால் கூறப் பெற்றது.

பேய் எனும் இல்பொருட் காட்சியைக் கண்டு, உணர்வு பிறழ்ந்த நிலையில், தன் அறிய குழந்தையையே, இரை கொடுத்த மங்கை நல்லாளைப் புலவர் தன் வாழ்நாளில், நேர் கண்டிருக்க வேண்டும். அவளுடைய அவலநிலை, அவர் உள்ளத்தை வாட்டியிருக்கவும் கூடும். பேய் எனும் இல்பொருட்காட்சியைக் கண்டு மனம் பதறாமல் குணிவோடு இருக்கப் பழக வேண்டும் என, ஏனையோருக்குப் பரிந்துரை போல ஆசிரியர் பாடியிருப்பது கருதுதற்குரியது. போதிய பாதுகாப்பு இன்மையால்தான் அம்மங்கை நல்லாள், அத்தகைய பிறழ் நடத்தைக்குரியவளாயினாள் என்பதனைத் தனியாள் உளவியல் வரலாற்று ஆய்வு முறை கொண்டு, அறியலாம். ⁴⁸ இதே போன்றதொரு நிகழ்வினைப் புறநானூற்றில் அரிசில்கிழாரும், ⁴⁹ பரணரும் சுட்டுகின்றனர். ⁵⁰

போரில் கணவனையிழந்து கொண்ட மகவிரான சூழலில், அவர்கள் செய்வதறியாத தங்கள் குழந்தைகளைத் தவிக்க விட்டிருக்கலாம் என்றே கருதத் தோன்றுகிறது.

பெண்ணொருத்தி, தன் உறுப்பொன்றினைக் குறைத்து, அதன்வழி மகிழ்வற்ற அரிய நிகழ்வொன்றினைமதுரை மருதனின் நாகனார் குறிக்கின்றார்.⁵¹ தன்னைத் தானே துன்புறுத்தி மகிழ்தற்குரிய விந்தை நடத்தை, பிறழ் நடத்தையின்பாற்படும். துன்புறுவது அவள் என்றாலும், அது ஏனையோர் உள்ளத்தில் அச்சம், மருட்கை போன்ற மெய்ப்பாடு தோன்றுதற்கு வழிகோலும் ஆதலின், அஃது பிறழ் நடத்தையின்பாற் சார்த்தியுரைக்கப்படும். இத்தகு நடத்தை 'மசோக்கிசம்' எனப்பெறும்.⁵² பாடல் பரத்தை கூற்றாயிருத்தலாலும், "ஒருமுலையுறுத்த திருமா வுண்ணி"யைக் கண்ணியாகக் கருதுதற்கில்லையென்று நற்றிணையைப் பதிப்பித்த ஆசிரியர் கருதுகிறார்.⁵³ இஃது ஆய்விற்குரியது. திருமாவண்ணி, தன்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்ட வழி, காதலன் மீது அவளுக்குள் ஈடுபாட்டினைப் புலப்படுத்தினாள் என்றும், பாடல், அன்பின் ஐந்தினைகளுள் ஒன்றாகிய மருதத்தைச்சார்ந்ததாகையால் காம வேறுபாட்டு நிகழ்வினைப் பாடலாசிரியர் துட்பமாக உணர்த்தினார் என்று கோடல் பொருத்தமுடைத்தாம்.

கடவுளையே இழித்துரைக்கும் துணிவு, ஒரு நங்கை நல்லாஸிடம் இருந்ததாகப் பிரம்மசாரி உரைக்கின்றார். "தலைவியின் நலன், சிதைந்தமைக்குக் காரணம் தலைமகனேயென்று அறிந்த பிள்ளையும், ஏ முருகே நீ வந்துற்றமையின், மடவையாவாய்" எனத் தோழி கூற்றாக அமைத்தார் புலவர்.⁵⁴ வாழ்க்கையில் நிகழும் பிழைகளுக்குத் தங்கள் ஊழை நொந்து பேசுவதுதான் இயல்பு நடத்தையின்பாற்படும். மனிதன் ஒருவனை நோக்கி, "மடவையையெனக் கூறுதலே நாகரிகமற்ற செயல் என்று சமுதாயம் கருதும். அங்ஙனம் இருக்க, முழுமுதற் கடவுளான முருகனையே "மடவை" என, அழைத்தமையால், இம்மடந்தை பிறழ் நடத்தையள் என்று, முடிபு கொள்ளலாம். பிறழ் நடத்தையைக் கற்பு நிலையினின்றும் பிறழ்ந்தவள் என்று தவறாகக் கருதிவிடக் கூடாது. சமுதாயம் அஞ்சுகின்ற கடவுளை நோக்கி அஞ்சாமையுடன் உரை நிகழ்த்திய செயல் ஒன்றே, இவன் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது. அக்கண்ணோட்டத்தில் தான் அவள் பிறழ் நடத்தையள் எனக் கணிக்கப் பெற்றது.

மனப்பக்குவம் வாய்ந்த ஆண், பெண், தம் காதலையோ காமத்தையோ பிறர் முன்னிலையில் குறிப்பாகக் கூடப் புலப்படுத்த மாட்டார்கள். அஃது அருவருக்கத் தக்க செயலாகும். இவ்வாறு மறைத்து வைத்து நுகர்ச்சி பெறுதலே, நாகரிகச் செயலாகச் சங்க காலத்தில் மதிக்கப் பெற்றது. ஏனையோர் முன், காமத்தையோ காதலையோ வெளிப்படுத்தினால் அஃது தூய்மையான அன்புடையோர் வாழ்விற்கு இடையூறுகள் பலவற்றை விளைக்கும் என்றும் கருதினர். பிறர் முன் காமம் மற்றும் காதலை வெளிப்படுத்துவதை உளவியல், "பிறர் காமம் கண்டு மகிழல்

(Voyeurism)⁵⁵ என்றைக்கின்றது. தலைமகள் ஒருவன், தலைவியைப் புன்னைச் செடியின் முன்பாகக் கண்டு அவளைத் தழுவ முற்பட்டான். புன்னையை உடன் பிறந்தவளாகக் கருதுவாயாகயென்று, முன்பொருமுறை அன்னை கூறிய மாற்றம், தலைவியின் நினைவிற்கு வந்துற்றது. உடனே தலைவனை நோக்கி, "உடன் பிறந்தவள் முன்பாகக் காதலை வெளிப்படுத்துவது முறையாகாது" எனக் கூறி அவன் செயலுக்குத் தான் நாணுவதாகத் தலைவியுரைக்கின்றாள்.⁵⁶ பெயர் அறிந்து கொள்ள இயலாத புலவரின் இப்பாடலில், பிறர் புணர்வு கண்டு மகிழ்தல் என்ற பிறழ்நிலை நடத்தை குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியமையை நோக்கலாம்.

"அன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே
அம்ம நாணுதும் நும்மொரு நகையே"

என்ற அடிகளில் அச்செய்தியுரைக்கப் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

குறுந்தொகையில் பிறழ்நிலை உளவியற் செய்திகள்

மள்ளர் குழுமிய விழவு, மகளிர் தழுவிய துணங்கை, மற்றும் மக்கள் குழுமிய இடங்களிலெல்லாம் தன் தலைவனைத் தேடியும் காணாமற் துணுக்குற்றாள் தலைவியொருத்தி.⁵⁷ இதனால் இவள் மன அதிர்வு, மனவாட்டம்,⁵⁸ அரற்றல்⁵⁹ ஆகிய நோய்கட்கு ஆட்பட்டாள் எனலாம். எவருடைய துணையும் இன்றித் தமிழளாய்த் திரிந்து பலரும் வினவாமலேயே தானும் ஓர் ஆடுகள மகள், தன் கை பற்றிய

பீடுகெழு குரிசிலம் ஓர் ஆடுகள் மகன் என்று தலைவி கூறியதாக, ஆதி மந்தியார் பாடலை யர்த்த திறம், தலைவியின் பிறழ்நிலையுள்ளத்தை அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

"நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்
குடிமுறை குடிமுறை தேரின்
கெடுதலும் உளரோ நங்காத லோரே" ⁶⁰

என்று வெள்ளித்தியார் பாடியதிலிருந்து, பாதுகாப்பற்ற நிலையில், ஒரு பெண் செய்வ-தறியாது திரிந்தனள் என்ற உண்மை, புலனாகின்றது. இல்லின்கண் அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்தும் ஒரு பெண், அதனை விட்டு வெளியே வந்து, இவ்வாறு பல இடங்களிலும் சுற்றித் திரியும்போன்று, அவள் மனம், ஏனைய பெண்களைப் போன்று இயல்பு மனதாக இராது. சிந்தனை, சொல், செயல் ஆகியனவற்றில் உறுதியாக மாற்றம் காணப்பெறும். அதனால் சுற்பிற்கு இழுக்கு நேராவண்மை, அவள் நடத்தையில் உறுதியாகப் பிறழ்வு காணப்பெறும். இத்தகு நடத்தைதான், சமுதாயம் அவளைப் புறக்கணிப்பதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்ட பெண், புறக்கணிக்கப் பட்டவள் (destitute) என்று கருதலாம்.

பொருட்செல்வம் மட்டுமே, வாழ்வில் மனநிறைவினைத் தராது என்றும் புலவர் இப்பாடல்வழி உரைத்தமையும் நோக்குதற்குரியது. "நெடிய மொழிதலும், கடியனர்தலும் செல்வம் அன்று; தங்களைச் சேர்ந்தோரின் புன்கண் அஞ்சும் பண்பே செல்வம்" என மிளைசிழான் நல்வேட்டனார் உரைத்தமையும், மனம்தான், மனிதனைச் செல்வனாக்குகிறது என்று ரஸ்கின் ⁶¹ கூறிய கருத்தும் இவண் ஒப்பு நோக்கற்குரியன.

ஒரு தனியவன், இரவு நேரத்தில் நீண்ட நேரம் கண்விழித்திருக்கும் பயிற்சியினைப் பெற்றிருந்தாலும், அவனையும் அறியாமல் நள்ளிரவில் கண்ணயர்ந்து விடுவான். ஆயின் இரவு முழுதும் துயிலாமல் மறுநாள் இயல்பாகத் தன் பணிகளை ஒருவன் மேற்கொள்வானேயாகில் அவன் தஞ்சா நோயினால் (Insomnia) ⁶² அல்லற்படுவதாக உளவியல் அறிஞர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். இந்நோய் உடல்நலத்தை விட மனநலத்தையே மிகுதியாகப் பாதிக்கும் என்றும் அவர்கள் கருதினர்.

உளவியல் அறிஞர்கள் கண்டறிந்த இந்நோயின் குறிப்புப் பற்றிக் கூவன் மைந்தன் சிந்தித்திருக்கிறார் என்று முடிவு கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கின்றது. "துஞ்சா நோய்"⁶³ என்ற சொல்லாட்சி அவர் பாடலில் இடம் பெற்றமையே இதற்குப் போதிய சான்று. இத்துஞ்சாநோய், இரண்டாம் நிலை ஆரோமையை அந்நோயுடையாரிடத்து உருவாக்கிப் பல்வேறு உடல், மற்றும் உள்ளக் குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தும் என்று ஆசிரியர் உரைக்கின்றார். இந்நோய் இத்தகைத்து என்பதனை வினைத்தொழிற்சோகீரனார் விளக்கினார். "மீன்கண்டி தஞ்சம்போழ்தும் தனியவன் தஞ்சா நிலையன் ஆதலே தஞ்சாநோயின் அறிகுறி என்று விளக்கம் தந்தார் அவர்."⁶⁴

"உரவுக் கடலொலித் திரைபோல
இரவி னாலும் துயலறி யேனே"⁶⁵

என்று அம்முவனார் பாடியதும் ஈண்டு நினைத்தற்குரியது.

மெலிவுள்ளத்தனாய், ஒரு பெண் செய்த சிறுபிழைக்காக அவளைப் பெண்ணென்றும் பாராமல் கொலை செய்த சிறுமை, நன்னன் என்பானையே சாரும். ஒரு மன்னன் எவ்வாறு இருத்தல் கூடாது என்பதற்கு எதிர்நிலை எடுத்துக்காட்டாக இலங்கினான் இவன். மனித நேயமற்ற, விதிகளை மட்டும் கண்டுடித்தனமாகப் பின்பற்றும் நிறைக்கோட்பாட்டாளனாக⁶⁶ அவன் வாழ்ந்தமையால் தான், அவனிடத்தில், கொட்டது விடாத இயல்பு மனத்தில் ஆழப் பதிந்தது. அவன் ஆழ் மனத்தில், பெண்மை மீது, கருமையான வெறுப்புப் பதிந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய தொரு பதிவிற்கு, அவன் தனி வாழ்க்கையில் ஏதேனும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றிருத்தல் வேண்டும். இதற்குப் பல காரணங்கள் கூறலாம். முழுமையான தாயன்பு சிட்டப் பெறாமல் இருக்கலாம்; வாழ்வில் ஏதாவது ஒரு பெண்ணால் சிறுவயதில் இழிவாக நடத்தப்பட்டிருக்கலாம். ∴ பிராய்டு அவர்களின் கோட்பாட்டின்படி⁶⁷ ஆழ் மனத்தில் தொடர்ந்து படியும் பதிவுகள், வெளியுலக வாய்ப்புக் கிடைத்தால் எரிமலை போல வெடித்துச் சிதறும். வெளியுலக வாய்ப்பினை எதிர்நோக்கிய நன்னன்

சிறுமி செய்த சிறு பிழையைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, தன் ஆழ்மனச் சுமைகளை-
யெல்லாம் இறக்கினான் என்று கருதலாம். அவனுடைய மனத்தைச் சான்றோர்கள்
முன்னமேயே முறையாக ஆராய்ந்திருந்தால் இத்தகையதொரு பழி அவனுக்கு வந்திராது.
சமுதாய நோக்கில் அவன் கொடியவனாயினும், உளவியல் நிலையில் அவன் இரக்கத்திற்-
குரியவனே ஆவான்.

ஐங்குறுநூறு

'வெறிப்பத்து' என்ற தலைப்பில் கபிலர் பாடிய பத்துப் பாடல்களும்
பிறழ்நிலை உளவியல் நிகழ்வுகளும் செய்தியும் கொண்டவையே. வெறியெனும் மன
நோயைப் போக்கக் கழங்கினை மெய்ப்படுத்துக் கன்னம் தூக்கி முருகை
மொழிவான்⁶⁸ என்று அவர் பாடியதிலிருந்து, வேலன், உளநோய் மருத்துவனாகவும்,
இறைவனோடு உரையாடும் இயல்பினனாகவும், உளவியல் வல்லநனாகவும் இலங்கினான்
என்பது புலப்படும். கிரேக்க நாடக ஆசிரியர் அரிஸ்டோபேனஸ் குறித்த முறை-
களையே, மனநோய் போக்கக்கபிலரும் குறித்துள்ளமை இங்கு ஒப்புநோக்குதற்குரியது.
வேலனைப் பற்றி 'முதுவாய் வேலன்' என நற்றிணையும்,⁶⁹ "முருகயர்ந்து வந்த
முதுவாய் வேலன்"⁷⁰ எனக் குறுந்தொகையும், "தலைவியின் மனநோயினைப்
போக்க அன்னை வேலனை அழைப்பாள்"⁷¹ என அகநானூறும் பகரும்.

பதிற்றுப்பத்தில் பிறழ்நிலை உளவியற் செய்திகள்

'மெய்யாடு பறந்தலை'யெனும் பெயர் பெற்ற பதிற்றுப்பத்தில், தலை
துண்டிக்கப்பட்டு வீழ்ந்த மனிதவுடல் (torso) குருதி கொப்புளிக்க வீழ்ந்தது என்றார்,
காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்.⁷² இக்காட்சி அந்தி வானத்துக் காட்சியை ஒத்திருந்தது
என்றும் கூறினார். களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரலின் உள்ளத்தில் புதையுண்ட,
பிறர் துன்பங்கண்டு மகிழும் இயல்பினைப் புலவர், உளவியல் நிலையில் அறிந்தார்.
அத்தை நீக்கும் பொருட்டே அவன் மகிழும் வகையில் அவனைப் பாடினார். வேந்தன்
குறிப்பிற் குறிப்புனரும் ஆற்றல் பெற்றவனாதலால், புலவரின் உட்கிடக்கையைப் புரிந்-

திருப்பான். தன் உள்ளத்தில் முள்ளாக இருந்த சாடிசப் போக்கினை, நாளடைவில் உளவியல் முறைகளில் ஒன்றாகிய அகக்காட்சி வழிக் களைந்திருப்பான் என்று உறுதியாகக் கருதலாம். சாடிசம் என்ற பிறர் துன்பங்கண்டு மகிழும் பிறழ்நிலை நடத்தை அவனிடத்தில் இருந்தது என்பது மட்டும் உறுதி.

கவித்தொகையில் பிறழ்நிலை உளவியற் செய்திகள்

ஆறலை கள்வர்கள், வழிப்போக்கரிடத்துப் பொருள் இல்லாமற்போயினும், அவர்கள் அம்பு எய்த புண்ணால் உயிர் துடிப்பதைக் கண்டு இன்புறுவர் எனப் பாலை பாடிய பெருங்குங்கோ கூறுகிறார்.⁷³

பொய்க்கரி கூறிய ஒருவனுக்குக் கீழிருந்த மரம், கவின் வாடும் எனும் செய்தியிணையுரைத்தார் ஆசிரியர்.⁷⁴ இஃது மீவியற்கைச் செய்திபோலத் தோன்றினும் புலவர் குறிப்பது, பிறழ்நிலை உளவியல் செய்தியே. உடல் தூய்மையில்லாத பெண்கள் துளசிச் செடியைத் தொட்டால் அது வாடிவிடும் என்ற செவிவழிச் செய்தியிணையும் ஈண்டுக் கருதிப் பார்த்தால், கரி பொய்த்தான் கீழிருந்த மரம் கவின் வாடும் என நம்பிக்கை கொள்ளலாம். மனவலிமை குன்றியவனே பொய் கூறுவான். அங்ஙனம் கூறுதலால்தான் அவனால் வயிறு வளர்க்க இயலும். மனவலிமையற்றவன் நடத்தை, பிறழ் நடத்தை. அந்நடத்தை சமுதாயத்தில் பெருந்தீங்கினை விளைவிக்கின்றது. எனவே இஃது ஒடித்தற்குரியது என்று கருத்துரைக்கின்றார் புலவர். எனவேதான் மரம் கவின் வாடுவதாகக் குறிப்பிட்டார். பழந்தமிழர் சமுதாயத்தில் பொய் கூறல், ஓர் இனத்தின் பண்பாட்டினையே அழிக்கும் (Cultural genocide) கொடுஞ் செயலாகவே கருதப்பட்டது. இக்கருத்தினைப் பிற சான்றோர்களும் உரைத்துள்ளனர்.

"வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்; மெய் கூறுவல்"⁷⁵ என மருதனின் நாகனாரும், "வழிபடுவோரை ஆராய்ந்து அவர் கூறும் கருத்துக்களை ஓர்க; பிறர் பழி கூறுவோர் மொழியை எஞ்ஞான்றும் நெஞ்சிற் கொள்ளல் வேண்டா; ஒருவரிடத்துத் தீமையிருப்பின், அத்தீமைக்குத் தக அவருக்குத் தண்டனை வழங்குவாய்" எனப் பொய்

கூறுவோரின் இயல்பினை ஊன்பொதி பசங்குடையாரும்⁷⁶ கூறினர். பொய்ம்மொழிகள் கூறிப் புரவலரை வாழ்த்தும் இழிநிலை, தன்னைப் போன்ற புலவர்கட்கு எஞ்ஞான்றும் வந்துற்றதில்லை எனப் பரணரும் கூறினார்.⁷⁷ அறிகரி பொய்யாமை ஆன்றோர்க்குரிய இலக்கணங்களுள் ஒன்று என ஆரிய அரசன், யாழ்ப் பிரமதத்தன் கூறியமையும் இவன் நோக்கற்பாலது.⁷⁸ எனவே பொய்குறல், மனம் பிறழ்ந்த நடத்தை⁷⁹ என்பது சங்கத்துச் சான்றோரின் முடிபு எனத் தெளியலாம்.

சமுதாயத்தினை விட்டு நெடுந்தொலைவு விலகல் (Retreat)⁸⁰

எனும் பிறழ்நடத்தை பற்றிப் பெருங்குங்கோ சுட்டியிருக்கிறார். இன்னார் இனியார் என்ற வேறுபாடின்றி யாவரிடத்தும், இகல் உணர்வு கொண்டு, வாழ்பவர்களுக்குப் புகழ் சிட்டாது. எனவே மற்றவர்களோடு ஒத்துச் செல்லும் இயல்பினை அவர்களால் வளர்த்துக் கொள்ள இயலாமல், மக்களை விட்டு விலகிச் செல்வர். இவர்களிடம் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் ஆற்றல் ஏதேனும் இருப்பின் அவர்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு குறைந்த அளவு மதிப்பினையாவது^{சமுதாயம்} நல்கும். அத்தகையதொரு ஆற்றல் ஏதும் இல்லையாயின் சமுதாயம் அவர்களை முழுமையாகப் புறக்கணித்த விரும். அங்ஙனம் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒருவனைத்தான் பெருங்குங்கோ, பாலைக்கலியில் குறிக்கின்றார்.⁸¹

குற்றத்தினையே கொள்கையாகவும் வாழ்க்கையாகவும் கொள்பவர்கட்குக் கூட, அவரவர் தம் குழுவில் உரிய இடம் உண்டு. சமுதாயத்தை மதியாமல் அதனை விட்டு விலகிச் செல்லும் மக்களுக்கு அத்தகையதொரு வாய்ப்புக் கூடக் சிட்டாது என்று குளோவார்டும் ஒலிதும் கூறுகின்றனர்.⁸² எனவே, பிறழ் நடத்தைகளிலெல்லாம் கருமையானது 'சமுதாய விலகல்' என்று உளவியலார் கருதுகின்றனர். அஃது தற்- கொலைக்கு வழிகோலும் எனவும் இயம்பினர்.⁸³ உளவியலார் நோக்கில் பிறழ் நடத்தை என வரையறுக்கப்படும் சமுதாய விலகலைப் பாலை பாடிய பெருங்குங்கோ புகன்றிருப்பது அவர்தம் உளவியல் சிந்தனையோட்டத்தினை எடுத்தியம்புகிறது. பொய்யான முறைகளில் வரி வாங்கும் மக்களைக் கொலையஞ்சா வினைவர்⁸⁴ என இவர் குறிப்பதும் நினைக்கற்பாலது.

குறிஞ்சிக்கலியில், கபிலர், தற்கொலை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதன் உயிரை விடப் பண்பாட்டினையும் மானத்தினையும் பெரிதாக மதித்தற்குரியன். இந்நிலை-
வுலகில் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் இறக்கப் போவது உறுதி. வாழ்கின்ற காலத்தில் பெருமையோடு வாழ்தலே சிறந்தது. அவ்வாறில்லாமல், விலங்கு வாழ்க்கை வாழ்ந்தால், இச்சமுதாயம் அவனை ஒதுக்கிவிடும். தனிம நிலையில் மானத்திற்கும் சமுதாய நிலையில் பண்பாட்டிற்கும் கேடு வருகின்றபோழ்து, அவன், தன் இன்னுயிரைப் போக்கியாகிலும் அவற்றைக் காத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு சாதல், குற்றமாகக் கருதப்பெறாது என்றே புலவர் உரைக்கின்றார். இதனைத்தான் அவர், "ஒருவன் சாமாறு எனது" ⁸⁵ என்ற அரிய தொடரால் குறித்தார். "இல்லையென்று வருபவர்க்கொன்று ஈயாமல் வாழ்தலிலும் சாதலே மேல்" ⁸⁶ என ஒரு பாடலும், "தங்கள் நிலையில் தாழ்ந்து, எதனையாவது ஒன்றினைத் தருவாயாகயென, யாசிப்பவர்க்கு ஒன்றும் கொடுக்க இயலாமல், தலைமைத் தன்மை வாய்ந்தவன் என்ற பெயரை மட்டும் சுமந்து வாழ்தலைக் காட்டிலும் உயிர் குறத்தலே சாலச் சிறந்தது" ⁸⁷ என மற்றொரு பாடலும் கபிலர் தற்கொலைக்-
குரிய சூழல்களுள் ஒரு சிலவற்றைக் கூறினார்.

தனிம வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒருவன், தற்கொலை புரிந்தால் அது பழித்தற்குரியதென்றும், கடமைகளை நிறைவேற்றிய பின்னர் சாதலும் வாழ்தலும் ஒன்றே என்ற நிலையில் தற்கொலை செய்து கொள்ளலாம் என்பதனைக் குறிப்பாகக் கூறுகிறார் கருந்தோட்கர வீரன். ⁸⁸ மந்தியொன்று, தன் தலைவனின் பிரிவுத் துயர் தாளாமல், தன்பறழைப் பொறுப்புணர்வோடு தன் சிளையிடம் ஒப்படைத்துப் பின்னர் தற்கொலை புரிந்ததாகக் கூறியுள்ளார். கடமை-
யுணர்விருந்து தப்புதல் ⁸⁹ எனும் குற்றத்திற்கு அது உட்படாமல் தற்கொலை செய்து கொண்டதாகக் கூறுகின்றார் புலவர்.

மலையுச்சிக்குச் சென்று அங்கிருந்து கீழே குதித்தல், தற்கொலை செய்து கொள்ளும் முறைகளில் ஒன்று என்பதனையும் இவர் பாடலால் அறிய முடிகின்றது.

உயிரை விடச் சங்க காலத்து மக்கள், பண்பாட்டினையே பெரிதென மதித்தனர் என்ற வண்மையைத் தான் மேற்குறித்த பாடற் பகுதிகள் உணர்த்துகின்றன.

சமுதாய நிலையில், தற்கொலை, இயல்பு நடத்தையாகவும், தனிம நிலையில் அஃது பிறழ் நடத்தையாகவும் அக்காலத்து மக்களால் கணிக்கப் பெற்றது என்று கருதலாம்.

"மருந்தோ மற்று னோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடபூய வந்த விடத்து"⁹⁰

என வள்ளுவரும், "சாவதெளிது அரிது சான்றாண்மை"⁹¹ எனக் கவிமேதாவியாரும் மானத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் முன்னுரிமை தந்து பாடியுள்ளமையும் நோக்கற்குரியன.

"தற்கொலை, உளவியல் நிலையில் பிறழ் நடத்தை ஆயின் சமுதாய நோக்கில் அது குற்றமாகாது" எனப் பன்னாட்டுத் தற்கொலைத் தடுப்புக் குழுவின் உறுப்பினரான டாக்டர் வெங்கோபன், பல ஆய்வு முடிவுகளையும் குறிப்புகளையும் மேற்கோள் காட்டி வானொலியில் பேசினார்.⁹²

சங்கத்துச் சான்றோரும் தற்கொலையை ஒருபிறழ் நடத்தையாகக் கருதியேயுரைத்தனர் என்று முடிவு கொள்ளலாம்.

மருதக்கலியல் 'எடிப்பஸ் காம்ப்ளெக்ஸ்' எனும் பிறழ்நிலை உளவியல் செய்தி ஒன்று குறிக்கப் பெறுகிறது. மனிதன், தன் பகுத்தறிவினால் சமுதாயத்தின் நலன் கருதிச் சில அடிப்படை உறவு முறைகளைப் படைத்துக் கொண்டான். காமம் மற்றும் காதல் உணர்வு கொள்ளத் தகாத சில உறவுகளையும் அறிவு நிலையில் படைத்தான். ஆயினும் விலங்குகளைப் போல அவனிடமும் உடல் என்ற அமைப்பு இருந்தமையால், உணர்வு நிலையில் அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதலில் பல சிக்கல்களைச் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது எனவும் அவற்றுள் ஒன்று, எடிப்பஸ் சிக்கல் என்றும் அபிராய்டு கூறினார். தாய் எனும் நினைப்பு அறிவால் வருவதென்றும் பெண் என்ற நினைப்பு இயல்புக்கத்தால் வருவதென்றும் அவ்வினா கருதுகோள் ஒன்றினை இயம்பினார். வாழ்நாள் முழுமையும், மனிதன் அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் இடையே போராட வேண்டியுள்ளது எனவும் அப்போராட்டப் படிகளில் எடிப்பஸ் சிக்கலும் ஒன்று என்பதே அவர்தம் ஆய்வின் முடிவு.⁹³ விலங்கு இயல்புக்கத்தால் பெண் என்ற உணர்வினைக் கடந்து தாய், உடன்பிறந்தவள், மகள் எனும் அறிவு நிலை உறவுகளைப்

போற்ற, மனிதன் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்றும் அஃது அவ்வளவு எளிய செயல் அன்று என்பதுமே அவர்தம் ஆய்வின் முடிவு. ஒரு மனிதனின் பேச்சினைக் கொண்டு அவனிடம் எடிப்பஸ் சிக்கல் உள்ளதாவென்று ஓரளவு கூற முடியும் என்றும் கூறுகிறார் அவர்.

மருதக்கலியின் ஆசிரியர், மருதனை நாகனார், ஃபிராய்டு அவர்களின் கோட்பாட்டின்படி, எடிப்பஸ் சிக்கலிலிருந்து விடுபட முயற்சிக்கிறார் எனக் கருதலாம்.

"மடக்குறு மாக்களோடு ஒரே அயரும்
அடக்கமில் போழ்தின்கண் தந்தை காழுற்ற
தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற்கு அவனும்
மருப்புப்பூண் கையுறையாக அணிந்து
பெருமான் நகைமுகம் காட்டென்பான்" ⁹⁴

எனச் சொல்லும் அவர்தம் பாடல். இதில் "தந்தை காழுற்ற தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற்கு" என்ற தொடரில், தந்தை காழுற்ற தாய் எனும், சொல்லாட்சிகளை அமைப்பதன்வழி, மருதனை நாகனார் எடிப்பஸ் சிக்கலிலிருந்து விடுபட முயல்கிறார் என்ற உண்மை புலப்படும். இப்பாடலுக்கு விளக்கம் தந்த உரையாசிரியர்களும் கருத்துரைப்பதில் வேறுபட்டனர் என்பதும் நோக்கற்பாலது. ⁹⁵ ஆம்ந்த நோக்குவார்க்கே இச்சிக்கல், காதல் உணர்வினைப் பாடிய புலவர்களிடம் இலை மறை காய் மறையாகக் குறிக்கப் பெற்றது என்பது புலப்படும். மேலை நாட்டறிஞர்கள், இலக்கியங்களை உளவியல் பகுப்பாய்வு முறையில் ஆராய்ந்து எடிப்பஸ் சிக்கல் குறித்துக் கூறிய செய்திகளும் இக்கருத்திற்கு அரண் செய்வது போலவே விளங்குகின்றன. ⁹⁶

தந்தையைக் கொலைபுரிந்த குறிப்பு ⁹⁷

பெற்ற மகன் ஒருவன் தன் தந்தையைக் கொலைபுரிந்தான் என்ற செய்தியை உவமநிலையில், ⁹⁸ சோமுன் நல்லருத்திரன் உரைத்தார். இத்தகைய-தொரு பிறழ் நடத்தை, மிகவும் அரிதாக எங்காவது நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். எனவேதான் புலவர் அதனை உவம நிலையில் குறிப்பிட்டார். வாழ்வியல் நடப்பினையும் ⁹⁹ சங்க இலக்கியம் உணர்த்தத் தவறவில்லை என்பது இந்த உவமம் கூறும் செய்தியால் அறியலாம்.

ஒரு பெண், இரண்டு ஆடவர்களை மணத்தல்¹⁰⁰

சங்க காலத்தில், பரத்தமையைச் சான்றோர்கள் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுப் பாடினாலும் அதனை இழிவாகவே கருதினர். முறையாக மணம் செய்து கொண்டு மனைவியையும் உரிமையோடு வாழும் கற்புடை நல்லாளுக்குக் கொடுக்கும் ஏற்றத்தினைப் பரத்தைக்குச் சான்றோர்கள் நல்கவில்லை.

ஓர் ஆடவன், ஒரு பெண்ணை மணந்து, இல்லறம் மேற்கொண்டால் அவனைச் சமுதாயம் வெகுவாகப் போற்றும். மனைவியை விடுத்துப் பரத்தமை மேற்கொண்டு பிற பெண்களோடு தொடர்பு கொள்வதை ஒழுக்கக் கேடு என்று அது கொள்கையளவில் கருதினாலும், நடைமுறை வாழ்க்கையில் அவனுடைய செயலினைத் தவிர்க்க முடியாத தவறாகக் கருதி அவன் பிழை பொறுத்தது. ஆண்மகனுக்கு அளித்த இந்த உரிமையைச் சமுதாயம் பெண்ணிற்கு அளிக்கவில்லையென்று கூறுவதை விடப் பெண்ணிமே இத்தகையதொரு உரிமையை விழையவில்லையெனக் கருதலே பொருத்தமுடைத்தாகும். ஆயின் அறத்தின் அடிப்படையில் ஒரு பெண், ஓர் ஆடவனைப் போல இருவரை முறையாக மணம் செய்து கொள்ளும் உரிமையுடையவள் என்பதனை மறுத்தற்கில்லை. பாரதத்தில், பாஞ்சாலி ஐவரை முறையாக மணந்து கற்புடையவள் எனும் சிறப்பினையும் பெற்றதையாவரும் அறிவர். இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆடவர்களை அவர்களுடைய அனுமதியோடு முறையாக மணம் செய்து கொள்ளும் பெண்ணைப் பரத்தையென எவரும் இகழார்.

தமிழ்ப் பண்பாடு, ஒரு பெண், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஆடவர்களை மணம் புரிந்து கொள்ளும் பழக்கத்தை அனுமதிக்கவில்லை. அச்சமுதாயம் அனுமதியாமற் போயினும், வேறு வேறு பண்பாட்டாளர்கள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்தமையால், அவர்களுடைய பழக்கப்படி ஒரு பெண் இரு மணங் கூடுதல் என்ற மரபு இருந்திருக்கலாம் அதனை மனத்தில் கொண்டுதான்,

... "அலர்ந்த
 விரிநீர் உடுக்கை உலகம் பெறினும்
 அருநெறி ஆயர் மகளிர்க்கு
 இருமணங் கூடுதல் இல்லியல் பன்றே"¹⁰¹

என்று தலைவி கூற்றாகச் சோழன் நல்லுருத்திரன் கூறினார். "இருமணங்
 கூடுதல் இல்லியல் பின்றே" என்றரைப்பதிலிருந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித்தன்மை-
 யினையுரைத்தார். புலவர்.

இருமணங் கூடுதல், கற்பிற்குமுக்கென்று தமிழ்ச் சான்றோர் கூறி-
 யிருத்தன¹⁰² இஃது பிறழ் நடத்தையாகச் சமூகவியல் கண்ணோட்டத்தில் கருதப்
 பட்டது.

சோழன் நல்லுருத்திரன், தன் தனிம வாழ்வில், தமிழ்ப் பண்பாட்டினைச்
 சாராத வேறு கோட்பாட்டினைச் சார்ந்த ஒரு பெண், இரண்டு ஆடவர்களை
 முறையாக மணந்த காட்சி ஒன்றினைக் கண்டிருக்கலாம். அல்லது வேந்தன் என்ற
 முறையில், அவர்கள் வழக்கப்படி, அதற்கு அனுமதியும் வழங்கியிருக்கலாம். அந்த
 அரிய நிகழ்வு, அவர் உள்ளத்தில் நெடுங்காலம் பதிந்திருக்கலாம். அதற்கு ஒரு
 வெளியீடு தருவதற்காகவே இவர் இங்ஙனம் பாடியிருக்கலாம்.

"இருமணம் கூடுதல் இல்லியல்பின்றே" என்று கூறினாரேயன்றி, அவ்விரு
 மணம் கூடல் பெருங்குற்றம் என்றும் அவ்விரு மணம் கூடும் பெண்ணினைக் கற்பிழந்தவள்
 என்றும் கருதுதல் கூடாது என்பது புலவர்தம் கருத்தாம். கற்பு நிலையிலேயே
 படிகள் உண்டு¹⁰³ எனப் பிறரும் கூறினர். பின்னர்த் தோன்றிய சிலம்பிலும், கற்பு,
 ஆறிய கற்பு; சீறிய கற்பு என இருவகைத்து எனச் சான்றோர் உரைத்தமையும்
 ஆய்விற்சூரியது.¹⁰⁴

கரந்துறையும் காம வாழ்க்கையினையுடைய பரத்தையைக் காட்டிலும்,
 உலகறிய இருவரை மணம் புரிந்த பெண், ஒப்பு நோக்கில் உயர்வுடையவள் என்பதே
 நல்லுருத்திரனின் கருத்து எனத் தெளிவு பெறல் விருமியது. கற்பு எனும் சமுதாயக்

கனிப்பினை விடுத்து உளவியல் நிலையில் கருதினால் இஃது உறுதியாக ஒரு பிறழ் நிலை நடத்தையென்று முடிவு கொள்ளலாம். சமுதாய நோக்கில் பிறழ் நடத்தையா அன்றா என்பது அச்சமுதாயத்தின் பார்வையைப் பொறுத்ததே. தமிழ்ச் சமுதாயம் அனுமதி மறுத்தது என்பது "இருமணம் கூடுதல் இல்லியல் பின்றே" என்ற வெளிப்-பாட்டினால்தெளிவாகிறது.

ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில், ஒரு பெண் இருமணம் கூடுதல் என்ற பழக்கத்தினைக் குற்றமாகக் கருதாமல் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு வாழ்க்கை முறை என்று, அனுமதித்ததாக ஆங்கில இதழ் ஒன்று கூறுகிறது.¹⁰⁵ உதீலா என்ற பெண், சதீஉக்குப்தா, கிரியாகிரி என்ற இரண்டு ஆடவர்களை அவர்-களுடைய அனுமதியுடன் திருமணம் செய்து கொண்டாள் என்று அவ்விதம் கூறுகிறது. அத்திருமணத்திற்குச் சட்டமுறையில் நீதித்துறைத் தலைவர் அனுமதி மறுத்தார். ஆயினும் நண்பர்களும், உடன் பணிபுரிவோரும் அம்முவரின் திருமணத்தைச் சமயச் சடங்குள்ள திருமணமாக இல்லாமல், சமுதாயக் கண்ணோட்டத் திருமணமாக நடத்தினர் என்றும் அவ்வேடு பகர்கிறது. இவர்களில், கிரியா கிரி என்பார், உளவியல் வல்லநர் யூங்கின் நோக்கில் 'அகவய நோக்குடையவர்' என்றும் அறிய முடிகின்றது. இரண்டு ஆடவர்களை மணந்ததற்காக, உதீலா ஒழுக்கக் குறை-பாடுள்ளவள் எனக் குற்றம் சாட்டிச் சட்டம் இவள்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமையும் ஆய்விற்குரிய செய்தியாகும். இந்திகழ்ச்சி, பீகார் மாநிலத்திலுள்ள செளபரன் என்ற ஊரில் அமைந்த சர்வோதய ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்றதாகவும் அந்த ஏடு கூறுகிறது.

'இருமணம் கூடுதல்' என்ற குறிப்பு, இலக்கிய மேற்கோள் நிலைக்கு உயர்ந்தமையால், அதனை நடைபெறாததோர் நிகழ்வு எனப் புறக்கணிக்க இயலாது. உடன்பாட்டு முகத்தானன்றி எதிர்மறை முகத்தான் ஆசிரியர் நல்லருத்திரன் குறித்-தமையும் அவர்தம் உளவியல் மூட்பத்தினைப் புலப்படுத்தும்.

பிறழ் நடத்தையுள்ளவர்களின் நாக்கடிப்பாக வரும் வாய்ப்பறை-யுரைகளைச் சான்றோர்தம் ஆய்வுப் போக்கினால் கண்டறிந்து களைவர் என்றார்

நல்லந்துவனார்.¹⁰⁶ பிறர் மனம் அறியும் உளவியல் வல்லநர்களாக (Experts in thought reading)¹⁰⁷ அவர்கள் இலங்கினர் என்பது போதரும். தனிமைப்படுத்தல்,¹⁰⁸ தொடர்பற்றுப் பேசல்¹⁰⁹ அச்சுறுத்தல், ஆசிய முறைகளுள் ஒன்றையோ அனைத்-
தையுமோ அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கலாம் எனக் கருத முடியும்.

அகநானூற்றில் பிறழ்நிலை உளவியல் செய்திகள்

மானவுணர்வு கருதிச் சேரலாதன் கரிகால் வளவனொரு பொருதான். அப்போரில் அவன் மார்பில் புண் பெற்றான். போர்க்கருவி, ஆழப் பாய்ந்தமையால் அஃது சிறுபுறத்தையும் குளைத்துச் சென்றது. இதனால் புறப்புண் வந்தற்றது. இப்புண்ணினைக் கண்டு அஞ்சிய சேரலாதன், தான் புறம் கொடுத்ததாக ஏனையோர் பழிப்பரே எனக் கருதி வடக்கிருந்து உயிர் துறந்தான். இவன் இறந்த செய்தி கேட்டு, அவனொரு கெழுதகைமை பூண்ட சான்றோரும் உயிர் துறந்தனர் என்று மாமூலனார் பாடினார்.¹¹⁰ இவர் பாடலில், தனியவன் செய்து கொள்ளும் தற்கொலை, தனியவர்கள் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்த குழு நிலையில் செய்து கொள்ளும் தற்கொலை, தற்கொலை செய்து கொண்ட முறை ஆசிய முன்றும் சுட்டப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். புறப்புண் குறித்து ஏனையோர் பழிப்பரே என்ற உந்துதல்தான் அவனைத் தற்கொலைக்குத் தூண்டியது எனல் வேண்டும். உயிர் மீதுள்ள நாட்டத்திலும் புகழ், பெருமை ஆசியனவற்றிற்குக் கேடு வருமோ என்ற அச்சம்தான் தற்கொலைக்குக் காரணமாக இருக்கவியலும் எனக் கருதலாம். கண்ட ஆய்வின் முடிவைப் பயன்பாட்டு முறையில் ஒப்பு நோக்கும்பொழுது, இச்செய்தி அறியக் கிடைக்கிறது.¹¹¹ புற-
நானூற்றில் கழாத்தலையாரும்,¹¹² வெண்ணிக் குயத்தியாரும்¹¹³ பாடிய பாடல்களின் கருத்தும் இவ்வுண்மையினையே வலியுறுத்தும்.

ஓர் ஆடவன், இரு பெண்டிரை முறையாக மணக்கும் சூழலும் சங்க காலத்-
திருந்ததென்பது, "அழுங்கினன் அல்லனோ அயர்ந்த தன்மனனே"¹¹⁴ என்ற வெளிப்-
பாடு கொண்டு இதனையறியலாம். ஓர் ஆடவன் ஒருத்தியை மனைவியாகக் கொண்டு

பின்னர் ப் பரத்தமை மேற்கொண்டு வாழ்தல் வேறு; இரண்டு பெண்களை முறையாக மணம் செய்து கோடல் (bigamy) ¹¹⁵ வேறு என்பதனைச் செல்லார்க் கோசிகனாரின் பாடற்குறிப்புக் கொண்டு தெளியலாம். /

கோவலர், தாயினிடமிருந்து கன்றைப் பிரித்த செயலைப் பிறழ் நிலையுளவியற் செய்தியாகக் காவன்முல்லைப் பூதனாரால் கருதப் பெற்றது. ¹¹⁶ மறையோதுதலை விட்டுக் காமம் கண்ணிய இச்சைப் பாட்டினைப் பாடும் பார்ப்பனர், மகளிர்க்குரிய வளையல் செய்யும் தொழிலில் அமர்த்தப்படுவர் என்று ஆவார்க்கு கிழார் உரைத்தார். ¹¹⁷ எனவே, வேதம் ஒதும் பார்ப்பனர் இயல்பு நடத்தையுடையவர் என்றும் அதிலிருந்து விலகி வாழ்பவர் பிறழ் நடத்தையுடையவர் என்றும் அக்காலத்துச் சான்றோர்கள் துணிந்தனர் எனக் கருதலாம்.

புறநானூற்றில் பிறழ்நிலை உளவியற் செய்திகள்

தாயினிடமிருந்து கன்றைப் பிரித்தலே பண்பற்ற செயல் என்று அகநானூற்றுப் புலவர் உரைத்தமையிலிருந்து ஆவின் மீது மக்களுக்குள்ள அன்பும் ஈடுபாடும் புலப்படும். அவ்வாவின்பால் சுரக்கும் மடியினையுறுத்தல், சமுதாய நோக்கில் பிறழ்நிலை நடத்தையாகக் கருதினார் புறநானூற்றுப்புலவர் ஒருவர். ¹¹⁸ பாவினை ஆன்பயம் என்றே கருதி அது கிட்டாமற் தடுக்கும் எந்த ஒரு செயலும் குற்றமாகவே கணிக்கப் பெறும் என்றார் புலவர். மகளிர்க்கும் வயிற்றில் வளரும் ஆண் மகவு, பிற்காலத்தில் போர் உடற்றுதற்குப் பயன்படும். சமுதாயத்திற்கு உரிய நேரத்தில் உதவும் ஓர் உயிரைக் கருவிலேயே சிதைத்தல் கடுங்குற்றம் என மதிப்பிட்டு, அத்தகு செயல்களைச் செய்வோர்க்குக் கழுவாய், எளிதில் இல்லையென்றும் இப்புலவரே கூறினார். வேதம் ஒதி எளிய வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் பார்ப்பாரிடம் தவறாக நடந்து கொள்பவர்களும் ஒறுத்தற்குரியோரே என்றும் அவர் அதே பாடலில் கூறினார். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளரை இச்சமுதாயம் இழத்தற்கில்லை என்ற நோக்குடனேயே பார்ப்பார்ப் பிழைத்தலையும் பிறழ் நடத்தையாகப் புலவர் கூறினார்.

தன்னைக் காட்டிலும் ஒரு மடங்கு அல்லது இரு மடங்கு ஆண்டு முதிர்ந்த ஆடவனிடத்தில் காமம் அல்லது ஒருதலைக் காதல் கொள்வது, தனியாள் நிலையில் பிறழ் நடத்தையென்றும் அத்தகு மனநிலை ஏனைய பெண்களுக்கும் வரின் அதனால் சமுதாயம் பாதிப்பிற்குள்ளாகும் என்றும் மேலைநாட்டு உளவியல் ஆய்வாளர்கள் தாலீதும் கதலீனும் உரைத்தனர்.¹¹⁹ இத்தகையதொரு மனநிலை பெண்களுக்கு மட்டுமின்றி ஆடவர்கட்கும் இயல்பு என்றும் கூறினார் தொல்காப்பியனார்.¹²⁰ கைக்கிளையென அழைக்கப் பெறும் இந்நிலைக்குப் பருவம் வரையறையில்லை என்று கருதியமையால் ஆண்டுகள் பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை. தொல்காப்பியனாரின் விளக்கம் மேற்கூறிய அறிஞர்களின் ஆய்வுக் குறிப்பை விடச் சிறந்ததாகத் தோன்றுகிறது. பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் பாடல்கள்¹²¹ இப்பிறழ் நிலைக்குரிய சான்றுகளாக இலங்குகின்றன.

கைம்மை நோன்பு நோற்றலைக் காட்டிலும், தீயினுள் பாய்ந்து உயிர் விடுதலே தன் போன்றார்க்கு உரிய செயல் என்று பூதப்பாண்டியன் தேவி கூறினார்.¹²² தாமரையும் தீயும் தனக்கு ஒன்றேயென்று கூறினார். உணர்வினைச் சமநிலைப்படுத்துபவர்களிடமே இத்தகைய பேச்சு எளிதாகத் தோன்றும். கொண்ட கொழுநனோடு மகிழ்ச்சி பொங்க வாழாத வாழ்க்கை, ஒரு வாழ்க்கையாகாது என்பது அவர்தம் முடிவாகும். எனவேதான், உயிர் விடுதலை அவர் தனக்கு எளிய செயல் எனத் துணிந்து கூறினார். இவருடைய பாடலை மீண்டும் (suicidal note) மீண்டும் படிப்போர்க்கு இஃது தற்கொலைக் குறிப்பிடங்கிய மடங்கல் என்பது புலனாகும். பூதப்பாண்டியன் தேவி உயிர் விடுத்த பின்னரே, அவர் பாடிச் சென்ற பின்னரே, சான்றோர்கள் அப்பாடலைக் கண்ணுற்றனர் என்று கொள்ளுதலே பொருத்தமாகும். அல்லாமற் போயின் ஓர் அரிய உயிரைக் காக்க இயலாத பழிக்கு அவர்கள் ஆளாக நேரும் என்பதை மறத்தல் கூடாது. சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறைபாடிய பாடலும், தற்கொலைக் குறிப்படங்கிய ஒன்றாகவே இலங்குகிறது.¹²³

தன்னுடலழகினை வெளிப்படுத்தல்

∴ "கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
தொடியுடை மகளிர் அல்குல்"¹²⁴

என்ற பாடற்பகுதியில், தன்னுடலழகினை வெளிப்படுத்தும் பெண்ணின் பிறழ் நடத்தை
(Exhibitionism)¹²⁵ குறிக்கப்பட்டது. இன்னும் குறுந்தொகையில்
முன்று இடங்களிலும்¹²⁶ ஐங்குறுநாற்றில் ஒரு பாடலிலும்¹²⁷ இப்பிறழ் நடத்தை
பற்றிய குறிப்புகளைக் காணலாம்.

சங்கவிலக்கியங்களில் பிறழ்நிலை உளவியல் பற்றிய பிற செய்திகள்

ஒரு பாலார் ஆடையினை மற்றொரு பாலார் அணியும் தன்மை,¹²⁸
பட்டினப்பாலையில் சுட்டப் பெற்றுள்ளது.¹²⁹

தன்னழகில் தானே ஈடுபடுதல்,¹³⁰ பின்வரும் சான்றோர் பாடற்
பகுதிகளால் அறியலாம். நற்றிணையில் வெள்ளைக்குடி நாகனார்,¹³¹ கூற்றங்-
குமரனார்¹³² ஆகிய இருவரும், தலைவி தன்நலம் குறித்துத் தானே மகிழ்வதாகப்
பாடினர். குறுந்தொகையில், மீனெறி ஞாண்டிலார்,¹³³ வெண்புதி,¹³⁴ கபிலர்¹³⁵
மதுரைக் கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகன்,¹³⁶ மோசி கொற்றன் ஆகியோரும்,
தற்காதல் குறித்துப் பேசினர். உளவியலார், தற்காதல் பெண்களுக்குரிய பிறழ்
நடத்தையென்றனர். சங்கத்துச் சான்றோர்களும், ஆடவன் தன் உடல் அழகில்
மயங்கியதாக யாண்டும் கூறிற்றிலர்.

பிறரைக் கொலைபுரிதல்¹³⁸ (Homicide)

பிறரைக் கொலைபுரிதலில் முன்வகையுண்டென்று உளவியல் அறிஞர்கள்
கூறுவர்.¹³⁹

முறையாகச் சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட கொலை முயற்சிச்
செயல் ஒன்றினைப் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, கலித்தொகையில்
குறித்தார்.

வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற
 முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினால்
 ஐவரென் றலகேத்தும் அரசர்கள் அகத்தரா
 கைபுனை அரசுகில்லைக் கதழெரி சூழ்ந்தாங்கு¹⁴⁰

எனும் பாடற்பகுதியில் அந்நிகழ்வு குறிக்கப்பட்டது.

பிருமாவளவன், மக்களிடத்துள்ள கொலையுணர்வை நீக்கினான் எனக்
 கடியவா ர் உருத்திரங்கண்ணனார்¹⁴¹ உரைத்தார். இன்னும் ஆசிரியர் பெயர்
 அறிந்து கொள்ள இயலாத நற்றிணைப் பாடல்,¹⁴² குறுந்தொகையில் உருத்திரன்,¹⁴³
 பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ,¹⁴⁴ ஆசியோர் பாடிய பாடல்களும், ஐங்குறுநாற்றில்
 ஒதலாந்தையாரும்,¹⁴⁵ கலித்தொகையில் பாலை பாடிய பெருங்கோவும்¹⁴⁶
 அகநானூற்றில் எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனாரும்,¹⁴⁷ மதுரைப் பொன்செய்
 கொல்லன் வெண்ணாகனாரும்¹⁴⁸ பாடிய பாடல்களும் கொலை புரிதல் எனும்
 பிறழ் நடத்தை குறித்துப் பேசின.

கவைமகன் நஞ்சுண்டல்

சங்கஇலக்கியத்தில், இரட்டை மகவுப் பேறு ஓர் அரிய குறிப்பு.¹⁴⁹
 இரட்டை மகவு பெற்ற தாயின் நடத்தை, பிறழ்நிலை உளவியல் நோக்கில் ஆய்விற்-
 குரியது. தாய்பெற்ற இரு மகவில் ஒன்றோ அன்றி இரண்டும் அறிந்தோ
 அறியாமலோ நஞ்சுண்டால் அதனைக் கேட்டவளவில், தாயின் மனநிலை இருபேரச்சம்
 கொள்ளும் திறத்தினைச் சிறப்பாகக் கூறினார். அச்செய்தியை அமைத்துப்
 பாடிய புலவர்¹⁵⁰ கவை மகவைப் பெற்றதாய் எங்ஙனம் கலங்குவாளோ, அவ்வாறே
 தலைவனின் வழியருமையினையும், தலைவியின் ஐன்பத்தினையும் நினைத்துத் தோழி
 வருந்துவதாகப் புலவர் பாடலையாத்த திறம் போற்றத்தற்குரியது.

சாவாமை

மனிதன், நீடு வாழ்தல் வேண்டும் எனப் புலவர்களால் கற்பிக்கப்பட்ட
 ஒருபிறழ் நிலை உளவியல் கருதுகோளாகும் இது. அமிழ்தம்¹⁵¹ எனச் சுட்டப்

பெறும் இடங்களிலெல்லாம் இக்கருத்து அறிவுறுத்தப்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். அதியன் ஒளவைக்கு நெல்லிக்கனி ஈந்த செயலும்,¹⁵² குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளி வளவன், 'யான் வாழுநாகும் பண்ணை வாழிய'¹⁵³ என்று கூறியமையும்,

"நீருவாழ் கென்றுயான் நெடுங்கடை குறுசிப்
பாடி நின்ற பசிநாள்"¹⁵⁴

எனப் பெருஞ்சித்திரனார் உரைத்தமையும் சமுதாயத்திற்குச் சாவாமையின் மீதுள்ள நாட்டத்தைப் புலப்படுத்துகின்றன.

தாழ்வு மனப்போக்கு¹⁵⁵

தோல்வியெனும் தாழ்வு மனப்பான்மையினால்தான் வடபுலத்தரசர்கள், தஞ்சாது இருந்தனர் எனக் கோலூர் சிழார் கூறினார்.¹⁵⁶ நெடுங்கிள்ளி, கோட்டையை அடைத்து இனிது இருந்தமைக்கும், அ.தே காரணம் என்று அவரே பிறி-
தொரு பாடலில் உரைத்தார்.¹⁵⁷

கரிகால் வளவனொரு போர் புரிந்து மார்பில் புண் பெற்றான் சேர-
லாதன். போர்க்கருவி துளைத்தமையால் அப்புண் சிறுபுறத்திலும் தோன்றியது. தான் புறமுதுகிடவில்லையென்று தன்னம்பிக்கைவுணர்வோடு வாழாமல், பிறர்பழி கூறுவரேயென்ற ஏனையோர் தம் கூற்றுக்கு முன்னுரிமை தந்து வடக்கிருந்த செயல், தாழ்வு மனப்பான்மையின் விளைவாகும்.

பிறர்பழி கூறுதல், நல்ல போலவும், நயவ போலவும், தொல்லோர் சென்றநெறிய போலவும் வேந்தரிடத்தரைத்தல்¹⁵⁸ ஆசிய செயல்களும் இம்மனப்-
பாங்கினால் வந்துற்றவையே.

குறுநில மன்னனாசியபாரியின் பறம்புமலையை, முற்றுகையிடும் அவனைப் போரில் கொன்றும் மலையைக் கைப்பற்றிய முடியுடை முவேந்தர்தம் செயல்,¹⁵⁹ பாரியின் புகழ் மீது அருக்காறு கொள்ளல் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையினால் வந்ததேயெனலாம்.

இன்னும் 'யாண்டு பலவாக நரையிலவருதல்',¹⁶⁰ 'இறப்பின்
பாலால்தாயும் மனந்திரிதல்',¹⁶¹ வடக்கிருந்த பிசிராந்தையார் செயல்,¹⁶²
ஒரு மகனல்லதில்லோள், தன் மகனைச் செருமுக நோக்கிச் செல்கென விருதல்,¹⁶³
'உண்டவென் முலையறுத்திருவென் யானெனல்',¹⁶⁴

"வேந்துடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
ஏந்துவாள் வலத்தன் ஒருவனாகித்
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கல்"¹⁶⁵

போன்ற பிறழ்நிலை உளவியல் செய்திகளும் புறநானூற்றில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

உயர்வு மனப்பான்மை¹⁶⁶

"மங்கை நல்லாளின் கணவன் இவன்எனப் பலர் கூறுகின்றபோழ்து,
யாம் சிறிது நானினேம்"¹⁶⁷ எனத் தலைமகன், "யாஅம்" எனக் கூறிய பாங்கு
அவனுடைய உயர்வு மனப்பான்மையினைக் காட்டும். இன்னும் குறுந்தொகையில்
ஒதலாந்தையார்,¹⁶⁸ சத்திநாதனார்¹⁶⁹ ஆகியோர் பாடல்கள்வழி, தலைவியின்
உயர்வு மனப்போக்கினை அறியலாம்.

இன்னும் புறநானூற்றில்,

"யானோர் வாணிகப் பரிசிலே னல்லேன்"¹⁷⁰

எனப் பெருஞ்சித்திரனார் கூறிய மிகுக்கும்,

"மண்ணாள் செல்வம் எய்திய
நும்மோ ரன்ன செம்மல முடைத்தே"¹⁷¹

எனப் பெருமித்தோடு கோலூர்சிழார் உரைத்த முறையும்

"எத்திசைச் செலும் அத்திசைச் சோறே"¹⁷²

என்று ஒளவையார் அதியனிடம் கழறிய பெருமிதமும்,

"பசித்தும் வாரேம் பாரமும் இலமே"¹⁷³

எனப் பரணர் நவின்ற பாங்கும், உயர்வு மனப்பாங்கிற்கு உரிய எடுத்துக்காட்டுகள்
ஆகும்.

தீயைக் கண்டு அஞ்சதலும், மீவெறுப்பும், கடவுட் கோட்பாடுயெனும்
கட்டுரையில் உரைக்கப் பெறும்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. அ. Macbeth: Act V; Sc.1.
1. ஆ. C. Coleman, Abnormal Psychology, p.7.
1. இ. Coleman, p.7 Para IV.
2. Thomas Dequincey, Confessions of an English Opium Eater, p.20.
3. Jonathan Edwards, Sinners in the hands of an angry God, Vol.VII.
4. A. Kaplan, Archives of general Psychiatry, pp.325-330.
5. L.P. Ullman et al. Psychological approach to abnormal behaviour, p.15.
6. Ullman et al, p.593.
7. Ullman et al. Case studies in behaviour modifications, p.246.
8. WHO, World Mental Health, p.12.
9. K. Menninger, The human mind, p.123.
10. H.B. English et al. A Comprehensive dictionary of Psychological and Psycho analytical terms, p.59.
11. W.W. Boehm, Mental Health and mental disorder, p.27.
12. American Psychiatric Association, p.48.
13. C.S. Blumel, War, Politics and Industry, pp.78-82.
14. American Psychological Association, p.24.
15. G. Allport, Pattern and Growth in Personality, p.37.
16. A Bandura, Principles of Behaviour modification, p.62.
17. R. Carson, Interaction Concepts of Personality, p.71.
18. M. Jahoda, Current Concepts of positive mental health, p.82.
19. A. Maslow, Challenges of humanistic Psychology, p.279.
20. C. Rogers, Challenges of humanistic psychology, pp.261-278.
21. C. Lombroso, Man of genius, p.38.

22. A.Juda, American Journal of Psychiatry, pp.296-307.
23. D.W. Mac Kinnow, American Psychologist, pp.484-495.
24. C. Coleman, p.12.
25. Diagnostic and Statistical manual of mental disorders, pp.232-241.
26. L.Y. Rabkin, Psycho Pathology and literature, pp.28-42.
27. Hippocrates (Trans.) W.H.S. Jones, pp.1922-1931.
28. N.D.C. Lewis, A short History of Psychiatric achievement, p.37.
29. L.S. Selling, Men against madness, pp.26-31.
30. S. Stone, Journal of Abnormal Social Psychology, pp.131-160.
30. Plato, The Laws, p.56.
32. Cohen et al. pp.72-86.
33. G. Zilboorg et al., A History of Medical Psychology, pp.210-220.
34. பெரும்பாண். 234-36.
35. மதுரைக். 329.
36. குறந். 364:6.
37. பதிற். 52:14.
38. கவி. மருதம். 8:16.
39. அகம். 336:16.
40. Critical Study of the Development of Arts and Sciences in Ancient Tamilnadu, p.158.
41. Ethical Standards of Psychologists, American Psychological Association, p.56.
42. பட்டினப். 299-301.
43. பதிற். 13:10-28.
44. புறம். 94:2-5.
45. G. Murphy, Personality, p.92.
46. Hilgard et al. Introduction to Psychology, pp.498-499.

47. நற். 15:7-8.
48. H.P. Laughlin, The Neuroses, pp.324-325.
49. புறம். 230:7-8.
50. புறம். 4:18.
51. நற். 216:9.
52. G.G. Abel et al. Journal of Behaviour Research and Experimental Psychiatry, pp.59-66.
53. நற். 216; பின்னது ந் நாராயணசாயி ஜயர் குறிப்., ப.375.
54. நற். 34:10-11.
55. American Journal of Psychiatry, pp.662-770.
56. நற். 172:4-6.
57. குறந். 31:1-6.
58. F.E. Kenyon, International Journal of Psychiatry, pp.308-325.
59. F.L. Ruch, Psychology and Life, p.78.
60. குறந். 130:3-5.
61. John Ruskin, Unto this lost, pp.39-53.
62. R. Greenberg, et al, American Journal of Psychiatry, pp.37-46.
63. குறந். 224:1-3.
64. நற். 319:10-11.
65. ஜங். 172:3-4.
66. W.B. Titley et al. Archives of neurology and Psychiatry, pp.19-33.
67. S. Freud, New Introductory lectures on Psycho analysis, pp.53-65.
68. ஜங். குறிஞ்சி. 5:1-4.
69. நற். 282:5-6.
70. குறந். 362:1-7.

71. அகம். 232.12-15.
72. பதிற். 35.6-10.
73. கவி. பாலை 3.5.
74. கவி. பாலை 33.10.
75. புறம். 139.5-6.
76. புறம். 10.1-4.
77. புறம். 148.5-7.
78. குறுந். 184.1.
79. J.R. Whitwell, Historical notes on Psychiatry, p.122.
80. R.A. Cloward, Delinquency and Opportunity, pp.29-41.
81. கவி. பாலை 9.3.
82. C. Coleman, p.386.
83. J.A. Motto, Univ. Bulletin, p.180.
84. கவி. பாலை 10.5-6.
85. கவி. குறிஞ்சி. 24.27.
86. கவி. குறிஞ்சி. 7.26-27.
87. கவி. குறிஞ்சி. 25.11-12.
88. குறுந். 69.1-5.
89. Collins. English Dictionary, p.498.
90. திருக்குறள், மாணம் 8.
91. ஏலாதி 39.1.
92. Suicide: Crime or Disease? Radio Talk B'cast at 9.15 p.m. Nov. 1973, AIR, Trichy.
93. Outlines of Psycho analysis, Vol.XXIII.
94. கவி. மருதம் 17.9-13.
95. (அ) தொல். பொருள், கற்பு, 10 நச்.
(ஆ) தொல். பொருள், கற்பு 10. இளம்.

96. Journal of the American Academy of Psycho analysis,
pp.383-403.
97. Collins Dictionary, p.1076.
98. கவி. முல்லை. 1.31-32.
99. Dictionary of Psychology, p.224.
100. Dictionary of Psychology, p.205.
101. கவி. முல்லை, 14.19-21.
102. அ. தொல்பொருள். கற்பு.1, ஆ. குறிஞ்சிப்.13-8.
இ. இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் கருத்தரங்க மலர் நான்கு,
பக்.75-80.
103. முருகு. 3, 175 நச்.
104. சிலம்பு. பதிகம் 38-54, அடியார்க்.
105. India Today, 15th Oct. 1981, p.114.
106. கவி. நெய்தல். 27.70-73.
107. I.E. Farber etal. Brain Washing, Conditioning and DDD,
Sociometry, pp.271-285.
108. P. Watzlawick etal, Pragmatics of human communication,
pp.134-138.
109. H. Hafner, Social Psychiatry, pp.80-88.
110. அகம்.55.10-17.
111. J.C. Carothers, Culture, Psychiatry and the written word,
Psychiatry, pp.307-320.
112. புறம்.65.9-12.
113. புறம்.66.5-8.
114. அகம்.66.26.
115. B.A. Maher, Principles of Psychotherapy pp.63-78.
116. அகம்.293.11-13.
117. அகம்.24.1-3.
118. புறம்.34.1-4.

119. E. David Raskin etal. American Journal of Psychiatry, pp.1033-35.
120. தொல்.பொருள். அகத்.1.
121. (அ) புறம்.83.1-6, (ஆ) புறம்.84.1-6; (இ) புறம்.85.1-8.
122. புறம்.246.9-15.
123. J. Tuckman etal. American Journal of Psychiatry, pp.59-63.
124. புறம். 272.4-5.
125. J.S. Witzig, The group treatment of male exhibitionists, American Journal of Psychiatry, pp.75-81.
126. குறந்.27.5, 157.3, 185.1-4.
127. ஐங்.மருதம், 39.1-4.
128. H.T. Buckner, Psychiatry, pp.381-389.
129. பட்டினப். 109-110.
130. S. Fleck etal. Archives of General Psychiatry, pp.1-7.
131. நற். 196.7.
132. நற்.244.9-11.
133. குறந்.54.1-5.
134. குறந்.97.1-4.
135. குறந்.95.4-5.
136. குறந்.223.6-7.
137. குறந்.377.1-3.
138. R.J. Havighurst, On the nature of Suicide, pp.53-67.
139. E. Tanay, Psychiatric study of homicide, American Journal of Psychiatry, 146-152.
140. கவி.பாலை. 24.1-4.
141. பட்டினப். 199.
142. நற்.164.6-10.
143. குறந்.274.3-4.
144. குறந்.283.5-8.

145. ஐம். பாலை. 62.1.
146. கவி. பாலை 11.1-2.
147. அகம்.319.1-5.
148. அகம்.363.10.
149. F.J. Kallmann etal, Journal of Mental Science, pp.542-549.
150. குறந்.324.6.
151. (அ) நற்.65.1, (ஆ) நற்.88.4, (இ) குறந்.201.1,
(ஈ) பதிற்.17.11.
152. புறம்.91.9-11.
153. புறம்.173.1.
154. புறம்.237.1-2.
155. G. Einstein etal, Some thoughtson sibling relationships,
Social Case work, pp.549-555.
156. புறம்.31.15-17.
157. புறம்.44.14-16.
158. (அ) புறம்.10.1, (ஆ) புறம்.58.24-28.
159. புறம்.112.1-5.
160. புறம்.191.1.
161. புறம்.183.4.
162. புறம்.217.5-6.
163. புறம்.279.10-11.
164. புறம்.278.1-5.
165. புறம்.330.1-3.
166. W. Toman, Psychology Today, pp.45-49, 68-69.
167. குறந்.14.5.
168. குறந்.21.4-5.

169. குற்த். 119. 1-4.
 170. புறம். 208. 6-7.
 171. புறம். 47. 10-11.
 172. புறம். 206. 13.
 173. புறம். 145. 4.

 ஆளுமகி கோட்பாடு

ஆளுமைக் கோட்பாடு

முன்னுரை

நிலையாதவுலகில், நிலைபெற விழைவோர், தம் புகழை நிறுவிச் செல்வார். புகழ் பெறுதற்குரிய அடிப்படை இயல்புகளே ஆளுமைக் கூறுபாடுகள் என, உளவியலார் நோக்கில் விளக்கம் நல்கலாம்.¹ மரை இலை போலவும்² இருதிரை மணல் போலவும் வாழ்ந்தவர்³ பலரும் ஆளுமை கொண்டவர்களாகக் கருதப்பெறார் என்பது புலவர்தம் கணிப்பாடும்.

உடலமைப்பு இலக்கணம்

உடலமைப்பின் நோக்கில் மனித ஆளுமைக்கு இலக்கணம் வகுத்த உளவியல் அறிஞர்கள் உள்ளனர்.⁴ சங்க இலக்கியத்திலும் இத்தகு குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. உருப்பினை உரித்தாற் போன்ற, மெலிந்த உடலமைப்புக் கொண்டவன், உடலாலும் உள்ளத்தாலும் வருந்தவான்;⁵ பூங்கை யில்லாதவன் யாக்கை, புல்லென்று இருக்கும்;⁶ மடப்பம் பொருந்திய கண், தகரம் மணக்கும் கூந்தல், மூங்கில் போன்ற தோள், வெண்மையான பற்கள், செறிந்த குறங்கு ஆகிய இவற்றைக் கொண்ட மங்கை எழில் மிக்கவள்;⁷ செருமிகு மொய்ப்பின் கூர் வேற்காளை;⁸ வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல் உயவல் ஊர்தி பயலைப் பார்ப்பான்;⁹ முழுமையான வலிமையுடைய நோய் நீங்கிய உடம்பு;¹⁰ திருந்திய யாக்கை;¹¹ காமுறப்படுதல்;¹² புல்லென் யாக்கை புலவு வாய்ப்பாணன்;¹³ முடலை யாக்கை முழுவலி மாக்கள்¹⁴ ஆகிய வெளிப்பாடுகள், உடலமைப்பு, புற ஆளுமைக்கு யாந்நனம் வழி கோலுகிறது என்பதை உணர்த்துகின்றன. நன்கு கற்றிருந்தும் வறுமை வாட்டுவதால், உடல் மெலிந்த பாணன், தன்னிடத்திலுள்ள கலையை நோவதாகவுள்ள செய்தி, உடலமைப்பு, உள்ளத்தை எவ்வாறு வருத்துகிறது எனும் உண்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது. கல்வி கற்காமல் உடல் வலிமை மட்டும் உள்ளவர்களை, முழுவலிமாக்கள் எனச் சான்றோர்கள் வகைப்படுத்தினர். இந்தப் பாடுபாடு ஷெல்லடன் என்பாருடைய பாடுபாட்டோடு ஒத்துச் செல்கிறது. அறிவும்

ஆற்றலும் புறத்தோற்றப் பொலிவும் கொண்டவர்களையே விழுமிய சான்றோர்களாக (வீரர்களாக)க் சங்ககாலம் போற்றியது எனலாம்.

நரிவெருஉத்தலையார்

புறநானூற்றில் நரிவெருஉத்தலையாரியெனும் புலவர், சேரமான் கருவூர் ஏறிய ஒள்வாள் கோப்பெருஞ் சேரலைக் கண்டு, தன் அருவருக்கத்தக்க உடம்பு நீங்கித் தாய் உடம்பு பெற்றதாக ஒரு குறிப்புக் காணப்பெறுகின்றது.¹⁵ எனவே சேரமான் ஓர் நர்ப்பு ஆளுமை (Magnetic personality) உடையவன் என்பது பெற்றாம். இத்தகையோனை ஆணையில் அண்ணல் எனக் கவித்தொகை கூறும். வேந்தனைக் கண்டு புறங்கொடுத்து ஒருபவர்,¹⁶ விழுப்புண்படா யாக்கையர்,¹⁷ ஆசியோர் ஆளுமைக் கூறுபாடற்றவர் எனப் பகன்றனர் புலவர்.

தொழிலக்கேற்ப ஆளுமை

பழந்தமிழகத்தில், மக்கள் செய்யும் தொழிலக்கேற்ப ஆளுமை இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டது எனலாம். வேந்தர், குடிநிலமன்னர், புலவர், ஆசியோருக்குரிய ஆளுமைகளைத் தனித்தே சான்றோர்கள் வரையறை செய்தனர்.

வேந்தர்க்குரிய ஆளுமைக்கூறுகள்

செய்நருந் விழையுந் செம்மலாய் விளங்கல்,¹⁸ பிறருக்கு வேந்தன் உவமையாக விளங்குவானேயன்றிப் பிறரை உவமந் கூறதற்கு இயலாத ஒப்பற்ற பெருமையுடையவனாக இருத்தல்,¹⁹ வல்லாரை வழிபட்டு ஒன்று அறிதல், நல்லார்கண் தோன்றும் அடக்கமுடைமை, இல்லோர்புண்கண் தீர்த்தல்,²⁰ ஐயம் தீர்ந்தது, யார் கண்ணும் அருந்தவ முதல்வன் போல் பொய் கூறாதிருத்தல்,²¹ தனியில் கொள்கையுடைமை,²² நன்றில் காலையும் நட்பில் கோடாமையும் திரியில் சூழ்ச்சியுடையவனாகவும் இருத்தல்,²³ செயுவோர் செம்மல் வாட்டல், சேர்ந்தோர்க்கு உறுமிடத்து உவக்குந் உதவியாண்மை கொண்டிருத்தல்,²⁴ குடிநன்குடைமை, கூடுநர்ப்பிரியாமை, கெடுநா மொழியாமை,

அன்புடைமை ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்டிருத்தல்²⁵ ஆளுமையின் கூறுபாடுகளாக நற்றிணை தொடங்கி அகநானூறு ஈறாகவுள்ள (பரிபாடல் நீங்கலாக) இலக்கியங்கள் பகர்கின்றன.

புறநானூறு கூறும் இலக்கணம்

புறநானூற்றில் கபிலர், ஊன்பொதி பசங்குடையார், தாமப்பல் கண்ணனார், பொத்தியார், பேரெயின் முறுவலார், குடவாயிற் கீரத்தனார், ஐயூர் முடவனார் ஆகியோர் உரைத்த செய்திகள் யாவும் உளவியலார் நோக்கில் ஆளுமை இலக்கணம் பகர்வனவாகவுள்ளன.

கபிலர் இலக்கணம்

வையங்காவலர் வழிமொழிந்தொருகல், போகம் வேண்டிப் பொதாச்சொல் பொறாத தன்மை; இடம் சிறிது எல்லும் ஊக்கம் தரத்தல், ஒருங்காவுள்ளம், ஒம்பா ஈகை ஆகியன வேந்தர்கட்குரிய ஆளுமைக் கூறுகளாகக் கபிலர் கூறுகிறார்.²⁶

ஊன்பொதி பசங்குடையார்

வழிபடுவோரை வல்லறிதல்; பிறர்பழி கூறவோர் மொழி தேறாமை; மெய்கண்ட தீமை காணில் ஒப்பநாடி அத்தக ஒறுத்தல்; வந்த அடி பொருந்தி முந்தை நின்றால், பண்டையிற் பெரிதாகத் தண்டம் தணிதல்²⁷ ஆகியனவற்றை ஆளுமையின் கூறுகளாக வலியுறுத்துகிறார் ஊன்பொதி பசங்குடையார்.

தாமப்பல் கண்ணனார்

புறாவின் அழிவுக்கஞ்சித் தன் இன்னுயிரைப் பொருட்டாக மதியாமல், தலாக்கோல் புகுந்து புகழ்பெற்ற சிபியின் மரபில் வந்தற்ற சோழன் எனச் சோழன் நலங்கிள்ளி தம்பி மாவளத்தானை இவர் புகழ்தலால்²⁸ மரபு (Heredity) ஓர் ஆளுமைக் கூறுபாடாக மதிக்கப் பெற்றது என்பது அறியக் கிடக்கின்றது. உளவியல் அறிஞர்கள் 'பீடி',²⁹ 'மெக்ளின்',³⁰ 'தீட்டிளர்',³¹ 'வாட்சன்',³²

'உலர்நீட்சி',³³ ஆகியோர் மரபினை ஒர் ஆறுமைக்கூறுபாடாகத் தனித்தனியே உரைத்துள்ளனர்.

"வாண்தோய் வண்ண குடிமை"³⁴, "தொல்விசை நட்டகுடி",³⁵ "வாடாச் சீர்த்தென்னவன்" "பீடுபெறு தொல்குடிப் பாடுபல தாங்கிய மூதிலாளர்"³⁶ எனப் பிற சான்றோர்கள் உரைப்பதும் நோக்குதற்குரியது.

பொத்தியார்

புலவர்கள் பாடுதற்குரிய புகழ் உடைமை; கலையுள்ளி கொண்ட வல்லநர்-
கவிடம் அன்புடைமை; அறவோர் புகழும் செங்கோல் உடைமை; குறிப்பிட்ட குறையில்
வல்லமையுடையவர்களால் பாராட்டப்பெறும் தகுதியுடைமை; மகளிரைப் போன்ற
மென்மையும் மைந்தர்களைப் போன்ற வலிமையும் உடைமை; உயர்ந்த கேள்வியறி-
வுள்ளவர்கள் எளிதாகப் புதிந்த கருத்துக்களை அறிவிக்கச் செய்யும் இயல்பு ஆகியன³⁷
ஒரு வேந்தனுக்குரிய இன்றியமையா ஆறுமைக்கூறுபாடுகளாகப் பொத்தியார் கூறுகின்றார்.

பேரெயின் முழுவலார்

நம்பி நெடுஞ்செழியன் என்ற வேந்தனின் சிறப்பியல்புகளை நவிலுவதாகப்
பேரெயின் முழுவலார் பாடிய பாடல், வேந்தர்க்குரிய நிறைவான ஆறுமை இலக்கணம்
உரைப்பதாக அமைகிறது. தொடியுடைய தோள் மணத்தல்; கடிகாவில் பச்சூடுதல்;
தண்கமழும் சாந்து நீவுதல்; செற்றோரை வழிதடுத்தல்; நட்போரை உயர்பு கூறல்;
வலியர் என வழிமொழியாமை; மெலியர் என மீக்கறாமை; பிறரைத் தான் இரப்பு
அறியாமை; இரந்தோர்க்கு மறப்பு அறியாமை; வேந்தடையவையினை ஒங்குபுகழ்
தோற்றுதல்; வருபடை எதிர்தாங்கல்; பெயர்படை புறங்காண்டல்; கடுப்பரிய-
மாக்கடவல்; நெடுந்தெருவில் தேர் வழங்கல்; ஒங்கியல் கவினா ர்தல்; தீம்செறி
தசம்பு தொலைச்சல், பாண் உவப்பப் பசி தீர்த்தல்; மயக்குடைய மொழி விடுத்தல்
எனப் பதினெட்டு கூறுபாடுகளை எடுத்தரைக்கின்றார்.³⁸ ஆல்போர்ட் அவர்கள்,
கூறுகின்ற 1. எல்லாப் பண்புகளையும் உள்ளடக்கிய ஆறுமையின் இயல்பு, 2. சமூகத்

தூண்டல் இயல்புகளைக் கொண்ட ஆளுமை, 3|. தனித்தன்மையையுண்டாக்கும் ஆளுமை³⁹ ஆகியன இவர் பாட்டினில் இயற்கையாக அமைந்தன எனலாம். தொடியுடைய தோள் மணத்தல்; கடிகாவில் பூச்சூடுதல்; தன்கமழும் சாந்து நீவுதல் ஆகியன ஃபிராய்டின் இன்பியல் கோட்பாட்டோடு இயைந்து செல்வதைக் காணலாம். வலியரென வழி மொழியாமை; மெலியரெனமீக்கறாமை, ஆடலர் அவர்களின் தனியவன் ஆளுமை இலக்கணி பொருத்தி வந்ததாகக் கருதலாம்.

வருபடை எதிர்தாங்கள், பெயர்படை புறங்காண்டல்; கருப்பரிய மாக்கடவல் ஆகியன 'க்ரெசுமரின்' இலக்கணி உரைப்பதாகக் கருதலாம். நட்போரை உயர்பு கூறல் பாண் உவப்பி பசி தீர்த்தல்; மயக்குடைய மொழி விடுத்தல் ஆகிய இயல்புகள் 'யூங்'கின் அகவய - புறவய (Extrovert - Introvert) இலக்கணத்தை நினைவு கூர்கின்றன.

குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிளிவளவனின் ஆளுமை

வேந்தர்கள் பலர், அரிய போர்கள் பல உடற்றிக் கலையுள்ளம் கொண்டவர்களைப் போற்றியிருந்தாவும் 'யான் வாழு நாடும் பண்ணன் வாயிய'⁴⁰ என மனமுவந்து வாழ்த்தும் அரிய பண்பு, சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிளிவளவனிடமே அமைந்தமையால் அவனுடைய ஆளுமையே விழுமியதாகக் கொள்ளப் பெறுகின்றது. முரசுமொடு ஒருங்கு அகப்படுத்தல்; மாங்குடி மருதன் போன்ற புலவரின் பாடல்களில் இடம் பெறல்;⁴¹ தந்தை தம் ஊர் ஆங்கண் சென்று அடுத்தல்,⁴² கிடைத்தற்கரிய வென்றி கிட்டிய பின்றையும் அதனைப் பெரிதாகக் கருதி விழாவெடுக்காமல்⁴³ எளிமையாக வாழ்ந்த தலையாலங்கானத்து நெடுஞ்செழியனும் கிளிவளவன் பெருமைக்குரியவனே. ஏனெனில் நெடுஞ்செழியனின் தமக்கண்மைக்கு வளவன் சிறிதும் தாழ்ந்தவன் அல்லன் என்பது புலவர்கள் பாடல்களிலிருந்தே புலனாகும். ஆயினும் பண்ணன் போன்ற எளிய நிலையில் உள்ள வள்ளல் பெருந்தகைகளைப் பாண்டியன் யாண்டும் உயர்த்திப் பேசியதாகக் குறிப்புக்குள்ளில்லை.

ஆளுமையைக் கவிச்சிற்ற வகையில் சிள்ளி வளவனைப் பற்றிய பாடல்கள் பதினெட்டு உள்ளன.⁴⁴ அவன் பாடிய பாடலைச் சேர்த்தால் பத்தொன்பது பாடல்கள் சிடியுள்ளன. எனவே ஆளுமை ஆய்விற்கு அவ்வேந்தனே எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றான்.

'ஆய்ந்து, தொழில்சுட்பம் விளங்கச் செய்யப்பட்ட அனிகலன்களையுடையாள் கணவன்'⁴⁵ என ஆலத்தார் கிழார் பாடியமையால் தொடையுடைய தோள் மணந்ததிறம் அறியப்பட்டது.

"முரசு முழங்கு தானை மூவருளும்
அரசெனப் படுவது நினதே பெரும"⁴⁶

என்று வெள்ளைக்குடி நாகனார் வேந்தனை வினிப்பதால், வையங்காவலர் வழிமொழித்-
தொழுகப் போகும் வேண்டிப் பொதுச் சொல் பொறாத இயல்பினன் என்பது பெற்றாம்.
செற்றோரை வழிபுத்தமையும் குறிக்கப் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

புள்ளின் புண்கண் தீர்த்த, செம்பியன் மரபில் வந்தவன் சிள்ளிவளவன்⁴⁷ என,
மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் கோவர்கிழாரும் சிறப்பாகப் போற்றத்தலால்
விழுமிய மரபுடையவன் இச்சோழன் என்பது பெறப்பட்டது.

மலையினையொத்த யானையின் மீது வானைத்தொடும் பெருமை மிக்க
கொடிகள் அசையும் படைகளையுடையவன் சிள்ளிவளவன்⁴⁸ என, ஆவார் மூலங்கிழார்
உரைப்பதின் வழி இவன் ஒங்கியல் களிமார்த்த திறமும் கரும்பரியமாக்கடவிய மாண்பும்
புலப்படும்.

காலனும் உயிரினைக் கொல்வதற்குக் காலம் பார்த்திருப்பான்; ஆயின்
வேற்படையினைக் கொண்டிருந்தும் சிள்ளிவளவனுடைய போர்முறைக்கு ஆற்றாமல் பகைவர்
உயிர் குறப்பர் என்று, கோவர்கிழார் கூறியதோடு நின்றிருந்தால், எனைய புலவர்களைப்
போன்று, தன் பாடு திறத்தால் சோழனுடைய ஒருகலாறுகளையுரைத்தான் எனலாம்.
நனவில் எட்டுத் திக்குக்களிலும் எரிகொள்ளி வீழ்ந்தாலும், பட்டமரம் எதிர்ப்பட்டாலும்,
ஞாயிறு பலவிடத்தும் செறிந்து தோன்றினாலும், மற்றும் ஆந்தை, கோட்டான் ஆகிய

பறவைகள் நெஞ்சம் துட்கென்றும்படிக் குரல்களை எழுப்பினாலும், சோழன் மனத்தில் சிறிதும் கலக்கமின்றி வேண்டிடத் தடுவான் என்றார் புலவர்.⁴⁹ மக்கள் காணும் கனவுகளை ஆராய்ந்து இன்ன கனவிற்கு இன்ன வெளிப்பாடு (Manifest) என்று விளக்கம் கூறும் வல்லநர்கள் (Dream Interpreters) கருத்துப்படியே பல்நிலத்தில் விழும்படியாகவும், எண்ணெய் தேய்த்துக் குளிப்பது போலவும், பன்றியின் மீது செலவு மேற்கொள்வது போன்றும், ஆடையைக் களைவது போன்றும் படைக்கலம் கட்டிவாடும் கவிழ்வது போன்றும் கனவு கண்டால் அஃது தீநிமித்தம் ஆகும். ஆயின் கிளிவிவளவன், இவற்றையெல்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தாத பகுத்தறிவுவாதியாகவே விளங்கியிருக்கின்றான் என்றே கூறியுள்ளார் புலவர். மனிதன் மனத்தால் அஞ்சுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணுற்ற பின்னரும் அவற்றைப் புறக்கணிக்கின்ற ஆற்றல் பெற்றமையாலேயே ஆளுமை மிகுந்தவனாகக் கருதப்பெறுகின்றான்.

ஆனா ஈகை அடுபோர் அண்ணல்;⁵⁰ கிளிவிவளவனிடம் சென்றால் பொற்றா-
மரைப் பரிசடைதல் எனது⁵¹ என்று, புலவர்கள் பாடியமையிலிருந்து பிறரைத்தான் இரப்பறியாமையும் இரந்தோர்க்கு மறுப்பறியாமையும் புலப்படுகின்றன. 'யான் வாயு நாளும் பண்ணன் வாழிய' என்ற பாடல், இவன், மெலியர் என மீதுகூறாதவன் என்பது அறியக் கிடக்கும். கூற்றுவெகுண்டதைப் போன்று வெகுண்டு மாற்று வேந்தராகிய சேரரையும் பாண்டியரையும் இகலணர்வோடு அவர்தம் மன்னோக்கினான்⁵² என, இடைக்காடனார் பாடலிலிருந்து, இவன் வலியுறு வழுமொழியலன் என்பதும் பெற்றாம். மலையிலிருந்து புறப்பட்டு மாக்கடல் நோக்கிச் செல்லும் பல்யாறு போலப் புலவ-
ரெல்லாம் வளவனையே நோக்கி வருவர் என, இப்புலவர் இதேபாடலில் உரைப்பதனால் இவன் நட்போரின் உயர்பு கூறும் பெற்றி வெளிப்படுகின்றன.

இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்;⁵³ எழுசமன் கடந்த எழுவுறும் தின்தோள்⁵⁴ 'வளவனிடத்துச் செல்வையாயின் செல்வை ஆகவை'⁵⁵ விரகு இன்மையின் கூற்றும் வித்தட்டு உண்டது;⁵⁶ காவிரி புரக்கும் நல்நாட்டுப் பொருநன்⁵⁷

என்ற வெளிப்பாடுகள், வளவனின் ஆளுமையை மற்றவர் தம் ஆளுமையிலிருந்து பிரித்துக் காட்டும் இயல்பினவாழ் இலங்குவதை நோக்கலாம்.

அரசியல் நிலையில் பகைவனாக விளங்கிய மலையமான் பெற்ற மக்களை அழிக்க முடிவு செய்து, யானையின் கால்களால் இடரச் செய்யும் அமையத்திலும், கோவூர்கிழாரைக் கொலைக்களத்தில் புக இசைவு நல்கி, அவர் கூறிய அறிவுரையையும் செவிமடுத்தான் வளவன். இதனால், இவன் அறவோர் புகழும் செங்கோல் உடையவன் என்பதும், பெறப்படும். குடியாட்சி முறை நிலவுகின்ற இற்றை நாளிலும் கொலைக்-
குற்றம் சாற்றப்பட்டு நீதிமன்றத்தால் ஒழித்தல் உறுதி செய்யப்பட்டுக் குற்றவாளி தூக்கிவிடப்படும் போழ்து உரிய சிறை அவலங்களைத் தவிரச் செய்தியாளர்கள் கூடப் பார்வையிடச் சிறப்பு இசைவினை அரசு நல்குவதில்லை. ஆயின் கோனாட்சி நிலவிய அக்காலத்தில் சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன் புலவர் கோவூர் கிழாருக்கு வழங்கிய உரிமை, அவனுடைய ஆளுமையின் தனித்தன்மையைக் காட்டுகிறது. முருகத் கட்டிலில் வேண்டுமென்றே படுத்தறங்கவேண்டும் என்ற உள்நோக்கம் மோசிகீரனாருக்கு இல்லையென்பதனை உணர்ந்து கொண்டு சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இருப்பொறை அவரைக் கொல்லாது கவரி வீசினான்.⁵⁸ ஆயின் கிள்ளிவளவன், தன் அரசியல் பகையை முற்றாவிக்கும் போழ்திலும் உரிமம் வழங்கிய பாங்கு பெரிதும் போற்றத்தகுதியது. கிள்ளிவளவன், பொருநர்க்கு நெய்தளினிய வறையையும் வாரு-
னையும் ஊன்கொண்ட வெண் மண்டையில் இட்டு அவற்றின் மீது ஆன்பயத்தை விரும்பி யளிப்பான்⁵⁹ எனக் கோவூர் கிழார் பாடிய பாங்கிலிருந்து இவன், பாணுவப்பப் பசி தீர்ப்பவன் என்பது புலனாகிறது.

ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க்கடந்த வல்வேற் சாத்தன் எனக் சான்றோன் (வீரன்) ஒருவனைப் புகழ்கிறார் குடவாயிற் கீர்த்தனார்.⁶⁰ இருகுடை பின்பட ஒங்கிய ஒருகுடையுடைய கிள்ளிவளவன், மைந்தர்க்கு மைந்தாய் விளங்கியவனாதவின் அறிவடை மொழி அவனுக்கு முழுமையும் பொருந்தும்.

குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன், தெய்வத்தினையோ கடவுளையோ பரவியதாகப் பாடல் ஏதும் கிட்டவில்லை. எனவே, ^{அவன்}கடவுள் மறுப்பினை மனத்தில் கொண்டு அதனைப்பற்றி மிகுதியாகப் பேசாமல் நடுநிலையோடு கடமைகளை ஆற்றி வந்தான். ஆயின், மக்கள் நலன் கருதி, 'அம்தொழில் அந்தணர் அறம்புரிந்து எடுத்த தீயினை'⁶¹ விளங்கச் செய்தான். தமிழ்நாட்டில் பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுடையோர் ஆட்சியில் நிகழ்த்தப்பெற்று திருக்கோயில் குடமுழக்குக்களைப் போன்ற இதனையும் பொதுநோக்குடைய செயலாகவே கருதுதல் வேண்டும்.

குமுநில மன்னர்களின் ஆளுமை

குறித்தமலை, நாடு, ஊர் ஆகியனவற்றுள் ஒன்றையோ இரண்டினையோ எல்லையாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்தோரைக் குமுநில மன்னர்கள் எனலாம்.⁶² அறிவுமடம் படுதல், அறிவு நன்குடைமை,⁶³ அஞ்சாமை;⁶⁴ கலையுள்ளம் கொடைவர்-கனிடம் கெழுதகைமை;⁶⁵ தலைநாட் போன்ற விருப்பமுடைமை;⁶⁶ எறிபடைக்கு ஓடா ஆண்மை;⁶⁷ தன் வாழ்வினைப் பெரிதாக மதியாமை⁶⁸ மறுமை கருதி அறம் செய்யாமை⁶⁹ யுகழ்ச்சி விருப்பாமை⁷⁰ ஆகியனவற்றைக் குமுநில மன்னர்கட்குரிய இன்றியமையா ஆளுமைக் கூறுபாடுகளாகக் கருதலாம்.

பாரியின் ஆளுமை

மணி புணர்விப்பதற்கு மகளிர் இருவர் இருந்தும், முந்தாறு ஊர்களையும் இரவலர்க்கீந்து பறம்பு மலையினையும் பரிசிலர்க்காக நல்கும் மனப்பக்குவம் உடையனாக இருந்தமையாலும்⁷¹ கபிலரால் பாடப்பெற்ற பெருமீதமும்⁷² கடந்தகு-தானை மூவரும் கூடிப்பொருத, வரலாற்றுச் சிறப்புடைமையாலும் பாரியே ஆளுமை ஆய்விந்து எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றான். அதியன் ஒளவைக்கு அமிழ்து விளை தீங்கனி நல்கியமை,⁷⁴ உளவியல் நிலையில் மீவியற்கைச் செயலாகும். மயிலக்குப் போர்வை நல்கிய பெருமை, பேகலுக்கு உண்டாயினும் மனைவி கண்ணகியிடத்து நொதுமலர் போல

நடந்த கொள்ளும் பிறழ்நிலை நடத்தையுடையனாக இருந்தமையால்⁷⁵ ஆளுமை ஆழ்விற்கு அதியலும் பேசலும் எடுத்தக் கொள்ளப் பெறவில்லை. பெருஞ்சித்திரனார் குமணனைப் போற்றிப் பாடிய பாடலில் பாரியின் வள்ளன்மையைவிட வாளான்மைக்கே முன்னுரிமை தந்துள்ளமையும் நோக்குதற்குரியது.⁷⁶ இடைக்கழிநாட்டு நல்லாள் நத்தத்தனார் சிறுபாணாற்றுப்படையில் பாரிக்கு முன்னுரிமையில் இரண்டாவது இடத்தையும் தந்துள்ளார். "எந்த கோட்டுயானை வேந்தர் ஓட்டிய கரும்பரிப் புரவிகைவண் பாரி"⁷⁷ என நக்கீரர், பாரியின் தமகன்மையினையே சிறப்பாகப் பாடுவதும் நோக்குதற்குரியது.

பாரி, தன் பறம்புமலையைக் கவின குன்றாமல் காத்தமையோடு, பிறர் அதனைப் புகாவண்ணும் அதனைக் கண்ணுங்குடுத்தமாகக் காத்தனன் என நற்றிணைப் பாடல் ஒன்றில் கூறுகின்றார் கபிலர்.⁷⁸ பாரியின் மலை, பறம்பு என்பது இதனாற் பெறப்பட்டது.

பாரியின் பறம்பிலுள்ள பனிச்சுனைத் தென்னிர் போல, இவிய நீரினைத் தந்தாலும், மனத்தில் அன்பு இன்மையால், வெய்ய உவர்த்தும் இயல்பினன் தலைவன் என்று, தோழி கூற்றாக அமைத்த பாடலில், இனிமைக்குப் பறம்பில் உள்ளதைத் திங்கள் தன்னிய நீரினைக் கூறினார் மிளைக்கந்தன்.⁷⁹ அகவுணர்வுச் செய்தியை எடுத்த இயம்பு-தற்குப் பாரியின் பறம்புமலையிலுள்ள பனிநீர் உவமையாக எடுத்தரைக்கும் அளவிற்குப் பாரியின் ஆளுமைச் சிறப்பு மேலோங்கியிருந்தது.

அறிவினைப் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு இரவலர் சென்றால், மலையினை யொக்கும் கன்றிறொடு நன்கலன்கள் பலவற்றை மனமுவந்த ஈவான் பாரி. அவனுடைய புகழினை எடுத்தியம்பல் எளிதன்று⁸⁰ என, ஒளவையார் பாரியின் ஆளுமைச்சிறப்பினைப் போற்றுகின்றார். அவன் அறிவு மடப்பத்தினையும் அறிவு மடம்படுந் திறத்தையும் ஒருங்காகக் கூறினார்.

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் எனும் பெருவேந்தனைப் பாடுகின்ற போற்றும் குழந்தை மன்னனாகிய பாரியின் ஈகைச்சிறப்பினை எடுத்தரைக்கிறார் கபிலர். "புலரா ஈகை, மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி"⁸¹ என, அவன் ஆளுமையின் தனித்-

தன்மையைப் போற்றிப் பாடினார். கபிலர் வாழ்க்கையை ஆழ்ந்து நோக்கினால், நன்றியுடைமையின் அடிப்படையிலோ கெழுதகைமையின் காரணமாகவோ ^{அவர்} கபிலர் இதனைப் பாடவில்லையென்பது புலப்படும். பத்தலையறாத புனைகொடி முல்லை, நாத்தமும்பு இருப்பப் பாடாமற் போயினும், கறங்குமணி நெடுந்தேரைக் கொள்க- வெனக் கொடுத்த பரந்தோங்குசிறப்பு, பாரியொருவனுக்கேவுண்டு என்று விச்சிக்- கோனிடம் இவர் பகர்வதவிருந்து கொடைமடம் படுதலில் பாரிக்கு ஒப்புடையவன் பதரியே என்பதனை வலியுறுத்துகின்றார்.⁸² 'மாரியும் உண்டு ஈண்டு வுலகு புரப்ப- துவே' என மற்றொரு பாடலில் உரைத்தமையும் சிந்தித்தற்குரியது.⁸³ அறிவு மடம்பட்டு மயிலக்குப் போர்வை போர்த்தியதால் பேகனின் கொடையுள்ளும் வெளிப்- படுகின்றதேயன்றி, அதனால் மயிலக்கு யாதொரு பயலும் விளையாமை நோக்குதற்- குரியது. ஆயின் பாரியின் தேர் இல்லையாகில் முல்லைக்கொடி படர வாழ்ப்பில்லாமல் தவித்திருக்கும் என்பது கன்கூடு.

நீரினும் இனிய சாயல்;⁸⁴ மடவர் மெல்லியர் சென்றாழம் கைவண்மையைக் கடப்பாடாகவுடையவன்;⁸⁵ பாரி, பரிசிலர் இரப்பின் 'வாரேன்' என்னான்;⁸⁶ பேரிருந் குன்று சிணைமகட்கு எளிது⁸⁷ ஆகிய வெளிப்பாடுகள், கலையுள்ளம் கொண்டவர்- களிடத்தே இவன் கொண்ட கெழுதகைமையினையும் தன்வாழ்வினைப் பெரிதாக மதியாத திறத்தினையும் விளம்பும்.

மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினையுடையராயிருப்பினும், புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினையுடையராயிருப்பினும், வேந்தர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் பறம்பினைக் கொள்ளவியலாது என்று கபிலர் பாடியதிருந்து⁸⁸ பாரியின் அஞ்சாமையும், எறி- படைக்கு ஓடா ஆண்மையும் அறியப்பெறும்.

பாரி, மறுமை கருதி அறம் செய்திருப்பானேயாகில் தன் மகனருக்கு உரிய ஆடவரைத் தேர்ந்தெடுத்த மணம் புணர்வித்திருப்பான். 'வென்றெறி முரசின் வேந்தர், தங்கள் தந்தைக்குரிய பறம்பு மலையைக் கைப்பற்றியதோடு தாங்கள் போற்றும் தந்தையையும் வஞ்சனையாற் கொன்றனர் எனக் கருத்து விளங்கும்படிப்

பாரி மகலிர் பாடிய பாடலால் இவ்வுண்மை புலனாகும்.⁸⁹ வென்றெறி முரசின் வேந்தர் என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு⁹⁰ எனப் புறநானூற்றையாசிரியர் எழுதியிருப்பது சிந்தனைக்குரியது.

கபிலரோடு கெழுதகைமை

பாரியின் பறப்பு மலையை முடியுடை மூவேந்தர் முற்றுகையிட்ட போழ்து, அவர்களை நோக்கிக் கபிலரே பாரியின் சார்பாளராகப் பேசி, அம்மலையை எளிதில் கொள்ளவியலாது என்று கூறியமை,⁹¹ தானும் பாரியும் எஞ்சியிருப்பதாக வேந்தர்-கவிடத்து உரைத்தமை;⁹² பாரி மாழ்ந்த பிள்ளை அவன் மலையைத் தொழுது நீர்வாரி கண்களையுடையராழ்த் கலுழ்ந்தமை;⁹³ பாரி மகலிரை அழைத்துக் கொண்டு விச்சிக்-கோனிடமும் இருங்கோவேனிடமும் சென்று ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டியமை;⁹⁴ பாரி மகலிரைப் பார்ப்பார்ப் படுத்த பிள்ளர் கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர்துறந்தமையெல்லாம் பாரிக்குந் கபிலருக்கும் இடையே நிலவிய கெழுதகைமையைப் புலப்படுத்தும்.

பாரிமகலிர் பாடியதாக ஒரு பாடலாவது கிட்டியுள்ளது. பாரி பாடியதாக ஒரு பாடலும் கிடைக்காமற் போனது. ஆயினும் அவனுடைய ஆளுமையை நன்கறிந்து கொள்ளும் வகையில் கபிலரும், நக்கீரரும், ஓளவையாரும் இடைக்கறி நாட்டு நல்லாள் நத்தத்தனாரும் பாடிச்சென்றனர். பாரியைப் பற்றித் திரு. கு. ராஜவேலு தற்காலத்தில் எழுதிய வள்ளல் பாரியெனும் நூல் அவனுடைய ஆளுமையை மேலும் அறிந்து கொள்ள வாழ்ப்பாக அமைகின்றது.⁹⁵ அதில் பாரி, முடியுடை மூவேந்தருடைய வஞ்சனையாலேயே கொல்லப்பட்டான் என்று கூறியுள்ளார். கபிலர் பாடிய குறிஞ்சிக் கலிப்பாடல்களில் பாரியைப் பற்றிய நேரடிக் குறிப்பு இல்லாமற் போயினும் கவி பற்றிக் கூறுகின்ற இடங்களிலும், குற்றக நாடன் எனச் சுட்டுகின்ற சூழல்களிலும் அவனைப் பற்றிய நினைவுடனே பாடினார் எனச் சிந்தித்தல் தகுந்தது. 'மறங்கொள் இருப்புவித் தொல் முரசுத் தொலைத்த முறஞ்செவி வாரணம்'⁹⁶ 'வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணம்'⁹⁷ ஆகிய மேற்கோள்கள் மூவேந்தரின் புகழைப் பாரி அழித்தான் எனக் கருதலாம்.

புலவர்களின் ஆளுமை இலக்கணம்

அரிய சொல்லாட்சி அமைத்துப் பாடுதலே புலவரின் ஆளுமை என்றுப் பொருளில், "நிலனாவில் திரிதருஉந் நீண்மாடக் கூடலார் புலனாவில் பிறந்த சொல்" ⁹⁸ என்று பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ கூறியுள்ளார். இதனையே புலனாவுழவர் புகழ்மொழி ⁹⁹ யென்று மருதன் இளநாகன் பகன்றார். மென்சொற்கலப்பையர்; ¹⁰⁰ அஞ்சொல் நுண்தேர்ச்சிப் புலவர்; ¹⁰¹ வாழ்மொழிக் கவி; ¹⁰² என ஏனையோரும் சொல்லாட்சியின் இன்றியமையாமையைப் பாடினர்.

வயிறு வளர்த்தற்காகப் பொய் கூறாமையே புலவரின் ஆளுமையென்று ஒரு சாரார் கூறினர். "வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்; மெய் கூறுவல்" ¹⁰³ என மருதனை நாகனாரும்; பெருமையில்லாத மன்னர்களின் பரிசிலை வேண்டிப் பொய் கூறுதல் தனக்கு இயல்பன்று ¹⁰⁴ என்று வன்பரனாரும்; தமிழகம் கேட்பப் பொய்யாச் செந்நா நெளிய ஏத்திப் பாடுதல் புலவர்கள் இயல்பு ¹⁰⁵ எனக் கருவூர்த் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனாரும்; 'புகழ்கெட வருஉந் பொய் வேண்டலன்' ¹⁰⁶ எனக் கோப்பெருஞ் சோழனும் பொய்யுரையாமை, ஆளுமையின் தலையாய கூறுபாடு என்று வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

கல்வி, கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கிக் கொள்கைச் சான்றோராய் வாழ்தலே புலவரின் ஆளுமையென மற்றொரு சாரார் கூறினர். இவர்களை 'நல்-வேள்வித் துறை போகிய தொல்லாணை நல்லாசிரியர்' ¹⁰⁷ 'பல்கேள்வித் துறை போகிய தொல்லாணை நல்லாசிரியர்' ¹⁰⁸ ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி மாங்குடி மருதன்; ¹⁰⁹ ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர் ¹¹⁰ என ஏனைய புலவர்களும் கூறினர்.

கோவூர்கிழாரின் இலக்கணம்

கோவூர்கிழார், புலவர் வாழ்க்கை, பெருமித வாழ்க்கையெனவும் மண்ணாள் செல்வம் எய்திய வேந்தர்களைப் போன்று செம்மலும் உடையது என்றார். ¹¹¹ இவர் பாடிய பாடலில், வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போதல்; 'நெடிய என்னாது சுரம்பல

கடத்தல்; வடியா நாவில் வல்லாங்குப் பாடுதல்; பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்றம் அருத்தல்; ஒம்பாதுண்டு கூம்பாது வீசுதல்; பிறர்க்குத் தீதறியாமை; திறப்பட நண்ணார் நாண அண்ணாந்து ஏகல் ஆகிய ஆளுமைக் கூம்பாடுகளை நிரல்படக் கூறுகிறார்.

உணர்ச்சியில்லோர்யுடைமை உள்ளாமை;¹¹² காணாதீத பொருளை வெறுத்த ஒதுக்குதல்;¹¹³ பெரிதே யுலகம் பேணுநர் பலவே எனப் பெரு மிதத்தோடு வாழ்தல்;¹¹⁴ முற்றிய திருவிந் மூவராயினுப் பெய்தின்று ஈதலை வேண்டாமை;¹¹⁵ அகம் நக வாரா முகனழி பரிசிலை மறுத்தல்¹¹⁶ ஆகியனவற்றையும் ஆளுமையின் கூறு - பாடுகளாகக் கருதலாம்.

கிரேக்க நாட்டறிஞர் அரிஸ்டாடிஸ், தன் 'கவிதையியல்' (Poetics) யெனும் நூலில் சொல்லாட்சியின் இன்றியமையாமையினைப் பற்றிப் பேசியுள்ளார்.¹¹⁷ புதிய சொல்லாட்சிகளைப் படைத்ததால் தான், ஷேக்ஸ்பியர் புகழ் பெற்ற ஆளுமை - யுள்ளவராக இலங்குகிறார் என அவருடைய திறனாய்வாளர்கள் கூறினர்.¹¹⁸ டி.எஸ். எலியட்ரும், 'கவிதையின் இசை'யெனும் கட்டுரையில் கவிதையில் புரட்சி தோன்றக் காரணமாகவிருப்பதே சொல்லாட்சி தான் என்று எழுதியுள்ளார்.¹¹⁹

புலவர், தன்முடைய ஆளுமையியல்புகளிலிருந்து விலகிச் சமுதாயம் பயன் - பெறுந் வகையில் கவிதை பாடுவதுதான் விழுமியதுயென்று கூறியுள்ளார். 'பாப்புனைவது என்பது ஓர் வேதியியல் (Chemistry) நிகழ்வு என்று அஃது விரைவாக நடைபெறுதற்கு ஊக்கிகள் துணைபுரிவது போல் புலவர்கள், தங்கள் தனிம வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை நீக்கிப் பொது வாழ்க்கைச் செய்திகளைப் பாடவேண்டும் என்று கூறியுள்ளார்.¹²⁰

கபிலரின் ஆளுமை

சங்க இலக்கியத்தில் மிகுதியான பாடல்களைப் பாடியவர் என்ற அடிப்படை - யிலும், பெருங்குறியா ரீட்சிமார்,¹²¹ நக்கீசர், பொருந்தில் இளங்கீரனார்,¹²²

மாறோக்கத்து நப்பசலையார்¹²³ ஆகிய புலவர்கள் புகழ்ந்தரைத்தமையால் கபிலரே ஆளுமை ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார்.

புறநானூற்றில் கபிலருக்குத் வேந்தர்கட்குத் இடையேயுள்ள நட்பு விளங்கும்படியான பாடல்கள் மிகுந்தமையாலும், பதிலுறுப்பத்தில் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பற்றிய பாடல்களே அமைந்தமையாலும் அவை ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவில்லை. நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை ஆகிய தொகை நூல்களில் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் மிகுந்திருப்பினும் பெருங்குறிஞ்சியென்று அழைக்கப்பெறும் தனித்தன்மை குறிஞ்சிப் பாட்டிற்கேயுரியதாகலின், அஃதே ஆளுமைக்கணிப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

டி.எஸ். எலியட் கூறிய வண்ணம் தனிம வாழ்வுக் குறிப்புகளை நீக்கிப் (Removal of Personal life references) பொதுவாழ்விற்குரிய செய்திகளைக் குறிஞ்சிப்பாட்டில் கூறுகிறார் கபிலர். ஆரியவரசன் பிரகத்தலுக்குத் தமிழ் அறிவித்தற் பொருட்டுப் பாடிய பாடல்¹²⁴ என்ற குறிப்பு இருத்தலால் இஃது விழுமிய பாடலாகக் கொள்ளப் பெறும்.

குறிஞ்சிப் பாட்டின் பெருமையை டாக்டர் போப், ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கருத்துக்களைச் சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், தம் நூலில் மேற்கோள் காட்டி விளக்கியதோடு அமையாமல், ஆங்கிலக் கவிஞர் டிரைடன், டேங்கிஸ்பியர் ஆகியோர் பாடற்பகுதிகளோடு ஒப்புமை காட்டியெழுதிய பாங்கும் கபிலரின் ஆளுமைத்திறத்தை நன்கு புலப்படுத்தும்.¹²⁵✓

அறத்தொடு நின்றவில்,¹²⁶ கூறுதல் உசாதல் ஒழிந்த ஆறும் அமைந்து வருமாறு குறிஞ்சிப்பாட்டினைப் பாடியுள்ளார் எனநச்சினார்க்கினியர் கூறியுள்ளார்.¹²⁷ இதிலிருந்து கபிலரின் புலமைத் தனித்தன்மை புலப்படுகிறது.

சொல்லாட்சித்திறம்

காமத்தினை, 'விறவிழை நெகிழ்த்த வீவருந் கருநோய்',¹²⁸ உட்கரந்- துறையுந் உய்யா வருந்படர்¹²⁹ என்ற சொற்களால் குறித்தார்.

ஆங்கிலக் கவிஞர் ஷேக்ஸ்பியர் செய்திகளை வலியுறுத்த இருவகை உயர்¹³⁰
 சொற்களை (Superlatives) ப் பயன்படுத்துவார். கபிலரும் 'இருபேரச்சம்'
 என்று அரிய தொடரைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். போரினையே விருப்பும் இருபெரு
 வேந்தருடைய சினத்தினைத் தனிப்பதற்காக நின்ற சான்றோரைப் போன்ற தலைவியின்
 வருத்தத்திற்கும் செவிலியின் மலிமொழிக்கும் அஞ்சும் அச்சத்தினைத் தோழி, இருபேரச்சம்
 எனக் குறிப்பதாக அமைத்தார். சங்கவிலக்கியத்தில் இதுபோன்ற சொல்லாட்சியைக்
 காண்பதரிது.

வானத்தில் பறந்து செல்லும் பறவையை, 'விசும்பாடு பறவை'¹³¹
 யென்றார்.

தலைவியும் தோழியும் பாப்சுனையில் குடைந்து நீராடியபோது மனத்திற்கு
 விருப்பமான பாடலைப் பாடினர் என்றும், நெடுநேரம் ஆடியமையால் கண்கள் சிவந்து
 காணப்பட்டன என்பதை, நிழற்படக் கருவிக் காட்சியாகத் தேர்ந்த சொற்களால்
 உரைக்கின்றார் புலவர்.

"பளிங்குசொரி வண் பாப்சுனை குடைவுழி
 நளிபடு சிலம்பிற் பாயம் பாடிப்
 பொன்னெறி மனியிற் சிறுபுறந் தாழ்ந்தவெழி
 பின்னிருந் கூந்தல் பிழிவனந் துவரி
 வுள்ளகம் சிவந்த கண்ணே"¹³²

என்ற அடிகளில், ஒரு கட்டில உருக் காட்சியையே (Visual imagery))
 நமக்குத் தந்துவிடுகின்றார். அண்மைக்காலப் புலவர்களின் பாடல்களைப் பயின்று,
 அவற்றை ஆடற்கலையில் பேசவைக்கும் வல்லாளர்கள், இத்தகு காட்சிகளைக் கற்றுப்
 பழந்தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையினை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கலாம். 'நளிபடு
 சிலம்பில் பாயம் பாடி' எனப் பொதுவகையால் கூறிப் படிப்போர் அவரவர் தம்
 மனநிலைக்கேற்பத் தாம் விருப்பிய பாடல்களைக் கற்பனை செய்து கொள்ள வாழ்வி-
 பளித்தார் கபிலர். தலைவியும் தோழியும் எந்தப் பாடலைப் பாடினர் என்பதைக்

கபிலர் அறியார்; ஆயின் அவர்கள் உள்ளம் விழுந்த பாடலைப் பாடினர் என்று, குறித்ததன்வழி உளவியல் துட்பு விளங்கப் பாடினார் என்பது போதரும்.

ஒன்செங்காந்தள்,¹³³ செங்கோடு வேரி,¹³⁴ எரிபுரையெழும்,¹³⁶ சிமமாரோடும்,¹³⁶ தளவம்,¹³⁷ தாமரை,¹³⁸ சுடர்ப்புந்தோன்றி¹³⁹ எனச் செம்மை நிறத்தின் துட்பு வேறுபாடுகளையுடைய மலர்களைக் குறிப்பதோடு, புண்ணு - யிழ் குருதி, உள்ளகம் சிவத்தல் ஆகியனவற்றைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதால் இவர் நெருப்பு நாட்ட ஆளுமை¹⁴⁰ (Pyromania Personality)யுடைய புலவர் என, மதிப்பிடலாம்.

முத்து, பொன், மணி ஆகியனவற்றால் செய்யப்பெற்ற அணிகலன் மாசுபடின் சீர் செய்யலாம்; ஆயின் ஒரு மனிதனின் ஒழுக்கத்தில் குறைபாடு காணப்பட்டால் அதனை எவராலும் நீக்கமுடியாது¹⁴¹ என்று துணிந்து கூறியமையிலிருந்து இவர் வாய்மொழிக் கபிலர் என்பதும், வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறாவதவர் என்பதும் பெறப்பட்டன.

கபிலருக்குக் குரங்கின் மீது தனிப்பட்ட நாட்டம் உண்டு. முடமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும் பழத்தினைக் குறவர் மடமகள் கருவிரன் மந்திக்கு, வருவருந்து அயர்வாளி என¹⁴² நற்றிணையில் கூறினார். கானமஞ்சையின் முட்டை வெயிலாடு முசுவின் குருளைக்கு விளையாட்டுப் பொருளாகும்;¹⁴³ மரத்தின் சினை முறிய குரங்கு தாவினாலும் அதன் மீது மரம் சினங்கொள்ளாமல் மீண்டும் ஏறிக் கொள்ளும்¹⁴⁴ என குறுந்தொகையில் குரங்குக் காட்சிகள் இரண்டினைக் கூறலாம். குரக்குப்பத்தில் உள்ள பத்தப் பாடல் - கவிவழி குரங்கின் சிறப்புக்களையே கூறியுள்ளார். பாறை நெடுஞ்சுனையில் விளைந்த தேறலை அறியாதாண்ட கடுவன், கறிவளர் சாந்தத்தில் ஏறாமல், நயவீயடுக்கத்து மகிழ்ந்து கண்படுக்கும்¹⁴⁵ என அகநானூற்றிலும் கூறினார். தன் மனத்திற்கு விருப்ப - மான இக்காட்சியைக் குறிக்கிப்பாட்டில் கூறாமல் தவிர்த்தமை, புலவரிடம் சிந்தனைத் தடை இல்லாமையையுணர்த்தும்.

தொன்னு¹ நிறொன்பது மலர்களைக் குறித்து அவற்றின் வழி மலரினும்² மெல்லிது காமம் என்பதனையும், உள்ளத்தால் சிட்டுகின்ற இன்பமே நிறைவான லின்பம் என்பதனையும் சுட்டினார்.

பத்துப்பாட்டில். குறிஞ்சிப்பாட்டு ஒன்றில் தான் ஒளிஞறையுமம் பொதுளியுள்ளது என நச்சினார்க்கினியர் கூறுகின்றார்.¹⁴⁶ செலுத்த செய்யுள் செய்செந்நாவின் வெலுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலர் என்பது, இவ்வுளிஞறையுமத்தால் பெறப்படும்.

தான் எனும் செருக்குத் தோன்றாவகையில் தோழி உரையாடுவதாகப் புலவர் சொற்களைப் பெய்திருக்கின்ற பெற்றி கருததற்குரியது. செப்பல் வன்மையின் செறித்து யான் கடவலின்;¹⁴⁷ யானும் ஆற்றலேன்; செப்ப லான்றிசிறி சினவா தீமோ¹⁴⁸ ஆசிய வெளிப்பாடுகள், பயன்தொரிவார் பணிவோடு நடத்தல் வேண்டும் எனப் பரிந்துரைப்பது போல் அமைகின்றன.

யானையும் புலியும் பொருகின்ற காட்சியைப் பெருவருவிற்றாகக் கபிலர், பிற தொகை நூல்களில் பாடியுள்ளார். இக்காட்சிகளை உளவியல் கருத்தேற்றம் எனும் கட்டுரையில் விரிவாகக் காணலாம். ஆயின் அதனை முழுமையாகத் தவிர்த்துத் தலைமகளையும் தலைவியையும் இணைத்து வைக்கும் பொருளாக மட்டுமே குறிஞ்சிப் பாட்டில் பாடியுள்ளார் புலவர். இதனைப் புலமைத் திறத்தின் வளர்நிலையென்றே குறிப்பிடல் வேண்டும்.

முழுமுதற் கடவுளாகிய முருகப்பெருமானின் பெயரைச் சுட்டாமல் 'சுடர்ப்புண் சேஎய்'¹⁴⁹ எனக் குறித்தார். கண்ணால் காணவியலா முருகப் பெருமானை மனத்தால் உணரலாம் எனப் பொருள் கொள்ளும் வகையில் சுடர்ப்புண் சேஎய் என்றமையால் இவரை மெய்யறிவு ஆளுமை (Spiritual Personality) யுடையவர் என மதிப்பீடு செய்யலாம்.

திருமணத்திற்கு முன்பாகவே, தலைவியை, யானையின் தனிப்பத்திலிருந்தும் புனல் தனிப்பத்திலிருந்தும் காப்பவன் அத்திருமணத்திற்குப் பின், அவளைத் தலையளி செய்வான்

என்று நாகரிகமாகத்தோழி கூறுவதாகப் பாடியிருக்கின்றார் புலவர். காமத்தினைத் தூண்டு உறுப்புகள் பற்றிய எந்தச் செய்தியும் இடம்பெறாமல், கபிலர் குறிஞ்சிப் பாட்டினைப் பாடியமையால், அவரை நாகரிகம் வாய்க்கப் பெற்ற ஆளுமைக்காரர் (decent personality) என அழைக்கலாம்.

பழந்தமிழர்களின் பண்பாடு, நாகரிகம், வாழ்க்கை முறை, இயற்கையமைப்பு, செல்வவளம், சொன்ன சொல் பிறழாமல், செவிகைப்பக் சொற்பொறுத்தல், கடவுட் கொள்கை ஆகிய அனைத்தையும் இயற்கையாகக் கபிலர் குறிஞ்சிப் பாட்டில் கூறியமையால் அவரைத் தேர்ந்த ஆளுமைக் கூறுபாடுகள் கொண்ட புலவர் (Rounded Personality) எனக் கணிக்கலாம்.

மகவிர்க்குரிய ஆளுமை

'ஆள்' என்று சொல் ஆளு வைக் குறிக்கின்ற ஒன்றாகவே சான்றோர்களால் வழங்கப் பெறுகிறது.

"அழகன் யானை ஆள்வீழ்த்தத் திரிதரு" ¹⁵⁰

"ஆள் வழக்கற்ற பாழ்படு நனந்தலை" ¹⁵¹

"ஆளில் பெண்டிர் தானில் செய்த ஸுணங்கு நன்பலவல்" ¹⁵²

"ஆளில் றென்று வாளில் றப்பார்" ¹⁵³

ஆகிய வழக்குகள் ஆடவரைக் கருதி வழங்கப்பெற்றவையே. ஆள்வினை, ஆள்பவர் என்று ஆட்சியும் ஆடவர் பற்றி எழுந்தவையே.

ஆண்மையென்ற சொல்லும் ஆளுமையெனும் பொருளிலேயே வழங்கப்பெற்றது.

'படியோர்த் தேய்த்த பணி லாண்மை' ¹⁵⁴

'பெரியோர் நெஞ்சத்தக் கண்ணிவாண்மை' ¹⁵⁵

ஆகிய பாடற்பகுதிகளில், ஆண்மை, ஆண்மனம் என்ற பொருளில், வழங்கியமையை அறியலாம்.

குறித்தொகையில் ஒளவையார், ஆண்மை, பெண்பாலார்க்கும் உரியதொரு தன்மையெனும். கருத்தில் 'இரு பேராண்மை' ¹⁵⁶ என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

"பிறப்பே, குடிமை, ஆண்மை" ¹⁵⁷ எனவியலும் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் தாற்பாவிற்று, உரை வகுத்த பேராசிரியர், "ஆண்மை புருடர்க்காம் அஃது ஆள்வினையெனப் படும். இது தலைமகட்கொப்பதன்றாலெனின், குடியாண்மையென்புழி, ஆண்மையென்பது இருபாற்குமி ஒக்குமாதவின் அமையுமென்பது" என எழுதிச் சென்றுள்ளார்.

"ஆண்மையென்பது ஆளுத்தன்மையெனும் பொருளில் இருபாலையும் உணர்த்தி நின்றது" என நச்சினார்க்கினியர் எழுதியதாகக் குறித்தொகையுரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். ¹⁵⁸

மேற்கூறிய விளக்கங்களிலிருந்து ஆண்மை பெண்பாற்கும் உரியது என்பது பெறப்பட்டது.

ஆண்மைக் கூறுபாடுகள்

கற்புடைமையே விழுமிய கூறுபாடாகத் தொல்காப்பியனாரால் வலியுறுத்தப் பெறுகின்றது. ¹⁵⁹ காமம் செப்பாமை, ¹⁶⁰ ஈன்று புறந்தருதல், ¹⁶¹ செறிவு, நிறை, செம்மை, செப்பு, அறிவு, அருமை ¹⁶² ஆகிய ஆறும் மகனிற்கேயுரிய கூறுபாடுகள் எனச் சான்றோர் கூறினர். நகைச்சுவை, ¹⁶³ புதுநாள் ஒருக்கம், ¹⁶⁴ பச்சூடுதல், ¹⁶⁵ விருந்தினரைப் போற்றல், ¹⁶⁶ பரிசில் நல்கும் உரிமை, ¹⁶⁷ கல்வி கற்ற மகனிடம் தனித்த அன்பு கொள்ளல், ¹⁶⁸ மகனின் தழுகண்மை கண்டு மகிழ்தல், ¹⁶⁹ சிறப்புடையாளன் மாண்பு கண்டு வாடுமுலை ஊறிச் சுரத்தல் ¹⁷⁰ குடிப்பிறப்புடைமை, ¹⁷¹ தெய்வத்தன்மையுடையளாகப் போற்றப் பெறுதல் ¹⁷² சார்புடைமை, ¹⁷³ கணவன் இறந்தபின்றைக் கைம்மையைப் பொறுத்து மக்களைக் காத்தல் ¹⁷⁴ போன்ற இயல்புகளை மகனிற்கேயுரிய ஆண்மைக் கூறுபாடுகளாக வரையறை செய்யலாம்.

வெள்ளித்தியாரின் ஆளுமை

புள்ளிகளையுடைய ஆண்புலி, காட்டில் ஆம்மானின் குரலைத் கேட்டு அதன் மீது பாயும் நேரத்தைச் சிந்தித்திருக்கும். அத்தகு காட்டில் தன் கணவனைத் தேடிச் சென்றாள் வெள்ளித்தியென, ஒளவையார் இப்புலவரின் தனிமத் துன்பத்தினைப் பாடுகிறார்.¹⁷⁵

நற்றிணைப் பாடலொன்றில், சிவவெள்ளாங்குருகினை நோக்கி, "புனல் பரக்கின்ற கழுவையுடைய ஊருக்குத் தலைவனான என் காதலனிடம் என் அன்பின் திறத்தினைக் கூவாய்! கூறவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தும் பெருமறவி நோய் காரணமாக, வாளா இருந்து விடுவாயோ! என்று கூவதாகப் பாடலொன்றினை அமைத்துள்ளார்.¹⁷⁶ இவர் பெரு மறவி நோயால் (Amnesia) சிலகாலம் தாக்குண்டிருந்தல் வேண்டும் அல்லது அதனால் துன்புற்ற ஒருவரைக் கண்டிருந்தல் வேண்டும் எனத் தெரிகிறது.

"யான், கலன்களை நெகிழ்வித்த தலைவனைக் காணாமல் தனிமத் துன்பத்-தோடு நீடிய கங்குல் முழுமையும் துயிலாமல் அல்லலறுகிறேன்"¹⁷⁷ எனத் தலைவி கூற்றாகப் பாடிய பாடலில், தனிமையச்சம் (monophobia) துஞ்சா நோய் (Insomnia) ஆகிய இருவகை உளவியல் நோயால், தான் துன்புறுவதாகப் பாடியுள்ளமை சிந்தித்தற்குரியது.

பசலை,¹⁷⁸ கண், நோக்கி நோக்கி வாள் இழந்தமை,¹⁷⁹ கையில் ஊமல் கண்ணில் காக்கும் வெண்ணெய் உணங்கல் போலக் காமநோய் பரவியமை,¹⁸⁰ காதலனுக்காக நாடு, ஊர், குடிமுறைதோய் தேடி அலைந்தமை,¹⁸¹ காமம் நெறிதரத் கைநீறில்லாமை,¹⁸² காதலற் கெடுத்த சிறுமையொரு ஆதிமந்தி போலப் பேதுற்றமை ஆகிய துன்பியல் நிகழ்வுகளையே பாடுவதால் இவர் மனச்சோர்வு (Hypochondria) நோயால் அல்லலுற்றிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது. நிலம் தொட்டுப்புகாரி; வானம் ஏறாரி; விலங்கு முந்நீர் காவின் செல்லார்¹⁸³ எனப் பாடுவதிலிருந்து, இவர் அழுது அரற்றிய (delirium) திறம் புலப்படுகிறது.

பழிபல இடங்களில் இவர் சுற்றித் திரிந்தார் எனும் குறிப்புக் கொண்டு இவர் உணர்வு விடைநிலையிலும் (Schizophrenic) சிறிது காலம் இருந்தார் எனக் கருதலாம்.

காமநோய், கையில் ஊமன் கண்ணிர் காக்கும் வெண்ணெய் உணங்கல் போல் பரந்தது என, அதனைத் தாங்கிக் கொள்ள இயலாத நிலையினையும், தாழ்மையான காதல் நெஞ்சம் கொண்ட தலைவனைக் கண்டு இன்புறாத நிலையினையும் இவர் பாடுவதால் பெண்ணிற்கேயுரிய பரபரப்பு ஆகுமை (Hysterical Personality) கொண்டவராய் இலங்கினார் என்பது போதரும்.

பாதுகாப்பவர் எவரும் இன்றித் தன்னைத்தானே தேற்றிக் கொண்டு பாட்டுக் கலையில் ஈடுபாட்டினை வளர்த்துத் தனித்த ஒரு பெண்ணாகச் சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த துணையிலாப் பெண் (Destitute) எனக் கருதலாம். கன்னியாகவும் இல்லாமல், மனைவியெனும் உரிமையினையும் அடைய முடியாமல், கணவன் வாழ்கின்றானா இல்லையா- என்று கூடத் தெரிந்து கொள்ள இயலாமல், வாழ்க்கை முழுமையும் மனச்சுமையோடு வாழ்ந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டு ஆளுமையினராய்ப் பிற்கால மகவிற்கு விளங்குகிறார் இவருடைய சூழலில் ஏனைய பெண்டிர் வாழ்ந்திருப்பரேயாகில் அவர்கள் தங்கள் இனையிரைப் போக்கியிருப்பர். தன் சுற்பிறகுத் தீங்கு வாராத வகையில், மனத்தினை உறுதிப்படுத்தியதால் தான், வெள்ளிவிதியாருக்குத் தனிப்பட்ட புகழ்ச்சிட்டியது எனலாம்.

முதப்பாண்டியன் தேவிக்குக் கணவனோடு பலகாலம் வாழ்ந்த பெருமிதம் உண்டு. ஒளவையாருக்கு அதியனாள் நெல்லிக்கனியளிக்கப்பட்ட சிறப்புண்டு. ஆதி மந்தியாரின் கணவன் ஆட்டனத்தியெனும் தனித்த பெருமை. ஆயின் வெள்ளிவிதியாருக்கு இத்தகு வாய்ப்புக்களில் ஒன்றேனும் கிட்டியதாகத் தெரியவில்லை. எனவே தான், உளவியல் நிலையில் பெரிதும் தனிபுற்ற இவருடைய ஆளுமை ஆய்விற் கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது. வேந்தர்களையோ குழநில மன்னர்களையோ இவர் போற்றிப் பாடியதாகப் பாடல்கள், தொகை நூல்களில் காணப்பெறவில்லை. இவர், நற்றிணை,

குறித்தொகை, அகநானூறு ஆகிய மூன்று தொகை நூல்களிலும் ஆண்மகன் கூற்றாக அமைத்தப் பாடிய பாடல் ஒன்று கூட இல்லையென்பது சிந்தித்தற்குரியது. தன் தலைமகன் ஒருவனைத் தவிரப் பிற ஆடவர்களைக் காண்பதனையே ஒரு வெறுத்தற்குரிய செயலாக இவர் நினைத்திருக்க வேண்டும். மனத்தின் ஆற்றிலையில் காதலனைக் காண வியலாந் ^{சூழ்பம்} சோகம், புறநிலையில் ஏனைய ஆடவர் மீது வெறுப்பாக உருவெடுத்துக் கற்பிற்கு மெய்ப்பிம்மறையாக விளங்கியது எனலாம்.

தந்தையை இழந்து வருந்திப் பாடிய பாரிமகனின் பாடலைக் காட்டிலும் காதலனைக் காணாமல் உழந்த வெள்ளிவீதியாரே இரங்கற்குரியர். கபிலர், பாரி மகனிரைப் பார்ப்பார்ப்பு படுத்தியதாகப் பாடலொன்று புறநானூற்றில் அமைந்துள்ளது. ¹⁸⁴ ஆயின் வெள்ளிவீதியாரின் வாழ்க்கையில் தென்றல் வீசவில்லை. 'பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்' என்ற, இலக்கணத்தடையை நீக்கிப் பார்த்தால் வெள்ளிவீதியார் பாடல்கள் அனைத்தும் துன்பச்சுமைப் பாடல்கள் எனக் கணிக்கலாம். ஆங்கில இலக்கியத்தில் எளிதில் ஒப்புமை காண இயலாத அளவிற்குத் தனித்தன்மை ஆளுமை பெற்ற ஒரு வரலாற்றுப்பெண் வெள்ளி வீதியென்பதில் இரண்டாவது கருத்திருக்க வாழ்ப்பில்லை.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. C. Coleman, Abnormal Psychology, p.770.
2. புறம்.27:6.
3. புறம்.363:3-4.
4. W.H.Sheldon etal, Varieties of Temperament,
5. புறம்.68:1-4.
6. புறம்.69:5-6.
7. நற்.170:1-3.
8. நற்.184:1-2.
9. புறம்.305:1-2.
10. பதிற.44:9.
11. கவி.பாலை.16:19.
12. சிறுபாணி.213.
13. பெரும்பாணி.22.
14. நெடுநல்.32.
15. புறம்.5 அடிக்.குறிப்பு.
16. புறம்.178:7.
17. புறம்.180:4-6.
18. நற்.50:9.
19. பதிற.73:2-3.
20. கவி.குறிஞ்சி.11:3-5.
21. கவி.மருதம்.35:7-8.
22. அகம்.98:2.
23. அகம்.113:1-2.
24. அகம்.231:1-2.
25. அகம்.352:8-9.
26. புறம்.8:1-4.

27. புறம்.10:1-6.
28. புறம்.43:6-8.
29. G.W. Beadle, The new genetics, PP. 81-86.
30. G.E. Mc Clearn, Behavioural genetics, pp.9-24.
31. J.Pfieffer, The cell, PP. 23-36
32. J.D. Watson, Molecular Biology of the gene, PP.11-26.
33. D.E. Wooldridge, Mechanical man, PP. 41-49
34. நற்.234:2.
35. கவி.முல்லை.4:4-5.
36. புறம்.289:4-5.
37. புறம்.221:1-6.
38. புறம்.239:1-18.
39. டாக்டர் மு. இராசமாணிக்கம், உளவியல் குறைகள், பக்.150-151.
40. புறம்.173:1-12.
41. புறம்.72:8-9, 13-15.
42. புறம்.78:11-12.
43. புறம்.77:10-13.
44. புறம்.34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 46, 69, 70, 226, 227, 228, 386, 393, 397.
45. புறம்.34:7.
46. புறம்.35:4-5.
47. புறம்.39:1-3.
48. புறம்.38:1-3.
49. புறம்.41:1-12.
50. புறம்.42:1.
51. புறம்.69:19-21.
52. புறம்.42:22-24.

53. புறம்.70:9.
54. புறம்.39:11.
55. புறம்.70:16.
56. புறம்.227:2.
57. புறம்.393:24.
58. புறம்.50:7-10.
59. புறம்.386:3-4.
60. புறம்.242:4-5.
61. புறம்.397:20-21.
62. (அ) புறம்.158:4-12; (ஆ) சிறுபாண்.107-111.
63. (அ) சிறுபாண்.216; (ஆ) புறம்.142:4-6.
64. (அ) புறம்.128:6-7; (ஆ) புறம்.139:11-12.
65. (அ) புறம்.89:1-4; (ஆ) புறம்.141:12-15;
(இ) புறம்.175:1-2.
66. (அ) புறம்.148:1-4; (ஆ) புறம்.101:1-3;
(இ) கடாம்.565-566.
67. புறம்.154:9-10.
68. புறம்.165:10-13.
69. (அ) புறம்.134:1-2; (ஆ) புறம்.141:13-15.
70. (அ) புறம்.150:22-23; (ஆ) புறம்.152:7-9.
71. புறம்.110:3-4.
72. புறம்.105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 113, 114,
115, 116, 117, 118, 119, 120, 236, 337.
73. புறம்.112:4-5.
74. புறம்.91:8-11.
75. புறம்.146:1-2, 6-10.
76. புறம்.158:1-4.
77. அகம்.78:20-22.
78. நற்.253:7-9.

79. குற்த்.196:3-6.
80. அகம்.303:8-10.
81. பதிற்.61:7-8.
82. புறம்.200:9-12.
83. புறம்.107:3-4.
84. புறம்.105:7.
85. புறம்.106:4-5.
86. புறம்.108:4-6.
87. புறம்.111:3-4.
88. புறம்.109:11-13.
89. புறம்.112:1-5.
90. புறம்.112:4 உரை.
91. புறம்.109:1-3.
92. புறம்.110:5-6.
93. புறம்.113:5-7.
94. (அ) புறம்.200:13-15; (ஆ) புறம்.201:1-7.
95. கு. ராஜவேலு, வள்ளல் பாரி, ப.
96. கலி.குறிஞ்சி.6:1-2.
97. கலி.குறிஞ்சி.7:1.
98. கலி.பாலை.34:17-18.
99. கலி.மரு.3:4-5.
100. பதிற்.15:26.
101. புறம்.235:13.
102. புறம்.388:9.
103. புறம்.139:5-6.
104. புறம்.148:5-7.

105. புறம்.168:18-20.
106. புறம்.216:7.
107. மதுரை.760:1.
108. பட்டினம்.169-170.
109. புறம்.72:13-14.
110. புறம்.191:5-7.
111. புறம்.47:1-8.
112. புறம்.197:16.
113. புறம்.208:6-7.
114. புறம்.207:7.
115. புறம்.205:1-2.
116. புறம்.207:3-4.
117. W. Hammilton Fyre, The Poetics: Aristotle, pp. 30-39
118. A.C. Bradley, Shakespeaan Tragedy, pp. 121-134
119. T.S. Eliot, The Music of Poetry: Sacred Wood. pp. 21-40
120. S.C. Mundra etal, Principles and History of Litt. criti.p.531.
121. பதி.85:10-13.
122. புறம். 53:10-12.
123. புறம்.53:10-12.
124. புறம்.174:9-10.
125. குறிஞ்சிப்.நகர்.உரை.
126. J.M. Somasundaram Pillai, Hist. Litt., pp.260-278.
127. தொல்.பொருள்.பொரு.12.
128. குறிஞ்சிப்.நகர்.உரை.
129. குறிஞ்சிப்.3.
130. குறிஞ்சிப்.11.
131. குறிஞ்சிப்.27-29.
132. குறிஞ்சிப்.46.

133. குறிஞ்சிப். 58-61.
134. குறிஞ்சிப். 62.
135. குறிஞ்சிப். 64.
136. குறிஞ்சிப். 66.
137. குறிஞ்சிப். 78.
138. குறிஞ்சிப். 80.
139. குறிஞ்சிப். 80.
140. குறிஞ்சிப். 90.
141. Collins, Dis., p.1190.
142. குறிஞ்சிப். 13-18.
143. நற். 353:3-7.
144. குறுந். 38:1-3.
145. குறுந். 121:1-4.
146. அகம். 2:3-7.
147. குறிஞ்சிப். 187-94 நச். உரை.
148. குறிஞ்சிப். 12.
149. குறிஞ்சிப். 34.
150. குறிஞ்சிப். 51.
151. ஐங். 314:3.
152. ஐங். 329:1.
153. நற். 353:1-2.
154. புறம். 74:2.
155. கடாம். 423.
156. குறுந். 341:4-5.
157. குறுந். 43:3.
158. தொல். பொருள். மெய்ப்பி. 25.
159. குறுந். 43:3 உரை.

160. தொல்.பொருள்.களவு 23 .
161. நற்.94:2-3.
162. புறம்.312:1.
163. தொல்.பொருள்.பொரு .14 .
164. அகம்.16:10-16 .
165. அகம்.112:18-19.
166. (அ) குறந்.208:1-4, (ஆ) குறந்.300:1;
(இ) அகம்.136:28-29; (ஈ) புறம்.32:3-5.
167. (அ) நற்.142:9-11, (ஆ) புறம்.320:6-15.
168. புறம்.151:1-6.
169. புறம்.183:3-4.
170. புறம்.254:8-10.
171. புறம்.295:6-8.
172. (அ) குறிஞ்சிப்.30; (ஆ) நற்.44:11-12;
(இ) கவி.குறிஞ்சி.14:11-14.
173. (அ) நற்.82:4-5; (ஆ) நற்.155:4-6;
(இ) நற்.319:6-7; (ஈ) குறந்.89:5-7.
174. (அ) குறந்.135:1-2; (ஆ) குறந்.397:6-7.
175. (அ) நற்.47:1-5; (ஆ) புறம்.23:18-20.
176. அகம்.147:6-10.
177. நற்.70:1-9.
178. நற்.348:7-8.
179. குறந்.27:1-5.
180. குறந்.44:1-2.
181. குறந்.58:4-6.
182. குறந்.130:1-5.
183. குறந்.149:3-6.
184. புறம்.236. அடித்.குறிப்.

இயல் முன்னு

**
**
**
சமூக உளவியல் செழிதிகளி
**
**

சமூக உளவியல் செய்திகள்

முன்னுரை

சங்க கால மக்களிடையே, சமூகம் என்ற நினைப்பும், பொதுநோக்கிற்-
காக வாழ்தல், கடப்பாடுகள், அறம், தீமை விலக்க முயற்சிகள், சடங்குகள்,
நம்பிக்கைகள், கல்விக் கோட்பாடு ஆகியன படிந்திருந்தனவா என்பதனை ஆய்வது
இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

1) சமுதாயம் என்ற நினைப்பு

தாழ்மொழியாகிய தமிழின் அடிப்படையில், மக்கள் யாவரும் ஒரு
சமுதாயத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற சிந்தனை சங்ககாலத்தில் இருந்தது.
இதனை, "வையு க வரைப்பில் தமிழகம்" என்ற கருவூர்தி கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்
வாக்கினால் அறியலாம்.¹ உலகத்தா ளல்லையுள், தமிழ்நாடு என்று மொழி
பேசுவோர் அடிப்படையில், சமுதாயம் அமைக்கப்பட்டது என்பதனை உரைலாம்.
அகநானூற்றில், நக்கீரர், "வாய்வாள் தமிழகப் படுத்த இமிழிசை முரசு"²
என, மொழியின் அடிப்படையில், மக்கள், தங்களை ஒரு பெருஞ்சமுதாயமாகக்
கருதினர் என்று, சிந்திக்கும் வகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழி
வழங்காத நிலப் பகுதியை, 'மொழி பெயர் தேஎம்' என்று சான்றோர்கள்
கூறியமையும் இக்கருத்திற்கு அரணாக இலங்குகிறது.

"வல்வேற் கட்டி நன்னாட் டும்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும்
வழிபடல் சூழ்ந்திசி வவருடை நாட்டே"

என மாமூலனார், குறுந்தொகையில் தலைவி கூற்றாகப் பாடிய பாடலில்
'மொழிபெயர் தேஎத்'தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றார்.³

இதற்கு உரையெழுதிய அறிஞரும், 'மொழிவேடிபட்ட நாடு'⁴
என்றே எழுதினார்.

"புலம்புகொள விளிக்கு நிலங்காழ் கானத்த
மொழிபெயர் பன்மலை"⁵

"தமிழ்கெழு மூவர் காக்கும்
மொழிபெயர் தேஎத்த பன்மலை இறந்தே"⁶

ஆசிய மேற்கோள்கள், மக்களுக்குச் சமுதாய உணர்வினைத் தந்தது மொழியே-
யென்ற, உண்மையை வலியுறுத்தும். இன்று மொழியின் அடிப்படையில் பெயரிட்டு
அழைக்கப்பெறும் ஒருசில மாநிலங்களில் தமிழ் நாளும் ஒன்று என்பது நினைத்தற்-
குரியது.

"பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதானுச் செல்வர்"⁷

எனக் கவித்தொகை, 'மொழியை வைத்து ஆட்சி நடாத்தும் இயல்பினர் அரசர்'
என்று பொருள்படும்படிப் பகர்கின்றது.

ரோசக்கும் அவருடைய குழவினரும் சுருதிய வண்ணம்⁸ ஓர் அறிவியல்
முறைச் சிந்தனையின் பின்னணியிலேயே தமிழ் மக்கள் நாம் என்னும் உணர்வினைப்
(we feeling) பெற்றிருந்தனர்.

2) சமூக நிலையில் 'தான்' (Social Ego)

வேந்தர்கள், மொழியுணர்வினால் தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என
நினைத்தாலும், சமூகவியல் அறிஞர் பால்சுவினின் நோக்கில், அவர்களிடத்திலுள்ள
சமூக விழிப்புணர்வுள்ள 'தான்' என்ற நினைப்பினாலேயே⁹, அவர்கள் ஒருவரோடு
ஒருவர் போரிட்டுக் கொண்டனர். இந்தத் 'தான்' என்னும் உணர்வினைப்
பொதுச் சொல் பொறாத நிலையென்று சுட்டலாம்.

"போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொல் பொறாஅது"¹⁰

"தண்டமிழ் பொதுவெனப் பொறாஅன்"¹¹

"தென்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்"¹²

எனும் இலக்கிய அடிகள், அரசர்களிடத்திருந்த சமூக நிலைத் 'தானை' (Social Ego) நன்கு எடுத்துக்காட்டும்.

3) நிலப்பரப்பின் அடிப்படையில் பிரிவு (Territorial and topographical basis)

முடியுடை மூவேந்தரும், குறுநில மன்னரும் அவர்களுடைய ஆணைக்கு இணங்கி வாழும் மக்களும், தமிழ்ச் சமுதாயம் எனும் பெரும்பிரிவுள் அடங்கினாலும், அவரவர் வாழும் இயற்கைச் சூழல்கேற்பக் சேரர் என்றும் சோழர் என்றும் பாண்டியர் என்றும் பெயரிட்டு அழைக்கப் பெற்றனர்.

பார்வற் கொக்கிள் பரிவேட் பஞ்சாச்
சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருடை நெடுவரை அயிரைப் பொருந்¹³

எனவரும் பதிற்றுப்பத்து, சேரன் மலைப்பகுதியையுடையவன் என்பதனை எடுத்த-
துரைக்கும். "வழக்கொடு சிவனிய வகைமையான" எனும் தொல்காப்பியத்திற்கு
உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர், மேற்கூறிய பதிற்றுப்பத்துப் பகுதியை மேற்கோள்
காட்டி, இது மலையடுத்ததுயெனக் குறிப்பும் எழுதியுள்ளார்.¹⁴ அயிரை
மலைக்குத் தலைவன் சேரலாதன் என்பதனை, இலக்கியச் சுவையுறப் பாலைக்
கௌதமனார் கூறினார். அயிரையெனும் மீனினிலும் இம்மலை வேறுபட்டதாகலின்,
"பார்வற் கொக்கிள் பரிவேட் பஞ்சா" எனும் அடைமொழி தந்தார்.

"காவிரி புரக்கும் நாடு கிழவோனே"¹⁵ "கொழும்பல்குடிச்
செழும்பாக்கத்துக் குறும்பல்லா ர் நெடுஞ்சோனாடு"¹⁶ ஆகிய இரு செய்யுட்
பகுதிகளும் சோழநாட்டின் இயற்கையமைப்பினைச் சுட்டும்.

"நீநீடு வாயிய நெடுந்தகை தாழ்நீர்
வெண்டலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்
நெடுவேளி நிலைய காமர் வியற்றறை
கடுவளி தொகுப்ப ஈண்டிய
வருவாழ் எக்கர் மணலிலும் பலவே"¹⁷

எனும் புறநானூறு, பாண்டியர்களின் ஆளுகை, கடற்பரப்பினைக் கொண்டது என்பதனை இயற்பும். எனவே இயற்கையமைப்பும் சூழலும் (Territory and topography), தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பெரிய உட்பிரிவினை வகுக்க உதவியிருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு நாடும் பல ஊர்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்"¹⁸

"முன்னா ஊர்த்தே தன்பறம்பு நாடு"¹⁹

என்ற வெளிப்பாடுகள் இக்கருத்திற்கு ஆவணங்களாக அமைந்துள்ளன.

குறிஞ்சி நிலப் பகுதி, நாடு என்றும், மருத நிலப் பகுதி ஊர் என்றும், நெய்தல் நிலப் பகுதி சேர்ப்பு என வழங்கப் பெற்றதாகப் பொய்கையார் உரைத்தார்.²⁰

4) பண்பே_அடிப்படை (Character and cultural basis)

'நிலம், ஒன்றில் நாடாக அமையலாம்; ஒன்றிற் காடாகலாம்; ஒன்றிற் பள்ளமாக இருக்கலாம்; மற்றொன்றில் மேடாகலாம். எவ்வாறாயினும் எவ்விடத்து ஆடவர் சர்ப்புடையோராக வாழ்கின்றனரோ அப்பகுதியில் மட்டுமே அந்நிலம் நலமுடையதாகக் கருதப்பெறும்' என்று பண்புடைமையே அடிப்படையாக அமையும் என்றார் ஔவையார்.²¹ பாடலில் புலவர் 'நல்லவர்' என்று பொதுவாகவே குறித்தமையால் அஃது காலந்தோறும் ஒப்புநோக்கில் துணிய இலக்கண வேறுபாடுடையதெனவும் குறித்தார்.

'மன்னவனின் ஆட்சிச் சிறப்பே நாட்டிற்கு உயிர்'²² என்று மோசி கீரனார் செப்பிய மொழியும் சிந்தித்தற்குரியது.

5) பேருரும்_சிறுமூரும்

மதுரை, காவிரிப்பூம்பட்டினம், வஞ்சி ஆகியன பெரும் பேருர்களாக (Metropolis) விளங்கியிருக்கின்றன.

"புத்தேள் உலகந் கவினிக் காண்வற
மிக்ஞ்புக மெய்திய பெரும்பெயர் மதரை" ²³

"பொற்றேர்த் செழியந் கடல்" ²⁴

என மதரையும்.

"மொழிபல பெருகிய பழிநீர் தேள்திழி
புலம்பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்
முட்டாச் சிறப்பிந் பட்டினம்" ²⁵

எனக் காவிரிப்பும்பட்டினமும்,

தன்பொரு நைபி புனல்பாயும்
வின்பொரு புகழ் விறல்வந்தி" ²⁶

என வஞ்சியும் சிறப்பித்தக் கூறப்பட்டன.

அகப்பா, ²⁷ புள்ளை, ²⁸ ஆர்க்காடு, ²⁹ மருங்கூர்ப்பட்டினம், ³⁰
குடந்தை, ³¹ உறந்தை, ³² மரந்தை, ³³ தொண்டி, ³⁴ தேனார், ³⁵ கழார், ³⁶
பாழி, ³⁷ குடவாயில், ³⁸ குடாவாகை, ³⁹ நீழல் ⁴⁰ ஆகிய ஊர்கள் அகவுணர்வுப்
பாடல்களில் குறிக்கப் பெற்றவ்ருளன. மேலும் சான்றோர்கள் வாழ்ந்த சிறப்பி-
னாவும் பல ஊர்கள் பெருமை பெற்றிருக்கின்றன. கோலூர், ⁴¹ ஆலூர், ⁴²
பிசிரி, ⁴³ ஐயூர், ⁴⁴ கோட்டியூர், ⁴⁵ ஆலங்குடி, ⁴⁶ நல்லூர், ⁴⁷ குமங்கோழி-
யூர், ⁴⁸ பெருங்குண்டூர், ⁴⁹ பங்குன்றம் ⁵⁰ போன்ற ஊர்கள் அங்கு வாழ்ந்த
பெரியோர்களால் பெருமதம் பெற்றன.

நகர் எனும் அருகிய வழக்குந் சங்க காலத்தில் இருந்தது.

"புருகாற்றிப் படுத்த உருகெழு வியனகர்" ⁵¹

"வானத் தன்ன வளநகர்" ⁵²

"நெடுநகர் வரைப்பில் பருமமா ஓர்க்கும் உறந்தை" ⁵³

"தைஇத் திங்கட் தங்கயம் போலக்
கொளக்கொளத் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்" ⁵⁴

"நாடொழி நன்கலந் கவிற்றொடு கொணர்ந்த
கூடுவிளங்கு வியனகர்"⁵⁵

ஆசிய மேற்கோள்கள், நகர் எனும் சொல் ஊர் அல்லது பேரூர் எனும் பொருளில்
புலவர்களால் எடுத்தாளப் பெற்றதை அறியலாம்.

எனவே, சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கை, நகர வாழ்க்கையாக இருந்தது
என்று அறியமுடிகின்றது. நட்டபுள்ளம் கொண்டவர்கள் நஞ்சினைத் தந்தாலும் விருப்பத்-
தோடு உண்ணுகின்ற நாகரிகம் வாழ்க்கைப் பெற்றவர்களாக அவர்கள் விளங்கினர்⁵⁶
என நற்றிணைப் புலவர் ஒருவர் கூறியுள்ளதில் வியப்பொன்றும் இல்லை.

சிறகுடியெனும் வழக்கு, சிறுநா ரைக் குறித்தது.

குன்றகத் சிறகுடி,⁵⁷ சிறகுடிப் பெருந்தொழுவர்,⁵⁸
"காணல் நஞ்சிய காமர் சிறகுடி",⁵⁹

"உடைதிரை ஒவியின் தஞ்சும் மலிகடற்
சிறகுடிப் பாக்கம்"⁶⁰

"சிறகுடிப் பாக்கத்தெம் பெருநக ரானே"⁶¹

"சிறகுடித் குறவன்"⁶²

"மழைவிளை யாடுந் குன்றுசேர் சிறகுடி"⁶³

"வேங்கைகமமுமெந் சிறகுடி"⁶⁴

ஆசிய பாக்களின் அடிகள், சிறகுடியின் இயற்கைக் சூழலை எடுத்தாரைக்கும்.

தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளானாகப் பண்ணி வாழ்ந்தமையால்
அவன் வாழ்ந்த சிறுநா ி் பெருமை பெற்றதாகவும் அச்சிறுநா ில் நெல்வித்
கனியைத் தின்று, நீர் பருகுபவர் போல, அரும்பும் நிலவினால் விளங்கும் இளைய
மதி மதலைமகளுக்குக் காட்சியளித்ததாக மாற்றா ி் சிழார் மகனார் கொற்றங்
கொற்றனார் உரைக்கின்றார்.⁶⁵ செயலா ி் இளம்பொன் சாத்தன் கொற்ற-
னாரும் பண்ணின் குளிர்ச்சி தரும் நீர்நிலைக்கு கேயுள்ள மாமரத்தினைக் குறித்-

கிற்றார். ⁶⁶ கோவூர்சிமார், விறலியின் கூந்தல் பண்ணி சிறகுடியிலுள்ள பாதிரி மலரைப் போல் மணம் கமழும் கிற்றார். ⁶⁷ சோழன் குளமுற்றத்தத் தஞ்சிய கிளவிலவளவகுப்பி பண்ணைப் பற்றிய குறிப்பு மகிழ்வனைத் தரும் என்பதனை உளவியல் நிலையில் அறிந்த பாடியமை பாராட்டிற்குரியது. 'சிறகுடி' யென்பது சிற்றார் என்ற பொருளை கோடலே விமயியதாகும். பண்ணைய ஊர் சிறகுடி யென்றல் சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை. அவ்விளவ் பெருந்தகையினாலேயே அச்சிற்றார் சிறப்புப் பெற்றதென்றலே பொருத்தமுடைத்தாம்.

பழந்தமிழகத்தின் சிற்றார் கூடப் பண்பாட்டின் நிலைக்களனாக விளங்கியது என்பது மேற்குறித்த செய்யுள் அடிகளால் உணரலாம். பலருடைய மனவளர்த்தியின் ஒட்டுமொத்தமே பண்பாடு என்பதும் பெற்றார்.

சிற்றார் என்ற பெயரும் அக்காலத்தில் பயின்று வந்தது.

சுருவை வேய்ந்த கவிஞகுடிச் சிற்றார் ⁶⁸

குன்றகத் ததுவே கொழுமிளைச் சிற்றார் ⁶⁹

தஞ்சுடி வாழ்நர் அங்குடிச் சிற்றார் ⁷⁰

அத்தம் நன்னிய அங்குடிச் சிற்றார் ⁷¹
மக்கள் போசிய அலிலாடு முற்றில்

புலம்புதரு குரல புறவுப்பெடை பயிரும் ⁷²
அத்தம் நன்னிய அங்குடிச் சிற்றார்

ஆசிய மேற்கோள்கள், சிற்றார் நின் எழிலை விளக்கும். மக்கள் வாழும் இடம் எவ்வாயினும் அதனை அவர்கள் விருப்பியே போற்றியிருக்கின்றனர் என்ற உண்மையும் இப்பாடல் பகுதிகளால் அறியலாம்.

6. குடும்பம்

குடும்பமென்று சொல் சுற்றத்தினைக் குறிக்கும். இதனை அண்மைக்காலத் சமுதாயவியல் அறிஞர்கள் பெயரிட்டமைக்கும் குடும்பம் (Family) என்ற பெயரோடு ஒப்பிடலாம். இக்குடும்பம், ஒரே இடத்தில் இல்லாமல் பல்வேறு

இடங்களுக்குச் சென்ற வாழ்வியை மேற்கொள்ளும் என்ற செய்தியினையும் சங்கச் சான்றோரின் பழவழிகளால் அறியலாம். இக்கரும்பு காலப்போக்கில் குடும்பமாக மாறியிருக்கலாம்.

"ஒளியிய தொழிலையுடைய வீரக்கழலணிந்த காவினையுடைய செவ்விய மலைநாட்டினையுடையவனின் பாணத் சாதியேய் இன்று கூழ்வீராயின், தெய்வங்களுக்குச் சேர இட்டு வைத்த பவிபோலே புழுக்கலையும் வாடுகளையும் துழி பசுமை தீர்ந்த சுற்றத்தோடு பெறுகுவீர்"⁷³ எனப் பரிசில் பெற்ற பெரும்பாணன் கூழவதாகக் கடியலா நீ உருத்திரன் கண்ணார் கூறினார்.

ஒன்று

"கண்கள் வளைந்த பறையினையுடைய கூத்தருடைய சுற்றம், ஸ்சேர வாழ்த்தும் சிறப்புப் பெற்றது, கடல் சேர்ந்த நாட்டையுடையவனான சேரனுடைய பெரிய நாளோலக்கம்"⁷⁴ என்றார் மாங்குடி மருதனார்.

"குற்றம் இல்லாத உயர்குடியிற் பிறந்த உயர்ந்தோர், தமது சுற்றத்தோடு விருந்ததன்பான் தலைமகன்"⁷⁵ எனத் தோழி கூற்றாகக் கபிலர் உரைக்கிறார். கூட்டம் கூட்டமாக வாழும் இயல்பினராயினும் மக்கள் நாகரிகமும் பண்பாடும் மிக்கவர் என்ற செய்தியினைக் கபிலர் வலியுறுத்தினார்.

கன்றின நெருப்புப் போன்ற ஒளியிய பூங்கொத்தக்களைச் சுற்றத்தாடல் கூத்தர் அணிவர் என மலைபடுகடாழ் ஆசிரியர் உரைப்பதன்⁷⁶ அவர்களிடத்தே நாம் எனும் உணர்வு (we feeling) இருந்தது என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

பதிற்றுப்பத்தில், 'கரும்பு' என்பதற்கு அமைச்சர் போன்ற சுற்றத்தினையுடைய பகையரசர் எனப் பொருள் கொள்ளும் வகை, குமட்டுர்த் கண்ணார், "இடங்கவர் கரும்பி னரசுதலை பணிப்ப"⁷⁷ எனப் பாடியுள்ளார். குருதி தொடர்பான சுற்றத்தினைத் தவிர்ந்த ஆட்சிக்குதவும் மக்களையும் கரும்பு எனக் குறித்தமை நினைத்தற்குரியது.

பாணர்களின் சுற்றும் மகிழ்ந்த உணவு உண்பதற்கு, நலங்கிள்ளி
சேரலுடைய வஞ்சிமா நகரத்தினையே அவிப்பான் என அவனுடைய தல்கன்களையும்
கொடைச் சிறப்பும் விளங்கப் பாடினார் கோலர் சிழார்.⁷⁸

"சுற்றத்தவரின் கருமையான பசி நீங்கும்படி, இன்னார் இனியார்
என்னாமல் எல்லோருக்கும் குமணம் நல்கிய பரிசிலை நல்குவாய், மனைக்கிழவோயே
எனப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடிய பாடற்பகுதியின் வழி,⁷⁹ பகுத்தன்கு பல்லியிரோம்பும்
பண்பு, கலையுள்ளம் கொண்டவர்களிடம் இயல்பாகப் படிந்திருந்தது என்பது
வெளிப்படை.

பொதுநோக்குச் சிந்தனை

கடிவாமும் மனநிலையும், நாமெனும் உணர்வும், பகுத்தன்கு பல்லியி-
ரோம்பும் பண்பும் சங்ககால மக்களிடம் அமைந்திருந்ததால் தான், "யாதும்
ஊரே யாவரும் கேளிர்" எனும் சமுதாயச் சிந்தனை கனியன் பங்குன்றனாரிடம்
முகிழ்த்தது.

7. கூட்டம்

ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் தொகுதியினைக் கூட்டம் என்று
அமைத்தனர் சான்றோர். இக்கூட்டம் (mob or crowd)
சிறப்பில்லாதது என்பதனையும் அறிவுறுத்தினர்.

பெதுழிபைப் பருவத்தினுள் பரத்தையினை ஆடல் தொழிலை மேற்கொள்ளும்
அளவிற்கு, ஊக்காத பாணர் கூட்டத்தை, நயனில் மாக்கள் எனத் தொழி கூறுவதாகப்
புலவர் அஞ்சிலஞ்சியார் உரைத்தார்.

"நல்குந் பெண்டின் சிலவளைக் குறுமகள்
ஊசல் உறுதொழில் புசல் கூட்டா
நயனில் மாக்கள்"

என்பன அக்கருத்தமைந்த அடிகளாகும்.⁸⁰

[ஆறலை கள்வர்களையும் இவ்வகையினர் அடக்கலாம்.

செங்கோல் வாவித் தொடுவீர் ஆடவர்⁸¹

தொடுவீர் எயினர் பகழி, நாங்குக்கும் கவலை⁸²

"விடுகணை வில்லொடு பற்றிக் கோடிவர்பு
வருநர்ப் பார்த்துக் வள்கண் ஆடவர்⁸³

✓ வலிமுன்பின் வல்லென்ற யாக்கை புலிநோக்கின்
சுற்றமை வில்லர் சுரிவளர் பித்தையர்⁸⁴
அற்றம் பார்த்தலுக்கும் கடுங்கண் மறவர்

தொலைவில் ஆடவர்⁸⁵

எனவியலும் சான்றோர் செய்யுட்பகுதிகள், ஈரமிலா ஆறலை கள்வரின் இயல்புகளை
எடுத்துரைத்தன. சிறப்பில்லாத இம்மனித விலங்குகளை (misanthropes)
சமுதாயத்தின் முடிகளாகவே அவர்கள் கருதி ஒதுக்கினர்.

புறங்கூறும் அம்பற் பெண்டிரையும் இவ்வகைக் கட்டத்தினர் அடக்கிக்
கறலாம். ஏனெனில் இவர்களைத் தீய வாயினையுடைய, பிறர் பழி தூற்றித்
தொழிலையே விருப்புகின்ற மகளிர் எனப் பகட்கின்றார் கபிலர்.

... .. "தீவாய்
அலர்வினை மேவல் அம்பற் பெண்டிர்⁸⁶

என்பது அவர்தம் வாக்கு. இஃதும்,

அம்பல் மூதா ற் அலர்வாய்ப் பெண்டிர்⁸⁷

அம்பல் ஊர் அவனொடு மொழிமே⁸⁸

"தங்குறை யுரன் கேண்மை
அம்பல் ஆகற்க வெனவேட் டேமே⁸⁹

அறனின்றி யயல்தா ற்றும் அம்பல்⁹⁰

"கல்லை நல்லனங் குற்ற இவ்வர்க்
கொடிதறி பெண்டிர்⁹¹

என, ஏனைய சான்றோர்கள், கழறிய பாங்கினையும் உற்றுநோக்குமிடத்த அம்பற் பெண்டிரையும் சான்றாண்மை இல்லாக் கூட்டத்தோடு சார்த்திப் பேசுதல் சர்லப் பொருந்தும். இவர்களைப் பரத்தையரோடு ஒப்புநோக்கிக் கூறல் தகுமாவென்பது ஆய்விற்றுகரிய செய்தி. ஒரு குறிப்பிட்ட தலைமகனோடு மட்டுமே தலைவியை இணைத்துப் பேசுகின்ற இயல்பினராயிருத்தலாலும் தலைவியைத் தனியாகக் கடிந்- துரைக்கின்ற போக்கு இஃமையாலும் இவர்களை, 'உள்விட்டுச் செய்திகளை ஊரம்- பலத்துரைக்கும் புன்மொழியாளர்' என்றே கருதலாம். சமூக உளவியலார் கண்ணோட்டத்தில் இவ்விப்பல், ஏதிலார் பொதுமொழி (Public opinion) யின்று அடங்கும். இதனை எதிர்மறைப் பொதுமொழியாகக் கூறலாம்.

நாளை நீக் கோசரின் நன்மொழியினை⁹² நேர்முகப் பொதுமொழியாகக் கொள்ளலாம்.

கல்லா மக்களையும், ஒருபுடை ஒப்புமை நோக்கி இப்பிரிவினா இயைத்துக் கூறுவது பிழையாகாது.

தத்தம் சிறுதொழிலன்றி வேறொன்றும் கல்லாத இளைஞர்,⁹³ யானைக்குச் செய்யும் தொழில்கள் ஒழிய வேறொரு தொழிலைக் கல்லாத இளைஞர்,⁹⁴ 'காம நுகர்ச்சியிணையன்றி வேறொன்றையும் கல்லாத இளையோ- ருடன் மகிழ்ச்சி பொங்கப் புணர்ந்த' ⁹⁵ எனவரும் நக்கினார்க்கினியரின் உரைப் பகுதிகள் கல்லா மாக்களின் சிறப்பிண்மையை நவீனன.

பெருந்தேன் கண்படு வரையில் முதமால்
பறியா தேறிய மடவோன் போல
ஏமாந் தன்றில் வுலகம்⁹⁶

எனச் சிறைக்குடி ஆந்தையாரும்,

கல்லா வாய்ப்பு பாணர்⁹⁷

என மதுரை மருதனின் நாகனாரும்,

‘கல்லாத முதிர்ந்தவன் கண்ணில்லா நெஞ்சம்’⁹⁸

என நல்லந்துவனாகும் இக்கல்லா மாக்களைத் குறைவுபடுத்தியே பாடினார்.

‘கல்லாக் கோவலர்’⁹⁹

‘கைவிரலி கவிவும் கல்லாக் காட்சி
கொடுமரம் பிடித்த கோடா வள்கண்
வடிநவில் அம்பிள் ஏவல் ஆடவர்’¹⁰⁰

‘கடுமாப் பார்த்தும் கல்லா ஒருவற்கும்’¹⁰¹

எனப் பிறரும் கூறினார்.

செல்வம் குறைந்தோரால் பயன்இன்மையின், அவர்பால் இருந்த பற்றினை ஒழித்த நீங்கும் நகுநிலையிலா மாக்கள்,¹⁰² வறியோரை நட்புக் கொள்ளாதவர்கள், கேளிர் துன்பத்தைப் பார்த்திருப்போர், பகைவரது செருக்கினை அடக்கத் தவறாவோர்¹⁰³ ஆகியோர் அனைவரும் சமுதாயத்தினரால் புறக்கணிக்கப்பட்ட கூட்டத்தினர் என முடிவு கொள்ளலாம்.

8. ஆண்-பெண் உறவு (Man-Woman relationship)

ஒர் ஆடவனையே காதலித்த மணம்புரிந்து வாழும் பெண்ணிற்கு, அவள் கணவன் எனும் உறவுடையவனாக அழைக்கப் பெற்றான்.

கணவர் உவப்பிப் புதல்வர்ப் பயந்து¹⁰⁴

...கொண்கள்

யாழ்யாய் அஞ்சுவல் எனினுந் தானே
பரிதல் குழாங்’¹⁰⁵

‘நல்லோர் கணவன் இவனெனப்
பல்லோர் கூறா நானாகத் சிறிதே’¹⁰⁶

‘இழமை மாறி மறுமை ஆயினும்
நீயாசி யரெம் கணவனை’¹⁰⁷

ஆகிய இலக்கியத் சான்றுகள் கணவன் எனும் உறவின் மாண்பினை எடுத்துரைத்தன.

முறையாக வதுவை செய்து கொள்ளப் பெற்ற பெண், 'மனைவி' எனும் உறவுடையளாக அழைக்கப் பெற்றாள்.

... வாள் முதல்
மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவன் உயிர் ¹⁰⁸

எனப் பாலை பாடிய பெருங்குடங்கோ, மனைவியை 'மனையுறை மகள்' என்றாள்.

"பாணதீசாதி மகள், இவிய கெடிற்று மனைக் கொணர்ந்த கொட்டிய கூடை நிரம்புப்படி, உழவனின் மனைவி நெல்வினைக் கொட்டுவாள்" ¹⁰⁹ என ஐங்குறுநாறு பகர்கிறது.

மனைவியை, மனைமுதல் ¹¹⁰ என்றும் மனையோள் ¹¹¹ என்றும் அழைக்கிறது அகநானூறு.

மனைசிழுவோள், ¹¹² மனையோள், ¹¹³ மனைவி ¹¹⁴ ஆகிய சொல்-
லாட்சிகள் கொண்டு புறநானூறு மனைவியென்று உறவுமுறையைச் சுட்டியது.

உரிமையென்று சொல்லும், அருகி வழங்கப்பட்டது.

"உருமிசைப் புணரி யுடைதருந் துறைவர்க்கு
குரிமை செப்பினர் நமரே" ¹¹⁵

என அம்முவனார், மனைவியென்று உறவை 'உரிமை'யென்று சொல்லாள் குறித்தார்.
'ஓர் ஆடவனுக்கு உரிய பொருள்கள் யாவற்றிலும் சிறந்தமை பற்றி மனைவிக்கு உரிமை என்னும் பெயர் அமைந்தது' ¹¹⁶ என உரையாசிரியர் அவ்வரிய சொல்லிற்கு எழுதிய விளக்கம் உற்று நோக்கற்குரியது.

'விலைநலப் பெண்டிர்' ¹¹⁷ எனப்படுவோர் மனைவியென்று உரிமை-
யில்லாமல், தலைமகனிடம் காம இயல்புக்கள் காரணமாகப் பொருளுக்காகத்
தொடர்பு கொள்பவராவர். இவர்களிடத்திற் காமம் கலந்த காதலுக்கு ¹¹⁸
வாழ்விப்பில்லை.

'மனையோள்' எனும் பெருமீத உறவு இல்லையெனும் ஆண்மகன் ஒருவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு வாழ்ந்த பரத்தையர் இருந்தனர். அவர்கட்கு மக்கட்பேறு வாழ்ப்பு மட்டுமிட நல்கப்படவில்லை.

தன்னை, மலர்ந்தவுடன் தீய்ந்த மலருக்கு ஒப்பிட்டுத் தன் நிலைமைக்குப் பெரிதும் வருந்தவதாகப் பரத்தையொருத்தியுரைக்கின்றாள்.¹¹⁹

'தன் புதல்வன் தாம்',¹²⁰ 'நீயும் தாயை இவற்கு',¹²¹ ஆகிய கூற்றுக்கள், புதல்வரைப் பெறும் தகுதி, பரத்தையர்க்கு இல்லையென்பதை வலியுறுத்தும்.

கலைநிலையில், ஆணும் பெண்ணும் வேறுபாடின்றிப் பழகும் ஓரமைப்பு அக்காலத்தில் இருந்தது. 'அமிழ்துபொதி துவர்வாய் அசைநடை விறவியநிலி பாடலைக் கேட்டு, ஆடுகோட்பாட்டுக் சேரலாதன், ஐம்புலன்களிடத்தும் நெகிழ்ச்சியுடையான் போலக் காணப்பட்டான்' என்றார் காக்கை பாடியியார் நஞ்செய்யினையார்.¹²² ஔவையார் அதியமான் தொடர்பினை எடுத்தரைக்கும் பாடல்கள்¹²³ காமத் கண்ணோட்டம் இல்லாத தொடர்பினை விளக்கும்.

ஔவையாரின் கணவன் பெயர் குறித்த செய்தி ஏதும் சங்கப் பழவழ்களில் இல்லை. ஆயினும், அவருக்கு மகன் ஒருவன் இருந்ததாகவும் அவன் இளமைக்காலத்திலேயே இறந்துபட்டதாகவும் அவரே பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்றால் அறிய முடிகின்றது. "ஆட்டுக்கிடாய் போல ஏனைய இளைஞர்கள் இருப்ப, பலருக்குக் கள்ளையும் பாசினையும் அளித்த தன் சிவவன் இறந்துபட்டான். அவனைக் கால்வழி கட்டிலில் கிடக்கச் செய்த தாய் வெண்மையான போர்வையினைப் போர்த்தவார் இல்லையே"¹²⁴ என, அவர் கவன்றதாக இயல்கிறது, அப்பாடல். எவ்வறவு முறையில் மகன் பிறந்தான் என்பது ஆய்விற்றரிய செய்தி. ஆயினும் அவருடைய தனிவாழ்க்கை நிகழ்வுகள் கலைவாழ்க்கையை மாசுபடுத்த வில்லை என்பது தெளிவு.

தலைவியின் உற்ற தோழி, தலைவனிடத்திற் தனித்து உரையாடுகின்ற போற்றும் காமக்குறிப்பு இல்லாமல் பழையதாகவும் அவளைப் பண்புநிலை குன்றா நட்புநிலையில் தலைமகன் போற்றியதாகவும் பல பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றுள்,

விளம்பழம் கமழும் கமழ்கும் குழி¹²⁵

எனும் நற்றிணை, தோழியின் தாய் சிந்தையினை நவிலும். இவளுடைய மாண்பினைப் போற்றும் வகையில், "தலைப்புணைக் கொவினே தலைப்புணைக் கொளீரோம்"¹²⁶ எனும் குறுந்தொகையுள் நினைத்தற்குரியது.

தன் நண்பனின் மக்களைத் தன் மக்களாகவே கருதும் மனநிலை¹²⁷ கபிலரிடத்திருந்தது. பெண்களைத் தாயாகக் கருதிப் போற்றும் தறவியரினும் இயல்பு,¹²⁸ பாலை பாடிய பெருங்குருங்கோவினால் இயல்பாக விளக்கப் பெறுகின்றது.

கணவன் இறந்த பின்னர், அவளுடைய மனைவியெனும் பெருமிதத்தோடு கைம்மை நோன்பு நோற்று வாழ்ந்த பெண்கள் வாழ்ந்த சமுதாயமாக இலங்கியது, சங்ககாலத் சமுதாயம்.

"இளமைக் காலத்தில்தான் தழையாக உதவிய ஆம்பல், கொழுநன் மாழ்ந்த பின்னர் பொழுது மறுத்து உண்ணும் புல்லாயிற்று" எனத் தலைவி கலங்கித்ததாக அமைந்த பாடல்¹²⁹ பெண்கள் கைம்மை நோன்பு நோற்ற பாங்கினை எடுத்துரைக்கும். பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப் பெண்டு, தாமரை மலர்ந்த பொய்கையுள் தீயும் தனக்கு ஒரே உணர்வினைத் தந்ததாகப் பாடியமையும், இறந்த கணவன் மீது அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு புலனாகிறது.

9. குழு நடத்தை (Group Behaviour)

மூரக முழங்குதானை மூவரும் கூடி அரசவையில் வீற்றிருத்தல்¹³¹ மிக விழுமிய குழு நடத்தையாகக் கருதலாம். சேர, சோழ, பாண்டியன் மூவரும் தனித்தனிச் சிறப்புப் பெற்றவர்களாவர். அவர்கள் ஒருங்கே கூடிப்

பகையை மறந்து வீற்றிருக்கும் போந்து கலைகளின் பெருக்கமும் மனித வாழ்க்கையின் மேம்பாடும், மகிழ்ச்சி வெள்ளமும் யாவராலும் உணரப்பெறும். இப்பகுதியைச் சிறப்பிணால் பெற்றவுவமத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாய்க் கூறினார் பேராசிரியர். ¹³²

கம்பலை, சும்மை, கவி, அருங்கல் ஆகிய நான்கும் குழு நடத்தையின் ஒருவகை எனப் பொருள் கொள்ளும் வகையில் தூற்பா வகுத்தார் தொல்காப்பியனார். ¹³³

முருகப்பெருமானை வழிபட்டுக் குரவையாடும் மகளிரின் கூத்தும், சேரிகள் தோலும் நின்ற புணைந்துரைகள், பாட்டுக்கள் இன்னும் பல்வகைக் கூத்துக்கள் தம்மோடு கலத்தலால், ஆரவாரம் நன்னின் பிறந்த நாளன்று மிகுந்தது என்றார் மாங்குடி மருதனார். ¹³⁴

காண்டவாயில் என்னும் ஊரில் ஆரவாரம் மிகுந்து காணப்படும். அதற்கு அல்லுரின் இயற்கை வளமே காரணம் என்றார் உலோச்சனார். ¹³⁵

பகைவரை வென்ற களிப்பில் வீரர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆர்ப்பரித்தனர் என்றார் மதுரை நக்கீரனார். ¹³⁶

தலைவியைத் தலைமகள் உரிமை செப்பி, வதுவை கூடுகிறான் எலும் செய்தியைத் கேட்டவளவில் அம்பற்பெண்டிர் வாயடைத்துப் போதல், ¹³⁷ கடவுள் நன்னிய பாலோர், மனத்தால் நீங்கி ஒருகுதல், ¹³⁸ பிரிந்தோர்ப் புணர்வித்தல், ¹³⁹ சான்றோர் புகழு முன்னர் நாணல், ¹⁴⁰ நடுவுநிலைமை கொண்ட சான்றோரைக் கண்ட மாக்கள் அவர்களை எதிர்கொள்ளல், ¹⁴¹ மகளிர் துணங்கையாடல், ¹⁴² காவலர் வழிமொழிதல், ¹⁴³ சினத்தையுடைய வீரர் வெறியாடும் குரவைக் கூத்தொலி கடல் ஒலிபோல ஒலிக்கின்ற அளவிற்கு ஆரவாரித்தல், ¹⁴⁴ வடபுலத்தரசர், சோழன் நலங்கிள்ளியின் படையெடுப்பினை நெஞ்சினில் நினைத்தவளவில் தஞ்சாக்கண்ணராய் இருத்தல், ¹⁴⁵ போன்ற பல குழு நடத்தைகள் சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப் பெற்றன.

10) திருமணம்

திருமணம், ஆண்-பெண் இருவரையும் முறையாகக் கணவன்-மனைவியாக்கும் ஒரு சமுதாய ஒப்பந்தமாகக் கருதப்பட்டது. இதனை வசுவை¹⁴⁶ யென்றும் நாடறி நன்மணம்¹⁴⁷ என்றும் அழைப்பர். இஃது பெரும்பான்மையும் தலைமகளின் பெற்றோர் அனுமதியோடு நடைபெறும். இதனை,

"அவரும், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்ணேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்த சாய்த்தார் தலை"

என்ற குறிஞ்சிக்கவியால்,¹⁴⁸ அறியலாம். காதல் வாழ்வினை, அல்லில் ஆயினும் விருந்தவரின் உவக்கும் கற்பு வாழ்க்கையாக்கும் ஒரு நிகழ்வே திருமணம் ஆகும்.

தலைவியின் பெற்றோர் திருமணத்திற்கு உடன்படாதபோதிலும், காதலனும் காதலியும் உடன்போக்குச் செல்வதை (elopement) அக்காலக் சமுதாயம் அனுமதித்திருக்கிறது. "ஆடவர்க்குரிய இலக்கணம் யாவும் வாழ்க்கைப் பெற்ற அண்ணலின் பின், மாணெழில் மடவரல் சென்றனவு. மிகக் சிறந்த கற்புடைய சும் மகளுக்குத் தனிபம் சூழாமல் இருக்கவும் சிறந்த ஒரு தலைமகளையே அவள் தேர்ந்து, அவனை வழி-பாட்டுணர்வோடு கணவனாக ஏற்றுக் கொண்டு சென்றாள். அந்தத் திருமணத்தை ஏற்றுக் கோடல் அறத்தின்பாற்பட்டதே" என்று கொளைநடை அந்தணர் செவிலி-யொருத்தியிடம் உரைப்பதாக அமைந்த பாடற்பொருள்,¹⁴⁹ உடன்போக்கின் மாண்பினையும் அதற்குச் சமுதாயம் அளித்த உரிமத்தினையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

பிரிந்திருக்கும் தலைமகளையும் தலைமகளையும் ஒன்றுபடுத்தும் ஆற்றல் திருமணத்திற்கு உண்டென்று கூறினார் வெள்ளுவியார்.¹⁵⁰

ஆடவர்கள், பரத்தமை மேற்கொள்வதோடு அமையாமல், மிக அருகிய சூழல்களில் முதல் மனைவியும் அவள் குழந்தையும் இருக்கின்றபோழ்தே இரண்டாவது முறையாக, ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வழக்கமும் இருந்ததாகச் செல்வா நீக்கோசிகன் கண்ணனார் பாடலால் அறிய முடிகிறது.

.... "தோழி!

நிரைதார் மார்பன் நெருநல் ஒருத்தியொடு
வதிவை அயர்தல் வேண்டிப் புதுவதின்
இயன்ற அனியன் இத்தெரு இறப்போன்
மாண்தொழில் தாமனி கறங்க கடைகழிந்த
காண்டல் விடுப்பொடு தளர்புதளர்பு ஓடும்
புங்கன் புதல்வனை நோக்கி நெருந்தேர்
தாங்குமதி வலவவென் றிறிந்தனன்¹⁵¹

என்பன அப்பாடல் அடிகளாம். இத்திருமணம் புதல்வனால் தடைபட்டுப் போனது
எனும் குறிப்போடு ஆசிரியர் பாடலை முற்றிவித்தாலும், அக்காலத்தில் ஆடவர் இரு
தாரம் கொள்வதைத் (bigamy) சமுதாயம் சூழலைப் பொறுத்த அமதி நல்கியது
எனலாம்.

ஒரு பெண், ஆடவர் இருவரை மணத்தல் பற்றிய செய்தி'பிறழ்நிலை
உளவியல்' எனும் கட்டுரையில் விளக்கப் பெறும். பெருமூலம்.

11) சடங்குகள் (Rituals)

உணர்வுகளை ஒருமுகப்படுத்த சமுதாய நிலையில் உதவும் ஒரு செயல்-
பாடே சடங்கு எனலாம். சங்க காலத்தில் முழு முதற்கடவுளாகிய முருகப் பெருமான்
வழிபாடு (கடவுட் கோட்பாடு எனும் கட்டுரையில் விரிவான விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது)
மிகுந்திருந்தமையால் அவ்வழிபாட்டிற்குரிய சடங்குகள் தோன்றின.

"சல்லி, கரடி போன்ற இசைக் கருவிகள் ஒலிக்க, குறிஞ்சியைச் சூடி
கடம்பு சூடுதலால் அழகு மிகுகின்ற முருகனைச் செல்விதாகத் தன் மெய்க்கண்ணே
நிறுத்தி வேலன் வழிபட்டான். மகளிரும் குரவையாடினர்" என்று வெறியாடுவதைச்
சடங்காகவே மாங்குடி மருதனார் குறிக்கின்றார்.¹⁵²

"காரநறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி
வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந்தோழ்¹⁵³

என நற்றிணையில் பிரமசாரி உரைப்பதும் நோக்குதற்குரியது.

அகத்திற்கே இவ்வெறியாட்டுச் சிறப்புடையது. அஃது புறத்திற்கும் உரிய-
தாயிருப்பின் அதனைக் காந்தள் என்றழைத்தல் வேண்டும் என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“வெறியறி சிறப்பின் வெளிவாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தள்”

என்பது அவர்தம் கூற்று. ¹⁵⁴

குடை நாட்கோள், வாணாட்கோள், ¹⁵⁵ காடு வாழ்த்து, ¹⁵⁶
மண்ணுமங்கலம் ¹⁵⁷ ஆகியன உளவியல் நிலையில் அச்சத்தினைப் பண்படுத்தற்காக
எழுந்த சடங்குகளாம்.

விலங்கினின்றும் மனிதன் வேறுபட்டவன் என்பதற்கும், பெண் பாதுகாவ-
லுக்கும் போற்றுதற்கும் உரியவள் என்பதனை விளக்குதற்கும் இல்லின்கண் அறம்பல
நிகழ்தற்கு அவளே அடிப்படையாயிருத்தலால் திருமணம் ஒரு சடங்காகவும் அது
பெண்ணைச் சுற்றியே இயல்வதாகவும் உளவியல் நோக்கில் பாடினார் நல்லாலார்
கிழார். ¹⁵⁸

கார்த்திகை நன்னாளன்று விளக்குகளை ஏற்றி வரிசையாக வைத்து மகவீர்
விழா அயர்தல், ¹⁵⁹ எனும் சடங்கு நன்றியுணர்வின் அடிப்படையிலாகும்.

12) நம்பிக்கை (Superstitions)

வாழ்க்கையில் மனச்சோர்வினை நீக்கி, மகிழ்வோடு வாழத்தற்காக மனிதன்,
பட்டறிவின் பின்னணியில் உருவாக்கிய உளவியல் கருதுகோளே நம்பிக்கையெனலாம்.

பெருமது பெண்டிரின் விரிச்சியினைக் கொண்டு தலைவன் விரைவில் வருவான்
எனத் தலைவியைப் பெண்டிர் ஆற்றுவதிதனர் என்று நம்புதனார் கூறுதலால் ¹⁶⁰
விரிச்சி நம்பிக்கைக்குரிய செயல் ஆயிற்று. போர்க்களத்தில் வெற்றி பெறுதற்காக
நற்சொல்லை வீரர்கள் எதிர்நோக்கியிருப்பர். இதனைப் பாக்கத்து விரிச்சி ¹⁶¹
யென்பார் தொல்காப்பியனார்.

இன்னும் பல்விசொல் கேட்டல்;¹⁶² பேமுதிர் கடவுள் கொடியோரை
 வருத்தம் செய்யும் என நினைத்தல்;¹⁶³ கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம் கவின்
 வாடும் என்றல்;¹⁶⁴ நன்றியுணர்வுள்ளவன் பெருமை பெறுவான் எனக் கருதல்;¹⁶⁵
 இம்மையில் நன்று செய்யுமிடத்துத் தீது வருவதில்லை¹⁶⁶ எனப் பழமொழியாகக்
 கூறல்; தீக்கனா தோல்வி தரும் என்றஞ்சல்;¹⁶⁷ இவ்வுலகில் புகழ் பெற்றோரே
 மறுமையில் துறக்கம் பெறுவர் எனல்;¹⁶⁸ மலைகளில் கடவுளர் உறைவர் என
 நம்புதல்;¹⁶⁹ ஆரியர் முறைவழிப்படும் எனக் கருதல்;¹⁷⁰ கள்ளினை வாழ்த்திப்
 பாடிந் நாட்காலத்தில் இனிய உறக்கம் வருமென நினைத்தல்;¹⁷¹ பற்றுவிட்டவர்களைத்
 திருமகன் பற்றிக் கொள்வான் என்றல்;¹⁷² பங்குனி மாதத்தில் விண்மீன் வீழ்ந்
 அரசனுக்குக் கேடு விளையும் என அஞ்சுதல்¹⁷³ ஆசியனவெல்லாம் அறிவாய்வுக்குட்படாச்
 சிந்தனைகளுள் அடக்கலாம். இவற்றையெல்லாம் உளவியலார் கலப்புணர்வுகள்
 (Sentiment) கரக்கிக் கூறுவர்.

13) பொய் கூறல்

உண்மையின்றும் மாறுபட்டது பொய்யாகும். அஃது தன்னலத்தின்
 பொருட்டே உரைக்கப்படுவது என்று கருதினர் சான்றோர். "ஒரு பொய்யாலே
 உயர்ந்த நிலையையுடைய தேவருலகை அவர் சுகரும் அமுதத்தோடே பெருவையாயினும்
 அவற்றைத் தருகின்ற பொய், நினைக்கக் கைவிட்டு நீங்க மெய்யுடனே நட்புச் செய்தலை-
 யுடைய" ¹⁷⁴ என மாங்குடி மருதனார், தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்-
 செழியனிடம் கூறுகிறார். பொய் கூறுதல், சிறந்த ஆளுமைக் கூறுபாடாக மதிக்கப்
 பெறவில்லையென்பதும் இதனால் பெறப்பட்டது.

'வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்', மெய்கூறுவல்¹⁷⁵ என்று
 மருதனை நாகனார் கூறுகின்றார்.

கலைத்துறையில் ஒருவர் பொய் கூறினால், அவருடைய இனத்தையே ஐயப்-
 பாட்டுடன் நோக்குவர் என்று பாடினார் ஓரம்போகியார். அப்பாடல் தோழி,
 தலைமகனிடம் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

"ஒருநிற் பாணன் பொய்ய னாக
உள்ள பாண ரெல்லாம்
களிவர் போல்வர் நீஅகன்றிசி னோர்க்கே" ¹⁷⁶

என்பன, அப்பாடல்கள்.

"மெய்யைப் போலப் பொய் வார்த்தைகளைத் கூறல் ஒரு பயனையும் தாராது" ¹⁷⁷ என்பது பரணின் வாக்கு.

"தாழ் அறிந்ததோருண்மையான நிகழ்வினை மறைத்துப் பொய்த்தகரி
கூறுதல், அறிவால் அமைந்தவர்களுக்கு இல்லை" என்றார் ஆரியவரசன் யாழ்ப் பிரம-
தத்தன். ¹⁷⁸

மேலும், "பொய்யா நாவின் கபிலன்", ¹⁷⁹ "புகழ்கெட வருஉம்
பொய்வேன் டலனே" ¹⁸⁰ "பொய்த்தல் அறியா உரவோன்" ¹⁸¹ "புலவர் புகழ்ந்த
பொய்யா நல்விசை" ¹⁸² எனவரும் மேற்கோள்கள், பொய்யின் இழிநிலையை நன்கு
எடுத்தியம்பியுள்ளன. இதிலிருந்து சமுதாயம் பொய்யுரைத்தோரைக் கடுமையாகக்
சாடியதோடு ஒதுக்கவும் தவறவில்லையென்று கருதலாம்.

14) மனச்சான்று (Conscience)

மக்கள், மனச்சான்றுப்படி வாழும் வாழ்க்கைக்குச் சிறப்பிடம் நல்கினர்
எனலாம்.

"திங்குக்குத் தெரியாத வண்ணம் மறைந்து உலகமொன்று இல்லை.
அஃது, தலைவன் இருக்கும் இடத்தினை மனத்தால் அறிந்து வைத்தும் தலைவிக்கு உணர்த்த-
வில்லையாதவிட, தலைவியின் தோள்போல் வாட்டமுற்றுச் சிறிது சிறிதாகக் குறையத்
கடவது" என்று தோழி கூற்றாக வெள்ளைக்குடி நாகனார், மனச்சான்றுப்படி
வாழாதவர்கள், எத்தரத்தவராயினும், அவர்கள் பெருமை குன்றும் எனக் கூறினார். ¹⁸³

"மனச்சாட்சியை முன்னித்தியே தலைமகன் என்னைத் திருமணம் செய்து
கொண்டான். அவன் பொய்யுரைக்கும் இயல்பினன் அல்லன். அவ்வாறு அவன்

உரைத்தால், யான் என்ன செய்ய இயலும்? அப்போது அன்றை உயிராகிய குருகு இருந்தது" என உளவியல் நிலையில் தலைவி தலைவனின் இயல்பினை எடுத்துரைத்தாள்.¹⁸⁴ பாடலில் "பொய்ப்பினை" என்ற சொல்லாட்சி, பொய்யான் என்ற பொருளினைத் தருகின்ற பாங்கினை நோக்கலாம். "கடுவனும் அக்கொடியோனை அறியும்"¹⁸⁵ என்ற கொல்லின் அழிசியின் கருத்தும் இவ்வகையைச் சார்ந்ததே.

"நெஞ்சறிந்த கொடியனவற்றை மறைத்தாலும், அறிகின்றவருடைய நெஞ்சத்தினைக் காட்டிலும் சிறந்த சான்று இல்லை" என நெய்தற்கவி பகரிகிறது.¹⁸⁶

அண்மைக்கால உளவியல் அறிஞர்களில் ஒரு பிரிவினர் மனச்சான்றினைப் பற்றி ஆய்வதே (Study of Conscience), உளவியல் என்று விளக்கம் கூறினர். மனச்சான்றின் தனித்த ஆற்றலையும், அஃது மனிதனை எந்த அளவிற்கு வழிநடத்திச் சென்றது என்பதனையும் சங்கீதச் சான்றோர்கள் பகன்ற திறம், அவர்களுடைய தனித்திறனைப் புலப்படுத்துகின்றது.

15) போரிச்சமுதாயம் (War Society)

சங்ககாலத்துச் சமுதாயம், புற வாழ்க்கையில் போருக்கே முன்னுரிமை வழங்கிய சமுதாயம் எனக் கருதலாம். பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, "வினையே ஆடவர்க் குயிரே"¹⁸⁷ என்றார். வினை என்பதற்குப் போர் என்று பொருள் கொள்ளல் சிறப்புடையது. "குழந்தை ஐந்தடியாகப் பிறந்து இறந்தாலும் அதனை ஆளென்று கருதியே வாளால் ஒச்சி நல்லடக்கம் செய்வர்" எனச் சேரமான் கணைக்காலரும்பொறை உரைக்கின்றார்.¹⁸⁸

களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே¹⁸⁹

ஒருமக னல்ல தில்லோள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே¹⁹⁰

வேந்தடைத் தானை முனைகெட நெரிதர
ஏந்துவாள் வலத்தன் ஒருவன் ஆகி
தன்னிறந்து வாராமை விலக்கவின் பெருங்கடற்கு
ஆழி யனையன் மாதோ¹⁹¹

ஆசிய மேற்கோள்கள் அக்காலச் சமுதாயம் போரிச் சமுதாயம் என்பதை மெய்-
யாக்குகிற.

16) கல்வி (Education)

தாயையும் மனம் திரியச் செய்யும் ஆற்றல் கல்விக்கு உண்டு.¹⁹²
தனக்கு நரைதோன்றாமலிருக்கரிய காரணங்களுள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த கொள்கைச்
சான்றோர்களின் வாழ்ச்சியையென்கிறார் பிசிராந்தையார்.¹⁹³ கல்வியின் மூட்பம்
அறிந்து பாராட்டுவோரின் எண்ணிக்கை குறைந்துபட்டதே என்று பாணன் ஒருவன்
கற்றாகக் கோவூர்சிழார் உரைக்கின்றார்.¹⁹⁴ கல்வி கற்றவர்கள் வேந்தர்களால்
பெரிதும் போற்றப்பட்டனர்.¹⁹⁵ கல்வி கற்காது உடலை மட்டும் பேணியவர்கள்
'முடலை யாக்கை முழுவது மாக்கள்' என்றே அழைக்கப்பட்டனர்.¹⁹⁶
'கல்லாச் சிறாஅர்' ¹⁹⁷ 'கல்லாக்கதவர்' ¹⁹⁸ கல்லாக்
கோவலர் ¹⁹⁹ குமராப் பார்த்தும் கல்லா ஒருவன் ¹ குளித்த மணற்கொண்ட
கல்லா இளமை ²⁰⁰ "கல்லா இளையர்" ²⁰¹ எனவரும் வெளிப்பாடுகள், ஓர் அரிய
செய்தியினை அறிவுறுத்துகின்றன. இளமைக்காலத்தில் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பு அனைவர்க்கு-
மும் சிட்டவிலையென்று அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் தொழிலுக்குத் தேவையான
அறிவினை மட்டுமே பெற்றிருந்தனர் என்பதனையும் தெரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.
எனவே, சங்க காலத்தில் தொழிற் கல்வி, பீடு நடையிட்டது என்று உறுதியாகக்
கூறலாம்.

முயற்சியில்லாமல் இயல்பாகத் தொழிலைக் கற்று அதனை வாழ்க்கையாகக்
கொண்ட மாக்கள், சிறப்பாகப் போற்றப் பெறவில்லை.

கட்டில் நனைக்கும் இழிசனை ²⁰²

சுடியெறியும் புலைய ²⁰³

முருகுமேல் பட்ட புலைத்தி ²⁰⁴

எனும் பாடற்பகுதிகள், இவ்வுண்மையை விளக்கும் சான்றுகள்.

ஒருவன், மற்றொருவனோடு போரிடுதல் இவ்வுலகத்தியற்கை;²⁰⁵
 இந்திரர் அமிழ்தம் கிடைப்பதும் இனிது எனத் தமிழராக உண்ணல் கூடாது எனும் உயரிய
 மனப்போக்கு;²⁰⁶ இவ்வுலகம் கொடுமைகள் பலவற்றைக் கொண்டது²⁰⁷ என்று
 தெளிந்த கருத்துக்களை, அக்காலச் சான்றோர்கள் உரைத்தமையிருந்து அவர்கள்
 கல்விப் பெருமதம் கொண்டவர்கள் என்பது வெளிப்படை. "யாவதும் கற்றவர்கள் அறியாத
 அறிவினைக் கொண்டவர்கள் முனிவர்கள் எனவும், கற்றோர்க்கெல்லாம் தாம் எல்லை-
 யாசிய தலைமையையுடையவர்கள் அவர்கள் என்றும் திருமுருகாற்றுப்படை பகர்வதின
 வறு²⁰⁹ அக்காலத்திலே இறைமையுணர்வு கொண்ட குறிவியர்களே கல்வித்துறையில்
 வல்லநர்களாக (Experts on Education) இலங்கினர் என்பது உண்மை. அடை
 நெடுங்கல்வியார்,²¹⁰ கல்வியன் என்றும் வல்லான் சிறாஅன்²¹¹ எனும் சொல்-
 லாட்சிகள் அக்கால மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டுத் திறனை வெளிப்படுத்த உதவும்
 அங்கை நெல்லிக்கனிகளாம்.

17) நட்பு (Friendship)

சமூகத் தொடர் வினையில் (Social Interaction) நட்பு, சிறப்-
 பிடத்தைப் பெறுகின்றது. தலைவன், தலையிரிடத்தேயுள்ள காதல் உணர்வைக் கூட
 நட்பு என்றே சான்றோர் குறித்தனர்.

"புரையோர் கேண்மை",²¹² "பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொடு
 நட்பு",²¹³ "மடந்தை நட்பு"²¹⁴ "குன்ற நாடன் கேண்மை"²¹⁵ "அன்றை யன்ன
 நட்பினன்"²¹⁶ "தண்டுறை யுரன் கேண்மை"²¹⁷ எனவியலும் எடுத்துக்காட்டுக்கள்,
 காமவியல்புக்கும் நீங்கிய கெழுதகைமையை விளக்கின.

"அறிவுடைய சான்றோர், தம்பாலடைந்து நட்புக் கொள்ள விரும்பினார்
 திறத்து அவருடைய நல்வியல்புகளை ஆராய்ந்து நட்புக்கொள்வார்களேயன்றி நட்புச்
 செய்த பின்னர் ஆராய்ந்து பாரார்" என்றார் கபிலர்.

... .. "பெரியோர்

நாடி நட்பின் அல்லது

நட்டு நாடார் ஒட்டியோர் திறத்தே"²¹⁸

என்பன அவிவடிகளாம். சான்றோர்களின் மனம் பண்பட்ட திறத்தினையே இஃது எடுத்தரைக்கின்றது.

பகையையும் நட்டிணர்வோடு நோக்குந் நாகரிகம் பழந்தமிழர்களிடத்திருந்தது.

செய்ய நடுந் விழையும் செம்மலோன் ²¹⁹

பழசிய பகையும் பிரிவின னாதே ²²⁰

எனும் வெளிப்பாடுகள் இக்கருத்தினை விளக்கும்.

நண்பர் தந்தால் நஞ்சினையும் உண்ணும் நனி நாகரிகம் தமிழர்களிடத்தில் இருந்தது.

செல்வக்காலை நிற்பனும் அல்லற காலை நிலலாத பிசிராந்தையார், கோப்பெருஞ் சோழவிடத்துக் கொண்ட நட்டி ²²¹ ஒரு தத்துவமாகவே விளங்கியமையை நோக்கலாம்.

கற்புப் பற்றிய கருத்துக்கள், குழந்தைகளை - ஓர் உளவியல் பகுப்பாற்றி எனும் கட்டுரையில் விளக்கப் பெறும்.

தங்கிடத்துள்ள இளமையையும் கலைத்தன்மையினையும் கொண்டே பரத்தையர், தலைமகனைக் கவருந்தனர் என்பதனைப் பல பாடல்களில் சான்றோர் உரைத்தனர்.

தலைவியை, வயது முதிர்ந்தவள் எனும் குறிப்போடு 'தன்புதல்வன் தாய்' என்றாள் ஒரு பரத்தை. வானை போலத் துள்ளும் தன்விடத்துத் தலைமகனே கழனிமாத்து விளைந்தது தீற்பழம் போன்ற வந்தற்றாள் எனவும், அவனை ஈர்த்துத் தன்புக்கம் வைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் தலைவியிடத்த இல்லை - யெனவும் அவள் கூறினாள். ²²²

பரத்தையைத் தலைவி, பாணையென உருவகித்த அவளுடைய இயல்புகளை நிரல்பட எடுத்தரைத்த இறுதியில் அவள் நகைத்தற்குரியவள் என்று கூறும் பாங்கு சிந்தித்தற்குரியது. ²²³

'மருதம்' எனும் ஆய்வேட்டில் டாக்டர் வெ.தெ. மானிக்கம், பரத்தையர் கலை பயின்ற திறத்தினையே விரிவாக விளக்கியிருத்தலும் நோக்குதற்குரியது. ²²⁴

பேசுநின் மனைவி கண்ணகி, கலை பயின்றிருந்தால் அவளைத் தவிர்த்து அவன் பரத்தமை மேற்கொண்டு ஒருசிறரான் என்பதனைப் புறநானாற்றுப் பாடல்களால் அறியலாம்.

"முலையகம் நனைப்ப விம்மி
குழினை வதுபோல் அழுதனர் பெரிதே" ²²⁵

"யாமவன் கிளைகுரே மல்லேய் கேளினி
எம்போ லொருத்தி நலனயந் தென்றும்
வருஉம்" ²²⁶

எனவரும் சான்றோர் செய்யுட் பகுதிகள் கற்புடைப் பெண்டர் கலைபயிலாத் திறத்தினைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தும்.

Pleasure in

18|. வினைமுடித்தலில் மகிழ்வு (Dignity of Labour)

ஒரு மனிதன், தான் கருதிய வினை முடித்தவினால் கிட்டும் இன்பம் அளவிடற்கரிது என்றே சான்றோர்கள் உழைப்பின் உயர்வினைக் (Dignity of Labour) சிறப்பித்தப் போற்றியுள்ளனர். வினைமுடித்த பெருமீதத்தில் கிட்டிய இன்பத்தினைப் போன்ற தலைவியின் நினைப்பு மகிழ்ச்சியினை அளிப்பதாகத் தலைமகள் கூற்றமைந்த பாடல் படித்த சுகர்தற்குரியது. ²²⁷

"முன்னியது முடித்தனம்" ²²⁸

"பரிந்தோர் இரங்கும் அரும்பெறல் காலையும்
வினையே நினைந்த உள்ளமொடு தனைஇச்
செல்ப வென்ப காதலர்" ²²⁹

"உள்மலி நெஞ்சமொடு வன்மை வேண்டி
அரும்பொருட் ககன்ற காதலர்" ²³⁰

எனவியலும் தொகைநூற் பாடல்கள், வினை முடித்தலின் மாண்பினைத் தெளிவாக்கும்.

உள்ளது சிதைப்போர் உளரென்ப் படாஅர்²³¹

எனும் குழந்தொகை, எதிர்மறை முகத்தாள் உழைப்பின் உயர்வினை எடுத்தரைத்தது.

19. கடப்பாடுகள் (Social responsibilities)

அல்லவை செய்யாமல் காத்தல்,²³² இளைகுளை நன்னடை நல்கல்,²³³ குழவி கொள்பவரைப் போல மக்களைப் பாதுகாத்தல்,²³⁴ வழிபடுவோலை வல்ல-
றிதல்,²³⁵ கொடியோர்த் தெறுதல்,²³⁶ நொதுமலாளர் பொதுமொழி
கொள்ளாமை,²³⁷ நமர் எனக் கோல் கோடாமை,²³⁸ பிறர் எனக் குணி
கொல்லாமை, பரிவு தப எடுக்கும் பிண்டம் நஞ்சாமை,²³⁹ முறை செய்து காத்தல்,²⁴⁰
குமரி மகளிரின் கூந்தலைக் காத்தல்²⁴¹ போன்றவை வேந்தனுக்குரிய சமுதாயக்
கடப்பாடுகளாகப் புலவர்களால் வரையறுக்கப்பட்டன.

பெற்றமகனை வீரவுணர்வோடு வளர்த்தல்²⁴² தாயின்கடப்பாடாம்.
புதல்வரைப் பெற்று விருந்தினரைப் பேணித் தலைவன் வினைமுடித்து வருமளவு
காத்திருத்தல் மனைவியின் கடப்பாடு.²⁴³ சந்த செய்வித்தல்,²⁴⁴ அறிவுரை
கூறல்²⁴⁵ ஆசியனவற்றைப் புலவர்கள், தங்கள் கடமைகளாகக் கருதினர்.

அஞ்சப்பட்டவை

கைநிமை,²⁴⁶ சேர்ந்தோர்ப் புண்கள் அஞ்சும் பண்பின்மை,²⁴⁷
நயேன் என்முறைத்தல்,²⁴⁸ நன்றி கொல்லல்,²⁴⁹ ஆடவரின் பரத்தமை,²⁵⁰
புறப்புண்படுத்தல்,²⁵¹ நீளம்தில் ஒருசிறை ஒடுங்குதல்,²⁵² கவைமகவு நஞ்சுண்ணல்,²⁵³
பயனில் மூப்பு,²⁵⁴ நிரயம் புகுதல்²⁵⁵ ஆசியன சமுதாயத்திலுள்ள மக்களால்
உளவியல் நிலையில் வெறுக்கப்பட்டு அஞ்சப்பட்டனவற்றுள் சிலவாம்.

குற்றங்கள் (Crimes)

மடவோள், குழுவியைக் கைவிடல்,²⁵⁶ களவு செய்த பிறர் பொரு-
ளைக் கவந்தல்,²⁵⁷ பழிகூறல்,²⁵⁸ புணர்வு இலா நட்பு,²⁵⁹ கொலை

சூழ்தல், ²⁶⁰ ஆலைத்தல், ²⁶¹ அறிகரி பொய்த்தல், ²⁶² புன்மனம் உடைமை, ²⁶³ ஆடவன் பெண்களைக் காதலித்த பின்னர் கையறத் துறத்தல், ²⁶⁴ அலைத்தல், ²⁶⁵ பெண் கொலை புரிதல், ²⁶⁶ கண்ணோடாது உயிர் வெளவல், ²⁶⁷ தாழ் வேண்டியார் நெஞ்சம் பிணித்தல், ²⁶⁸ இழிபிறப்பு, ²⁶⁹ நாணம் நட்டும் இன்மை, ²⁷⁰ கன்றிவிட-
மிருந்த ஆவினைப் பிரித்தல், ²⁷¹ ஆன்மலையறுத்தல், மானிழை மகளிர் கருஞ்சிதைத்தல், ²⁷² பார்ப்பார்த்துத் தப்பிய கொடுமை, ²⁷³ இளையன் இவன் என உளையக் கூறல் ²⁷³
ஆசியன குற்றங்களாகக் கருதப்பட்டன.

20. தண்டம் (Punishments)

தாழ் எனும் உணர்வோடு தருக்கித் திரிவோர் அழிக்கப்பட்டனர்.

"பாரிமுதிர் பணிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்
சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்" ²⁷⁴

எனும் நக்கீரர் வாக்கால் இதனையறியலாம்.

பகைத்த வேந்தர்களின் நாட்டினைக் காடாக்குதல், ²⁷⁵ மகளின்
காதலையறிந்த தாய் இற்செறித்தல், ²⁷⁶ அன்னை, பார்வையால் சுடுதல், ²⁷⁷
தலைமகனைத் தலைவி நொதுமலாளன் என நினைத்தல், ²⁷⁸ காதலர்ப்பிரிக்கும்
வாளாக வைகறையைக் கருதல், ²⁷⁹ நினையாதேயென இடித்துரைத்தலும் தடுத்த-
ரைத்தலும், ²⁸⁰ சான்றோர்களால் ஒழிப்பு என இயம்பிப் பெற்றன. இன்றும்,
யானையின் கால்களுக்கு இடுதல், ²⁸¹ கொல்லுதல், ²⁸² பகைவரைப் புறங்காணல், ²⁸³
தொடர்ப்புரு மூவியின் இடர்ப்புருத்த இரிதல், ²⁸⁴ தந்தை தம்புந் ஆங்கன் சென்று
அடுதல், ²⁸⁵ கணவனை இழந்தோர்க்குலம் தொடரமை ²⁸⁶ ஆசியன தண்டங்களாகக்
கருதப் பெற்றன.

21. அனுமதிக்கப் பெற்ற தவறுகள் (Allowables)

கொண்டி பெறுதல், ²⁸⁷ மூருகனைக் கடிந்துரைத்தல், ²⁸⁸
உரிமையால் தலைமகனைக் கடிந்துரைத்தல், ²⁸⁹ உலகு படைத்தோனை வைதல், ²⁹⁰

காதலனார்வால் தலைமகள், தாயைத் சினந்தரைத்தல்,²⁹¹ 'பகைவர் புல் ஆர்க' என்றல்,²⁹² பகைவர் முனைக்கு எரியட்டுதல்²⁹³ பகைவர் மீது முருகனைப் போலவும் கூற்றுவனைப் போலவும் பாழ்ந்த அழித்தல்,²⁹⁴ பகைவரை நோக்கி மாறாத சினம் கொள்ளல்,²⁹⁵ ஒருதலைக்காமம்²⁹⁶ கொடை மடம் பட்டவன் மனைவியைத் தறத்தல்²⁹⁷ ஆகியன சமுதாயத்தினரால் அனுமதிக்கப் பெற்ற தவறுகள் எனக் கூறலாம்.

22. போற்றல் - பெற்ற - அறங்கள் (Codes Conduct)

நடுவுநிலை,²⁹⁸ வாழ்மை,²⁹⁹ தூய்மையான மனத்தினையுடையவனின் முயற்சி,³⁰⁰ நன்றி,³⁰¹ திறமையுள்ளோர் செய்யும் செயல்,³⁰² பிறை பொருக்கும் இயல்பு,³⁰³ பிறருக்கு நன்மை விளைய வேண்டி மனத்தூய்மையோடு வேதம் ஒதுதல்,³⁰⁴ உடலாலும் உள்ளத்தாலும் தூய்மையான கற்பு,³⁰⁵ பிறர் உண்மையை வேண்டும் என்று தொண்டு மனப்பாற்றினையோடு பழமரம் நடுதல்,³⁰⁶ செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர் காட்சிச் சிறுவரைப் பெறுதல்,³⁰⁷ பழியொடுவரும் இன்பம் வெஃகாமை,³⁰⁸ கேளிர் தம் தயர் தடைத்தல்,³⁰⁹ ஆ, ஆனியற் பார்ப்பன மாக்கள், பெண்டிர், பிணியுடையோர், தென்புல வாழ்நாளுக்கு அருங்கடல் இயக்கும் பொன்போல் புதல்வர்ப் பெறாதவர் ஆகியோரை விலகிச் செல்லக் கூறிப் போர் தொடுத்தல்³¹⁰ விருந்தினரைப் பேணல்,³¹¹ அறிவுரை பகர்த்தல்³¹² ஆகியனவற்றையும் அவை போன்ற பிறவற்றையும் விழுமிய அறங்களாகப் போற்றினர் சான்றோர்.

23. புகழ் (Fame)

அறங்கள் செய்த பெருமக்கள் சமுதாயத்தால் போற்றிப் பாராட்டிப் பெற்றனர்.

பொற்பு விளங்கு புகழவை நிற்புகழ்த் தேத்த³¹³

மறம் வீங்கு பற்புகழ்³¹⁴

புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பு³¹⁵

பலபுகழ் நிறைந்த வெஃபோர் நந்தர்³¹⁶

... "பிறரஞ் சுவதஞ்சி
புகழெனின் உயிருந், கொடுக்குவர்³¹⁷

"அறிவுந் புகழும் உடையோர் மாநீந்தென
வறுந்தலை யுலகமும் அன்றே³¹⁸

"பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்டநின்
ஆடுகொள் வியன்மார்பு³¹⁹

பகைவர் புகழ்ந்த ஆன்மை³²⁰

ஆகிய மேற்கோள்கள், புகழின் மாண்பினைப் புலப்படுத்துதல்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. புறம்.168.18.
2. அகம்.227.14.
3. குறந்.11.6-8.
4. குறந்.11.6-8 உரை.
5. ஐங்.321.4-5.
6. அகம்.31.14-15.
7. கலி.மரு.3.1.
8. Thomas Cowell, Sociological Foundations of Education, p.4.
9. James S. Ross, Ground of work of Educational Theory, p.51.
10. புறம்.8.2.
11. புறம்.51.5.
12. புறம்.189.1-2.
13. பதிற்.21.27-29.
14. தொல்.பொருள்.புறத்.31 நச்.
15. பொருநர்.248.
16. பட்டினப்.27-28.
17. புறம்.55.17-21.
18. (அ) குறந்.130.3, (ஆ) அகம்.236.17.
19. புறம்.110.3.
20. புறம்.49.1-2.
21. புறம்.187.1-4.
22. புறம்.186.2.
23. மதுரைக்.698-9.
24. நற்.298.9.
25. பட்டினப்.216-8.

26. புறம்.11.5-6.
27. நற்.14.3-4.
28. நற்.180.8-9.
29. நற்.227.6-8.
30. நற்.258.8-10.
31. நற்.379.7-9.
32. நற்.400.7.
33. குறந்.34.6-7.
34. குறந்.238.3-4.
35. ஐங்.55.2.
36. ஐங்.61.3-4.
37. அகம்.15.10-12.
38. அகம்.44.18-19.
39. அகம்.125.19-22.
40. அகம்.366.12.
41. நற்.393. பாடலின் அடிக்குறிப்பு.
42. புறம்.38 அடிக்.
43. புறம்.67.11-12.
44. புறம்.51. அடிக்.
45. நற்.211 அடிக்.
46. நற்.230 அடிக்.
47. நற்.282 அடிக்.
48. புறம்.17 அடிக்.
49. நற்.112 அடிக்.
50. புறம்.192 அடிக்.
51. முருகு.244.
52. மதுரைக்.741.

53. புறம். 68. 17-18.

54. புறம். 70. 6-7.

55. புறம். 148. 3-4.

56. நற். 355. 6-7.

57. முருகு. 196.

58. மதுரைக். 122.

59. நற். 45. 1.

60. நற். 159. 10-11.

61. நற். 169. 10.

62. குறந். 95. 3.

63. குறந். 108. 1.

64. குறந். 355. 5-6.

65. அகம். 54. 13-17.

66. அகம். 177. 16-17.

67. புறம். 70. 13-14.

68. பெரும்பாண். 191.

69. நற். 95. 7.

70. நற். 135. 4.

71. குறந். 41. 3-4.

72. குறந். 79. 4-5.

73. பெரும்பாண். 105.

74. மதுரைக். 523-5.

75. குறிஞ்சிப். 205-6.

76. கடாம். 159.

77. பதிற். 12. 2.

78. புறம். 32. 1-2.

79. புறம்.163.3-9.
80. நற்.90.9-11.
81. நற்.164.6.
82. குறுந்.12.3-4.
83. குறுந்.274.3-4.
84. கவி. பாலை.3.1-3.
85. அகம்.97.6.
86. அகம்.203.2-3.
87. நற்.143.7.
88. குறுந்.51.6.
89. ஐங்.9.5-6.
90. கவி.பாலை 2.1.
91. அகம்.20.11-12.
92. குறுந்.15.3.
93. பொருநர்.100 நச்.
94. முல்லைப்.36 நச்.
95. மதுரைக்.420 நச்.
96. குறுந்.273.5-7.
97. கவி. மருதம் 5.22-3.
98. கவி. நெய்தல் 13.6.
99. அகம்.74.16.
100. அகம்.215.8-10.
101. புறம்.189.4.
102. அகம்.71.1-3.
103. அகம்.279.1-2.
104. மதுரைக்.600.

105. நற். 72. 5-7.
106. குறந். 14. 5-6.
107. குறந். 49. 3-4.
108. குறந். 135. 1-2.
109. ஐங். 47. 1-3.
110. அகம். 51. 13.
111. அகம். 224. 11.
112. புறம். 163. 7.
113. புறம். 164. 7.
114. புறம். 191. 3.
115. குறந். 351. 4-5.
116. குறந். 351. 4-5 உரை.
117. புறம். 368. 8.
118. அகம். 268. 6.
119. நற். 315. 10-12.
120. குறந். 8. 6.
121. அகம். 16. 13.
122. பதிற். 51. 21-23.
123. புறம். 91, 92, 94, 100, 235.
124. புறம். 286. 1-5.
125. நற். 12. 1-10.
126. குறந். 222. 1-7.
127. புறம். 201. 1-7.
128. கலி. பாலை 8. 9-11.
129. புறம். 248. 1-5.
130. புறம். 246. 14-15.
131. பொருநர் 54-57.

132. தொல்.பொருள். உவம.4. பேரா.
133. தொல்.சொல். உரி.53.
134. மதுரைக்.612-9.
135. நற்.38.6-10.
136. அகம்.36.20-23.
137. அகம்.70.8-17.
138. குறந்.203.3-5.
139. குறந்.156.6.
140. குறந்.252.6-7.
141. குறந்.265.2-4.
142. குறந்.364.5-6.
143. புறம்.8.1.
144. புறம்.22.22-23.
145. புறம்.31.15-17.
146. கடாம்.30.
147. குறிஞ்சிப்.232.
148. கவி. குறிஞ்சி.3.22-5.
149. கவி.பாலை 8.10-11, 22-24.
150. குறந்.146.1-2.
151. அகம்.66.6-13.
152. மதுரைக்.611-615.
153. நற்.34.8-9.
154. தொல்.பொருள். புறத்.5.1-2.
155. தொல்.பொருள். புறத்.13.1.
156. தொல்.பொருள்.புறத்.24.35.
157. தொல்.பொருள்.புறத்.36.9.

158. அகம். 86. 1-17.
159. அகம். 141. 5-11.
160. முல்லைப். 10-7.
161. தொல். பொருள். புறத். 3. 1.
162. நற். 98. 1-7, (ஆ) கலித். பாலை. 10. 20-21; அகம். 289. 15-17.
163. குறுந். 87. 1-2.
164. கலித். பாலை. 33. 9.
165. கலித். பாலை. 33. 4-5.
166. அகம். 101. 1-3.
167. புறம். 41. 4-11.
168. புறம். 50. 14-16.
169. புறம். 158. 11-12.
170. புறம். 192. 9-10.
171. புறம். 316. 1-3.
172. புறம். 358. 6-7.
173. புறம். 24. 24-25; (ஆ) புறம். 229. 5-12.,
174. மதுரைக். 197-8.
175. புறம். 139. 5-6.
176. குறுந். 127. 4-6.
177. குறுந். 259. 6-7.
178. குறுந். 184. 1.
179. புறம். 174. 10.
180. புறம். 216. 7.
181. புறம். 237. 4.
182. புறம். 228. 7.
183. நற். 196. 5-9.
184. குறுந். 25. 1-5.

185. குறும். 26. 8.
186. கவி. நெய்தல். 8. 3-4.
187. குறும். 135. 1.
188. புறம். 74. 1-2.
189. புறம். 312. 6.
190. புறம். 279. 10-11.
191. புறம். 330. 1-4.
192. புறம். 183. 4.
193. புறம். 191. 6-7.
194. புறம். 69. 3-4.
195. புறம். 72. 13-16.
196. பெரும்பாண். 61.
197. நற். 3. 4.
198. நற். 127. 5.
199. அகம். 74. 16.
200. புறம். 243. 10.
201. புறம். 263. 6.
202. புறம். 82. 3.
203. புறம். 287. 1.
204. புறம். 259. 5.
205. புறம். 76. 1-2.
206. புறம். 182. 1-3.
207. புறம். 194. 6.
208. தொல். பொருள். மெய்ப்ப. 9.
209. முருகு. 132-34.
210. புறம். 283, 344, 345 அடிக்.

211. புறம்.346.3.
212. நற்.1.5.
213. குறந்.3.4.
214. குறந்.15.6.
215. குறந்.90.6.
216. குறந்.385.6.
217. ஐங்.2.5.
218. நற்.32.7-8.
219. நற்.50.9.
220. நற்.108.6.
221. புறம்.215.8-9.
222. குறந்.8.1-2.
223. கவி. மருதம் 32.9-20.
224. V.T. Manickam, Marutam, An Aspect of Love, pp.123-150.
225. புறம்.143.14-15.
226. புறம்.144.10-12.
227. நற்.3.7-8.
228. நற்.169.3.
229. நற்.296.6-8.
230. நற்.333.6-7.
231. குறந்.283.1.
232. புறம்.191.4-5.
233. புறம்.312.4.
234. புறம்.5.6-7.
235. புறம்.10.1.
236. புறம்.29.9.
237. புறம்.35.31.

238. புறம். 55. 11-12.
239. புறம். 184. 9.
240. புறம். 186. 2.
241. புறம். 301. 2-4.
242. புறம். 277. 2-4.
243. நற். 142. 9-11.
244. புறம். 45. 6-9.
245. மதுரைக். 763-782.
246. (அ) நற். 144. 1-4, (ஆ) குறந். 69. 2, (இ) புறம். 23. 18-22.
247. நற். 210. 8-10.
248. புறம். 204. 2.
249. குறந். 225. 3-4.
250. நற். 280. 4.
251. புறம். 44. 15-16.
252. புறம். 66. 6-8.
253. புறம். 195. 2-3.
254. நற். 314. 1.
255. குறந். 258. 6 (ஆ) குறந். 292. 6.
256. நற். 15. 7-8.
257. நற். 28. 4.
258. நற். 117. 11.
259. நற். 165. 7.
260. (அ) நற். 185. 10-12 (ஆ) குறந். 283. 5.
261. அகம். 245. 5-6.
262. நற். 196. 8 (ஆ) அகம். 256. 16-18.
263. நற். 330. 8.

264. குறுந். 152. 4-5.
265. குறுந். 246. 8.
266. குறுந். 292. 5.
267. கவி. பாலை 7. 16.
268. கவி. மருதம் 20. 23-24.
269. நற். 328. 4.
270. அகம். 268. 8-9.
271. அகம். 293. 11-12.
272. புறம். 34. 1-3.
273. புறம். 72. 2.
274. முருகு. 45-46.
275. பொருநர் 132.
276. நற். 68. 1-3.
277. நற். 175. 7-9.
278. நற். 395. 1-3.
279. குறுந். 157. 3-4.
280. அகம். 342. 1.
281. புறம். 46 அடிக்.
282. புறம். 50. 9-10.
283. புறம். 239. 12.
284. புறம். 74. 3.
285. புறம். 78. 11-12.
286. புறம். 280. 13-15.
287. மதுரைக். 583.
288. நற். 34. 10-11.
289. நற். 94. 7-9.
290. நற். 240. 1.

291. குறந். 51. 4.
 292. ஐங். 4. 2.
 293. பதிற். 15. 2.
 294. பதிற். 26. 12-14.
 295. புறம். 100. 7-11.
 296. புறம். 83. 1-6.
 297. புறம். 145. 1-10.
 298. மதுரைக். 490-492.
 299. நற். 283. 7-8.
 300. குறந். 143. 4-5.
 301. குறந். 210. 1-6.
 302. குறந். 247. 2.
 303. குறந். 309. 4-6.
 304. ஐங். 387. 1-2.
 305. பதிற். 31. 24.
 306. பதிற். 60. 5-7.
 307. அகம். 66. 3-4.
 308. அகம். 112. 11-12.
 309. அகம். 173. 2.
 310. புறம். 9. 1-4.
 311. புறம். 320. 4-15.
 312. புறம். 363. 16-18.
 313. மதுரைக். 778.
 314. பதிற். 12. 8.
 315. அகம். 184. 5.
 316. அகம். 265. 4.
 317. புறம். 182. 5-6.

318. புறம். 206. 8-9.

319. புறம். 211. 15-16.

320. புறம். 373. 35.

உளவியல் நோக்கில் கடவுட்கோட்பாடு

உளவியல் நோக்கில் கடவுட்கோட்பாடு

முன்னுரை

கடவுள், மனிதனிடத்து அச்சத்தினைத் தோற்றுவிக்கும் ஒரு பொருள்; அஃது மரங்களில் உறையும் இயல்பிற்று எனக் கபிலர் உரைத்தார்¹. அக்கடவுள் பல்வேறு வடிவங்களில் வழிபடப் பெறும் எனக் குறிஞ்சிப் பாட்டிலும் இவரே கூறினார்.² இதனை, நெல்லுக்குத்தப் பரவும் முறையும் உண்டென, மாங்குடி கிழார் எதிர்மறை முகத்தான், "நெல்லுக்குத்தப் பரவுங் கடவுளும் இலவே"³ என்றார். உரிமை பற்றிக் கடவுளைக் கடிந்துரைக்கும் மனப்போக்கும் மக்களிடம் இருந்ததாகப் பிரமசாரி⁴ பகர்ந்தார். திணைப்புனக் காவலுக்குச் சென்ற தலைவி, அருவப் பொருளைக் கண்டு அஞ்சினாள்; கடவுளாகிய அலுவருவப் பொருளுக்குப் பலிகொடுத்து வழிபாடு செய்தால், அவளது அச்சம் நீங்கும் எனத் தாயர் கருதினர். அகவன் மகளை விடுத்தப் புகழ் மொழி பகர்வதன் வறியும், அக்கடவுளை நினைத்து அச்சம் போக்கும் முறையினையறிந்த வேலனையழைத்து வெளியாடச் செய்தும், தலைவியின் மனத்திலுள்ள துயரினைப் போக்க முயல்வர், தாயர்.⁵ கடவுளின் சீற்றத்தாலேயே, மனிதன் அஞ்சுகின்றான் எனச் சான்றோர்கள் கருத்-
துரைத்தனர்.⁶

அச்சம் கோடல் வீரர்கட்கு இயக்காதவன், பெண்டிரே கடவுளைக் கண்டு அஞ்சியதாகச் சான்றோர்கள் பாடினர்.⁷

தமக்கண்மை, மனிதனிடத்துத் தொடக்கக் காலத்தில் அமைய வாய்ப்பில்லை. விலங்கு நிலையில் இருந்த அவன், இயற்கைப்பொருள்களைக் கண்டு வெருவியிருக்கின்றான். அவன் இயல்புக்க நிலையில், எவ்வெவற்றைக் கண்டு வெருவினான்; அறிவு நிலையில் அவற்றின் ஆற்றலை எவ்வாறு தெளிந்தான்; அறிவும் உணர்வும் கலந்த அன்பு நிலையில், அதனோடு^{அன்பு} தன்னைத் தொடர்புபடுத்தினான் என்பதை விளக்குவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

மீய்ச்சம் (Phobias)

மனிதனை விட ஆற்றல் மிக்க மின்னல், இடி, மீசுமழை, கருங்காற்று, தீ ஆகியனவற்றை உள்ளத்தில் நினைத்தபோழ்தெல்லாம் வெருவியிருக்கின்றான் அவன். இங்ஙனம் வெருவுவது அறிவுடைய ஒருவனின் செயல் அன்று எனவும், அவன் இயல்புக்க நலை வெருவலைக் கடக்க இன்னும் பல தூறு ஆண்டுகள் ஆகலாம் எனவும் கூறி, இவற்றை விளக்கப் கூற இயலா அச்சம் அல்லது மீய்ச்சம் (Phobias)⁸ என்று உளவியலார் அழைப்பர்.

தீயின் மீதுள்ள அச்சத்தினைச் சான்றோர்கள் உவமைகளிவ் வியுரைத்தனர். இலவ மரத்தின் பூக்கள், வெங்காற்றினால் உதிர்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தன. இக்காட்சி, வானத்தரும இடித்தலால் தோன்றிய தீப்பொறியாக, ஒதலாந்தையாருக்குத் தெரிகிறது.⁹

வானத்தின்கண் ஊர்ந்த கதிரவன், நெருப்பினைப்போல் சிவந்து காணப் படுகிறான்.¹⁰ எனக் கூறினார் ஒளவையார். காவைவானத்துக் கண்டோன்மீட எவரையும் துணுக்குறச் செய்யும்¹¹ என்பது மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனாரின் பட்டறிவு.

காணும் ஆற்றலை மின்னல் இழக்கச் செய்யும். எனவே அதனைப் பற்றி நினைத்த அளவில், மனிதன் வெருவியிருக்கிறான். மலை இமைப்பது போல் வானம் மின்னுவதாக¹²ப் பெருங்குன்றார் கிழார் துணுக்குறுகிறார். பிறரை வருத்தும் வாதையில் மின்னலைப் போன்ற இடையுடைய தலைவி, அதனைக் கண்டு நடுங்குவாள் என்றார்¹³ ஓரிற் பிச்சையார். மனிதன், பேரிரைச்சல், மீசு ஒளி, தீப்போல் வண்ணம் கொண்ட பொருள்களைக் கண்டு இன்னும் இயல்புக்க நிலையில் வெருவுவதற்குக் காரணம் வழிவழியாக அவன் ஆழ்மனத்தில் வேருன்றிய இவ்விலங்குநிலை வெருவலேயென்று உளவியலார் கருதுகின்றார். சிவந்த பொருள் கண்டு வெருவியோடுதற்குக் காரணம் தீயின் மீதுள்ள கடுமையான வெறுப்பேயாகும்¹⁴ (Phyrophobia)

மெல்லிய இழைகளையுடைய காந்தள், தீயைத்தான்¹⁵ மலைபடுகடாம் ஆசிரியருக்கு நினைவுபடுத்தியது. பாலைக் கௌதமனாருக்குத் தாமரை, தீப்பிழம்பை

முன்னிலத்தில் காட்டியது.¹⁶ நெருப்பின்மீது நாட்டம் (pyramania) இருப்பது போல் 'தோடார் தோன்றி குருதி பூப்ப' ¹⁷ என்று நப்பூதனார் இயம்பினாலும் தீயின் மீதுள்ள அச்சத்தினைப் போக்கிக் கொள்ளவே அவர் இங்ஙனம் பாடினார் எனலாம்.

பசியையும்¹⁸ காமத்தையும்¹⁹ தீயாக எண்ணிப் பாடிய சான்றோர்கள் அதன் வரம்பிகந்த ஆற்றலை இயம்புவார்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

பூகுகுக்கும் செம்மை நிறம்

தீயின் மீதும் அதன் நிறத்தின் மீதும் கொண்ட வெருவலைப் போக்கிக் கொள்ளவே, மனிதன் உளவியல் நிலையில் கருதிய பூகுகுப் பெருமானுக்குச் செம்மைநிறம் உருவம் தந்தனர். 'பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற் கண்டாஅங்கு ஒவற இமைக்கும் சேன் விளங்கவிடுவானி' ²⁰ என்றும், நெடுவேளி மார்பின் ஆரம்போலச் செக்கர் வானத்தில் கொக்குக் கூட்டம் பறக்கின்றன ²¹ என்றும் நக்கீரர் பாடுவதிலிருந்து அறியலாம். இன்னும்,

"செங்களம் படக்கொன்று அவுணர்த் தேய்த்த
செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானை
கழல்தொடி சேஎய் குன்றம்
குருதிப் புவின் குலக்காந் தட்டே" ²²

எனத் திப்புத் தோளார், செந்நிறத்தின் குழல்களைக் கூறி அச்சத்தினை ஆழ்மனத்திலிருந்து அகற்றுகின்றார்.

மரத்தல் கண்டச்சம் (Thanatophobia) ²³

கிரேக்கர்கள், மக்களுக்குச் சாவினைத் தரும் தன்மையுள்ள கடவுளுக்குத் 'தனாட்டோஸ்' என்று பெயரிட்டனர். மனிதனிடத்திலுள்ள இந்த உளவியல் அச்சத்தினை பிராய்டு தனாட்டோ அச்சம் என்றே பெயரிட்டார். ²⁴

சங்க இலக்கியங்களிலும் சாக்காட்டினை அளிக்கும் இறைவனைக் கூற்றுவன் என்று அழைத்தனர். சோழன் இளஞ்சேட் சென்னியின் களிறு, உயிருண்ணும் கூற்றைப்

போன்று இருந்தது.²⁵ கூற்றுக் கண்ணோடிய பறந்தலையாகப் பாண்டியன் நெடுஞ்-
செழியன் வென்ற இடம் தோற்றம் அளித்தது.²⁶ கூற்று வெகுண்டின் முன்பொரு
மாற்று வேந்தரை நோக்கினான் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிள்ளிவளவன்²⁷ எனப்
புலவர்கள், மாய்தலைப் பற்றிய மனித இனத்தின் அச்சத்தினைப் பாடினர். 'சாதல்
அச்சாய்',²⁸ 'சாதலம் புகுவது அன்றே',²⁹ 'அறிவும் புகழும் உடையோர் மாழ்ந்-
தென வறுந்தலை யுலகமும் அன்றே',³⁰ 'சுருபினக் காடுபதியாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்று மாழ்ந்தனரே',³¹ எனச் சாக்காடு தவிர்க்க இயலாத
ஒரு நிகழ்வு என்றே, ஏனையோரும் இயம்பினர்.

கூற்றுவனைப் பற்றிச் சுட்டுகின்ற வாய்ப்புகளில் அவனைக் கண்டு அச்சம்
கொள்வதாகவும் வெறுப்பதாகவுமே அறிஞர்கள் பாடினர். கூற்றூஉ நின்ற
யாக்கை,³² உரும்பில் கூற்றம்³³ குமரிப்படை தழீஇய கூற்றுவினையாடவர்³⁴ ஆகிய
மேற்கோள்கள் இச்செய்தியினை வலியுறுத்தும். 'கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற-
லொருவன்' என்று நரிவெருஉத் தலையார், பெயர் சுட்டாமல் அவனுடைய செயலை
மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பாடியமை அச்சத்தின் ஆழத்தினைப் புலப்படுத்தும்.

உளவியல் நிலையில் சாவினைக் கண்டஞ்சிய மனிதன், நீடு வாழ்தல் வேண்டும்
என்ற விழைவினையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளான். 'யான் வாழு நாளும் பண்ணன் வாழிய' என
இந்திரர் அமிழ்தம் இயைதல், அதியன் சிறியிலை நெல்லிக்கனியை ஒளவைக்கு ஈந்து
நீடுவாழக் கொடுத்தல், பஃதுளியாற்று மணலும் பலவாக வாழ்கவென வாழ்த்தல்
எல்லாம் இக்கருதுகோலினை விளக்கும் சான்றுகளாம்.

சாக்காடே இல்லாத ஒரு மாமனிதனைக் கற்பித்து அவனை வழிபடுவதன்
மூலம் தங்கள் மனத்தில் வாழ்வியல் உந்தினை (Living instinct) வளர்த்துக்
கொண்டனர் மக்கள்.

"அணங்குசா லயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலநீ காட்டி
அச்ச லோம்புமதி"³⁰

என, நக்கீரர், அச்சம் தவிர்க்கச் செய்பவன், முருகனேயென்றார்.

“ஒருடை முழுமுதல் தடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள்³⁶

என்று குமட்டுரீக் கண்ணாரும் கூறினார்.

முதுமை - குறித்த - அச்சம்

| பயனில்லாத மூப்பினைப் புலவர்கள் கடிந்தனர். ஒரு குடியில் பிறந்த பலருளும் வயதால் மூத்தவனைக் காட்டிலும் அறிவுள்ள இளைஞனின் கருத்தினையே அரசனும் ஏற்பாடுஎன, ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனும், கயல்மீனின் முள் போன்ற நரைமுதிர்ந்த சுருங்கிய கவுளைவுடைய பயனில்லாத மூப்பினையுடைய மாக்களேயென்று சமுதாயத்தில் முள்ளாகயிருந்து வயிடு வளர்க்கும் மக்களைக் கடிந்துரைக்கிறார் நரிவெரு - உத்தலையார்.

பிசிராந்தையார், கோப்பெருஞ்சோழன் நட்பினைப் போற்றியது போலவே புலவர்கள் பிசிராந்தையாருக்கு ஆண்டுகள் பல நிரம்பினாலும், முதுமைக்குரிய நரை தோன்றவில்லையே என வியந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உள்ளக் குறிப்பினையறிந்த அச்சான்றோரும் மனம் உவந்து காரணங்களை விளக்குகின்றார். இவருடைய இப்பாடல்,³⁷ சமுதாயத்தில் பொதுவாக மக்கள் முதுமையைக் கண்டு எந்த அளவிற்கு அஞ்சினர் என்பது புலப்படும்.

நாள்தோறும் இன்பமும் இளமையும் எய்க்கணை நிழல்போல் கழியும்;³⁸ முதிர்ந்தவர்கள் இளமையை மீண்டும் பெறார்;³⁹ வயதால் மூத்தவர்களைப் போன்ற வெண்டலைப்புணரி, இளையோர் ஆடும் வரிமணையைச் சிதைக்கும்;⁴⁰ என்ற கருத்துக்கள், முதுமையைக் கண்டு சமுதாயம் அஞ்சிய போக்கினையும் வெறுத்த நிலையினையும் அறியலாம். நெடுநீர்க்குட்டத்துத் துருமெனப் பாய்ந்து, குளித்து மணல் கொண்ட கல்லா இளமை கழிந்ததே என்று இரங்கியதோடு, இருமிடை மிடைந்த சில சொல் பெருமூதாளராகிய நிலைக்கு வந்துநுவதாகவும் பாடினார், தொடடித்தலை விழுத் - தண்டினார்.

ஆடவரேயன்றி, மகளிரும் இந்நிலைக்குப் பெரிதும் வருந்தவதாகப் பாடல்கள் உள்ளன. மீனினையுண்ணும் கொடிகின் தூவியைப் போன்ற கூந்தலையுடைய முதியோள்;⁴¹ நரம்பு எழுந்து உலறிய நிரம்பா மென்றோள் முளரி மருங்கின் முதியோள்;⁴² உயிர் போகாமல், கோல்காலாகக் கொண்டு, தூல் விரித்தாற்போன்ற கலப்பினளாகிக் கண் தயின்று முன்றில் போகா முதிர்வினள்⁴³ என்ற கருத்துக்கள் முதலையின் அவலத்தை நன்கு எடுத்தியம்புகின்றன. இவ்வாறு முதமை பற்றிய வெருவலும் அச்சமும் நடுக்கமும் காரணமாகவே மக்கள் தாங்கள் கருதிய முருகனுக்கு என்றும் இளமை இருப்பதாகவும், அவனை நினைக்கின்ற போழ்தெல்லாம் அச்சம் நீங்குவதாகவும் நம்பினர். எனவே தனிப்பட்ட ஒருவரால் மட்டும் இவ்விளமைக் கருதுகோள் உருவானது எனக் கோடற்-
சில்லை. பலருடைய நனவியுள்ளத்தில் இளமை பற்றிய விழைவு ஆழப் பதிந்தமையால் தான் முருகனை இளமை குன்றாத மாமனிதனாகப் படைத்தனர் சான்றோர் எனலாம்.

ஆண், பெண் என்ற பால் வேறுபாடு இல்லாமல் அனைவரும் வணங்குதற்குரிய ஒரு பொருளாக இக்கடவுளைக் கருதியமையால் அப்பொருளை 'முருகு' என்றே அழைத்தனர். 'முருகென வுணர்ந்து முகமன் கூறி உருவச் செந்திணையை நீரோடு அவன் நின்ற திசை நோக்கித் தொழுதாள் அன்னை' எனத் தோழி கூற்றாக மதுரை அழவை வானிகன் இளவேட்டனார் கூறினார் என்பது முன்னரும் சுட்டப்பட்டது.

பொய்யா மரபின் ஊர்முது வேலன்
கழங்குமெய்ப் படுத்துக் கன்னந் தூக்கி
முருகென மொழியும்⁴⁴

என்ற ஐங்குறுதூறும் முருகுக் கோட்பாட்டு உருவாக்கம் குறித்த விளக்குகிறது.

தோல்விகண்டு அச்சம்

போர் என்று ஒன்று உடற்றினால், இருவரும் வெற்றி பெறல் என்பது இயற்கைக்கு முரணானது. சோழன் குளமுற்றத்துத் தஞ்சிய கிளிவிவவனைப் போன்ற ஒரு சிலரே வேண்டித்த அரும் வெல்போர் வேந்தர்களாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றனர். பெரும்பாளிமையோர்; சூரபன்மாவைத் தன் வேலினால் கொன்ற முருகப் பெருமானின்

போரீக்கருவி தங்கவிடத்திருந்தால் தங்களுக்கு வெற்றி கிட்டும் என நம்பினார்.

'புகழொடு விளங்கிப் புகை நின்வேலே' ⁴⁵ 'வென்று வென்று அடுகளத்தயர்த்தும் வேலே' ⁴⁶ 'வேல்கைக் கொடுத்த வெளிதுவிரித் துடி' ⁴⁷

"வேந்தார் யானைக் கல்ல

தேந்தவின் போலான்ற நிலங்கிலை வேலே" ⁴⁸

போன்ற செய்யுள் அடிகள் வேலின் மீதுள்ள, அறிவாய்விற்குட்படாத நம்பிக்கையுணர்வு (Sentimental attachment) மக்களிடத்திருந்ததை வெளிப்படுத்துகின்றது.

சான்றோர் மெய்ம்மறை, ⁴⁹ வாள், ⁵⁰ கிருகு ⁵¹ ஆகிய போரீக் கருவிகள் இருப்பினும்

வேல் ஒன்றிற்கு மட்டுமே வெற்றி தரும் ஆற்றல் இருந்ததாக மக்கள் கருதினர்.

வேந்தன் ஒருவனைப் புகழ்ந்து பாடும் போழ்து "முருகொத்தீயே முன்னியது முடித்தவின்"

என்று புலவர் ஒருவர் முகமன் கூறுகிறார். ⁵² வீரர்களை, வேல் நிழற்புலவர் என்று

இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றுர்ப் பெருங்கெளசிகனார் மலைபடுகடாத்தில் கூறி-

யுள்ளார். ⁵³ பிற சான்றோர்களும், வேல் வென்றி தரும் இயல்பினது எனப்

பாடினர். ⁵⁴ எனவே, உளவியல் நிலையில் தோல்வியெனும் மனச்சிக்கலைத் தவிர்க்க

வேலினை வென்றியின் படிமமாகக் கருதினர் சான்றோர் என்பது வெள்ளிடைமலை.

அறிவு நிலையில் தெளிவு

முருகனுக்கு ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கைகளும் இருப்பதாக நக்கீரர்,

திருமுருகாற்றுப்படையில் படிம நிலையில் (Symbol) விளக்குகின்றார். அவை ஒரு

மாமனிதனின் ஆளுமைக் கூறுபாடுகளை வரையறுத்துரைப்பது போல் தோன்றுகின்றன.

அழியக்கூடிய மனிதனின் உள்ளத்தில் அச்சம் நீங்கி அறிவு இயங்கக் கூடிய சூழலுக்கு

வந்தற்றான் எனச் சிந்திக்கலாம். யுட்கின் கருதுகோள்படி, மனிதன் படிப்படியாக

அச்சத்தினைப் போக்கிய நிலையில்தான் அறிவுத் தெளிவு பெற்றுச் சிந்திக்கத்

தொடங்கினான்; இயற்கையின் ஆற்றலுக்குக் கட்டுப்பட்டு அடங்கி வாழ்வதே சாலச்

சிறந்தது என்ற தெளிவும் பெற்றான் எனலாம். எரியமுலைக் கண்டு வெருவியவன்

திரியமுலைப் படைத்து அதில் மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

இலவம்புக்கள், கார்த்திகை விளக்கின் நெடிய ஒழுங்கினைப் போலத்
தோன்றினதாக ஒளவையார் பாடியுள்ளார். தீயின் மீதுள்ள அச்சம் நீங்கி, ஒளி
வழிபாடாகிக் கடவுள் கோட்பாட்டின் ஒரு கூறுபாடாகப் பின்னர் வளர்ந்தது எனலாம்.
ஆலம்பழம், தீயை நினைவுபடுத்தாமல் புதிய மட்கலத்தைச் சிந்திக்கச் செய்ததாக
ஒதலாந்தையார் கூறுகிறார்.⁵⁶ தீயினால் சுடப்பட்ட மண், மனித வாழ்விற்குப்
பயன்பட்டமையால், மனிதன் அது விளைக்கும் நன்மை கருதி அது குறித்துத் தான்
கொண்ட அச்சத்தினை ஒரு சில சூழல்களில் தவிர்ந்தான். மாலை நேரத்துக் கதிரவன்,
வெம்மை குறைந்து, கோடுகூடு மதியத்திற்கு வாய்ப்பளித்து மறைவான். அக்காட்சி
அச்சம் நீங்காத நிலையில் போர்க்களத்தினையும்,⁵⁷ அஃது நீங்கிய நிலையில் அழகினைத்
தந்ததாகச் சான்றோர்கள் பாடினர்.⁵⁸ செக்கர் வானம் முருகப் பெருமானை
நினைவுபடுத்தியதாக நக்கீரர் பகன்றமை²¹ முன்னர்க் கூறப்பட்டது. வளையினை-
யுடைத்தாற் போன்றதாகிக் கன்னி மகளிர் பலரும் தொழும்படிச் செவ்வாய்
வானத்தின்கண் பிறை விரைவாகத் தோன்றியது⁵⁹ எனக் கடம்பனா ர்ச் சாண்டிலியன்,
மகளிரிடத்துத் தீப்போன்ற நிறமுடைய பொருள்களின் மீதுள்ள அச்சம் நீங்கிய நிலையினை
விளக்கியுள்ளார். அறிவு நிலையில் மனிதன் இயற்கையின் எழிலை சுகரத் தொடங்கி
யதைத்தான் இக்காட்சி அறிவுறுத்துகின்றது. செந்நிறமாகவுள்ள முல்லை நிலத்தில்
புத்த முல்லை மலர்கள், செவ்வானத்து விண்மீன்கள் போலக் காட்சியளித்தன என,
வாயிலான் தேவன், அறிவு மனிதனிடத்தில் தெளிந்தபோம்து முகிழ்த்த சுகர்வு நிலை-
யினைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.⁶⁰

'நீர் மிகிற் சிறையும் இல்லை'⁶¹ என அதன் மீது கொண்டிருந்த அச்சம்
மனிதனை விட்டுச் சிறிது சிறிதாக நீங்கியது. "தைஇத் திங்கள் தண்கயம்"⁶²
'பாரி பறம்பிணி பனிச்சுனை'⁶³ 'நீநின்றமையா உலகம்'⁶⁴ 'உணவெனப்படுவது
நிலத்தொடு நீரே'⁶⁵ ஆகிய தொடர்கள், மனிதன், நீரின இன்றியமையாமையை
உணர்ந்து தெளிந்த திறத்தினை வெளிப்படுத்தும். மனிதனிடத்துள்ள அன்பும், மாமனித
நிலையில் முருகனிடத்துள்ள அருளும் நீர்மையின் படிமங்களே. கொடிச்சி, முருகனின்
பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலேயே மிக்க ஒளி படைத்தவளாகக் காட்சி-

யனிக்சிற்றாள். அவன் திருப்பெயரை உரைப்பவளுக்கே இத்தகையதொரு மிகு ஒளி (Adamantine Lustre) இருக்குமேயாகில் முருகப்பெருமானின் அருள் பாலிக்கும் திறத்தினை உய்த்துணர வேண்டுமேயல்லாது உரைக்கும் பாண்மைத்தாகாது என்றார் அம்மள்ளனார். 66

... "யாஅம் இரப்பவை
பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல; நின்பால்
அருளும் அன்பும் அறனும் முன்னும்
உருவினர்க்கு கடம்பின் ஒலிதா ரோயே" 67

எனக் கருவன் இளவெயினனார் முருகனிடம் மனித சமுதாயத்திற்குத் தொண்டு செய்யத் தேவையான முன்று பொருள்களையும் வேண்டுகின்றார்.

நன்றியுணர்வு

விலங்குகளைப் போல இயல்புக்கே நிலையிலேயே வருவிய மனிதன், டார்-
வினின் வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டின்படி 68 அறிவு வாழ்க்கைப் பெற்று வன்கட் சூழ்ச்சி, 69
மதிமாமு ஓரா நன்முனர் சூழ்ச்சி, 70 நினைத்தல், 71 கருதல், 72 வேதல் 73
ஆகியனவற்றைப் படிப்படியாகப் பெற்று மனித மாண்புகளில் ஒன்றாகிய நன்றியினைக்
கொண்டான். அதனையே அறங்களுள் விழுமியதாகவும் கருதத் தொடங்கினான்.

ஒய்மா நாட்டு நல்லியக்கோடன் செம்ந்நன்றி வாழ்க்கைப் பெற்றவனாக
இருந்தான். 74 பெருமலை நாடன் வருவான் என நல்லெண்ணம் உரைத்ததால் அயலி-
லாட்டி அமுதம் உண்ணட்டும்; 75 காதலர் வரவினையுணர்த்தியதால் பாணன் பொன்மலி
பாடலியைப் பரிசிலாக அடையட்டும்; 76 தலைவன் வருவான் எனக் காக்கை கரைந்தமை-
யால், அஃது தொண்டி நகர் விளைந்த நெல்லால் சமைத்த சோற்றினைப் பலியாகப்
பெறட்டும் 77 எனக் சான்றோர்கள் நன்றியின் பெருமையினை நவீனனார்.

அறிவில்லாத காக்கைக்கே நன்றியின் காரணமாகப் பலி கொடுக்க
வேண்டும் என்ற சிந்தனை தனிம நிலையில் வந்ததென்றதால், சமுதாய நிலையில்
பயன்தரும் இயற்கைப் பொருள்களின் மீது நன்றியுணர்வு வளர்ந்திருக்கும் என்பதில் ஐயம்-

பாடிலை. சமுதாயக் குற்றங்களை நிரல்படக் கூறிய ஆலத்தூர் சிழார், நன்றி மறத்தலே பெருங்குற்றம் என்றார்.⁷⁸

வழிபாடு

மேற்குறித்த நன்றியுணர்வின் அடிப்படையிலேயே அவ்வந்நிலத்துத் தெய்வங்கள் வழிபடப்பட்டன. தலைமகள், தன்னைப் பாதுகாப்பான் என முடிவு செய்தே அவனோடு உடன்போக்குச் சென்றனள் தலைவியென்று செவிலியிடம் கொள்ளநடையந்தனர் உரைத்தனர்.⁷⁹ பாதுகாத்தல், தலைமை இயல்பாதலால் வழிபாடும் அதனைச் சுழன்றே அமைந்தது. தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் தன்னிடம் ஈயென இரப்பவர்களையும் புரத்தல், மனிதர்களுள் தலையாயவர் கடன்; இன்னார் இனியார் எனும் வேறுபாடு இன்றித் தன் நிலப் பரப்பில் வாழும் அனைவரையும் காத்தல் தெய்வத்தின் கடன்; எல்லா நிலத்திலும் வாழும் மக்களையும் அருளல், கடவுளின் கடப்பாடு என்று சான்றோர்கள், மூவகைத் தலைமைகளைத் தம் பவல்களில் உரைத்தனர்.

இவ்வுலகிற்கு நீர் எவ்வளவு இன்றியமையாததோ எனக்கு அவ்வளவு இன்றியமையாதவர் தலைவர்;⁸⁰ தலைவன் பெரியனாதலால் நாமே சென்று நட்புக் கோடலே விழுமியது;⁸¹ இன்னுயிரைப் போன்ற பிரிதற்கரிய தலைவர்;⁸² அன்னையால் காக்கப்பட்ட என் நலத்தை உரிமையுடன் என் தலைமகன் கொண்டான்⁸³ நல்மலை நாடன் பிரியா நட்புடையவன், என் நெஞ்சத்தில் எப்பொழுதும் தன் வரவினைத் தொலைவில் உணர்ந்தல் வழி எனக்குரைக்கின்றான்⁸⁴ என்று, தலைமகள் கூற்றாக வரும் பாடல்களில் அவள்மீது தலைமகன் கொண்ட பாதுகாக்கும் இயல்பு வெளியாகும். இரவலர்களின் வேட்கையினைக் குறிப்பறிந்த நல்கும் பெருந்தகையன்;⁸⁵ ஒருங்கா-வுள்ளத்து ஒம்பா ஈகைக் கடந்தடு தாளைச் சேரலாதன்;⁸⁶ விதுப்புறவு அறியா ஏமக் காப்பினன்;⁸⁷ நீரினும் இனிய சாயல் பாரிவேன்;⁸⁸ வயிரியர் இன்மை தீர்க்கும் குடிப்பிறந்தோன் குமணன்;⁸⁹ பசிப்பினி மருத்துவன் பண்ணன்⁹⁰ போன்ற தொடர்களின்வழி மனிதர்களுட் சிறந்த தலைமகன் பெருமை கூறப்பட்டது.

ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் தனிப்பட்ட தெய்வம் உண்டு எனக் கருப்பொருளின் இலக்கணம் வகுக்கும்போழ்து உரைக்கின்றார் தொல்காப்பியனார்.⁹¹ அத்தெய்வம், தனி எல்லைக்குள் வாழ்ந்த மக்களைக் காத்ததால் அதனை அவர்கள் வழிபட்டனர்.

முதற் சூலற்ற மகளிர், இருக்கின்றிப் புதல்வரைப் பயத்தல் வேண்டும் என்று தெய்வத்தைப் பரவினர்;⁹² மனத்திலுள்ள துன்பம் நீங்குதற்குத் தெய்வத்தை வழிபட்டனர்;⁹³ தேனுடை நெடுவரை தெய்வம் எழுதிய வினைமாண் பாவை;⁹⁴ கொடுஞ்சுழிப் புகார்த் தெய்வம்;⁹⁵ தெய்வம் சேர்ந்த பருத்த அடியினையுடைய வேம்பு;⁹⁶ மையலு சிறப்பில் தெய்வம் சேர்த்திய மலரணி வாயில்⁹⁷ எனத் தெய்வம் போற்றிப் பெற்றதன் பான்மையைப் புலவர்கள் பாடினர். 'வழிபடு தெய்வம் நினைப்புறங்காக்க' வெல்லும் விழைவு, புறநிலை வாழ்த்தினுள் அடங்கும் எனத் தொல்-காப்பியனார் உரைத்தமையும் நோக்குதற்குரியது.

எல்லா நிலங்களுக்கும் உரிய இயற்கைப் பொருள்களை மக்கள் வாழ்த்துவதனைக் கடவுள் வாழ்த்து எனக் கொள்ளலாம்.

"உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு"⁹⁸

"பலிவ மீமிசைப் பகற்கதிர் பரப்பி
வெலிவஞ் செல்வன் விசும்பு படர்ந் தாங்கு"⁹⁹

"வாளீற்ற விசும்பின் கோளீயின் சூழ்ந்த
இளங்கதிர் ஞாயிறு"¹⁰⁰

"ஒன்சுடர் உருப்பு ஒளிமழுங்க சினந்தணிந்த
சென்ற ஞாயிறு"¹⁰¹

"காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி"¹⁰²

என்ற பாடற்பகுதிகளில் கதிரவனை மாண்பு போற்றப்பட்டது.

"பன்மீன் நடுவுண் திங்கள் போலவும்
புத்த சுற்றம்"¹⁰³

"எழுதரு மதியம் கடற்கண் டாஅங்கு
ஒழுகு வெள்ளருவி¹⁰⁴

"திங்கள் அனையை எம்ம னோர்க்கே¹⁰⁵

"நிலவும் இருமும் போலப் புலவுத்திரைக்
கடலங் கானலந் தோன்றும்¹⁰⁶

"ஆடுகொள் வென்றி அருபோ ரண்ணல்
நாடுதலை யளிக்கு மொன்முகம் போலக்
கோடு கூடு மதிய முகிழ்நிலா விளங்கும்¹⁰⁷

ஆகிய மேற்கோள்கள், திங்கள் மீது மக்கள் கொண்ட ஈடுபாட்டினைப் புலப்படுத்தும்.

மனிதனின் கட்புலனால் மின்னலின் ஆற்றலைப் பொறுத்துக் கொள்ள இயலவில்லை. எனவே குறை மின்னலிடத்தில்தலை; மனிதனின் கண்ணில்தான் உள்ளது என்பதனை அறிவால் தெளிந்தான். அவன், மின்னலைத் தந்த வானம், நில விரையும் தந்தது என்றறிந்து ஆறுதல் அடைந்தான். மின்னலின் படிமமாக வேலினை அமைத்தான் மனிதன். வேலைப் போல வானம் மின்னியது;¹⁰⁸ காண்போர் மயங்கும் அளவிற்கு ஒளியினையுடைய வேல் போல் வானம் மின்னலைச் செய்தது;¹⁰⁹ திருமாவளவன் பகைவர்க்கு ஒக்கிய வேல் வெம்மை தருவது என்றதன்வழி அதனை மின்னலுக்கு ஒப்பிட்டனர் எனலாம். இன்னும் வேல் கெழுதானை;¹¹⁰ சூர்கொன்ற செவ்வேல்;¹¹¹ வைந்ததுவேல்;¹¹² வல்வேல் சாத்தன்¹¹³ ஆகிய விளக்கங்கள், மின்னல் மீதுள்ள அச்சம் தவிர்ந்த நிலையினையுணர்த்தும்.

இடியைக் கேட்டு அஞ்சி ஒடுங்கியவன், அருவியின் ஒலியிலும்;¹¹⁴ மூங்கிற் குழவின் இசையிலும்;¹¹⁵ யாழிலே தோன்றும் ஏழ்புணர் இனிமைசையிலும்;¹¹⁶ பல்வியின் ஒலியிலும்;¹¹⁷ மலையில் கேட்கும் பல்வேறு ஓசைகளிலும்¹¹⁸ பாயம் பாடுதலிலும்¹¹⁹ தன்னை மறந்து நுகர்ச்சியின்பத்தில் திளைத்துள்ளான். இசையின் இனிமையில் இடியின் சின்பத்தினைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் பயிற்சியினைப் பெற்றான். இயற்கைப் பொருள்-கனிடத்தே கடவுள் தன்மை இருப்பதாகத் தொல்காப்பியனாரும்,

"கொடிநிலை, கந்தழி வள்ளியென்ற
வருநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே¹²⁰

எனும் ஸூற்பாவில் கூறினார்.

மனிதனைப் போலவே கடவுளுக்கு உருவம் அமைத்து வழங்கல் அறிவா-
ணய்ச்சியின் தொடக்கநிலையெனவும் உருவமற்ற நிலையிலும் அஃது இயங்கும் எனவும்
சிந்தித்த நிலை, வளர்நிலையெனவும் கருதலாம்.

‘மூசியன் றன்ன உருவினை’¹²¹

‘‘மூகு மெய்ப்பிட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கு மான்’’¹²²

‘‘மூகுமர்பு முரண்கிடக்கை’’¹²³

‘‘மூகு புணர்ந்தியன்ற வள்ளி போலநீன்
உருவுகள் னெறிப்ப நோக்கல் ஆற்றலெனே’’¹²⁴

‘‘மூகாற்றுப் படுத்த உருகெழு நடுநாள்’’¹²⁵

ஆசிய மேற்கோள்களில் ஒருவநிலையில் கடவுள் கோட்பாடு உருவான பாங்கினை
நோக்கலாம்.

அன்புநிலை வணக்கம்

தனிம நிலையில், மனிதனிடத்து அச்சம் மூதியோடு கலந்திருப்பிலும்
சமுதாய நிலையில் அன்பினை, ஓர் இன்றியமையா வுணர்வாக அவன் கருதினான்.
தொடர்புடையார் மாட்டுக் காட்டுகின்ற அவ்வன்பு மாற்றுப் பாலாரிடத்துக் காத-
லாகவும் ஒத்த பாலாரிடத்து நட்பாகவும் பெரியோரிடத்துப் பணிவாகவும், அன்பு
முதிர்ந்த நிலையில் அருளாகவும் வளர்ந்தது. அவ்வருள்நிலையுணர்ந்தவர்களே கடவுட்
கோட்பாட்டினை உளவியல் நோக்கில் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும்.

காதலர்; தவச்சேய் நாட்டராயிலும், மகப் பேர் அன்பினர்;¹²⁶
அடி அறிந்து ஒதுங்கா ஆரினிலும் தலைமகன் கடியுடை வியல்நகர்க் காவல் நீவி
வருதற்குக் காரணம், தலைவியின்மாட்டுக் கொண்ட பேர் அன்பே;¹²⁷ தலைவியின்
மீதுள்ள காதல் கடலிலும் பெரிது;¹²⁸ இனிய வயிர் போன்ற பிரிதற்கரிய
காதலர்;¹²⁹ அன்புள்ள நெஞ்சங்கள் கலந்தன;¹³⁰ மலைகெழுநாடின் தொடர்பு

என்றும் தொடர்ந்து இருக்கும்;¹³¹ உடலம் மறைய இட்ட இலைக்குவியல் உள்ள வழியில், சிறுகண் யானையின் பகையினைப் பொருட்படுத்தாமல், தலைவியின் மீதுள்ள அன்பினால் அவளைக் காண வருகிறான்;¹³² மாலைநேரத்தில் குறுகிய கால்களை - யுடைய கட்டிலில் மனைவி துணையாக, மகனைத் தழுவித் கொண்டு அன்பு தவறும் இனிய இல்லம் கொண்டவனாக மகிழ்ச்சியோடு காட்சியளிக்கின்றான் தலைவன், அந்தப் பொழுதினைப் போன்று இன்பம் அளிக்கின்றது பாணனது யாழ்;¹³³ தலைவியின் நலம் அழியுமேயெனத் தலைமகன் அன்பின் மித்தியால் தன் போக்கொழிந்தான்¹³⁴ போன்ற இலக்கியச் சான்றுகளால் அன்பின் வழியது உயிர்நிலையென்பது புலப்படும்.

நட்பு

‘தோழி, தலைவியோடு மனமொத்த நிலையினள்; தலைவி, புணையின் தலைப்பைக் கைத்திகாண்டால் இவளும் அங்குளமே பிடித்துக் கொள்வாள்; தலைவி அதன் கடைப்பகுதியைப் பற்றிக் கொண்டால், இவளும் சுருத்து வேறுபடாமல் அப்பகுதியையே பற்றுவாள்; அவள் புணையைக் கைசோர விட்டு நீரோடு சென்றால் இவளும் சென்று விடுவாள்’¹³⁵ எனத் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் இடையேயுள்ள கெழுதகைமையினைச் சிறைக்குடியாந்தையார் கூறுகிறார். ‘நினக்கு யான், உயிர்படுத்தின் மாண்பினை’ எனத் தலைவி, தோழியிடம் உரைப்பதாக நற்சேந்தனார்¹³⁶ உரைக்கிறார். ‘நெய்தல் இதுபோலும் மையுன் கண்ணாகிய தலைவியின் கண், தன் கண்ணாவதாக’¹³⁷ எனத் தோழி கூறுவதாகக் கபிலர் பாடியுள்ளார்.

ஆன்பாலார் இருவரிடையேயுள்ள நட்பினை,

“எவ்வ! சிறாஅ ரேழுந் நன்ப
புலவர் தோழ்¹³⁸

“கண்போல் நன்பின் கேளிரொடு கலந்த
இன்கனி மகிழ்நகை¹³⁹

“தன்பெயர் கிளக்கும் காலை என்பெயர்
பேதைச் சோழ னென்றும் சிறந்த
காதற் சிழமையும் உடையன்¹⁴⁰

ஆகிய மேற்கோள்கள் விளக்கும்.

பெரியோரிடத்துப் பணிவு

ஆகியோரிடத்து
தன்னைவிடப் பெரியவர்களாகிய பெற்றோர், ஆசிரியர் நல்லியக்கோடல் பலகாலங் குவித்த கையினையுடையனாக இருந்தான்;¹⁴¹ பெரியோர் சென்ற வழியிலேயே அறம் பிறழாது தொழத்தக்க பிறைபோலத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் சிறக்க;¹⁴² குற்றமற்ற அறிவினையுடைய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த முனிவர்களும், ஒழுக்கத்தினைப் பெரிதாகப் போற்ற வேண்டும் என உறுதியாகக் கூறினர்;¹⁴³ கொடிய தீத்தொழிலைச் செய்பவரிடத்து, அச்செயலை நேரிலே கண்டும் உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து, அத்தொழில் செய்வோர் இனி அதனைச் செய்யாதொழிவாராக எனப் பல படியாக நவநீறு பெரியோர் பொறுத்திருப்பர்;¹⁴⁴ கொன்றை மரங்கள், குன்றின் கண்ணையுறைகின்ற நீண்ட சடையையும் அசையாத மெய்யையும் உடைய தவம் செய்பவர் போல அழகுபெறக் காட்சியளிக்கும்;¹⁴⁵ புரசு மரத்தினது பட்டையினை நீக்கிவிட்டு அதன் தண்டோடு ஏந்திய தாழ்கின்ற கரகத்தையும், விரத வுணவையும் உடைய பார்ப்பன மகன்;¹⁴⁶ ஒழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்கும் முனிவர்களைக் காணும் தகுதி தங்களுக்கு இல்லையென்று அஞ்சி அவர்களை விட்டு விலகி ஒழுக்கும் இயல்பினராய் மக்கள் வாழ்ந்தனர்;¹⁴⁷ பார்ப்பாரிடத்துப் பணிபுரிந்தவன் சேரலாதன்;¹⁴⁸ உறியிலே தங்கின கமண்டலத்தையும், முக்கோலையும், முறைமையாகத் தோளிலே தாங்கி மனத்தில் தூர் மையான எண்ணம் கொண்டு துறவினை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்ட அந்தணர்¹⁴⁹ என்ற கருத்துக்கள் அமைந்த செய்திகளின்வழி, பெரியோரிடத்து மக்கள் கொண்ட பணிவு புலப்படும்.

அருள் வளர்ச்சி

புல்லிலை எருக்கம் ஆயினும், உள்ளன்போடு அதனைத் தூவி வணங்கினால் கடவுள் ஏற்கும்¹⁵⁰ என்றார் கபிலர். அச்சத்தினைத் தோற்றுவித்த காந்தள், கடவுள் தன்மையுள்ளதாகக் கருதப்பட்டு வணங்கப்பட்டது;¹⁵¹ தெய்வத்தை வணங்கும் கொடிச்சியர் கைபோலக் காந்தள், காட்சியளித்தது¹⁵² எனச் சான்றோர்கள்

உரைத்தமையால் இவ்வுண்மை புலனாம். தீயினை நினைப்பித்த தாமரையும் கடவுளைச் சிந்திக்கத் தூண்டுகோலாய் இலங்கியது¹⁵³ எனக் கடியலார் உருத்திரங்கண்ணார் கூறினார்.

அருள் வல்லவனின் ஆக்கம் போல் தலைவிமுகு பெறுவாள்;¹⁵⁴ வானம்-பாடிக்கு மேகம் அருளியது போன்று தலைவிக்குத் தலைமகள் தண்ணீர் செய்வாள்;¹⁵⁵ கண்டார்க்கு அருள் வரும் வண்ணம் உரைத்தல் மகவிரின் இயல்பு¹⁵⁶ எனப் புலவர்கள் உரைத்தனர். 'ஒன்றின் துயர் கண்டாற் காரணமின்றித் தோன்றும் இரக்கமே அருள்' எனப் பொருள் கொள்ளும் வகையில் நரிவெகுஉத்தலையார் புறநானூற்றில் பாடியுள்ளார்.

“அருளும் அன்பு நீக்கி நீங்கா
நிரயந் கொள்பவரொ டொன்றாது காவல்
குழவி கொள்பவரி னோட்புமதி”

என்பன அறிவடிகளாம்.

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் தூற்பாவில் வரும் அருளல்¹⁵⁷ எனச் சொல்லிற்கு எல்லாவுயிர்க்கும் அருள் செய்தல் என இளம்புரணும், மக்கள் முதலிய சுற்றத்தாரையருளல் எனப் பேராசிரியரும் பொருள் கொட்டனர். முன்னவர் கடவுள் நிலையிலும், பின்னவர் மனித நிலையிலும் அருளெனும் சொல்லிற்கு விளக்கம் நல்கினர் எனலாம். அன்பின் முதிர்நிலையாக அருளைக் கருதினர் சான்றோர் என்பது, இதனால் புலப்படும். அருள் வளர்தற்கு மக்கட் செல்வம் அடிப்படை என்றார் ஒளவையார்.¹⁵⁸

மலை வாள் கொள்க எனக் குறவர் மாக்கள் கடவுளைப் பரவுவர்;
அம்மழை மிகப் பெய்தால் அஃது மேகமாக மீண்டும் மேலே செல்ல வேண்டும் என அக்கடவுளையே மக்கள் தொழுது வேண்டுவர் எனக் கபிலர்¹⁵⁹ உரைப்பதிலிருந்து கடவுளின் அருட்தன்மையை அவர்கள் உணர்ந்தனர் என்பது பெறப்படும். உலகுபுரக்கும் மாரியைப் போன்று மக்கட்கு அருள்பவன் பாரியென இவரே மற்றோர் பாடலில் குறித்துள்ளார்.¹⁶⁰

தொடங்கற்கண் தோன்றிய முதியவன்;¹⁶¹ உலகுபடைத்தோன்;¹⁶² படைத்தோன்¹⁶³ எனப் படைத்தல் தொழில் செய்யும் ஒருவனைக் கடவுளாக மதித்துப் போற்றினர். இவனைக் கண்டு அஞ்சாமற் போயினும் வெறுப்புத் தோன்றும் வண்ணம் சான்றோர்கள் உரைத்தமையிலிருந்து உளவியல் நிலையில் மனநிறைவு இல்லையென்பது புலனாகிறது.

சமுதாயத்தின் நலனில் அக்கறை கொண்டு அதற்காகத் தொண்டு புரிந்த தலைவனைச் சான்றோர்கள் பெரிதும் மதித்தனர். நஞ்சுண்ணும் நனிநாகரிகம்¹⁶⁴ அவனிடமிருந்தே பெற்றனரோ என்று கூடக் கருதத் தோன்றுகிறது. இவனை முக்-
கண்ணன்;¹⁶⁵ இமையவில் வாங்கிய ஈர்த்சடை அந்தணன்;¹⁶⁶ மாற்றருங்கனிச்சி மணி
மிடற்றோன்;¹⁶⁷ நீலமணி மிடற்று ஒருவன்;¹⁶⁸ ஆலமர் செல்வன்;¹⁶⁹ ஆலமர்
கடவுள்¹⁷⁰ மருவாள நெடியோன்¹⁷¹ எனப் புலவர்கள் விளக்கியமையிலிருந்து அறியலாம்.
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானனாக இவன் விளங்கியமையாலேயே மக்கள் இவனைக்
கடவுளாக மதித்துப் போற்றியிருக்க வேண்டும். மாப்தலைத் தரும் கூற்றவனின்மீதும்
இப்பெருந்தகை வேறுபட்டவனாக இருத்தல் வேண்டும். கூற்றவன், எல்லோருடைய
உயிரையும் பறிப்பவன்¹⁷² எனவும் பேதை¹⁷³ எனவும் கவிஞர்களால் இழித்துரைக்கப்-
பட்டான். ஆயின் இப்பெருந்தகையைச் சிறப்பான அடைமொழிகள் கொடுத்தப்
போற்றியமை அறியக்கிடக்கின்றது.

நெடியோன்,¹⁷⁴ இகழுநர் அருநன்,¹⁷⁵ மாயோன்,¹⁷⁶ மாயவன்¹⁷⁷
என்று பெயர்களால் ஒரு கடவுள், புலன்நா உழவரால் பாடப்பட்டது. பரிபாடல்
மட்டுமே இத்தகையவனைத் திருமால் எனவும் மறுபிறப்பு அருக்கும் மாசில் சேவடி
உடையன் என்றும் பகர்கின்றது.

நடுகல் வணக்கம்

போர்க்களம் சென்று போர் உடற்றி இறவாப் புகழ் பெற்ற வேல்
நிழற் புலவர்களின் நினைவாகக் கல்வினை நட்டு அவர்களைக் கடவுளாக வழிபட்டனர்

மக்கள்.¹⁷⁸ நால்வகை நிலத்த மக்களும் போர்உடற்றும் இயல்பினர் ஆதலின், அதில் உயிர் துறப்போர் கடவுளாகக் கருதப்பெறுவர் என்பது வெளிப்படை. பகைவரை அழித்தப் புகழை நிலைநிறுத்தி நடுகலாகி நின்ற வீரர்களின் செயல், வணங்குதற்குரியது.¹⁷⁹ வீரர்களின் பெயரும் பீடும் போற்றற்குரியது.¹⁸⁰ மயிற்பீவி சூட்டி நாரால் அரிக்கப்பட்ட தேறலைச் சிறிய கலத்தால் உகுத்து வழிபடல்;¹⁸¹ நடுகல்லை நன்னீராட்டி நாட்பவியுட்டிப் போற்றுதல்;¹⁸² அதற்குச் செழிப்புக் கண்ணி சூட்டுதல்¹⁸³ எனத் தமிகண்மையினை வெளிப்படுத்தி விருப்பத்தோடு உயிர்நீத்த வீரர்கள் வழிபாடு பற்றிப் பல செய்திகளைச் சான்றோர் உரைத்தனர்.

முழுமுதற் கடவுள்

படைத்தோன், நெடியோன் முக்கண்ணன், வீரன் மற்றும் கற்புடைப் பெண்டிர்,¹⁸⁴ கடவுள்நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டதே தொழப்பெற்றாலும் முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றப்பட்ட பெருமை முருகனுக்கேயுண்டு என்பதனைப் பின்வரும் சான்றுகள் மெய்ப்பிக்கும்.

‘வெண்வேல், உருவப் பஃறே நினையோன் சிவவன்’¹⁸⁵

‘காழ்மணி டெஃகன் களிற்றுமுகம் பாழ்ந்தென
வழ்மல ரொழிமுகை யுயர்முகந் தோயத்
துமுகல் சுற்றிய சோலை வாகை’¹⁸⁶

‘வேல் விடலை’¹⁸⁷

‘கையது வேலே’¹⁸⁸

‘வலையர் நெடுவேல்’¹⁸⁹

ஆகியன அச்சாண்டிகள்.

வேல், முருகனின் படிமமாகக் கருதப்பெற்றமையால் தான், சான்றோர்கள் அதனை மட்டும் குறித்துச் சென்றனர். இதன் மீது மக்கட்கு உளவியல் நிலையில் ஓர் ஈடுபாடு வந்தமையையும் அறியலாம்.

ஊழிக்கோட்பாடு (Fatalism)

ஊழினை மட்டுமீ வலியுறுத்திப் போற்றிய சான்றோர்களும் சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்தனர்.

"யாழ் செய்த பழவினை எமக்கு இடையூறு விளைப்பதாக அமையும் போழ்து, மனம் வருந்துவதால் வரும் பயன் யாது?"¹⁹⁰ தலைவனை வழிபட்டுப் பின்னே சென்ற தலைவியின் நெஞ்சம், முன்செய்த நல்வினையின் பயனாக இன்பத்தை நுகர்கிறது.¹⁹¹ ஒருவற்குச் செல்வம் அவர் முன்பு செய்த வினைப்பயனால் எய்தப்பெறும்.¹⁹² தலைமகள் நல்லாழ் வாழ்க்கைப் பெற்றதால் தலைவியைக் கண்டு மகிழ்ந்தாள்.¹⁹³ புகழுடைய வேந்தன், முற்பிறப்பில் நல்வினை செய்தமையால் அதன் பயனைத் துய்க்கத் துறக்கம் புகுந்தாள்.¹⁹⁴ வாடைக்காற்று தலைவியைப் பெரிதும் வருத்தி அவளைக் கலமுச் செய்ததற்குக் காரணம் அவளுடைய தொல்வினைப்பயனே.¹⁹⁵ ஆகூழ் காரணமாக ஒருவனை வந்தடைந்த செல்வம், போகூழால் அவனை விட்டுச் செல்லும்.¹⁹⁶ மல்லல் பேரியாற்று நீர்வழிப்பரும் புனைபோல் ஆருயிர் முறைவழிப்பரும்¹⁹⁷ என்ற சிந்தனைகள் ஊழிக்கோட்பாட்டில் ஒருசாரார்க்கிருந்த நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தும். மனிதனைவிட ஆற்றல்மிக்க ஒன்றின் மீது, உளவியல் நிலையில், அவன்தன் கருத்தினைச் செலுத்தி அதற்குக் கட்டுப்படல் வேண்டுமென்று நினைத்தமை தான் அவன் அறிவுத் தெளிவினை எடுத்துரைக்கிறது.

தெய்வம், கடவுள், ஊழ் என்ற இவற்றில் ஒன்றின்மீதும் பற்று வைக்காமல் உலக வாழ்வு ஒன்றை மட்டுமே பெரிதாகக் கருதிய அறிஞர்களும் அக்காலத்தி வாழ்ந்தனர். இவர்களைப் புறநானூறு, 'நல்லதன் நன்மையும் தீயதன் தீமையும் இல்லை-யென்போர்'¹⁹⁸ எனப் பகர்கின்றது.

பேய்

தொடக்கக் காலத்தில் மனிதன், தன்னிடத்துள்ள மீயச்சத்தினால் இல்பொருளாகிய பேயைத் திரிபுக் காட்சி நிலையில் கண்டு வெருவினான்.

"தலைதாழ்ந்த தெஞ்சிய வாண்மலி யுபுமொ
ருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற"¹⁹⁹

பேள மன்ற பிறழ்நோகி கியவர்²⁰⁰

பேளயித் தலைய பிணரரைத் தாழை²⁰¹

ஊட்டரு மரபிள் அஞ்சவரு பேளப்²⁰²

ஆகிய மேற்கோள்கள், பேயை நினைத்தவளவில் மக்களுக்குத் தோன்றிய அச்சத்தினை விளக்கும்.

பே, நாம், உரு ஆகிய மூன்று உரிச்சொற்களும் அச்சப்பொருளில் வரும் எனத் தொல்காப்பியனார் கூறியுள்ளார்.²⁰³ எனவே, தொடக்கக் காலத்தில் மனிதனிடத்தில் தோன்றிய மெய்ப்பாடு அச்சம் என்பது பெற்றாம். அவிவச்சம், அணங்கு, விலங்கு, கள்வர், தழிஇறை எனும் பொருட்களின் அடிப்படையில் அறிவுநிலையில் தோன்றுவதாகும்.²⁰⁴ அறிவு வளரத் தலைப்பட்டதும் பேர்நிலை அச்சம் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து அணங்கு நிலைக்கு வந்தது. அஃது காலப்போக்கில் குறைந்து, தழிகண்மை வளரா நிலையில் விலங்கினைக் கண்டு அஞ்சும் நிலைக்கு மாறி அறிவு முழுமை பெறாநிலையில் தன் இறையைக் கண்டு அஞ்சும் நிலைக்குப் படிப்படியாகக் குன்றியது. அறிவும் உணர்வும் ஒன்றில் அறிவும் உணர்வும் ஒத்தநிலையில், மனிதன் அன்புநிலையில் உருவமற்ற கடவுள் ஒன்றினைச் சிந்தித்து வழிபட்டான். அக்கடவுள், ஆற்றல் மிகுந்த ஐம்பெரும் பதங்களின் செயல்திறனைக் கொண்டதாகவே விளக்கப் பெறுகிறது. மனக்கண்ணில் நினைத்துப் பார்க்கும் இல்பொருட்காட்சியாக (Hallucination) க் கடவுட் காட்சி புலவர்களால் பெரும்பான்மையும் விளக்கப் பெறுகின்றதேயன்றிப் புறக்கண்களால் காணப்பெறும் காட்சியாக உரைக்கப் பெறவில்லை. மனிதனிடத்திலுள்ள 'தான்' (Ego) எனும் உணர்வு மிகுந்து விடுதல் கூடாது என்பதற்காகவே சான்றோர்கள் உளவியல் நிலையில் கடவுளைப் படைத்துக் கொண்டனர். அக் கோட்பாடு அவனுக்குத் தாழ்வு மனப்போக்கு வளராமலும் காத்தது.

மனிதனிடத்திலுள்ள அணங்குநிலையச்சம், உளவியல் நிலையில் தனிமத்துநீபத்தினால் (monophobia) தோன்றியதாகும். பேயும் அணங்கும் வடிவுகொண்டு

கழுதுடனே சுழன்று திரியும்;²⁰⁵ அருவி ஒலிக்கின்ற அச்சம் தரும் நெடிய கொடுமுடி,²⁰⁶
 அச்சமுத்தும் தெய்வம் உலவுகின்ற குவிர்ந்த துறையினையுடைய தொண்டி நகரத்தைப்
 போன்ற மணங்கமழ் பொழில்;²⁰⁷ மூப்பினையுடைய முதுபதி தாக்கி அச்சமுத்தும்
 தெய்வத்தினையுடையது;²⁰⁸ அச்சத்தைத் தோற்றவிக்கும் கடல்;²⁰⁹ அல்லிப்பாவை
 ஆரும் வனப்பிற்கு ஒப்பத் காம இருவர் அல்லது தனிமகன் வழங்காப்பனி மலர்க்கா²¹⁰
 எனச் சான்றோர்கள் கூடிவரும் இயல்புள்ள மனிதனை (Gregarious instinct)
 தனித்த அச்சம் குறித்துப் பேசினர்.

முடிவுரை கல்வியறிவு அனைவர்க்கும் சிட்டாத சூழ்நிலையில், மனிதனை ஒழுங்கு மற்றும்
 ஒழுக்க^{த்தன்} நிலைக்குக் கொண்டு வர அதிகாலத்துக் சான்றோர்கள் கடவுட் கோட்பாட்டு
 உருவாக்கத்தினை ஒரு கடமையாகக் கருதியே அமைத்தனர் எனலாம். அஃது
 சாதி, சமய, பிறப்பு, மொழி ஆகிய தடைகளைக் கடந்தது என்பதனையும் குறிப்பால்
 உணர்த்தினர்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. குறந். 87 : 1.
2. குறிஞ்சிப். 6.
3. புறம். 335 : 12.
4. நற். 34 : 10-11.
5. அகம். 272 : 13-15.
6. (அ) அகம். 59 : 10-12, (ஆ) அகம். 181 : 6.
7. (அ) குறந். 263 : 4-5, (ஆ) குறந். 362 : 1-6, (இ) அகம். 158 : 15-18.
8. Dict. Psycho, p.199.
9. ஐங். 320 : 1-3.
10. அகம். 31 : 1.
11. அகம். 174 : 7.
12. நற். 112 : 8-9.
13. குறந். 277 : 5.
14. Inter. J. Psychiat, pp.470-473.
15. கடாம். 145.
16. பதிற். 23 : 23.
17. முல்லைப். 96.
18. புறம். 74 : 5.
19. கவி. நெய்தல். 25 : 40.
20. முருகு. 2-3.
21. அகம். 120 : 1-2.
22. குறந். 1 : 1-4.
23. Dict. Psycho. p.307.

24. Coll. Eng. Dict. p.1504.

"The greek personification of death: son of Nyx, goddess of night. Thanatos was the name chosen by Freud to represent a Universal death instinct.

25. புறம்.4.10-12.

26. புறம்.19.16.

27. புறம்.42.23-24.

28. புறம்.139.12.

29. புறம்.192.4.

30. புறம்.206.8-9.

31. புறம்.363.4-6.

32. பதிற்.13.11.

33. பதிற்.26.13.

34. புறம்.294.3.

35. முருகு.289-91.

36. பதிற்.11.5-6.

37. புறம்.191.1-7.

38. நற்.46.1-2.

39. நற்.314.1.

40. அகம்.90.1-2.

41. புறம்.277.1-2.

42. புறம்.278.1-2.

43. புறம்.159.2-5.

44. ஐங்.245.1-3.

45. புறம்.21.13.

46. புறம்.58.28-29.

47. புறம்.279.7-8.

48. புறம்.301.15-16.

49. பதிற்.14.12.
50. புறம்.4.1.
51. பதிற்.83.3.
52. புறம்.56.14.
53. கடாம்.88.
54. (அ) சிறுபாண்.172.3, (ஆ) முருகு.265, (இ) கடாம்.116-7;
 (ஈ) பதிற்.51.23, (உ) பதிற்.61.16, (ஊ) புறம்.57.8;
 (எ) புறம்.170.8.
55. அகம்.11.3-5.
56. ஐம்.303.1.
57. (அ) பதிற்.35.6-8, (ஆ) புறம்.4.1-2.
58. (அ) பெரும்பாண்.412-3; (ஆ) நற்.67.1-2, (இ) கவி.126.1-5;
 (ஈ) அகம்.260.1-6.
59. குறந்.307.1-3.
60. குறந்.108.3-4.
61. புறம்.51.1.
62. புறம்.70.6.
63. புறம்.337.6.
64. நற்.1.6.
65. புறம்.18.21.
66. நற்.82.4-5.
67. பரி.5.78-80.
68. Coll.Eng. Dict. p.379.
69. குறந்.73.5.
70. கடாம்.62.
71. புறம்.217.1.
72. சிறுபாண்.213.

73. குறுந். 102. 1.
74. சிறுபாண். 207.
75. நற். 65. 1-9.
76. குறுந். 75. 3-5.
77. குறுந். 210. 1-6.
78. புறம். 34. 1-6.
79. கவி. 9. 22-23.
80. நற். 1. 16-7.
81. நற். 32. 7-9.
82. குறுந். 218. 5-7.
83. குறுந். 223. 6-7.
84. குறுந். 302. 4-8.
85. புறம். 3. 24-26.
86. புறம். 8. 4-5.
87. புறம். 20. 19.
88. புறம். 105. 7-8.
89. புறம். 164. 12-13.
90. புறம். 173. 11.
91. தொல். பொருள். அகத். 20.
92. மதுரைக். 609.
93. நற். 351. 4.
94. நற். 185. 10-11.
95. அகம். 110. 4.
96. அகம். 309. 4.
97. பட்டினப். 159-60.
98. முருகு. 1-2.
99. பொருநர். 135-6.

100. சிறுபாண். 242-3.
101. மதுரைக். 545-6.
102. பதிற். 21.4.
103. மதுரைக். 769-70.
104. குறந். 315.1-2.
105. புறம். 59.7.
106. குறந். 81.4-5.
107. புறம். 67.2-4.
108. குறிஞ்சிப். 52-3.
109. பரி. 22.7.
110. பதிற். 22.16.
111. கவி. மருதம். 28.26.
112. புறம். 95.9.
113. புறம். 242.5.
114. முருகு. 316.
115. அகம். 82.1-2.
116. கவி. பாலை. 8.18-19.
117. கவி. பாலை. 10.20-21.
118. கடாம். 345-8.
119. குறிஞ்சிப். 58.
120. தொல். பெபாருள். புறத். 27.
121. மதுரைக். 724.
122. புறம். 259.5-6.
123. பட்டினப். 36-7.
124. நற். 82.4-5.
125. அகம். 22.11.

126. நற். 115. 8-9.
127. நற். 156. 1-3.
128. நற். 166. 10.
129. நற். 237. 3.
130. குறந். 40. 5.
131. குறந். 170. 5.
132. ஐங். 362. 1-3.
133. ஐங். 410. 3-5.
134. கவி. பாலை. 1. 27-29.
135. குறந். 222. 1-4.
136. நற். 128. 3-4.
137. கவி. குறிஞ்சி. 3. 44.
138. குறந். 129. 1-2.
139. புறம். 71. 15-16.
140. புறம். 216. 8-10.
141. சிறுபாண். 231.
142. மதுரைக். 192-194.
143. குறிஞ்சிப். 15-18.
144. நற். 116. 1-2.
145. நற். 141. 3-7.
146. குறந். 156. 1-4.
147. குறந். 203. 3-5.
148. பதிற். 63. 1.
149. கவி. பாலை. 8. 2-5.
150. புறம். 106. 2-3.
151. அகம். 152. 16-17.
152. கவி. குறிஞ்சி. 4. 11-12.
153. பெரும்பாண். 289-290.

154. கவி.குறிஞ்சி.2.16.
 155. கவி.நெய்தல்.29.52.
 156. கவி. பாலை. 2.20-21.
 157. தொல்.பொருள். மெய்ப்ப.12.2.
 158. புறம்.92.2-3.
 159. புறம்.143.1-3.
 160. புறம்.107.3-4.
 161. கவி. பாலை 1.1.
 162. நற்.240.1.
 163. புறம்.194.5.
 164. நற்.355.6-7.
 165. கவி.முல்லை.4.11-12.
 166. கவி.குறிஞ்சி.2.1.
 167. புறம்.56.1-2.
 168. புறம்.91.6.
 169. கவி.மருதம்.18.14.
 170. புறம்.198.9.
 171. மதுரைக்.455.
 172. புறம்.41.1.
 173. புறம்.227.1.
 174. கவி.நெய்தல்.23.8.
 175. புறம்.56.13.
 176. (அ) புறம்.57.2-3, (ஆ) நற்.32.1.
 177. கவி.நெய்தல்.28.64.
 178. கடாநி. 388-389.
 179. பட்டினப்.78-80.

180. அகம். 67. 8-10.
181. புறம். 232. 3-4.
182. புறம். 329. 1-5.
183. புறம். 264. 1-4.
184. அகம். 184. 1-3.
185. பொருநர். 129-130.
186. கடாம். 129-131.
187. குறந். 15. 5.
188. புறம். 100. 1.
189. புறம். 309. 7.
190. நற். 88. 1-2.
191. நற். 107. 6-8.
192. நற். 210. 5-6.
193. குறந். 170. 2-4.
194. கவி. நெய்தல். 1. 1-3.
195. அகம். 243. 15.
196. அகம். 379. 6-9.
197. புறம். 192. 8-10.
198. புறம். 29. 11-12.
199. பதிற். 67. 10-11.
200. பதிற். 78. 10.
201. அகம். 130. 5.
202. அகம். 142. 10.
203. தொல். உரி. 67.
204. தொல். பொருள். மெய்ப். 8.
205. மதுரைக். 632-633.
206. நற். 288. 1.

207. ஐங். 174. 1-2.

208. அகம். 7. 4.

209. அகம். 207. 1.

210. புறம். 33. 17-19.

மெழப்பாட்டியலும் உளவியலாரீ கோட்பாடுகளும்

மெய்ப்பாட்டியல் உளவியலார் கோட்பாடுகளும்

முன்னுரை

|மெய்ப்பாட்டியல், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தின் ஆறாவது இயலாக அமைகிறது.

பண்ணைத் தோன்றிய எண்ணாக்கு பொருள்¹

என, முதல் ஸாற்பா தொடங்குகிறது. முடியுடை வேந்தர், குறுநில மன்னர், ஏனையோர் மற்றும் நாடக மகளிர்தம் ஆடல் பாடல்களில் முசிழ்த்த முப்பத்-
திரண்டு பொருள் பற்றியே, இவ்வியலுள் கூறப்பெறும் என்றார் ஆசிரியர். | காம
விளையாட்டு ஒன்றே ஆய்வின் எல்லையென்று இவர் கூறியமையால், அறிவியல்
அறிஞர்களைப் போன்று ஆய்வின் வரையறையினைத் தெளிவுபடுத்தினார் இவர் எனத்
கோடல் பொறுத்தமுடையது.

மெய்ப்பாடு (Sentimental gesture)² சுவை (Emotions),
இயல்புக்கம் (Instincts), உணர்வு ஆசியவை குறித்து ஆய்வு நிகழ்த்திய
'யேழ்சு இலாங்கே', 'கேனோன்', 'சுகேதர்', 'டார்வின்' ஆசியோர்
மக்களைக் கருவியாகக் கருதி, ஆய்வு நேரம் (Reaction time),
ஆய்வுப் பிழை (Experimental error) போன்றவற்றை மனத்தில் கொண்டு,
தங்கள் கருதுகோள்களை³ வரையறை செய்தே, வெளியிட்டனர்.

மெய்ப்பாடு விளக்கம்

| "மெய்ப்பாடென்பது, சொற் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண் .
கூடாதல்"³ எனப் பேராசிரியரும், "மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடா-
யிற்று"⁴ என இளம்புரணரும் விளக்கம் தருவர். புறத்தார்க்குப் புலனாகும் வகை
வெளிப்படுதலின், இதனை வெளிப்பாடு (Manifest)⁵ எனவும் அழைக்கலாம்.

மெய்ப்பாடு, சுவைப்பொருள், சுவையுணர்வு, குறிப்பு, விறல் ஆகிய நான்கினையும் தன்னுள் அடக்கியது. இவற்றோடு என்சுவையும் உறழ், அஃகு முப்பத்திரண்டாக விரியும் எனப்பொருள் கொள்ளும் வகையில் நூற்பா வகுத்தார் ஆசிரியர்.

மனிதனின் உடலுறுப்புகள் மெய்ப்பாட்டு ஆராய்ச்சிக்கு இன்றியமையாதன. அவற்றுள்ளும் ஐம்பொறிகளின் பணி தலைமை சான்றது என்பதனைத்,

" கண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிது ஐனரு
முணர்வுடை மாந்தர்க்கு கல்லது தெரிய
என்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணுங் குரைத்தே" ⁶

என்ற நூற்பாவின் வழி அறிவித்தார்.)

தொல்காப்பிய நூற்பாவும் உளவியல் அறிஞர்களின் ஆய்வுக்கோட்பாடும்

உருசிய நாட்டறிஞர் பேவ்லாஹ் (Pavlov), நாய்களைக் கொண்டு ஆய்வு நிகழ்த்தி, விலங்குகளுக்குப் போதிய பயிற்சியளித்தால், அவற்றின் பொறியுணர்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தலாம் என்றார். இந்த ஆய்வின் முடிவினை மனிதர்கட்கும் விரிவுபடுத்தலாம் என்றார். ⁷ ஸ்கின்னர், எலிகளைக் கொண்டு நிகழ்த்திய ஆய்வில், பல்வேறு வகையான பயிற்சிகளை உயிரினங்களுக்கு அடுத்தடுத்துத் தந்தாலும், அவை ஆய்வாளர் விழையும் விளைவுகளைத் தரும் என்றார். பொறிகளுக்குக் கொடுக்கப் பெறும் இடையறாத பயிற்சியினை அடியொற்றியே, அந்த ஆய்வு நிகழ்த்தப் பெறவேண்டும் என்று அவர் கூறினார். ⁸ 'உறல்' அவர்களின் நூட்டல்-தலங்கல் கோட்டுப்பாடும், ⁹ முழுமைக்காட்சிக் கோட்பாட்டாளரின் உட்காட்சிச் சிந்தனை ¹⁰ யும் பொறிகட்குரிய பயிற்சியினையே வலியுறுத்துகின்றன.

கண், செவி ஆகிய இரண்டிற்கும் போதிய பயிற்சிதரல் வேண்டும் என்ற தொல்காப்பியனாரின் கூற்றில், பேவ்லாவின் கட்டுப்படுத்தல் என்ற கற்பிதம் (Conditioning) சுட்டப் பெற்றதாகக் கொள்ளலாம்.

உரிய சூழல், முறையான ஆர்வம், பட்டறிவு ஆகிய மூன்றும் மனிதனிடத்தில் இயல்பாக அமைந்திருத்தலின், அவன் அறிவுடையன் ஆகின்றான் என்பது ஸிகின்னரின் கருதுகோள். தூற்பாவில், 'உணர்வுடை மாந்தர்' என்ற குறிப்பு, ஸிகின்னரின் சிந்தனையை உள்ளடக்கியது எனலாம். உணர்ச்சியெனும் சொல், அறிவு எனும் அருகி பொருளிலும், வழுங்கப்பெறும் என்பதனை, "உணர்ச்சி யில்லோர் உடைமை, உள்ளேம்" எனக் கோனாட்டு எறிச்சனார் மாடலன் மகரைக்குமரனார் இ.து ஆய்வுகூறுவது ஒரு ஆய்வாகும். (புறம்.197:16) பாடியமையாலும் அறியலாம். தூற்பாவில், 'திண்ணிதின் உணரும்' எனும் ஆட்சி கொண்டு 'உறல்வின்' கருத்தும், 'நனியப் பொருள்கோள்' வழி, கோலரின் உட்காட்சியும் விளக்கம் பெறுதலை அறியலாம். ஒரு தூண்டலுக்குப் பல துலங்கல் எனும் 'டோல்மெனின்' கோட்பாடும் இதில் படிந்துள்ளது.¹¹ சுவைப்பொருள், சுவையுணர்வு, குறிப்பு, விறல், சுவை ஆகிய நான்குமே மெய்ப்பாடு தோன்றுதற்குத் தேவையென ஆசிரியர் வலியுறுத்தியமையால் முழுமைக் காட்சிக்கோட்பாடும் விளக்கம் பெற்றதாகக் கருதலாம்.

மெய்ப்பாடுகளின் தொகை, வகை, விரி

வேம்பு முதலாயின பொருளும், அதனோடு நா முதலான பொறியும் ஒன்றாய் நின்றவழிச் சுவை பிறத்தலான், அவை பதினாறும் எட்டெனப் பெறும். இவ்வாறே குறிப்பும் சத்துவமும் இணைந்து எட்டாகும் என்றார் ஆசிரியர். இவை, நாடக தூள் அறிஞர்கட்கு உரியனவாதலின், இலக்கியங்களில் கூறப்பெற்ற மெய்ப்பாடுகளையே இவர் ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொண்டார் எனலாம்.

நகை (Humour), அழுகை (Cry), இனிவறல் (disgust) மருட்கை (Surprise), அச்சம் (Fear), பெருமிதம் (Pride) வெகுளி (Anger), உவகை (Joy) எனத் தொகைநிலையில் மெய்ப்பாடுகள் எட்டெனக் கூறினார் ஆசிரியர்.¹²

உளவியலறிஞர்கள், தொல்காப்பியனார் குறிக்காத கவலை, சினம், அறிவார்வம், சோர்வு, வலி ஆகிய ஒருசிலவற்றையே இயம்பினர்.¹³

தொல்காப்பியனார், குழந்தை உளவியல் நோக்கில் மெய்ப்பாடுகளை இயம்பவில்லை எனக் கருத்துரைக்கலாமேயன்றி, உடலும் உள்ளமும் படிப்படியாக வளர்த்தி (Organic growth) பெற்று வரும் ஆண் பெண் இருவருக்கும் உரியனவற்றை உளவியல் நிலையில் கூறினார் எனலாம்.

தொகைநிலையில் மெய்ப்பாடுகளை எட்டெனக் கூறிய பின்றை, அவை ஒவ்வொன்றும் நால்வகைப்படும் என்றார். இவற்றுள் தனிக் தோன்றுபவை, பிறன்கண் தோன்றுபவை, தனிகண்ணும் பிறன்கண்ணும் தோன்றுபவை எனப் பகுத்துரைத்து, அவற்றின் விரி கூறினார்.

நகையெலும் மெய்ப்பாட்டின் நிலைக்களங்கள்

[எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் எனும் நான்கும் நகையின் நிலைக்களங்களாம்.¹⁴ கல்வியறிவின்மை, உலகத்தோடொட்ட ஒழுகாமை, ஆளுமைக் குறைபாடு ஆகிய குழல்களிலேயே நகை தோன்றும் என்பது ஆசிரியர் கருத்து.

ஏனைய உயிரினங்களினின்றும் மனிதனை உயர்த்தி, நாடகம் போன்ற கலைகட்கு உயிர்நிலையாக விளங்கிச் சிறப்பித்தலால், நகை முற்கூறப்பட்டது. இதனை முறுவலித்த நகுதல், அளவே சிரித்தல், பெருகச் சிரித்தல் என மேலும் மூவகைப்படும் என்றார். சித்தமந் துபிராய்டு, நகைச்சுவையை, அறிவு சார்ந்தது; அறிவு சாராதது; சூழலால் தோன்றுவது எனப் பகுத்து அவை, தம்முள் துணியிய வேறுபாடு கொண்டவை எனவும் கூறினார். சிந்தனையைச் செலவு செய்யும்போது சிட்டும் சிக்கனச் செயல்பாடே நகையென, அவர் நல்கும் விளக்கமும் ஏற்புடையதாக உள்ளது.¹⁵

நகைச்சுவையுணர்வு இல்லாதவனே 'அகமுகத்தனாக' மாறுகிறான் என, யங் கூறுகிறார்.¹⁶ இவ்விரு அறிஞர்களின் கூற்று, தொல்காப்பியனாரின் கருத்திற்கு அரண் செய்கின்றன.

உளத்தொடர்பு (rapport) இல்லாதபோது ஏற்படும் நகை, பகையுணர்வினையே தூண்டும் என்ற செய்தியை, 'உள்ளப்பட்ட நகை' எனத் தொடர் வழி உணர்த்தினார் இப்பெருமகனார்.

இலக்கியச்சான்றுகள்

தன்முயக்கத்திற்கு இன்றியமையாத தலைவியின் எயிறு, சிறிதளவே தோன்றுமாறு நகையுணர்வு கொண்டு, அவளது முகத்தினைத் தான் காண்பேன் எனத் தலைமகன் உரைப்பதாக, மாங்குடி சிழார், நகை மெய்ப்பாட்டின் சூழல் ஒன்றினைக் குறித்தார்.¹⁷

'தலைமகன், என் வளைநெகிழ்வித்த செயலை எள்ளி நகுவதுபோல இவ்வானம் மின்னி, ஆர்ப்பரிப்பது போல மழையைப் பொழிவிக்கிறது' எனத் தலைவி கூற்றாகப் பாடுகின்றார் கடுவூர்தி கோசனார்.¹⁸

மீள்கூடை நாற்றம் தாங்காமல் துயித்தலை மந்தி தும்பும் என மதுரை மருதனிளநாகனாரும்,¹⁹ 'மணநாளன்று தலைமகன், ஏதிலார் போன்று வருகின்ற வரவினையும், நிற்பதுநான் ஒருக்கத்தினையும் காண்பல்'²⁰ எனத் தோழி கூறலாகக் கோவூர் சிழாரும் நவீனநவை நகைச்சுவைச் சூழலுடையவை.

கரையைத் தாக்கும் கடலைகளையுடைய துறைவனை நோக்கிப் புன்னகை புரிந்தமையால், தனக்குப் பசலை வந்தற்றது என்ற குறுந்தொகை,²¹ அறிவொரு கூடிய நகைச்சுவைக்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

அமுகை

[கையற்ற நிலையில் வாழ்விட்டு அமற்றியமுவதே அமுகை.1 நகைச்-
சுவைக்கு முரண்பட்ட இதனை அதற்குப் பின்னர் வைத்தமை, தருக்க முறையில்
ஏற்கத் தக்கதே. [இனிவு, இமவு, அசைவு, வறுமை ஆகிய நான்கினையும்
நிலைக்களங்களாகக் கொண்டு, தன்கண்ணும், பிறன்கண்ணும் தோன்றவது
அமுகை யென்றார் ஆசிரியர். 22]

"பூப்போ லன்கண் புலம்புமுத் தறைப்ப" 23 என்ற செய்யுட் தொடர்,
அமுகைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையாது. ஏனெனில், தலைமகள் வருவான் என்ற
உறுதிப்பாடு தலைமகளிடத்திற் இருந்ததாகப் புலவர், இலக்கியமரபு பிறழாமல்
பாடியுள்ளார். அவனை உள்ளத்தால் எப்போதும் நினைத்திருந்தாலும் கட்புலனால்
காண இயலவில்லையே எனப் புலம்பு முத்துறைத்ததாக ஆசிரியர் கூறியமையின்,
இஃது அமுகையினுள் அடங்காது.

தலைமைத் தன்மை வாழ்க்கைப் பெறாதவர்கட்குரிய மெய்ப்பாடே
அமுகை என்பது ஆசிரியர்தம் முடிபு.

"காதல் மணம் புரிந்து கொண்ட கொழுநனின் குடி, வறுமை
யெய்தியக் கண்ணும், தந்தை யுவந்து கொடுத்த சோற்றினை யுண்ணாமல்,
பொழுது மறுத்துண்ணும் சிறுமதுகையளாய் இலங்கினாள் தன் மகள் என, நற்றாய்
கூறுவதாகப் போதனார் உரைத்தார். 24 உடல் மெலிவினும் உள்ளத்த மெலிவு
சிறப்பன்றாதலின், தலைவி தந்தையின் செல்வத்தினை மறுத்தாள். எனவே
இஃது பெருமிதத்திற்குரிய செயல். 25 வறுமை காரணமாகத் தோன்றிய அமுகைக்குரிய
எடுத்துக்காட்டாகக் கோடற்சில்லை.

இளம் உள்ளங்களின் களவு வாழ்க்கையைப் பலரும் அறியும் வண்ணம்,
நாக்கடிப்பாக வாழ்ப்பறை அறைபவர்களே அம்பற் பெண்டிர். இவர்களுள்
சிலரும் பலரும் ஒன்றாய்க் கூடிக் கடைக்கண்ணால் நோக்கி, முக்கின் மீது சுட்டு

விரல் சேர்த்துத் தலைவியின் களவு வாழ்க்கை பற்றிப் பொறுப்பற்றுப் பேசுவர். இப்புன்மொழி கேட்டு அவள், உள்ளம் கலங்கி அழுது அரற்றாள் என்றார் உலோச்சனார்.²⁵ தலைமகனின் காதலணர்வு ஒன்றே தனக்கு நிறைவளிப்பதாகவும் ஏதிலாளரின் பொதுமொழி, தன் நெஞ்சத்தில் அலமரலை விளைக்காது எனத் தலைவியுரைப்பதாகக் கருவார் சிழாமும் உரைத்தார்.²⁶ தன் களவு வாழ்வு பற்றி நற்றாய் அறியும் சூழல் வந்தற்றாலும், அம்பற்பெண்டிர் அலர் தூற்றினாலும், தான் மனத்தில் கருதிய சேர்ப்பனையே மணப்பதாகத் தலைவியொருத்தி சூளுரைத்-
ததாகப் போந்தைப் பசலையார் நவீனமுள்ளார்.²⁷

மேற்குறித்த சான்றோர்களின் சான்றோர் தம் செய்யுட்கள் வழி, அழகைக்குரிய சூழல்கள் அறியப்பட்டன. சூழல் அமைந்தபோழ்தும், அழகையை அடக்கும் ஆற்றல் இருந்தமையால் தான், ஒருபெண் தலைவியெனச் சிறப்பிக்கப் பெறுகின்றாள் என்பதே அவர்களுடைய சிந்தனை.

| 'புகழும் முன்னர் நானும் சான்றோர் பழிபொறார்' எனத் தலைவியொருத்தி உரைக்கின்றாள்.²⁸ "கழியக் காதல ராயினும், சான்றோர் பழியொடு வரும் இன்பம் வெஃகார்"²⁹ என்றாள் மற்றொரு தலைவி. இவையும் இவை போன்ற பிற பாடல்களும், தலைமகனுக்கு எஞ்ஞான்றும் அசைவென்றும் மெய்ப்பாடு தோன்றற்கு வாய்ப்பில்லை என்பதை அறிவுறுத்துகின்றன.

தலைமக்கள், அழுதலை மேற்கொள்வதாகச் சிற்சில இடங்களில் குறிப்பு வந்தற்றாலும் அஃது பொதுநலம் தருவியதாகவே அமையும். "வானம் ஊர்ந்த வயங்கொளி மண்டிலம்"³⁰ என்ற அகநானூற்றில், தலைவி அழகை மேற்கொண்டதாகப் புலவர் பாடினார். தலைவன் சென்ற வழியருமை கருதிக் கலுழந்தனளே யன்றித் தன்தயர் பொருட்டுக் கண்ணீர் உகுத்தாள் எனப் பொருள் கொள்ள இயலாது.

புறம் சார்ந்த பாடல்களுக்கே உரியது அழகை

அழகை குறித்துத் தொல்காப்பியனார் கூறிய தூற்பாவினை ஆழ்ந்து நோக்கினால், அஃது புறவுணர்வுப் பாடல்களுக்கே பெரும்பான்மையும் உரியது என்று, படிப்போர் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் யாத்திருக்கிறார் எனலாம். அதியமானின் தூதாக ஒளவையார் தொண்டைமானிடம் சென்றார். 'அதியனின் படைக்கலங்கள், கொல்லன் உலைக்களத்தில் உள்ளன; ஆயின் தொண்டைமானின் போர்க்கருவிகள் நெய்ப்பசுப்பெற்று அழகுடன் விளங்குகின்றன' என அவனிடம் இகழ்ச்சிக் குறிப்போடு உரையாடித் தனிம நிலையில் அவனுக்குத் தோல்விமனப்-பான்மை வந்து அதனால் அழகை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கோடு பேசியுள்ளார், புலவர்.³¹

தந்தையை இழந்த பாரி மகளிர், கையற்றுப் புலம்பிப் பாடிய பாட்டில் அழகையுள்ளது. "வென்றெறி முரசின் வேந்தர் எம் குன்றும் கொண்டார், யாம் எந்தையும் இலமே"³² என்று அவர்கள் பாடிய பாடல், அவர்களுடைய அவலத்தை மட்டும் உணர்த்தவில்லை; படிப்பவர் தம் கண்களிலிருந்தும் நீரை வரவழைக்கும் தன்மையனவாய் உள்ளது. துன்பத்தின் அடர்த்தி மிகுந்ததால் (density of sorrow) அவர்களையும் அறியாமல் அவர்கட்கு அழகை வந்துற்றது. தங்களுக்கு மணம் செய்து வைக்காமல் தந்தை இறந்துபட்டாரே என்ற, தனிமத் துன்பத்தினால் இவ்விழுமிய பாடல் அவர்கள்உள்ளத்தில் அரும்பியிராது. பாரிக்கு மகளிராக இருந்தும் பிறருக்குக் கொடுக்கப் பொருளேதும் இல்லையே யெனும் அவலம், அவர்களை வாட்டியமையால் தான், அவர்கள் அழுதிடுக்க வேண்டும். உடவியல் நிலையில் மட்டும் தந்தையாக இல்லாமல் உளவியல் நிலையில் தந்தையாக இருந்தமையால் தான் பாரி மகளிரால் இத்தகைய அறியபாடலை எழுத முடிந்தது. இருவரும் கவை மக்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். எனவேதான் உணர்வு ஒத்த நிலையில் ஒரே பாடலினை இருவரும் பாடினர். சங்கவிலக்கியத்தில் இருபுலவர் சேர்ந்த ஒரே பாடலைப் பாடியதாக வேறு சான்றுகள் இல்லை. பாட்டுக்

கலையின் சிறப்பே தனிம வேறுபாட்டில் தான் உள்ளது. ஒரே தாயின் வயிற்றுப் பிறந்த மக்களையாயினும் அவர்களிடத்துத் தனியாள் வேறுபாடுகள் (Individual Differences) மிகுதியாக உண்டு, இப்பாடல் அவ்வேறுபாடுகளைக் களைந்த நிலையில் அவர்களால் பாடப்பெற்றதாகும்.

மயிலுக்குப் போர்வை ஈந்த பேகன், தன் மனைவி கண்ணியிடம் அன்பு செலுத்தாதபோதும், கபிலரும் பரணும் அரிசில் சிழாரும் பெருங்குன்றுர் சிழாரும் அவனுழைச் சென்று, தாழ்கள் விழைந்த பரிசிலெல்லாம் அவன் அவளோடு சேர்ந்த வாழ்தலையென்று உறுதியாகக் கூறினர். கண்ணியமுததாகச் சான்றோர்கள் பாடிய பாடல்களால் அறிசின்றோமேயன்றி அப்பெருமாட்டி அமுததாகத் தொகை நூல்களில் பிற சான்றுகள் இல்லை. அந்நங்கை நல்லாள் பாடியதாகவும் பாடல் சிட்டவில்லை. கணவனால் தற்கீகப்பட்ட நிலையில், ஒருபெண் அமுதலால், அவள் தலைமைத் தன்மைக்கு இழுக்கு வாராத எனும் உண்மையும், சான்றோர் தம் பாடல்களால் புலனாகும். இன்னும் தாபத நிலை, தபுதாந நிலை, முதபாலை, முதானந்தம், பாலைநிலை ஆகியன அமுகைக்குரிய சூழல்கள் எனலாம்.³³

இனிவரல்

உடல்நலக் குறைவு, மனநல மாறுபாடு, ஆளுமைச் சிதைவு காரணமாக ஒரு தனியவனுக்குத் தாழ்வு மனப்பான்மை தோன்றுவது இயல்பே. இதனையே தொல்காப்பியனார், இனிவரல் என்றார். மூப்பு, பிணி, வகுத்தம், மென்மை ஆகியனவற்றை நிலைக்களன்களாகக் கொண்டு இஃது தோன்றும் என நூற்பா வகுத்தார். சமுதாயம் தன்னைப் புறக்கணித்து விடுமோ என்ற பாதுகாப்பின்மை உள்ளத்தில் எழுதலாலேயே இத்தகையதொரு சோர்வு ஒருவனிடத்தில் அமைகிறது என உளவியலார் கூறிய கருத்தோடு ஆசிரியரின் கருத்து ஒட்டிச் செல்வதை நோக்கலாம்.

இளமை, எய்கனை நிழலைப் போலக் கழிந்து முதுமையைத் தோற்று-
விக்கும் என்றார் ஒருபுலவர்.³⁴ வயதால் முதிர்ந்தவர்கள் இளமைதனை மீண்டும்
எய்த வாய்ப்பில்லை என முப்பேர் நாகனாரும்,³⁵ கடலைகள், மத்தோர்
தலையைப் போன்றுளது என முதுமையால் வரும் இனிவரலை மதுரை மருதனின்
நாகனாரும்,³⁶ இளமை, நாய் அதன் இன்றியமையாமையினை அறிதற்கு முன்பாகவே
கழிந்துவிடும் என, மதுரை அளக்கர் ஞாழலார் மகனார் மள்ளனாரும் உரைத்துள்ளனர்.³⁷
துன்பங்களுள் முதுமைத் துன்பம் தாளாத ஒன்று எனப் பெருஞ்சித்திரனார் விவரித்-
துள்ளார்.³⁸

நெடுநீர்க் குட்டித்துத் துருமெனப் பாய்ந்து குளித்து மணற்கொண்ட
கல்லா இளமை தன்னை விட்டுப் போனதாகப் புலவர் ஒருவர் இரங்குகின்றார்.³⁹

மேலைநாட்டில், முதியோர் எண்ணிக்கை அளவால் குறைந்ததே.
ஆயினும் அவர்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தல் நாட்டிற்குப் பெருஞ்சிக்கலாகவுள்ளதாக
பிரர்நன் உரைக்கிறார்.⁴⁰ பழந்தமிழகத்தில், கூடிவாரும் மனப்போக்கு மக்களிடையே
இருந்த போழ்தும், முதுமை ஒரு சமுதாயச் சிக்கலாக ஓரளவேனும் இலங்கியிருத்தல்
கூடும். எனவேதான் அதுபற்றிய உறுத்தலைச் சான்றோர்கள் பாடினர்.

முதுமைக் கோலத்தை பிட்டில் ^{இயக்கம்} கவிதை வடிவத்தில் தந்துள்ளது.
"நான் முதுமை எய்தியபோழ்து, எனக்கு வாழ்த்து அனுப்புவையோ, இல்லம் வந்து
சேரக் காலந்தாழ்த்தால் கதவு திறப்பாயோ, இன்முகத்துடன் உணவளிப்பாயோ,
என் அறிவுரை கேட்பாயோ" என அறிபத்திநான்கு வயதமைந்த ஒருவர் பாடுவதாக
அமைகிறது அக்கவிதை.⁴¹ இஃது தொடித்தலை விழுத்தண்டினார் பாடலோடு
ஒப்புமை செய்து ஆராய்தற்குரியதாம்.

ஆடவர்களைப் போன்று, பெண்டிரும் முதுமை கண்டு இனிவரல் கொண்-
டுள்ளனர். "மாயப் பெரும்மொழி சாயினை பயிற்றி எம் முதுமை எள்ளல்"
எனத் தலைவி கூற்றாகப் பரணர் பாடியுள்ளார். கவித்தொகையிலும் இத்தகைய
வெளிப்பாடுகள் பயின்று வந்துள்ளன.

மருட்கை

ஒரு மனிதனின் அறிவு, உறங்கும் நிலையில், மருட்கை தோன்றும் என்பது தொல்காப்பியனாரின் உற்றுநோக்கல்.⁴² அவனுடைய பட்டறிவிற்கும் பழக்கப்பட்ட புலன் காட்சிக்கும் (Perception) உட்படாத ஒன்றினைக் காணநேரும் போதுதான் மருட்கை தோன்றும் என ஆசிரியர் நூற்பா யாத்தமையால், பிறழ் நிலை நடத்திதை பற்றிய சிந்தனையோட்டம் அவரிடத்திருந்ததாகக் கருதலாம்.

மீனைப் பிடிப்பதற்காக விரித்த வலையில், கொக்கு ஒன்று வைகறைப் பொழுதில் வீழ்ந்ததைக் கண்ட பரதவச் சிறுவர்கள், மாலைப்பொழுது வரை அதனையே மருண்டு நோக்கி விளையாடினர் என அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது.⁴³ தலைவன் வாராமல் அதன்பெடை, தன் குஞ்சுகளோடு தவித்த தவிப்பினை அச்-சிறுவர்கள் அறியார். அறிவு மயங்கிய நிலையில் அவர்கள் கொண்ட மருட்கையே அதற்குக் காரணம் என்றார் நக்கீரர். மறந்தும் ஒரு தனியவன், மற்றவன் ஒருவனுக்குத் தீங்கு செய்தல் கூடாதென்பதனை உணர்த்தவே சான்றோர்கள் மருட்கையினைத் தம் பாடல்களுள் அமைத்துப் பாடினர்.

உலகத்துப் பண்பின் தன்மையினை நினைந்து மருட்சியுற்றான் ஒரு தலைவன்.⁴⁴ சமுதாயம், ஒரு தனியவனிடம் எதிர்நோக்கும் கடமைகளையே புலவர், 'உலகத்துப் பண்பு' என்ற பொதுச் சொல்லால் குறித்தார். தனி மனிதனின் விழைவுகளைக் கட்டுப்படுத்திச் சமூகக் கண்ணோட்டம் அவனிடத்து வருதல் வேண்டும் என்ற சீரிய சிந்தனைக்கு⁴⁵ மருட்கையைப் புலவர்கள் செம்மையான கருவியாகப் பயன்படுத்தினர்.

தேர்ந்த அறிவுள்ள ஒருவனிடமும் மருட்கை தோன்றுவது உண்டு. கழப்பயல் விளங்கும் சிறு நுதலையுடைய பெண், தன்னைப் புதுக்கோள் யானையைப் போலப் பிணித்தாள் எனத் தலைமகன் ஒருவன் மருட்சி கொள்கிறான்.⁴⁶ கோப்-பெருஞ் சோழனுக்காகப் பிசிராந்தையார் உயிர்விடத் துணிந்த செயல், தனக்கு மருட்கையளிப்பதாகப் பொத்தியார் பகர்ந்தார். கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும்

பிராந்தையாடுக்கும் இடையேயுள்ள தொலைவில் உணர்தல் (Telepathy)⁴⁸ எனும் உளவியல் துட்பம், இச்சான்றோரால் உரிய முறையில் விளக்கப்பட்டது. இத்தொலைவில் உணர்தலை, தொல்காப்பியனார் மருடிகையினுள்ளே அடக்கினார் என்று கொள்ளல் பொருத்தமுடைத்தாம். அண்மைக்கால உளவியலாரும் தொலை-
விணர்தலை ஒப்புக் கொண்டாலும் அறிவியல் நிலையில் ஆய்ந்து முடிவு செய்ய
இயலாத நிலையில் உள்ளனர்.

"மனைமருட்சி" யெனும் தலைப்பில் நற்றிணையில் ஆறுபாடல்கள், நற்றாய் கூற்றாக அமைந்துள்ளன.⁴⁹ இவற்றிற்குத் 'தனிமம் அவளும் சுட்டி'⁵⁰ என்ற தூற்பாவில் வரும் அச்சம் சார்தல் எனும் பகுதியை, இலக்கணமாகக் கொள்வர் உரையாசிரியர்கள். மருட்சி மனிதனுக்கேயுரியது; அச்சம் விலங்கு நிலையில் அவனிடத்தில் தோன்றுவது என்பது அறியப்படும். "மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்க" எனக் கபிலர்,⁵¹ குரங்கிற்கு மருட்சியுண்டென்றார். மனித-
னுக்குரிய மருடிகையை விலங்கிற்கு ஏற்றிக் கூறினார் என்பதே பொருத்தமுடையது.

அச்சம்

பிறிதொருபுறம் பற்றியே தோன்றுவது அச்சம். எனவேதான் இஃது தனக்கே தோன்றும் மருடிகைக்குப் பின்னர்க் கூறப்பட்டது. அண்மைக்காலத்த உளவியலார், அச்சம் குறித்துப் பல்வேறு நிலைகளில் ஆய்வு நிகழ்த்தி அதனைப் பண்படுத்தும் முறைகள் பற்றியும் விளக்கியுள்ளனர். இஃது இயல்புக்க (Instinct) நிலையில் தொடங்கி மெய்ப்பாட்டு நிலைக்குயர்ந்ததென்று தெரிகிறது. அச்சம் குறித்த விரிவான செய்திகளை, "உளவியல் நோக்கில் கடவுட் கோட்பாடு"⁵² என்ற கட்டுரையில் காணலாம்.

பெருமிதம்

கல்வி, தற்கு, இசைமை, கொடை பற்றியொருவற்குப் பெருமிதம் தோன்றும்.

உளவியல் அடிப்படையில் புதினங்கள் எழுதிய ஜேன் ஆஸ்டின் (1775-1813) "பெருமிதமும் அழகீகாரமும்" ⁵³ என்பதில், பெருமிதம் ஏற்றற்குரிய ஓர் உணர்வு என்றார். எரிக்பர்ன், இதனை ஃபிராய்டு அவர்களுடைய 'தான்' என்பதனுள் அடக்குவர். ⁵⁴ தொல்காப்பியனார் உரைத்ததைப் போன்று உளவியலார், பெருமிதத்தினை ஒரு மெய்ப்பாடாகக் கூறவில்லை. மனிதர்கள் அனைவரிடத்தும் உளவியல் நிலையில் 'தான்' எனும் நினைப்பு இருத்தல் வேண்டும் என்றும், அஃது இல்லாமற் போயின் மனநலம் குன்றிச் சமுதாயத்திற்குச் சமையாவர் என்பதே அவர்களின் கருத்து.

"நான் நினைப்பதாலேயே, வாழ்கிறேன்" என டேகார்ட்டும், "நான் எனக்குரியதனைத் தேர்ச்சி செய்கிறேன், எனவே வாழ்கிறேன்" என ஃபிராய்டும் கூறினர். ⁵⁵ தான் எனும் உணர்வினைக் காட்டிலும் பெருமிதம் ஒருபடி உயர்ந்தது என்பதே, தொல்காப்பியனாரின் முடிந்த முடிபாகும். உளவியலார் உரைக்காத பெருமிதம் பற்றிக் குறித்த பெருமை தொல்காப்பியனாருக்கேயுண்டு. ஆளுமைக் கூறுபாடுகளுள் விழுமியவைகளாகவுள்ள இயல்புகள் நான்கினையும் இவர் கோட்டிடுக் காட்டினார். ⁵⁶

வெகுவி

வெகுவியினை ஒரு நேர்முக (Positive) மெய்ப்பாடாகக் கூறினார் ஆசிரியர். தற்காப்பிற்கு ⁵⁷ இஃது இன்றியமையாதது. ஆயின் அளவினை விஞ்சிச் சீற்றமாகும் போன்று, அஃது தனியவனை அழித்துவிடும் என்றார். அறிவும் புகழும் முதலாயினவற்றைக் கொன்றுரைத்தலே கொலையென்றார் அவர். உடலினை விட உள்வந்திற்கு அவர் முன்னுரிமை தந்தார். மானவுணர்விற்குக் குறைபாடு வாராமல் வாழ்தலே விழுமியது எனவும், விலங்குகளைப் போல வயிறு வளர்த்தல் இழிந்தது என்ற கருதுகோள் ஆசிரியரிடத்தே ஆழப்பதிந்தமையால், தன்னைத்தான் அழித்துக் கொள்ளல் அல்லது பிறரால் அழிக்கப்படல் என்பதனை

விடப் புகழ்க்கொலையே⁵⁸ கொடியது என்று தெளிவுபடுத்தினார் ஆசிரியர் .
உடம்புநிலையில் சிதைக்கப்படும் உயிர்த்தொலையை உறுப்பறையினர் அடக்கினார் .

தன் புகழுக்குக் கேடு நேர்ந்ததாகச் சேரமான் கணக்காலும்-
பொறை நினைத்தமையால் கேளல் கேளிர் தந்த நீரினைப் படுகாமல், உயிர்
துறந்தான்.⁵⁹ பிராஞ்ச நாட்டுத் தலைவன் எல்பாச் சிறையில் 'ஆர்சனிக்'
நஞ்சுண்டு மாய்ந்தமைக்கும் இஃதே அடிப்படை . "தம்புகழ் நிறீஇத் தாம்
மாய்ந்தனரே"⁶⁰ எனப் புறநானூறு பகர்வதும் இக்கருத்திற்கு அரணாய்
அமைசிறது .

உவகை

உவகை யல்லது நுகர்ச்சி எட்டாவது மெய்ப்பாடாகக் குறிக்கப்பெற்றது .
உள்ளம், உடல் ஆகிய இரு நிலைகளினுமிருந்தலே நுகர்ச்சி . அஃது பிறருக்குத்
தீதறியாத ஒன்று என்பதனை ஆசிரியர் ,

செல்வம் புலனே யுணர்வு விளையாட் மென்று
அல்லல் நீத்த வுவகை நாணிகே''

என்றார் .

இச்செல்வம், மக்கட்செல்வம், பொருட்செல்வம், அன்புச்செல்வம்,
கேள்விச் செல்வம் எனப் பலவற்றைக் குறிக்கும் பொதுச்சொல்லாக இலங்குகிறது .
"இழமைப் புகழையும் மறுமையின்பத்தினையும் ஒருங்கே தருவல்லது மக்கட்செல்வமே"
என்றார் செல்வா ரீக்கோசிகன் கண்ணனார்.⁶¹ மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக்குறை இல்லைத் தாம் வாழுநாளே எனப் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியும்
பகன்றார்.⁶² அன்பின் ஆற்றலைக் கபிலர் பாடலால் அறியலாம்.⁶³

பிற செல்வங்களின் மாண்பினைச் சான்றோர்கள் அவ்வப்போதும்
பாடிய பாடல்கள் வழித் தெரிந்து கொள்ளலாம்.⁶⁴

காமம் என்ற இயல் பூக்கத்தினால் சிட்டும் இன்பமே, உளவியல் நிலையில் நிறைவான இன்பம் என்று ஃபிராய்டு கூறுவது போலக்⁶⁵ கூறாமல் ஏனைய செயல்களைச் செய்வதனால் விளையும் இன்பமும் நுகர்ச்சியிலுள் அடங்கும் என்றார் ஆசிரியர். "உள்ளம் கருதிய செயல், நன்கு முடிந்தமையால் அஃது உவகையால் நிரம்பியது. தலைவியைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்ற போழுதும் அந்நிறைவான நுகர்ச்சியின்பமே சிட்டியதாகத் தலைவன் ஒருவன் கூறுகிறான்.⁶⁶ விசம்பின் துளி ஊரில் வீழ்ந்தமையால், மக்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்தனர். அவர்கள் பெற்ற மகிழ்ச்சி முழுதுமே தான் ஒருத்தியே கொண்டதாகத் தலைவியொருத்தியிடம் தோழி நவின்ற தாகத் கபிலர் கூறினார்.⁶⁷ தலைமகன் விரைவு மலிந்தமையே இவ்வுவகைக்கு நிலைக்களன்.

இரண்டாம் நிலை மெய்ப்பாடுகள்

எள்ளல் தொடங்கி விளையாட்டு ஈறாகக் கூறப்பட்ட முப்பத்திரண்டு மெய்ப்பாடுகள் போன்று, இரண்டாம் நிலையில் வைத்துக் கருதுதற்குரியனவும் உளவென்றார் ஆசிரியர்.⁶⁸ அவற்றுள் சில, உளவியலார் நோக்கில் இயல்புக்கள்களாகவும், பல மனவெழுச்சிகளாகவும் (Emotions) கருதப்படும்.

உடைமை (Possession) ஓர் இயல்புக்கமே. அஃது நெடுநல்யானையும், தேடும் மாவும் படையமை மறவரும் உடையம் என்று உறுதுப்பஞ்சாது உடல் சினம் செருக்கும் ஒரு நிலைமை என விளக்கலாம். எனவே இஃதோர் விழுமிய மெய்ப்பாடன்று. எவ்வுடைமையும் சமுதாய நோக்கில் பயன்படாமற் போயின் அதனைச் சிறப்பாக எவரும் பேர்ற்றார். சிறியவன் செல்வம், சிளைஞர்கட்கும் வறியோர்க்கும் பயன்படாததைப் போன்று சேர்ந்தார்க்கு நிழல் நல்காமல் மரம் வாடியிருந்ததாகப் பாலை பாடிய பெருங்கருங்கோவும்,⁶⁹ "செல்வத்துப்பயனே ஈதல், துயிப்பேமெனினே தப்புந பலவே" என நக்கீரரும்⁷⁰ இவ்வுண்மையைத் தெளிவுபடுத்தினர்.

இன்புறலைக் குறியா இன்பம் எனும் விலங்குநிலை இன்பத்திள் அடக்கலாம்.

நடுவுநிலையென்பது, இன்பத்தையும் துன்பத்தையும் ஒன்றாகக் கருதும் மனநிலை. இஃது மேலைநாட்டவர்க்கு மருட்கை தரும் ஒரு தகவலாகும். மனிதன், காம-வெகுளி-மயக்கங்கட்குட்படும் உயிடுள்ள கருவி என்பது அவர்தம் கோட்பாடு. ஆயின் திழுமுகாற்றுப்படையிலும்,⁷¹ குறுந்தொகையிலும்,⁷² கவித்தொகையிலும்⁷³ அகநானூற்றிலும்⁷⁴ குறிக்கப்பட்ட பெரியோர், அம்மெய்ப்பாட்டினை இயல்பாகக் கொண்டிருந்தனர் என அவற்றைப் பாடிய சான்றோர்கள் இயம்பிச் சென்றனர். நீட்சே (செருமானிய நாட்டுச் சிந்தனையாளர்)யின் மாமனிதச் சிந்தனையுற்று பழந்தமிழகத்திலேயே முசிழ்த்தது எனலாம்.

அருளென்பது, பகை, நொதுமல், நட்பு ஆசியனவற்றைக் கடந்து கைம்-மாறு கருதாமல் தொடர்ந்து உதவ வேண்டும் என்பதோர் மனநிலை. இஃது அன்பு முதிர்ந்த நிலையில் தோண்டுவதாகவின் அருமை நோக்கி இரண்டாம் நிலை மெய்ப்பாடாகக் கருதப்பெற்றது.

தன்மையென்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவரின் உடலியற் கூறமைப்பும் இயல்புமாம் (Trait). சிரெசுமரின் ஆளுமை இலக்கணம், இவ்வுடலியற் கூற்றமைப்பையும் இயல்பையுமே அடிப்படையாகக் கொண்டே வகுக்கப் பெற்றது.⁷⁵ உளவியல் அறிஞர்களின் ஆய்வு முடிவினை ஒத்தே தொல்காப்பியனாரின் கருத்து அமைந்துள்ளது. இவ்வறிஞர்களின் காலத்திற்கு முன்பாக அவர் வாழ்ந்தமையால், அவர்களின் கருத்து முன்னோடியென்று அவரை அழைக்கலாம்.

கைம்மிகல், நலிதல், சூழ்ச்சி ஆசியன பிறழ்நிலை நடத்தையுடையவர்கள் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள்.

துஞ்சல், நடந்து வருகின்றான் கண்ணும் தோன்றவின், அதுவும் மெய்ப்பாடெனப்படும். இஃது ஒருபுடை ஒப்புமையால் உறக்கத்தில் நடக்கும் (Somnambulism)⁷⁶ நோயினைக் குறிக்கும்.

அரற்றென்பது, அழகையின்றிப் பலவுத் சொல்லித் தன்குறை கூறுதலாகும். இஃது உறக்கக் கதறல் (Scream) என்பதனுள் அடங்கும். "யான், நன்னிர-
விலும் உறக்கங்கொள்ளாமல், புலம்புகிறேன். இவ்வுலகம் என்மீது பழிதாற்றாமோ
அன்றி இவ்வுலகினைப் பொருட்டாக மதியாத மனநிலையை யான் பெறுவேனோ"
என வெள்ளிவித்யார் பாடிய பாடலில் இம்மெய்ப்பாடு அமைந்துள்ளது.⁷⁷

கனவினை, வாய்வெருவுதல் என்று உரையாசிரியர்கள் விளக்கினர். நினைவில் நிலையில் தோன்றுவது கனவு எனும் உளவியலார் கருத்துடன்⁷⁸ இவ்விளக்கம் ஒத்துச் செல்கிறது. கனவு காண்பவர் அக்கனவில் தோன்றும் ஒருவரோடு பொருத்தமான சூழலில் உரையாடினாலும் அருகில் இருப்பவருக்கு அது வாய்வெருவுதல் போன்றே தோன்றும். தொல்காப்பியனார், கனவு என்பது ஒரு மெய்ப்பாடு என, எவ்வித அறிவியற் கருவியின்றி இலக்கியப் பாடல்களையும் நடைமுறை வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை உற்றுநோக்கியுமே கூறியமையிலுந்து அவரைத் தமிழகத்தின் உளவியல் சிந்தனையாளர்களின் தந்தை (Father of Psychological Thinking in Tamilnad) எனலாம்.

பொழிக்கனா மருட்டியமையால் கண்ணிழித்து அமளி தை வந்ததாகத் தலைவியொருத்தி கூறுகிறாள்.⁷⁹

முனிதல் என்பது அருகும் சினமும் இன்றி இடை நிகர்த்தாதல். புற-
நாறாற்றில், கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவருதி, "முனிவிரர்"⁸⁰ என்று கூறிய
கூற்றில், அம்மெய்ப்பாடு இயல்பாகச் சுட்டப் பெற்றதாகக் கூடுதலாம்.

"நினைதல்" என்பது விருப்புற்று நினைத்தலாகும். 'நினை மிகவும் நினைத்தேன்' என நினைவுள்ளம் பிறர்க்குப் புலனாகும் வழியுரைத்தலினை அஃதும் மெய்ப்பாடாயிற்று. "பேதை நெய்தலையுடைய பெருநீர்ச் சேர்ப்பதற்காக நினைந்து இரங்கல் என் கடப்பாடு; அங்ஙனம் யான் இரங்காமற் போயின், அற-
மில்லாதவனுடைய புகழ்ச்சி பயனற்றுப் போவதனைப் போல் என்னுடலும் காம நோயால் உழன்று பயன் துயிக்காமல் அழியக்கடவது" எனத் தலைவியொருத்தி

மனம் நொந்துரைத்த மொழியில்⁸¹ நினைதல் இயல்பாகப் படிந்தது. "தோழி! மனநாள் மசிழுவோடு, தலைவனை நினைந்து தூது விடுவம்"⁸² என்ற கபிலர் பாடலிலும் இம்மெய்ப்பாடு அமைந்ததைக் காணலாம்.

கூதல் என்பது, தனியவன் ஒருவன், தன் கல்வியறிவிற்கும் பட்டறிவிற்கும் ஏற்ப ஒரு பொருளைப் பற்றி நினைத்தலாகும். ஆயின் ஆராய்ச்சியென்பது, கூர்ந்த நோக்கல், ஆழ்ந்த சிந்தனை, புதிய கண்ணோட்டம், எளிய விளக்கம், சமூகப் பயன்பாடு ஆகியனவற்றை உள்ளடக்கியது என்றார் தொல்காப்பியனார். இது கொண்டு, நினைத்தல் - மறத்தல்⁸³ பற்றிய உளவியல் ஆய்விற்கு இவர் வித்-திட்டவர் என்றே கூறலாம்.

உயிர்ப்பு, இருக்கல், வியர்த்தல், மிகை,⁸⁴ நடுக்கம்⁸⁵ ஆகியன பற்றியும் ஆசிரியர் குறித்துள்ளார்.

இங்ஙனம் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளை இவர் அருக்கிக் கூறுவதால், இவரை முன்னோடி நடத்தையியல் கோட்பாட்டாளர் (Fore runner of Behaviourist school)⁸⁶ என அழைக்கலாம். ஆயின் மரபியலன் மனம்⁸⁷ பற்றிச் சுட்டுவதால், சிலர் இவரை, மனவியல் கோட்பாட்டாளர் (Mentalist)⁸⁸ என நினைக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

அகவாழ்க்கைக்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

ஒத்த அன்பினையுடைய தலைமகள், தலைமகளுடைய களவு மற்றும் கற்பு வாழ்க்கைக்குரிய மெய்ப்பாடுகளை அடுத்ததுக் கூறினார் ஆசிரியர். இத்தகு வரையறையினை யாது காரணம் கொண்டோ உளவியலார் உரைக்கவில்லை. மெய்ப்பாடுகள் இவையென்பதனை நிரல்படக் கூறுவதிலும் ஆசிரியர் ஓர் ஒழுங்குமுறை அணுகலை (System Approach)க் கொண்டிருந்தார்.

களவிற்குரியவை (புணர்ச்சிக்கு முன்)

காமத்தினால் உந்தப்பட்டிருக்கிற காதலினால் தலைவனோடு ஒன்றுபட்ட தலைவிக்குத் தோன்றும் இருபத்தி நான்கு மெய்ப்பாடுகளை ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

புகழுமகம் புரிதல் (Signal of understanding), பொறிநுதல் வியர்த்தல் (Sweating of the forehead), நகுநய மறைத்தல் (control of laughter), சிதைவு பிறர்க்கின்பம் (Keeping the affair confidential till the marriage is solemnised) ஆகியன களவிற்குரிய முதற்கூற்றை.

தலைமகளையும் அறியாமல் உடலமைப்பு நிலையில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள் இரண்டாம் கூற்றை. கூழை விரித்தல் (Reduction in the density of hair), காதொன்று களைதல் (loosening of the ornaments in the ear), ஊழணி தைவரல் (Adjusting the rings and the bangles frequently), உடை பெயர்த்துடுத்தல் (Homeovestism)⁸⁹ ஆகியனவையே அவை.

அல்குல் தைவரல் (Feeling the genital organ), அணிந்தவை திருத்தல் (Adjusting the ornaments other than the ring and the bangle) இல் வலியுறுத்தல் (Make believe pretense of keeping quiet, as if she were disinterested in the affair) இடுகையுமெடுத்தல் (Involuntary movements of the hands) ஆகியன மூன்றாம் கூற்றிற்குரியன.

புணர்ச்சிக்குப் பின்னர்த் தோன்றும் களவுக் காலத்து மெய்ப்பாடுகள்

தலைமகள், தலைமகள் மெய்யுறு புணர்ச்சிக்குப் பின்னர் (Pre marital coitus) அரும்பும் மெய்ப்பாடுகளை அடுத்துக் கூறினார் ஆசிரியர். பாராட்டெடுத்தல் (Reward and Reinforcement), மடந்தபவுரைத்தல் (Emergence of matured expression), ஈரமில் கூற்றம் ஏற்றலர். நாணல் (Bearing with the allegations of the kith and kin) கொடுப்பவை கோடல் (Accepting the Complements presented by the hero) ஆகியன நான்காம் பகுதிக்குரிய அவதிகளாம்.

ஐந்தாவது நிலையில், தெரிந்துடம்படுதல் (Confessing her affair with the hero to her nearest relatives with modesty), திளைப்பு வினை மறுத்தல் (Restricting her contacts with the hero), கரந்திடத்தொழிதல் (Concealment) கண்டவழியுவத்தல் (feeling pleasant at the mere sight of the hero, in an unexpected venue) ஆகியன தோன்றும் என்றார்.

ஆறாவது நிலையில், புறம்செயச் சிதைத்தல் (External make up with internal conflict), புலம்பித் தோன்றல் (feeling alone amidst the relatives), கலங்கி மொழிதல் (uttering inconsistent and incoherent words) கையறவுரைத்தல் ஆகியன தலைவியின் கண்தோன்றும் என்றார்.

கலங்கி மொழிதல் என்பது :பிராய்ஷி நோக்கில் நாக்குமுறல் (slips of the tongue), சொற்களை மறைக்க முயலல், தெற்றிதல் ஆகிய வகைகளுள் அடங்கும். உளநோயாளியின் உள்ளத்தில் கரந்திறையும் உண்மையை அறிய இத்தகு குறிப்புகள் பெரிதும் துணைபுரியும் என்றார் அப்பெருமகனார். தலைவியின் களவு வாழ்க்கையினைச் செவிலியும் நற்றாயும் அறிய இத்தகு மெய்ப்பாடுகளே அறிய குறிப்புதல் என்று சான்றோர்க்கும் பாடிச் சென்றனர். எனவே, கலங்கி மொழிதல் எனும் குறிப்பு, உளவியல் நோக்கில் தனித்தன்மை வாய்ந்தது.

இவையேயன்றி இன்பத்தை வெறுத்தல் (Phobic tendency towards pleasure due to public opinion) குணபத்துப் புலம்பல் (Feeling isolated), எதிர்பெய்து பரிதல், ஏதம் ஆய்தல் (Fear of any mishap to the hero), பசியட நிறற்ல் (loss of appetite), பசலை பாய்தல் (Becoming anemic with slight change of the colour of the body due to hormonal action) உண்டியிற்குறைதல் (apathy towards food), உடம்பு நனி சுருங்கல், (Considerable

reduction in the weight of the body), கன்துயில் மறுத்தல் (Developing insomnia) கனவொடு மயங்கல் (Having frequent wet dreams) பெய்யாக்கோடல், மெய்யெயன்றல், ஐயம் செய்தல் (Doubting the integrity of the hero due to woman's instinct) அவன் தமர் உவத்தல் (Feeling elated on seeing the relatives of her hero) அறனளித்துரைத்தல் (Offering prayer to Lord Almighty due to Psychosis)

ஆங்கு நெஞ்சுழிதல், எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடல், ஒப்புவழியுவத்தல், உறுபெயர் கேட்டல், கலக்கம் (Becoming nervous) என இருபது மெய்ப்பாடுகள் தலைவியினிடத்து இயல்பாகத் தோன்றும் என்றார் ஆசிரியர். இவற்றுள் இன்பத்தை வெறுத்தல், ஏதம் ஆய்தல், பசியட நிறைவு, உண்டியிற் குறைதல், உடம்பு நனி சுருங்கல், கன்துயில் மறுத்தல், கனவொடு மயங்கல், எம்மெய்யாயினும் ஒப்புமை கோடல் ஆகியன தலைமகற்கும் பொதுவென்று அறிய வைத்தார் ஆசிரியர்.

மகப்பேற்று மருத்துவ வல்லநாடின் நேர்முகம்

மகப்பேற்று மருத்துவத்தில் (Gynaecologist) தொடர்ந்த பயிற்சி செய்யும் மருத்துவர்களில் ஒருவரான திருச்சியைச் சேர்ந்த டாக்டர் திருமதி. ஜெயம் கண்ணனைப் பசலை நோய் குறித்து வினவியபோது, அஃது மருத்துவ ஆய்விற்குரிய புலம் என்றும், வாய்ப்பு நேர்கின்ற போது அது குறித்து உள மருத்துவர், உளவியல் வல்லநர், தோல் ஆய்வு வல்லநர் ஆகியோருடன் சேர்ந்து ஆய்வு நிகழ்த்தலாம் என்றும் கூறினார். மருத்துவக் கருவி ஏதும் இல்லாமல் இத்தகையதொரு குறிப்பு, ஓர் இலக்கண கூறில் சுட்டப் பெற்றிருப்பது பெருமைக்கும் பெருமிதத்திற்கும் உரிய செய்தியென்றும் கூறினார் அவர். சிரேக்க நாட்டு மருத்துவ அறிஞர் உறிப்போ சிரேடசைப் போல இவரும் அறிவியல் நிலையில் சிந்தித்திருப்பது மகிழ வேண்டிய ஒன்றாகும் என்றும் கூறினார்.

வரைந்தெய்துங் கூட்டத்திற்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

முட்டுவயிற்குறல் (Narrating the stumbling blocs to the marriage) முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல் (Developing an indifferent attitude) அச்சத்தின் அகறல் (Keeping away from the hero for fear of danger to him) அவன் புணர்வு மறுத்தல், தூது முனிவின்மை, தஞ்சிச் சேர்தல், காதல் கைம்மிகல் (Developing Hypochondria) கட்டுரையின்மை ஆகிய எட்டும்⁹⁰ வரைந்தெய்துங் கூட்டத்திற்குரியவையென்றார் ஆசிரியர்.

அழிவில் கூட்டம் நிகழ்ந்த பின்னர் வருதற்குரிய மெய்ப்பாடுகள்

தெய்வம் அஞ்சல் (Paying Homage to the family deity of consideration), the hero as a matter of con/ புரையறந்தெளிதல் (Defines the area of concentration on domestic lifeஇல்லது காய்தல் (Framing Pseudo hero with an understanding), allegations against the டு உள்ளதுவிர்த்தல், புணர்ந்துழியுண்மை, பொழுது மறுப்பாக்கம், அஞ்சுமிகவுடைமை, அன்புதொக நிற்பல் (Channelising love towards domesticity) பிரிவாற்றாமை (Fear of separation), மறைந்தவையுரைத்தல் (Recapitulation of the past experiences), புறஞ்சொல் மாணாக்கிளவி (Hemming the aspersions cast on the hero by immatured persons) ஆகியன அழிவில் கூட்டம் நிகழ்ந்த பின்னர் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளாம்.⁹¹

தொல்காப்பியர் சுட்டிய மெய்ப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை தூற்று இருபத்தியாறாகும்.

பேச்சு, மெய்யில் தோன்றும் உள்நுணர்வின் வெளிப்பாடாயினும், அஃது மெய்யின்கண் தோன்றுவதென்று எப்படிச் கூற முடியும்? 92 என டாக்டர் கோ. சுந்தரமூர்த்தி வினவுகின்றார். 'முச்சுக்காற்று, ஒலியுறுப்புக்களில் பட்டு,

மனத்தில் உள்ள குறிப்பிற்கேற்பப் பேச்சாக வெளிப்படுகிறது என்று தொல்-
காப்பியனாரே பிறப்பியலில் நவீனமுள்ளார்.⁹³ 'டோல்மென்' போன்ற
நடத்தையியல் அறிஞர்கள், நினைத்தலையே, ஒலிப்பிலாப் பேச்சு⁹⁴ என்று
வாதிடுகின்றனர். அவர்கள் ஆய்வின் முடிவை மனத்தில் இறுத்திப் பார்க்கின்றபோது,
தொல்காப்பியனார் உரைத்தனவற்றை மெய்ப்பாடுகள் எனக் கூறுதலில் பிழையில்லை.

வாழ்க்கை சிறத்தற்குரிய அடிப்படை மெய்ப்பாடுகள்

\ உளவியல் நிலையில், ஆண்-பெண் இருவரிடையே வாழ்க்கை சிறப்பாக
அமைவது எளிதன்று. அஃது நன்கு அமைய வேண்டுமாயின் தலைமகன், தலைமகளிடையே
பல்வேறு நிலைகளில் ஒப்புமை இருத்தல் வேண்டும் என்றார் ஆசிரியர். பிறப்பு
(The spouse must be born to legally married parents),
குடிமை (Citizenship and communal identity), ஆண்மை
(Personality), யாண்டு, உருவு (Physical appearance), நிறுத்த
காம வாயில் (Properly grown genital organs suitable for coitus)
நிறை (Keeping the personal life as confidential), அருள் (Service
mind), உணர்வு (Knowledge), திரு (Rich) என்ற பத்துள்,
ஒன்று தலைமகன் அல்லது தலைமகளிடத்துக் குறைந்து காணப்பட்டால் அவர்கள்
வாழ்க்கை, குடங்களுள் பாம்போடுடன் உறைந்த வாழ்வாசி விரும் எனத் தெளிவு
படுத்தினார் ஆசிரியர். |

லட்சுக் குருவினர் நிகழ்த்திய ஆய்வு,⁹⁵ வயின் குருவினர் மேற்கொண்டு
ஆராய்ச்சி,⁹⁶ மார்டின் பியூபர்,⁹⁷ அடால்ஃப் மேயர்,⁹⁸ பெக்.⁹⁹
கிரிங்கர்,¹⁰⁰ உறில்,¹⁰¹ உட்மேக்கர்,¹⁰² மெல்கச் மற்றும் பவுல்¹⁰³
ஆசியோர், மேலைநாட்டில் திருமணமான மக்களின் ஒரு பகுதியினரிடையே தனி
வாழ்க்கை அமைதியாக இல்லாமைக்குக் காரணம் அவர்களிடம் மனவொருமைப்பாடு
இன்மைதான் என்றனர். ஒத்த செல்வமும் அறிவும் வளர்ந்த நாட்டைச் சேர்ந்த
ஆண், பெண் இருவரிடையே இருப்பினும் ஆண்மை, உருவு, நிறுத்த காமவாயில்

ஆசியன் உறுதியாக அமைந்திரா. தற்காலத் தமிழகத்திலும் காதலின் உண்மையான பொருளை அறியாத ஒரு சிலர் பெற்றோரார்தம் இசைவினைப் பெறாமல் உடன் போக்குச் சென்று தனித்த முறையில் திருமணம் செய்து கொண்டு வாழ்க்கையைச் சுவையாகக் கருதவியலாமல் சுமையாக நினைக்கும் சூழலுக்கு உந்தப்படுகின்றனர். உடல் பக்குவம் வந்த அளவில் திருமணம் செய்வதாலேயே இத்தகைய இடர்ப்பாடு நிகழ்சிறது. மனப்பக்குவம் சிட்டிய பின்னர் தொல்காப்பியனார் கூறிய பத்தினையும் வாழ்க்கைக்குரிய அறிவுரையென்கற்ற பின்னர் மன்றல் நிகழின் தனியவனின் இல்லறம் பிறைப்பறிப்பிற்குள்ளாகாது என்பது உறுதி.

தற்காலத் தமிழ்ச் சமுதாயம், தொல்காப்பியத்தினைப் பழந்தமிழ் இலக்கணம் என்று கருதிப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் ஆய்வுநிலையங்-களிலும் கல்விக்குரிய பாடமாக மட்டுமே போற்றுகின்றது. நடைமுறை வாழ்விற்குரிய உளவியல் வழிகாட்டி என்பதனை இளையோருக்குணர்த்தத் தவறி விட்டது. உயர்நிலை மற்றும் மேல்நிலைப் பள்ளியில் பயிலும் மாணவ மாணவியர்க்குத் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் கூறப்பட்ட இப்பத்த மெய்ப்பாடுகள் குறித்த செய்தியினை அவர்களுக்கு விளங்கும் வகையில் உணர்த்தக் கல்வியாளர்கள் முயலல் வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் மனமுறிவுச் சட்டங்களை (legislation regarding divorce) நாடு கடத்தி விடலாம்.

காமக்குறிப்பிற்கு ஆகாதனவாக நிம்பிரி (Developing Complexes), கொடுமை (Criminal tendency), வியப்பு (Considering the lady love as divine), புறமொழி (tale-bearing), வன்சொல் (Uttering unparliamentary words), பொச்சாப்பு (keeping quiet without any action), மடிமை, குடிமை (Over estimation of self), இன்புறல், ஏழைமை, மறப்பு (Amnesia), ஒப்புமை எனும் பனிரண்டும் ஆசிரியரால் உரைக்கப் பெற்றன. இவற்றால் காம வேறுபாடுகள்¹⁰⁴ தோன்றுமேயல்லாமல் காம நுகர்ச்சி சிட்ட வாய்ப்பில்லையென்பதனை அங்கை நெல்விக்கனியாக்கினார் இவர்.

முடிவுரை

நடத்தையியல் கோட்பாட்டாளர்களின் நோக்கில் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலை அணுகுகின்றபோழுது, தொல்காப்பியனார், ஐயப்பாட்டிற்-
கிடமின்றி நடத்தையியல் கோட்பாட்டாளர் என்பது புலனாகிறது. மரபியலில்
மனம் என ஒன்றுள்ளதாகவும் தெளிவாகக் கூறினார். எனவே லாஉத்வி
என்ற மேலை நாட்டறிஞரைப் போல¹⁰⁵ மனத்தின் உண்மையை ஒப்புக்கொண்ட
நடத்தையியல் கோட்பாட்டாளர் இவர் என்று முடிவு கொள்ளலாம்.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

1. தொல். மெய்ப்பி. 1.
2. ச.வே. சுப்பிரமணியன், இலக்கியக் கொள்கை, ப.21.
3. தொல். செய். பேரா., 1.
4. இராம. பெரியசுப்பன், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, ப.272.
5. Collins Dictionary, p.896.
6. தொல். மெய்ப்பி. 27.
7. i) I.P. Pavlov, Conditioned Reflexes. PP.72-79.
ii) E.R. Hilgard et al, Conditioning and Learning
8. B.F. Skinner, The behaviour of organisms
9. C.L. Hull: Principles of Behaviour, p.383.
10. K. Koffka, The growth of the mind, p.214.
11. E.C. Tolman, Purposive behaviour in Animals and men, Chapter on sign Learning.
12. தொல். மெய்ப்பி. 3.
13. K.T. Strongman, The Psychology of Emotion. PP. 121-128.
14. தொல். மெய்ப்பி. 4.
15. Sigmund Freud, Wit and its Relation to the Unconscious. PP.84-93.
16. H.J. Eysenck, Dimensions of Personality. PP. 42-53
17. நற். 120:11-12.
18. நற். 214:10-12.
19. நற். 326:3-4.
20. நற். 393:11-13.
21. குறுந். 381:1-7.
22. தொல். மெய்ப்பி. பேரா. 5.
23. முல்லைப். 23.

24. நற்.110:10-13.
25. நற்.149:1-10.
26. குறந்.170:1-5.
27. அகம்.110:1-2.
28. குறந்.252:6-8.
29. அகம்.112:11-12.
30. அகம்.11:12-15.
31. புறம்.95:1-3.
32. புறம்.112:1-5.
33. தொல்.புறத்.19:23-29.
34. நற்.46:1-2.
35. நற்.314:1.
36. அகம்.90:1-2.
37. அகம்.353:4-6.
38. புறம்.159:1-5.
39. புறம்.243:12-14.
40. J.E. Birren, The abuse of the urban aged, pp.37-38.
41. Beatles, When I'm, 64.
42. தொல். மெய்ப்பி.7.
43. அகம்.290:1-7.
44. குறந்.99:2-3.
45. H.L. Lennard et al, Patterns in Human interaction.
46. குறந்.129:5-6.
47. புறம்.217:1-13.
48. S.G. Soal et al, Modern Experiments in telepathy. pp.91-102.

49. (அ) நற்.66:1-11.
 (ஆ) நற்.110:1-13.
 (இ) நற்.143:1-10.
 (ஈ) நற்.184:1-9.
 (உ) நற்.184:1-9.
 (ஊ) நற்.271:1-12.
50. தொல். அகத்.39:1-4.
51. அகம்.82:8.
52. i) M.C. Jones, A laboratory study of fear, pp.308-315.
 ii) R.B. Malmö, Emotions and muscle tension, Psychology Today, pp.64-67 and 83.
 iii) S. Epstein et al, Journal of Experimental Psychology, pp.1-12.
 iv) A.T. Jersild et al, Journal of Psychology, pp.75-104.
53. i) Jane Austen, Pride and Prejudice
 ii) W. Somerset Maugham, The ten novels and their authors, pp. 44-67.
54. E. Berne, Games people play.
55. S. John Brubacher, Modern Philosophies of Education, p.118.
56. தொல்.மெய்பி.9.
57. C.R. Rogers, On becoming a person. pp.74-82.
58. Collins Dictionary, p.254.
59. புறம்.74:1-7.
60. புறம்.165:1-2.
61. அகம்.66:1-4.
62. புறம்.188:6-7.
63. அகம்.128:6-15.
64. (அ) நற்.72:3.
 (ஆ) நற்.142:9-11.
 (இ) நற்.210:7-8.
 (ஈ) குறந்.341:4-5.
 (உ) அகம்.25:12.
 (ஊ) அகம்.90:4.

65. S. Freud, Beyond the pleasure principle, pp. 36-48.
66. நற்.3:8.
67. அகம்.42:11-12.
68. தொல். மடபு. 12.
69. கவி. பாலை.9:2.
70. புறம்.189:8.
71. முக்கு.132-35.
72. குறுந்.203:3-4.
73. கவி.பாலை:8:1-5.
74. அகம்.123:1-2.
75. E. Kretschmer, Physique and character.
76. I. Taves, Is there a sleep walker in the house?, pp.41 and 76.
77. நற்.348:7-10.
78. S. Freud, The interpretation of dreams, vol.IV & V.
79. குறுந்.30:1-4.
80. புறம்.182:3.
81. நற்.275:6-9.
82. குறுந்.106:4-6.
83. B.B. Murdock, Human memory.
84. J.G. Miller, Living systems, pp.193-237.
85. M. Polnar, Vietnam War stories, 6 (i) pp.8-20.
86. J.B. Watson, Psychology from the stand point of a Behaviourist.
87. தொல். மடபு.27:6.
88. Collins Dictionary, p.922.

89. i) R.J. Stoller, Transvestites Women, American Journal of Psychiatry, pp.333-339.
ii) Homeovestism, International Journal of Psychoanalysis, pp.471-477.
90. தொல். மெய்ப்பி. 23.
91. தொல். மெய்ப்பி. 24.
92. கோ. சுந்தரமூர்த்தி, பண்டைத் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகள் (தமிழாக்கம்), ப.95.
93. தொல். எழுத்து. பிறப்பு.1.
94. E.C. Tolman, pp. 121-133.
95. T. Lidz et al, Intrafamilial environment of the schizophrenic patient, 1. The father pp.329-342.
96. L.C. Wyne et al, Pseudo mutuality in the family relations of schizophrenia, pp.185-200.
97. M. Buber, Distance and relation, Psychiatry, pp.97-104.
98. H.A. Christian, Psychiatry, for Practitioners.
99. S.J. Beck, Families of Schizophrenic and of well children: American Journal of Ortho Psychiatry.
100. R. Grinker, An essay on Schizophrenia and Science, Archives of general Psychiatry, pp.1-124.
101. D. Hill, Depression: American Journal of Psychiatry, pp.445-57.
102. F.S. Hoedemaker, American Journal of Psychiatry, pp.66-70.
103. F. Melges et al, Archives of General Psychiatry, pp.690-699.
104. i) A.C. Kinsey et al, Sexual behaviour in the human male.
ii) A.C. Kinsey et al Sexual behaviour in the human female.
105. i) K.S. Lashley, Brain Mechanisms and Intelligence.
ii) K.S. Lashkey, The acquisition of skill in archery, pp.105-128

குறுந்தொகை ஓர் உளப் பகுப்பாய்வு (மூலம்)

குறந்தொகை -ஓர் உளப்பகுப்பாய்வு - (யூங்)

முன்னுரை

'இலக்கியமும் உளவியலும்' என்ற இதழ், உளவியல் முறையில் இலக்கியங்களை அணுகும்போதும், நோக்கரின் தனிம விருப்பு வெறுப்புகள் குறைந்து, படைப்பாளியின் உள்ளம் துல்லியமாக, ஆடிப்பாவை போலத் தெரியும் என்றரைக்கின்றது.¹

உட்கூலியரின் நாடகங்களை, தாவீது வில்பர்ன் உளப்பகுப்பாய்வு முறையில் அணுகித் திறனாய்வுத் துறையில் புதிய உத்தியினையே அறிமுகம் செய்துள்ளார்.² இவ்வகை அணுகுமுறை விழுமிய ஒன்றென்று சீசரும்,³ நெருங்கிய உறவினரிடையே காணப்படும் உளத்தொடர்பினை (rapport) அறிந்து கொள்ள உரியமுறையென்று செபாத்தியலும் உரைக்கிறார்.⁴ குப்புசாமி, யோகவசிட்டம் என்ற நூலினை மையமாகக் கொண்டு இராமாயணத்தின் தலைவனாகிய இராமனிடத்துள்ள உளவியல் தனித்திறன்களை ஆய்ந்து வெளியிட்டுள்ளார்.⁵

'யூங்' - முறையின் சிறப்பு

ஃபிராய்டு, ஆல்ஃபிரட் அட்லர், யூங் ஆகிய மூன்று உளவியல் அறிஞர்கள், உளப்பகுப்பாய்வு முறையில் வல்லநர்கள். ஃபிராய்டு, தனியவனின் வாழ்க்கையில் தோன்றும் மனநோய்களுக்கும், அவற்றை நீக்கும் முறைகளுக்கும் முன்னுரிமை தந்தார். ஆட்லர், தனியவனிடத்திலுள்ள உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மைகளைச் சரிசெய்தாலே அவன் உள்ளம் சீர்மை பெறும் என்றார். ஆயின் யூங் அவர்கள், சமுதாயக் கண்ணோட்டம், தனியாளர் சிந்தனை ஆகிய இரண்டு பற்றியும் ஆய்வு நிகழ்த்தியுள்ளார். தனியவர்களை, அகமுகத்தினர், புறமுகத்தினர் (Extrovert) என வகைப்படுத்தி, ஆளுமை (Personality) இலக்கணம் நல்கியவர் இவரே. ஒவ்வொரு மனிதனின் செயலிலும், அவனுக்கு முன்பாகப் பல நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் சிந்தனை, சொல், செயல்கள், நனவிவி நிலையில் படிந்திருக்கும் என்றார்.

இதனை அவர், ஒட்டுமொத்த நனவிலி (Collective unconscious) என்ற தொடரால் குறித்தார். எனவே, இவருடைய கோட்பாட்டு முறையில், இலக்கியங்களை நோக்குவது விடும்பத்தக்கது என இராபர்ட் குரூவினர்,⁶ ஜோசப்,⁷ மெக்கலி ராபர்ட்⁸ ஆகியோர் கருத்துரைக்கின்றனர்.

குறுந்தொகை ஏன்?

குறுந்தொகை அகவுணர்வினைப் பாடிய ஒரு நூல். ஏனைய தொகை நூல்களைக் காட்டிலும் இதனைப் பாடிய சான்றோர்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாகும். நற்றிணையில் ஜம்பத்தாறு பாடல்களின் ஆசிரியர் பெயர் காணப்பெறவில்லை. ஏனைய பாடல்களைப் பாடியவர்களின் தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற்றிரண்டு. ஜங்குமநூற்றையும் கவித்தொகையையும் தனித்தனியே ஐந்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். பதிறுப்பத்தினை எட்டுப்பேரும் அகநானூற்றை நூற்று நார்பத்திரண்டு பேரும், புறநானூற்றை நூற்று ஜம்பத்த அறுவரும், பரிபாடலைப் பதினாறு பேரும் பாடியுள்ளனர். குறுந்தொகையை மட்டும் (ஆசிரியர் பெயர் தெரியாத பத்துப் பாடல்கள் நீங்கலாக) இருநூற்றைந்து புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். பண்டைய உரையாசிரியர்கள் தத்தம் உரை நூல்களில் மேற்கோளாக இந்நூற் செய்யுட்களைப் பெரிதும் எடுத்தாண்டுள்ளனர். எனவே, குறுந்தொகை உளப்பகுப்பாய்விற்குரிய நூலாக எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

தொன்மையுரு - விளக்கம் - (Arche type - an explanation)

விலங்கு நிலையிலிருந்து சிறிது சிறிதாக மனித நிலைக்கு உயர்ந்த, மனிதனுடைய உள்ளத்தில் அவனையும் அறியாமல் அவனுடைய முற்காலச் சமுதாயத்தின் எண்ணங்களும் செயல்களும் படிந்திருக்கும் என்று, உளவியல் அறிஞர் யூங் கருதுகோள் ஒன்றினைத் தந்தார். தன் பெற்றோரிடமிருந்து உடலைப் பெற்றது போலவே அவர்தம் உள்ளத்தில் பதிந்திருந்த எண்ணங்களையும் ஒருங்கே அவன் பெறுகிறான் என்பது அவர்தம் கோட்பாடு. இதனைத் தான் அவர் தொன்மையுரு என்ற சொல்லால் குறித்தார்.⁹

குறுந்தொகையுள் காணலாகும் சில இன்றியமையாத் தொன்மையுருக்கள்

கடிவாமும் இயல்புக்கமுள்ள மனிதன், கூட்டமாக வாழும் போழ்து, தனக்கு என ஒரு தலைவனை உருவாக்கிக் கொண்டு, அவனைப் பின்பற்றி வாழ்ந்து, தன்னைப் பிற விலங்குகளின் பிடியிலிருந்து காத்துக் கொண்டான். தன்னினம் சிறந்த ஒருவனைத் தலைவனாகக் கருதும்போக்கு ஒவ்வொரு தனியவனிடமும் இருந்தது என்று, யங் கருதுகிறார். அதுவே தலைமைத் தன்மையுருவாக¹⁰ (Hero arche type) இலக்கியங்களில் விளக்கப்படுகின்றன என்றார். திப்புத்தோளார், வெல்வதற்கரிய அவுணர்சுளையழித்த முருகப்பெருமானின் சிறப்புக்களை நிரல்படக் கூறினார்.¹¹ முருகளைப் பற்றிய சிந்தனை அவருடைய உள்ளத்தில் அவர் அறியாப் படுவத்திலேயே படிந்தமையால்தான், எளிதில் அவனை ஒரு தலைவனாக மதிக்கும் இயல்பினைப் பெற்றார். இப்புலவருக்குப் பின்னர் தோன்றிய மக்களும் முருகனை ஒரு தன்னிகரில்லாத் தலைவனாக மதித்தலால் அவனை ஒரு தலைமைத் தொன்மையுருவாகச் சமுதாயம் மதித்தது எனலாம். தீன்மிதிநாகன், முருகனை 'வென்றி நெடுவேளி' என்று சிறப்பித்தார்.¹²

முருகப்பெருமானைப் போன்றே சமுதாயத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்த தனியவர்களும் தலைமைத் தொன்மையுருக்களாகக் கருதத் தக்கவர்கள் என்று இலக்கியப் பதிவு செய்துள்ளனர் சான்றோர்கள். ஒரேய் உழவன்¹³ "நல்லிசை வேட்ட நயலுடை நெஞ்சின் கடப்பாட்டாளன்",¹⁴ கோசர்,¹⁵ வல்வேல் கட்டி,¹⁶ குட்டுவன்,¹⁷ பல்வேல் எழினி,¹⁸ திண்டேர்ப் பொறையன்,¹⁹ திண்டேர் நள்ளி²⁰ ஆகியோர் விழுமிய தலைமைத் தொன்மையுருக்களாக யுங்கின் நோக்கில் போற்றத் தக்கவர்கள்.

ஆன்மகனின் உள்ளத்தில் பதிந்த பெண்மை யுரு (Anima Archetype)²¹

ஓர் ஆடவன் உடலமைப்பால் ஆன்மகனாகத் தோற்றம் அளித்தாலும், அவன் உள்ளத்தில் பெண்மை நாட்டம் பதிந்திருக்கும். இதனைப் பேரு எனக் கருத-தற்கில்லை. உடலியல் நோக்கில் குறைபாடு இருந்தால் மட்டுமே அவன் பேரு

எனப்படுவாள். விளக்கிச் சொல்லவியலாத காமவுணர்வின்பாற் சார்த்தியுரைக்க முடியாத ஒருவகை அவா, பெண்மையின் மீது ஒவ்வொரு தனியவனுக்கும் உண்டு என்று கூறுகிறார் முந். இதனையே பெண்மைத் தொன்மையுருவென்றார் அவர்.

குறந்தொகையில் இத்தொன்மையுரு, ஆண்பாற் புலவர்கள் பலரிடம் பொதுவாகக் காணப்படுகிறது. ஆலங்குடிவங்கனார், அம்முவனார், அள்ளூர் நன்-முல்லையார், மதுரைக்கடையத்தார் மகன் வெண்ணாகன், மதுரை வேளாதத்தன் ஆகியோரிடையே சிறப்பாக இஃது பதிந்தது எனலாம்.

மகப்பேற்றிற்காகக் காமம் (Procreative sex) நல்காமல் பொழுதுபோக்கிற்காகக் காமம் (recreative sex) நல்கும் பரத்தைக்-காகப் பரிந்து பேசுகிறார் ஆலங்குடி வங்கனார்.²² சமுதாயம் இழிவாகக் கருதிய பரத்தையின்பால் உண்மையுட்பதாகவும், அவள் இத்தகையதொரு வாழ்க்கை மேற்கொள்வதற்கு இந்தச் சமுதாயமே பொறுப்பு என்ற போக்கில் பாடிய பாடல், படிப்போர் உள்ளத்தை நெகிழிவிக்கும். தலைமகனைப் பொய்யுரைப்பவன் எனவும், தனிவாழ்க்கையில் தலைவியை அடக்கியாரும் ஆளுமைக் கூறுபாடற்றவன் எனவும், இளமை கழிந்த ஒருத்தியைப் பொதுமக்கள் கூற்றுக்கு அஞ்சி மனைவியாகக் கொண்டு வாழ்பவன் எனவும், பரத்தை கூறுவதாகப் பாடல் யாத்தள்ளார் புலவர். தனிப்பட்ட ஒரு பரத்தைக்காக இவர் இங்ஙனம் வாதாடியிருந்தால், இவரைத் தவற்றுக்கு முறைமை கற்பிக்க முயல்பவர் எனலாம். பரத்தையென்ற ஓரினத்திற்காகவே வாதிடும் வழக்குரைஞராக இவர் காட்சியளிப்பதால், பெண்மையுரு இவர் உள்ளத்தில் இயல்பாகப் படிந்தது எனலாம்.

ஆடவன் ஒஐவனின் இன்ப நுகர்ச்சியை விடப் பெண்ணொருத்தியின் இன்ப-வுணர்விற்கு இடையறாக இருப்பவர்கள் வெறுக்கத்தக்கவர்கள் என்பது புலவர் ஒருவரின் கருத்து. இவ்வுலகத்திற்கே இரவு வேளையில் ஒளியினைப் பரப்பிப் பேருதவி புரியும் நிலவு, பெண்ணொருத்தியின் களவு வாழ்க்கைக்குத் துன்பம் விளைப்பதால் "எல்லி

வருநர் களவிற்கு நல்லையல்லை நெடு வெண்ணிலவே" என்று அதனை நோக்கியுரைப்ப-
தாகப் பாடியுள்ளார் அவர். பெண்மையின் நலனுக்காகச் சமுதாயத்தால் போற்றப்-
படும் நிலவினையே பழிக்கும் துணிவுடைய இவர் உள்ளத்தில், பெண்மையுடைய பதிந்தமை
கண்கூடு.

| 'மனைவியெனும் உரிமையினை ஒரு பெண்ணிற்கு அளித்தால் மட்டும்
அவள் மகிழ்வாள் என ஓர் ஆடவன் கருதுவது தவறு; அவளுக்குப் பாதுகாவலையும்,
உள்ளம் நிறைந்த அன்பினையும் தொடர்ந்து பொழிவதே விழுமிய செயல் என்று
கருத்துரைக்கின்றார் அம்முனார்.²³ அறிந்தே தவறு செய்யும் ஆடவனை,
இயல்பாகப் பொறுத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் ஒரு பெண்ணிடம் மட்டுமேயுள்ளது.
அவனோடு உடலாலும் உள்ளத்தாலும் தொடர்பு கொண்டமையால், பிறவிகள்
அனைத்திலும் தன் கற்புநிலைக்குக் கேடுவாராமல் அவனே கொழுநனாக வருதல்
வேண்டும் என்ற, அவளுடைய விழைவினைப் போற்றுகிறார் ஆசிரியர். "யான் ஆசியர்
நினைஞ்சு நேர்பவளே" என்ற வெளிப்பாட்டில், ஆண்மையின் உயர்வுநிலையை (Male
chauanism) புலவர் கடிந்துரைப்பதால் இவரிடத்துப் பெண்மைத் தொன்மையுரு
படிந்தது எனலாம். பெண்மைத் தன்மையாலும் சமுதாயப் பண்பாட்டின் அமைப்பாலும்
ஓர் ஆடவனை உள்ளத்தால் கருதிய பின்னர் அவனைத் துறக்கும் தன்மை எந்த ஒரு
பெண்ணிற்கும் சங்க காலத்தில் இல்லை. இதனை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதி ஆடவன்
ஒருவன், மங்கையொருத்தியிடம் 'பிரியேன்; பிரியில் உயிர்தரிவேன்' எனச்
சூளுரைத்து அவளிடம் இன்பம் நுகர்ந்து களவுக்காலத்தினை நீட்டிக்கிறான். தன்னை
நோவதா, தலைவனை நோவதா என்று அல்லலறும் நிலையில் ஒரு பெண்ணினைத்
துன்புறச் செய்தல் பெரும்பிழையென்று மற்றொரு பாடலில் கூறினார் புலவர்.²⁴

அளிசூர் நன்முல்லையார், உண்மைக் காதல், பிரிவு அறியாதது என்ற
கோட்பாடுடையவராகக் காட்சியளிக்கின்றார். "வாழ்தலும் பழியே பிரிவு
தலைவரினே"²⁵ என்றுரைப்பதிலிருந்து இவர் உள்ளம் எத்தகையது என விளக்கமுறும்.

இன்பியல் கோட்பாடே (Hedonism) அவர்தம் கருதுகோள்போலும் . வைகறைப் பொழுது, தோளிதோழி காதலரைப் பிரிக்கும் வாள்²⁶ எனப்புகன்றமை-யிலிருந்து, செல்வச் செழிப்பில் திளைக்கும் தலைமகன் ஒருவன் மார்பினை விட்டு அகலாத, தலைவியின் தவிப்பினைச் சிறப்பாக ஒரு நுண்தொலைநோக்கு நிழற்படக் கருவியைப் போலப் படம் எடுத்ததுக் காட்டியுள்ளார் . எத்தகு செல்வச் செழிப்பிருப்பினும், பொருள் அல்லது புகழ் கருதி ஆண்மகன் பிரிந்தால், அதனைத் தடுத்தல் இயலாது . அவன் இல்லின்கண் உறைகின்ற காலப்பகுதியில், மலரினும் மெல்லிய காமத்தை துகர்த்தல், அறிவுடைய செயல் என்று, தலைவி நினைப்பது தவறாகாது எனக் கருத்துரைக்கின்றார் ஆசிரியர் . பொழுது விடிகின்ற நாள், தலைவன் பிரியப் போகும் நாளாக இருத்தல் வேண்டும் . ஆதலினால் தான் அக்குறிப்பிட்ட வைகறையை வாள் எனக் கூறினாள் தலைவி . அங்ஙனம் பொருள் கொள்ளாமற் போயின், விலங்கு நிலையில் காம இயல்புக்கத்தால் உந்தப்பட்ட ஒரு பெண் குமரி (bitch)யைப் போன்றே தலைவி நமக்குத் தோற்றம் அளிப்பாள் . தலைமகன் பிரிந்தால், தலைவிக்குப் பாதுகாப்புணர்வு இல்லாமற்போய்விடுமே என்ற இரக்கவுள்ளம், புலவரிடத்தில் படிந்தமையால் தான், பலருக்கும் நன்மை விளைக்கும் வைகுறு விடியலை வாள் என்றார் . நிலவும், திங்களில் ஒருநாள் தோன்றாமல் இருப்பதண்டு .

ஆயின் வைகறை வாரா நாளே இல்லை . கன்னி விடியலை வாள் எனக் கூறிய-மையிலிருந்து பெண்மைப்பதிவு புலவருள்ளத்தில் யாற்றநீர்ப் பருகைபோல் தெளிவாகப் படிந்தது என்பது வெளிப்படை .

கற்பினைக் காத்துக் கொள்ளும் மனப்போக்கினை அன்னையொருத்தி தன்மகளுக்கு அறிவுரை கூறி வளர்க்காமல், தன் நடத்தையின் வழியே அவருக்குணர்த்தி-தினாள் . சிறுமியாக இருந்த காலை விளங்கிக் கொள்ளாத தலைவி, காதலுணர்வு பெற்றுத் தலைமகனோடு களவு வாழ்க்கை வாழும் போது அறிகிறாள் . தன் தாயின் உள்ளத்தில் அவளுடைய தாய், இயல்பாகப் பதித்த கற்பினைத் தாலும், தனக்குப் பிறக்கும் மகனிடம், செயல்வழி உணர்த்த வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதனை

உணர்ந்தாள். எனவே தான் தன் நலத்தினை, "அன்னை ஒம்பிய ஆய்நலம்"²⁷ எனச் சுட்டினாள் தலைவி. ஆய்நலம் என்ற சொல்லாட்சி உடல்நலம், உள்ளநலம் இரண்டினையும் சுட்டும் பொதுச்சொல்லாகக் கருதலாம். தன் பெண்மை நலத்திற்குத் தீங்கு வாராவகையில், தலைமகள் நடந்து கொள்வான் என்ற நம்பிக்கை அவ்விடத்தில் இருந்தது. எனவே அன்னையைப் போலக் காக்கும் இயல்பினள் என்ற நோக்கோடே அவனை, "என்னை" என்று குறித்தாள். 'என்னை' எனும் சொல்லாட்சியொன்றே இத்தலைவி கூற்றைமீதுப் பாடிய புலவரிடம் பெண்மைத் தொன்மையுரு படிந்த போக்கினை எடுத்தியம்புகின்றது. "அன்னை போல இனியன்",²⁸ "அவர் நமக்கு அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ"²⁹ எனப் பிறரும் தலைமகனை அன்னையோடு ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளமை, உள்ளி மகிழற்பாலது. பெண்மையைப் பாதுகாக்கும் இயல்பினனான தலைமகனையே நினைத்தத் தான் இன்புறுவதாகவும் அவனைத் தவிர்த்த சிந்தனை தனக்குப் பிறிதொன்றில்லையென்றாள். தலைவியொருத்தி.³⁰ 'ஞாயிறு அனையன் தலைவன்; தான் நெடுஞ்சி யனையன்' என்று அவள் கூறுவதாகப் புலவர் அமைத்த வெளிப்பாடு தான் நினைத்தற்குரியது. மக்களைத் தன் கூரிய முள்ளால் தன்புறத்தும் நெடுஞ்சி; புலவனின் உள்ளத்தில் வேறொரு பதிவினைத் தான் செய்தது. ஞாயிறு செல்லும் திசையை நோக்கியே அஃது சுழலும் தன்மைத்து என்ற துட்பமான உண்மைதனை, அறிந்து அதனைப் பயில்வோர்க்கும் கல்வியாக அமையும் வண்ணம் ஆசிரியர் மதுரை வேளாதத்தன் உரைத்தார். ஒரு பெண், வாழ்க்கையில் சிற்சில சூழல்களில், இயல்புக்கத்தால் முள்ளாகக் காட்சியளித்தாலும் தலைமகள் ஒருவனையே மனத்தால் நினைத்து வாழும் உள்ளத் தூய்மை கருதி அவளைப் போற்ற வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கின்றார். இவ்வொரு குறிப்புக் கொண்டு, அவரிடம் யுழி அவர்களின் பெண்மைத் தொன்மையுரு நனைவி நிலையில் படிந்திருந்தது எனலாம்.

மகளிர் மனத்தில் பதிந்த ஆண்மைத் தொன்மையுரு³¹ (Animas archetype)

ஆண்பாற் புலவர்களிடம் பெண்மையியல்பு மறைந்து சிடந்ததைப் போன்றே பெண்பாற் புலவர்களிடமும் ஆண்மைத் தொன்மையுரு புதையுண்டிருந்தது.

கவிஞர் வேர்ட்ஸ்வொர்த், தன்னிடத்தில் உறங்கிக் கிடந்த பெண்மைத் தொன்னை-
யுருவினைத் தன் உடன்பிறந்த டோரத்தியிடம், அறியா நிலையில் புலப்படுத்தினாரென்றும்
அவளும் தன்னகத்தே குடிகொண்டிருந்த ஆண்மைத் தொன்மையுருவினை நினைவிலிநிலையில்
வெளிப்படுத்தினாள் என்றும் இருவருடைய 'தான்' எனும் உணர்வும் சமநிலைப்பட்டது
என்றும் யூங்கின் உளப்பகுப்பாய்வு முறையில் வேர்ட்ஸ்வொர்த்-டோரத்தேயின்
படைப்புகளை ஆய்ந்த மெஃரோத்ரா உரைக்கின்றார்.

குறுந்தொகை, பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கத்தினை மையமாகக்
கொண்டு பாடப்பெற்ற பாடல்களைக் கொண்ட பழங்காலத் தொகுப்பு நூல்களுள்
ஒன்றாதலால், ஆண்மைத் தொன்மையுருவினை மனக்கண்கொண்டே உற்றுநோக்கல்
வேண்டும்.

ஒளவையாரிடத்தே இத்தொன்மையுரு படிந்திருந்ததாக அவர் பாடிய
பாடல்கள் கொண்டு அறியலாம். இவர் பாடியதாகக் குறுந்தொகையில் பதினைந்து
பாடல்கள் உள்ளன.³² உலகத்துப் பண்பு நினைத்து, மருட்கை கொள்கிறான் ஒரு
தலைவன். சேர்ந்தோர்ப் புண்கண் அஞ்சும் மென்கட் செல்வம் தேடுவான்
பொருட்டே, அவன் தலைவியைப் பிரிய நேர்ந்தது. மேலும் உள்ளது சிதைத்தல்
சமுதாயத்தில் உயர் செயலாக மதிக்கப் பெறுதலில்லை. தனக்குப் பெருமிதமும்
உலகோர் நோக்கில் பெருமையும் பெறுதல் வேண்டிப் பிரிந்த பின்னரும், தலைவியின்
துயரை நினைந்து வருந்தும் தலைமகன் போற்றற்குரியனையெனும் கருத்தில் ஒளவையார்
பாடியுள்ளார்.³³ ஓர் ஆடவனின் செயல் தவறு என்று வாதிடாமல் அஃது
முறைமையின் பாற்பட்டதென்று ஒளவையார் தெளிவுறுத்தவதால் அவருள்ளத்தில்
ஆண்மைத் தொன்மையுரு நனவிலி நிலையில் பதிந்தது எனலாம்.

தன் எழில்நலம் தனக்கும் பயன்படாமல், தன் தலைமகனுக்கும்
உதவாமல் கொள்ளே கழிவதாகத் தலைவியொருத்தி நொந்ததைத் தான்.³⁴
தலைமகன் பிரிந்தமையாலேயே அவளுக்குப் பசலை வந்துற்றது. சோர்விடத்துத்

துணையாக வேண்டியவன் தனிம நிலையில் வருந்தும்படிச் செய்தான் எனக் கழற்சாமல் 'என்னைக்கும் ஆகாமல்' எனப் பகன்றவுள்ளம், விழுமிய ஒன்றாம். பெண்மை இயல்புக்கத்தினால், பரத்தமை கொண்டானோ என உரிமையால் கடிந்துரைத்தாலும் அவளை இச்சமுதாயம் பழித்துரைக்காது. மனம் வளர்ச்சியுற்ற நிலையில் அவனைச் சினவாமல் 'என்னை' யெனக் குறிப்பிட்டுப் பாடிய வெள்ளிவீதியாரிடம் இத்-
தொன்மையுரு இயல்பாகப் படிந்தது எனலாம்.

தலைமகனைத் தந்தைக்கு ஒப்பாகக் கூறிப் பாடிய வருமலையாரித்தியார் பாடலிலும் இஃது அமைந்துள்ளது. ³⁵

ஆண்மை-பெண்மை-இரண்டும்-ஒத்த-தொன்மையுரு ³⁶ (Anima-Animus Archetype)

ஆண்மை-பெண்மை ஆகிய இரண்டினையும் நடுநிலையாகக் கருதிப்பாடும் இயல்பினையே மூங், இருபால் ஒத்த தொன்மையுரு என்றார். பிற்காலச் சமய அறிஞர்கள் இதனை 'அரித்த நாரீச்சுர நிலை' யென்பர். சமயக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் உளவியல் போக்கிலேயே சங்கத்துச் சான்றோர் இவ்வரிய தொன்மை-யுருவினைக் கோட்டிட்டுக் காட்டியுள்ளனர். ஒளவையார், "இரு பேரான்மை செய்த பசல்" ³⁷ என ஆண்மைக்குப் பெண்மை ஒத்ததேயன்றித் தாழ்ந்தது அன்று என்று கூறி இரண்டினையும் ஒன்றாகக் கூறினார். இச்சொல்லாட்சி கொண்டு ஆளுமை (Personality) இருபாலார்க்கும் உரிய பொதுச்சொல் எனவும் அறியமுடிகின்றது.

"அவர் நமக்கு அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ" ³⁸ என ஒரு தலைவி தலைமகன் தனக்குக் கணவன், அன்னை, தந்தை ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் காத்தலால் அவன் பெருமைக்குரியன் என்றாள். காமம் எனும் இயல்புக்கநிலை, காதல் எனும் விடுப்புக்க நிலை ஆகியவற்றைக் கடந்து, அன்னை, தந்தை முறையில் அழைக்கின்ற அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளாள் தலைவன் என அளவூர் நன்முல்லையார் பாடியமையால் இத்தொன்மையுரு அவரிடத்துப் படிந்தது எனக் கூறலாம்.

நிலத்தாய்த் தொன்மையுரு ³⁹ (No-then archetype)

உயிரினங்களைச் சுமக்கும் நிலத்தினைத் தாயாகக் கருதிப்போற்றும் இயல்பினைப் பெற்ற அன்னையிடமிருந்துதான், ஒரு தனியவன் அறிந்து கொள்கிறான். நிலத்தின் மீதுள்ள ஈடுபாட்டை விளக்குகின்ற பாங்கில் இத்தொன்மையுருப் பதிவினை அறியலாம் என்றார் யுங். பெருந்தேன் இழைக்கும் நாடனொரு தனக்குள்ள காதல், 'நிலத்திலும் பெரிது' என்று ஒருத்தி கூறினாள். ⁴⁰ 'உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்குங் காலை' ⁴¹ என்ற நூற்பாவில், தொல்காப்பியனார், உவமை உயர்ந்து வருதல் வேண்டும் என்றார். நாடன் மீதுள்ள நட்பினை எடுத்துரைக்க நிலத்தின் பெருமையை எடுத்துரைத்தமையால் புலவருக்கு இந்நிலத்தின் மீதுள்ள ஈடுபாடு புலப்படும். உளப்பகுப்பாழ்வாளர் யுங்கின் கருதுகோளிப்படித் தேவகுலத்தாரிடம் நிலத்தாய்த் தொன்மையுரு நனவிலியுள்ளத்தில் பதிந்தது எனலாம். 'நனந்தலை யுகமும் தஞ்சும்' ⁴² என்றரைத்த பதுமனாரும் இப்பிரிவைச் சார்ந்தவரே.

விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய உலகம் ⁴³

கடல் சூழ் மண்டிலம் ⁴⁴

போன்ற மேளிகோள்களில் இத்தொன்மையுரு படிந்ததாகக் கொள்ளலாம்.

தானெனும் தொன்மையுரு ⁴⁵ (The archetype of the self)

உளவியல் நிலையில் ஒவ்வொரு தனியவனிடமும் தான் எனும் உணர்வு எவரும் கற்பிக்காமலேயே இயற்கையாகப் பொதிந்துள்ளது. இஃது மிகவும் வேண்டற்பாலது. தனியவன் தன்னை இழப்பது, கொடுமையான செயல் என்பது அறிஞர் யுங்கின் கருத்து. இவ்வுணர்வு ஆன், பெண் இருபாலாரிடையேயும் காணப்படும் இயல்பாகும். குழந்தை பிறந்தவுடனேயே அதனிடத்தே இஃது மிக இயல்பாகக் காணப்படுவதிலிருந்தே 'தான்' எனும் தொன்மையுரு, நனவிலி நிலையில் வழிவழியாகப் படிந்து வருகிறது என எளிதாகவுரைக்கலாம் என்பது அவ்வறிஞரின் கருத்து.

என்னுளம் கவர்ந்த களிவன், என்னிடம் காதல் மொழி பேசிய ஞான்று
கரிகூறுப் வகையில் அவிவிடத்து யாரும் இல்லை; அதகுறித்து யான் வருந்தவில்லை;
தலைமைத் தன்மை வாழ்ந்த அவன் பொய்யுரைப்பானேயாகில், அப்பொய்யே
அவன் மனநலம் குன்றிச் செய்யும்; யான் செயற்பாலது ஒன்றுமில்லையெனத் தன்மை-
பிக்கையுணர்வு மிகத் தலைவி கூறுவதாகப் பாடினார் கபிலர்.⁴⁶ தானெனும் உணர்வு
வலிமையாக இருந்தாலன்றி இத்தகைய வெளிப்பாடுகள் உள்ளத்தில் அரும்பு வாழிப்-
பில்லை. இளமைப் பருவத்தளாயிருந்தும் தானெனும் ஆற்றல் மிக்கவளாக அவள்
தோற்றம் அளிக்கிறாள். எனவே இவள் கூற்றில் தானெனும் தொன்மையுரு மனத்தில்
படிந்ததாகக் கருதலாம்.

தலைமகனை நெடுங்காலம் காண இயலாமல், மனச்சோர்வுற்றாள்
தலைவியொருத்தி. தன்னைத் தேற்றுவார், தலைவனைத் தவிரப் பிறிது எவரும்
இல்லையென்ற முடிவிற்கு வந்தனள். அவனை அடைய இயலாமற் தனித்துப் புலம்பும்
நிலை வந்துவிடுமோ எனக் கலக்கம் எய்தினள். 'எனக்கு யானே தனிப்பம்
விளைவித்துக் கொள்வேனோ; என் ஆற்றாமை மிகுதியால் ஏனையோரைத் தாக்கு-
வேனோ; பிறர் அச்சம் கொள்ளும் வகையில், 'ஆஅ ஒல்லெனக் கூவுவேனோ'
என்று அவர் அரற்றுகின்றாள்.⁴⁷ தன் மனத்தினை, இயல்பு நிலைக்குக் கொணர்,
அவள் ஒவ்வொரு வெளிப்பாட்டிலும் தான் எனும் சிந்தனை சிதையாதவாறு கூறியமை
நோக்குதற்குரியது. 'முட்டுவேன் கொல்; தாக்குவேன் கொல்; ஆஎ ஒல்லெனக்
கூவுவேன் கொல்' என அவள் பகன்ற பாங்கிலிருந்து இச்செய்தி புலனாம். இக்-
காரணங்களால் இப்பாடலைப் பாடிய ஒளவையாரின் உள்ளத்தில் 'தான்' எனும்
தொன்மைப் படிவம் படிந்தது எனலாம். இப்பெருமாட்டியின் பாடலை மேலும்
ஆராய்ச்சிப்போழ்து இவர் சில காலம் மனச்சிதைவு (Paranoia) எனும்
உளநோயால் வருந்தற்குரிய சூழலுக்குந்தப்பட்டாரோ என ஐயுற வேண்டியுள்ளது.
'யானோ தேறேன்; அவர் பொய் வழங்கலரே'⁴⁸ 'சான்றோர் அல்லர்

யாம்மர்இ யோரே⁴⁹ என்ற சான்றோர் மொழிகளிலும் அஃவுரு படிந்-
துள்ளது .

⁵⁰
கலைத்தொன்மையுரு (The Archetype of Rhythms)

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனிடமும் காண்கின்ற காட்சியைக் கண்டு
மகிழும் இயல்பும், கேட்கின்ற ஒலியிலுள்ள ஒழுங்கினை நுகரும் இயல்பும், எவரும் கற்றதத்-
தராமலேயே அமைந்துள்ளன என்சிறார் மும். இத்தகையதொரு மனநிலையை அவன்
உடனடியாகப் பெற்றிருக்கவியலாது⁵⁰ என்றார். பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள்
வழிவழியாக உயிரோடு கலந்து ஒன்றி வளர்ந்தமையால் தான் அவற்றையெல்லாம்
கவிதை வடிவில் எடுத்தாரைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பது அவரது
கருதுகோள்.

சங்கத்துச் சான்றோர்கள் இயற்கைக் காட்சிகளில் தங்களை மறந்து
ஈடுபட்டதோடு நிலலாமல் வாழ்வியல் உண்மைகளை எடுத்தாரைக்கவும் அவற்றைக்
கருவியாகக் கொண்டனர் எனவும் டாக்டர் மு. வரதராசன் உரைக்கின்றார்.⁵¹
பரத்தமை மேற்கொண்டொருசிய மகளிர் கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாகத்
திகழ்ந்தனர் என்றார் டாக்டர் வெ. தெ. மாணிக்கம்.⁵²

மலைச்சாரல்களில் மிகுதியாகப் பழுத்துத் தொங்கும் பலாப்பழத்தினைச்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழம் என்றார் கபிலர்.⁵³ அரும்பு, அற மலர்ந்த கருங்-
கால் வேங்கை, பூக்கொய் மகளிரைப் போன்று தோன்றியது கொல்லன்
அழிசிக்கு.⁵⁴ உயர்ந்த மலையுச்சியிலே மகவினைச் சுமந்த மந்தி அமர்ந்த
காட்சியைச்⁵⁵ சுவைத்திருக்கிறார் ஔவையார். ஞாயிறு மேலைத்திசையில்
மறையும் காட்சி, அன்றாடம் நிகழ்ச்சி என்றாகும். அதனை உற்றுநோக்கிச்
சுவைத்ததோடமையாமல் பறவைகளின் வாழ்க்கையில் ஒற்றுமை நயம் மிளிர்ந்த
திறத்தினையும் எடுத்தாரைக்கிறார் தாமோதரனார்.⁵⁶ புன்மையான புலத்திலும்

பசுமையான சிறிய இலைகளைக் கொண்டு சூழலுக்கேற்ப வாழ்கிறது என்று அது கற்பிக்கும் உண்மையை நமக்கெடுத்தியம்புகிறார் அள்ளுர் நன்முல்லையார்.⁵⁷

குற்றத்தினையே குணமாகக் கொண்டு வாழும் ஆறலைக் களிவர், பகழியைத் தம் உசிர்நுதியில் வைத்துச் செப்பம் செய்வர். அவர்கள் அவ்வாறு புரட்டும்போன்று ஏற்படும் ஒலியினை எவராலும் எளிதில் கேட்கவியலாது. அதனைத் தன் செவிப்புலத்தால் கேட்டு நுகர்ந்த பாலை பாடிய பெருங்கருங்கோ, அதனைப் பல்லியொன்று தன் துணையை அழைக்கும் ஒலிக்கு ஒப்புமை கூறிக் கொடுமையான உள்ளத்தவரையும் கலைத்திறத்தால் மென்மையானவர்களாக உயர்த்தலாம் என்று கருத்துரைக்கின்றார்.⁵⁸

மலையிலிருந்து வீழும் அருவி, காண்போருக்கு மசிழ்வினை விளைத்தலோடு, அதன் ஒலியும் இனிதாய் இருந்ததாக மதுரை வேளாதத்தன் கூறுகிறார். மலையின் மீது பேரிரைச்சலுடன் வீழும் மழை, வாயிலான் தேவனுக்கு இன்னிசையாகத் தோன்றியது. மழை விளையாடும் குன்று என்றே அக்குன்றினைச் சிறப்பிக்கின்றார்.⁵⁹ பாம்பு அஞ்சும்படியாக இடித்த மழை, மலையின் மீது பெய்த காட்சி தன்னுள்ளத்தினை விட்டு அகலவில்லையென்கிறார் ஓளவையார்.⁶⁰ யூழ் அவர்கள் விளக்கிய கலைத்தொன்மையுடைய இப்புலவர்களின் பனுவல்களின்வழி மேலும் சிறப்புறுவதை அறியலாம்.

முழுமைத் தொன்மையுரு⁶¹ (The archetype of wholeness)

ஒன்று அல்லது இரண்டு காட்சிகள் அல்லது நிகழ்ச்சிகளை நோக்கிக் கலைதர்ப்பம் விளக்கக் கருத்துரைக்கும் நிலையிலும், முழுமைக் கண்ணோட்டத்தில் உரைக்கும் பெற்றி விழுமியதாகும் என்றரைக்கின்றார் யூழ். ஒவ்வொரு தொன்மையுருவின் வளர்நிலையாக மற்றொன்றினைக் கொள்வதனைவிட ஒவ்வொன்றும் சமுதாயத் தேவைக்கேற்ப மனிதனின் நனவியுள்ளத்தில் படியும் என்றும் அவர் கூறினார்.

காந்தள் மலர், வாய் அவிழ்தற்கு முன்பாகவே வண்டுகள் வந்துற்றாலும் அவற்றைத் துரத்திவிட்டாமல் இடம் கொடுத்த விருந்தையுள் தன்மை வாய்ந்தது. அம்மலர் இயல்புக்கத்தால் செய்யும் இச்செயலுக்குப் பண்பாட்டு முழுமை கொண்ட, மக்களின் விருந்தோம்பல் இயல்பினை உவமை காட்டினார் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை.⁶² சான்றோர்க்கண்ட கடனறி மாக்களைப் போன்று, குருதிப்பு, இன்குமம் காட்டியது என்று, புலவர் பண்பாட்டின் முழுமை வாய்ந்த விருந்தோம்பலின் சிறப்பினையுரைத்த-மையால் இவரிடத்து முழுமைத் தொன்மையுட படிந்தது எனலாம்.

மாசு முழுமையும் நீங்கும் வண்ணம் கழுவப்பெற்ற யானையைப் போன்று மழையால் உழந்த துகல், காட்சியளிக்கிறது எனக் கபிலர் பாடிய பாடலிலும்⁶³ முழுமைத் தொன்மையுட அமைந்தது.

முதற்பொருளுக்கு முதற்பொருளேயுவமம் செய்தல் வேண்டும்⁶⁴ எனத் தொல்காப்பியர் வகுத்த இலக்கணம் பொருந்தும் வகையில், காணப்பெறும் குறுந்தொகைப் பாடல்களில் இத்தொன்மையுட படிந்தமையைப் படிப்போர் உய்த்துணரலாம்.

"மாரி யானையின் வந்துநின் றானே"⁶⁵ என நக்கீரர் மழைக்காலத்து யானையைத் தலைமகனுக்குயுவமையாக்கினார். உயர்தினை முழைப் போன்று துயர் பொறாமல் தலைவி தவித்ததாகக் கவன் மைந்தன் உரைக்கிறார்.⁶⁶

தம்மில் தமதுண் டன்ன சினைதொறும்
தீம்பழம் தூ ங்கும் பலவு⁶⁷

எனும் வெண்புதனார் பாடலில் 'தம்மில் தமதுண்டல்' எனும் பண்பாட்டுப் பெரும்தம் தீம்பழம் தூ ங்கும் பலவிற்குவமையாகக் கூறப்பட்டமை நோக்கலாம்.

யுங்கின் நோக்கில் குறுந்தொகையில் காணலாகும் பிற தொன்மையுடுக்கள்

கற்புத் தொன்மையுடு

ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற நினைப்பு, உடல் நலம் மற்றும் உள்ள நலம் கருதி, ஆண், பெண் ஆகிய இருபாலராலும் ஒப்புக் கொள்ளப் பெற்ற நிலையே

கற்பாகும். ⁶⁸ தொல்காப்பியர் வகுத்துரைத்த கற்பினை தொன்மையுருவாகக் கருதலாம். கற்பின் படிமமாகச் சான்றோர்கள் முல்லையையே குறித்தனர். 'முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியற் குறுமகள்' ⁶⁹ என்று நற்றிணையில் இடைக்காடனார் உரைத்த மாற்றம் நினைத்தற்குரியது. ஒளியையுடைய முல்லை மலர்கள் மணம் வீசுதற்சிதமாசிய கூந்தலையுடைய தலைவி' என/உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடற்கண் தலைமகள், அவள் கற்புத்திறத்தினைப் போற்றும் வகையில் பாடினார் பரணர். ⁷⁰ 'மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்' எனப் பாலை பாடிய பெருங்குங்கோவின் வெளிப்பாடும் கருதுதற்குரியது. பரத்தையர் வீட்டிலிருந்து தலைமகள் வந்துற்றாலும், 'இன்முகம் குறையாமல் கடவுட் தன்மையுடைய கற்பினால், அவனைத் தலைமகள் வறவேற்பள்' எனக் கிடங்கில் குலபதி நக்கண்ணன் உரைக்கின்றார். ⁷¹ கடவுளைத் தலைமைத் தன்மையுருவினுள் அடக்கி முன்னர் விளக்கம் நல்கப்பட்டது. எனவே கற்பினால் தலைமைத் தன்மையுருவாகக் கருதப்பெறும் பெண்மையும் அறிவுருவாக மதிக்கப் பெறுதல் சாலப் பொருத்தம் உடைத்தே.

"நீயெமக் கின்னா தனபல செய்யினும்
நின்னின் றமைதல் வல்லா மாறோ" ⁷²

என உறையூர்ச் சல்லியன் குமரன் உரைத்த செய்தியும், கற்புத் தொன்மையுருவினை அமைத்தற்குறுதுணை புரியும்.

நம்பிக்கையோடு வருந்தும் வருத்தத்தின் தொன்மையுரு

புன்னை, காதலர், ஒருவர் மற்றவரைக் காணாமல், ஆயின் கண்டு மசிழ்வோம் எனும் நம்பிக்கையோடு வருந்தும் வருத்தத்தின் தொன்மையுருவாகக் குறுந்தொகையில் சுட்டப்பெற்றது. தன் இரையாசிய மீனைக் காணாமல் புன்னை மரத்தின் மீது குருகு அமர்ந்தாள். அதன் வருத்தம் நீடிக்கவில்லை. விரைவில் மீனொன்றினைக் கவ்வி மசிழ்ந்தது. அதுபோலத் தன் தலைவன் சில காலம் பிரிந்தமையால் தான் துன்புற்றாலும், அவன் மீண்டு வருவன் எனும் உறுதிப்பாடு

தன்னிடத்தேயுள்ளதாகத் தலைவியொருத்தியுரைக்கின்றாள்.⁷³ பல்வேறு இடங்கள் பறந்து செல்லும் வந்தோர்கள், பருவத்தேனை உரிய காலத்தில் உண்டு, புன்னை மரக்கிளைகளில் மலர்ந்த மலர்களின் மீது தொகுவதைப் பேல்லத் தலைமகள் பொருளிட்டிய பின்னர், விரைவில் வருவான் என்றாள் மற்றொரு தலைவி.⁷⁴

தான் கரையின் கண் இருத்தலால், கடலைகள் மோதுகின்றனவென்பதனைப் புன்னை இயல்புக்கத்தால் அறியும். தன் உறுதியான ஷோர்களால், அது அலமரல் உறாமல் தன்னிடத்து வரும் வண்டுகளை வரவேற்று இன்புறுத்தவதில் மகிழ்ச்சியுறுகிறது. தன் துயரினை மறைத்துத் தொண்டு செய்யும் புன்னையைப் போன்றிருந்தாள் தலைவி என, உலோச்சனார் நவீன்றுள்ளார். தன்னைக் கடலைகள் வீழ்த்த முடியாவென்று, புன்னை அவை தரும் தொல்லையைப் பொறுத்திருந்தலைப் போன்று தலைமகளும் அம்பற் பெண்டிரின் தன்பத்தினைப் பொறுத்தாள் என்று பயில்வோர் பொருள் விளக்கம் கொள்ளும் வகையில் பாடலையமைத்தார் புலவர். இன்னும் பெரும்பாக்கன்,⁷⁵ வெண்மணிப்பூதி,⁷⁶ தம்பிசேர் கீரன்⁷⁷ ஆகிய புலவர்களும் புன்னை விழுமம் குறித்தப் பேசினர்.

இன்னும் குறிஞ்சி,⁷⁸ ஒருமித்த உள்ளங்களின் தொன்மையுருவாகவும், அமுதம்⁷⁹ நீரு வாழ்தல் விழுவின் உருவாகவும் கொள்ளலாம்.

தனித்த புலவர்களின் பாடல்கள் - ஒர் உளப்பகுப்பாய்வு

கபிலரைத் தவிர்த்த மிகுதியான பாடல்கள் இயற்றிய பரணர், ஒளவையார், அம்முவனார், பாலை பாடிய பெருங்குங்கோ^{ஆதித்யர்} பாடல்கள், யுதி அவர்களின் கருதுகோள்வழி உளப்பகுப்பாய்வு செய்யப் பெறும்.

பரணர்

'எவ்வி இழந்த வறுமை நிலை',⁸⁰ 'இல்லோன் இன்பம் காழறுதல்',⁸¹

'பெண் கொலை புரிந்த நன்னன் நிரையம் புகுந்தமை',⁸² இருக்கை முடவன்

நெடுவரைப் பெருந்தேனுக்கு ஏங்கியமை, ⁸³ எழுகுளிறு மிதித்த ஒரு பழம் ⁸⁴ ஆசியன குறித்தப் பரணர் பேசுவதால், இவர் ஆங்கிலப் புதின ஆசிரியர் தாமஸ் உறார்டியைப் போன்று, மிகுதுயர் விளக்கத்தில் நாட்டம் உள்ளவர் என்பது புலனாகிறது. பெண்கொலை புரிந்த நன்னின் செயல்தான் சங்கவிலக்கியத்திலேயே கொடிய செயல் என்று ம.பொ. சிவஞானம் இந்திரா காந்தியின் மறைவு குறித்து வானொலியில் உரை நிகழ்த்தியபோன்று கூறினார். ⁸⁵ பெருத்த குயர்ச் சூழல்களில் சிக்கித் தவித்து, ஆழ்மனத்தில் புதையுண்ட உணர்விற்கு இலக்கிய வடிவம் தந்து தன்-
 ஐள்ளத்தினைச் சமநிலைப்படுத்த முயன்றார் இவர் எனக் கருதலாம்.

பிறரை எளிதில் நம்பும் இயல்பினர் என்பது,

"தறுகல் அயலது மாணை மாக்கொடி
 தஞ்சு களிறுவரும் குன்ற நாடன்" ⁸⁶

என்ற இயற்கைக் காட்சி விளக்கத்தால் அறியலாம்.

ஏனையோரிடத்துள்ள தனித்தன்மைகளை மனமுவந்து பாராட்டும் இயல்பினர் என்பதனைக் கோசர் பற்றிய இவர்தம் குறிப்புக் கொண்டு அறியலாம். ⁸⁷ உண்மை வெல்வதற்காகச் சிறிது வனிகட் சூழ்ச்சியுடைமை பழியாகாது எனப் புகன்ற திறத்திலிருந்து இவருடைய துணிவு புலப்படும். அமெரிக்க நாட்டிற்குர் ஜான் த்யூவி (John Dewey)யின் நடைமுறைச் சித்தாந்தத்தின் சாயல் (traces of pragmatism) ⁸⁸ இவரிடம் படிந்தது.

மறுமை, ⁸⁹ நிரயம் ஆசியனவற்றின்மீது இவருக்கு நம்பிக்கை உண்டெனத் தெரிவதால் இவர் உளவியல் வகையால் விளக்கம் கூறவியலாத பொருள்களின் மீது ஈடுபாடு கொண்டவர் எனத் தெரிசிறது.

முதுமை குறித்த அச்சம் இவர் உள்ளத்தில் ஆழப் பதிந்துள்ளது. கீழைக் கடலின் கரையிலுள்ள, முதுமையால் சிறகுகள் நீங்கப் பெற்ற நாரை, மேலைக் கடற்கரையில் அமைந்த பொறையனுக்குரிய தொண்டிப் பட்டினத்தில்

தாளும் அயிரை மீனைப் பெறுதற்காகத் தலையை மேலே எடுத்தது என்று கூறுகிறார் புலவர்.⁹⁰ சிறகுகளை இழந்த நிலையில், தான் வாழும் கரைக்கடுகிலுள்ள மீனையே பிடிக்க இயலாமற் போகும் போழ்து, நினைத்துப் பார்க்கவியலாத தொலைவிலுள்ள அயிரை மீனுக்கு அவாவுறுதல் நடைமுறைக்கொவ்வாத செயல் என்று கருத்துரைக்கின்றார். 'பறைதபு நாரை' என்ற தொடரில்தான் முதுமையச்சம் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இந்நாரையைப் போன்று தலைமகன், நெடுந்தொலைவிலுள்ள தலைவியை நினைந்து வருந்தினான் என்றார். இங்ஙனம் சூன்புறுதற்குக் காரணம் ஐமேயென்றும் உரைப்பதால், இவர் நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டாளர் (Sentimentalist) என முடிபு கொள்ளலாம்.

உப்பு வண்டி மழையில் கரைதல்,⁹¹ கொல்லதல்,⁹² நலம் தொலைதல்,⁹³ பெண்கொலை புரிதல் பற்றிப் பேசுதலால் சாக்கரட்டினைப் பற்றியதோர் அச்சம் இவரிடம் குடி கொண்டிருந்தது.

ஏந்துகோட்டு யானைச் சேந்தன் தந்தை,⁹⁴ இன்குருங்கின்னின் அகுதை தந்தை⁹⁵ என மன்னர்களின் தந்தையரைப் பற்றிச் சிறப்பித்துரைப்பதால் மரபுவழிக் கோட்பாட்டில் (Traditionalist) விருப்பம் உள்ளவர் என்பது கண்கூடு.

எவ்வி, திண்டேர்ப் பொறையன், கைவளி ஒரி, அழிசி, அகுதை, விச்சியர் பெருமகன் ஆசியோர் குறித்த வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பெரும்பான்மையும் உவமைகளாகவே சுட்டிச் செல்வதால் பல்வேறுபட்ட தனியவர்களைத் தழுவிச் செல்லும் இயல்பினர் இவர் என்பது தெளிவு.

அம்பல் கூறும் பெண்டிரை இவர், கொடியோர்;⁹⁶ ஏதில் மாக்கள்;⁹⁷ அலர் னா ற்றுவோர்,⁹⁸ பகைமுக னர்⁹⁹ எனக் கடுமையாகச் சாடுவதால் பொறுப்பேற்ற பொதுமக்களின் பொருளற்ற புன்மொழிகளை (scandals) ஏற்றுக் கொள்ளவியலாத மன நிலையுள்ளவர் என்று கருதலாம். பொதுவாகத் தந்தையைச் சிறப்பித்தும் தாயைக் குறைத்தும் உரைக்கின்றனமையால் இவர் எடிப்பஸ் சிக்கிலிருந்து (பிறழ்நிலை உளவியல் கட்டுரையில் விளக்கப் பெற்றது) விடுபட்டு வாழ்வினைத் தழுகண்மையுடையதாக ஆக்க முயல்கிறார் எனத் தெரிகிறது.

ஒளவையார்

முதுமையைக் கண்டு இவர் அஞ்சவில்லை. 'மனவுக் கோப்பன் நன்னெடுங் கூந்தல், அகவன் மகள்' ¹⁰⁰ என வயது முதிர்ந்த கட்டுவிச்சியைத் தலைவி விளிப்பதாகப் பாடியதிலிருந்து இஃது அறியப் பெறும்.

'இருபேராண்மை' எனும் தொடர்வழி, ஆணும் பெண்ணும் ஒத்த உரிமையுடையவர் என்றும் சமுதாயத்திற்கு இருவர் பணியும் இன்றியமையாதன என்றும் கருத்துரைக்கின்றார்.

முட்டுவேன்கொல்; தாக்குவேன் கொல்; ஆஅ ஒல்லெனக் கூவுவேன் கொல் என, உணவுவு ஒவ்வாத செயல்களை அருக்கிக் கூறுதலால் இவர் சில காலம் உணர்வு விண்ட நோயினால் (Schizophrenia) அவதியுற்றிருக்க வேண்டும் எனத் தெரிகிறது.

'உயர்கோட்டு மகவுடை மந்தி' ¹⁰¹ பற்றிக் குறிப்பிடுதலால் தாய்மை இயல்புக்கத்திற்கு இவர் ஏங்கியவர் எனத் தெரிகிறது. உயர்கோட்டு என்ற அடையே இவ்வாறு கருத வாய்ப்பளிக்கின்றது.

உளவியல் அறிஞர் :-பிராய்டு, காமத்தை ஒரு முள்ளாகக் கருதினார். அதனை வெலை முடியாமற் போவதால்தான் மனிதன் வாழ்நாள் முழுமையும் வெற்றி பெற இயலாமற் போகிறான் என்றார். ஆயின் யுங் அவர்கள் காமத்தினை மனிதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வர இயலும் என்றும் அதற்கு அறிவு பெரிதும் துணை நிற்கும் என்றும் கூறினார். ¹⁰² ஒளவையாரும் அவ்வியல்புக்கத்தோடு போராடி அதனை வென்றதாகப் பின்வரும் பாடற்பகுதியில் உரைக்கிறார்.

" நீடிய மராஅத்த கோடுதோய் மலிர்நிறை
இறைத்துணைச் சென்றற் றாஅங்கு
அனைப்பெடுங் காமம் "

என்று இயல்கிறது அப்பகுதி.

உயரிய மரத்தின் சிளையைத் தொட்டுச் செல்லும் வெள்ளம், பிறகு கையால் இறைத்து உண்ணும் அளவிற்குக் குறைந்து, பின்னர் முழுமையாக அற்றதைப்

போலக் காமமும் தொடக்கத்தில் ஆனையோ பெண்ணையோ மிகுதியாக வருத்தினாலும் அறிவுத் திறத்தால் அதனைக் கட்டுப்படுத்தலாம் என்றார் புலவர்.

பகை தனையும் நட்பாக்கும் தனித்தன்மை இவரிடத்திருந்தது. பாம்புபட இடித்துக் காலொடு வந்த கமஞ்சூல் மாமழையினை நோக்கி, "இமயத்தையே துளக்கும் ஆற்றல் உள்ளவன் நீ! மகளிர்தம் துணைவர் இல்லாத இப்போழ்து அலைத்தல் முறையோ?" என்றுரைக்கின்றாள் அவர் படைத்தலைவி.¹⁰³ துணையிலர், அனியர், பெண்டிர், இஃது எவனே எனக் கேட்போருக்குப் பரிவு வருகின்ற வகையில் சொற்களை அமைத்த பாங்கு நோக்கற்குரியது.

பிற பெண்டிரை நாடிச் செல்லும் தன்மை ஆடவர்களிடம் இருந்த- லாலேயே, பிறப்பால் இழிந்த பரத்தையர் கூட்டம் சமுதாயத்தில் முளைப்பதாகவும், அவர்களும் தம் தலைவியரிடத்து மட்டும் இன்பம் நுகர்தல் என்ற உளக்கட்டுப் பாட்டினை வளர்த்தால் அக்கூட்டம் அழியும் எனப் படிப்போர் பொருள் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் இரண்டு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். ஒன்று, தலைமகளை நோக்கிப் பரத்தையுரைப்பதாகவும்¹⁰⁴ மற்றொன்று இற்பரத்தை மற்றொரு பரத்தைக்குரைப்பதாகவும்¹⁰⁵ அமைத்தார். ஒழுத்தற்குரியவன் ஆண்மகனே என்ற கருத்து இழையோடுவதை இரு பாடல்களாலும் அறியலாம்.

அம்முவுனார்

மனைவியெலும் உரிமையை அளித்தால் மட்டும் ஒரு பெண் மனதிறைவு கொள்ளாள். அவளை உள்ளன்போடு நடத்தவும் வேண்டும் எனக் கூறி அதுவே உண்மையான ஆண்மை எனவும் இவர் உரைத்தார்.¹⁰⁶ ஒரு பிறப்பில் மட்டுமன்றி அனைத்துப் பிறப்புகளிலும் ஒரே ஆடவனைக் கொழுநனாகக் கொண்டு கற்புநெறி தவறாமல் ஒருக வேண்டும் எனவும் கற்பிற்குக் கொள்கை விளக்கம் தந்துள்ளார்.

தனி மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயரினை ஏனையோரிடம் கூறினால், தொடக்கத்தில் பரிவு காட்டுவது போல் பேசிப் பின்னர் மறைவாகப் பழி தூற்றுவர். எனவே யாவரும் தஞ்சம் இராப் போழ்தில் கடலோடு உரையாடுவதுபோல் அகக்

காட்சி முறையில் (Introspection) துன்பத்தை வெளிப்படுத்தினால் மனச் சுகம் குறையும் என்பது¹⁰⁷ இவர்தம் பட்டறிவு போலும். தன்னைத் தானே ஆய்வு செய்து தன்னை உளவியல் நிலையில் சமநிலைப்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்றவராகத் திகழ்ந்தார்.

ஒரு தனியவன், சமுதாயத்தில் மேற்கொள்ளும் பல்வேறு பொறுப்புகளை (role play)¹⁰⁸ நன்குணர்ந்தவர் அம்முவனார். துறைவன், களவன், கடவன், புனைவர் எனப் பல்வேறு நிலைகளில் அவன் செயல்படுவதாகக் குறிக்கின்றார். தனியவன் தன் சமூகக் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தால்தான் வெற்றியடைய முடியும் என்ற சல்லிவனின் கூற்று, நினைத்தற்குரியது.¹⁰⁹

வறியவர்களைக் காட்டிலும் அவர்களிடத்து அன்பு காட்டாத செல்வன் சமுதாயத்தில் குறைவாகவே மதிக்கப்படுவார். அப்பழிச்சொல் தன்னையடைதல் கூடாதெனத் தலைவன் பெறுதற்கரிய தலைவியை விட்டுப் பிரிந்தான். பிரிந்த அவனுடைய செயலிலும் அவன் நிலத்துள்ள வாழையை வெள்ளப்பெருக்கு அடித்துக் கொண்டு வந்து அவனைத் துன்புறச் செய்தமையால் அதன் செயலே கொடுமையானது¹¹⁰ எனக் கூறினார் புலவர். இப்பாடல்வழி இவரிடத்து தொடர்பு முறைச் சிந்தனை (Associative Thinking) இருந்தது எனலாம். இதனையே தார்ன்டைக் போன்றவர்கள் தொடர்பு முறைக் கல்வி என்பர். வெள்ளத்தால் அடித்து வரப்பட்ட வாழை பல திக்குகளிலும் சுற்றிச் சுழன்று சிதைந்ததைப் போல் அம்முவனாரின் தனிம வாழ்க்கையிலும் அவர் மனத்தினை விட்டகலா எவ்வ நிகழ்வு ஒன்று அவரை வாட்டமுறச் செய்திருத்தல் வேண்டும்.

களவு வாழ்க்கை அம்முவனாருக்குடன்பாடாயினும், பெற்றோர் உடன்பாட்டுடன் நாடறி நன்மனம் செய்தல் விழுமியது என்றும் கருத்துடையவர் என்பது

உருமிசைப் புனரி உடைதரும் துறைவற்கு
உரிமை செப்பினர் நமரே¹¹¹

என்ற பாடற்பகுதியால் அறியலாம்.

பெண், எஞ்ஞான்றும் ஆடவனின் பாதுகாவலில் வாழ்பவளே அவனால் அவள் கைவிடப்பட்டால், இச்சமுதாயம் அவளுக்குக் கற்புப் பாதுகாவல் அளிக்காது என்று உறுதியாகக் கூறினார். ¹¹²

பாலை பாடிய பெருங்குங்கோ

கூர்த்த செவிப் புலன் கொண்டவர் இவர் என்பதனை, ஆறலை களிவர் உசிர் துதியில் பகழியைப் புரட்டும் ஓசையினைத் தொலைவிலிருந்து கேட்டதாகப் பாடியமையிலிருந்து அறியலாம். கூடுதல் புலன் அறிவு (Extra sensory perception) கொண்டவர் இவர் என்பது புலப்படும்.

மனிதன் காணுமின்றி ஒவ்வொரு காட்சியும் அவனுக்குக் கல்வி புகட்டிக் கூடியது என்றார் இவர். பொருளீட்டுவதற்காகச் சென்ற வழியில், பிடியின் பசியைப் போக்கப் பெருங்கை வேழம், அன்பு குறையாமல் மிகுந்த விருப்பத்தோடு யாமரப் பட்டையை ஒடிக்கும் காட்சியைக் கண்டால் தலைவியின் மீது காதல் மேலும் கூடும் என்று பாடினார் புலவர். ¹¹³

உடலால் வருந்தும் துன்பத்திலும் உள்ளத்தால் அடையும் துன்பமே தாங்குதற்கரியது என்றார். ¹¹⁴ கணவனைப் பிரிந்து வாழ்வதால் உறும் தனிமைத் துன்பம் (loneliness) பெண்ணிற்குப் பசலையோடு பல்வேறு மன நோய்களையும் தந்து விடும் என்பதனை,

இனியவோ பெரும தமியோற்கு மனையே
எனத் தலைவி கூறுவதாகப் பாடினார்.

ஆண்மை மிக்க ஆடவர்க்குப் போர்மேற்செல்லும் பொருள் ஈட்டலும் இன்றியமையாத சமூகக் கடமைகளாம். மனையுறை மகளிரை மகிழ்ச்சியோடு நடத்தி அவர்களுடைய கற்பிற்குக் கேடு வாராமல் காத்தலும் அவர்தம் கடப்பாடு என்று கூறினார். ¹¹⁵ இக்கருத்தினைத் பாடல் ஒன்று கொண்டே இவர் செங்கோலோச்சம் வேந்தர் என்ற உண்மையைப் படிப்போர் எளிதில் அறியலாம். போர்மேற் சென்று வெற்றி பெறாமல் போயின் அத்தலைவனின் மனைவி கொண்டி மகளாகும் அவலநிலை தோன்றும் என்பதைத்தான், 'மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர்' என்றார்.

மாற்றுப் பாலாரிடத்துத் தோன்றும் காதலுணர்வினை, ஒரே பாலாரிடம் முகிழ்க்கும் நட்பு என்ற சொல்லால் குறிப்பதிலிருந்தே¹¹⁶ இவர், காமம் பண்பட்ட, காதலுணர்வினையே வற்புறுத்துகிறார் எனக் கொள்ளலாம்.

காமம், தலைமைத் தன்மை வாய்ந்த மக்களிடம் உள்ள நாணத்தை அழித்து நல்லறிவினையும் இழக்கச் செய்யும் எனவே, அதனை உளவியல் நிலையில் கட்டுப்படுத்துதல் இன்றியமையாதது என அறிவுரை பகர்கிறார்.¹¹⁷ இன்பமும் துன்பமும் உளத் தொடர்பைக் கொண்டே அமைவது என்பதனை 'ஏதிலாளர் சுடலை' யெனும் தொடரால் குறித்தார். பொருத்தமான புலன்காட்சியில்லையேல் தேர்ந்த கருத்து விளக்கம் இல்லை என்று உளவியலார் கூறும் செய்தி இவருடைய பாடலில் படிந்துள்ளமை போற்றத்தகுரியது.

முடிவுரை மேற்குறித்த நான்கு புலவர்களின் பாடல்களை யுங்கிள் பார்வையில், கலை நிலையில் உளப் பகுப்பாய்வு செய்த போன்று, அவர்கள் உளவியல் துன்பம் அளவு கடந்தமையால்தான் அரிய செய்திகளை நாம் அறிய முடிகின்றது என்ற உண்மை வெளிப்படுகிறது. சிப்பியில் விழுந்த நீர்த்துளி முத்தாவதைப் போன்று சான்றோரீதம் எவ்வம் சீரிய இலக்கியங்களைத் தந்தது.

அடிக்குறிப்பு விளக்கம்

- 1|. Samiksa, pp.83-86.
- 2|. International Review of Psycho analysis, pp.361-372.
- 3|. Revista Latinoamericama de Psicologie, pp.403-409.
- 4|. To what extent Psycho analysis is valuable for the interpretation of literature?: Confimia psichiátrica Vol.20 (2-3) pp.95-107.
- 5|. B.Kuppuswamy, Journal of Psychological Researches, pp.158-165.
- 6|. Journal of Analytical Psychology, pp.63-69.
- 7|. Psychological Abstract, p.306.
- 8|. Journal of Psycho history, pp.523-542.
9. (i) JamesColeman, Abnormal Psychology and modern life, p.55.
(ii) Collins Dictionary, p.73.
10. A.J. Allenby, Analytical Psychologic, pp.541-555.
11. செங்களம் படக்கொண்டு அவுணர்த் தேய்த்த
செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டி யானை
கழல்தொடி சேளம்... (குறந்.111:1-3.
12. குறந்.111:2.
13. ஈரம் பட்ட செவிவிப் பைம்புனத்து
ஒரேழ் உழவின் போலப்
பெருவிசல் புற்றன்றால் நோகோ யானே (குறந்.131:4-6.)
14. நல்விசை வேட்ட நயலுடை நெஞ்சின்
கடப்பாட்டான னுடைப்பொருள் போலத்
தஞ்சுதற் குரிய தன்மறின்
அம்கலழ் மேனிப் பாஅய பசப்பே (குறந்.143:4-7)
15. தொல்லு தாலத்துப் பொதியில். தோன்றிய
நாலா ர்த் கோசர் நன்மொழி போல
வாயா கின்றே தோழி (குறந்.15:2-4)

16. குறந்.11:6.
17. குறந்.34:5-7.
18. குறந்.80:5-7.
19. குறந்.128:2.
20. குறந்.210:1.
21. Journal of Allied States of Consciousness, pp.291-296.
22. கழனி மாஅத்தி விளைந்தகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதா உ முரன்
எழிமில் பெருமொழி கூறித் தம்மில்
கையும் காலும் தூ கீகத் தூ கீகும்
ஆடிப் பாவை போல
மேவன செய்யும் தன்புதல்வன் தாய்க்கே (குறந்.8:1-6).
23. இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்
நீயா சியரெழ் கணவனை
யானா சியர்நின் நெஞ்சநேர் பவனே (குறந்.49:3-5).
24. பிழையா வஞ்சினம் செய்த
களவனும் கடவனும் புனைவனும் தானே (குறந்.318:7-8).
25. பொழுது இடைதெரியின் பொய்யே காமம்
மாவென மடலொடு மறுகில் தோன்றித்
தெற்றெனத் தாற்றலும் பழியே
வாழ்தலும் பழியே பிரிவு தலை வரினே (குறந்.32:3-6).
26. தோள்தோய் காதலர்ப் பிரிக்கும்
வாளிபோல் வைகறை வந்தன்றால் எனவே (குறந்.157:3-4).
27. குறந்.223:6-7.
28. நற்.28:3.
29. குறந்.93:2-3.
30. எழுதரு மதியம் கடற்கண் டாஅங்கு
ஒழுகு வெளி ளருவி ஒங்குமலை நாடன்
ஞாயி றனையன் தோழி
நெருஞ்சி யனையவென் பெரும்பனைத் தோளின (குறந்.315:1-4).

31. R.R. Mehrotra: The little secret wordsworth's relationship with Dorothy: Samiksa, pp.62-79.
... A Jungian approach is adopted in which it is assumed that wordsworth projected the 'anima' into Dorothy and she projected her animus into him, thereby becoming each other's alter ego.
32. குறுந்.15, 23, 28, 29, 39, 43, 80, 91, 99, 102, 158, 183, 200, 364, 388.
33. உள்ளினென் அல்லனோ யானே உள்ளி
நினைத்தனென் அல்லனோ பெரிதே நினைந்து
மருண்டனென் அல்லனோ உலகத்துப் பண்பே (குறுந்.99:1-3).
34. எனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது
பசலை உணியார் வேண்டும்
திதலை யற்குல்என் மாமைக் கவினே (குறுந்.27:3-5).
35. ஆசாது எந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வேறுபுலன் நலநாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையினை கலிமுமென் னெஞ்சே (குறுந்.176:5-7).
36. C.G. Jung, The Collected Works, p.188.
37. குறுந்.43:3.
38. குறுந். 93:2-3.
39. Coleman: 55, "The archetype of the earth mother" may be elicited by a child's own mother".
40. குறுந்.3:1.
41. தொல்.உவமம்.3.
42. நனந்தலை யுலகமுந் துஞ்சும்
ஓர்யாணி மன்ற தஞ்சா தேனே (குறுந்.6:3-4).
43. குறுந்.101:1.
44. குறுந்.300:7.
45. C.G.Jung, The undiscovered self,
46. யாரு மில்லைத் தானே களிவன்
தானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ (குறுந்.25:1-2).

47. முட்டுவேன்கொல் தாக்குவேன்கொல்
ஓரேன் யாஹமோர் பெற்றி மேவிட்டு
ஆ அ ஒல்லெனக் கவுவேன் கொல்? (குறுந்.28:1-3).
48. குறுந்.21:5.
49. குறுந்.102:4.
50. Reflections on art: pp.191 & 192.
51. The treatment of nature in Sangam Literature.
52. Marutam, Aesthetic culture of the prostitutes, pp.137-150.
53. குறுந்.18:3-4.
54. அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை
மேக்கெழு பெருஞ்சினை இருந்த தோகை
பூக்கொய் மகளிரின் தோன்று நாடன் (குறுந்.26:1-3).
55. குறுந்.29:5-7.
56. ஞாயிறு பட்ட அகல்வாய் வானத்து
அளிய தாமே கொடுஞ்சிறைப் பறவை
இறையுற ஒங்கிய நெறியயல் மராஅத்த
பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய
இரைகொண் டமையின் விரையுமால் செலவே (குறுந்.92:1-5).
57. குறுந்.202:2.
58. குறுந்.16:1-4.
59. குறுந்.108:1.
60. நெடுவரை மருங்கின் பாம்புபட இடிக்கும்
கடுவிசை யுருமின் கழறுகுரல் அனைஇக்
காலொடு வந்த கமஞ்சூல் மாமழை (குறுந்.158:1-3).
61. Radhakarmal Mukerjee, The philosophy of Personality, p.81.
62. குறுந்.265:1-5.
63. குறுந்.13:1-2.
64. தொல்.உவமம்.6.
65. குறுந்.161:7.

66. குறந்.224:5-6.
67. குறந்.83:3-4.
68. தொல்.களவு.23:1-2.
69. நற்.142:9-11.
70. குறந்.19:4-5.
71. குறந்.252:1-6.
72. குறந்.309:7-8.
73. குறந்.5:2.
74. பருவத் தேன்நசைஇப் பல்பறைத் தொழுதி
உரவுத் திரைபொருத திணிமணல் அடைகரை
நனைந்த புன்னை மாச்சினை தொகூஉம்
மலர்ந்த பூவின் மாநீர்ச் சேர்ப்பன் (குறந்.175:1-4).
75. புன்னை
அலங்குசுனை யிருந்த அஞ்சிறை நாரை
உமகழிச் சிறமீன் முனையின் செறுவில்
களிநாடி நெய்தல் கதிரொடு நயக்கும் (குறந்.296:1-4).
76. குறந்.299:3-8.
77. குறந்.320:6-8.
78. குறந்.3:3-4.
79. குறந்.201:1.
80. குறந்.19:1.
81. குறந்.120:1.
82. குறந்.292:5-6.
83. குறந்.60:2-5.
84. குறந்.24:4-5.
85. வானொலிப் பேச்சு சென்னை (3.11.84).
86. குறந்.36:1-2.
87. குறந்.73:4.
88. John Dewey, Democracy and Education,

89. குறந்.199:7-8.
90. குறந்.128:1-5.
91. இருங்கரை நின்ற உப்பொய் சகடம்
பெரும்பெயல் தலைய வீஇந்தாங்கி (குறந்.165:3-4).
92. குறந்.259:5-6.
93. குறந்.258:7-8.
94. குறந்.258:4.
95. குறந்.298:5.
96. குறந்.24:5.
97. குறந்.89:2.
98. குறந்.258:1-2.
99. குறந்.292:8.
100. குறந்.23:2-3.
101. குறந்.29:5-6.
102. "Jung objected to Freud's emphasis on sexual impulses and believed that a number of other instincts were equally important. He stressed the importance of man's goals and aspirations.
Introduction to Psychology, p.378 (Ernest Hilgard).
103. குறந்.158:5-6.
104. குறந்.80:1-7.
105. குறந்.364:1-8.
106. குறந். 49:3-5.
107. குறந்.163:1-5.
108. (i) J.Wolpe, The practice of behaviour therapy
(ii) N.D. Sundberg and L.E., Clinical Psychology.
109. H.S. Sullivan, The interpersonal theory of Psychiatry, p.198.
110. குறந்.327:1-4.

111. குறந்.351:4-5.
 112. குறந்.397:6-8.
 113. குறந்.37:2-4.
 114. குறந்.124:2-4.
 115. குறந்.135:1-2.
 116. குறந்.209:6-7.
 117. குறந்.231:3-6.

```

** ** ** ** ** ** 
**          **
**          **
**          **
    முடிவுரை
**          **
**          **
**          **
** ** ** ** ** 

```

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தை, மேலைநாட்டு உளவியல் வல்லாளர்களின் விளக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அளவுகோல்களாகக் கொண்டு நோக்கிய ஞான்று, சிரேக்க நாட்டறிஞர் உறிப்போ சிரேடசுக்குச் சிறிதளவு கூடச் சங்கச் சான்றோர்கள், சிந்தனையில் குறைந்தவர்கள் அல்லர் என்பது அறியக் கிடைக்கின்றது. பேரெயின் முறுவலார், கோவூர்கிழார், பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, ஔவையார் போன்ற புலவர்கள் ஆளுமை குறித்துப் பாடிய அடிகள், உளவியல் அறிஞர்களுக்கே சிந்தனை விருந்தாக அமையும் என்பதில் ஐயப்பாடிக்கலை. ஆளுமைக் கூறுபாடுகளை நிரல்படக் கூறிய சான்றோர்கள், அதன் வகைகளைப் பற்றிய அறிவினையும் பெற்றிருந்தனர் என்பது கண்கூடு. இரு பேரான்மை என்ற குறிப்பே பெருஞ்சான்று.

உருவிவிப் பொருள்களாகிய உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் ஆகிய மூன்றும், தம்முள் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் உடையன என்று பகன்ற அளவோடு நின்று விடாமல் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் கருதுகோள் அமைக்கும் நிலைக்கு உற்று நோக்கும் ஆற்றல் பெற்றனர் புலவர் என்பதும் புலனாகிறது.

உடல் அமைப்பால் மட்டுமின்றி, உளவியல் நடத்தையாலும் சிந்தனையாலும், மனிதன், பிற உயிரினங்களினின்றும் வேறுபட்டு உயர்ந்தவன் என்று அறிவியல் முறையில் சிந்தித்து, உளவியல் துட்பங்களை இரண்டாயிற்று ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்ட கால கட்டத்தில் உரைத்த தொல்காப்பியனார், உளவியல் சிந்தனையின் முன்னோடியாகவும் தந்தையாகவும் இலங்குகிறார் என்பது, உண்மையையன்றி வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டு உளவியல் அறிஞர்களால் மனத்தின் உண்மையை ஏற்கவோ அதன் இன்மையை நிறுவவோ இயலாத சூழலில் உள்ளனர். ஆயின் தொல்காப்பியனார் மனத்தின் உண்மையை அறுதியிட்டுரைத்ததோடு நிலைமம், மனித நடத்தையின் இன்றியமையாமையையும்

நன்கறிந்து மனம், நடத்தையென்ற இரு மாறுபட்ட கோட்பாட்டாளர்களுக்கு அறிஞர் 'லாஉதீவியப் போலப் பாலமாக இலங்குகிறார்'.

உளவியல் அறிஞர்கள் போற்றும் கோட்பாட்டு உருவாக்கமும் (Concept formation) சுருத்தேற்றமும் (Suggestion) சங்கச் சான்றோர்களிடம் இயல்பாகவும் சிறப்பாகவும் படிந்துள்ளன. தற்காலக் கல்வியியல் ஆராய்ச்சியாளர் கருதும் வளர்நிலைப் பாடத் திட்டத்திற்குரிய கரு, (Kernel of Concentric method of syllabus formation) தெளிந்த நீரோட்டம் போல் பொதிந்துள்ளது. யாகனையெனும் உயிரினம் பல்வகை உளவியல் செய்திகளை உணர்த்தும் குறியீடாகவே விளங்கியது.

ஆவரினும் பெண்டிரைப் பற்றிய உளவியல் நடத்தைக் குறிப்புக்களே பெருவரவிற்றாகப் புலவர்களால் பாடப் பெற்றன. பெண்ணின் மனம், தாக்கப் பெற்ற சூழல், பெண்மை இயல்புக்கம், தாய்மை இயல்புக்கம், கண் துயிலாமை, பெண்ணின் பிறழ் நடத்தை, கற்புடைமை எனப் பல்வேறு பட்ட திசைகளில் பார்வையைச் செலுத்திக் கருத்துரைத்தனர் சான்றோர்.

கல்வியையும் கல்லாமையும் வேறுபடக் கூறிக் கற்றல் முறைகளையும் கல்வியின் பயனையும் சங்கச் சான்றோர் பகர்வதால், சங்க காலத்தில் கல்வி என்பது காணப்படவில்லை என்ற முனைவர் கைலாசபதியின் கருத்து ஆய்விற்-
குரியதாகவே உள்ளது.

அச்சம் எனும் விடுப்புக்கம் (Emotion) பற்றி, உளவியலில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற அறிவியல் முறை ஆய்வுகள் எண்ணிறந்தன. மனிதனை அது தாக்குவதால், தனிம நிலையிலும் சமுதாய நிலையிலும் ஏற்படும் விளைவு-களையும் அறிஞர்கள் ஆய்வகக் கருவிகளின் துணையைக் கொண்டு கோட்டிட்டுக் காட்டினர். சங்கச் சான்றோர்கள், தங்கள் உள்நுணர்வால், அச்சத்தின்

வகைகளையும் சூழல்களையும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டு அதன் விளைவால் சமுதாயத்தில் தோன்றிய கடவுட் கோட்பாட்டையும் விவரிக்கத் தயக்கம் காட்டவில்லை.

சங்க இலக்கியம், பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்குக் கொண்டு-தாயிலும், வாழ்வியல் நடப்புகளையும் அது இலைமறை காய்மறையாக உணர்த்தத் தவறவில்லை என்பதனை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு நடத்தியபோழ்து புலப்படுகிறது. மயிலுக்குப் போர்வை போர்த்திய பேகனால், மனைவியின் துன்பத்தினைக் கண்டு மனம் இரங்க இயலவில்லை. முடியுடை மூவேந்தர்களிடத்தும் தாழ்வு மனப்போக்குக் காணப் பெறுகின்றது. பாரியின் புகழே அவர்களுடைய அம்மனநிலைக்குக் காரணமாக அமைகிறது. பிசிராந்தையாரைக் காண்பதற்கு முன்பே கெழுதகைமை பூண்ட கோப்பெருஞ்சோழன், தன் மக்களோடு போர் உடற்றத்தலைப்படுதல், கைம்மை, தீப்பாய்தலைவிட உளவியல் நிலையில் கொடுமை வாய்ந்ததாகக் கருதப்பெறல், எடிப்பன் மற்லும் எலக்ட்ராசிக்கல், கொடைக்-காகத் தலையையும் அரிந்து தர உடன்படுதல், புறப்புண் நாணி வாள் வடக்-கிருத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் உளவியல்வழிச் சிந்தனையால் ஏற்பட்ட நடத்தைகளே.

'வினைநவில் யானை', 'வினையே ஆடவர்க்குயிரே' குழவி-யிறப்பிலும் ஊன்றடி பிறப்பிலும் ஆளன்றன்று வாளிற் றப்பார்' களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே' ஆசிய வெளிப்பாடுகள் கொண்டு, சங்க காலச் சமுதாயம் போர்ச் சமுதாயம் என்பது தெளிவாகிறது. இறப்பினைப் பற்றி அச்சம் தோன்றாதவண்ணம் 'சாதலும் புதுவதின்றே', 'இன்னாதம்ம விலீவுலகம்', 'மறைஇலைபோல மாய்ந்தனர் பலரே' போன்ற பாடல்களும் காஞ்சித் திணைப் பாடல்களும் பாடப் பெற்றன, எனலாம். பிரிவு என்பதே உள்ளத்தால் பிரிதல், உடலால் பிரிதல் என இருவகைப்படும் என்ற குறிப்பினை மனித மனத்தில் பதிய வைத்தனர். காதலை அகநிலை வீரமாகவும், வீரத்தினைப் புறநிலைக் காதலாகவும் உளவியல் நிலையில் பண்படுத்தினர் சான்றோர். மகனர்க்கும்

வீரவுணர்வு இன்றியமையாப் பண்பு என்பதனை அறிவுறுத்த 'என்று புறந்தருதல் எந்தலைக்கடனே' என்று பொன்முடியார் பாடினார். 'புறந்தருதல்' என்ற சொல்லாட்சிக்கு வீரனாக வளர்த்தல் எனப் பொருள் கோடலே சாலப் பொருத்தமுடையது. பேரீலாவின் கருதுகோள்படி ஒருவகைக் கட்டுப் - பாட்டிற்குட்பட்டே மக்கள் வளர்க்கப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது.

குறுந்தொகையை 'யூங்' கின் முறையில் உளப் பகுப்பாய்வு செய்த போன்று, பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் தனிம வாழ்க்கையையும், அவர்கள் மனங்களில் அவர்களுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்தச் செய்திகள், நனவிலி நிலையில் பதிந்த பாங்கினையும் அறிய முடிகின்றது. யூங் அவர்கள் குறிப்பிடாத சில தொன்மையுருக்களை அவர் வழியில் சென்றே கண்டறிய முடிந்தது.

காமம், காதல், இளமை, விருந்தோம்பல், தறுகண்மை, பொருளிட்டல், புகழ், வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல், புதல்வரைப் பெறுதல், கற்புடைமை, பொய் கூறாமை, விழுப்புண்படுதல் ஆகிய அனைத்தும் சேர்ந்தது தான் வாழ்க்கை என்று சங்கச் சான்றோர் நாகரிகமாக உணர்த்தினர். வாழ்க்கையை ஒரு முழுமை (Gestalt) ஆகச் சிந்தித்தனர் என உறுதியாகக் கூறலாம்.

சங்க இலக்கியம், உளவியல் எனும் இருபுல ஆய்வில், இந்த ஏடு ஒரு முயற்சியே. இலக்கியங்களைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுமுகையில் கருத்துரைக்க விழையும் அறிஞர்களுக்கு இவ்வாய்வு ஒரு தூண்டுதலாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை இந்த ஆய்வு மாணவனுக்கு உண்டு என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொடர் ஆய்விற்குச் சில பரிந்துரைகள்

ஜான் தீபுவி அவர்கள் கூறிய திட்ட முறையில் (Project Method) ஓர் உள மருத்துவர் (Psychiatrist), உளவியல் அறிஞர் ஒருவர்

(Psychologist), சங்க இலக்கியத்தில் ஆழ்புலமையுடையவர் ஆகிய மூவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டையும் எட்டுத்தொகையில் ஐங்குறுநாற்றையும் ஆராய்ந்தால் உலக இலக்கிய அரங்கில் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பெருமை பெறும்.

பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை ஆகிய இரண்டினையும் உளவியல் வரலாற்று முறைக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகிச் சேரவேந்தர்கள் குறித்தும் கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலித்தொகைக்குரிய உளவியல் விளக்கம் பற்றியும் அரிய உண்மைகளை அறிய வாழ்ப்பு உண்டு.

சித்மண்டி ஃபிராய்டு அவர்களின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நற்றிணையையும் ஆல்ஃப்ரட் அட்லர் அவர்களின் நோக்கில் புறநானூற்றையும் உளப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் வாழ்வியல் வென்றி முறைகள், புறநானூறு புலப்படுத்துதல் புலவர் - புரவலர் உளத் தொடர்பு (rapport) ஆகிய தலைப்புக்களில் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம்.

காட்சியொன்று கருத்து வேறு என்ற முறையில் (Projective techniques) நிலவு, மலை, மழை, மலர், மான், அரவு ஆகியன அறிவுறுத்தும் உளவியல் செய்திகள் கொண்டு புலவர்களின் ஆளுமையைக் கணிக்கலாம்.

சங்க இலக்கியத்தோடு நிலலாமல் அண்மைக்காலப் புதினங்களிலும் சிறுகதைகளிலும் இத்தகைய ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்.

பின்னிணைப்புகள்

சில இன்றியமையா உளவியல் சொற்களும் அவற்றிற்குரிய விளக்கங்களும்

Abreaction: ஒருக்கப்பட்ட நினைவுகளோடு இயைபு கொண்ட அடைப்பட்டுக் கிடக்கும் உணர்ச்சிகளைச் செயல் மூலமும் வெளிப்படையான மனவெழுச்சி வெளியீடுகள் மூலமும் வெளியிடல் (இது ஓர் உளப்பகுப்பியல் கோட்பாடு).

Abulis: உள உரமின்மை.

Acromagaly: குளிச்சிப் பருவத்தில் தோன்றும் ஓர் உடல் நோய்.

Acrophobia: உயரிடங்களில் உள்ளபோது மேலிடும் மிக அச்சமும் கவலையும்.

Affect: மனவெழுச்சி உளப்போக்கு, உணர்ச்சிகள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கப் பயன்படும் பொதுவான சொல்.

Affective Psydrosis: வீழ்ச் சோர்வு. உலைவுகள் சிறப்பிடம் வகிக்கும் ஓர் உளக்கோளாறு.

Agitated Depression: உள இயக்க மீச்செயலுடன் கூடிய உளச்சோர்வு நிலை.

Agorphobia: திறந்தவெளியில் தனியாக இருக்க எழும் பிறழ்வாணி அச்சம்.

Amaurotic idiooy: குடிப் பிறப்பால் எழும் ஒரு நரம்புசார் நோய்.

Ambivalence: ஒரு மனிதர் அல்லது பொருள் பற்றி எதிர் மாறான மனவெழுச்சிகள் உடனுறைதல்.

Amnesia: நினைவுக் கோளாறு.

Anal Eroticism: உளப் பகுப்பியலாரின் கருத்துப்படி, குழந்தைகளின் பால் வளர்ச்சியில் காணப்படும் ஒரு தொடக்க நிலை.

Analgesia: அரை குறையாகவோ முழுமையாகவோ வலியுணராமை.

Anamnesis: நோயாளியின் குடும்பப் பின்னி வளர்ச்சி, நோய்த் தாக்குதல் என்பன கொண்ட விரிவான வரலாறு.

Anesthesia: அரை குறையாகவோ முழுமையாகவோ தொடு வுணர்வினை இழத்தல்.

Anorexia: உணவில் விருப்பமின்மை.

Anxiety Hysteria: .பிராமிடின் வகை பாட்டில் அடங்கும் ஒருவகை மனநோய் காரணமற்ற அச்சங்களும் கவலையும் இந்நிலையில் காணப்படும்.

Anxiety state: மிகையான மனவெழுச்சி எதிர் வினைகள் கொண்ட ஓர் எளிய உளவழி நரம்பு நோய்

Apathy: நோய்க்குறான அலட்சியப் போக்கு.

Aphomia: மொழியில் கோளாறு எதுவும் இல்லாத நிலையில், குரல்களை எழுப்பும் திறனை இழத்தல்.

Astasia abasia: நடப்பதற்கும் நிற்பதற்குமான திறனை இழத்தல்.

Asthenic type: நலிந்த எலும்புக்கூடான உடலமைப்பு.

Athletic type: சீரான வளர்ச்சியுடைய தசை நார் கொண்ட உடலமைப்பு.

Atrophy: ஓர் உடல் உறுப்போ தசை நாரோ சுருங்குவது அல்லது அழிதல்.

Auto eroticism: இது ஓர் உளப் பகுப்பியல் கோட்பாடாகும் இதன்படி பால் உந்து உடல் பகுதிகளில் தேங்கி நின்றல்.

Automatism: நனவு நிலையில் நோக்கம் எதுவுமின்றி மேற்-கொள்ளப்படும் சிக்கலான செயல்.

Benign: மீதமானது.

Catatonia: உயர்வுவிடை நிலையில் ஒருவகை மயக்கம் அல்லது கிளர்ச்சி சிறப்பாகக் காணப்படும்.

Catharsis: உளப் பகுப்பியல் சுருத்து. ஒருக்கப்பட்டுள்ள கசப்பான நினைவுகளையும் அவற்றோடு இயைபு கொண்ட மனவெழுச்சிகளையும் வெளிப்படையாக வெளியிடுவதன்மூலம் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தல்.

Censor: உளப்பகுப்பியல் சுருத்து இது அகத்தின் ஒரு பகுதி நனவிலி உள்ளத்திலுள்ள துன்ப எண்ணங்களும் ஒவ்வாத நினைவுகளும் நனவு உள்ளத்தில் புகுந்து அதனை உலைவு செய்வதை இது தடை செய்கிறது.

Claustrophobia: உளப் போக்கின் ஒரு பகுதி. இது மிகுந்திருக்கும் நிலையில் தனி மனிதர் சுருணர்ச்சி உடையவராகவும் தனிமை நாடுபவராகவும் அக வயத்தினராகவும் மாறுகிறார் (செல்டன்).

Claustrophobia: ஒரு சிறு இடத்தில் அல்லது அடைப்பட்ட இடத்திலுள்ளபோது மேலும் நோய் நிலையான அச்சம்.

Coma: மிக மயக்க நிலை.

Compensation: தன்னிடமுள்ள ஏதேனும் விருப்பத்தகாத பண்பினைத் தன்னிடமிருந்து மறைக்கவும் அதற்கு ஈடு செய்யவும் வேறு ஏதேனும் விருப்பத்தகாத அல்லது அதிக ஏற்புள்ள பண்பினைத் தோற்றுவித்து கொள்ளல் அல்லது மிகப்படுத்திக் கொள்ளல்.

Complex: மனவெழுச்சி நிரம்பி வழியும் எண்ணங்களின் தொகுப்பு.

Compulsion: தனது அறிவிற்கும் விருப்பத்திற்கும் மாறானவையான எதையேனும் செய்யவேண்டும் சொல்ல வேண்டும் என்னும் அடக்கமுடியாத தன்னியக்க மற்று இயங்கும் ஓர் உள் துடிப்பு.

Confabulation: நினைவுக் கோளாறு தான். உண்மையென ஏற்றுக் கொள்ளும் கற்பனை அனுபவங்களைக் கொண்டு நோயாளி இட்டு நிரப்புவார். இது தன்னியக்கமாக நேருவதுடன், பிறரை ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இது உணர்ந்து செய்யப்படுவதில்லை.

Conflict (Mental): மனமுற்றிவு.

Conversion Hysteria: பிராய்டின் கருத்துப்படி ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு மன எழுச்சிச் சிக்கல்.

Cretinism: குள்ளத்தன்மை.

Cycloid: ஓர் ஆகுமை வகை. சோர்வு நிலையிலிருந்து உற்சாக நிலைக்கு அடிக்கடி மாறும் உளப்போக்குடையவர் புற வயத்தினர். செயல் புரிவதில் கருத்துடையவர். கிரசனரின் கருத்துப்படி இவர்கள் பெரும்பாலும் பைக்கினித் வகை உடலமைப்புக் கொண்டவர்கள்.

Defence Mechanisms: உளத் துயருறுத்துவனவற்றினைத் தவிர்க்கவோ குறைக்கவோ வேண்டித் தரப்படும் நனவு அல்லது நனவிலி எதிர்வினைகள்.

Delirium: பெரும்பாலும் சிறிது நேரமே நிலைக்கும். நன உணர்வு உலைவுறும் ஒருநிலை. நிலை தடுமாற்றம் திரிபுக்காட்சிகள், இல் பொருட் காட்சிகள் அமைதியின்மை என்பன காணப்படும்.

Delirium Tremens: மதுப்பழக்கத்தால் தோன்றும் ஒரு கடுமையான பிதற்றி நிலை. உடல் நடுக்கம் மிகு அச்சம் இல்பொருட் காட்சிகள் இந்நிலையின் அறிகுறிகள்.

Delusions: தனியவனின் பண்பாட்டுப் பயிற்சிக்கு ஒவ்வாத வெளிப்படையாகவே தவறானதெனத் தோன்றும் நம்பிக்கை.

Dementis: ஓர் உளப்பிணி நிலை. உளச்சீர் கேடு மிகுதியாகக் காணப்படும்.

Dipasomania: மது வகைகள் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் எழும் அடக்க முடியாத வேட்கை.

Disorientation: இடம், காலம் பிற மக்கள் என்பவற்றிற்கேற்பச் சரிவரத் தன்மைக் காணவும் தன்மை அமைத்துக் கொள்ளவும் முடியாமை. உளக் கலகத்தின் காரணமாக இந்நிலை ஏற்படுகிறது.

Dissociation: முதன்மை ஆளுமை சிதறுவதால் எண்ணங்களின் தொகுப்புகள் பிரிந்து நின்றல். அறிவு மனவெழுச்சி வாழ்வுகளில் வேற்றுமை காணப்படல்.

Dualpersonality: ஆளுமை மாறி மாறித் தோன்றும். ஆனால் ஓரளவு தனித்து இயங்கும் நரானுணமகளாகச் சிதைவுறல்.

Dysplastic type: உயரி வளர்ச்சி இல்லாத வகையில் அமையும் உடலமைப்பு (கிரீம்ர்).

Echolalia....: வேறொரு மனிதர் பேசும் சொற்களைத் தன் விருப்பமின்றித் தன்னியக்கமாகத் திரும்பிக் கூறல்.

Ego....: தன் அலுவலங்களை உணரும் நனவு உள்ளம். உண்மையுலகோடு தொடர்பு கொண்டது.

Electra complex: மகனுக்கும் தந்தைக்கும் ஏற்படும் ஒரு வினோதமான தொடர்பு. மகள் தந்தைமேல் காதல் கொண்டு தன் தாயை வெறுக்கிறார் (ஃபிராய்டு).

Eros...: உளப்பகுப்பியற் சொல். வாழ்வுச் சக்திகளுக்கு, குறிப்பாகப் பால் உந்திற்குத் தரப்படும் பெயர்.

Erotic...: பால் அல்லது காதல் என்பதோடு தொடர்பு உடையது.

Euphoria...: நல்ல நிலையில் மகிழ்வாக இருப்பதாக மிகுதியாக உணரும் உணர்வு.

Exhibitionism: தன்னை வெளிக்காட்டுதல் குறிப்பாக பால் சிளர்ச்சியும் இன்பமும் பெறும் பொருட்டு உடலை வெளிக்காட்டுவதை ஓர் உத்தியாகப் பயன்படுத்தல்.

Extrovert: தனது சக்திகளையும் அக்கறைகளையும் தமக்கு வெளியாகத் திருப்பி விடுபவரும், சமூகச் செயல்களை விரும்புவவரும், செயல் மூலமாகத் தன்னை வெளியிடுபவருமான ஒரு வகை மனிதர் (யூங்கிடமிருந்து பெறப்பட்ட கருத்து).

Fugue: உள வகையாகவும், புவியல் வகையாகவும் அமையும் ஒட்டம்.

Functional Psy.: திட்டவட்டமான நோய்க் கூறு எதுவுமில்லாத உள்கோளாறு உணர்வு விண்ட நிலையோய் வீழ்ச் சேர்வு உளப்பிணி என்பன இதற்கு இரண்டு எடுத்துக் காட்டுகள்.

Ganser's syndrom: மதி நலம் குன்றிய பேச்சும், நடத்தையும்.

Hallucination: உரிய வெளிப்புறத் தூண்டல் எதுவுமில்லாத நிலையில் விழிப்பு நிலையில் புலன் உறுப்புகளின் வாயிலாக ஏற்படும் புலனறிவு இல்லாத ஒவியனைக் கேட்டலை இதற்குச் சான்றாகக் கூறலாம்.

Hebephremia: விந்தையான தனிப் புழக்கங்கள் மடமைச் செயல்கள், வேறுபாடான நடத்தை இல்பொருள் காட்சிகள் ஆகியன காணப்படும் ஒருவகை உணர்வு விண்ட நிலை நோய்.

Hypnoanalysis: உளப் பகுப்பாய்வு சிகிச்சையில் அறிதயிலை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தும் ஓர் உளப்பண்பு முறை.

Hypnosis: செயற்கைத் தோற்றவிக்கப்படும் மெய் மறந்த நிலை.

Hypochondndreasis: தனது உடல் உளநலம் குறித்து மிகையான அக்கறையும் கவலையும் செலுத்தல். குறிப்பாக இத்தகைய நோய் எதுவும் இல்லாத நிலையில்.

Hysteria: உள வாயிலாக உள இயக்கச் செயல்களை இழத்தல் நினைவிழப்பு, உளச் சிதைவு நிலைகள் காணப்படும் ஒரு வகை உளவழி நரம்பு நோய்.

Id: உளப் பகுப்பாய்வில் இது, நனவிலியின் உருவகப்படுத்தப்பட்ட சார்பாளாகக் கொள்ளப்படும் மனிதனிடம் காணப்படும் விலங்கின் இயல்புகள் எனப் பொதுவாகக் கருதப்படும் இயல்புகளில் பல இவற்றில் காணப்படுகின்றன.

Idiocy: உளப் பற்றாக்குறையின் கடைநிலை.

Idiots savants: தனித்திறமைகள், நாட்டங்கள் கொண்ட உளப்பற்றாக் குறையினர்.

Illusion: உண்மையான ஒரு புலன் காட்சியைத் தவறாகப் புலனறிதல் வளைந்த ஒரு குச்சியைப் பாம்பெனக் கருதுவது போன்றது.

Imbecility: நடுத்தரமான ஓர் உளப் பற்றாக்குறை நிலை.

Individual Psy.: ஆல்.பிரட் அட்லர் வகுத்த உளவியல் கோட்பாட்டு மரபு.

தாழ்வு உணர்வுகள், ஈடு செயல்கள் என்பனவற்றின் இன்றியமையாமையினை இத்திறை வலியுறுத்துகிறது.

Inferiority Complex: காப்பற்ற உணர்ச்சிகள் கொண்ட உலைவுற்ற ஓர் உளநிலை.

Insanity: உளப்பிணியைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படும் தெளிவற்ற ஒரு சட்டச் சொல்.

Insight: தன்னைப் புரிந்து கொள்ளல். தன் குறைபாடுகளையும் அறிதிறிகளையும் புரிந்து கொண்டு அவற்றைப் புறவயமாக விளக்குதல்.

Introvert: தன் சக்திகளையும் அக்கறைகளையும் தன்- ஔள்ளாகவே செலுத்தும் ஒருவரை மனிதன். தனிமையில் புரியும் செயல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பவர் (முங்கிடமிருந்து பெறப்படும் கருத்து).

Kleptomania: மதப்பற்றதும் பயனற்றதுமான பொருள்களைத் திருட வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் கட்டுப்படுத்த முடியாத ஒரு கட்டாயச் செயல்.

Libido: பால் உந்து வினையும் எல்லா வகைக் காதலிலும் அது மிகையாக இயங்குவதையும் குறிப்பிடும் ஓர் உளப் பகுப்பாய்வுச் சொல்.

Manic depressive psychosis: செயல்சாரும் அல்லது வாசு-சாரும் ஓர் உளக்கோளாறு கிளர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் கூடிய நிலையோ சோர்வு நிலையோ காணப்படுகிறது.

Masochism: இது ஒரு வகை பால் முரண் செயல். இதில் தனி மனிதன் அடிபடுவதன் மூலமோ வேறு வகையில் துன்புறுத்தப்படுவதன் மூலமோ பால் கிளர்ச்சியும் இன்பமும் பெறுதல்.

Microcephaly: உடலமைப்பின் பகுதியான இது மிகுந்த நின்றபின் பெருத்த எலும்புகளும் திடமான தசைநாடும் கூடிய மனிதன் தோன்றுகிறான் (செல்டன்).

Microcephly: இது ஒரு நோய்க்குற்ற நிலை. மிகச் சிறிய மண்டையுமீ முளையுமீ இந்நிலையில் காணப்படுகின்றன.

Moronity: உளத்திறன் பற்றாக் குறையினாலுள் மிக உயர் வகையினர்.

Multiple Personality: ஆளுமைச் சிதைவில் காண்பதற்கு அருமையான ஒரு வகையினர் வெவ்வேறான நேரங்களில் ஒரே மனிதர் மூன்று அல்லது அதற்கு மேலானவற்றை ஓரளவு தனித்து இயங்கும் ஆளுமைகளை வெளியிடுகிறார்.

Narcism: மிகையான அளவில் அமையும் தற்காதல். உளம் சார்பால் வளர்ச்சியில் இது ஒரு முதல் நிலை என்று ஃபிராய்டு கருதுகிறார்.

Negativism: எதிர்மாறான நடத்தையில் ஈடுபட வேண்டும் என்றும் உள் துடிப்பு.

Neurasthenis: மிகையான களைப்பு.

Neurosis: உள்வழி நரம்பு நோய்

Nyctophobia: இருள் அல்லது இரவைப் பற்றிய நோய் நிலையான அச்சம்.

Obsession: நோயாளியின் உள்ளத்தில் அவனது விருப்பமின்றியும் கூடத் தொடர்ந்து உட்புகுந்து கொள்வதும் தன்னெழுச்சியாக மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுவதுமான ஓர் எண்ணம் அல்லது உள் துடிப்பு.

Oedipuscomplex: இது ஒரு தாய் மகன் பிடிப்பு. ஃராய்டின் கருத்துப்படிச் சிறுவர்கள் சில வயது நிலைகளில் தம் தாயாரிடத்தில் பால் வழியில் காழுற்றத் தந்தையரை வெறுக்கின்றனர்.

Oral protic: உளப்பால் வளர்ச்சியின் முதல் நிலை ஃராய்டு.

Orientation: தன்னை இடம், காலம் பிற மக்கள் என்ற அடிப்படையின் சூழ்நிலையில் காணல். உளவழியாகும் நிலை.

Paranoia: செயல்சாரும் அல்லது ஐசாரும் ஓர் உளப்பிணி மேனிலை எண்ணங்கள் பிறர் துன்புறுகிறார்கள் என்பன பற்றிச் சீராக அமையும் திரிபுணர்வுகள், சுட்டு எண்ணங்கள் என்பனவே அடிப்படையான அறிகுறிகள்.

Paranoid: திரிபுணர்வு நோயை ஒத்தது. இல்பொருள் காட்சியில் ஈடுபடுவர். படிப்படியாக உள்ளம் சீர் கேடடைகிறது.

Personality: தனியவனின் முழுமையான நிலை, உள, உடற் பண்புகள் அவனுக்கேயுரிய நடத்தை அமைப்பு எதிர் வினை தரும் உள்ளாற்றல், பிறரிடம் அவன் தோற்றுவிக்கும் எண்ணம் என்பன கொண்டது.

Perversion: ஏதேனும் பிறழ்வான அல்லது முறையற்ற செயல். குறிப்பாக எந்த ஒரு பால் நடத்தை விலக்கத்தையும் கூறலாம்.

Phobia: அறிவு அடிப்படையில் எழாத ஒரு நிலையான செறிவு மிக்க கட்டுப்படுத்த முடியாத அச்சம்.

Pleasure principle: பின் விளைவுகளைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாது உடனடியாக இன்பத்தை நாடிப் பெறலும் துன்பத்தைத் தவிர்த்தலும்.

Preconscious: உளப் பகுப்பியலின்படி, ஒடுக்கப்படாத நினைவுகளைத் தாங்கி நிற்கும் உளப்பகுதி.

Presbyophnenia: முதுமைப்பருவ உளப் பிணியின் ஒரு நோய் நிலை. மிகையான நினைவுக் கோளாறு. நினைவை இட்டு நிரப்புதல், நிலை குலைதல் என்பன இந்நிலையின் அறிகுறிகளாம்.

Probation: குற்றஞ்சாட்டப் பெறும் பழிச் செயலினன் சிறைக்கு அனுப்பப்படாது, மேற்பார்வையின் மீது விடுதலை செய்யப்படும் ஒரு நீதிமன்ற முறை.

Projection: ஒரு மனிதன் தன்னிடமுள்ள குறைகளையும், சமூகம் ஏற்காத ஊக்குவிகளையும் மறைமுகமாக மறைத்து அவற்றைப் பிறரிடம் ஏற்றிக் காணும் ஓர் உள தன்செயல்.

Psycho Analysis: சிக்மண்ட் ஃராய்டு தோற்றுவித்தள்ள ஆற்றல் மிக்க ஓர் உள மருத்துவக் கோட்பாட்டு மரபு. உளக் கோளாறுகள் தோன்றுவதிலும் அவற்றை விளக்குவதிலும் நனவிலி நினைவுகள் உள் துடிப்புகள் என்பனவற்றின் இன்றியமையாமையினையும் ஒடுக்கப்படும் குழந்தைப் பருவப் பால் தன்மையின் பங்கினையும் இம்மரபு வலியுறுத்துகிறது. உளப் பண்பு முறையின் ஒரு சிறப்பு வகையும் இப்பெயரால் வழங்கப் பெறும்.

Psychodrama: தன் உள்ளப் போராட்டங்களைக் காணவும், அவற்றை வெளியிடவும் நோயாளிக்கு உதவும் வகையில் நாடகங்களில் அவன் பங்கு பெறுவதைப் பயன்படுத்தும் ஒரு மருத்துவ ஆய்வு - பண்பு முறை (மோரனோ).

Psychogenic Psychopathic personality: உளப்பிணி நரப்பு நோய்கள் உளத்தின் பற்றாக்குறை எதுவும் இல்லாதவரும், ஆனால் நடத்தைக்கோளாறுகள் கொண்டவரும் திடமற்ற வருமான எண்ணிறந்த வகையான மனிதர்களைக் கொண்டு அமையும் ஒருவரவலான உளமருத்துவ வகை.

Psychoses....: எண்ணம், மனவெழுச்சி ஆகுமன என்பவற்றில் மிகுதியான உலைவுகளைக் கொண்ட உளநோய்கள்.

Psychosesual: பால் உந்துவின் உள, சமூக உடல்நிலைகளை உள்ளடக்கும் பரந்த பொருளுடைய ஒரு சொல்.

Pykanic type: பெருத்த மார்பும், உடற்கட்டும் கூடிய உடலமைப்பு வட்ட முகம், பெருத்த தோள்கள், குட்டையான கால்கள் என்பன பிற இயல்புகளாகும் (சிரச்சுமர்).

Pyromania: தீயிட வேண்டும், தீப்பற்றி எரிதலைக் காண வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் கட்டாயச் செயலான ஓர் உள் குடிப்பு தன் நலன் கருதித் தனியவன் இச்செயல்களில் ஈடுபடுவதில்லை.

Rationalisation: தமது தோல்வியை மறைமுகமாகக் குறைத்துக் காட்டவும், சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத தனது செயலைச் சரியெனக் காட்டவும், தனிமனிதன் காரணங்களைப் புனையவும் 'அறிவார்ந்த' விளக்கங்களைத் தர முற்படவும் செய்யும் ஓர் உள மூட்பச் செயல்.

Reality principle: ஃராய்டின் கருத்துப்படி இது வெளியுலகின் தேவைகளையும் வேண்டல்களையும் அறிந்து கொள்ளவும் அவற்றிற்கு ஏற்ப இருக்கவும் அகத்தை ஊக்குவிக்கும் கோட்பாடு.

Recidivism: பழிச் செயல் நடத்தையில் மீண்டும் ஈடுபடுதல் குறிப்பாகச் சில காலம் சிறையிருந்த பின்னர் மீண்டும் பழிச் செயலில் ஈடுபடுதல்.

Regression: மனமுறிவுகள் ஏற்படும்போதும் ஒவ்வாத குழ்நிலைகள் எழும்போதும் குழந்தைப் பருவ நடத்தைக்குத் திரும்புதல்.

Repression: வேதனைப் பயக்கும் நினைவுகளையும், சமூகம் ஏற்காத உள் குடிப்புகளையும் தன்னியக்கமாக நளவு நிலையிலின்று அகற்றி, நனவிலியில் சிறைப்படுத்தும் ஓர் உள மூட்பச் செயல்.

Sadism: ஒரு வகை பால் முரண் செயல். பிறரை அடித்தல் அல்லது தன்புதுத்துவதன் மூலம் காமக்கிளர்ச்சியும் இன்பமும் பெறல்.

Schizoid: அடைப்பட்ட சமூக வயப்படாத, ஒதுங்கி நிற்கும் அகவய ஆளுமை வகை (சிரச்சமர்).

Schizophrenia: வாகு அல்லது செயல்சாரும் ஓர் உளப்பிணி மிக் உணர்வினமை திரிபுணர்நீதல், இல்பொருட் காட்சிகள் வேறுபாடான நடத்தை, சலிப்பான தனிப்பழக்கங்கள் என்பன அறிகுறிகள்.

Semile Dementia: முதுமைப் பருவத்தில் தோன்றும் ஓர் உளப்பிணி படிப்படியான உளச்சீரழிவு நினைவை இழத்தல் ஆகியன நோயின் அறிகுறிகள்.

Somatotomy: உளப்போக்கின் பகுதியானது இது மருந்திருக்குமாயின் தன் சார்புமிக்க ஆரவாரமுடைய, மிகுதன் முனைப்புடைய மனிதன் தோன்றுகிறான் (செல்டன்).

Somnambulism: துயில்நிலையில் நடத்தல். விழித்தெழும்போது இந்நிலையில் நடைபெற்ற செயல்களை அம்மனிதன் நினைவு கொள்வதில்லை.

Stupor: அரைகுறையாகவோ முழுமையாகவோ நனவு உணர்வினை இழந்து நிற்கும் நிலை. மிகுஉணர்வினமை, மயக்கம், உள இயக்கச் செயலினமை என்பன இந்நிலையில் காணப்படுகின்றன.

Subconscious: நனவு உணர்வு நிலைக்கு உள்ளடங்கிய நிலை. ஆயின் நனவிலி எனக் கொள்வதற்கில்லை.

Sublimation: தடைப்படும் பால், தன் முனைப்பு உந்துகளின் திறனை உயர்வான நிலையிலும் சமூகத்திற்கு இன்னும் மிக ஏற்பாண செயல்களிலும் மாற்றிச் செலுத்தி வெளியிடும் ஓர் உள முட்பச் செயல்.

Super-ego: மனச்சான்று என என்மையாகக் கூறப்படுவதை ஒத்திருக்கும் ஆளுமைப்பகுதியின் உருவகப்படுத்தப்பட்ட நிலை (உளப்பகுப்பாய்வில்).

Suppression: ஒவ்வாதனவும், வேதனை தருவனவுமாய் நினைவுகளையும் உள் துடிப்புகளையும் நனவு நிலையினின்று திட்டமிட்டு நீக்குதல்.

Telepathy: புறலன் உறுப்புகளின் துணையின்றி ஒரு மனிதனின் எண்ணங்களை மற்றவருக்கு மாற்றுவது.

Transference: உளப்பகுப்பியலின்படி இது நோயாளிக்கும் பகுப்பாய்வாளருக்கும் இடையே தோன்றும் ஒரு மனவெழுச்சித் தொடர்பு நோயாளி முன்பு வேறு மனிதரிடத்தில் செலுத்திய அன்பையோ வெறுப்பையோ இந்நிலையில் பகுப்பாய்வாளரிடம் மாற்றுகிறார்.

Unconscious: வழி வரும் தொடக்க நிலை உள் சூழ்நிலைகளையும் ஒருக்கப்பட்ட அபிவிருத்திகளையும் தாங்கி நிற்கும் உளப்பகுதி (ஃராமிடு).

Verbigeratia: சொற்களையும் தொடர்களையும் சலிப்பூட்டும் வகையில் பொருளற்ற மீண்டும் மீண்டும் உரைத்தல்.

War neuroses: போரில் ஈடுபடுத்தப்படுவதால் அவ்வாறு ஈடுபடுத்தப்படுவர் என்ற அச்சத்தால் இராணுவத்தினரிடையே தூண்டப்படும் உள்வழி நரம்பு நோய்கள்.

Zoophobia: தீங்கு பயக்காத விலங்குகளிடம் கொள்ளும் காரணமற்ற அச்சம்.

கலைச்சொற் பட்டியல்

அகக்காட்சி	...	Introspection
அகத்தாக்கி	...	Intra punitive
அகமுகத்தினர்	...	Introverts
அகவயம்	...	Subjective
அகவய நோக்கு	...	Introversion
அசட்டை மனப்போக்கு	...	Indifference
அசைவுப் புலன்காட்சி	...	Perception of movement Fear
அச்சம்	...	Fear
அடங்கி ஒருங்கி வாழ்பவர்	...	Asteric or Leptosome type
அடைப்பட்ட இடங்களில் எழும்		
அச்சம்	...	Claustrophobia
அடைவு	...	Altainers
அணுகுதல்	...	Approach
அணுகுதல் போராட்டம்	...	Approach Conflict
அணுகுதல் - விலகுதல்		
போராட்டம்	...	Approach - Avoidance Conflict
அண்மைப் பார்வை	...	Near Sightedness
அண்மை விதி	...	Law of recency
அதிகமாக ஈடு செய்தல்	...	Over compensation
அதிர்ச்சியால் எழும் மடமை	...	Traumatic amontia
அதிர்வு	...	Vibration
அமைப்பற்ற	...	Unstructioned
அமைப்புக் கோளாறுகள்	...	Organic disorders
அமைவிடம்	...	Shelter
அயர்வு	...	Exhausion

அயல்பால் கவர்ச்சி	•••	Hetero sexual
அருவ எண்ணங்கள்	•••	Abstract Ideas
அருவச்சிந்தனை	•••	Abstract thinking
அலிகள்	•••	Eunuchs
அலைவு விதி	•••	Law of frequency
அவனா நான	•••	Slandorous
அவதியுறும் வீரன்	•••	Suffering hero
அவலவுணர் வேடன்	•••	Melancholic
அவாவு நிலைகள்	•••	Aspirations
அழகு நுகர்வு	•••	Aesthetic enjoyment
அழற்சி வீக்கம்	•••	Meninglic inflammation
அழற்பாய்ச்சல்கள்	•••	Hot flashes
அழுங்கு நோய்	•••	Involutional melancholia
அலந்து மதிப்பிடத்தக்க அளவை	•••	Quantitative measure
அறநெறித் தூண்டுதல்	•••	Moral persuasion
அறநெறி மதிப்பு	•••	Ethical value
அறநெறி மூடர்கள்	•••	Moral inbeciles
அறிதயில் பகுப்பாய்வு	•••	Hypno analysis
அறிதயில் பின்னிடு கருத்தேற்றம்	•••	Post hypnotic suggestion
அறிதயில் மயங்கு நிலை	•••	Hypnotic trance
அறியா மேற்கோள்	•••	Uncounscious Assumptions
அறிவாய்வு	•••	Reasoning
அறிவியல் உளவியல்	•••	Scientific Psychology
அறிவிலி	•••	Idiot
அறிவுசார் கற்றல் நியதி	•••	Laws of Human Learning
அனுபவம் மூலம் கற்றல்	•••	Learning by experience
அனுபவ இயல்	•••	Phenomenology
அன்புகொடிய நிலை	•••	Affection

ஆக்கச் சிந்தனை	••• Creative thinking
ஆக்க மாற்றம்	••• Anabalistic
ஆக்க நிலையிறுத்தம்	••• Conditioned reflex
ஆக்க நிலையிறுத்தத் துலங்கல்	••• Conditioned response
ஆட்படுநர்	••• Subject
ஆண்மையினை அவாவுதல்	••• Masculine protest
ஆழ் உளவியல்	••• Depth Psychology
ஆழ் உள்ள ஊக்கிகள்	••• Unconscious motives
ஆளுமை	••• Personality
ஆளுமைச் சிக்கல்	••• Personality problem
ஆளுமைப் பண்புக் கூறுகள்	••• Personality Traits
ஆளுமையின் இணைப்பு	••• Integration of personality
ஆள் பிழை எல்லை	••• Personal error margin
ஆன்மா	••• Soul
ஆன்மீக உளவியல்	••• Para Psychology
இசிப்பு நோய்	••• Fits
இசைத்திறமை	••• Muscial complex
இடிபல் சிக்கல்	••• Oesdipus complex
இடைத் தொடர்பு	••• Correlation
இடை மனநிலை	••• Sub conscious
இடை வினை	••• Interaction
இணங்க வைக்கும் வகையினர்	••• Persuasive Type
இணைச் செயல் திறன்	••• Parallel activity
இணைந்து வாழும் இயல்பு	••• Gregariousness
இயக்க உணர்வு	••• Kinesthetis
இயக்க உளப்பிணி	••• Functional Psychosis
இயக்கக் கொள்கை	••• Dynamic school

இயக்க துட்பம்	... Motor dextority
இயக்க முறை	... Dynamic Method
இயக்கிகள்	... Effectors
இயல்பான் நிலைக்குக்குறைந்த	... Subnormal
இயல்பு மறதி	... Normal forgetting
இயல்புக்கம்	... Instinct
இயைபு விளையாட்டு	... Associative play
இரட்டை ஆளுமை	... Double personality
இருத்தற்கொள்கை	... Existentialism
இருநிலை மாற்றம்	... Bilateral transfer
இருமுகப் போக்கு	... Ambivalence
இயக்கம் அடை நாட்டம்	... Level of Aspiration
இல்பொருள் காட்சி	... Hallucinations
இளங்குற்றவாளி	... Delinquent
இறுக்கம்	... Rigidity
இறம்பூது மனநிலை	... Elation of mood
இனப்பெருக்க நடத்தை	... Behavioural Breeding
இனப் பாதுகாப்பு	... Race preservation
இன வேறுபாடு	... Race Difference
இன்பியல் கோட்பாடு	... Hedonism
ஈடு செயல்	... Compensation
ஈரக்குளிர்ப் போர்ந்து	... Cold wet pack
உடல் சார்ந்த விடாய்கள்	... Physiological needs
உடன் பிறந்த உள்ளுக்கம்	... Innate Propensaities
உடன்பிறந்தோர்	... Siblings
உட்காட்சி	... Insight

உளவியல் இன்பியல் கோட்பாடு

•• Psychological Hedonism

உளவியல் குலைவுகள்

•• Psychological breakdown

உள விலக்கங்கள்

•• Psychological deviants

உள்தடை

•• Inhibition

உள்ளம்

•• Psydio

உள்ளிடைக் குழுவின் வெறுப்புணர்ச்சி

•• Inter-Group Hostility

உள்ளியல்பாற்றல்

•• Energy potential

உறுதிவேண்டி நிகழ்த்தும் கருத்துப்

பரப்பல்

•• Propaganda of consolidation

ஊக்கக் கேடு

•• Discouragement

ஊக்கிகள்

•• Motivation

ஊட்டம்

•• Nutrition

ஊமையர்

•• Mute

எச்சரிக்கை நிலை (வலிப்பில்)

•• Aura

எதிர்மறை ஒத்தமைப்பு

•• Negative Adaptation

எதிர்வினை அமைத்தல்

•• Reaction formation

எரிச்சலூட்டும்

•• Irritable

எலக்ட்ராசிக்கல்

•• Electra complex

எலும்புக்கற்றறிகள்

•• Osteopathi

எழிலுணர் புலன் காட்சி

•• Aesthetic perception

எழுச்சிசார்

•• Affective

எழுச்சி நிலை

•• Conation

எளிமையாகப் பழகுவோர்

•• Pyknic Type

எளிய உடல் உந்துகள்

•• Simple physiological drives

எளிய முதனிலை மடைமையினர்

•• Simple primary aments

ஏதிலாச் சேர்வு

ஏலா அறிவிவி

ஏற்புத்திறன்

ஐயப்பாடுடைமை

ஒருக்குதல்

ஒதுக்கிப் பட்டோர்

ஒத்தமைதல்

ஒத்த நடத்தல்

ஒப் ஜீவர் ஆளுமை

ஒரு தலையான

ஒரு படி வளர்ப்பு

ஒருபால் தன்மை

ஒருவரையொருவர் சார்ந்திருத்தல்

ஒரே இடத்தவர்

ஒளி ஈர்ப்பிவி

ஒற்றை நாடி

ஒன்றும் உணர்ச்சி

ஒருகாலி நடத்தை

ஒரளவு உளத்திறன் குறைவு

கருஞ்சினம்

கட்டாயச் செயல்

கட்டு ஊக்கம்

கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இயைபு

கட்டுப்பாட்டான நடத்தை

கட்புலன் கூர்மை

கண்காணிப்பு நடத்தி

கண்டறி முறை

•• Hypochondriasis

•• Imbecile

•• Receptive

•• Apprehensiveness

•• Repression

•• Isoclates

•• Adaptation

•• Sympathy

•• Imitation

•• Arbitrarily

•• Stereotyped

•• Homosexual component

•• Interdependence

•• Unmigrants

•• Phototropism

•• Astheaic

•• Empathy

•• Vagrancy

•• Oligophrenia

•• Rage

•• Compulsive state

•• Instinct of construction

•• Controlled association

•• Regulatory behaviour

•• Visual sensitivity

•• Onlooker behaviour

•• Houristic Method

கருவிகோள்	•• Concept
கருத்தேற்றம்	•• Suggestion
கல்வி	•• Sexual Intercourse
கல்விச் செருக்குடைய	•• Pedantic
கவலை நிலை	•• Anxiety
கவலை எதிர்வினை	•• Anxiety reaction
கவன மாற்றம்	•• Distraction
கவின் கலைகள்	•• Fine Arts
கழிப் பேருவகை	•• Exaltation
களிக்குழு	•• Club
களைப்பாறல்	•• Relaxation
களைப்பு	•• Fatigue
கறைப்படுத்திச் சீர்கெடுத்தல்	•• Stigma of degeneration
கற்பனை உருக்கள்	•• Imaginary Images
கற்பிதம் (முன்கோள்)	•• Hypothesis
கற்பிழப்பு	•• Adultery
கனவுகள்	•• Dreams
வெளிப்படையான	•• Manifest content
உட்பொருளும்	•• and latent
உள்ளார்ந்த உட்பொருளும்	•• content
காட்சிக் கொள்கையின் இரட்டைகம்	•• Duplicity theory of vision
காப்புக்கம்	•• Security
காயடித்தல்	•• Castration
காரணங்கற்பித்தல்	•• Rationalisation
காரணிக் கொள்கை	•• Factional School
காரணியப் பாகுபாடு	•• Fractional Analysis
காம இன்பம்	•• Erotic pleasure

கால வயது	•• Chronological Age
கிட்டப் பார்வை	•• Myppia
கிழப்பருவ உளப்பிணி	•• Senile Psychoses
கிலிகள்	•• Phobias
கிழப்பருவ மனத்திறக்கேடு	•• Senile Dementia
கிளர்ச்சிக் காரணிகள்	•• Excitatory causes
கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகள்	•• Muscular twitchings
கிறுகிறப்பு	•• Vertigo
கீழ்த்தப்படுத்கும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளைக் காலப் போக்கில் எதிர்த்தல்	Revolt Against the deteriorate Principles due to passage .. of time
குடிப்பழக்கம்	•• Alchoholism
குடிப்பழக்கத்தால் வரும் சமூக விளைவுகள்	Social consequences of .. Alchoholism
குடும்பத்தில் ஒருவரசு குறிப்பு நிலை	•• Ordinal position
குடநிலை	•• Anal stage
குமரப் பருவம்	•• Adolescence
குடும்பல் நடத்தை	•• Mass mind
குருதி இழிவு	•• Blood
குழந்தை உளவியல்	•• Child Psychology
குழந்தைத்தனமான	•• Sexual infantilism
குழந்தைப் பருவத்தில் ஒருக்கப்- பட்ட பாற் செயல்கள்	.. Repressed infatile sexuality
குழந்தை யூதிர்ச்சியின் தொடக்க நிலை	•• Phallic stage
குழவிப் பருவம்	•• Infancy

குழு இயங்கியல்	... Group Dynamics
குழு உணர்வு	... Group Consciousness
குழு ஒன்றிதல்	... Identification
குழு நெருக்கடி நிலை	... Group tension
குழு மனம்	... Group mind
குறி	... Symbol
குறியீட்டுச் சொல்லல்	... Symbolisation
குறுகிய வடிவம்	... Midget
குறுக்கீடு	... Interference
குறை நோக்காளர்	... Pessimistic
குறையறிவுடையோன்	... Feeble minded man
குறையற்ற வழி வருதல்	... Psychopath
குற்றக் கோளாறுடையவர்	... Crime and social organisation
குற்றங்களும் சமூக அமைப்புக் குலைவும்	... Criminal, Crank
குற்றச் சிக்கல்	... Guilt complex
குற்றவியல்	... Penology
கூடி வாழ்விடாய்	... Belongingness need
கூட்டத்தின் கருத்தினை விளக்குபவர்	... Crowd exponent
கூட்ட வெறி	... Mass Hysteria
கூட்டாளி உணர்ச்சி	... Gang spirit
கூட்டு இயல்புக்கம்	... Gregarious instinct
கூட்டு நடத்தை	... Collective behaviour
கூட்டு விளையாட்டு	... Team games
கூர் உணர்வுகள்	... Allegies
கூழமை	... Cretinism
கெட்ட எண்ணம்	... Malice
கேடு பயக்கும் தன்மை	... Vicious nature

கைக்கிளை	...	Crushes
கைக்கொள்ளிப் பெறாநடத்தை	...	unoccupied behaviour
கொச்சை மொழி	...	Slany
கொடுமைப்படுத்தல்	...	Bullying
கொடுமை விடுப்பு வாய் நிலை	...	Oral Sadistic
கொள்கையாளர்	...	Theorist
கோவை மறிவினைக்கொள்கை	...	Chainreflex theory
கோழை	...	Phlegmatic
சமநிலை இயக்கம்	...	Homeostasis
சமநிலைப் பொதுமைக்கருத்து	..	Concept of homeostatis
சமயமும் உளப்பகுப்பாய்வும்	...	Religion and Psycho Analysis
சமயமும் பிறழ்வு உளவியலும்	...	Religion and Abnormal Psychology
சமூக அளவியல்	...	Sociometry
சமூக அறிநிலை	...	Social Awareness
சமூக ஆமோதிப்பு	...	Social approval
சமூக இடை வினை	...	Social interaction
சமூக இணக்கம்	...	Social conformity
சமூக உளவியல்	...	Social Psychology
சமூக எதிர்ச்செயலினர்	...	Anti socials
சமூக எதிர்ச்செயல்	...	Anti social personalities and crimes
ஆளுமையினும் பழிச்செயலும்		
சமூகக் கட்டுப்பாடு	...	Social controller
சமூகச் சூழ்நிலை	...	Social status
சமூகத் தொலைவு	...	Social distance
சமூக நிலை	...	Social status
சமூகப் புலன் நோக்கு	...	Social perception
சமூக முரண்பாட்டுப் போராட்டம்	...	Social conflict

சமூக வயநிலை	... Socialisation
சமூக விடாய்கள்	... Social needs
சமூக விலக்கம்	... Social deviation
சமூகவியலும் பிறழ்வு, உளவியலும்	... Sociology and Abnormal Psychology
சன்னி	... Delirium
சாதகமான முடிவு	... Favourable outcome
சாமுத்திரிகம்	... Physiognomy
சார்புடைமை	... relativity
சார்புற்ற நிலை	... dependent
சாவு ஏற்படும் தரம்	... Death rate
சாவுத் தூண்டல்கள்	... death urges
சிக்கல் அறை	... Maze
சிக்கல்கள்	... problems
சிடு மூஞ்சி	... choleric
சுதைந்த குடும்பம்	... Broken home
சிறப்புத் தொழிலினர்	... professionals
சிறு குழு	... Gang
சிறு திறக் குற்றங்கள்	... misdemeanors
சிறு தீது	... Pelitmal
சிறுமண்டை மடமை	... Microcephaly
சுட்டு எண்ணங்கள்	... Ideas of reference
சுரப்பு	... Gland
சுருதி	... Pitch
சுவையறிவுணர்வு	... Gustatory
சூழ்நிலை	... Environment
செயலற்ற வாய் நிலை	... Oral passive
செயல்சார் கோளாறுகள்	... functional disorders

செயல்பாட்டிசைவு	...	Consensus
செயல்பாட்டுக் காரணிகள்	...	functional factors
செயல்நிலை அறிவை	...	functionalism
செயல் நிறைவேற்றம்	...	Performance
செயல்முறை	...	process
செரியா நெகிழ்ச்சி	...	flexibilitascarea
செவிப்புலன் வெளிக்காட்சி	...	External Audible vision.
செவிவி	...	Nurse
சொல் ஆக்கம்	...	Verbalisation
சொல்லினம்	...	
சொற்குத்தேற்றம்	...	Verbal suggestion
சொற் கற்பனை	...	Verbal imagination
சொற்புறத்தேற்றச் சோதனை	...	Verbal projection test
சோகம்	...	Soberity
சோகை	...	Anomia
சோதனைத் தனிச்சலுகை	...	Test favouratism
சோரிகையால் எழும்	...	Bromide intoxication
தகுதி வாய்ந்தவை உயிர் வாழும்	...	Survival of the fittest
தடையில் இணைப்பு	...	Free association
தடைமுறை	...	Obstruction method
தடையின்றி இயைபு கொள்ளல்	...	Continuous interaction.
தணிக்கைப்படுத்தல்	...	Censorship
தண்டனையிலிருந்து விலகும்		
மன இயல்பு	...	Impunitive
தப்பமைவு	...	Malformation
தப்பெண்ணம்	...	Prejudice
தர அளவு முறை	...	Rating Scale Method

தரம்	...	Norm
தலைமை ஊக்கி	...	Mastory motive
தலைமைத் தன்மையின் வகைகள்	...	Types of Leadership
தலைவர் - உயர்நோக்குடையவர்	...	Leader as Ideologist
தலைவர் - உள்ளூறுகளைக் கட்டுப்படுத்தபவர்	...	Leader as Controller of internal activities
தலைவர் - செயலில் வல்லவர்	...	Leader as expert
தலைவர் - தனியாள் செயல்-களுக்குப் பொறுப்பேற்பவர்	...	Leader Individual responsibility
தலைவர் - நடுவர்	...	Leader as Arbitrator and mediator
தளரா நோக்குடையவர்	...	Optimistic
தற்காதல்	...	Narcissm
தற்காப்பு இயல்புக்கம்	...	Self preservation instinct
தற்சிளர்ச்சி	...	Self excilation
தற்கொலை	...	Suicide
தற்சாதிப்பு	...	Self assertion
தற்சிற்றின்ப உணர்ச்சி	...	Auto erotism
தற்பால் காமம்	...	Homo erotism
தனிப்பகுதியை அறிக்கச்செய்முறை	...	
தனித்த தன்னிச்சை	...	Solitary-Independent
தனித்த மாறி	...	Individual variable
தனித் தன்மையுடை ஆளுமைத்தன்மை	...	Individual variable
தனித்தொரு நடவடிக்கை	...	Abstoact Behavious
தனியவர்கள்	...	Individuals
தனியவன் வரலாற்று முறை	...	Case History method
தனியார் உளவியல்	...	Individual Psychology
தனியார் வேறுபாடுகள்	...	Individual differences
தன்கருத்தையே வலியுறுத்தல்	...	Obstinate

தன் தெரிவு	...	Self awareness
தன் நனவிலி	...	Personal unconscious
தன் மதிப்பு	...	Prestige
தன் மதிப்புற்று	...	Self regarding sentiment
தன் மதிப்பீடு	...	Self appraisal
தன் வயமான புலன்காட்சி	...	Autistic percepts
தன்னை நோவல்	...	Self deception
தன்னைப் புரிந்து கொண்ட உள்ளம்...		A mind that found itself
தன்னையே தண்டித்துக் கொள்ளும் மனவியல்பு	...	Intra punitive
தாக்கும் நடத்தை	...	Aggressive Behaviour
தாக்கும் மனப்பான்மை	...	Aggression
தாங்கும் திறன்	...	Endurance
தாய்மை உணர்வு	...	Maternal instinct
தாழ்வு மனப்பான்மை	...	Inferiority complex
தான் அறியா மேற்கோள்கள்	...	Unconscious Assumptions
திட உருவங்கள்	...	Concrete images
திரட்டு இயல்புக்கம்	...	Acquisitive instinct
திரிபுக் காட்சி	...	Illusion
திரிபுணர்வு நோய்	...	Paranoia
திருடும் வெறி	...	Kleptomania
திருமண நிலை	...	Marital status
திறன்	...	Skill
திறந்த வெளியைக் கண்டு அஞ்சுதல்...		Agoraphobia
துடிப்பு	...	Impulse
துணிவுள்ள	...	Enterprising
துலங்கல்	...	Response
துயில் நடை	...	Somnambulism

சுருவி ஆராயும் உந்து	...	Exploratory behaviour
சுருவும் உந்து	...	Exploratory drive
துன்ப நிலை	...	Distress
துன்புறு திரிபுணர்ச்சி	...	Persecutory Delusion
தூண்டல் துலங்கல் கொள்கை	...	Stimulus Response Theory
தூண்டல் தேர்வு	...	Stimulus selection
தூண்டுதல் இன்மை	...	No incentive
தூரப் பார்வை	...	Hypeopia
தெரிந்து பின்பற்றல்	...	Conscious Imitation
தெரியாது பின்பற்றல்	...	Unconscious Imitation
தெற்றுதல்	...	Stammering
தேவைகள்	..	Needs
தொகுத்தல்	...	Synthesis
தொகுத்தறி ஆய்வு	...	Inductive reasoning
தொகுத்தறிதல்	...	Induction
தொலைப்புலன் காட்சி	...	Perception of distance
தொழில் வழிகாட்டல்	...	Vocational guidance
தோழமை	...	Friendship
நகர்ப்படுத்தல்	...	Urbanisation
நகைமுகன்	...	Sanguine
நம்பகம்	...	Reliability
நரம்புக் கோளாறு	...	Nervous Disorder
நவாகோ ஆளுமை	...	Navaho personality
நளவிலி	...	Unconscious
நளவு மனம்	...	Conscious mind
நன்னடத்தை ஆராய்வு	...	Probation
நன்னம்பிக்கை	...	Optimism

நாட்டுப்புற மக்கள் உளவியல்	...	Folk Psychology
நிகழ்ச்சிப் பதிவேடு	...	Anecdotal records
நிகழ்புறம்	...	Probability
நினைவு மாற்பா	...	Mnemonis
நினைவு இழப்பு	...	Recall Amnesia
நினைவு வீச்சு	...	Memory span
நீர் மண்டை மடமை		Hydrocephaly
நீர் முறை மருத்துவம்	...	Hydrotherapy
நுட்ப எண்ணங்கள்	...	Abstract ideas
நுண்ணறிவு		Intelligence
நோக்கவியல் கொள்கை	...	Hormic principle
நோய்க் கறுடைய போதைநிலை	...	Pathological intoxication
பகற் கனவு	...	Day Dream
பக்கத் தோற்றம்	...	Profile
பகுத்தறி ஆய்வு	...	Deductive Reasoning
பகுத்தறி முறை	...	Deductive method
படபடப்பவர்	...	Fidget
பணிவு இயல்புக்கம்	...	Instinct of submission
பண்பாட்டுப் பரப்பு	...	Culture Area
பண்புக் கோளாறுகள்	...	Character disorders
பயன்முறை உளவியல்	...	Applied Psychology
பயன்முறைக் கோட்பாடு	...	Utilitarianism
பரத்தனம்	...	Prostitution
பரம்பரை இயல்	...	Genetics
பரிவுணர்வில் சமூக இன்றியமையாமை..	...	Social significance of sympathy
பல ஆக்க நிலையிடுத்தம்	...	Conditioning

பழக்கமின்மையால் நினைவுத்

திறனை இழத்தல்

... Atrophy through disuse

பற்று வெளி

... Fad

பன்முக ஆளுமை

... Multiple personality

பார்ந்தறிதல்

... Recognition

பாலியானா மனப்பான்மை

... Pollyanna

பாலுந்து திறன்

... Libido

பால் இணைப்பு

... Mating

பால் இயல்புக்கம்

... Sex-instinct

பால் உள்தூண்டல்

... Sex urge

பால் போராட்டம்

... Sex conflict

பால் மறக்கச் செய்தல்

... Weaning

பாவனை செய்தல்

... Mahe behave

பிஞ்சுப் பூப்பு

... Pubertas prascox

பித்த

... Insanity

பியூசேம்பி தனியாள் வரலாறு

... Beauchamp individual case History

பிறப்பியல் முறை

... Genetic method

பிறவி

... Inborn

பிற்செயல் உள்தடை

... Retroactive inhibition

பின்தங்கிய குழந்தை

... Backward child

பின்புலன் உணர்வு

... After sensation

பின் மரபு

... Progeny

பின் விளைவுகள்

... Prognosis

பீடிப்புகள்

... Obsessions

புகுவாய்

... Receptor

புடமிருதல்

... Sublimation

புதியன புனைதல்

... Productive

புரிந்து கொள்ளலின் வீச்சு	...	Range of Apprehension
புலவழி சுகரீட்சி வழி	...	Empirical
புலன் கடந்த காட்சி	...	Extra Sensory perception
புலன் சருவிகள்	...	Sensory Aids
புலன் காட்சித் திறம்	...	Perceptual Ability
புலன் காட்சிப் பொருள்	...	Percept
புறமுக ஆளுமை	...	Extrovery personality
புலன் கூர்மை	...	Sensory Acquity
புறத் தேற்றல்	...	Projection
புறத் தேற்றச் செய்முறை	...	Projective techniques
புனைவு உருவாக்கம்	...	Fantasy formation
பூப்புப் பருவம்	...	Puberty
பெரு மிதம்	...	Elation
பெறப்படும் மடமை	...	Acquired amentia
பேதை	...	Meson
பொதுக் காரணி	...	General factor
பொதுநிலைப்படுத்தல்	...	Abstraction
பொதுப்படைப் பண்புக் கூறு	...	General trait
பொதுமைக் கருத்து	...	Concept
பொதுமைய	...	Concentric
பொய்மைக் காட்சி	...	Hallucination
போக்குகள்	...	Trends
போராட்டம்	...	Conflict
போருக்கம்	...	Instinct of pugnacity
போர் அழுத்த எதிர்வினைகள்	...	Combat stress reactions
போர்க் களைப்பு	...	Combat fatigue
மகப்பற்று இயல்புக்கம்	...	Parental instinct
மகிழ்ச்சி	...	Ecastasy

மக்கள் மனம்	...	Soul of people
மடமை	...	Amentia
மந்தையுணர்வு	...	Herd sense
மரபுரிமை	...	cuetiral Heritage
மரபுப் பகை	...	Fend
மறதி நேரம்	...	Amnesia
மன ஆற்றல்	...	Feeble mindedness
மனக் கோட்டை	...	Reverie
மனத் தன்வயம்	...	Mesmerism
மனத் திறக்கேடு	...	Senile dementia
மனப்பான்மை	...	Altitude
மனமுறிவு	...	Frustration
மனவெழுச்சிகளில் குழந்தைத்தனம்	...	Emotional infantilism
மனவெழுச்சிக் கோளாறு	...	Emotional disorder
மனவெழுச்சி சார் மனப்போக்குகள்	...	Emotional Altitude
மனவெழுச்சிச் சமநிலை	...	Emotional stability
மனவெழுச்சிப் பக்குவம்	...	Emotional maturity
மனவெழுச்சி மாற்றம்	...	Mood
மனவெழுச்சி முரண்பாடு	...	Emotional incongruity
மனநல இயல்	...	Mental Hygiene
மனித இயல்	...	Anthropology
மனித இனவெறுப்புள்ள	...	Misanthropic
மனிதத் தொடர்பு உளவியல்	...	Psychology of Human relations
மனித கொலை	...	Homicide
மாமுகன்	...	Squint
மாறான இரட்டை நிலை நடத்தை	...	Ambivalent
மாமும் புலன் காட்சி	...	Shifting perception
மாற்றுப் பாலார்	...	Opposite sex

மாற்றுப் புலனுபவம்	... Synesthesia
மீள் நோக்கு	... Review
முகப் பார்வை	... Facial vision
முட்டாளர்	... Idiot
முதிர்ச்சி அடைதல்	... Maturation
முதிர்ச்சிப் பருவம்	... Adulthood
முழுநிலைக் காட்சி	... Gestalt
முறை இயல்	... Methodology
முனைப்பான ஊக்குவி	... Dominant motive
மூடன்	... Imbecile
மெய்ப்பாடினமை	... Apathy
மெய்ப்பாடு	... Emotional experience
மெய்யியல்பு நோக்கு	... Realistic view
மேனிலை மனம்	... Super ego
வகுப்பு உணர்வு	... Class consciousness
வயதுக்கு மீறிய அறிவுடைமை	... precocity
வயது நிலை	... Age level
வயது படிநிலை	... Age grade
வரம்பினர்	... Border line
வரலாற்று முறை	... Case History method
வலிப்பு	... Hysteria
வலியுணர்வு	... Pain Sensation
வலிப்பின் விளிம்பு நிலை	... Convulsion Threshold
வலுத் தாக்குதல்	... Convention
வழக்காறு	... Guidance
வழிகாட்டல்	... Guidance
வழிமுறைத் தேவைகள்	... Secondary needs

வளர்ச்சி உளவியல்	• • • D	Developmental Psychology
வளர்ச்சி வயது	• • •	Age Developmental
வாய்நிலை	• • •	Oral Stage
வாழ்க்கைக் குறிப்பு முறை	• • •	Anecdotal method
விடாய்கள்	• • •	Needs
விருப்பு வெறுப்புகள்	• • •	Likes and dislikes
விலகுதல்-விலகுதல் போராட்டம்	• • •	Avoidance-Avoidance conflict
விலக்கம்	• • •	Deviation
விலங்குக் கிளி	• • •	Zoophobia
வீட்டு நினைவு நோய்	• • •	Homesick
வெகுமதிகளைப் பெரிதாபித்தி மதிப்பிடலும் தண்டனைகளைக் குறைவாக மதிப்பிடலும்	• • •	Over Estimation of rewards and under estimation of punishments
வெட்கம்	• • •	Shame
வெறிச் சோர்வு உள்நோய்	• • •	Manic depressive psychosis
வெறுப்பு	• • •	Hatred
வேற்றுமை உளவியல்	• • •	Differential Psychology

தூணைத் துறியல்

குணநூற் பட்டியல்

அனந்தராமன், இ.வை., கவித்தொகை (பதிப்பு), சென்னை, 1925.

இராசமானிக்கம், மு., உளவியல் குறைகள் (முதற்பகுதி), தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம், சென்னை, 1973.

இலக்குவன், சி., இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல், வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை, 1961.

இளம்புரணர், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்.

இளவழகனார், பண்டைத் தமிழர் பொருளில் வாழ்க்கை, கழகம், 1963.

கல்யாணசுந்தரனார், திரு.வி., முருகன் அல்லது அழகு, சாது அச்சுக்கடம், சென்னை, 1968.

சஞ்சீவி, ந., இலக்கிய இயல் அ.ஆ., 1974.

-----, சங்க காலச் சான்றோர்கள், 1970.

-----, ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள், பாரி நிலையம், 1970.

சாமிநாதய்யர், உ.வே., குறுந்தொகை (பதிப்பு), சென்னை, 1962.

-----, பதிற்றுப்பத்து (பதிப்பு), உ.வே.சா. நூல் நிலையம், சென்னை, 1980.

-----, பத்துப்பாட்டு (பதிப்பு), சென்னை, 1956.

-----, பரிபாடல், கபீர் அச்சகம், சென்னை, 1956.

-----, புறநானூறு (பதிப்பு), சென்னை, 1971.

சீநிவாசன், ரா., சங்க இலக்கியத்தில் உவமைகள், அணியகம், சென்னை, 1973.

சுந்தரமூர்த்தி, கோ., பண்டைத் தமிழ் இலக்கியக் கொள்கைகள் (தமிழாக்கம்), சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை, மதுரை, 1977.

சுப்பிரமணியன், ச.வே., அடியார்க்கு நல்லார் உரைத்திறன், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1976.

-----, தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை ஓர் அறிமுகம், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1975.

சுப்பிரமணியன், ச.வே., இலக்கியக் கனவுகள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1978.

சுப்பிரமணிய பிள்ளை, கா.ச., இலக்கிய வரலாறு, கழகம், 1958.

செயராமன், நா., சங்க இலக்கியத்தில் பாடாண், மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, 1975.

சோமசுந்தரன், பொ.வே., அகநானூறு (மணிமிடை பவளம், நித்திலக் கோவை (உரை), கழகம், சென்னை, 1973.

தமிழன்னல், (இராம. பெரியசுருப்பன்), சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், 1975.

திருமேனி, கு., கோவூர் கிழார், இலக்கிய நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி, 1964.

-----, வடக்கிருந்தான், கோவல நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி, 1980.

துரைசாமி, ஓளவை. ச., ஐங்குறுநூறு (உரை), அண்ணாமலைப் பல்கலைக்- கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1957.

-----, பண்டை நாளைச் சேரமன்னர் வரலாறு, தூத்துக்குடி திருவளர் பதிப்பகம், 1965.

நச்சினர்க்கினியர், தொல்காப்பியம், அகத்தினையியல், புறத்தினையியல், களவியல், கற்பியல், பொருளியல், கழகம், 1947.

நாராயணசாமி ஐயர் (பின்னத்தூர்), நற்றிணை (உரை), கழகம், 1967.

பாலகரதாஸ், ஈ.கோ., அகப்பொருள் பாடல்களில் தோழி, 1979. ✓

பாலசுப்பிரமணியன், சி., காரும் தேரும், நறுமலர்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1978.

-----, முருகன் காட்சி, பாரி நிலையம், சென்னை, 1972.

-----, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, நறுமலர்ப் பதிப்பகம், சென்னை, 1969.

பேராசிரியர், தொல்காப்பியம்-மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல் (உரை), கழகம், சென்னை, 1959.

மாணிக்கம், வ.சுப., தமிழ்க்காதல், பாரி நிலையம், சென்னை, 1962. ✓

-----, மனைவியின் உரிமை, பாரி நிலையம், 1957.

வரதராசன், மு., ஓவச்செய்தி, பாரி நிலையம், 1946.

-----, தமிழ் நெஞ்சம், பாரி நிலையம், 1947.

-----, திருவள்ளூர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், பாரி நிலையம், 1948.

-----, முல்லைத்திணை, பாரி நிலையம், 1950.

-----, மனச்சான்று, பாரி நிலையம், 1952.

-----, நற்றிணை விருந்து, பாரி நிலையம், 1953.

-----, குறுந்தொகை விருந்து, பாரி நிலையம், 1953.

-----, இலக்கிய ஆராய்ச்சி, பாரி நிலையம், 1953.

-----, கரித்துண்டு, பாரி நிலையம், 1953.

-----, நெடுந்தொகை விருந்து, பாரி நிலையம், 1954.

-----, நெடுந்தொகைச் செல்வம், பாரி நிலையம், 1954.

-----, பெண்மை வாழ்க, பாரி நிலையம், 1954.

-----, குறுந்தொகைச் செல்வம், பாரி நிலையம், 1955.

-----, கொங்குதேர் வாழ்க்கை, பாரி நிலையம், 1955.

-----, புலவர் கண்ணீர், பாரி நிலையம், 1956.

-----, கல்வி, பாரி நிலையம், 1956.

-----, நாட்டுப்பற்று, பாரி நிலையம், 1956.

-----, நற்றிணைச் செல்வம், பாரி நிலையம், 1958.

-----, இலக்கியத்திறன், பாரி நிலையம், 1959.

-----, காதல் எங்கே?, பாரி நிலையம், 1959.

-----, இலக்கிய மரபு, பாரி நிலையம், 1960.

-----, இலக்கியக் காட்சிகள், பாரி நிலையம், 1962.

-----, பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, கழகம், 1964.

-----, உலகம் உய்ய, பாரி நிலையம், 1971.

-----, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அகாதெமி, புதுலில்லி, 1972.

வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு., அகநானூறு (கவிற்றியானை நிறை),
கழகம், 1972.

வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ்., இலக்கிய உதயம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை, 1965.

-----, இலக்கியச் சிந்தனைகள், பாரி நிலையம், 1956.

-----, காவிய காலம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம், 1962.

ராஜம், மர்ரே, எஸ்., பத்துப்பாட்டு (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா,
சென்னை, 1957.

-----, நற்றிணை (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, குறுந்தொகை (பதிப்பு) சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, ஐங்குறுநூறு (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, பதிற்றுப்பத்து (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, பரிபாடல் (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, கலித்தொகை (பதிப்பு) சாந்தி சாதனா, 1957.

-----, அகநானூறு (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1958.

-----, புறநானூறு (பதிப்பு), சாந்தி சாதனா, 1958.

ராஜவேலு, கு., வள்ளல் பாரி, பாரி நிலையம், 1960.

குணை நூல்கள்

அப்பாதுரை, கா., சங்க இலக்கிய மாண்பு, அலமேலு நிலையம், சென்னை,
1949.

இராகவையங்கார், மு., தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, மு.ரா.
நாராயண ஐயங்கார் பதிப்பு, மானாமதுரை, 1960.

இராகவையங்கார், ரா., பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சி, அண்ணாமலைப்
பல்கலைக்கழகம், 1953.

இலக்குவன், சி., தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி, வள்ளுவர் பதிப்பகம், புதுக்-
கோட்டை, 1961.

ஞாசாமி, ம.ரா.போ., சங்க காலம், மெர்க்குரி புத்தக நிலையம்,
கோவை, 1967.

கைலாசபதி, க., ஒப்பியல் இலக்கியம், பாரி நிலையம், 1969.

கோவிந்தன், கா. (புலவர்), பண்டைத் தமிழர் போர். நெறி, வளர்வு
பண்ணை, சென்னை, 1965.

-----, மருத நில மங்கை, பாரி நிலையம், சென்னை, 1956.

சுப்பு ரெட்டியார், ந., புனையா ஓவியம், பறம்பு நிலையம், 1963.

ஞானசம்பந்தன், அ.ச., இலக்கியக் கலை, கழகம், 1960.

-----, அகமும் புறமும், புறம்., பாரி நிலையம், 1958.

-----, இன்றைய இலக்கியம், மெர்க்குரி பதிப்பகம், கோவை,
1960.

-----, இன்றும் இனியும், பாரி நிலையம், 1963.

வேலப்பிள்ளை, என்., தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், ராமகிருஷ்ணன்,
சென்னை, 1969.

கட்டுரைகள்

இரண்டாவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சிகள், சென்னை, 1965.

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ்க் கருத்தரங்கு நிகழ்ச்சிகள், மதுரை, 1981.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், நான்காவது கருத்தரங்கு மலர்,
திருவனந்தபுரம், 1972.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், ஐந்தாவது கருத்தரங்கு
ஆய்வுக் கோவை, சென்னை, 1973.

இந்தியப் பல்கலைக்கழகத் தமிழாசிரியர் மன்றம், ஆறாவது கருத்தரங்கு ஆய்வுக்கோவை,
பாண்டிச்சேரி, 1974.

திருச்சிராப்பள்ளி தேசியக் கல்லூரி ஆண்டு மலர், 1973.

உலகத் தமிழ் இயக்கம் தொடக்க விழாச் சிறப்பு மலர், சென்னை, 1985.

ஆங்கில நூல்கள்

Tamil Authors

Balasubramanian, C., Papers in Tamil Literature, Narumalarp
Pathippakam, Madras, 1981.

Manickam, V.T., Marutam-an Aspect of Love in Tamil Literature,
Tamil

Ramanujan, A.K., The Interior Landscape, (Trans.), The University of Chicago, Indiana University Press, Bloomington and London, 1967.

Somasundaram Pillai, J.M., A History of Tamil Literature, Annamalai Nagar, 1967.

Thaninayagam, Xavier, S., Nature in Ancient Tamil Poetry, Tamil Literature Society, Tuticorin, 1953.

Varadarajan, M., The Treatment of Nature in Sangam Literature, S.I.S.S.W. Publishing Society, Madras-1, 1957.

Theses

Annamalai, Sp., Critical Study of the Development of Arts and Sciences in Ancient Tamilnadu, Unpublished M.Litt. Thesis, University of Madras, 1961.

Bhaskara Doss, E.G., Heroine in Ettuthogai, M.Litt. Thesis, University of Madras, 1959.

Sarangapani, R., A Critical study of Paripadal, Unpublished M.Litt. Thesis, University of Madras, 1961.

Natarajan, Avvai, D., Women poets of Tamilnadu, Ph.D. Thesis, University of Madras, 1973.

English Authors

Adler, Alfred, Individual Psychology, Harcourt, Brace and Co., Inc., New York, 1924.

Allers, Rudolf, The successful Error, A Critical study of Freudian Psycho analysis, Sheed and Ward, Inc., London, 1940.

Allport, G., Pattern and growth in personality, Holt, Rinehart and Winston, New York, 1961.

Allport, G.W., Personality, Henry Holt, New York, 1937.

Bandura, A., Principles of behaviour modification, Holt, New York, 1969.

Bluemel, C.S., War, Politics and insanity, World Press, Denver, 1948.

Boaz, G.D., General Psychology, Gunalaya, Madras, 1957.

- Boehm, W.W., The role of Psychiatric social work in mental health, In A.M. Rose (Ed.), Mental health and mental disorder, Norton, New York, 1955.
- Bromberg, W., The mind of man, Harper, New York, 1937.
- Browne, E.G., Arabian medicine, Macmillan, New York, 1921.
- Buss, A.H. and Buss E.H. (Eds.), Theories of Schizophrenia, Atherton, New York, 1969.
- Carothers, J.C., Culture, Psychiatry and the written word, Psychiatry, New York, 1959.
- Carson, R.B., Interaction Concepts of personality, Aldine, Chicago, 1969.
- Cloward, R.A. and Ohlin, L.E., Delinquency and opportunity: A theory of delinquent gangs, Free Press, New York, 1963.
- Cohen, M.R., and Drabkin, I.E., A source book in Greek Science, Oxford University Press, 1959.
- Coleman, James C., Abnormal Psychology and Modern Life.
- Dunbar, F., Emotions and bodily changes, Columbia University Press, New York, 1954.
- Edwards, J., Sinners in the hands of an angry God, The Works of President Edwards in eight volumes, Vol.7, Worcester: Isiah Thomas, 1809.
- Eliot, T.S., The Cocktail Party, Reprinted by permission of Harcourt Brace Jovanovich, Inc., and Faber and Faber Ltd.
- Eysenck, H.J., Dimensions of Personality, Routledge and Kegan Paul Ltd., London, 1947.
- Feuer, L., Psycho-analysis and Ethics, Thomas, 1955.
- Freud, S., New Introductory Lectures on Psycho-analysis, Norton, New York, 1946.
- , Civilization and its Discontents, Doubleday, 1958.
- , An outline of Psycho-analysis, Norton, 1949.
- , The interpretation of dreams, Standard edition, London, 1953.

- Freud, S., Beyond the pleasure principle, International Psycho-analytic Press, London, 1922.
- , Wit and its relation to the Unconscious, Moffat, Yard and Company, New York, 1916 (b)
- , Group Psychology, International Psycho analytical Press, Vienna, 1922 (b).
- , The ego and the Id, Hogarth Press, London, 1927 (b).
- , The problem of anxiety, W.W. Norton and Company, Inc., New York, 1933 (b).
- Guildford, J.P. (Ed.), Fields of Psychology Basic and Applied, D. Van Nostrand and Company, Inc., London, 1950.
- Hippocrates, 4 volumes, Translated by W.H.S. Jones (Loeb classical Library), Heinemann, 1922.
- Hull, C.L., Principles of Behaviour, Appleton Century Company, Inc., New York, 1943.
- , Aptitude test batteries, Occupations, 1934.
- , Aptitude testing, Yonkers-on-Hudson, New York, 1928.
- Huxley, J., Evolution in action, Harper, New York, 1953.
- Hyden, H., Bio chemical aspects of learning and memory, In Pribram, K. (ed.), On the biology of learning, Harcourt Brace, Jovanovich, New York, 1969.
- Hyman, R., The nature of psychological inquiry, Englewood Cliffs, N.J. Prentice-Hall, 1964.
- Jacobson, A. and Kales, A., Somnambulism, All night EEG and related studies in Kety, S.S. Evarts, E.V. and Williams, H.L. (eds.), Sleep and altered states of consciousness Baltimore, Md: Williams and Wilkins, 1967.
- James, W., The principles of psychology, New York, Holt, 1890.
- Johnson, R.N., Aggression in Man and animals, Philadelphia, Saunders, 1972.
- Jourard, S.M., Healthy personality: An approach from the humanistic view point, Macmillan, New York, 1974.
- Jung, C.G., Analytical Psychology, Pantheon, New York, 1968.
- , The undiscovered Self, Kegan Paul, London, 1958.

Jung, C.G., Modern man in search of a soul, Harcourt, Brace,
New York, 1933.

-----, Factors Determining Human Behaviour, Harward
Tercentenary Conference on Arts and Science
Harvard University Press, 1937.

-----, The Integration of Personality, Kegan Paul,
London, 1940.

-----, Psychology and Religion, Yale University Press,
1938.

-----, The Psychology of Dementia Praecox trans. by
A.A. Brill, Nervous and Mental Diseases publishing
Company, Washington, 1909.

-----, Psychological Types, Harcourt Brace and Company,
Inc., New York, 1923.

-----, Studies in Word Associations, Mofiat, Yard and Company
New York, 1919.

-----, Psychology and Alchemy, Pantheon, New York, 1944.

-----, The Collected works Vol. VII, Two essays on
Analytical Psychology, Routledge, London, 1968.

-----, The archetypes and Collective unconscious, Kegan
Paul, London, 1958.

Koehler, W., Gestalt Psychology, Liveright Publishing Corporation,
New York, 1929 a.

-----, The mentality of Apes, trans. by Ella Winter,
Harcourt, Brace and Company, New York, 1929 b.

Koffka, K., The Growth of the Mind, Harcourt, Brace and Company,
New York, 1928.

Kretschmer, E., Physique and character, Kegan Paul, 1925.

Lashley, K.S., Brain Mechanisms and Intelligence, University
of Chicago Press, Chicago, 1929.

-----, The acquisition of skill in archery, Carnegie
Institute of Washington, 1915.

- Lewin, K., A Dynamic Theory of Personality, Mc. Graw Hill, New York, 1935.
- , Field Theory in Social Science, Harper, New York, 1951.
- Lewis, N.D.C., A short history of psychiatric achievement, Norton, New York, 1941.
- Lombroso, C., Men of genius, Scribner's, New York, 1891.
- Malinowski, B., Sex and repression in savage society, Humanities, New York, 1927.
- Malmo, R.B., Emotions and muscle tension: The story of Anne, Psychology Today New York, 1970 (c) Communications/Research/Machines, Inc., reprinted by permission.
- Marks, J., Genius and disaster, Greenberg, New York, 1925.
- Maslow, A., Self-actualisation and beyond, In J.F.T. Bugental (Ed.) Challenges of humanistic psychology, Mc. Graw-Hill, New York, 1967.
- Menninger, K., The human mind (2nd edition), Knopf, New York, 1945.
- , Psychiatry in a troubled world, Macmillan, New York, 1948.
- , The Crime of punishment, Viking press, New York, 1968.
- Menninger, K. and Holyman, P.S., Theory of Psycho analytic technique (2nd edition), Basic Books, New York, 1973.
- Murray, Gilbert, The Rise of the Greek Epic, Oxford University Press, 1960.
- Pavlov, I.P., Conditioned reflexes and Psychiatry (Trans. and edited by W.H. Gant), International Publishing, New York, 1941.
- Robinson, E.A., "Richard Cory" (is reprinted by permission of Charles Scribner's sons from The Children of the Night by Edwin Arlington Robinson, 1857.
- Rogers, C., The Process of the Basic encounter Group, In J.F.T. Bugental (Ed.), Challenges of humanistic Psychology, Mc. Graw Hill, New York, 1969.

- Ruch, F.L., Zimbardo, P.G., Psychology and life (8th edition),
Glenview, 111, Scoft, Fonesman, 1971.
- Shakespeare, W., The Complete works of Shakespeare, Spring Books,
London, 1964.
- Sheldon, W.H., Atlas of men; A Guide for somatotyping the adult male
at all ages, Harper and Row, New York, 1954.
- Skinner, C.E., Educational Psychology (Ed.), Prentice Hall of
India, New Delhi, 1964.
- Somerset Maugham, W., The ten novels and their authors, Mercury
Books, 1954.
- Thorndike, E.L., The Psychology of learning, Teachers College,
New York, 1913.
- , Human Nature and the Social Order, Macmillan,
New York, 1940.
- , Animal Intelligence, Macmillan, New York, 1911.
- , Human Learning, Century Press, New York, 1931.
- Witchener, E.B., Text book of Psychology, Macmillan Company,
New York, 1910.
- , Experimental Psychology of the thought
Processes, Macmillan, New York, 1909.
- , Systematic Psychology, Macmillan, New York, 1929.
- Tolman, E.C., Purposive Behaviour in Animals and Men, The
Century Company, New York, 1932.
- , Drives towards War, Appleton: Century, New York,
1942.
- Ullmann, L.P. and Krasner, L., Psychological approach to
abnormal behaviour, Englewood Cliffs, Prentice
Hall, N.J., 1969.
- , Case studies in behaviour modification, Holt, Rine
hart and winston, New York, 1965.
- Waston, J.B., Psychology from the stand point of a Behaviourist,
Zippincolt, 1919.
- , An Introduction to Comparative Psychology, Holt,
New York, 1914.

Woodworth R.S. and Marquis, D.G., Psychology - A study of mental life, University Paper backs, Methuen and Co., London, 1965.

Woodworth, R.S., Experimental Psychology, Holt, New York, 1938.

-----, Contemporary schools of Psychology, Ronald, New York, 1948.

-----, Heredity and Environment, Social Science Research Council, New York, 1941.

Wundt, W., Outlines of Psychology, W. Engleman, Leipzig, 1902.

Wynne, L.C., Ryckoff, I.M., Day, J. and Hirsch, S., Pseudo-mutuality in the family relations of schizophrenia, Psychiatry, Washington, D.C., 1958.

Zilboorg, G. and Henry, G.W., A History of Medical Psychology, Norton, New York, 1941.

Dictionaries

Collins Dictionary of the English Language, Patrick Hanks (Ed.), London, 1984.

Dictionary of Education, Good, C.V., Mc. Graw Hill, 1959.

Dictionary of Psychology Howard C. Warren (Ed.), Houghton Mifflin Company, Cambridge, 1962.

Student's Dictionary of Psychological terms, Harper and Bros., New York, 1934.

A Comprehensive dictionary of Psychological and Psycho analytical terms, Longmans, Green, London, 1958.

Associations and Organisations

American Psychiatric Association, Diagnostic and statistical manual of mental disorders, Washington D.C., 1968.

American Medical Association, Chicago, A.M.A., 1969.

American Psychological Association, Ethical Standards of Psychologists, Washington, D.C., 1963.

World Health Organisation: Suicides rising Science News, 1967.

Selected Journals and Magazines

American Journal of Psychiatry, 1941, 1949.

American Journal of Psychiatry, 1966.

American Journal of Psychiatry, 1967.

American Journal of Psychiatry, 1969.

American Journal of Psychiatry, 1970.

American Journal of Psychiatry, 1971.

American Psychologist, 1960.

American Psychologist, 1964.

American Psychologist, 1970.

Archives of General Psychiatry, U.S.A., 1936.

Archives of General Psychiatry, U.S.A., 1963.

Archives of General Psychiatry, U.S.A., 1967.

Archives of General Psychiatry, U.S.A., 1969.

Archives of General Psychiatry, U.S.A., 1970.

India Today, October 15, 1981.

International Journal of Psychiatry, U.S.A., 1966.

International Journal of Psychiatry, U.S.A., 1968.

International Journal of Psycho-analysis, U.S.A., 1972.

Journal of Behaviour Research and Experimental Psychiatry,
U.S.A., 1970.

Journal of Mental Science, U.S.A., 1958.

Journal of Psychology, U.S.A., 1935.

Journal of Experimental Psychology, 1920.

Journal of American Academy of Psycho-analysis, October 1975.

Journal of Psychological Researches, May 1977.

Literature and Psychology, U.S. Naval Academy, 1974.

Literature and Psychology, U.S. Naval Academy, 1975.

Psychological Abstracts Published by The American Psychological Association, Inc., 1200, Seventeenth Street, Washington, D.C.

- i) January 1976, Perception of Poetic rhythm, No.500.
- ii) April 1975, Women in Greek Myth, Psycho-analytic Review, No.6677.
- iii) September 1975, A drama of the phallic stage, No.6681.
- iv) September 1975, The Apology of Socrates, No.6686.
- v) September 1975, The father son Conflict in Prometheus Unbound, No.6687.
- vi) July 1975, Jungian Interpretation of Goethe's alchemical allegory, No.2106.
- vii) December 1977, Suicides in Literature, No.11395.
- viii) October 1975, Psychic resolution in Gray's Elegy, No.2707.
- ix) May 1978, The Psycho-analytic model of a dream used as poetic form, No.9588.
- x) March 1980, Madness in Euripides, Shakespeare and Koffka, No.5116.
- xi) March 1978, Encounters with archetypes, No.5298.
- xii) July 1980, Further reflections on "La Belle Dama Sans Merci" as anima Archetype, No.732.
- xiii) July 1980, The little secret: Wordsworth's relationship with Dorothy, No.736.
- xiv) February 1980, "Lycidas" and the stages of grief, No.2929.
- xv) April 1981, Analysis of a fiction, No.7605.
- xvi) August 1981, Teachers, writers, actors, artists: Why they learn from what they do?, No.3256.

Psychology Today, January 1967.

Psychology Today, February 1969.

Psychology Today, March 1969.

Psychology Today, March 1970.

Psychology Today, April 1970.

Psychology Today, April 1971.

Social Sciences

- i) Vol. 3 of 1982
 - ii) Vol. 4 of 1982
 - iii) Vol. 1 of 1983
 - iv) Vol. 2 of 1983
 - v) Vol. 4 of 1983
 - vi) Vol. 1 of 1984.
 - vii) Vol. 2 of 1984.
 - viii) Vol. 4 of 1984.
 - ix) Vol. 1 of 1985.
 - x) Vol. 2 of 1985
- U.S.S.R. Academy of Sciences, Moscow.

Others

- Los Angeles Times, September 6, 1970.
- Time, (U.S.A.), January 4, 1971.
- New Republic, January 30, 1971.
- The Key Reporter, 1971.
- News week, July 2, 1971.
- Saturday Review November 21, 1970.
- Chicago year book, 1959.
- Los Angeles Herald Examiner, April 5, 1970.
- Los Angeles Times, November 12, 1971.
- Look, September 22, 1970.
- Time, August 23, 1971 (U.S.A.).
- U.S. News and World Report, March 27, 1971.
- Psychiatric News, July 1, 1970.
- Psychiatry, May 1956.
- Time, December 1967.
- World Mental Health, 1960 (W.H.O.).

Science News, 1967, 71.

Psycho-analytic Review, 1963 Chapter 50.

Psychological Bulletin, 1968, 1966.

Sociological Quarterly.

Social Psychiatry, 1968 Chapter 3.

Social Psychology, 1937, Vol.32.

British Journal of Criminology, 1966 Vol.6.

British Journal of Psychiatry, 1968, Chapter 114.

Psychiatric Quarterly, 1950 Chapter 24.

AllIndia Radio: Talk by Dr. Venkoban, November 1983.

194
I Copy
COMPUTER SED

சங்க இலக்கியத்தில் உளவியல் நோக்கு

பிஎச். டி. பட்டத்திற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெற்ற ஆய்வேடு.

DIGITISED

ந. சேஷாத்திரி, எம்.ஏ., எம்.எட்.,

தமிழ்ப் பேராசிரியர்,

தேசியக்கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி 620 001

உயர் தமிழாய்வு மையம்.

பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை-600 030.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

சென்னை-600 005.

ஜூலை 1986

[illegible]

முடிவுரை

சங்க இலக்கியத்தை, மேலைநாட்டு உளவியல் வல்லாளர்களின் விளக்கங்களையும் கோட்பாடுகளையும் அளவுகோல்களாகக் கொண்டு நோக்கிய ஞான்று, சிரேக்க நாட்டறிஞர் உறிப்போ சிரேடசுக்குச் சிறிதளவு கூடச் சங்கச் சான்றோர்கள், சிந்தனையில் குறைந்தவர்கள் அல்லர் என்பது அறியக் கிடைக்கின்றது. பேரெயின் முறுவலார், கோலூர்சிழார், பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ, ஔவையார் போன்ற புலவர்கள் ஆளுமை குறித்துப் பாடிய அடிகள், உளவியல் அறிஞர்களுக்கே சிந்தனை விருந்தாக அமையும் என்பதில் ஐயப்பாடிக்கலை. ஆளுமைக் கூறுபாடுகளை நிரல்படக் கூறிய சான்றோர்கள், அதன் வகைகளைப் பற்றிய அறிவினையும் பெற்றிருந்தனர் என்பது கண்கூடு. இரு பேரானமை என்ற குறிப்பே பெருஞ்சான்று.

உருவிவிப் பொருள்களாகிய உள்ளம், நெஞ்சம், மனம் ஆகிய மூன்றும், தம்முள் நுண்ணிய வேறுபாடுகள் உடையன என்று பகன்ற அளவோடு நின்று விடாமல் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் கருதுகோள் அமைக்கும் நிலைக்கு உற்று நோக்கும் ஆற்றல் பெற்றனர் புலவர் என்பதும் புலனாகிறது.

உடல் அமைப்பால் மட்டுமின்றி, உளவியல் நடத்தையாலும் சிந்தனையாலும், மனிதன், பிற உயிரினங்களினின்றும் வேறுபட்டு உயர்ந்தவன் என்று அறிவியல் முறையில் சிந்தித்து, உளவியல் துட்பங்களை இரண்டாயிற்று ஆண்டுகளுக்கும் முற்பட்ட கால கட்டத்தில் உரைத்த தொல்காப்பியனார், உளவியல் சிந்தனையின் முன்னோடியாகவும் தந்தையாகவும் இலங்குகிறார் என்பது, உண்மையையன்றி வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. இருபதாம் நூற்றாண்டு உளவியல் அறிஞர்களால் மனத்தின் உண்மையை ஏற்கவோ அதன் இன்மையை நிறுவவோ இயலாத சூழலில் உள்ளனர். ஆயின் தொல்காப்பியனார் மனத்தின் உண்மையை அறுதியிட்டுரைத்ததோடு நிலைமம், மனித நடத்தையின் இன்றியமையாமையையும்

நன்கறிந்து மனம், நடத்தையென்ற இரு மாறுபட்ட கோட்பாட்டாளர்களுக்கு அறிஞர் 'லாஉதீவியைப் போலப் பாலமாக இலங்குகிறார்'.

உளவியல் அறிஞர்கள் போற்றும் கோட்பாட்டு உருவாக்கமும் (Concept formation) சுருத்தேற்றமும் (Suggestion) சங்கச் சான்றோர்களிடம் இயல்பாகவும் சிறப்பாகவும் படிந்துள்ளன. தற்காலக் கல்வியியல் ஆராய்ச்சியாளர் கருதும் வளர்நிலைப் பாடத் திட்டத்திற்குரிய கரு, (Kernel of Concentric method of syllabus formation) தெளிந்த நீரோட்டம் போல் பொதிந்துள்ளது. யானையெனும் உயிரினம் பல்வகை உளவியல் செய்திகளை உணர்த்தும் குறியீடாகவே விளங்கியது.

ஆவரினும் பெண்டிரைப் பற்றிய உளவியல் நடத்தைக் குறிப்புக்களே பெருவரவிற்றாகப் புலவர்களால் பாடப் பெற்றன. பெண்ணின் மனம், தாக்கப் பெற்ற சூழல், பெண்மை இயல்புக்கம், தாய்மை இயல்புக்கம், கண் துயிலாமை, பெண்ணின் பிறழ் நடத்தை, கற்புடைமை எனப் பல்வேறு பட்ட திசைகளில் பார்வையைச் செலுத்திக் கருத்துரைத்தனர் சான்றோர்.

கல்வியையும் கல்லாமையும் வேறுபடக் கூறிக் கற்றல் முறைகளையும் கல்வியின் பயனையும் சங்கச் சான்றோர் பகர்வதால், சங்க காலத்தில் கல்வி என்பது காணப்படவில்லை என்ற முனைவர் கைலாசபதியின் கருத்து ஆய்விற்-
குரியதாகவே உள்ளது.

அச்சம் எனும் விடுப்புக்கம் (Emotion) பற்றி, உளவியலில் மேற்கொள்ளப் பெற்ற அறிவியல் முறை ஆய்வுகள் எண்ணிறந்தன. மனிதனை அது தாக்குவதால், தனிம நிலையிலும் சமுதாய நிலையிலும் ஏற்படும் விளைவு-களையும் அறிஞர்கள் ஆய்வகக் கருவிகளின் துணையைக் கொண்டு கோட்டிட்டுக் காட்டினர். சங்கச் சான்றோர்கள், தங்கள் உள்நோக்கம், அச்சத்தின்

வகைகளையும் சூழல்களையும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டு அதன் விளைவால் சமுதாயத்தில் தோன்றிய கடவுட் கோட்பாட்டையும் விவரிக்கத் தயக்கம் காட்டவில்லை.

சங்க இலக்கியம், பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்குக் கொண்டு-தாயிலும், வாழ்வியல் நடப்புகளையும் அது 'இலைமறை காய்மறையாக உணர்த்தத் தவறவில்லை என்பதனை உளவியல் நோக்கில் ஆய்வு நடத்தியபோன்று புலப்படுகிறது. மயிலுக்குப் போர்வை போர்த்திய பேகனால், மனைவியின் துன்பத்தினைக் கண்டு மனம் இரங்க இயலவில்லை. முடியுடை மூவேந்தர்களிடத்தும் தாழ்வு மனப்போக்குக் காணப் பெறுகின்றது. பாரியின் புகழே அவர்களுடைய அம்மனநிலைக்குக் காரணமாக அமைகிறது. பிசிராந்தையாரைக் காண்பதற்கு முன்பே கெழுதகைமை பூண்ட கோப்பெருஞ்சோழன், தன் மக்களோடு போர் உடற்றத்தலைப்படுதல், கைம்மை, தீப்பாய்தலைவிட உளவியல் நிலையில் கொடுமை வாய்ந்ததாகக் கருதப்பெறல், எடிப்பன் மற்லும் எலக்ட்ராசிக்கல், கொடைக்-காகத் தலையையும் அரிந்து தர உடன்படுதல், புறப்புண் நானி வாள் வடக்-கிருத்தல் போன்ற நிகழ்வுகள் யாவும் உளவியல்வழிச் சிந்தனையால் ஏற்பட்ட நடத்தைகளே.

'வினைநவில் யானை', 'வினையே ஆடவர்க்குயிரே' குழவி-யிறப்பிலும் ஊன்றடி பிறப்பிலும் ஆளன்றன்று வானிற் றப்பார்' களிறெறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே' ஆசிய வெளிப்பாடுகள் கொண்டு, சங்க காலச் சமுதாயம் போர்ச் சமுதாயம் என்பது தெளிவாகிறது. இறப்பினைப் பற்றி அச்சம் தோன்றாதவண்ணம் 'சாதலும் புதுவதின்றே', 'இன்னாதம்ம விலீவுலகம்', 'மறைஇலைபோல மாய்ந்தனர் பலரே' போன்ற பாடல்களும் காஞ்சித் திணைப் பாடல்களும் பாடப் பெற்றன, எனலாம். பிரிவு என்பதே உள்ளத்தால் பிரிதல், உடலால் பிரிதல் என இருவகைப்படும் என்ற குறிப்பினை மனித மனத்தில் பதிய வைத்தனர். காதலை அகநிலை வீரமாகவும், வீரத்தினைப் புறநிலைக் காதலாகவும் உளவியல் நிலையில் பண்படுத்தினர் சான்றோர். மகனர்க்கும்

வீரவுணர்வு இன்றியமையாப் பண்பு என்பதனை அறிவுறுத்த 'என்று புறந்தருதல் எந்தலைக்கடனே' என்று பொன்முடியார் பாடினார். 'புறந்தருதல்' என்ற சொல்லாட்சிக்கு வீரனாக வளர்த்தல் எனப் பொருள் கோடலே சாலப் பொருத்தமுடையது. பேரீலாவின் கருதுகோள்படி ஒருவகைக் கட்டுப் - பாட்டிற்குட்பட்டே மக்கள் வளர்க்கப்பட்டனர் என்பது தெளிவாகிறது.

குறுந்தொகையை 'யூங்' கின் முறையில் உளப் பகுப்பாய்வு செய்த போன்று, பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் தனிம வாழ்க்கையையும், அவர்கள் மனங்களில் அவர்களுக்கு முன்பாக வாழ்ந்த மக்கள் சமுதாயத்தின் ஒட்டுமொத்தச் செய்திகள், நனவிலி நிலையில் பதிந்த பாங்கினையும் அறிய முடிகின்றது. யூங் அவர்கள் குறிப்பிடாத சில தொன்மையுருக்களை அவர் வழியில் சென்றே கண்டறிய முடிந்தது.

காமம், காதல், இளமை, விருந்தோம்பல், தறுகண்மை, பொருளிட்டல், புகழ், வறியார்க்கு ஒன்று ஈதல், புதல்வரைப் பெறுதல், கற்புடைமை, பொய் கூறாமை, விழுப்புண்படுதல் ஆகிய அனைத்தும் சேர்ந்தது தான் வாழ்க்கை என்று சங்கச் சான்றோர் நாகரிகமாக உணர்த்தினர். வாழ்க்கையை ஒரு முழுமை (Gestalt) ஆகச் சிந்தித்தனர் என உறுதியாகக் கூறலாம்.

சங்க இலக்கியம், உளவியல் எனும் இருபுல ஆய்வில், இந்த ஏடு ஒரு முயற்சியே. இலக்கியங்களைப் புதிய கண்ணோட்டத்தில் ஆராய்ந்து சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுமாக்கையில் கருத்துரைக்க விழையும் அறிஞர்களுக்கு இவ்வாய்வு ஒரு தூண்டுதலாக அமையும் என்ற நம்பிக்கை இந்த ஆய்வு மாணவனுக்கு உண்டு என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொடர் ஆய்விற்குச் சில பரிந்துரைகள்

ஜான் தீபுவி அவர்கள் கூறிய திட்ட முறையில் (Project Method) ஓர் உள மருத்துவர் (Psychiatrist), உளவியல் அறிஞர் ஒருவர்

(Psychologist), சங்க இலக்கியத்தில் ஆழ்புலமையுடையவர் ஆகிய மூவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டையும் எட்டுத்தொகையில் ஐங்குறுநூற்றையும் ஆராய்ந்தால் உலக இலக்கிய அரங்கில் பழந்தமிழ் இலக்கியம் பெருமை பெறும்.

பதிற்றுப்பத்து, கலித்தொகை ஆகிய இரண்டினையும் உளவியல் வரலாற்று முறைக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகிச் சேரவேந்தர்கள் குறித்தும் கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலித்தொகைக்குரிய உளவியல் விளக்கம் பற்றியும் அரிய உண்மைகளை அறிய வாழ்ப்பு உண்டு.

சித்மண்டி ஃபிராய்டு அவர்களின் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் நற்றிணையையும் ஆல்ஃப்ரட் அட்லர் அவர்களின் நோக்கில் புறநானூற்றையும் உளப் பகுப்பாய்வு செய்யலாம்.

சங்க இலக்கியம் காட்டும் வாழ்வியல் வென்றி முறைகள், புறநானூறு புலப்படுத்துதல் புலவர் - புரவலர் உளத் தொடர்பு (rapport) ஆகிய தலைப்புக்களில் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம்.

காட்சியொன்று கருத்து வேறு என்ற முறையில் (Projective techniques) நிலவு, மலை, மழை, மலர், மான், அரவு ஆகியன அறிவுறுத்தும் உளவியல் செய்திகள் கொண்டு புலவர்களின் ஆளுமையைக் கணிக்கலாம்.

சங்க இலக்கியத்தோடு நிலலாமல் அண்மைக்காலப் புதினங்களிலும் சிறுகதைகளிலும் இத்தகைய ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்.
